Stjórnartíðindi
1907 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 19-20, 94, 236, 329, og 450.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1907.

Regeringstidende

for

Island

for

1907.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1907.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1907.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnatíðindi fyrir Ísland 1907.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1	15. febr.	Opið brjef er stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. júlí 1907	2— 3.
2	28. apríl.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	4— 5.
3	3. maí.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn	6— 7.
4	6. júní.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	8— 9.
5	19. júní.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn	10— 11.
6	10. maí.	Konungsbrjef um setning alþingis	12— 13.
7	10. maí.	Konungsbrjef um lenging alþingistímans og um þingsuppsögn	14— 15.
8	20. júlí.	Tilskipun um að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóvember 1903, skuli einnig ná til Bretlands hins mikla og Írlands	16— 17.
9	31. júlí.	Lög um framlenging á gildi laga um hækkun á aðflutningsgjaldi frá 29. júlí 1905, og skipan milliþinganefndar	18— 21.
10	31. júlí.	Lög um breyting á lögum 27. sept. 1901 um fiskiveiðar hlutafjelaga í landhelgi við Ísland, og á tilskipun 12. febr. 1872 um fiskiveiðar útlendra við Ísland	22— 23.
11	31. júlí.	Lög um breyting á lögum nr. 10, 13. apríl 1894 um útflutningsgjald	24— 25.
12	24. júlí.	Auglýsing um að út sjeu gefnir nýir 50, 10 og 5 króna landssjóðsseðlar samkvæmt landsbankalögunum	26— 27.
13	16. sept. / 28. ágúst.	Auglýsing um sambandið milli hinna dönsku og íslenzku póstmála innbyrðis	28— 33.
14 / 15	30. júlí.	Konungleg auglýsing um nefndarskipun viðvíkjandi stöðu Íslands í veldi Danakonungs	34— 35.
15		Erindisbrjefið	36— 39.
16	16. nóvbr.	Fjárlög fyrir árin 1908 og 1909	40—111.
17	16. nóvbr.	Fjáraukalög fyrir árin 1904 og 1905	112—117.
18	16. nóvbr.	Fjáraukalög fyrir árin 1906 og 1907	118—123.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1907.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
1	15. Febr.	Aabent Brev, hvorved Altinget sammenkaldes til en ordentlig Samling den 1. Juli 1907	2— 3.
2	28. April.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	4— 5.
3	3. Maj.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	6— 7.
4	6. Juni.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	8— 9.
5	19. Juni.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	10— 11.
6	10. Maj.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Aabning	12— 13.
7	10. Maj.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Forlængelse og Slutning	14— 15.
8	20. Juli.	Anordning hvorved den i Loven af 13. November 1903 hjemlede Beskyttelse for Varemærker gøres anvendelig i Forhold til Storbritannien og Irland	16— 17.
9	31. Juli.	Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov om Forhøjelse af Indførselsafgift af 29. Juli 1905, samt om Nedsættelse af en Kommission mellem Altingssamlingerne	18— 21.
10	31. Juli.	Lov om Forandring af Lov af 27. September 1901 om Aktieselskabers Fiskeri paa Søterritoriet ved Island og af Forordning af 12. Februar 1872 om Fremmedes Fiskeri under Island	22— 23.
11	31. Juli.	Lov om Forandring i Lov Nr. 10 af 13. April 1894 om Udførselsafgift	24— 25.
12	24. Juli.	Bekendtgørelse om Udstedelse paa Landskassens Vegne af nye Sedler lydende paa 50, 10 og 5 Kr. i Henhold til de om Landsbanken gældende Love	26— 27.
13	16. Sept. / 28. Aug.	Bekendtgørelse angaaende det gensidige Forhold mellem det danske og det islandske Postvæsen	28— 33.
14	30. Juli.	Allerhøjeste Kundgørelse om Nedsættelse af en Kommission vedrørende Islands Stilling i det samlede danske Rige	34— 35.
15		Kommissoriet	36— 39.
16	16. Novbr.	Finanslov for Aarene 1908 og 1909	40—111.
17	16. Novbr.	Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1904 og 1905	112—117.
18	16. Novbr.	Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1906 og 1907	118—123.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
19	16. nóvbr.	Lög um samþykkt á landsreikningnum fyrir 1904—1905	124—127.
20	16. nóvbr.	Lög um veð í skipum	128—131.
21	16. nóvbr.	Lög um breyting á lögum 10. febr. 1888 um Söfnunarsjóð Íslands	132—133.
22	16. nóvbr.	Lög um umsjón og fjárhald kirkna	134—137.
23	16. nóvbr.	Lög um breytingar á lögum 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma	138—145.
24	16. nóvbr.	Lög um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma	146—157.
25	16. nóvbr.	Lög um vernd ritsíma og talsíma neðansjávar	158—161.
26	16. nóvbr.	Lög um breyting á lögum 8. október 1883 um bæjarstjórn í Ísafjarðarkaupstað	162—165.
27	16. nóvbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Bakkabót við Arnarfjörð	166—167.
28	16. nóvbr.	Lög um veitingu prestakalla	168—177.
29	16. nóvbr.	Lög um lánsdeild við Fiskiveiðasjóð Íslands	178—185.
30	16. nóvbr.	Lög um lán úr landssjóði til byggingar íbúðarhúsa á prestssetrum landsins m. m.	186—191.
31	16. nóvbr.	Lög um forstjórn landsímanna	192—193.
32	16. nóvbr.	Lög um útgáfu lögbirtinga-blaðs	194—197.
33	16. nóvbr.	Lög um metramæli og vog	198—203.
34	16. nóvbr.	Lög um skipun læknishjeraða o. fl.	204—211.
35	16. nóvbr.	Lög um ákvörðun tímans	212—213.
36	16. nóvbr.	Lög um skipun sóknarnefnda og hjeraðsnefnda	214—221.
37	16. nóvbr.	Lög um breyting á lögum 4. marz 1904, um stofnun lagaskóla	222—223.
38	16. nóvbr.	Lög um stofnun lagaskóla á Íslandi	224—225.
39	16. nóvbr.	Lög um skilorðsbundna hegningardóma og hegningu barna og unglinga	226—231.
40	16. nóvbr.	Lög um verndun fornmenja	232—245.
41	16. nóvbr.	Lög um gjald af innlendri vindlagjörð og tilbúningi á bitter	246—249.
42	16. nóvbr.	Lög um breytingar á póstlögum 13. september 1901	250—255.
43	16. nóvbr.	Póstlög	256—275.
44	16. nóvbr.	Lög um gjafsóknir m. m.	276—279.
45	16. nóvbr.	Lög um skipun prestakalla	280—289.
46	16. nóvbr.	Lög um laun sóknarpresta	290—301.
47	16. nóvbr.	Lög um laun prófasta	302—303.
48	16. nóvbr.	Lög um ellistyrk presta og eptirlaun	304—307.
49	16. nóvbr.	Lög um skyldu presta til að kaupa ekkjum sínum lífeyri	308—311.
50	16. nóvbr.	Lög um sölu kirkjujarða	312—319.
51	16. nóvbr.	Lög um vitagjald af skipum	320—323.
52	16. nóvbr.	Lög um bygging vita	324—325.
53	16. nóvbr.	Lög um tollvörugeymslu og tollgreiðslufrest	326—329.
54	22. nóvbr.	Lög um skógrækt og varnir gegn uppblæstri lands	330—333.
55	22. nóvbr.	Lög um takmörkun á eignar- og umráðarjetti á fossum á Íslandi, um eignarnám á fossum o. fl.	334—341.
56	22. nóvbr.	Lög um stjórn landsbókasafnsins	342—343.
57	22. nóvbr.	Lög um vegi	344—367.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
19	16. Novbr.	Lov om Godkendelse af Landsregnskabet for Aarene 1904 og 1905	124—127.
20	16. Novbr.	Lov om Pant i Skibe	128—131.
21	16. Novbr.	Lov om Forandring i Lov af 10. Febr. 1888 om Islands Sparebank	132—133.
22	16. Novbr.	Lov om Tilsynet med og Værgemaalet for Kirker	134—137.
23	16. Novbr.	Lov om Forandringer i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31. Januar 1896	138—145.
24	16. Novbr.	Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme	146—157.
25	16. Novbr.	Lov om Beskyttelse af undersøiske Telegraf- og Telefonledninger	158—161.
26	16. Novbr.	Lov om Forandring i Lov af 8. Oktober 1883 om Bestyrelsen af Købstaden Isafjords kommunale Anliggender	162—165.
27	16. Novbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Bakkabot i Arnarfjord	166—167.
28	16. Novbr.	Lov om Præstekalds Besættelse	168—177.
29	16. Novbr.	Lov om Laaneafdeling af Islands Fiskerifond	178—185.
30	16. Novbr.	Lov om Laan af Landskassen til Opførelse af Vaaningshuse paa Landets Præstegaarde m. m.	186—191.
31	16. Novbr.	Lov om Bestyrelse af Landstelegraf- og Landstelefonvæsenet	192—193.
32	16. Novbr.	Lov om Udgivelse af en offentlig Bekendtgørelsestidende	194—197.
33	16. Novbr.	Lov om metrisk System for Maal og Vægt	198—203.
34	16. Novbr.	Lov om Omordning af Lægedistrikterne i Island	204—211.
35	16. Novbr.	Lov om Tidens Bestemmelse	212—213.
36	16. Novbr.	Lov om Sogneudvalg og Herredsudvalg	214—221.
37	16. Novbr.	Lov om Forandring af Lov 4. Marts 1904, om Oprettelse af en Lovskole	222—223.
38	16. Novbr.	Lov om Oprettelse af en Lovskole i Island	224—225.
39	16. Novbr.	Lov om betingede Straffedomme og Straf for Børn og unge Personer	226—231.
40	16. Novbr.	Lov om Bevaring af Fortidsminder	232—245.
41	16. Novbr.	Lov om Beskatning af indenlandsk Cigarfabrikation samt Tillavning af Bitter	246—249.
42	16. Novbr.	Lov om Forandringer i Postlov 13. September 1901	250—255.
43	16. Novbr.	Postlov	256—275.
44	16. Novbr.	Lov om fri Proces m. m.	276—279.
45	16. Novbr.	Lov om Omordning af Præstekald	280—289.
46	16. Novbr.	Lov om Sognepræsters Lønning	290—301.
47	16. Novbr.	Lov om Provsters Løn	302—303.
48	16. Novbr.	Lov om Præsters Alderdomsforsørgelse og Pension	304—307.
49	16. Novbr.	Lov om Præsters Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesrenter	308—311.
50	16. Novbr.	Lov om Salg af Kirkejorder	312—319.
51	16. Novbr.	Lov om Fyrafgift af Skibe	320—323.
52	16. Novbr.	Lov om nogle Fyranlæg	324—225.
53	16. Novbr.	Lov om Oplæggelse af toldpligtige Varer samt Erlæggelse af Toldafgifter	326—329.
54	22. Novbr.	Lov om Skovdyrkning og Forholdsregler til Forhindring af Muldjordens Bortblæsning	330—333.
55	22. Novbr.	Lov om Indskrænkning i Adgangen til at eje og besidde Vandfald i Island, om Ekspropriation af Vandfald m. v.	334—341.
56	22. Novbr.	Lov om Landsbibliotekets Bestyrelse	342—343.
57	22. Novbr.	Lov om Vejvæsenet	344—367.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
58	22. nóvbr.	Lög um stofnum brunabótafjelags Ísland	368—379.
59	22. nóvbr.	Lög um fræðslu barna	380—397.
60	22. nóvbr.	Lög um lausamenn, húsmenn og þurrabúðarmenn	398—405.
61	22. nóvbr.	Námulög	406—421.
62	22. nóvbr.	Lög um frestun á framkvæmd laga 19. desember 1903 um túngirðingar o. fl.	422—423.
63	22. nóvbr.	Lög um kennaraskóla í Reykjavík	424—427.
64	22. nóvbr.	Lög um breyting á lögum um manntal í Reykjavík nr. 18, 13. septbr. 1901	428—429.
65	22. nóvbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Kirkjuvogi í Hafnahreppi í Gullbringusýslu	430—431.
66	22. nóvbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Bæ á Höfðaströnd í Skagafjarðarsýslu	432—433.
67	22. nóvbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Tjaldanesi í Auðkúluhreppi í Vestur-Ísafjarðarsýslu	434—435.
68	22. nóvbr,	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Kalmansárósi við Hvalfjörð i Borgarfjarðarsýslu	436—437.
69	22. nóvbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar í Hnífsdal í Norður-Ísafjarðarsýslu	438—439.
70	22. nóvbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Króksfjarðarnesi í Geiradalshreppi	440—441.
71	22. nóvbr.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Eysteinseyri við Tálknafjörð	442—443.
72	22. nóvbr.	Lög um stækkun verzlunarlóðarinnar og hafnarinnar í Keflavík	444—445.
73	22. nóvbr.	Lög um útflutning hrossa	446—449.
74	22. nóvbr.	Lög um afnám fátækrahlutar af fiskiafla	450—451.
75	22. nóvbr.	Lög um bæjarstjórn í Hafnarfirði	452—467.
76	22. nóvbr.	Lög um breyting á 1. gr. í lögum 3. október 1903 um hafnsöguskyldu í Ísafjarðarkaupstað	468—469.
77	22. nóvbr.	Lög um að skipta Húnavatnssýslu í tvö sýslufjelög	470—471.
78	22. nóvbr.	Lög um farandsala og umboðssala	472—475.
79	22. nóvbr.	Lög um veitingar áfengra drykkja á skipum á Íslandi	476—477.
80	22. nóvbr.	Lög um breyting á lögum um prentsmiðjur 4. desember 1886	478—479.
81	22. nóvbr.	Lög um breyting á lögum nr. 66, frá 10. nóvbr. 1905, um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi	480—481.
82	22. nóvbr.	Lög um heimild fyrir Landsbankann í Reykjavík til að gefa út bankaskuldabrjef	482—485.
83	22. nóvbr.	Lög um viðauka við lög um bæjarstjórn í Akureyrarkaupstað 8. okt. 1883	486—489.
84	22. nóvbr.	Lög um vatnsveitu fyrir Reykjavík	490—495.
85	22. nóvbr.	Lög um brunamál	496—513.
86	22. nóvbr.	Lög um breyting á tilskipun 20. apríl 1872 um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavik	514—519.
87	17. desbr.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	520—521.
88	17 desbr.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn	522—523.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
58	22. Novbr.	Lov om Oprettelse af Islands Brandforsikringsselskab	368—379.
59	22. Novbr.	Lov om Børns Undervisning	380—397.
60	22. Novbr.	Lov om Løsemænd, Husmænd og Tomthusmænd.....	398—405.
61	22. Novbr.	Lov om Bjærgværker.....	406—421.
62	22. Novbr.	Lov om Udsættelse af Iværksættelsen af Lov af 19. December 1903 om Indhegning af Hjemmemarker m. m.....	422—423.
63	22. Novbr.	Lov om et Lærerseminarium i Reykjavik	424—427.
64	22. Novbr.	Lov om Forandring i Lov Nr. 18 af 13. Septbr. 1901 om Mandtal i Reykjavik.....	428—429.
65	22. Novbr.	Lov om Autorisation at et Handelssted ved Kirkjuvogur i Hafna Rep i Gullbringa Syssel	430—431.
66	22. Novbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Bær paa Höfdastrand i Skagafjord Syssel	432—433.
67	22. Novbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Tjaldanes i Audkula Rep i Vester-Isafjord Syssel.....	434 – 435.
68	22. Novbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Kalmansaros ved Hvalfjord i Borgarfjord Syssel.....	436—437.
69	22. Novbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted i Hnifsdalur i Norder-Isafjord Syssel	438—439.
70	22. Novbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Kroksfjardarnes i Geiradals Rep.....	440—441.
71	22. Novbr.	Lov om Autorisation af et Handelssted ved Eysteinseyri ved Talknafjord.....	442—443.
72	22. Novbr.	Lov om Udvidelse af Havnen og Handelsgrunden i Keflavik	444—445.
73	22. Novbr.	Lov om Udførsel af Heste.....	446—449.
74	22. Novbr.	Lov om Ophævelse af Fattigafgiften af Fiskefangst	450—451.
75	22. Novbr.	Lov om Bestyrelsen af Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender	452—467.
76	22. Novbr.	Lov om Forandring i § 1 i Lov af 3. Oktober 1903 om Lodstvang i Købstaden Isafjord.....	468—469.
77	22. Novbr.	Lov om Deling af Hunavatn Syssel i to Sysselkommuner..	470—471.
78	22. Novbr.	Lov om Handelsrejsende og Handelskommissionærer.....	472—475.
79	22. Novbr.	Lov om Udskænkning af spirituøse Drikke ombord i Skibe i Island.....	476—477.
80	22. Novbr.	Lov om Forandring i Lov 4. December 1886 om Bogtrykkerier.....	478—479.
81	22. Novbr.	Lov om Forandring i Lov Nr. 66 af 10. Novbr. 1905 om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island ...	480—481.
82	22. Novbr.	Lov om Bemyndigelse for Landsbanken i Reykjavik til Udstedelse af Bankobligationer.....	482—485.
83	22. Novbr.	Lov om Tillæg til Lov af 8. Oktober 1883 om Bestyrelsen af Købstaden Akureyris kommunale Anliggender.....	486—489.
84	22. Novbr.	Lov om Købstaden Reykjaviks Vandforsyning	490 – 495.
85	22. Novbr.	Lov om Brandforhold	496 – 513.
86	22. Novbr.	Lov om Forandring i Forordning af 20. April 1872 om Bestyrelsen af Købstaden Reykjaviks kommunale Anliggender	514—519.
87	17. Decbr.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	520—521.
88	17. Decbr.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	522—523.

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regeringstidende

for

Island.

A.

Kaupmannahöfn. — Prentað hjá J. H. Schultz.

Nr. 1.
15. febrúar.

Opið brjef

er stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. júlí 1907.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Að vjer samkvæmt 3. gr. stjórnarskipunarlaga 3. október 1903, um breyting á stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands 5. janúar 1874, allramildilegast höfum ákveðið að láta alþingi á Voru landi Íslandi koma saman til reglulegs fundar mánudaginn 1. júlí þ. á.

Um leið og Vjer birtum þetta Vorum kæru og trúu þegnum á Íslandi, skipum Vjer öllum þeim, sem setu eiga að hafa á tjeðu alþingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkurkaupstaðar, og verður þar þá sett alþingi eptir að guðsþjónustugjörð hefur farið fram í dómkirkjunni.

Gefið á Amalíuborg, 15. febrúar 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Aabent Brev,

Nr. 1.
15de
Februar.

hvorved

Altinget sammenkaldes til en ordentlig Samling den 1ste Juli 1907.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At vi allernaadigst have besluttet i Henhold til § 3 i Forfatningslov af 3die Oktober 1903 om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5te Januar 1874, at lade Altinget paa Vort Land Island træde sammen til en ordentlig Samling Mandagen den 1ste Juli d. A.

Idet Vi herved kundgøre dette for Vore kære og tro Undersaatter paa Island, befale Vi samtlige Medlemmer af bemeldte Alting, at de den nævnte Dag indfinde sig i Købstaden Reykjavik, hvor da Altingets Aabning vil finde Sted efter forud afholdt Gudstjeneste i Domkirken.

Givet paa Amalienborg, den 15de Februar 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Nr. 2.
28.
apríl.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þareð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amalíuborg, 28. apríl 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 2.
28.
April.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 28de April 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 2. Allerh. Kundg. af 28. April ang. Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren.

Nr. 3.
3.
maí.

Konunleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 28. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið á Amalíuborg, 3. maí 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 3.
3.
Maj.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Gøre vitterligt Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 28de f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 3. Maj 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 4.
6.
júní.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þareð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Charlottenlund, 6. júní 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 4.
6.
Juni.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Charlottenlund, den 6te Juni 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 5.
19.
júní.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 6. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið á Charlottenlund, 19. júní 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 5. Konungleg auglýsing 19. júní um að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 5.
19.
Juni.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 28de f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 3. Maj 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 6.
10.
maí.

Konungsbrjef

um

setning alþingis.

Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum þjer með brjefi þessu sem ráðherra Vorum fyrir Vort land Ísland vald til að setja í Voru nafni hið reglulega alþingi, sem saman kemur mánudaginn 1. júlímánaðar næstkomandi.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði.

Ritað á Amalíuborg, 10. maí 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Vors elskulega herra Hannesar Hafsteins,
komm. af Dannebrogsorðunni og Dannebrogsmanns,
Vors ráðherra fyrir Ísland.

Allerhøjeste Reskript

Nr. 6.
10.
Maj.

om

Altingets Aabning.

Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Vor synderlige Gunst!

Vi ville herved have Dig som Vor Minister for Vort Land Island bemyndiget til i Vort Navn at aabne Altingets forestaaende ordentlige Samling Mandagen den 1. Juli næstkommende.

Hermed sker Vor Vilje.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 10. Maj 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Os elskelig
Herr Hannes Hafstein, Kommandør af Dannebroge og Dannebrogsmand, Vor Minister for Island.

Nr. 7.
10.
maí.

Konungsbrjef

um

lenging alþingistímans og um þingsuppsögn.

Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg.

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum þjer með brjefi þessu sem ráðherra Vorum fyrir land Vort Ísland vald til þess að samþykkja í Voru nafni, að alþingi það, sem nú fer í hönd, megi setu eiga svo lengi sem þörf verður á, þó eigi meir en 4 vikur fram yfir 8 vikna tíma þann, er ákveðinn er í 3. grein stjórnarskipunarlaga 3. október 1903 um breyting á stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands 5. jan. 1874,

og ennfremur vald til þess í Voru nafni að segja þingi slitið að liðnum hinum lögákveðna reglulega þingsetutíma, eða síðar á 4 vikna fresti þeim, er áður er nefndur, þegar eigi er lengur þörf á að lengja þingið.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði.

Ritað á Amalíuborg, 10. maí 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Vors elskulega herra Hannesar Hafsteins,
komm. af Dannebrogsorðunni og Dannebrogsmanns,
Vors ráðherra fyrir Ísland.

Allerhøjeste Reskript

Nr. 7.
10.
Maj.

om

Altingets Forlængelse og Slutning.

Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg.

Vor synderlige Gunst!

Vi ville herved have Dig som Vor Minister for Vort Land Island bemyndiget til i Vort Navn at meddele Samtykke til, at det forestaaende Alting forbliver sammen saa længe det findes fornødent, dog ikke mere end 4 Uger ud over den i § 3 i Forfatningslov af 3. Oktober 1903 om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5. Jan. 1874 bestemte ordentlige Samlingstid af 8 Uger,

samt bemyndiget til i Vort Navn at slutte bemeldte Alting ved Udløbet af den lovbestemte ordentlige Samlingstid eller i Løbet af fornævnte Tidsrum af 4 Uger derefter, naar Tingets Samværen ikke længer findes fornøden.

Hermed sker Vor Vilje.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 10. Maj 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Os elskelig
Herr Hannes Hafstein, Kommandør af Dannebroge og Dannebrogsmand, Vor Minister for Island.

Nr. 8.
20.
júlí.

Tilskipun

um

að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóvember 1903, skuli einnig ná til Bretlands hins mikla og Írlands.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Að með því að þeim, sem á Íslandi reka verksmiðjuiðnað eða handiðnað, jarðrækt, málmnám, verzlun eða aðra atvinnu, er veittur sami kostur á að öðlast vernd á vörumerkjum í Bretlandi hinu mikla og Írlandi eins og þegnunum í þeim löndum, þá viljum Vjer samkvæmt heimild þeirri, sem gefin er í 15. gr. laga um vörumerki 13. nóv. 1903, skipa svo fyrir sem hjer segir:

Þeir, sem í Bretlandi hinu mikla og Írlandi reka verksmiðjuiðnað eða handiðnað, jarðrækt, málmnám, verzlun eða aðra atvinnu, skulu verða þeirrar verndar á vörumerkjum, sem lög 13. nóvember 1903 heimila, aðnjótandi með þeim skilyrðum, er hjer greinir:

1. Tilkynningu skal fylgja sönnun fyrir því, að beiðandi hafi fullnægt skilyrðum þeim, sem sett eru í Bretlandi hinu mikla og Írlandi fyrir því, að vörumerkið njóti þar verndar.
2. Beiðandi skal undirgangast, að bæjarþing Reykjavíkur sje varnarþing hans í öllum málum viðvíkjandi vörumerkinu og tilnefna umboðsmann, búsettan á Íslandi, er taki á móti málssókn fyrir hans hönd.
3. Vörumerkið skal ekki njóta víðtækari verndar eða verndar fyrir lengri tíma en í Bretlandi hinu mikla og Írlandi.
4. Vörumerkið skal skrásetja í þeirri mynd, sem löggilt er í Bretlandi hinu mikla og Írlandi, nema gagnstætt sje velsæmi og allsherjarreglu.
5. Nú er vörumerki tilkynnt til skrásetningar á Íslandi í síðasta lagi 4 mánuðum eptir að það hefur verið tilkynnt í Bretlandi hinu mikla og Írlandi, og skal þá gagnvart öðrum tilkynningum telja, að þessi tilkynning hafi framfarið um leið og tilkynningin fer fram í Bretlandi hinu mikla og Írlandi.

Tilskipun þessi öðlast þegar gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Ritað á Amalíuborg, 20. júlí 1907.

Undir vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Nr. 8. Tilskipun 20. júlí um að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóvember 1903, skuli einnig ná til Bretlands hins mikla og Írlands.

Nr. 8.
20.
Juli.

Anordning

hvorved

den i Loven af 13de November 1903 hjemlede Beskyttelse for Varemærker gøres anvendelig i Forhold til Storbritannien og Irland.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At da der er sikret dem, som i Island drive Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjærgværk, Handel eller anden Næring, samme Adgang til Beskyttelse for Varemærker i Storbritannien og Irland som disses egne Undersaatter, saa ville Vi i Henhold til den Bemyndigelse, som dertil er givet ved Lov om Varemærker af 13de November 1903 § 15 herved have anordnet følgende:

Den Beskyttelse for Varemærker, som Lov 13de November 1903 hjemler, skal ogsaa blive dem til Del, der i Storbritannien og Irland drive Fabriks- eller Haandværksvirksomhed, Jordbrug, Bjærgværk, Handel eller anden Næring, under følgende Betingelser:

1. Anmeldelsen skal være ledsaget af Bevis for, at Anmelderen har opfyldt de Betingelser, som i Storbritannien og Irland udfordres for at vinde Beskyttelse for Varemærket.
2. Anmelderen skal for alle Sager, som angaar Varemærket, vedtage Reykjavik Byting som Værneting, samt opgive en i Island bosat Fuldmægtig, der paa hans Vegne kan modtage Søgsmaal.
3. Varemærket beskyttes ikke i videre Omfang eller i længere Tid end i Storbritannien og Irland.
4. Varemærket registreres, for saa vidt det ikke strider imod Moralen eller den offentlige Orden, i den Form, hvori det i Storbritannien og Irland er gyldigt.
5. Har nogen senest inden 4 Maaneder efter at Varemærket er blevet anmeldt i Storbritannien og Irland anmeldt det til Registrering i Island, skal saadan Anmeldelse i Forhold til andre Anmeldelser anses sket samtidig med Anmeldelsen i Storbritannien og Irland.

Denne Anordning træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20de Juli 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Nr. 8. Anordning af 20. Juli, hvorved den i Loven af 13de November 1903 hjemlede Beskyttelse for Varemærker gøres anvendelig i Forhold til Storbritannien og Irland.

Nr. 9.
31.
júlí.

Lög

um

framlenging á gildi laga um hækkun á aðflutningsgjaldi frá 29. júlí 1905, og skipan milliþinganefndar.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hækkun sú á aðflutningsgjaldi, sem ákveðin er í lögum 29. júlí 1905, skal haldast þangað til annari skipan verður komið á skattamál landsins, þó þannig, að innheimtulaun skuli og greiða af gjaldaukanum.

Verði gjald lagt á innlenda vindlagjörð, bittergjörð, brjóstsykursgjörð eða aðra vörugjörð, þeirrar vöru, sem tollskyld er, skal það gjald hækkað að sama skapi og aðflutningsgjald, meðan lög þessi eru í gildi.

2. gr.

Skipa skal 5 manna nefnd milli þinga til þess að endurskoða skattalög landsins og sjerstaklega athuga,

1, hvort hentugra muni vera, að þeir fastir skattar, sem nú eru, haldist, með breytingum, er nauðsynlegar kynnu að þykja, eða að fasteignarskattur, er bæði hvíli á jarðeignum til sveita og á húsum og lóðum í kaupstöðum og löggiltum kauptúnum, komi í stað þeirra föstu skatta, sem nú eru,

2, hvort fært muni vera, að hækka aðflutningsgjald og útflutningsgjald frá því, sem nú er, eða bæta við fleiri tollstofnum, eða leiða í lög almennt verzlunargjald, svo og koma fram með frumvörp eða tillögur, er nefndinni mætti ástæða til virðast,

3, hvort haganlegt muni vera að breyta gildandi ákvæðum um sveitagjöld og gjöld til prests og kirkju.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 9.
31.
Juli.

Forlængelse af Gyldigheden af Lov om Forhøjelse af Indførselsafgift af 29. Juli 1905, samt om Nedsættelse af en Kommission mellem Altingssamlingerne.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den i Lov af 29. Juli 1905 fastsatte Forhøjelse af Indførselsafgift skal vedblive indtil en Omordning af Landets Skattevæsen har fundet Sted, dog saaledes at Oppebørselsgebyr bliver ogsaa at erlægge af Toldforhøjelsen.

Belægges indenlandsk Fabrikation af Cigarer, Bittere, Brystsukker eller af anden toldpligtig Vare med en Afgift, bliver denne, medens nærværende Lov har Gyldighed, at forhøje i samme Forhold som Indførselsafgiften.

§ 2.

Der nedsættes en Kommission bestaaende af 5 Medlemmer for mellem Altingssamlingerne at revidere Landets Skattelovgivning, samt for særlig at undersøge:

1. Om det vilde være heldigere at beholde de nuværende faste Skatter, med de Forandringer, som man maatte finde paakrævede, eller at der i Stedet for disse kom en ny Skat paa fast Ejendom, hvilende saavel paa Jordejendomme paa Landet, som paa Huse og Byggegrunde i Købstæderne og de autoriserede Handelspladser.
2. Om det vilde være gørligt at forhøje den nuværende Indførsels- eller Udførselsafgift eller forøge de toldpligtige Varesorters Antal eller indføre en almindelig Værditold af indførte Varer, samt at fremkomme med de Forslag eller Indstillinger, Kommissionen maatte finde Anledning til.
3. Om det vilde være heldigt at forandre de gældende Bestemmelser om Kommuneskatter samt Afgifter til Præst og Kirke.

Nr. 9. 31. júlí.

3. gr.

Í nefndina tilnefnir sameinað alþingi 4 menn og stjórnarráðið einn mann, og er sá formaður nefndarinnar. Konungur skipar nefndina. Kostnaður við hana greiðist af landssjóði. Nefndinni er heimilt að taka sjer þá aðstoð, sem hún þarf með, og telst það sem kostnaður við nefndarstörfin. Öllum stjórnarvöldum er skylt að láta nefndinni í tje þær skýrslur og upplýsingar, er hún beiðist eptir.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið í Reykjavík, 31. júlí 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 3.

Det forenede Alting opnævner 4 af Kommissionens Medlemmer og Ministeriet 1, hvilken sidste er Komissionens Formand. Kommissionens Medlemmer udnævnes af Kongen. De af Kommissionen flydende Udgifter udredes af Landskassen. Kommissionen bemyndiges til at anskaffe sig den nødvendige Assistance, hvilket anses sem Udgifter ved Kommissionen. Alle Regeringsmyndigheder ere pligtige til at meddele alle de af Kommissionen ønskede Indberetninger og Oplysninger.

§ 4.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet i Reykjavik, den 31. Juli 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 31. Juli 1907.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 9. **Lov** 31. Juli om Forlængelse af Gyldigheden af Lov om Forhøjelse af Indførselsafgift af 29. Juli 1905, samt om Nedsættelse af en Kommission mellem Altingssamlingerne.

Nr. 10.
31.
júlí.

Lög

um

breyting á lögum 27. sept. 1901 um fiskiveiðar hlutafjelaga í landhelgi við Ísland, og á tilskipun 12. febr. 1872 um fiskiveiðar útlendra við Ísland.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Brot gegn fyrirmælum laga 27. sept. 1901 um fiskiveiðar hlutafjelaga í landhelgi við Ísland og 1. gr. í tilskipun 12. febr. 1872 um fiskiveiðar útlendra við Ísland o. fl. varða sektum frá 200—2000 króna, er renna í landssjóð; skulu öll veiðarfæri, svo og ólögmætur eða óverkaður afli skipsins, upptæk og andvirði þeirra renna í landssjóð. Sje miklar sakir, má ákveða, að allur afli innanborðs skuli upptækur vera, og ennfremur skulu þá og upptækar umbúðir, ef um síldafla er að ræða, sem búið er að salta í tunnur. Leggja má löghald á skipið og selja það, að undangengnu fjárnámi, til lúkningar sektum og kostnaði.

2. gr.

Hegningarákvæðin í 4. gr. ofannefndra laga 27. sept. 1901 og 1. gr. í tilskipun 12. febr. 1872 skulu úr gildi felld.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið í Reykjavík, 31. júlí 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.).

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 10.
31.
Juli.

Forandring af Lov 27. September 1901 om Aktieselskabers Fiskeri paa Søterritoriet ved Island og af Forordning 12. Februar 1872 om Fremmedes Fiskeri under Island.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Overtrædelser af Bestemmelserne i Lov af 27. Septbr. 1901 om Aktieselskabers Fiskeri paa Søterritoriet ved Island og § 1 i Forordning 12. Febr. 1872 om Fremmedes Fiskeri under Island m. v. straffes med Bøder fra 200—2000 Kr., der tilfalde Landskassen, hvorhos alle Fiskeredskaber saavel som Skibets ulovlige eller utilvirkede Fangst skulle være forbrudte til Landskassen. Under skærpende Omstændigheder kan bestemmes, at den hele ombordværende Fangst skal være forbrudt saavel som dennes Indpakning, saafremt Fangsten er Sild, som er blevet nedsaltet i Tønder. Skibet kan beslaglægges og efter foregaaende Udlæg sælges til Dækning af Bøder og Omkostninger.

§ 2.

Straffebestemmelserne i ovennævnte Lov 27. Septbr. 1901 § 4 og Forordning 12. Febr. 1872 § 1 ophæves.

§ 3.

Nærværende Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet i Reykjavik, den 31. Juli 1907.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Frederik R.
(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 31. Juli 1907.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 10. Lov 31. Juli om Forandring af Lov 27. September 1901 om Aktietelskabers Fiskeri paa Søterritoriet ved Island og af Forordning 12. Februar 1872 om Fremmedes Fiskeri under Island.

Nr. 11.
31.
júlí.

Lög

um

breyting á lögum nr. 10, 13. apríl 1894 um útflutningsgjald.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Af hverri síldartunnu (108—120 pt.), í hverjum umbúðum, sem hún flyzt, skal útflutningsgjald vera 50 aurar.

2. gr.

Af útflutningsgjaldi því, sem ákveðið er í 1. gr., skal greiða 10% í Fiskiveiðasjóð Íslands, og skal því fje varið til eflingar síldarútveg innlendra manna.

3. gr.

Ákvæði nefndra laga í 1. gr., 4. tölul., er hjer með numið úr gildi.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið í Reykjavík, 31. júlí 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 11.
31.
Juli.

Lov

om

Forandring i Lov Nr. 10 af 13. April 1894 om Udførselsafgift.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af hver Tønde Sild (108—120 Pt.), uden Hensyn til i hvilken Emballage den udføres, erlægges 50 Øre i Udførselsafgift.

§ 2.

Af den i § 1 bestemte Udførselsafgift henlægges 10 pCt. til Islands Fiskerifond, hvilket Beløb skal anvendes til Ophjælpning af Indlændinges Sildefiskeri.

§ 3.

Bestemmelsen i ovennævnte Lovs § 1 Nr. 4 ophæves.

§ 4.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet i Reykjavik, den 31. Juli 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.
(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 31. Juli 1907.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Nr. 12.
24.
júlí.

Auglýsing

um

að út sjeu gefnir nýir 50, 10 og 5 króna landssjóðsseðlar samkvæmt landsbankalögunum.

Landsstjórnin hefur samkvæmt lögum nr. 14 frá 18. sept. 1885, nr. 2 frá 12. jan. 1900 og nr. 47 frá 10. nóv. 1905 gefið út fyrir landssjóð Íslands handa landsbankanum í Reykjavík 50, 10 og 5 króna seðla með svofelldri nýrri gerð:

Framan á öllum seðlunum er prentað gildi seðlanna, og er talan tilfærð í bókstöfum, svo og orðin:

Samkvæmt lögum 18. sept. 1885 og 12. jan. 1900

Fyrir landssjóð Íslands

á 50 kr. seðlunum með dökkgráum lit á gulum feldi í gráleitri umgjörð, á 10 kr. seðlunum með dökkbláum lit á ljósbláum feldi í blágrárri umgjörð og á 5 kr. seðlunum með móbrúnum lit á ljósbrúnum feldi í grænleitri umgjörð. Undir framangreind orð er prentað nafn ráðherra Íslands og ritað nafn eins af embættismönnum landsbankans. Vinstra megin framan á 50 kr. seðlunum er brjóstmynd Hans hátignar Frederiks konungs áttunda, en 10 og 5 kr. seðlunum Christians konungs níunda. Aptan á öllum seðlunum stendur efst með hvítum bókstöfum gildi seðlanna og neðst orðið: Landsbankinn. Aptan á 50 og 10 kr. seðlunum er ásamt öðru skrauti fjallkonumynd, en á 5 kr. seðlunum skjaldmerki Íslands. Loks er á hverjum seðli prentuð raðartala hans á tveim stöðum.

Seðlum þessum verður í landsbankanum í Reykjavík frá því í dag skipt fyrir landssjóðsseðla þá, sem getur um í auglýsingu stjórnarráðs Íslands nr. 12 frá 25. maí 1886.

Hinir eldri seðlar gilda fyrst um sinn jafnframt hinum nýju.

Auglýsing verður síðar gefin út um innköllun og ógilding hinna eldri seðla með árs fyrirvara.

Þetta birtist hjermeð almenningi.

Í stjórnarráði Íslands, 24. júlí 1907.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Oversættelse.

Bekendtgørelse

Nr. 12.
24.
Juli.

om

Udstedelse paa Landskassens Vegne af nye Sedler lydende paa 50, 10 og 5 Kr. i Henhold til de om Landsbanken gældende Love.

I Henhold til Lov Nr. 14 af 18. September 1885, Lov Nr. 2 af 12. Januar 1900 og Lov Nr. 47 af 10. November 1905 har Regeringen paa Landskassens Vegne udstedt til Brug for Landsbanken i Reykjavik Sedler lydende paa 50, 10 og 5 Kroner i følgende nye Udstyrelse:

Paa Forsiden af alle Sedlerne er trykt deres Værdi med Tallet udtrykt i Bogstaver og Ordene:

Samkvæmt lögum 18. sept. 1885 og 12. jan. 1900.

Fyrir landssjóð Íslands

paa 50-Kronesedlerne med mørkegraa Farve paa gul Grund med graalig Indfatning, paa 10-Kronesedlerne med mørkeblaa Farve paa lyseblaa Grund i blaagraa Indfatning og paa 5-Kronesedlerne med mørkebrun Farve paa lysebrun Grund i grønlig Indfatning. Under de fornævnte Ord er trykt Navnet paa Islands Minister og skrevet Navnet paa en af Landsbankens Embedsmænd. Paa 50-Kronesedlerne findes paa Forsiden til venstre Hans Majestæt Kong Frederik den Ottendes Brystbillede, paa 10- og 5-Kronesedlerne Kong Christian den Niendes. Paa Bagsiden af alle Sedlerne staar øverst deres Værdi med hvide Bogstaver og nederst Ordet: Landsbankinn. Paa Bagsiden af 50- og 10-Kronesedlerne findes foruden anden Forsiring et Billede af Fjældkvinden og paa 5-Kronesedlerne Islands Vaabenmærke. Paa hver Seddel findes endelig dens Løbenummer trykt paa to Steder.

De i Islands Ministeriums Bekendtgørelse Nr. 12 af 25. Maj 1886 omhandlede Sedler ombyttes fra Dato i Landsbanken i Reykjavik med de nye Sedler.

De ældre Sedler have indtil videre Gyldighed ved Siden af de nye.

Bekendtgørelse om, at de ældre Sedler med et Aars Varsel indkaldes og sættes ud af Kraft, vil senere blive udstedt.

Dette kundgøres herved til almindelig Efterretning.

Islands Ministerium, den 24 Juli 1907.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

Nr. 12. Bekendtgørelse af 24. Juli om Udstedelse paa Landskassens Vegne af nye Sedler lydende paa 50, 10 og 5 Kr. i Henhold til de om Landsbanken gældende Love.

Nr. 13.
16. sept. 28. ágúst.

Auglýsing

um

sambandið milli hinna dönsku og íslenzku póstmála innbyrðis.

Undirskrifuð stjórnarráð eru orðin ásátt um, að setja ákvæði þau, sem hjer fara á eptir, og ganga í gildi 1. janúar 1908, í staðinn fyrir ákvæði þau, sem ræðir um í auglýsingu 26. september 1872 og síðari auglýsingum, um sambandið milli hinna almennu dönsku og hinna sjerstaklegu íslenzku póstmála innbyrðis, viðvíkjandi því, hverskonar póstsendingar skuli ganga milli beggja póstumdæmanna og með hvaða skilyrðum.

1. gr.

Til flutnings sem póstsendingum milli hins danska og hins íslenzka póstumdæmis skal veitt móttöku:

1) Lausum brjefum. 2) Peningabrjefum. 3) Böggium. 4) Myntsendingum. 5) Póstávísunum. 6) Póstkröfusendingum.

2. gr.

Til lausra brjefa skal telja: Brjef, spjaldbrjef, prent, sýnishorn af vöru, uppdrætti og snið; þessum sendingum má „mæla með". Brjef, sýnishorn af vöru, uppdrættir, snið og óborgað prent má eigi vega yfir 250 grömm, en prent, sem borgað er undir að nokkru eða öllu leyti, má vega allt að 2 kilogrömmum.

Burðargjald undir laus brjef, sem borgað er undir fyrirfram, er svo sem hjer segir:

Almenn brjef, ef þau vega 20 grömm eða minna	10	aurar
ef þau vega yfir 20 grömm að 125 grömmum	20	—
ef þau vega yfir 125 grömm að 250 grömmum	30	—
Spjaldbrjef	5	—
Spjaldbrjef með borguðu svari	10	—
Prent, sýnishorn af vöru, uppdrættir og snið — Fyrir hver 50 grömm	5	—

Þó er burðargjaldið minnst 10 aurar fyrir sýnishorn af vöru, uppdrætti og snið. Burðargjald undir brjef og spjaldbrjef, sem ekkert er borgað undir fyrir fram, er helmingi hærra en sagt er að framan, þegar borgað er undir þau fyrir fram. Burðargjald fyrir óborgað prent, sýnishorn af vöru, uppdrætti og snið er hið sama og fyrir óborguð brjef. Burðargjald undir brjefasendingar, sem eigi er fullborgað undir, er helmingi hærra en það, sem ávantar.

Meðmælingargjaldið er 15 aurar. Allar sendingar, sem mælt er með, skal borga undir fyrir fram að fullu.

Bekendtgørelse

angaaende

det gensidige Forhold mellem det danske og det islandske Postvæsen.

Nr. 13.
16. Sept.
28. Aug.

Undertegnede Ministerier ere blevne enige om i Stedet for de i Fællesbekendtgørelse af 26de September 1872 samt senere Fællesbekendtgørelser om det gensidige Forhold mellem det almindelige danske og det særlige islandske Postvæsen indeholdte Bestemmelser om, hvilke Arter Postforsendelser der gensidig direkte kunne udveksles mellem de to Postomraader, og paa hvilke Betingelser, at fastsætte følgende nye Bestemmelser, der skulle træde i Kraft den 1ste Januar 1908.

§ 1.

Til Forsendelse som Postsager mellem det danske og det islandske Postomraade skal modtages:

1) løse Breve, 2) Pengebreve, 3) Pakker, 4) Møntforsendelser, 5) Postanvisninger, 6) Postopkrævningsforsendelser.

§ 2.

Til „løse Breve" henregnes: Breve, Brevkort, Tryksager, Vareprøver og Mønstre; disse Forsendelser kunne anbefales. Medens Breve, Vareprøver og Mønstre samt ufrigjorte Tryksager ikke maa veje over 250 Gram for hver Forsendelse, er Vægtmaksimum for helt eller delvis frigjorte Tryksager 2 Kg.

Portoen for almindelige, forud frigjorte Brevforsendelser udgør:

for Breve af Vægt	indtil 20 Gram	10 Øre,
- —	over — indtil 125 Gram	20 —,
- —	over 125 Gram indtil 250 —	30 —,
- Brevkort		5 —,
- Brevkort med betalt Svar		10 —,
- Tryksager, - Vareprøver, - Mønstre	pr. 50 Gram	5 —,

dog med en Minimumsporto af 10 Øre for Vareprøver og Mønstre. Ufrigjorte Breve og Brevkort udtakseres i en Porto lig det dobbelte af den foranstaaende, for forud frigjorte Forsendelser fastsatte Porto. Ufrigjorte Tryksager, Vareprøver og Mønstre takseres som Breve. Utilstrækkeligt frankerede Brevforsendelser udtakseres i en Porto lig det dobbelte af den manglende Franko.

Anbefalingsgebyret udgør 15 Øre. Anbefalede Forsendelser skulle være forud frigjorte.

Nr. 13. 16. sept. 28. ágúst.

3. gr.

Verðupphæð peningabrjefa er engum takmörkum bundin. Burðargjald undir peningabrjef er eins og fyrir almenn brjef með sömu þyngd, en auk þess skal borga undir þau í ábyrgðargjald 20 aura fyrir hverjar 250 krónur eða minni upphæð. Peningabrjef skal borga undir fyrir fram að fullu.

4. gr.

Böggla má senda með ákveðnu verði og án þess. Verðupphæð þeirra er engum takmörkum bundin.

Bögglar til og frá pósthúsum á viðkomustöðum póstskipanna á Íslandi mega vega allt að 5 kilogrömmum, en bögglar, sem eiga að sendast með landpóstum til eða frá öðrum pósthúsum á Íslandi, mega ekki vega yfir $2^1/_2$ kilogram, ekki vera yfir 46 centimetra á lengd og ekki yfir 23 centimetra á breidd og þykkt. Á fylgibrjefum slíkra böggla skal standa „landveg“.

Burðargjald undir böggla til og frá pósthúsum á viðkomustöðum póstskipanna á Íslandi er 20 aurar fyrir hvern böggul og auk þess 5 aurar fyrir hvert $^1/_2$ kilogram, sem böggullinn vegur. Undir böggla, sem eiga að flytjast með landpóstum til eða frá öðrum pósthúsum á Íslandi, skal borga, fyrir utan ofannefnt burðargjald, sjerstakt íslenzkt landburðargjald, sem er: frá 15. apríl til 14. október 30 aurar fyrir hvert $^1/_2$ kilogram eða minni þunga, en frá 15. október til 14. apríl 25 aurar fyrir hver 125 grömm eða minni þunga. Sje verð tilgreint á bögglum, skal ennfremur greiða í ábyrgðargjald 20 aura undir hverjar 250 krónur.

Að undanskildu hinu íslenzka landburðargjaldi, sem íslenzka póststjórnin ætíð innheimtir, má senda böggla fullborgaða, vanborgaða og óborgaða.

5. gr.

Myntsendingar mega vega allt að 8 kilogrömmum hver sending. Burðargjaldið skal talið á sama hátt eins og undir böggla með ákveðnu verði.

Myntsendingar má senda fullborgaðar, vanborgaðar og óborgaðar.

6. gr.

Póstávísanir má senda milli beggja póstumdæmanna; hver póstávísun má vera 720 krónur að upphæð. Allar póststofur og póstafgreiðslur í báðum póstumdæmunum taka þátt í póstávísanaviðskiptunum.

Burðargjaldið er:

Fyrir upphæð allt að 25 kr.	.....	15	aurar
— — yfir 25 kr. allt að 100 kr.	....	30	—
— — — 100 — — 200 —	...	45	—

og því næst 15 aurar fyrir hverjar 100 krónur eða minna, sem fram yfir er.

Póstávísanir skal ætíð borga undir fyrir fram að fullu.

Símapóstávísanir má senda milli beggja póstumdæmanna eins og aðrar póstávísanir, og geta sömu pósthús tekið þátt í þeim viðskiptum eins og öðrum póstávísanaviðskiptum.

Burðargjaldið er hið sama eins og fyrir venjulegar póstávísanir, en símskeytið verður sendandi að borga fyrir fram. Símapóstávísanaviðskiptunum skal að öðru leyti haga eptir þeim reglum, sem gilda í alþjóðapóstsambandinu.

Nr. 13. Auglýsing 16. sept. 28. ágúst um sambandið milli hinna dönsku og íslenzku póstmála innbyrðis.

§ 3.

Pengebreve kunne have angiven Værdi til et ubegrænset Beløb. Portoen for Pengebreve sammensættes af Portoen for et almindeligt Brev af samme Vægt og af en Forsikringspræmie, der udgør 20 Øre pr. 250 Kr. Pengebreve skulle være forud frigjorte.

§ 4.

Pakker kunne forsendes med og uden angiven Værdi; Værdiangivelsens Størrelse er ubegrænset.

Pakker til og fra de paa Postdampskibenes Anlægspladser paa Island værende Posthuse kunne veje indtil 5 Kg., men Pakker, der skulle befordres videre med de islandske Landpostbude til og fra andre Posthuse paa Island, indtil $2^1/_2$ Kg., og maa ikke være over 46 Centimeter lange og ikke over 23 Centimeter høje eller brede. Paa sidstnævnte Pakkers Adressebreve skal staa „landvejs".

Portoen for Pakker til og fra de paa Postdampskibenes Anlægspladser paa Island værende Posthuse udgør 20 Øre pr. Pakke med Tillæg af 5 Øre for hvert $^1/_2$ Kg. af Pakkens Vægt. For Pakker, der skulle befordres med de islandske Landpostbude til og fra andre Posthuse paa Island, erlægges foruden den ovenfor anførte Porto en særlig islandsk Landporto, der beregnes med 30 Øre pr. $^1/_2$ Kg. eller Del deraf af Pakkens Vægt i Tidsrummet fra den 15. April til den 14. Oktober, men 25 Øre for hvert 125 Gram eller Del deraf af Pakkens Vægt i Tidsrummet fra den 15. Oktober til den 14. April. For Pakker med angiven Værdi opkræves foruden den foranstaaende Vægtporto en Forsikringspræmie, der udgør 20 Øre pr. 250 Kr.

Pakkerne kunne, naar bortses fra den særlige islandske Landporto, der altid opkræves af det islandske Postvæsen, afgaa enten helt frigjorte, helt ufrigjorte eller delvis frigjorte.

§ 5.

Møntforsendelser kunne veje indtil 8 Kg. pr. Forsendelse. Portoen beregnes paa samme Maade som for Pakker med angiven Værdi. Møntforsendelser kunne afgaa enten helt frigjorte, helt ufrigjorte eller delvis frigjorte.

§ 6.

Postanvisninger kunne forsendes mellem de to Postomraader indtil et Beløb af 720 Kr. for hver enkelt Anvisning. Samtlige Postkontorer og Postekspeditioner paa begge Postomraader deltage i denne Udveksling.

Portoen andrager:

for Beløb indtil 25 Kr.					.....	15 Øre
- —	over	25 —	indtil	100 Kr.	.....	30 —
- —	—	100 —	—	200 —	.....	45 —

og derefter 15 Øre yderligere for hver 100 Kr. mere eller Del deraf.

Postanvisninger skulle altid være forud frigjorte.

Telegrampostanvisninger kunne forsendes mellem de to Postomraader ligesom andre Postanvisninger og udveksles mellem de samme Posthuse, som deltage i Udvekslingen af andre Postanvisninger.

Foruden Portoen, som er den samme som for almindelige Postanvisninger, maa Afsenderen forud betale Telegrammets Takst. Udvekslingen foregaar iøvrigt efter de i den internationale Forbindelse gældende Regler.

Nr. 13. Bekendtgørelse af 16. Sept. 28. Aug. angaaende det gensidige Forhold mellem det danske og det islandske Postvæsen.

Nr. 13. 16. sept. 28. ágúst.

7. gr.

Póstkröfur má leggja á almenn brjef, meðmælingarbrjef, peningabrjef og böggla. Um upphæð hverrar póstkröfu gildir hið sama og um upphæðir póstávísana. Allar póststofur og póstafgreiðslur í báðum póstumdæmunum geta tekið þátt í póstkröfusendingaviðskiptum.

Gjald fyrir póstkröfur er hið sama sem burðargjald fyrir póstávísanir með samskonar upphæð. Að öðru leyti skal haga póstkröfuviðskiptunum eptir reglum, sem gilda í alþjóðapóstsambandinu.

Póstkröfusendingar skal borga undir að fullu fyrir fram.

8. gr.

Fyrir hvert viðtökuskírteini skal borga 10 aura.

9. gr.

Burðargjald og önnur gjöld fyrir allskonar danskar og íslenzkar póstsendingar, sem fluttar eru milli beggja póstumdæmanna, rennur til þeirrar póststjórnar, þar sem burðargjaldið er innheimt, án sjerstaks reiknings.

10. gr.

Bætur fyrir glataðar eða skemmdar póstsendingar skal greiða samkvæmt þeim reglum, sem gilda í því póstumdæmi, sem skaðabótaskyldan hvílir á.

Póstumdæmi það, sem sending er send frá, losnar við skaðabótaskyldu fyrir hana, þegar pósthús í ákvörðunarlandinu hefur veitt henni móttöku án mótmæla.

Þetta birtist hjer með til leiðbeiningar öllum, sem hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði innanríkismálanna og stjórnarráði Íslands.

Kaupmannahöfn og Reykjavík, $\frac{\text{16. september}}{\text{28. ágúst}}$ *1907.*

Sigurd Berg. **H. Hafstein.**

C. L. Lage. *Jón Hermannsson.*

Nr. 13. Auglýsing 16. sept. 28. ágúst um sambandið milli hinna dönsku og íslenzku póstmála innbyrðis.

§ 7.

Postopkrævning kan tages paa saavel almindelige som anbefalede Brevforsendelser, paa Pengebreve samt paa Pakker indtil samme Maksimumsbeløb som for Postanvisninger. Samtlige Postkontorer og Postekspeditioner paa de respektive Postomraader deltage i den gensidige Udveksling af Postopkrævningsforsendelser.

Opkrævningsgebyret udgør samme Beløb som Portoen for Postanvisninger af tilsvarende Størrelse. Udvekslingen af Postopkrævningsforsendelser foregaar iøvrigt i Overensstemmelse med de i den internationale Forbindelse gældende Regler.

Postopkrævningsforsendelser skulle være forud frigjorte.

§ 8.

For Modtagelsesbeviser erlægges et Gebyr af 10 Øre pr. Bevis.

§ 9.

Portoen og Gebyrerne for alle Arter af danske og islandske Postforsendelser, der besørges mellem de tvende Postomraader, tilfalde uden særlig Afregning det Postvæsen, paa hvis Omraade Portoen er bleven opkrævet.

§ 10.

Erstatning for bortkomne eller beskadigede Postforsendelser i den gensidige Udveksling ydes i Overensstemmelse med de paa det erstatningspligtige Postomraade gældende interne Regler.

Det afsendende Postvæsens Erstatningsansvar ophører, naar Forsendelserne ere afleverede til Bestemmelseslandets Postvæsen, og dette har modtaget dem uden Indsigelse.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Indenrigsministeriet og Islands Ministerium.

Kjøbenhavn og *Reykjavik*, den $\frac{\text{16. September}}{\text{28. August}}$ 1907.

Sigurd Berg. H. Hafstein.

C. L. Lage. *Jón Hermannsson.*

Nr. 13. Bekendtgørelse af 16. Sept., 28. Aug. angaaende det gensidige Forhold mellem det danske og det islandske Postvæsen.

Nr. 14. 30. júlí.

Konungleg auglýsing

um

nefndarskipun viðvíkjandi stöðu Íslands í veldi Danakonungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Samkvæmt því er forsætisráðherra Vor og ráðherra Vor fyrir Ísland hafa fyrir Oss flutt, höfum Vjer með allrahæstum úrskurði, dagsettum í dag, skipað nefnd alþingismanna og ríkisþingsmanna til þess að undirbúa ráðstafanir til nýrrar löggjafar um stjórnskipulega stöðu Íslands í veldi Danakonungs, og skal forsætisráðherra Vor vera formaður, en Íslandsráðherra Vor varaformaður nefndarinnar.

Þetta gjörum vjer öllum heyrum kunnugt.

Gefið í Reykjavik, 30. júlí 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen. ***H. Hafstein.***

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 14.
30.
Juli.

om

Nedsættelse af en Kommission vedrørende Islands Stilling i det samlede danske Rige.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi i Henhold til, hvad Vor Konseilspræsident og Vor Minister for Island derom have foredraget Os, har ved allerhøjeste Resolution af i Dag nedsat en af Medlemmer af Altinget og af Rigsdagen under Forsæde af Vor Konseilspræsident og under Næstforsæde af Vor Minister for Island bestaaende Kommission til Forberedelse af Foranstaltninger til en ny Lovgivning om Islands forfatningsmæssige Stilling i det samlede danske Rige, det vil Vi herved bringe til offentlig Kundskab.

Givet i Reykjavik, den 30te Juli 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen. H. Hafstein.

Nr. 14. Allerhøjeste Kundgørelse af 30. Juli om Nedsættelse af en Kommission vedrørende Islands Stilling i det samlede danske Rige.

Hið konunglega erindisbrjef fyrir fram angreinda nefnd hljóðar svo:

Nr. 15. 30. júlí.

Frederik hinn Áttundi,

af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Vora sjerlegu hylli!

Forsætisráðherra Vor og Íslandsráðherra Vor hafa fyrir Oss flutt, að það sje almenn ósk meðal alþingismanna og ríkisþingsmanna, að efnt sje til nauðsynlegra undirbúningsstarfa til nýrrar löggjafar um stjórnskipulega stöðu Íslands í veldi Danakonungs, og höfum Vjer ákveðið að láta taka málefni þetta til rækilegrar íhugunar í nefnd, er skipuð sje tilkvöddum alþingismönnum og ríkisþingsmönnum.

Það er því vilji Vor, að þjer eptirnefndu herrar og ríkisins góðu menn: Herra Jens Christian Christensen, stórkross af dannebrogsorðunni og dannebrogsmaður, forsætisráðherra Vor, varnaráðherra og þjóðþingismaður, herra Hannes Þórður Hafstein, kommandör af öðru stigi dannebrogsorðunnar og dannebrogsmaður, Íslandsráðherra Vor og alþingismaður, herra Niels Andersen, riddari dannebrogsorðunnar og dannebrogsmaður, etatsráð Vort og þjóðþingismaður, herra Lárus H. Bjarnason, riddari dannebrogsorðunnar, sýslumaður og alþingismaður, herra August Hermann Ferdinand Carl Goos, kommandör af 1. stigi dannebrogsorðunnar og dannebrogsmaður, geheimeetatsráð Vort, aukadómari í hæstarjetti, doktor í lögvísi og landsþingismaður, herra Hans Nikolaj Hansen, stórkross af dannebrogsorðunni og dannebrogsmaður, konferenzráð Vort og landsþingismaður, herra Jens Lauritz Hansen, riddari dannebrogsorðunnar, málaflutningsmaður og landsþingismaður, herra Jóhannes Jóhannesson, sýslumaður og bæjarfógeti, alþingismaður, herra Niels Kristian Johansen, búgarðseigandi frá Ollerup, landsþingismaður, herra Steingrímur Jónsson, sýslumaður og alþingismaður, herra Peter Christian Knudsen, ráðmaður og þjóðþingismaður, herra Christopher Krabbe, riddari dannebrogsorðunnar og dannebrogsmaður, hjeraðsfógeti og þjóðþingismaður, herra Niels Peter Madsen-Mygdal, riddari dannebrogsorðunnar, ríkisendurskoðandi og landsþingismaður, herra Jón Magnússon, riddari dannebrogsorðunnar, skrifstofustjóri og alþingismaður, herra Henning Matzen, stórkross af dannebrogsorðunni og dannebrogsmaður, háskólakennari, aukadómari í hæstarjetti, doktor í lögvísi og landsþingismaður, herra Niels Thomasius Neergaard, forstjóri og þjóðþingismaður, herra Anders Nielsen, ríkisendurskoðandi og þjóðþingismaður, herra Stefán Stefánsson, gagnfræðaskólakennari og alþingismaður, herra Anders Thomsen, riddari dannebrogsorðunnar, fyrrum kennari, þjóðþingismaður og herra Skúli Thoroddsen, ritstjóri, fyrrum sýslumaður, alþingismaður, hagið svo til, að þjer sem allra fyrst komið saman í höfuð- og aðsetursborg Vorri, Kaupmannahöfn og setjizt í nefndina, er þú, herra Jens Christian Christensen, skalt vera formaður í og þú, herra Hannes Þórður Hafstein, varaformaður, til þess að

Det for ovennævnte Kommission udstedte allerhøjeste Kommissorium er saalydende:

Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg, Nr. 15. 30. Juli.

Vor synderlige Gunst!

Efter at Vi have ladet Os foredrage af Vor Konseilspræsident og af Vor Minister for Island, at det er et almindeligt Ønske hos Medlemmer af Altinget og af Rigsdagen, at der maa blive tilvejebragt de fornødne Forarbejder til en ny Lovgivning om Islands forfatningsmæssige Stilling i det samlede danske Rige, have Vi besluttet at lade denne Sag underkaste en omhyggelig Overvejelse i en af Medlemmer af Altinget og af Rigsdagen bestaaende Kommission.

Thi er det herefter Vor Villie, at efternævnte Herrer og Rigets gode Mænd, nemlig: Hr. Jens Christian Christensen, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmand, Vor Konseilspræsident og Forsvarsminister, Medlem af Folketinget, Hr. Hannes Thordur Hafstein, Kommandør af 2den Grad af Dannebrog og Dannebrogsmand, Vor Minister for Island, Medlem af Altinget, Hr. Niels Andersen, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmand, Vor Etatsraad, Medlem af Folketinget, Hr. Larus H. Bjarnason, Ridder af Dannebrog, Sysselmand, Medlem af Altinget, Hr. August Hermann Ferdinand Carl Goos, Kommandør af 1ste Grad af Dannebrog og Dannebrogsmand, Vor Geheimeetatsraad, ekstraordinær Assessor i Højesteret, Doctor juris, Medlem af Landstinget, Hr. Hans Nicolai Hansen, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmand, Vor Konferensraad, Medlem af Landstinget, Hr. Jens Laurits Hansen, Ridder af Dannebrog, Sagfører, Medlem af Landstinget, Hr. Johannes Johannesson, Sysselmand og Byfoged, Medlem af Altinget, Hr. Niels Kristian Johansen, Gaardejer af Ollerup, Medlem af Landstinget, Hr. Steingrimur Jonsson, Sysselmand, Medlem af Altinget, Hr. Peter Christian Knudsen, Raadmand, Medlem af Folketinget, Hr. Christopher Krabbe, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmand, Herredsfoged, Medlem af Folketinget, Hr. Niels Peter Madsen-Mygdal, Ridder af Dannebrog, Statsrevisor, Medlem af Landstinget, Hr. Jon Magnusson, Ridder af Dannebrog, Kontorchef, Medlem af Altinget, Hr. Henning Matzen, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmand, Professor ved Universitetet, ekstraordinær Assessor i Højesteret, Doctor juris, Medlem af Landstinget, Hr. Niels Thomasius Neergaard, Direktør, Medlem af Folketinget, Hr. Anders Nielsen, Statsrevisor, Medlem af Folketinget, Hr. Stefan Stefansson, Realskolelærer, Medlem af Altinget, Hr. Anders Thomsen, Ridder af Dannebrog, fhv. Lærer, Medlem af Folketinget og Hr. Skuli Thoroddsen, Redaktør, fhv. Sysselmand, Medlem af Altinget, ville rette Eders Lejlighed til snarest muligt i Vor Hoved- og Residensstad København at sammentræde i en saadan Kommission med Dig, Hr. Jens Christian Christensen som Formand og med Dig, Hr. Hannes Thordur Hafstein som Næstformand for at undersøge og drøfte

Nr. 15. Allerhøjeste Kommissorium af 30. Juli til forannævnte Kommission.

Nr. 15. 30. júlí. rannsaka og ræða stjórnskipulega stöðu Íslands í veldi Danakonungs, til þess að taka til íhugunar, hverjar ráðstafanir löggjafarvöldin mundu eiga að gjöra til þess að fá komið máli þessu í fullnægjandi lag, og til þess áður en ár er liðið frá því þetta erindisbrjef er útgefið að láta oss í tje álit um málið ásamt lagafrumvörpum, er til þess sjeu fallin, að lögð yrði fyrir alþingi og ríkisþingið.

Auk þessa viljum Vjer veita yður heimild til þess að fá úr öllum skjalasöfnum Vorum öll þau skjöl og skilríki að láni, sem þjer kynnuð að álíta nauðsynleg til þess að framkvæma þetta erindi, sem yður er falið, svo og til þess að heimta þær upplýsingar og önnur skirteini, sem þjer mættuð óska eptir, bæði beint frá stjórnarráðum Vorum og frá öðrum stjórnarvöldum og embættismönnum, og loks til þess að kveðja til viðtals þá af embættismönnum Vorum, er þjer viljið, og aðra, er fúsir mættu vera til að ræða málið.

Þetta er vilji Vor.

Felandi yður guði.

Ritað í Reykjavík, 30. júlí 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen. H. Hafstein.

Erindisbrjef fyrir forsætis- og varnaráðherra J. C. Christensen, Íslandsráðherra H. Þ. Hafstein, etatsráð N. Andersen, sýslumann L. H. Bjarnason, geheimeetatsráð A. H. F. C. Goos, konferenzráð H. N. Hansen, málaflutningsmann J. L. Hansen, sýslumann og bæjarfógeta J. Jóhannesson, búgarðseiganda N. K. Johansen, sýslumann St. Jónsson, ráðmann P. C. Knudsen, hjeraðsfógeta C. Krabbe, ríkisendurskoðanda N. P. Madsen-Mygdal, skrifstofustjóra J. Magnússon, háskólakennara H. Matzen, forstjóra N. T. Neergaard, ríkisendurskoðanda A. Nielsen, gagnfræðaskólakennara St. Stefánsson, fyrverandi kennara A. Thomsen og ritstjóra, fyrverandi sýslumann Sk. Thoroddsen til þess að setjast í nefnd til undirbúnings ráðstöfunum til nýrrar löggjafar um stjórnskipulega stöðu Íslands í veldi Danakonungs.

Nr. 15. Konunglegt erindisbrjef 30. júlí fyrir framangreinda nefnd.

Islands forfatningsmæssige Stilling i det samlede danske Rige, for at tage under Overvejelse, hvilke Foranstaltninger der fra Lovgivningsmagternes Side maatte være at træffe til Tilvejebringelse af en tilfredsstillende Ordning af denne Sag, og forinden Udgangen af eet Aar fra Udstedelsen af dette Kommissorium at afgive til Os Betænkning om denne Sag ledsaget af dertil sig sluttende Lovforslag, der egne sig til Fremsættelse for Altinget og for Rigsdagen. **Nr. 15.** 30. Juli.

Og ville Vi iøvrigt have Eder bemyndigede til fra samtlige Vore Arkiver at begære alle de Dokumenter og Akter udlaante, som I maatte anse fornødne til Udførelsen af dette Eder overdragne Hverv, til umiddelbart fra Vore Ministerier samt fra andre Myndigheder og Embedsmænd at indhente de Erklæringer og øvrige Oplysninger, som I maatte ønske, ligesom ogsaa til mundtlig at forhandle med de af Vore Embedsmænd, som I dertil maatte opfordre, samt med andre, for saa vidt de maatte være villige til en saadan Forhandling.

Dermed sker Vor Villie!

Befalende Eder Gud!

Skrevet i Reykjavik, den 30te Juli 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen. H. Hafstein.

Kommissorium for Konseilspræsident, Forsvarsminister *J. C. Christensen*, Minister for Island *H. T. Hafstein*, Etatsraad *N. Andersen*, Sysselmand *L. H. Bjarnason*, Geheimeetatsraad *A. H. F. C. Goos*, Konferensraad *H. N. Hansen*, Sagfører *J. L. Hansen*, Sysselmand, Byfoged *J. Johannesson*, Gaardejer *N. K. Johansen*, Sysselmand *S. Jonsson*, Raadmand *P. C. Knudsen*, Herredsfoged *C. Krabbe*, Statsrevisor *N. P. Madsen-Mygdal*, Kontorchef *J. Magnusson*, Professor *H. Matzen*, Direktør *N. T. Neergaard*, Statsrevisor *A. Nielsen*, Realskolelærer *S. Stefansson*, fhv. Lærer *A. Thomsen* og Redaktør, fhv. Sysselmand *S. Thoroddsen* til at træde sammen i en Kommission til Forberedelse af Foranstaltninger til en ny Lovgivning om Islands forfatningsmæssige Stilling i det samlede danske Rige.

Nr. 15. Allerhøjeste Kommissorium af 30. Juli til forannævnte Kommission.

Nr. 16.
16. nóvbr.

Fjárlög

fyrir

árin 1908 og 1909.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafli.

Tekjur.

1. gr.

Á árunum 1908 og 1909 telst svo til, að tekjur Íslands verði 2,822,530 kr., og er það afrakstur af tekjugreinum þeim, sem getið er um í 2.—6. gr., ásamt lántöku samkvæmt 7. gr.

2. gr.

Af eptirfylgjandi sköttum og gjöldum eru tekjurnar taldar 2,039,000 kr.:

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Skattur á ábúð og afnotum jarða, og á lausafje:			
a. á ábúð og afnotum jarða	17,000.	17,000.	34,000.
b. á lausafje	26,000.	26,000.	52,000.
2. húsaskattur	10,000.	10,000.	20,000.
3. tekjuskattur	18,000.	18,000.	36,000.
4. aukatekjur	45,000.	45,000.	90,000.
5. erfðafjárskattur	3,000.	3,000.	6,000.
6. vitagjald	13,000.	13,000.	26,000.
7. gjöld fyrir leyfisbrjef	4,000.	4,000.	8,000.
8. útflutningsgjald af fiski og lýsi m. m., að frádregnum 2 % í innheimtulaun	100,000.	100,000.	200,000.
9. aðflutningsgjald af áfengum drykkjum, að frádregnum innheimtulaunum	165,000.	165,000.	330,000.
10. aðflutningsgjald af tóbaki, að frádregnum innheimtulaunum	140,000.	140,000.	280,000.
11. aðflutningsgjald af kaffi og sykri, að frádregnum innheimtulaunum	330,000.	330,000.	660,000.
flyt...	871,000.	871,000.	1,742,000.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Nr. 16.
16.
Novbr.

Finanslov

for

Aarene 1908 og 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

Indtægt.

§ 1.

I Aarene 1908 og 1909 beregnes som Indtægt for Island 2,822,530 Kr., hidrørende fra de i §§ 2—6 nævnte Indtægter samt Laan optaget i Henhold til § 7.

§ 2.

Efternævnte Skatter og Afgifter føres til Indtægt med 2,039,000 Kr.:

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Skat paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme og paa Løsegods:			
a. paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme	17,000.	17,000.	34,000.
b. paa Løsegods	26,000.	26,000.	52,000.
2. Bygningsafgift	10,000.	10,000.	20,000.
3. Indkomstskat	18,000.	18,000.	36,000.
4. Sportler	45,000.	45,000.	90,000.
5. Afgift af Arv	3,000.	3,000.	6,000.
6. Fyrafgift	13,000.	13,000.	26,000.
7. Gebyrer for Bevillinger	4,000.	4,000.	8,000.
8. Udførselsafgift af Fisk og Tran m. v., med Fradrag af 2 pCt. for Oppebørselen	100,000.	100,000.	200,000.
9. Indførselsafgift af Spirituosa, med Fradrag af Gebyr for Oppebørselen	165,000.	165,000.	330,000.
10. Indførselsafgift af Tobak, med Fradrag af Gebyr for Oppebørselen	140,000.	140,000.	280,000.
11. Indførselsafgift af Kaffe og Sukker, med Fradrag af Gebyr for Oppebørselen	330,000.	330,000.	660,000.
Overføres...	871,000.	871,000.	1,742,000.

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	871,000.	871,000.	1,742,000.
12. aðflutningsgjald af tegrasi, súkkulaði og öllum brjóstsykur- og konfekttegundum, að frádregnum innheimtulaunum.....	11,500.	11,500.	23,000.
13. leyfisbrjefagjöld og árgjöld af verzlun og veiting áfengra drykkja.....	14,000.	14,000.	28,000.
14. tekjur af póstferðum	60,000.	60,000.	120,000.
15. tekjur af símum landsins	43,000.	57,000.	100,000.
16. Arður af verkum fanganna í hegningarhúsinu í Reykjavík.....	400.	400.	800.
17. sektarfje fyrir ólöglegar fiskiveiðar	10,000.	10,000.	20,000.
18. tekjur af efnarannsóknastofu.....	600.	600.	1,200.
19. óvissar tekjur.....	2,000.	2,000.	4,000.
Samtals...	1,012,500.	1,026,500.	2,039,000.

3. gr.

Tekjur af fasteignum landssjóðs o. fl. eru taldar 45,330 kr.:

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Afgjald af jarðeignum landssjóðs, alls 35,000 kr. að frádregnum umboðslaunum, prestsmötu, húsabótastyrk o. fl., alls..... 14,000 —	21,000.	21,000.	42,000
2. tekjur af kirkjum	65.	65.	130.
3. tekjur af silfurbergsnámunum í Helgustaðafjalli.....	1,600.	1,600.	3,200.
Samtals...	22,665.	22,665.	45,330.

4. gr.

Tekjur, er snerta viðlagasjóðinn, eru áætlaðar 109,000 kr.:

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Leigur af innstæðufje viðlagasjóðsins.....	40,000.	39,000.	79,000.
Upp í lán verður borgað: á árinu 1906 27,467 kr. 52 a. - — 1907 28,453 — 42 - 55,920 kr. 94 a.			
Austuramtinu veitist uppgjöf frá 24. septbr. 1907 á eptirstöðvum á fjárkláðaláninu frá			
flyt...	40,000.	39,000.	79,000.

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	871,000.	871,000.	1,742,000.
12. Indførselsafgift af The, Chokolade, alle Sorter Brystsukker samt Konfekt, med Fradrag af Gebyr for Oppebørselen.....	11,500.	11,500.	23,000.
13. Gebyrer for Bevillinger til og Afgift af Handel med og Udskænkning af spirituøse Drikke.....	14,000.	14,000.	28,000.
14. Indtægter af Postvæsenet.....	60,000.	60,000.	120,000.
15. Indtægter af Telegraf- og Telefonvæsenet .	43,000.	57,000.	100,000.
16. Indtægter af Fangernes Arbejdsvirksomhed i Strafanstalten i Reykjavik.....	400.	400.	800.
17. Mulkter for Overtrædelser af Fiskerilovgivningen.....	10,000.	10,000.	20,000.
18. Indtægt af det kemiske Laboratorium	600.	600.	1,200.
19. Tilfældige Indtægter.....	2,000.	2,000.	4,000.
I alt...	1,012,500.	1,026,500.	2,039,000.

§ 3.

Indtægter af det Landskassen tilhørende Jordegods m. m. anslaas til 45,330 Kr.:

	Kr.	1908.	1909.	Tilsammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
1. Afgifter af Landskassens Jordegods, i alt.....	35,000.			
med Fradrag af Administrationssalær, Salærer til Præster, Understøttelse til Forbedringer af Bygninger m. m.....	14,000.			
		21,000.	21,000.	42,000.
2. Indtægter af Kirker.....		65.	65.	130.
3. Indtægt af Dobbeltspathminen i Helgustadafjall.....		1,600.	1,600.	3,200.
I alt...		22,665.	22,665.	45,330.

§ 4.

Indtægter vedkommende Reservefonden anslaas til 109,000 Kr.:

	Kr. Ø.	1908.	1909.	Tilsammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
1. Renter af Reservefondens Kapitaler		40,000.	39,000.	79,000.
Afdrag paa Laan:				
i Aaret 1908...	27,467. 52			
i — 1909...	28,453. 42			
	55,920. 94			
Der bevilges Østamtet Eftergivelse fra 24. Sept. 1907 af Restance af det samme				
Overføres...		40,000.	39,000.	79,000.

Nr. 16.
16.
nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	40,000.	39,000.	79,000.
24. septbr. 1898, og frá 31. ágúst 1907 á eptirstöðvum á fjárkláðaláninu frà 31. ágúst 1900, samtals kr. 2,200. Núverandi presti í Kirkjubæjarprestakalli veitist eptirgjöf á 200 krónum hvort árið af afborgun og vöxtum af láni því, er honum var leyft að taka upp á prestakallið með brjefi landshöfðingja dags. $^{19}/_{2}$ 1898.			
2. leigur af láni landssjóðs til landsbankans..	7,500.	7,500.	15,000.
3. leiga af innstæðufje í bönkum og af bankavaxtabrjefum	10,500.	5,000.	15,000.
Samtals...	57,500.	51,500.	109,000.

5. gr.

Ýmislegar innborganir og endurgjöld verða talin 9,200 kr.:

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Það, sem greitt er frá prestaköllum samkvæmt lögum 27. febr. 1880 ..... Heimilt er prestinum í Staðastaðarprestakalli að verja árgjaldinu af því, 300 kr. fyrra árið, til viðreisnar kirkjujörðum prestakallsins, eptir nánari ákvæðum stjórnarinnar.	2,000.	2,000.	4,000.
2. endurgjald skyndilána til embættismanna..	600.	600.	1,200.
3. endurborganir á öðrum fyrirframgreiðslum.	2,000.	2,000.	4,000.
Samtals...	4,600.	4,600.	9,200.

6. gr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
Úr ríkissjóði greiðist	60,000	60,000	120,000

7. gr.

Bráðabyrgðarlán má taka samkvæmt lögum nr. 66, um heimild til lántöku fyrir landssjóð dags. 19. desbr. 1903, að upphæð 500,000 kr., þannig, að lánið afborgist á allt að 15 árum frá 1. jan. 1910 að telja.

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	40,000.	39,000.	79,000.
under 24. Sept. 1898 bevilgede Laan til Faareskabets Bekæmpelse og fra 31. Aug. 1907 Restance af et lignende Laan fra 31. Aug. 1900, i alt 2,200 Kr.			
Af Afdrag paa og Renter af det Laan, som den nuværende Præst til Kirkjubær Præstekald ved Landshøvdingens Skrivelse af 19de Februar 1898 erholdt Tilladelse til at optage paa Præstekaldet, eftergives ham 200 Kr. i hvert af Finansperiodens Aar.			
2. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken	7,500.	7,500.	15,000.
3. Renter af Kapitaler indestaaende i Banker og af Bankaktier	10,000.	5,000.	15,000.
I alt...	57,500.	51,500.	109,000.

§ 5.

Forskellige Indbetalinger og Refusioner beregnes til 9,200 Kr.:

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Indbetalinger fra Præstekald i Henhold til Lov 27de Februar 1880..... Præsten til Stadarstadur Præstekald bemyndiges til efter Ministeriets nærmere Bestemmelse at anvende Indbetalingen fra Kaldet, 300 Kr. hvert af Aarene, til Opbjælpning af Præstekaldets Kirkejorder.	2,000.	2,000.	4,000.
2. Tilbagebetaling af Gageforskud til Embedsmænd.....	600.	600.	1,200.
3. Tilbagebetaling af andre forskudsvis udredede Summer	2,000.	2,000.	4,000.
I alt...	4,600.	4,600.	9,200.

§ 6.

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Af Statskassen indbetales	60,000.	60,000.	120,000.

§ 7.

I Henhold til Lov Nr. 66 af 19. Decbr. 1903 om Bemyndigelse til Optagelse af Laan til Landskassen kan optages et midlertidigt Laan paa 500,000 Kr. Det afdrages i Løbet af indtil 15 Aar fra 1. Jan. 1910 at regne.

Nr. 16.
16. nóvbr.

2. kafli.

Útgjöld.

8. gr.

Á árunum 1908 og 1909 veitast til útgjalda samkvæmt þeim gjaldagreinum, sem nákvæmar er skýrt frá í 9.—19. gr. 2,848,042 kr. 67 a.

9. gr.

Til útgjalda við hina æðstu stjórn landsins veitast 100,000 kr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Til ráðherrans:			
a. laun ..... 8,000 kr.			
b. til risnu ..... 2,000 —			
c. uppbót fyrir embættisbústað 2,000 —			
	12,000	12,000	24,000
2. til utanferða ráðherrans	2,000	2,000	4,000
3. Laun landritara	6,000	6,000	12,000
4. laun þriggja skrifstofustjóra	10,500	10,500	21,000
5. til aðstoðar og skrifstofukostnaðar	16,000	16,000	32,000
6. til Landsbankans fyrir að gegna landfógetastörfum	2,500	2,500	5,000
7. til umbóta og viðhalds á stjórnarráðshúsinu	1,000	1,000	2,000
Samtals...	50,000	50,000	100,000

10. gr.

Til kostnaðar við alþingi veitast 50,000 kr. Til kostnaðar við yfirskoðun landsreikninganna 1,600 kr., og til milliþinganefnda 14,000 kr., alls 65,600 kr.

11. gr.

Til útgjalda við dómgæzluna og lögreglustjórnina o. fl. veitast 207,030 kr.

	1908.	1909.	alls.
A.			
Dómgæzla og lögreglustjórn:	kr.	kr.	kr.
1. laun:			
a. til dómara og sýslumanna	68,800	68,800.	
b. til hreppstjóra	8,000	8,000.	
2. ritfje handa bæjarfógetanum í Reykjavík ..	1,400	1,400.	
3. til hegningarhússins í Reykjavík:			
a. laun fangavarðarins ..... 1908. 1,000 kr. 1909. 1,000 kr.			
flyt... 1,000 kr. 1,000 kr.	78,200.	78,200.	

Andet Afsnit.

Udgift.

§ 8.

I Aarene 1908 og 1909 bevilges til Udgift 2,848,042 Kr. 67 Ø. ifølge de i §§ 9—19 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 9.

Udgifter til Regeringen andrage 100,000 Kr.:

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Ministeren: Kr.			
a. Lønning ..... 8,000.			
b. Til Repræsentation ..... 2,000.			
c. For Afsavn af Embedsbolig .... 2,000.			
	12,000.	12,000.	24,000.
2. Omkostninger ved Ministerens Rejser udenfor Landet	2,000.	2,000.	4,000.
3. Landssekretærens Lønning.....	6,000.	6,000.	12,000.
4. Lønning til 3 Kontorchefer	10,500.	10,500.	21,000.
5. Til Assistenter og Kontorhold.....	16,000.	16,000.	32,000.
6. Til Landsbanken som Vederlag for Udførelse af Landfogdens Forretninger	2,500.	2,500.	5,000.
7. Til Vedligeholdelse af Ministeriumsbygningen	1,000.	1,000.	2,000.
I alt...	50,000.	50,000.	100,000.

§ 10.

Til Altinget bevilges 50,000 Kr. Til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskaberne bevilges 1,600 Kr., og til Kommissioner mellem Samlingerne 14,000 Kr., i alt 65,600 Kr.

§ 11.

Udgifter til Justits- og Politivæsenet m. m. bevilges med 207,030 Kr.

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
A.			
Justits- og Politivæsenet:			
1. Lønninger:			
a. Til Dommere og Sysselmænd.....	68,800.	68,800.	
b. Til Repstyrere	8,000.	8,000.	
2. Kontorholdsgodtgørelse til Byfogden i Reykjavik	1,400.	1,400.	
3. Til Strafanstalten i Reykjavik:			
1908. 1909.			
Kr. Kr.			
a. Opsynsmandens Lønning 1,000. 1,000.			
Overføres... 1,000. 1,000.	78,200.	78,200.	

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	1908.	1909.	alls.
			kr.	kr.	kr.
fluttar...	1,000 kr.	1,000 kr.	78,200.	78,200.	
b. 3 skammtar af miðdegismat handa fangverði 21 e....	230 —	230 —			
c. viðurværi handa föngum, 42 a. á dag.	1,225 —	1,225 —			
d. til eldiviðar og ljósa	520 —	520 —			
e. þvottur	30 —	30 —			
f. til þess að útvega verkefni	500 —	500 —			
g. útgjöld við húsið sjálft og áhöld ...	400 —	400 —			
h. þóknun handa dómkirkjuprestinum...	100 —	100 —			
i. þóknun handa lækni	60 —	60 —			
j. ýmisleg útgjöld ...	150 —	150 —			
			4,215.	4,215.	
4. kostnaður við viðhald fangelsanna			1,900.	300.	
5. önnur útgjöld:					
a. þóknum handa tveimur settum málaflutningsmönnum við yfirrjettinn		1,600 kr.			
b. laun sendiboðans við yfirrjettinn		50 —			
c. til eldiviðar í yfirrjettarstofunum		50 —			
d. til viðhalds á yfirrjettarstofunum o. fl.		50 —			
e. kostnaður við sakamál og lögreglumál		3,000 —			
f. kostnaðar við gjafsóknarmál.		300 —			
g. útgjöld við sáttamál.....		50 —			
			5,100	5,100	
			89,415	87,815	177,230
		flyt...	.....	.....	177,230.

	1908.	1909.	1908.	1909.	Tilsammen.
			Kr.	Kr.	Kr.
	Kr.	Kr.			
Overført...	1,000.	1,000.	78,200.	78,200.	
b. 3 Portioner Middagskost til Opsynsmanden à 21 Øre	230.	230.			
c. Forplejning af Fanger à 42 Øre daglig	1,225.	1,225.			
d. Ildebrændsel og Belysning	520.	520.			
e. Vask	30.	30.			
f. Anskaffelse af Raamateriale.....	500.	500.			
g. Bygnings- og Inventarieudgifter.....	400.	400.			
h. Honorar til Domkirkepræsten.....	100.	100.			
i. Honorar til Lægen.....	60.	60.			
j. Forskellige Udgifter....	150.	150.			
			4,215.	4,215.	
4. Til Fængslernes Vedligeholdelse.....			1,900.	300.	
5. Andre Udgifter:					
		Kr.			
a. Honorar til 2 konstituerede Sagførere ved Landsoverretten		1,600.			
b. Løn til Overrettens Bud.....		50.			
c. Til Ildebrændsel til Overrettens Lokaler		50.			
d. Til Vedligeholdelse af Overrettens Lokaler m. m.....		50.			
e. Omkostninger ved kriminelle Sagers og Politisagers Udførelse ..		3,000.			
f. Omkostninger ved beneficerede Sagers Udførelse		300.			
g. Til Udgifter ved Forligsvæsenet		50.			
			5,100.	5,100.	
			89,415.	87,815.	
					177,230.
Overføres...			.....	.....	177,230.

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	.....	.....	177,230
B.			
Ýmisleg útgjöld:			
1. til þess að gefa út stjórnartíðindi og landshagsskýrslur:			
a. þóknun fyrir útgáfu tíðindanna m. fl. ..... 450 kr.			
b. til pappírs og prentunar stjórnartíðindanna (50 arkir), allt að 32 kr. örkin ..... 1,600 —			
c. til pappírs, prentunar og aukavinnu við landshagsskýrslur ..... 2,400 —			
d. til kostnaðar við sending með póstum ..... 450 —			
	4,900	4,900	
2. endurgjald handa embættismönnum fyrir burðareyri undir embættisbrjef svo og embættissímskeyti og samtöl.....	5,000	5,000	
3. brunaábyrgðar- og sótaragjald fyrir nokkrar opinberar byggingar	1,000	1,000	
4. til embættiseptirlitsferða.....	1,000	1,000	
5. þóknun fyrir aðstoð verkfróðs manns við endurskoðun á skipamælingum	300	300	
6. til útgjalda við eptirlit úr landi með fiskiveiðum útlendinga	1,500	1,500	
7. til aðstoðar löggæzlu um síldveiðatímann ..	1,000	1,000	
8. útgjöld til yfirskattanefnda og fyrir húsaskattsvirðingar.....	200	200	
	14,900	14,900	
			29,800
Samtals...	.....	....	207,030

12. gr.

Til útgjalda við læknaskipunina veitast 269,301 kr. 20 a.:

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
1. laun	73,150.	73,150.	146,300.
2. styrkur til aðstoðarlæknis á Akureyri	800.	800.	1,600.
3. styrkur til aðstoðarlæknis, er sje búsettur í Hafnarfirði ..... Stjórnarráðið skipar aðstoðarlækna þessa.	800.	800.	1,600.
flyt...	74,750	74,750	149,500

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	.....	.....	177,230.
B.			
Forskellige Udgifter:			
1. Til Udgivelse af Regeringstidenden og statistiske Meddelelser: Kr.			
a. Honorar for Udgivelsen m. v... 450.			
b. Trykning og Papir til Regeringstidende (50 Ark), indtil 32 Kr. pr. Ark ..... 1,600.			
c. Til Trykning og Papir til statistiske Meddelelser, samt for Ekstraarbejde..... 2,400.			
d. Til Forsendelsesudgifter ..... 450.			
	4,900.	4,900.	
2. Godtgørelse til Embedsmænd for Porto af tjenstlige Forsendelser og for tjenstlige Telegrammer og Telefonsamtaler.....	5,000.	5,000.	
3. Brandforsikringskontingent for nogle offentlige Bygninger.....	1,000.	1,000.	
4. Til Udgifter ved Embedsinspektionsrejser..	1,000.	1,000.	
5. Til sagkyndig Assistance ved Revision af Skibsmaalinger.....	300.	300.	
6. Til Udgifter ved Tilsyn fra Land med fremmedes Fiskerier.....	1,500.	1,500.	
7. Til Assistance for Polititilsynet paa Siglufjord i Sildefiskeri-Tiden.....	1,000.	1,000.	
8. Udgifter til Overskattekommissioner og for Vurderinger til Skat af Huse	200.	200.	
	14,900.	14,900.	29,800.
I alt...	.....	.....	207,030.

§ 12.

Udgifter til Lægevæsenet bevilges med 269,301 Kr. 20 Ø.:

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Lønninger.....	73,150.	73,150.	146,300.
2. Understøttelse til en Hjælpelæge i Akureyri	800.	800.	1,600.
3. Understøttelse til en Hjælpelæge, der er bosat i Havnefjord	800.	800.	1,600.
Disse Hjælpelæger beskikkes af Ministeriet.			
Overføres...	74,750.	74,750.	149,500.

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	74,750.	74,750.	149,500.
4. styrkur til Öræfinga til að vitja læknis ... Styrkurinn útborgist hreppsnefnd Hofshrepps.	150.	150.	300.
5. a. styrkur til augnalæknis Björns Ólafssonar í Reykjavík með skyldu til að veita stúdentum á læknaskólanum tilsögn í augnlækningum, svo og til að halda ókeypis „klinik“ handa fátækum mönnum, að minnsta kosti einu sinni á mánuði	2,000.	2,000.	
b. styrkur til hins sama manns til lækningaferðar kringum landið á helztu viðkomustaði strandskipa, með því skilyrði, að hann á hverri hringferð hafi að minnsta kosti hálfsmánaðar dvöl á einum hinum fjölmennasta viðkomustað, eptir samráði við stjórnarráðið, eptir reikningi hvort árið allt að 300 kr.....	300.	300.	4,600.
6. styrkur til tannlæknis í Reykjavík með skyldu til að veita stúdentum á læknaskólanum tilsögn í tannlækningum, svo og til að halda ókeypis „klinik“ handa fátækum mönnum, að minnsta kosti einu sinni á mánuði	1,000.	1,000.	2,000.
7. útgjöld við holdsveikraspítalann:			

	1908. kr. a.	1909. kr. a.			
a. laun til starfsmanna	5,690.	5,690.			
b. viðurværi handa 78 manns, 48 aurar á dag	13,665.60	13,665.60			
c. klæðnaður sjúklinga	800.	800.			
d. meðul og sáraumbúnaður	1,400.	1,400.			
e. eldsneyti.....	2,915.	2,915.			
f. ljósmeti	650.	650.			
g. viðhald á húsum ..	2,400.	1,200.			
h. húsbúnaður og áhöld.....	1,000.	1,000.			
i. þvottur og ræsting	800.	800.			
k. greptrunarkostnaður	275.	275.			
l. flutningskostnaður .	30.	30.			
m. til að skemmta sjúklingum	200.	200.			
flyt...	29,825.60	28,625.60	78,200.	78,200.	156,400.

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført .	74,750.	74,750.	149,500.
4. Understøttelse til Øræfinger til at søge Læge Understøttelsen udbetales til Repsforstanderskabet i Hofs Rep.	150.	150.	300.
5. a. Understøttelse til Øjenlæge Bjørn Olafsson i Reykjavik med Forpligtelse til at yde de studerende paa Lægeskolen Vejledning i Behandlingen af Øjensygdomme og holde gratis Klinik for fattige i det mindste een Gang maanedlig.....	2,000.	2,000.	
b. Understøttelse til samme til at gøre Lægebesøg paa Kystfartskibenes vigtigste Anløbssteder Landet rundt paa Betingelse af, at han paa hver Rundrejse, efter Samraad med Ministeriet, i det mindste opholder sig en halv Maaned paa et af de mest befolkede Anløbssteder, efter Regning hvert af Aarene indtil 300 Kr.....	300.	300.	4,600.
6. Understøttelse til en i Reykjavik bosat Tandlæge med Forpligtelse til at yde de studerende paa Lægeskolen Vejledning i Tandlægekunsten samt at holde gratis Klinik for fattige i det mindste een Gang maanedlig.	1,000.	1,000.	2,000.
7. Udgifter til Driften af Hospitalet for spedalske:	1908.	1909.	
	Kr. Ø.	Kr. Ø.	
a. Lønninger til Funktionærerne	5,690.	5,690.	
b. Forplejning til 78 Personer 48 Ø. pr. Dag	13,665. 60	13,665. 60	
c. Til Patienternes Beklædning	800.	800.	
d. Medicin- og Forbindingsgenstande....	1,400.	1,400.	
e. Ildebrændsel.....	2,915.	2,915.	
f. Belysning	650.	650.	
g. Vedligeholdelse af Bygninger	2,400.	1,200.	
h. Inventarium	1,000.	1,000.	
i. Vask og Rengøring	800.	800.	
k. Begravelsesomkostninger	275.	275.	
l. Transportomkostninger	30.	30.	
m. Patienternes Underholdning	200.	200.	
Overføres...	29,825. 60	28,625. 60	78,200. 78,200. 156,400.

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	1908.	1909.	alls.
	kr. a.	kr. a.	kr. a.	kr. a.	kr. a.
fluttar...	29,825.60	28,625.60	78,200.	78,200.	156,400.
n. hesta- og hænsnafóður.....	125.	125.			
o. skattar og brunaábyrgðargjald	800.	800.			
p. ýmisleg útgjöld....	700.	700.			
			31,450. 60	30,250. 60	61,701. 20
8. tillag til geðveikrahælisins á Kleppi.....			11,000.	11,000.	22,000.
9. útgjöld við bólusetningar.....			1,000.	1,000.	2,000.
10. önnur útgjöld:					
a. styrkur til sjúkrahússins á Akureyri	400 kr.				
b. styrkur til sjúkrahússins á Ísafirði.....	400 —				
c. styrkur til sjúkrahússins á Seyðisfirði	400 —				
d. styrkur til sjúkrahússins á Patreksfirði.....	300 —				
e. til náms yfirsetukvenna	2,000 —				
f. til verkfæra handa yfirsetukonum	400 —				
g. gjöld samkv. 13. gr. í lögum 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma .	4,000 —				
h. gjöld samkv. 25. gr. í lögum 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands	1,000 —				
i. styrkur til sjúkrahúsa til að halda lærðar hjúkrunarkonur, allt að 200 kr. til hvers.....	600 —				
j. styrkur til reksturs sjúkraskýla allt að 100 kr. til hvers.....	500 —				
k. styrkur til þess að byggja sjúkraskýli á föstum læknasetrum, alt að þriðjungi byggingarkostnaðar, þó aldrei meira en nemi 1000 kr. á hverja þúsund hjeraðsbúa og með því skilyrði, að stjórnarráðið samþykki teikningu af húsinu, eptir að hafa fengið álit landlæknis, og að sýslufjelag það, er sjúkraskýlið heyrir til taki það að sjer til eignar og reksturs.	3,000 —				
flyt...	13,000 kr.		121,650. 60	120,450. 60	242,101. 20

	1908.	1909.	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Kr. Ø.
Overført...	29,825. 60	28,625. 60	78,200.	78,200.	156,400.
n. Heste- og Hønsefoder	125.	125.			
o. Skatter og Assurancepræmier.....	800.	800.			
p. Forskellige Udgifter	700.	700.			
			31,450. 60	30,250. 60	61,701. 20
8. Tilskud til Sindsygehospitalet paa Kleppur			11,000.	11,000.	22,000.
9. Udgifter til Vakcinationsvæsenet.....			1,000.	1,000.	2,000.
10. Andre Udgifter:		Kr.			
a. Tilskud til Sygehuset i Akureyri.		400.			
b. Tilskud til Sygehuset i Isafjord .		400.			
c. Tilskud til Sygehuset i Seydisfjord.....		400.			
d. Tilskud til Sygehuset i Patriksfjord.....		300.			
e. Til Jordemødres Oplæring		2,000.			
f. Til Anskaffelse af Instrumenter til Distriktsjordemødre		400.			
g. Udgifter i Henhold til § 13 i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31te Januar 1896		4,000.			
h. Udgifter i Henhold til § 25 i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island af 6te November 1902 ..		1,000.			
i. Understøttelse til Sygeasyler til at have uddannede Sygeplejersker, indtil 200 Kr. til hvert ...		600.			
j. Understøttelse til Driften af Sygeasyler, indtil 100 Kr. til hvert .		500.			
k. Understøttelse til Opførelse af Sygeasyler ved de faste Lægeboliger indtil en Trediedel af Bygningsomkostningerne, dog aldrig mere end 1,000 Kr. for hver 1,000 Indbyggere i Distriktet, og paa den Betingelse at Ministeriet efter Indhentning af Landfysikus' Erklæring approberer Tegningen til Huset, og mod at vedkommende Sysselforstanderskab overtager Asylet til Ejendom og Drift		3,000.			
Overføres...		13,000.	121,650. 60	120,450. 60	242,101. 20

Nr. 16.
16. nóvbr.

		1908.	1909.	alls.
		kr. a.	kr. a.	kr. a.
fluttar...	13,000 kr.	121,650. 60	120,450. 60	242,101. 20
1. styrkur til hjeraðslækna til utanferða í því skyni, að afla sjer nýrrar læknisþekkingar. Stórnarráðið veitir þennan styrk eptir tillögum landlæknis og má ekki verða meira en 120 kr. fyrir hverja mánaðardvöl utanlands ..	600 kr.	13,600.	13,600.	27,200.
Samtals...		135,250. 60	134,050. 60	269,301. 20

13. gr.

Til samgöngumála veitast kr. 1,208,301,47.

		1908.	1909.	alls.
A.		kr.	kr.	kr.
Til útgjalda við póststjórnina:				
1. laun:				
a. handa póstmeistaranum	4,000 kr.			
b. 1. handa þrem póstafgreiðslumönnum í Reykjavík	4,400 —			
þar af 500 kr., sem launaviðbót handa núverandi fyrsta póstafgreiðslumanni.				
2. handa póstafgreiðslumönnum utan Reykjavíkur	14,000 —			
c. handa brjefhirðingamönnum	7,500 —	29,900.	29,900.	
2. póstflutningur.....		48,000.	48,000.	
Þar af allt að 8000 kr. hvort árið fyrir að flytja alls konar póstsendingar (þar með taldar böggulsendingar, peninga- og ábyrgðarbrjef) með skipum, sem ekki njóta fasts tillags, milli Íslands og útlanda og milli hafna á Íslandi, vátryggja þær og annast skil á þeim á höfnum, að því tilskildu, að skipin sigli með fastri ferðaáætlun, sem auglýst sje fyrir fram.				
3. til póstvagnaferða í viku hverri frá 1. júní til 15. okt. frá Reykjavík austur að Ægissíðu eða Odda, er flytji póst samkvæmt samningi við póststjórnina og taki að öðru leyti til flutnings menn og vörur, veitist allt að ...		600.	600.	
Ráðherrann samþykkir ferðaáætlun og flutningsgjald með vögnunum.				
flyt...		78,500.	78,500.	

	Kr.	1908. Kr. Ø.	1909. Kr. Ø.	Tilsammen. Kr. Ø.
Overført...	13,000.	121,650. 60	120,450. 60	242,101. 20
1. Understøttelser til Distriktslæger til Udenlandsrejser til videre Uddannelse som Læge; Ministeriet bevilger disse Understøttelser efter Landfysikus' Indstilling; der maa ikke bevilges mere end 120 Kr. for hver Maaneds Ophold i Udlandet.....	600.			
		13,600.	13,600.	27,200.
I alt...		135,250. 60	134,050. 60	269,301. 20

§ 13.

Til Samfærdselsvæsenet bevilges 1,208,301 Kr. 47 Ø.:

A. Til Udgifter ved Postvæsenet:	Kr.	1908. Kr.	1909. Kr.	Tilsammen. Kr.
1. Lønninger:				
a. Til Postmesteren.....	4,000.			
b. 1. Til 3 Postekspedienter i Reykjavik.....	4,400.			
Deraf 500 Kr. som personligt Tillæg til nuværende første Ekspedient.				
2. Til Postekspeditører udenfor Reykjavik.....	14,000.			
c. Til Brevsamlere	7,500.			
		29,900.	29,900.	
2. Posternes Befordring		48,000.	48,000.	
Deraf indtil 8,000 Kr. for hvert af Aarene til Befordring af Postforsendelser af al Slags (derunder Pakkepostsager, Pengebreve og anbefalede Breve) med Skibe uden fast Tilskud, der gaa mellem Island og Udlandet og mellem islandske Havne indbyrdes, forsikre dem og besørge deres Aflevering paa vedkommende Havn, paa Vilkaar at Skibene følge en fast forud bekendtgjort Fartplan.				
3. Til Postvognsture hver Uge fra 1ste Juni til 15de Oktober fra Reykjavik Øst paa til Ægisida eller Oddi til Befordring af Post efter Overenskomst med Postbestyrelsen, saaledes at ogsaa Personer og Gods modtages til Befordring, bevilges indtil		600.	600.	
Ministeren approberer Køreplan og Befordringstakst for Vognene.				
Overføres...		78,500.	78,500.	

Nr. 16.
16. nóvbr.

		1908.	1909.	alls.
		kr.	kr.	kr.
	fluttar...	78,500.	78,500.	
4. önnur útgjöld:	kr.			
a. endurgjald fyrir skrifstofukostnað póstmeistara eptir reikningi allt að	5,000.			
Pósthúsið sje opið 9 stundir hvern virkan dag, og 1 stund hvern helgan dag.				
b. fyrir ábyrgð á mistalningu 1 $^{0}/_{00}$, um	200.			
c. fæðispeningar og ferðakostnaður póstmeistarans	200.			
d. fyrir prentun á ýmsu.....	1,000.			
e. til áhalda	1,500.			
f. til brjefaburðar í Reykjavík.	1,600.			
g. til brjefaburðar í öðrum kaupstöðum	600.			
h. óviss útgjöld	200.			
i. til viðhalds húsi og áhöldum.	300.			
k. til að útvega eldtrausta járnskápa f. á.	700.			
l. til að kaupa póstboxin f. á...	1,386. 47			
		12,686. 47	10,600.	
		91,186. 47	89,100.	
B.				180,286. 47
Til vegabóta:				
I. Til kostnaðar við stjórn og undirbúning vegagjörða:	1908. kr.	1909. kr.		
1. Til verkfræðings landsins:				
a. laun.....	3,000.	3,000.		
b. ferðakostnaður og fæðispeningar	500.	500.		
2. laun aðstoðarmanns....	2,700.	2,700.		
3. skrifstofukostnaður.....	1,800.	800.		
4. til vegamælinga og verkfróðra aðstoðarmanna..	1,500.	1,500.		
			9,500.	8,500.
II. til flutningabrauta:				
1. á Fagradal	30,000.	30,000.		
2. upp Borgarfjörð	10,000.	10,000.		
3. frá Húsavík að Einarsstöðum	10,000.	10,000.		
4. til viðhalds flutningabrauta.....	12,000.	12,000.		
			62,000.	72,000.	
	flyt...		71,500.	80,500.	180,286. 47

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	78,500.	78,500.	
4. Andre Udgifter:			
a. Kontorholdsgodtgørelse til Postmesteren ..... Kr. Ø. 5,000. Posthuset skal være aabent 9 Timer paa alle Hverdage, og 1 Time paa Søn- og Helligdage.			
b. Vederlag for Ansvaret med Hensyn til Fejltælling, 1 pro mille ca. ..... 200.			
c. Dagpenge og Befordringsudgifter til Postmesteren ..... 200.			
d. Tryksager ..... 1,000.			
e. Til Rekvisitter..... 1,500.			
f. Udbringelse af Breve i Reykjavik 1,600.			
g. Udbringelse af Breve i andre Købstæder..... 600.			
h. Tilfældige Udgifter..... 200.			
i. Bygnings- og Inventarieudgifter 300.			
k. Til Anskaffelse af ildfaste Jernskabe 1908 ..... 700.			
l. Til Indkøb af Postboxer, 1908 . 1,386.47			
	12,686. 47	10,600.	
	91,186. 47	89,100.	
B. Til Vejvæsenet:			180,286. 47
I. Bestyrelse og Forberedelse af Vejanlæg:			
	1908. Kr.	1909. Kr.	
1. Til Landets Ingeniør:			
a. Lønning	3,000.	3,000.	
b. Rejseomkostninger og Diæter	500.	500.	
2. Lønning til Medhjælper.	2,700.	2,700.	
3. Til Kontorhold.....	1,800.	800.	
4. Til Opmaaling af Veje og sagkyndig Assistance ...	1,500.	1,500	
		9,500.	8,500.	
II. Til Tilførselsveje:			
1. paa Fagridalur.....	30,000.	25,000.	
2. i Borgarfjord	10,000.	20,000.	
3. fra Husavik til Einarsstadir	10,000.	15,000.	
4. til Vedligeholdelse af Tilførselsveje.....	12,000.	12,000.	
		62,000.	72,000.	
Overføres...		71,500.	80,500.	180,286. 47

Nr. 16. 16. nóvbr.

			1908.	1909.	alls.
			kr.	kr.	kr.
		fluttar...	71,500.	80,500.	180,286. 47
III.	Til þjóðvega:				
	Í Sunnlendingafjórðungi:				
	vegir	6,000. 11,000.			
	5000 kr. síðara árið ætlaðar til vegar frá Hólmsá að Skaptá i Vestur-Skaptafellssýslu.				
	Í Vestfirðingafjórðungi (vegir)	10,000. 12,000.			
	Af f. á. fjárveitingu eru allt að 5000 kr. ætlaðar til vegagjörðar í Helgafellssveit á Stykkishólms-Borgarness-veginum, frá svokölluðum Síkjum upp á svo kölluð Stórholt.				
	Í Norðlendingafjórðungi:				
	a. vegir.....	12,000. 3,000.			
	b. brú á Fnjóská.....	33,000. »			
	Í Austfirðingafjórðungi (vegir)	11,000. 7,000.			
			72,000.	33,000.	
IV.	Til fjallvega.....		5,000.	5,000.	
V.	Til áhalda		2,000.	2,000.	
VI.	Til dragferjuhalds á Hjeraðsvötnum		300.	300.	
VII.	Til sýsluvegar frá Hafnarfirði að Vogastapa		7,500.	7,500.	
	Fjárveiting þessi veitist með því skilyrði, að jafn miklu fje sje að minnsta kosti varið til vegarins annarsstaðar frá.				
VIII.	Til þess að gjöra nákvæmar landmælingar, er lagðar geti orðið til grundvallar við ákvörðun járnbrautarstæðis frá Reykjavík til Þjórsár, fyrra árið		16,500.		
IX.	Til uppmælingar á innsiglingarleið inn að Salthólmavík i Dalasýslu og Króksfjarðarnesi i Barðastrandarsýsla allt að		4,000.		
	Styrkur þessi er því skilyrði bundinn, að Dalasýsla og Barðastrandarsýsla leggi fram $^1/_4$ til móts við landssjóðsstyrkinn.				
			178,300.	128,300.	307,100.
		flyt...	.....	.....	487,386. 47

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	71,500.	80,500.	180,286. 47
III. Til Hovedveje:	1908.	1909.	
i Sydfjerdingen:	Kr.	Kr.	
Veje.....	6,000.	11,000.	
5,000 Kr. det sidste Aar beregnede til Vej fra Holmsaa til Skaftaa i Vester Skaftafellssyssel.			
i Vestfjerdingen (Veje)....	10,000.	12,000.	
Af det første Aars Bevilling er indtil 5,000 Kr. beregnede til Vejanlæg i Helgafells Rep ved Stykkisholm—Borgarnes Vejen, fra det saakaldte Siki til det saakaldte Storholt.			
i Nordfjerdingen:			
a. Veje.....	12,000.	3,000.	
b. Bro over Fnjoskaa.....	33,000.	»	
i Østfjerdingen (Veje).....	11,000.	7,000.	
	72,000.	33,000.	
IV. Til Fjældveje.....	5,000.	5,000.	
V. Til Inventarieudgifter.....	2,000.	2,000.	
VI. Til Opretholdelse af en Trækfærge paa Hjeraðsvötn.....	300.	300.	
VII. Til Sysselvejen fra Havnefjord til Vogastapi. Denne Bevilling er betinget af, at mindst et lige saa stort Beløb tilskydes fra anden Side.	7,500.	7,500.	
VIII. Til nøjagtige Terrainopmaalinger mellem Reykjavik og Thjorsaa, der kan lægges til Grund for et eventuelt Jernbaneanlæg, det første Aar.....	16,500.		
IX. Til Opmaalinger ved Indsejlingen til Saltholmsvik i Dalasyssel og Kroksfjardarnes i Bardastrand Syssel indtil.....	4,000.		
Denne Understøttelse er betinget af, at Dalasyssel og Bardastrandssyssel tilskyde $^1/_4$ imod Landskassens Bidrag.			
	178,800.	128,300.	307,100.
Overføres...	.....	.....	487,386. 47

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	.....	.....	487,386. 47
C.			
1. Til gufuskipaferða allt að.....	40,000.	40,000.	
Stjórninni veitist heimild til að gjöra samninga um gufuskipaferðirnar, er gildi allt að 8 árum, að því tilskildu:			
Að strandferðir og millilandaferðir verði ad minnsta kosti jafn miklar og fullt eins hagkvæmar hinum einstöku landshlutum eins og þær hafa beztar verið, svo sem strandferðir hins Sameinaða gufuskipafjelags 1904 og 1905, og millilandaferðir sama fjelags nú, að fráskildum utanferðum strandferðaskipanna.			
Að tvö af millilandaskipunum, að minnsta kosti, sjeu ný, fullnægi kröfum tímans sem farþegaskip, hafi stór kælirúm fyrir flutning á kjöti, fiski og smjöri, og sjeu að miklum mun stærri og auk þess hraðskreiðari en „Vesta“ og „Laura“.			
Að til strandferðanna verði höfð eigi minni nje lakari skip en „Hólar“ og „Skálholt“, en með stærra og hagfeldara farþegarúmi.			
Að viðkomur í Færeyjum sjeu ekki fleiri en í gildandi ferðaáætlun hins Sameinaða gufuskipafjelags.			
Að fargjöld og farmgjöld verði eigi hærri en nú eru, og			
Að allt að 25 stúdentum og allt að 50 efnalitlum iðnaðarmönnum og alþýðumönnum árlega veitist sú ívilnun með fargjald á milli Íslands og Kaupmannahafnar, að þeir geti ferðast á öðru farrými báðar leiðir fyrir sama fargjald og venjulegt er fyrir aðra leið, enda sýni þeir vottorð frá forstjóra íslensku stjórnarráðsskrifstofunnar í Kaupmannahöfn eða frá sýslumanni eða bæjarfógeta í hlutaðeigandi sýslu eða kaupstað, og enn fremur að því tilskildu, að fluttir sjeu innflytjendur			
flyt...	40,000.	40,000.	487,386. 47

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	.....	.....	487,386. 47
C.			
1. Til Dampskibsfart indtil.....	40,000.	40,000.	
Regeringen bemyndiges til at afslutte Kontrakt om Dampskibsfarten, der gælder for et Tidsrum af indtil 8 Aar, paa Betingelse af:			
At Kystrejserne og Rejserne mellem Island og Udlandet blive i det mindste lige saa mange og fuldt saa bekvemme for de enkelte Landsdele som da de var fordelagtigst, saa som Det forenede Dampskibsselskabs Kystfart 1904 og 1905 og samme Selskabs Mellemlandsrejser i indeværende Aar, med Undtagelse af Kystbaadenes Rejser til Udlandet,			
at i det mindste to af de Skibe, som besørge Mellemlandsfarten, er ny, der opfylde Nutidens Fordringer til et Passagerskib, have store Kølerum for Transport af Kød, Fisk og Smør, og at de ere betydelig større og derhos har større Fart end „Vesta“ og „Laura“,			
at der til Kystfarten ikke anvendes mindre eller ringere Skibe end „Holar“ og „Skalholt“, men med en større og bekvemmere Plads for Passagerer,			
at Færøerne ikke anløbes oftere end efter Det forenede Dampskibsselskabs nugældende Fartplan,			
at Passage- og Fragttaksten ikke er højere end den nugældende, og			
at indtil 25 Studenter og indtil 50 ubemidlede Haandværkere og Almuesmænd aarlig faar den Begunstigelse med Hensyn til Passage mellem Island og København, at de kunne rejse paa 2den Plads frem og tilbage for samme Betaling, som er sædvanlig for den ene Rejse, imod at de fremvise en Attest fra Chefen for Islands Ministeriums Kontor i København eller fra Sysselmanden eller Byfogden i vedkommende Syssel eller Købstad og endvidere paa Betingelse, at der befordres			
Overføres...	40,000.	40,000.	487,386. 47

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	40,000.	40,000.	487,386. 47
(immigrantar) til Íslands fyrir samsvarandi fargjald því, sem hið Sameinaða gufuskipafjelag hingað til hefur tekið fyrir útflytjendur (emigranta) frá Íslandi, milli Íslands og Skotlands.			
2. til gufubátaferða allt að	38,000.	38,000.	
Fjenu má verja þannig hvort árið:			
	kr.		
a. Til bátaferða á Faxaflóa, allt að	12,000		
Ef ekki þarf á allri þessari upphæð að halda til Faxaflóagufubátsins, má verja af henni hvort árið allt að 750 kr., til að halda uppi reglubundnum mótorbátsferðum frá Borgarnesi upp eptir Hvítá og 250 kr. hvort árið til að halda uppi reglubundnum mótorbátsferðum á milli Reykjavíkur, Kjalarness, Laxvogs og Hvalfjarðarstrandar.			
b. til bátaferða á Breiðafirði allt að	8,000.		
Styrk þessum má, ef hlutaðeigandi sýslunefndir óska þess, verja til tveggja mótorbáta, er gangi, annar aðallega um norðurhluta Breiðafjarðar, en hinn um suðurhlutann, og skiptist styrkurinn jafnt milli bátanna.			
c. til bátaferða á Ísafirði og í Ísafjarðarsýslu til sumar og vetrarferða allt að	6,000.		
d. til bátaferða á Eyjafirði allt að.	6,000.		
e. til bátaferða á Austfjörðum frá Langanesi til Hornafjarðar allt að	6,000.		
Áætlun um ferðirnar undir staflið a. og b., svo og samninga við útgjörðarmenn samþykkir ráðherra eptir að hann hefur fengið tillögur bæjarstjórna og sýslunefnda, er hlut eiga að máli.			
Fjárveitingin undir staflið d. er því skilyrði bundin, að báturinn gangi vestur á Skagafjörð og austur á Axarfjörð.			
Sýslunefndir og bæjarstjórnir semji ferðaáætlanir bátanna á staflið c., d. og e.			
flyt...	78,000.	78,000.	487,386. 47

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	40,000.	40,000.	487,386. 47
Indvandrere (Immigranter) til Island for samme Betaling, som der hidtil er forlangt for Udvandrere (Emigranter) fra Island mellem Island og Skotland.			
2. Til Dampbaadsfart, indtil	38,000.	38,000.	
Beløbet kan anvendes hvert af Aarene:			
	Kr.		
a. Til Baadfart i Faksebugten, indtil 12,000. Hvis hele Beløbet ikke behøves til Dampbaaden paa Faksebugten kan der anvendes indtil 750 Kr. hvert Aar til regelmæssig Motorbaadfart fraBorgarnes opadHvitaa og 250 Kr. hvert Aar til regelmæssig Motorbaadfart mellem Reykjavik, Kjalarnes, Laxvog og Hvalfjardarstrand.			
b. Til Baadfart i Bredebugten indtil 8,000. Dette Beløb kan, hvis vedkommende Sysselforstanderskaber ønsker det, anvendes til lige Deling mellem to Motorbaade, af hvilke den ene hovedsagelig gaar i den nordlige Del af Bredebugten, den anden i den sydlige Del.			
c. Til Baadfart paa Isafjord og i Isafjord Syssel Sommer og Vinter, indtil ..... 6,000.			
d. Til Baadfart i Øfjord indtil .... 6,000.			
e. Til Baadfart paa Østfjordene fra Langanes til Hornafjord indtil . 6,000.			
Fartplanen for den under Litra a. og b. opførte Baad og den med Rederen oprettede Kontrakt approberes af Ministeren efter Indstilling fra vedkommende Bybestyrelser og Sysselforstanderskaber. Bevillingen under a. er betinget af, at Baaden gaar mod Vest til Skagafjord og mod Øst til Axarfjord. Sysselforstanderskaber og Bybestyrelser affatte Fartplan for de under c., d. og e nævnte Baade.			
Overføres...	78,000.	78,000.	487,386. 47

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr
fluttar...	78,000.	78,000.	487,386. 47
Styrkveitingarnar greiðist með því skilyrði, að bátarnir flytji póstsendingar og vitji þeirra og skili þeim á pósthúsum viðkomustaðanna án sjerstaks endurgjalds.			
3. Styrkur til gufu- eða mótorbátsferða á milli Vestmannaeyja og Rangársands ..... Sýslunefnd Rangárvallasýslu semur um ferðirnar og tekur á móti styrknum.	300	300.	
	78,300.	78,300.	156,600.
D. Til ritsíma og talsíma.			
I. Til hins mikla norræna ritsímafjelags, umsamdar ársgreiðslur um 20 ár frá 25. ágúst 1906 að telja, fyrir að halda uppi ritsímasambandi milli Íslands og Hjaltlands svo og fyrir 300,000 króna tillag fjelagsins til landsímalagningar frá landtökustað sæsímans til Reykjavíkur	35,000.	35,000.	
II. Til nýrra landsímalagninga o. fl.			
1. af kostnaði til ritsíma- og talsímaálmu frá Hrútafirði til Ísafjarðarkaupstaðar um Steingrímsfjörð, í sambandi við aðalsímann... 142,200.	1908. kr.	1909. kr.	
2. af kostnaði til talsímalagningar frá Ísafirði til Vatneyrar 88,500. Hjer af væntist frá hlutaðeigandi hjeruðum ..... 20,000. — 68,500.	kr.		
3. til talsímalagningar frá Grund eða Varmalæk til Borgarness (síðara árið).... 13,200.			
flyt... 13,200. 210,700.	35,000.	35,000.	643,986. 47

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	78,000.	78,000.	487,386. 47
Tilskudene udbetales paa Vilkaar, at Dampbaadene befordre Postforsendelser, der skulle afhentes og afleveres paa Posthusene uden særligt Vederlag.			
3. Tilskud til Damp- og Motorbaad mellem Vestmannøerne og Rangarsandur ..... Sysselforstanderskabet i Rangarvallasyssel fastsætter den nærmere Rejseplan og oppebærer Tilskudet.	300.	300.	
	78,300.	78,300.	156,600.
D.			
Til Telegrafer og Telefoner.			
I. Til det store Nordiske Telegrafselskab kontraktmæssigt Tilskud i 20 Aar fra den 25de August 1906 at regne for Opretholdelse af Telegrafforbindelse mellem Island og Shetlandsøerne, samt for et af Selskabet til Anlæg af en Landlinie fra Telegrafkablets Landingssted til Reykjavik ydet Tilskud af 300,000 Kr.....	35,000.	35,000.	
II. Til nye Landlinie Anlæg m. m.:			
1. Af Udgifter til Anlæg af en Telegraf- og Telefonlinie fra Hrutafjord via Steingrimsfjord til Isafjordkøbstad i Forbindelse med Hovedlinien..... 142,200.			
2. Af Udgifter til Anlæg af Telefonlinie fra Isafjord til Vatneyri ..... 88,500. med Fradrag af forventet Tilskud fra vedkommende Kommuner ..... 20,000. — 68,500.			
3. Til Telefonanlæg fra Grund eller Varmalæk til Borgarnes (det sidste Aar)..... 13,200.			
Overføres... 13,200. 210,700.	35,000.	35,000.	643,986. 47

Nr. 16. 16. nóvbr.		1908.	1909.	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
fluttar...	13,200.	210,700.		35,000.	35,000.	643,986. 47
Hjer af væntist frá hlutaðeigandi hjeruðum allt að 1/3	4,400.		8,800.			
4. a. til talsímalagningar frá Hafnarfirði til Keflavíkur (fyrra árið)	21,000.					
Hjer af væntist frá hlutaðeigandi hjeraði allt að 1/3	7,000.	14,000.				
b. til þess að koma álmu þessari til Reykjavíkur eða innleysa og endurbæta núverandi talsímalínu milli Reykjavíkur og Hafnarfjarðar		5,000.				
5. til þess að strengja ritsímaþráð úr járni milli Borðeyrar og Sauðárkróks		10,600.				
6. af kostnaði til talsíma frá Reykjavík að Eystri-Garðsauka í Rangárvallasýslu og með hliðarlínu til Eyrarbakka og Stokkseyrar, að því tilskildu, að Árnesingar leggi til kr. 12,000 og Rangvellingar 8,000..		48,433.				
7. kostnaður við talsíma frá Breiðumýri til Húsavíkur (síðara árið).....	kr. 21,000.					
Hjer af væntist						
flyt...	21,000.	288,733.	8,800.	35,000.	35,000.	643,986. 47

	Kr.	1908. Kr.	1909. Kr.	1908. Kr.	1909. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	13,200.	210,700.		35,000.	35,000.	643,986. 47
med Fradrag af forventet Tilskud fra vedkommende Kommuner indtil 1/3	4,400.		8,800.			
4. a. Til Telefonanlæg fra Havnefjord til Keflavik (det første Aar).....	21,000.					
Heraf paaregnes fra vedkommende Kommuner indtil 1/3	7,000.					
		14,000.				
b. Til Fortsættelse af denne Linie til Reykjavik eller til at indløse og istandsætte den nuværende Telefonlinie mellem Reykjavik og Havnefjord		5,000.				
5. Til Ophængning af Telegraftraad af Jærn mellem Bordeyri og Saudarkrokur		10,600.				
6. Af Udgifter til Anlæg af Telefonlinie fra Reykjavik til Østre Gardsauki i Rangarvalla Syssel og med Sidelinie til Ørebakke og Stokksøre, imod et Tilskud fra Arnes Syssel af 12,000 Kr. og fra Rangarvalla Syssel af 8,000 Kr.		48,433.				
7. Udgifterne til en Telefonlinie fra Breidumyri til Husavik (det sidste Aar)..... imod forventet	Kr. 21,000.					
Overføres ...	21,000.	288,733.	8,800	35,000.	35,000.	643,986. 47

Nr. 16.
16.
nóvbr.

	1908.	1909.	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
fluttar...	21,000.	288,733. 8,800.	35,000.	35,000.	643,986. 47
frá hlutaðeigandi hjeraði 1/3.....	7,000.				
		14,000.			
8. til þess að kaupa landssjóði til handa talsímakerfin á Akureyri og Seyðisfirði, og stofna bæjarsímakerfi á Ísafirði.....	34,000.				
9. til talsímalagningar milli Fáskrúðsfjarðar og Reyðarfjarðar síðara ár kr. ið ..... 18,000. Hjer af væntist annarsstaðar frá 6,000.					
		12,000.			
10. til rannsóknar símaleiða, nauðsynlegrar útfærslu og umbóta, og til stofnunar nýrra stöðva m. fl.....	10,000.	7,500.			
			332,733.	42,300.	
Það skal jafnan vera skilyrði fyrir því, að stofnsettar sjeu talsímastöðvar til almennings nota á framangreindum símaleiðum, að hreppurinn ábyrgist og kosti að sínum hluta starfræksluna eptir þeim reglum, sem nú gilda um stofnun venjulegra landsímastöðva og stjórnin nánara ákveður.					
III. Til starfrækslu landsímanna:					
1. laun forstjóra landsímanna.....	5,000.	5,000.			
2. ritsímastöðin í Reykjavík ásamt aðalskrifstofu landsímanna.....	9,100.	9,100.			
flyt...	14,100.	14,100.	367,733.	77,300.	643,986. 47

	Kr.	1908. Kr.	1909. Kr.	1908. Kr.	1909. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	21,000	288,733	8,800	35,000.	35,000.	643,986. 47
Tilskud fra vedkommende Distrikt	7,000		14,000			
8. Til Indkøb for Landkassens Regning af de lokale Telefonanlæg i Akureyri og Seydisfjord og til Anlæg af en saadan i Isafjord Købstad.....		34,000				
9. Til Telefonanlæg mellem Faskrudsfjord og Reydarfjord (det sidste Aar).....	Kr. 18,000					
Heraf paaregnes fra anden Side .	6,000		12,000			
10. Til Undersøgelse af nye Linieruter, nødvendige Udvidelser og Forbedringer, og til Oprettelse af nye Stationer.....		10,000	7,500			
				332,733.	42,300.	
Indretningen af offentlige Telefonstationer paa fornævnte Telefonlinier skal altid være betinget af, at vedkommende Rep paatager sig og bekoster Driften efter de Regler, som nu gælde med Hensyn til Anlæg af de sædvanlige Landtelegrafstationer efter Ministeriets nærmere Bestemmelse.						
III. Til Landliniens Drift:						
1. Løn til Telegrafdirektøren		5,000	5,000			
2. Telegrafstationen i Reykjavik samt Driftens Hovedkontor		9,100	9,100			
Overføres...		14,100	14,100	367,733.	77,300.	643,986. 47

Nr. 16. 16. nóvbr.	1908. kr.	1909. kr.	1908. kr.	1909. kr.	alls. kr.
fluttar...	14,100.	14,100.	367,733.	77,300.	643,986. 47
3. ritsímastöðin á Akureyri, ásamt bæjarsímkerfinu..	6,500.	6,700.			
4. ritsímastöðin á Seyðisfirði ásamt bæjarsímkerfinu..	8,150.	8,150.			
5. ritsímastöð á Ísafirði ásamt bæjarsímkerfi....	1,600.	4,850.			
6. símastöð á Borðeyri....	950.	2,800.			
7. útgjöld við eptirlitsstöðvar og aðrar talsímastöðvar.	1,200.	1,400.			
			32,500.	38,000.	
IV. Eyðublöð, prentkostnaður ritföng m. m....			2,500.	3,000.	
V. Kostnaður við ferðalög starfrækslunnar vegna			2,000.	2,000.	
VI. Viðhald landsímanna			10,000.	10,000.	
VII. Tillag til alþjóðaskrifstofunnar í Bern			400.	400.	
			415,133.	130,700.	545,833.
					1,189,819. 47
E.					
Til vita:					
a. Til umsjónarmanns við vitana við Faxaflóa			300.	300.	
b. til eptirlitsferða.....			100.	100.	
c. til vitans á Reykjanesi:	kr.				
1. til launa vitavarðar	1,200.				
2. fyrir olíu	250.				
3. — steinkol	160.				
4. flutningskostnaður	300.				
5. til viðhalds á húsi, áhöldum o. fl.	500.				
6. eptirgjald eptir lóðina.....	30.				
			2,440.	2,440.	
flyt...			2,840.	2,840.	1,189,819. 47

	1908.	1909.	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	14,100	14,100	367,733.	77,300.	643,986. 47
3. Telegrafstationen i Akureyri tilligemed den lokale Forbindelse.....	6,500	6,700			
4. Telegrafstationen i Seydisfjord tilligemed den lokale Forbindelse	8,150	8,150			
5. Telegrafstation i Isafjord tilligemed lokal Forbindelse.....	1,600	4,850			
6. Station i Bordeyri.....	950	2,800			
7. Til Opsynsstationer og andre Telefonstationer..	1,200	1,400			
			32,500.	38,000.	
IV. Blanketter, Trykningsomkostninger, Skrivematerialer m. m.....			2,500.	3,000.	
V. Rejseomkostninger i Anledning af Driften.			2,000.	2,000.	
VI. Landliniens Vedligeholdelse			10,000.	10,000.	
VII. Tilskud til det internationale Bureau i Bern			400.	400.	
			415,133.	130,700.	545,833.
					1,189,819. 47
E.					
Til Fyrvæsenet:					
a. Til en Inspektør ved Fyrene i Faksebugten			300.	300.	
b. Til Inspektionsrejser			100.	100.	
c. Til Fyret paa Reykjanes:		Kr.			
1. Lønning til Fyrmesteren		1,200.			
2. Til Anskaffelse af Olie.....		250.			
3. Stenkul.....		160.			
4. Transportomkostninger.....		300.			
5. Til Vedligeholdelse af Bygning og Apparater m. m.....		500.			
6. Afgift af Grunden.....		30.			
			2,440.	2,440.	
Overføres...			2,840.	2,840.	1,189,819. 47

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	2,840.	2,840.	1,189,819. 47
d. til vitans á Skagatá: kr.			
1. til vitavarðar ..... 600.			
2. fyrir olíu ..... 175.			
3. til viðhalds á húsi, áhöldum o. fl. 300.			
4. steinkol ..... 100.			
5. flutningskostnaður ..... 100.			
6. eptirgjald fyrir lóðina ..... 16.			
	1,291.	1,291.	
e. til vitans við Gróttu:			
1. til vitavarðar ..... 500.			
2. fyrir olíu ..... 150.			
3. til viðhalds á húsi, áhöldum o. fl. 200.			
4. steinkol ..... 60.			
5. flutningskostnaður ..... 40.			
	950.	950.	
f. til árlegra útgjalda við vita á Dalatanga við Seyðisfjörð..... ..... Þar af 400 kr. til að gæta vitans og þeyta þokulúður, þegar þörf er á.	600.	600.	
g. til tveggja vita við leiðina inn á Hafnarfjörð: kr.			
1. til vitavarðar..... 400.			
2. fyrir olíu ..... 125.			
3. til viðhalds á húsum, áhöldum o. fl. 100.			
4. flutningskostnaður ..... 25.			
5. steinkol..... 50.			
	700.	700.	
h. til vitans á Arnarnesi í Skutulsfirði:			
1. til vitavarðar ..... 500.			
2. til lóðargjalds ..... 10.			
3. fyrir olíu ..... 200.			
4. til viðhalds húsum, áhöldum o. fl. 200.			
5. fyrir steinkol..... 100.			
6. flutningskostnaður ..... 50.			
	1,060.	1,060.	
i. styrkur til vörðuvitans á Gerðatanga.....	100.	100.	
k. til vita á Skipaskaga.....	300.	300.	
l. til vita á Elliðaey á Breiðafirði	400.	400.	
flyt...	8,241.	8,241.	1,189,819. 47

		1908.	1909.	Tilsammen.
		Kr.	Kr.	Kr.
	Overført...	2,840.	2,840.	1,189,819. 47
d.	Til Skagataa Fyr: Kr.			
	1. Til Fyrpasseren ..... 600.			
	2. Til Anskaffelse af Olie ..... 175.			
	3. Til Vedligeholdelse af Bygning og Apparater m. m. ..... 300.			
	4. Stenkul..... ..... 100.			
	5. Transportomkostninger..... 100.			
	6. Afgift af Grunden..... 16.			
		1,291.	1,291.	
e.	Til Grotta Fyr:			
	1. Til Fyrpasseren..... 500.			
	2. Til Anskaffelse af Olie ..... 150.			
	3. Til Vedligeholdelse af Bygning og Apparater m. m..... 200.			
	4. Stenkul..... 60.			
	5. Transportomkostninger..... 40.			
		950.	950.	
f.	Til aarlige Udgifter ved Fyret paa Dalatangi ved Seydisfjord	600.	600.	
	Heraf 400 Kr. til Fyrets Pasning samt til at blæse i Taagehorn, naar saadant behøves.			
g.	Til to Fyr ved Indsejlingen til Havnefjord:			
	1. Til Fyrpasseren..... 400.			
	2. Til Olie ..... 125.			
	3. Til Vedligeholdelsen af Bygninger og Apparater m. m. ..... 100.			
	4. Transportomkostninger ..... 25.			
	5. Stenkul..... 50.			
		700.	700.	
h.	Til Fyret paa Arnarnes i Skutulsfjord:			
	1. Til Fyrpasseren..... 500.			
	2. Til Afgift af Grunden ..... 10.			
	3. Til Anskaffelse af Olie ..... 200.			
	4. Til Vedligeholdelse af Bygninger og Apparater m. m..... 200.			
	5. Til Stenkul ..... 100.			
	6. Transportomkostninger..... 50.			
		1,060.	1,060.	
i.	Understøttelse til Varden paa Gerdatangi .	100.	100.	
k.	Til et Fyr paa Skipaskagi	300.	300.	
l.	Til Fyret paa Ellidaø i Breidabugten.....	400.	400.	
	Overføres...	8,241.	8,241.	1,189,819. 47

Nr. 16. 16. nóvbr.

		1908.	1909.	alls.
		kr.	kr.	kr.
	fluttar...	8,241.	8,241.	1,189,819. 47
m. til vitans í Vestmannaeyjum:				
	kr.			
1. til vitavarðar	600.			
2. fyrir olíu	200.			
3. kol	100.			
4. flutningskostnaður	100.			
		1,000.	1,000.	
		9,241.	9,241.	18,482.
	Samtals...	.....	.....	1,208,301. 47

14. gr.

Til kirkju- og kennslumála veitast kr. 365,950.

		1908.	1909.	alls.
		kr.	kr.	kr.
	A.			
	Í þarfir andlegu stjettarinnar: kr.			
a. 1. laun biskupsins	7,000.			
2. skrifstofukostnaður.....	1,000.			
		8,000.	8,000.	
b. önnur útgjöld:				
1. til prestakalla samkvæmt lögum 27. febr. 1880, 1. gr.		9,500.	9,500.	
2. til bráðabirgðaruppbótar brauðum ..... Ráðherrann úthlutar styrknum eptir tillögum biskups.		5,000.	5,000.	
3. til nokkurra brauða í fyrverandi Hólastifti		600.	600.	
4. viðbót við eptirlaun þau, er fátækir uppgjafaprestar og prestsekkjur fá samkvæmt lögum		3,500.	3,500.	
5. uppbót til Bjarna Mathiesens fyrir að flytja hús sitt burt úr kirkjugarði Reykjavíkur, f. á.....		2,000.		
		28,600.	26,600.	55,200.
	B.			
	Til kennslumála:			
I. Til prestaskólans:				
a. laun.....		9,200.	9,200.	
b. önnur útgjöld:	1908. 1909.			
1. húsaleigustyrkur handa lærisveinum, allt að 80 kr. til hvers	kr. kr. 960. 960.			
flyt...	960. 960.	9,200.	9,200.	55,200.

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr. Ø.
Overført...	8,241.	8,241.	1,189,819. 47
m. Til Fyret paa Vestmannøerne: Kr.			
1. Til Fyrpasseren ..... 600.			
2. Til Olie ..... 200.			
3. Stenkul ..... 100.			
4. Transportomkostninger ..... 100.			
	1,000.	1,000.	
	9,241.	9,241.	
			18,482.
I alt...	.....	.....	1,208,301. 47

§ 14.

Til Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilges 365,950 Kr.:

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
A.			
Til Gejstligheden: Kr.			
a. 1. Lønning til Biskoppen ..... 7,000.			
2. Kontorhold ..... 1,000.			
	8,000.	8,000.	
b. Andre Udgifter:			
1. Tilskud til Præstekald i Henhold til Lov 27de Februar 1880 § 1	9,500.	9,500.	
2. Til midlertidig Forbedring af Præstekald. Ministeren uddeler Understøttelsen efter Biskoppens Indstilling.	5,000.	5,000.	
3. Til nogle Præstekald i forrige Holar Stift	600.	600.	
4. Tilskud til fattige Emeritpræsters og Præsteenkers Pension	3,500.	3,500.	
5. Erstatning til Bjarne Mathiesen for Bortflytning af hans Hus paa Reykjavik Kirkegaard (det første Aar)	2,000.		
	28,600.	26,600.	
			55,200.
B.			
Til Undervisningsvæsenet:			
I. Pastoralseminariet:			
a. Lønninger	9,200.	9,200.	
b. Andre Udgifter: 1908. 1909.			
1. Huslejeunderstøttelse til Eleverne indtil 80 Kr. til hver ..... Kr. 960. Kr. 960.			
Overføres... 960. 960.	9,200.	9,200.	55,200.

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
fluttar ..	960.	960.	9,200.	9,200.	55,200.
2. námsstyrkur.....	1,000.	1,000.			
Styrkurinn til hvers nemanda má eigi fara fram úr 200 kr. fyrir skólaárið. Húsaleigustyrk og námsstyrk má að eins veita efnilegum, reglusömum og efnalitlum nemendum, og gangi að öðru jöfnu utanbæjarnemendur fyrir bæjarnemendum.					
3. til tímakennslu	100.	100.			
4. til bókakaupa	300.	300.			
5. til eldiviðar og ljósa .	150.	150.			
6. til umsjónar.....	100.	100.			
7. ýmisleg útgjöld.....	250.	250.			
8. til þess að gefa út kennslubækur handa prestaskólanum, 25 kr. fyrir örkina, allt að..	250.	250.			
			3,110.	3,110.	
			12,310.	12,310.	24,620.
II. Til læknaskólans:					
a. laun			3,200.	3,200.	
b. önnur útgjöld:		kr.			
1. húsaleigustyrkur handa nemendum, allt að 80 kr. til hvers		960.			
2. námsstyrkur.....		1,200.			
Styrkur til hvers nemanda má eigi fara fram úr 200 kr. fyrir skólaárið. Húsaleigustyrk og námsstyrk má að eins veita efnilegum, reglusömum og efnalitlum nemendum, og gangi að öðru jöfnu utanbæjarnemendur fyrir bæjarnemendum.					
3. eldiviður, ljós og ræsting		550.			
flyt...		2,710.	3,200.	3,200.	79,820.

	1908.	1909.	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	960.	960.	9,200.	9,200.	55,200.
2. Stipendieunderstøttelse. Understøttelsen til hver studerende maa ikke overstige 200 Kr. for Skoleaaret. Husleje- og Stipendieunderstøttelserne maa kun bevilges til flittige, ordentlige og ubemidlede Studenter, hvorhos under iøvrigt lige Forhold udenbys Studenter gaa forud for indenbys Studenter.	1,000.	1,000.			
3. Til Timeundervisning	100.	100.			
4. Til Indkøb af Bøger	300.	300.			
5. Til Brændsel og Belysning	150.	150.			
6. Til Inspektion	100.	100.			
7. Forskellige Udgifter.	250.	250.			
8. Til Udgivelsen af Lærebøger til Brug for Seminariet, 25 Kr. pr. Ark, indtil	250.	250.			
			3,110.	3,110.	
			12,310.	12,310.	24,620.
II. Lægeskolen:					
a. Lønninger			3,200.	3,200.	
b. Andre Udgifter:		Kr.			
1. Huslejeunderstøttelse til Studerende, indtil 80 Kr. til hver		960.			
2. Stipendier ..... Understøttelsen til hver Studerende maa ikke overstige 200 Kr. for Skoleaaret. Husleje og Stipendieunderstøttelserne maa kun gives haabefulde, ordentlige og ubemidlede Studenter, hvorhos under i øvrigt lige Forhold udenbys Studenter gaa forud for indenbys Studenter.		1,200.			
3. Til Brændsel, Belysning og Rengøring		550.			
Overføres...		2,710.	3,200.	3,200.	79,820.

Nr. 16.
16. nóvbr.

	kr.	1908. kr.	1909. kr.	alls. kr.
fluttar...	2,170.	3,200.	3,200.	79,820.
4. til bókakaupa, verkfæra og kennsluáhalda	1,000—600.			
5. ferðastyrkur handa læknaefnum	300.			
6. þóknun fyrir tímakennslu í efnafræði	400.			
7. til umbúða og annars kostnaðar við ókeypis „klinik“ allt að	200.			
8. ýmisleg útgjöld	200.			
		4,810.	4,410.	
c. til þess að leigja hús handa læknaskólanum		1,000.	1,000.	
		9,010.	8,610.	17,620.

III. Til lagaskóla.	1908. kr.	1909. kr.		
a. laun	3,400.	6,800.		
b. önnur útgjöld:				
1. húsaleigustyrkur handa nemendum, allt að 80 kr. til hvers.....	110.	320.		
2. námsstyrkur..... Styrkurinn veitist með sömu skilyrðum og við prestaskólann.	200.	600.		
3. eldiviður, ljós og ræsting.....	50.	150.		
4. til bókakaupa	500.	500.		
5. húsaleiga.....	100.	300.		
6. önnur útgjöld	200.	200.		
			4,560.	8,870.	13,430.

IV. Til hins almenna menntaskóla:	kr.			
a. laun.....			19,200.	19,200.	
b. aðstoðarfje:					
handa söngkennaranum	600.				
— fimleikakennaranum	700.				
— dyraverði..... . ..	1,100.				
fyrir yfirumsjón með skólahúsinu og áhöldum skólans	200.				
			2,600.	2,600.	
		flyt...	21,800.	21,800.	110,870.

	Kr.	1908. Kr.	1909. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	2,710.	3,200.	3,200.	79,820.
4. Til Indkøb af Bøger, Instrumenter og Undervisningsmateriel..	1,000.—600.			
5. Rejseunderstøttelse til Lægekandidater	300.			
6. Honorar for Timeundervisning i Kemi...	400.			
7. Til Forbindsager og andre Udgifter ved en gratis Klinik, indtil..	200.			
8. Forskellige Udgifter.	200.			
		4,810.	4,410.	
c. Til Leje af et Hus til Lægeskolen.....		1,000.	1,000.	
		9,010.	8,610.	17,620.

III. Lovskolen.	1908. Kr.	1909. Kr.			
a. Lønninger	3,400.	6,800.			
b. Andre Udgifter:					
1. Huslejeunderstøttelse til Studenter indtil 80 Kr. til hver	110.	320.			
2. Stipendier..... Understøttelsen beregnes paa samme Vilkaar som ved Præsteskolen.	200.	600.			
3. Til Brændsel, Belysning og Rengøring ..	50.	150.			
4. Til Indkøb af Bøger.	500.	500.			
5. Til Husleje.....	100.	300.			
6. Forskellige Udgifter.	200.	200.			
			4,560.	8,870.	13,430.
IV. Den højere Almenskole:					
a. Lønninger.....			19,200.	19,200.	
b. Til Medhjælp:		Kr.			
Til Sanglæreren		600.			
Til Gymnastiklæreren		700.			
Til Portneren		1,100.			
Til Overopsyn med Skolebygningen og Skolens Inventarium		200.			
			2,600.	2,600.	
		Overføres...	21,800.	21,800.	110,870.

Nr. 16.
16.
nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttur...	21,800.	21,800.	110,870.

	1908.	1909.			
c. önnur útgjöld:	kr.	kr.			
1. til bókasafns skólans.	400.	400.			
2. til eldiviðar og ljósa .	1,400.	1,400.			
3. til skólahússins utan og innan.....	1,400.	1,400.			
4. til fasts aukakennara.	1,600.	1,600.			
5. til annarar tímakennslu og prófdómenda	1,200.	1,200.			
6. húsaleigustyrkur handa 36 lærisveinum, 20 kr. handa hverjum	720.	720.			
7. námsstyrkur..... Styrkur til hvers nemanda má eigi fara fram úr 200 kr. fyrir skólaárið. Húsaleigustyrk og námsstyrk má að eins veita efnilegum, reglusömum og efnalitlum nemendum, og gangi að öðru jöfnu utanbæjarnemendur fyrir bæjarnemendum.	2,000.	2,000.			
8. þóknun handa lækni .	100.	100.			
9. ýmisleg útgjöld.....	1,000.	1,000.			
10. til vísindalegra áhalda við kennslu	450.	450.			
11. til þess að gefa út kennslubækur handa hinum almenna menntaskóla 30 kr. fyrir örkina	600.	600.			
12. til áhalda við fimleikakennslu.....	100.	100.			
13. Til verðlaunabóka....	300.	300.			
			11,270.	11,270.	
			33,070.	33,070.	66,140.
		flyt...	.....	.....	177,010.

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	21,800.	21,800.	110,870.
c. Andre Udgifter:	1908.	1909.	
	Kr.	Kr.	
1. Til Skolens Bogsamling	400.	400.	
2. Til Brændsel og Belysning	1,400.	1,400	
3. Til Bygnings- og Inventarieudgifter	1,400.	1,400.	
4. Lønning til en fast Timelærer	1,600.	1,600.	
5. Til anden Timeundervisning og Eksamenscensur	1,200.	1,200.	
6. Huslejeunderstøttelse til 36 Alumner à 20 Kr. til hver	720.	720.	
7. Stipendieunderstøttelser	2,000.	2,000.	
Understøttelsen til hver studerende maa ikke overstige 200 Kr. for Skoleaaret. Husleje- og Stipendieunderstøttelserne maa kun gives haabefulde, ordentlige og ubemidlede Disciple, hvorhos under iøvrigt lige Forhold udenbys Disciple gaa forud for indenbys Disciple.			
8. Lægehonorar	100.	100.	
9. Forskellige Udgifter.	1,000.	1,000.	
10. Til videnskabelige Apparater ved Undervisningen	450.	450.	
11. Til Udgivelse af Lærebøger til Brug for Skolen, 30 Kr. pr. Ark.	600.	600.	
12. Til Apparater til Brug ved Undervisningen i Gymnastik	100.	100.	
13. Til Præmiebøger....	300.	300.	
		11,270.	11,270.
		33,070.	33,070.
			66,140.
Overføres...		.....	..... 177,010.

Nr. 16. 16. nóvbr.

			1908.	1909.	alls.
			kr.	kr.	kr.
fluttar...			....	.....	177,010.
V. Til gagnfræðaskóla á Akureyri:					
a. laun			7,400.	7,400.	
b. önnur útgjöld:	1908.	1909.			
	kr.	kr.			
1. til bóka- og áhaldakaupa við kennsluna .	600.	600.			
2. til eldiviðar og ljósa .	500.	500.			
3. til tímakennslu	2,000.	2,000.			
4. til styrkveitingar námspiltum	400.	400.			
5. ýmisleg útgjöld	1,000.	1,000.			
			4,500.	4,500.	
			11,900.	11,900.	23,800.
VI. Til stýrimannaskólans:					
a. laun			3,200.	3,200.	
b. önnur útgjöld:					
1. til tímakennslu	1,400.	1,400.			
2. til áhaldakaupa o. fl..	400.	400.			
3. til eldiviðar og ljósa .	500.	500.			
4. ýmisleg útgjöld	500.	500.			
			2,800.	2,800.	
			6,000.	6,000.	12,000.
VII. Til annarar kennslu:					
a. til kvennaskóla:					
1. til kvennaskólans í Reykjavík ..... Þar af námsstyrkur til sveitastúlkna 300 kr.	4,500.	4,500.			
2. til sama skóla til kennslu í innlendum heimilisiðnaði og hannyrðum	500.	500.			
3. til kvennaskólans á Blönduósi	2,000.	2,000.			
flyt...	7,000.	7,000.	.....	.....	212,810.

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	.....	.....	177,010.
V. Realskolen paa Akureyri:			
a. Lønninger	7,400.	7,400.	
b. Andre Udgifter:	1908.	1909.	
1. Til Indkøb af Bøger og Undervisningsapparater	Kr. 600.	Kr. 600.	
2. Til Brændsel og Belysning	500.	500.	
3. Til Timeundervisning	2,000.	2,000.	
4. Stipendier til Eleverne	400.	400.	
5. Forskellige Udgifter.	1,000.	1,000.	
	4,500.	4,500.	
	11,900.	11,900.	23,800.
VI. Navigationsskolen:			
a. Lønninger	3,200.	3,200.	
b. Andre Udgifter:			
1. Til Timeundervisning	1,400.	1,400.	
2. Til Indkøb af Apparater m. m.....	400.	400.	
3. Til Brændsel og Belysning.....	500.	500.	
4. Forskellige Udgifter.	500.	500.	
	2,800.	2,800.	
	6,000.	6,000.	12,000.
VII. Til anden Undervisning:			
a. Til Kvindeskoler:			
1. Til Kvindeskolen i Reykjavik ..... Deraf Stipendier til Piger fra Landet 300 Kr.	4,500.	4,500.	
2. Til samme Skole til Undervisning i indenlandsk Hus- og Kunstflid	500.	500.	
3. Til Kvindeskolen i Blønduos.....	2,000.	2,000.	
Overføres...	7,000.	7,000.	.... 212,810.

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
fluttar...	7,000.	7,000.	....	.....	212,810.
4. til sama skóla 40 kr. fyrir hverja námsmey, sem er allt skólaárið, allt að.....	1,120.	1,120.			
5. til kennsluáhaldakaupa (f. á.)	800.				
			8,920.	8,120.	
b. 1. til barnaskóla			12,000.	21,000.	
Þar af til barnaskóla í kaupstöðum 6,000 kr. síðara árið. Styrkur þessi veitist einkum eptir lengd kennslutíma og nemendafjölda, og með því skilyrði, að skólarnir njóti móts við styrkinn úr landssjóði, jafn mikils styrks annarsstaðar frá og að þeir hafi nauðsynlegustu kennsluáhöld.					
2. til farkennara, allt að 100 kr. til hvers Styrkur þessi veitist gegn því, að kennararnir fái úr sveitarsjóði eða annarsstaðar að, auk fæðis, að minnsta kosti helming á móts við landssjóðsstyrk, og að þeir hafi nauðsynlegustu kennsluáhöld.			10,000.	10,000.	
3. styrkur til þess að byggja barnaskóla utan kaupstaða allt að þriðjungi byggingarkostnaðar, með því skilyrði, að stjórnarráðið samþykki teikningu að húsinu			6,000.	6,000.	
4. byggingarstyrkur til skólans á Heydalsá			500.		
5. byggingarstyrkur til unglingaskólans á Ísafirði.....			600.		
6. til skólabyggingar á Grund í Eyjafirði allt að þriðjungi kostnaðar.....			7,500.		
7. til framhaldskennslu handa kennurum.			2,000.	2,000.	
8. til kostnaðar við umsjón með fræðslumálum landsins og undirbúnings ráðstafana og reglugerða, er stjórnarráðið setur þar um, allt að.....			2,500.	2,5000.	
flyt...			50,020.	49,620.	212,810.

	1908. Kr.	1909. Kr.	1908. Kr.	1909. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	7,000.	7,000.	.....	.....	212,810.
4. Til samme Skole 40 Kr. til hver Elev, som nyder Undervisning hele Skoleaaret indtil	1,120.	1,120.			
5. Til Indkøb af Undervisningsapparater (det første Aar).....	800.				
			8,920.	8,120.	
b. 1. Til Børneskoler.....			12,000.	21,000.	
Deraf til Børneskoler i Købstæderne 6,000 Kr. det sidste Aar. Beløbet tilstaas efter særligt Hensyn til Undervisningstidens Længde og Elevernes Antal samt paa Betingelse af, at Skolen tillige oppebærer et andet Tilskud, der i det mindste beløber sig til Halvdelen af Tilskudet fra Landskassen, samt har de nødvendigste Undervisningsapparater.					
2. Til Omgangslærere, indtil 100 Kr. til hver			10,000.	10,000.	
Denne Understøttelse bortgives imod at Læreren, foruden Kosten, faar af Repskassen eller andet Steds fra det halve imod Understøttelsen af Landskassen, samt har de nødvendigste Undervisningsapparater.					
3. Understøttelse til Opførelse af Børneskoler paa Landet, indtil Trediedelen af Byggeomkostningerne paa den Betingelse, at Ministeriet approberer Tegning af Huset			6,000.	6,000.	
4. Bidrag til Bygning af Skolen paa Heydalsaa			500.		
5. Bidrag til Bygning af Ynglingeskolen paa Isafjord			600.		
6. Til en Skolebygning paa Grund i Øfjord indtil en Tredjedel af Omkostningerne			7,500.		
7. Til fortsat Kursus for Lærere			2,000.	2,000.	
8. Til Tilsyn med Landets Undervisningsvæsen og til Forberedelse af Foranstaltninger og Reglementer der herom træffes af Ministeriet, indtil..			2,500.	2,500.	
Overføres....			50,020.	49,620.	212,810.

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	50,020.	49,620.	212,810.
c. til unglingaskóla, þó eigi yfir 500 kr. til hvers, allt að	3,500.	3,500.	
Styrkur þessi veitist með því skilyrði, að til kennslunnar sje varið úr sveitarsjóði eða annarstaðar að eigi minna en styrknum nemur. Nánari skilyrði fyrir styrkveitingum þessum semur stjórnarráðið.			
d. til gagnfræða- og alþýðuskólans í Flensborg	3,500.	3,500.	
e. til kennarafræðslu ..... Þar af til áhaldakaupa 400 kr. hvort árið.	3,200.	3,200.	
f. námsstyrkur handa kennaraefnum, allt að 75 kr. handa hverjum.....	600.	600.	
g. til skólaiðnaðar-kennslu	500.	500.	
h. byggingarstyrkur til sama skóla.....	5,000.		
i. til organleikarans við dómkirkjuna í Reykjavík.....	100.	100.	
j. til kennara í organslætti og sönglist í Reykjavík.....	400.	400.	
k. styrkur til þess að semja og gefa út alþýðukennslubækur	800.	800.	
l. til kennslu heyrnar- og málleysingja....	5,000.	6,500.	
m. til kennslu blindra drengja, Erlends Páls og Jóns Jónssona í Danmörku.....	600.	600.	
n. styrkur til Þorkels Hreinssonar til að standast kostnað við dvöl vitfirrtrar dóttur hans á vitfirringastofnuninni Karensminde	150.	150.	
o. til lýðháskólans á Hvítárbakka í Borgarfirði..... kr. 1,000. Til sama skóla: 30 kr. fyrir hvern nemanda, sem er á skólanum að minnsta kosti 6 mánuði, allt að ..... 600.	1,600.	1,600.	
p. til stúdentafjelagsins í Reykjavík til að halda uppi alþýðufyrirlestrum.....	500.	500.	
	75,470.	71,570.	147,040.
flyt...	.....	.....	359,850.

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	50.020.	49,620.	212,810.
c. Til Ynglingeskoler, dog ikke over 500 Kr. til hver, indtil..... Understøttelsen betinges af, at et mindst lige saa stort Beløb anvendes til Undervisningen af Kommunens Kasse eller andet Steds fra. De nærmere Betingelser for Understøttelsen fastsættes af Ministeriet.	3,500.	3,500.	
d. Til Real- og Almueskolen i Flensborg .	3,500.	3,500.	
e. Til Uddannelse af Lærere ..... Deraf til Indkøb af Materiel, 400 Kr. for hvert af Aarene.	3,200.	3,200.	
f. Stipendieunderstøttelse til dem, der søge Uddannelse som Lærere, indtil 75 Kr. til hver	600.	600.	
g. Til Undervisning i Sløjd.....	500.	500.	
h. Byggeomkostninger til Sløjdskolen	5,000.		
i. Til Organisten ved Reykjavik Domkirke.	100.	100.	
j. Til en Lærer i Orgelspil og Sang i Reykjavik	400.	400.	
k. Til Udarbejdelse og Udgivelse af Lærebøger for Almuen.....	800.	800.	
l. Udgifter til døvstummes Undervisning m.v.	5,000.	6,500.	
m. Til to blinde Drenge Erlendur Pall Jonssons og Jon Jonssons Undervisning i Danmark	600.	600.	
n. Understøttelse til Thorkell Hreinsson til at afholde Omkostningerne ved hans aandssvage Datters Ophold paa Aandssvageanstalten Karensminde	150.	150.	
o. Til Folkehøjskolen i Hvitarbakki i Borgarfjorden..... Kr. 1,000. Til samme Skole: 30 Kr. for hver Elev, som er paa Skolen i det mindste 6 Maaneder, indtil 600.	1,600.	1,600.	
p. Til Studenterforeningen i Reykjavik til Afholdelsen af offentlige Foredrag.....	500.	500.	
	75,470.	71,570.	147,040.
Overført...	.....	.....	359,850.

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	.....	....	359,850.
VIII. Til sundkennslu:			
a. í Reykjavík ..... Styrkur þessi er bundinn því skilyrði, að kennslan fari fram að minnsta kosti 2 mánuði að vorinu og 1 mánuð að haustinu, og að lærisveinar latínuskólans njóti kennslunnar ókeypis.	300.	300.	
b. til sundkennslu annarstaðar..... Styrkurinn undir b. veitist bæjarstjórn og sýslunefndum með því skilyrði, að annarsstaðar frá sje lagt til sundkennslunnar eigi minna en landsjóðsstyrknum nemur.	1,000.	1,000.	
	1,300.	1,300.	2,600.
IX. Styrkur til Stefáns Eiríkssonar til að halda uppi kennslu í trjeskurði í Reykjavík	1,000.	1,000.	2,000.
X. Til Jóns Þ. Björnssonar til að lúka námi við kennaraskólann í Jonstrup.....	500.		500.
XI. Til Jónasar Jónssonar frá Hriflu til að stunda kennaranám erlendis.....	300.	300.	600.
XII. Til Karls Finnbogasonar til að kynna sjer kennslu og fyrirkomulag á lýðháskólum erlendis	400.		400.
Samtals ..	....	.....	365,950.

15. gr.

Til vísinda og bókmennta veitast kr. 157,740.

	1908. kr.	1909. kr.	1908. kr.	1909. kr.	alls. kr.
1. Landsbókasafnið:					
a. laun bókavarðar	2,400.	3,000.			
b. — 1. aðstoðarmanns...	1,200.	1,500.			
c. — 2. aðstoðarmanns...	500.	1,000.			
d. til að kaupa bækur og handrit.....	5,000.	5,000.			
flyt...	9,100.	10,500.			

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overføres...	.....	.....	359,850.
VIII. Til Undervisning i Svømning:			
a. I Reykjavik ..... Understøttelsen er betinget af, at Undervisningen meddeles i det mindste i 2 Maaneder om Foraaret og 1 Maaned om Efteraaret, samt at Latinskolens Elever nyde fri Undervisning.	300.	300.	
b. Til Svømmeundervisning andet Steds.. Understøttelsen under b. tilstaas Bybestyrelser og Sysselforstanderskaber paa Betingelse, at der andetsteds fra bidrages til Undervisningen i Svømning med mindst samme Beløb som Understøttelsen af Landskassen.	1,000.	1,000.	
	1,300.	1,300.	2,600.
IX. Understøttelse til Stefan Eiriksson til at meddele Undervisning i Træskærerkunst i Reykjavik	1,000.	1,000.	2,000.
X. Til Jon Th. Bjørnsson til at afslutte sin Undervisning ved Jonstrup Seminarium..	500.		500.
XI. Til Jonas Jonsson fra Hrifla til Læreruddannelse i Udlandet	300.	300.	600.
XII. Til Karl Finnbogason til udenlands at sætte sig ind i Folkehøjskolernes Undervisning og Indretning	400.		400.
I alt...	.....	.....	365,950.

§ 15.

Til videnskabelige og literære Formaal bevilges 157,740 Kr.:

	1908.	1909.	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Landsbiblioteket:					
a. Bibliotekarens Lønning.	2,400.	3,000.			
b. Til 1. Assistent.....	1,200.	1,500.			
c. Til 2. Assistent.....	500.	1,000.			
d. Til Indkøb af Bøger og Haandskrifter	5,000.	5,000.			
Overføres...	9,100.	10,500.			

Nr. 16. 16. nóvbr.

	1908. kr.	1909. kr.	1908. kr.	1909. kr.	alls. kr.
fluttar...	9,100.	10,500.			
e. til bókbands	1,000.	1,000.			
f. til samningar spjaldskrár (eptir reikningi).....	1,200.	1,200.			
g. fyrir afskriptir (eptir reikningi).....	800.	800.			
h. til að prenta ritaukaskrár	200.	200.			
i. til eldiviðar og áhalda m. m.....	500.	1,000.			
j. brunaábyrgðargjald fyrir safnið	360.	360.			
k. til flutnings á safninu ..	2,000.				
l. til að kaupa bókbandsáhöld	2,000.				
m. til skápa og innanstokksmuna í hina nýju safnabyggingu	38,000.				
			55,160.	15,060.	
2. a. til amtsbókasafnsins á Akureyri allt að		500.			
b. til amtsbókasafnsins á Seyðisfirði allt að		400.			
c. til amtsbókasafnsins í Stykkishólmi allt að		400.			
d. til bókasafns á Ísafirði		300.			
			1,600.	1,600.	
Fje þetta veitist með því skilyrði, að bæjar- og sýslufjelög, veiti að minnsta kosti jafnmikla upphæð.					
3. til sýslubókasafna og lestrarsala í kaupstöðum allt að 150 kr. til hvers, gegn eigi minna tillagi úr sýslusjóði eða bæjarsjóði, allt að			1,500.	1,500.	
Landsstjórninni sje sendar skýrslur um fyrirkomulag, efnahag og bókakaup þessara stofnana.					
flyt...			58,260.	18,160.	

	1908. Kr.	1909. Kr.	1908. Kr.	1909. Kr.	Tilsammen. Kr.
Overført...	9,100.	10,500.			
e. Til Indbinding af Bøger	1,000.	1,000.			
f. Til Indretning af en Pladekatalog (efter Regning).	1,200.	1,200.			
g. Til Afskrivning (efter Regning)	800.	800.			
h. Til Trykning af Tillægskatalog	200.	200.			
i. Til Brændsel og Inventarium m. m.	500.	1.000.			
j. Præmie for Samlingens Forsikring mod Brandfare	360.	360.			
k. Til Flytning af Biblioteket	2,000.				
l. Til Indkøb af Bogbinderredskaber	2,000.				
m. Til Skabe og Indbo i den nye Bygning for Landets Samlinger	38,000.				
			55,160.	15,060.	
2. a. Til Amtsbiblioteket i Akureyri indtil		500.			
b. Til Amtsbiblioteket i Seydisfjord indtil		400.			
c. Til Amtsbiblioteket i Stykkisholm indtil		400.			
d. Til Bogsamlingen paa Isafjord		300.			
			1,600.	1,600.	
Disse Beløb bevilges paa Vilkaar, at vedkommende Bybestyrelser og Sysselkommuner bidrage med i det mindste ligesaa store Beløb.					
3. Til Sysselbiblioteker og Læsestuer i Købstæderne, indtil 150 Kr. til hvert, imod et ligesaa stort Bidrag fra Sysselkasse eller Bykasse, indtil			1,500.	1,500.	
Der tilsendes Regeringen Beretninger om Bogsamlingernes Indretning, økonomiske Status, og Indkøb af Bøger.					
Overføres...			58,260.	18,160.	

Nr. 16.
16.
nóvbr.

		1908.	1909.	alls.
		kr.	kr.	kr.
	fluttar...	58,260.	18,160.	
4.	til Landsskjalasafnsins:	1908. kr.	1909. kr.	
	a. laun skjalavarðar.....	1,500.	1,800.	
	b. til að binda inn og búa um skjöl og til aðstoðar síðara árið o. fl.	900.	1,000.	
	c. til að útvega og afrita merk skjöl og bækur handa skjalasafninu.....	600.	600.	
	d. til að gefa út skrá yfir skjalasafnið.....	250.	250.	
			3,250.	3,650.
5.	til deildar hins íslenzka Bókmenntafjelags í Reykjavík.....		2,000.	2,000.
	500 kr. af styrk þessum veitast með því skilyrði, að Bókmenntafjelagið gefi út 24 arkir á ári af íslenzku fornbrjefasafni, eða sem því svarar af registri.			
6.	til Þjóðvinafjelagsins		750.	750.
7.	til Forngripasafnsins:	1908.	1909.	
	a. til að útvega forngripi og til áhalda.....	kr. 1,000.	kr. 1,000.	
	b. til umsjónar	720.	1,200.	
	Síðara árið sje safnið opið frá 15. júní til 15. sept., 2 tíma á dag, en hinn tíma ársins 1 tíma á dag.			
	c. til húsnæðis og hita.....	1,000.		
			2,720.	2,200.
8.	til Fornleifafjelagsins.....		400.	400.
	Útborgist því að eins, að árbók fornleifafjelagsins komi út hvort árið.			
9.	til Náttúrufræðisfjelagsins		1,600.	800.
	Þar af til umsjónar við náttúrugripasafnið 200 kr. á ári.			
	flyt...		68,980.	27,960.

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	58,260.	18,160.	
4. Til Landsarkivet:			
	1906.	1907.	
	Kr.	Kr.	
a. Lønning af en Arkivar.	1,500.	1,800.	
b. Til Indbinding samt Indpakning af Dokumenter, samt til Assistance 1909 m. m.....	900.	1,000.	
c. Til Anskaffelse og Afskrivning af vigtige Dokumenter og Bøger til Arkivet	600.	600.	
d. Til Udgivelse af et Katalog over Arkivet.....	250.	250.	
		3,250.	3,650.
5. Til det islandske literære Selskabs Afdeling i Reykjavik..... 500 Kr. af denne Understøttelse bevilges paa Betingelse af, at Selskabet aarlig udgiver 24 Ark af Diplomatarium Islandicum, eller hvad hertil svarer af Register til samme.		2,000.	2,000.
6. Til Folkevennernes Selskab		750.	750.
7. Til Oldsagssamlingen:			
	1908.	1909.	
	Kr,	Kr.	
a. Til Anskaffelse af Oldsager og til Inventarium	1,000.	1,000.	
b. Til Inspektion..... Samlingen skal holdes aaben 2 Timer daglig i Tiden fra 15. Juni til 15. Sept. og 1 Time daglig den øvrige Tid af Aaret.	720.	1,200.	
c. Til Lokale med Opvarmning.....	1,000.		
		2,720.	2,200.
8. Til Selskabet for Oldtidslevninger ..... Udbetales kun, for saa vidt Selskabets Aarbog udkommer begge Aarene.		400.	400.
9. Til det naturvidenskabelige Selskab..... Deraf til Inspektion ved den naturvidenskabelige Samling 200 Kr. aarlig.		1,600.	800.
Overføres...		68,980.	27,960.

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	68,980.	27,960.	
Af fjárveitingunni fyrra árið gangi 800 kr. til að kaupa grasasafn Ólafs heitins Davíðssonar og koma skipulagi á það. Styrkurinn veitist með því skilyrði, að náttúrugripasafnið sje eign landsins og til sýnis fyrir almenning á ákveðnum tíma, að minnsta kosti einu sinni á viku.			
10. til að vinna að texta-útgáfa á íslenzku fornbrjefasafni, með því skilyrði, að gefið verði út samskonar registur sem við fyrsta bindi við sjerhvert bindi, svo fljótt sem auðið er, eptir að það er komið út	800.	800.	
11. til cand. mag. Sigfúsar Blöndals til þess að vinna að íslenzk-danskri orðabók	300.	300.	
12. til Brynjólfs Jónssonar til undirbúnings fornleifaskrár....	400.	400.	
13. til Þorsteins Erlingssonar skálds	800.	800.	
14. til sjera Valdimars Briem's	800.	800.	
15. verðlaun til Einars Hjörleifssonar fyrir skáldrit hans	1,200.		
16. verðlaun til Guðmundar Magnússonar fyrir skáldrit hans	1,200.		
17. til Asgríms málara Jónssonar, ferðastyrkur til Suðurlanda	2,000.	1,000.	
18. til Magnúsar Einarssonar til að halda uppi söngkennslu á Akureyri.....	300.	300.	
19. til Sigfúsar Einarssonar til eflingar og útbreiðslu sönglistar og söngþekkingar hjer á landi	1,200.	1,200.	
20. til „Bindindissameiningar Norðurlands“ til útbreiðslu og eflingar bindindi	300.	300.	
21. til stórstúku Goodtemplara á Íslandi til eflingar bindindi	2,000.	2,000.	
Bæði þessi tvö síðastnefndu fjelög gjöri stjórninni reikning fyrir, hversu fjenu er varið.			
flyt...	80,280.	35,860.	

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	68,980.	27,960.	
Af det første Aars Bevilling anvendes 800 Kr. til at købe og ordne afd. Olafur Davidsons botaniske Samling. Understøttelsen bevilges paa den Betingelse, at Samlingen af Naturgenstande er Landets Ejendom og staar aaben for Publikum til bestemte Tider, i det mindste en Gang om Ugen.			
10. Til Arbejde ved en Tekstudgave af Diplomatarium Islandicum paa Betingelse, at hvert Bind, efter at det er udkommet, snarest muligt ledsages af et Register af samme Slags som Registret til 1ste Bind..	800.	800.	
11. Til Cand. mag. Sigfus Blöndal til Udarbejdelse af en islandsk-dansk Ordbog	300.	300.	
12. Til Brynjolfur Jonsson til Undersøgelse af Oldtidslevninger	400.	400.	
13. Til Digteren Thorsteinn Erlingsson.....	800.	800.	
14. Til Pastor Valdemar Briem.....	800.	800.	
15. Til Einar Hjørleifsson som Anerkendelse for Forfatterskab	1,200.		
16. Til Gudmund Magnusson som Anerkendelse for Forfatterskab	1,200.		
17. Til Maleren Asgrimur Jonsson, Rejseunderstøttelse til Syden.....	2,000.	1,000.	
18. Til Magnus Einarsson til at give Sangundervisning paa Akureyri.....	300.	300.	
19. Til Sigfus Einarsson til Befordring og Udbredelse af Kendskab til Musik og Sang her i Landet	1,200.	1,200.	
20. Til Nordlandets Afholdsforening til Udbredelse og Befordring af Afholdssagen.....	300.	300.	
21. Til Good-Templarernes Storloge i Island til Befordring af Afholdssagen ..... Begge de sidstnævnte Foreninger har til Ministeriet at afgive Beretning om, hvortil Understøttelsen er anvendt.	2,000.	2,000.	
Overføres...	80,280.	35,860.	

Nr. 16.
16.
nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	80,280.	35,860.	
22. styrkur til Biblíufjelagsins til nýrrar þýðingar og útgáfu á ritum gamla testamentisins.....	1,000.		
23. til að gefa út dómasafn landsyfirrjettarins, allt að 15 kr. fyrir hverja örk	150.	150.	
24. til leikfjelags Reykjavíkur, allt að	1,000.	1,000.	
Styrkur þessi veitist með því skilyrði, að bæjarsjóður Reykjavíkur veiti fjelaginu að minnsta kosti helming á móts við styrkinn úr landssjóði.			
25. verðlaun til frú Stefaníu Guðmundsdóttur..	600.		
26. til cand. mag. Boga Melsteðs til að semja sögu Íslands.....	1,000.	1,000.	
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að höfundurinn sanni, að hann hafi til framhald af Íslendingasögu í handriti fullbúnu undir prentun, er samsvari minnst 8 örkum prentuðum á ári.			
27. styrkur til Jóns ritstjóra Ólafssonar til að semja og búa undir prentun íslenzka orðabók með íslenzkum þýðingum, 60 kr. fyrir hverja prentaða örk, allt að	1,500.	1,500.	
28. styrkur til Jóns Jónssonar sagnfræðings til að rannsaka og rita um sögu Íslands, og halda sögufræðilega fyrirlestra	1,200.	1,200.	
29. til Einars Arnórssonar til að rannsaka og rita um rjettarsögu Íslands	1,500.		
30. til mag. art. Ágústs Bjarnasonar til þess að gefa út heimspekilega fyrirlestra, 50 kr. fyrir örkina, allt að.....	1,200.		
31. til skólakennara Bjarna Sæmundssonar:			
	1908. kr.	1909. kr.	
a. til fiskirannsókna.....	600.	600.	
b. til aðstoðar og áhalda eptir reikningi, allt að.....	1,700.	1,300.	
	2,300.	1,900.	
flyt...	91,730.	42,610.	

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	80,280.	35,860.	
22. Understøttelse til det islandske Bibelselskab til en ny Oversættelse og Udgave af det gamle Testamente.....	1,000.		
23. Til Udgivelse af Landsoverrettens Domssamling, indtil 15 Kr. pr. Ark	150.	150.	
24. Til Reykjavik Skuespillerselskab, indtil....	1,000.	1,000.	
Understøttelsen bevilges paa Betingelse, at der af Reykjavik Kommunes Kasse tilstaas Selskabet i det mindste halvt saa stort et Beløb, som Understøttelsen af Landskassen.			
25. Til Fru Stefania Gudmundsdatter	600.		
26. Til Cand. mag. Bogi Melsted til Udarbejdelse af en Islands Historie	1,000.	1,000.	
Understøttelsen betinges af, at Forfatteren beviser, at han til Islands Histories Fortsættelse har færdigt til Trykning Manuskript svarende til mindst 8 trykte Ark om Aaret.			
27. Understøttelse til Redaktør Jon Olafsson til at samle Materiale til og forberede Trykningen af en islandsk Ordbog med islandske Kommentarer 60 Kr. for hvert trykt Ark, indtil	1,500.	1,500.	
28. Understøttelse til Historikeren Jon Jonsson til at undersøge og skrive om Islands Historie og holde historiske Foredrag.....	1,200.	1,200.	
29. Til Einar Arnorsson til at undersøge og skrive om Islands Retshistorie	1,500.		
30. Til mag. art. August Bjarnason til Udgivelse af filosofiske Foredrag, 50 Kr. pr. Ark, indtil	1,200.		
31. Til Adjunkt Bjarni Sæmundsson:			
	1908. Kr.	1909. Kr.	
a. Til Fiskeriundersøgelser.	600.	600.	
b. Til Assistance og Redskaber ifølge Regning, indtil	1,700.	1,300.	
	2,300.	1,900.	
Overføres...	91,730.	42,610.	

Nr. 16.
16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	91,730.	42,610.	
32. til landmælinga á Íslandi	5,000.	5,000.	
33. Til dr. Helga Pjeturssonar til jarðfræðisrannsókna	1,500.	1,500.	
34. Til Helga Jónssonar til mýra og grasfræðisrannsókna	1,200.	1,200.	
35. Til Sögufjelagsins, til að gefa út heimildarrit að sögu Íslands, 30 kr. fyrir hverja örk, allt að	600.	600.	
36. til jarðskjálftarannsókna	800.	300.	
37. til að kaupa og setja upp hengilklukku til tímaákvarðana	900.		
38. til veðursímskeyta innanlands	2,400.	2,400.	
	104,130.	53,610.	157,740.
Samtals...	.....	.....	157,740.

16. gr.

Til verklegra fyrirtækja veitast kr. 336,920.

			1908.	1909.	alls.
			kr.	kr.	kr.
1.	til bændaskólans á Hólum:				
	a. laun		2,700.	2,700.	
	b. til aðstoðarkennara		800.	800.	
	c. önnur útgjöld:	1908. 1909.			
		kr. kr.			
	1. til verklegrar kennslu.	1,000. 1,000.			
	2. til kennsluáhalda	1,000. 1,000.			
	3. til eldiviðar og ljósa.	400. 400.			
	4. til styrkveitinga nemendum	300. 300.			
	5. ýmisleg útgjöld	600. 600.			
			3,300.	2,600.	
2.	til bændaskólans á Hvanneyri:				
	a. laun		2,700.	2,700.	
	b. til aðstoðarkennara		300.	800.	
	flyt...		9,800.	9,600.	

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	91,730.	42,610.	
32. Til Opmaalinger af Island	5,000.	5,000.	
33. Til Dr. Helgi Pjetursson til geologiske Undersøgelser, indtil	1,500.	1,500.	
34. Til Helgi Jonsson til Moseundersøgelser og botaniske Studier	1,200.	1,200.	
35. Til Historisk Selskab til Udgivelse af Kildeskrifter vedrørende Islands Historie, 30 Kr. pr. Ark, indtil	600.	600.	
36. Til seismologiske Undersøgelser	800.	300.	
37. Til Indkøb og Anbringelse af et Pendulur til Tidsbestemmelse	900.		
38. Til indenlandske Vejrtelegrammer	2,400.	2,400.	
	104,130.	53,610.	157,740.
I alt...	.....	.....	157,740.

§ 16.

Til praktiske Formaal bevilges 336,920 Kr.

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Landbrugsskolen paa Holar:			
a. Lønninger	2,700.	2,700.	
b. Hjælpelærere	800.	800.	
c. Andre Udgifter:	1908. Kr.	1909. Kr.	
1. Til praktisk Undervisning	1,000.	1,000.	
2. Til Undervisningsapparater	1,000.	300.	
3. Til Brændsel og Belysning	400.	400.	
4. Understøttelser til Elever	300.	300.	
5. Forskellige Udgifter.	600.	600.	
	3,300.	2,600.	
2. Til Landbrugsskolen paa Hvanneyri:			
a. Lønninger	2,700.	2,700.	
b. Hjælpelærere	300.	800.	
Overføres...	9,800.	9,600.	

Nr. 16.
16.
nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	9,800.	9,600.	
c. önnur útgjöld:			
	1908.	1909.	
	kr.	kr.	
1. til verklegrar kennslu.	1,000.	1,000.	
2. til kennsluáhalda	1,000.	1,000.	
3. til eldiviðar og ljósa .	400.	400.	
4. til styrkveitinga nemendum.....	300.	300.	
5. ýmisleg útgjöld	600.	600.	
		3,300.	2,600.	
3. til Torfa Bjarnasonar til verklegrar búnaðarkennslu		1,500.	1,500.	
4. til verklegrar búnaðarkennslu á Eiðum ...		1,500.	1,500.	
5. til búnaðarfjelaga		23,000.	22,000.	
6. til Búnaðarfjelags Íslands. Þaraf til kennslu í mjólkurmeðferð 3,000 kr. hvort árið		51,000.	51,000.	
7. til skóggræðslu		11,000.	11,000.	
8. til sandgræðslu		4,000.	4,000.	
9. styrkur til samvinnusmjörbúa. Styrkurinn veitist eptir þeim reglum, sem settar voru í lögum nr. 49, 10. nóv. 1905		16,000.	14,000.	
10. til verkfræðings, er sje til aðstoðar landsstjórn og hjeraðsstjórnum				
	1908.	1909.		
	kr.	kr.		
a. laun	3,000.	3,000.		
b. ferðakostnaður eptir reikningi	500.	500.		
		3,500.	3,500.	
11. a. laun handa 2 dýralæknum.....		2,400.	2,400.	
b. launaviðbót handa núverandi dýralækni í Reykjavík		400.	400.	
12. styrkur til Hólmgeirs Jenssonar til að stunda dýralækningar í Vesturamtinu.....		300.	300.	
13. styrkur til manns til að nema dýralækningar		600.	600.	
14. til Iðnaðarmannafjelagsins í Reykjavík til þess undir yfirumsjón landsstjórnarinnar að reka tekniskan skóla í Reykjavík.....		5,000.	5,000.	
15. Til iðnaðarmannafjelagsins á Akureyri til þess að reka iðnaðarmannaskóla þar.....		1,000.	1,000.	
flyt...		134,300.	130,400.	

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	9,800.	9,600.	
c. Andre Udgifter:	1908.	1909.	
1. Til praktisk Undervisning	Kr. 1,000.	Kr. 1,000.	
2. Til Undervisningsapparater	1,000.	300.	
3. Til Brændsel og Belysning	400.	400.	
4. Understøttelser til Elever	300.	300.	
5. Forskellige Udgifter.	600.	600.	
	3,300.	2,600.	
3. Til Torfi Bjarnason til praktisk Landbrugsundervisning	1,500.	1,500.	
4. Til praktisk Landbrugsundervisning paa Eidar	1,500.	1,500.	
5. Til Landbrugsselskaber	23,000.	22,000.	
6. Til Islands Landbrugsselskab	51,000.	51,000.	
Heraf til Undervisning i Behandling af Mælk 3,000 Kr. hvert af Aarene.			
7. Til Skovplantning	11,000.	11,000.	
8. Til Sandflugtens Dæmpning	4,000.	4,000.	
9. Understøttelser til Fællesmejerier	16,000.	14,000.	
Understøttelsen ydes ifølge de i Lov Nr. 49 af 10. Novbr. 1905 indeholdte Regler.			
10. Til en Ingeniør som Konsulent for Regeringen og Kommunalbestyrelser:	1908.	1909.	
	Kr.	Kr.	
a. Lønning	3,000.	3,000.	
b. Rejseomkostninger ifølge Regning	500.	500.	
	3,500.	3,500.	
11. a. Lønning til 2 Dyrlæger	2,400.	2,400.	
b. Personligt Tillæg til den nuværende Dyrlæge i Reykjavik	400.	400.	
12. Understøttelse til Holmgeir Jensson til at praktisere som Dyrlæge i Vestamtet	300.	300.	
13. Understøttelse til en Dyrlægestuderende...	600.	600.	
14. Til Haandværkerforeningen i Reykjavik til under Regeringens Overopsyn at oprette og drive en teknisk Skole i Reykjavik	5,000.	5,000.	
15. Til Haandværkerforeningen paa Akureyri til at drive en Haandværkerskole sammesteds.	1,000.	1,000.	
Overføres...	134,300.	130,400.	

Nr. 16. 16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	134,300.	130,400.	
16. til Iðnaðarmannafjelagsins á Ísafirði til kvöldskólahalds	600.	600.	
17. til þess að styrkja efnilega iðnaðarmenn til náms erlendis	1,500.	1,500.	
18. Til Kaupmannafjelagsins og Verzlunarmannafjelagsins í Reykjavík til þess að halda uppi skóla fyrir verzlunarmenn í Reykjavík	3,000.	3,000.	
19. styrkur til bygningarfróðs manns, til þess að leiðbeina við húsabyggingar	800.	800.	
20. a. laun handa 2 yfirmatsmönnum á gæðum fiskfarma, öðrum í Reykjavík, hinum á Ísafirði (1908. kr. 2,000. 1909. kr. 2,000.)			
b. Til Þorsteins Gudmundssonar, launaviðbót (1908. kr. 400. 1909. kr. 400.)			
c. Til sama manns til þess að ferðast austur og norður um land til að leiðbeina mönnum í fiskverkkun, eptir reikningi allt að (1908. kr. 500. 1909. kr. 500.)			
	2,900.	2,900.	
Þegar skip, sem eiga að flytja fiskfarma til Spánar eða Ítalíu, eru afgreidd frá Reykjavík eða safirði, ber lögreglustjóra að sjá um, að vottorð yfirmatsmannsins um gæði vörunnar sje ritað á hleðsluskjöl þeirra, eða rita á þau vottorð sitt um það, að sendandi vörunnar hafi, þrátt fyrir áskorun, neitað að láta yfirmatsmanninn meta gæði hennar.			
21. Þóknun til vörumerkjaskráritara	360.	300.	
22. Til efnarannsóknastofu í Reykjavík:			
a. laun forstöðumanns, auk 25 % af brutto tekjum stofnunarinnar	2,000.	2,000.	
b. til aðstoðar og annarar vinnu	300.	300.	
c. til húsaleigu	700.	700.	
d. til ljósa og eldneytis	300.	300.	
23. til þess að byggja bryggju frá Torfunefi við Oddeyri, sem veitt geti þilskipum vetrarlegu í Oddeyrarbót, og verði síðar þáttur i skipakví þar, gegn þrefalt meiri upphæð til fyrirtækisins annarsstaðar að	15,000.		
24. styrkur til stórskipabryggju í Stykkishólmi að fjórðungi kostnaðar, þó eigi yfir	.....	5,000.	
flyt...	161,760.	148,860.	

			1908.	1909.	Tilsammen.
			Kr.	Kr.	Kr.
	Overført...		134,300.	130,400.	
16.	Til Haandværkerforeningen paa Isafjord til Aftenskole		600.	600.	
17.	Til at understøtte dygtige Haandværkere til Uddannelse i deres Haandværk i Udlandet		1,500.	1,500.	
18.	Til Købmands- og Handelsforeningen i Reykjavik til sammesteds at holde en Skole for Handelsmænd		3,000.	3,000.	
19.	Understøttelse til en Arkitekt som Konsulent i Bygningssager		800.	800.	
20.	a. Lønning til 2 Vragerformænd ved Fiskeksporten, den ene i Reykjavik og den anden i Isafjord	2,000. 2,000.			
	b. Til Thorstein Gudmundsson, Lønningstillæg	400. 400.			
	c. Til samme til Rejser øst og nord om Landet til at vejlede i Fisketilvirkning, efter Regning indtil	500. 500.			
			2,900.	2,900.	
	Naar Skibe, som skulle føre Fiskeladninger til Spanien eller Italien ekspederes fra Reykjavik eller Isafjord, skal Politimesteren paase, at Vragerformændenes Attestationer om Varernes Kvalitet paategnes Konnossementerne, eller paategne sin egen Attestation om, at Afsenderen af Varerne trods Opfordring har nægtet at lade Vragerformanden vurdere Kvaliteten af Varerne.				
21.	Lønning til Registrator for Varemærker		360.	360.	
22.	Til kemisk Laboratorium i Reykjavik:				
	a. Løn til Forstander foruden 25 pCt. af Laboratoriets Brutto-Indtægter		2,000.	2,000.	
	b. Til Assistance og andet Arbejde		300.	300.	
	c. Til Husleje		700.	700.	
	d. Belysning og Brændsel		300.	300.	
23.	Understøttelse til Opførelse af en Brygge fra Torfunef ved Oddeyri, som kan afgive Vinterleje i Oddeyrarbot for Dæksfartøjer og senere kan danne et Led i en Dok, mod tredobbelt højere Tilskud andetsteds fra		15,000.		
24.	Understøttelse til en Anlægsbrygge for større Skibe i Stykkisholm, $^1/_4$ af Omkostningerne, dog ikke over			5,000.	
	Overført...		161,760.	148,860.	

Nr. 16. 16. nóvbr.

	1908.	1909.	alls.
	kr.	kr.	kr.
fluttar...	161,760.	148,860.	
25. styrkur til bryggjubyggingar á Skipaskaga, að þriðjungi kostnaðar, allt að	2,000.		
26. til þess að lengja og fullkomna bátabryggju á Blönduósi, allt að þriðjungi kostnaðar, þó ekki yfir	4,000.		
27. Styrkur til 2 íslenzkra stúlkna til handavinnunáms hjá „Kunstflidsforeningens Friundervisning“ í Kaupmannahöfn	300.	300.	
28. til Guðm. J. Hlíðdal til þess að afla sjer verklegrar kunnáttu í rafmagnsfræði erlendis, fyrra árið	1,700.		
29. til Benedikts Jónassonar til að lúka námi við „Teknisk Læreanstalt“ i Þrándheimi .	500.	500.	
30. Styrkur til ábyrgðarfjelaga, er vátryggja mótorbáta	6,000.		
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að vátrygging hvers fjelags á mótorbátum nemi að minnsta kosti 40,000 kr., enda sje lög fjelagsins staðfest af stjórnarráðinu, og veitist þá hverju fjelagi allt að 6 % af vátryggingarupphæðinni, þó aldrei meira en 3,000 kr.			
31. til Fiskiveiðasjóðs Íslands.....	6,000.	6,000.	
Ef stofnað verður útgjörðarmannafjelag, er nái til allra eða flestra innlendra síldarútvegsmanna, þá skal jafnan leita álits þess fjelags um úthlutun á því fje í Fiskiveiðasjóði, sem ætlað er til eflingar síldarútvegi.			
	182,260.	154,660.	336,920.
Samtals...	.....	.....	336,920.

17. gr.

Til skyndilána handa embættismönnum og lögboðinna fyrirframgreiðslna veitast 5,200 kr.

18. gr.

Til eptirlauna og styrktarfjár o. fl. veitast 122,000 kr.; þar af til ekkjufrúar Jakobínu Thomsen 300 kr.; til ekkjufrúar Önnu Johnsen 150 kr.; til prestsekkju Ragnheiðar Jónsdóttur sem viðbót við eptirlaun hennar af Vestmanneyjaprestakalli 105 kr. 40 a.; til ekkjufrúar Torfhildar Holm 200 kr.; til próf. dr. phil. Þ. Thoroddsen

	1908.	1909.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	161,760.	148,860.	
25. Til Opførelse af en Brygge paa Skipaskagi, $^1/_3$ af hele Anlæget, dog ikke over	2,000.		
26. Til Forlængelse og Forbedring af Baadebroen paa Blønduos, indtil en Tredjedel af Omkostningerne, dog ikke over.....	4,000.		
27. Understøttelse til 2 islandske Piger til at frekventere Kunstflidsforeningens Friundervisning i København	300.	300.	
28. Til Gudm. J. Hliddal til praktisk Uddannelse i Elektroteknik i Udlandet, det første Aar.	1,700.		
29. Til Benedikt Jonasson til at afslutte sin Uddannelse ved Teknisk Læreanstalt i Throndhjem.....	500.	500.	
30. Understøttelse til Assuranceselskaber for Motorbaade ..... Understøttelsen bevilges paa den Betingelse, at hvert Selskabs Forsikring af Motorbaade andrager mindst 40,000 Kr. og at dets Vedtægter er stadfæstede af Ministeriet; der udbetales da hvert Selskab indtil 6 pCt. af Forsikringssummen, dog aldrig mere end 3,000 Kr.	6,000.		
31. Til Islands Fiskerifond ..... Hvis der stiftes et Rederselskab omfattende alle eller de fleste indenlandske Rederier for Sildefangst, skal dets Betænkning indhentes om Fordelingen af de til Sildefangstens Fremme bestemte Midler af Fiskerifonden.	6,000.	6,000.	
	182,260.	154,660.	336,920.
I alt...	.....	.....	336,920.

§ 17.

Til Udredelse af Gageforskud til Embedsmænd og lovbestemte Forskud bevilges 5,200 Kr.

§ 18.

Til Pensioner og Understøttelser m. m. bevilges 122,000 Kr.; deraf til Enkefru Jakobine Thomsen 300 Kr.; til Enkefru Anna Johnsen 150 Kr.; til Præsteenke Ragnheidur Jonsdatter som Tillæg til hendes Enkepension af Vestmannø Præstekald 105 Kr. 40 Ø.; til Enkefru Torfhildur Holm 200 Kr.; til Professor, Dr. phil. Th. Thoroddsen 2,000 Kr.; til Pastor Matthias Jochumsson 2,000 Kr.; til Pastor Hjør-

Nr. 16. 16. nóvbr. 2,000 kr.; til sjera Matthíasar Jochumssonar 2,000 kr.; til sjera Hjörleifs Einarssonar 300 kr.; til Bjargar Jónsdóttur, ekkju stýrimannaskólastjóra M. Bjarnasonar, 300 kr.; til ekkjufrúar Valgerðar Þorsteinsdóttur 250 kr.; til ekkjunnar Solveigar Þorkelsdóttur (meðan börn hennar eru í ómegð) 200 kr.; til læknisekkju Magneu Ásgeirsson 200 kr.; til frú Elínborgar Friðriksdóttur 300 kr.; til frú Sigríðar Þorkelsdóttur 200 kr.; til Ragnhildar Björnsdóttur, ekkju Páls Ólafssonar skálds, 200 kr.; til Sumarliða pósts 200 kr.; til Hannesar pósts 200 kr.; til Gísla pósts Eiríkssonar 200 kr.; til Jóhanns pósts Jónssonar 200 kr.; til Egils pósts Gunnlaugssonar 100 kr.; til fyrverandi fangavarðar Sigurðar Jónssonar 800 kr.; til barnakennara Tómasar Davíðssonar 200 kr.; — til allra þeirra hvort árið. Enn fremur til sjera Arnórs Þorlákssonar á Hesti 1,000 kr.; til Pjeturs bónda Pjeturssonar í Hafnardal í Norður-Ísafjarðarsýslu 400 kr. og til ekkjunnar Gíslínu Friðriksdóttur 400 kr., fyrra árið til hvers þeirra.

Eptirlaun amtsmanns Júlíusar Havsteens teljast frá þeim tíma, er hann var settur amtmaður 1881.

19. gr.

Til óvissra útgjalda veitast 10,000 kr.

Eigi má af þessum gjaldlið greiða ferðakostnað embættismanna eða embættismannaefna frá útlöndum til að taka við embættum hjer á landi.

Upphæð, er svarar $^2/_3$ hlutum sekta fyrir ólöglegar fiskiveiðar útlendra skipa, er eptirlitsskipið handsamar og dregur fyrir dóm á Íslandi, svo og $^2/_3$ hlutum andvirðis upptæks afla og veiðarfæra af þessum skipum, greiðist í ríkissjóð, sem tillag af Íslands hálfu til kostnaðar við eptirlitsskipið.

20. gr.

Tekjuhallinn, sem fyrst um sinn er áætlað að verði 25,512 kr. 67 a., greiðist úr viðlagasjóði.

21. gr.

Ef lög þau verða staðfest, er afgreidd hafa verið frá Alþingi 1907 og hafa í för með sjer tekjur eða útgjöld fyrir landssjóð, breytast upphæðirnar tekju- og gjaldamegin samkvæmt þeim lögum.

Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum, öðrum en fjárlögum, tilskipunum, konungsúrskurðum eður öðrum gildandi ákvörðunum, samkvæmt 25 gr. stjórnarskrárinnar, gilda að eins fyrir fjárhagstímabilið.

Úr viðlagasjóði má verja allt að 10,000 kr. til lánveitinga til stofnunar mjólkurbúum. Lán þessi veitast eptir meðmælum frá Búnaðarfjelagi Íslands og gegn ábyrgð sveitafjelaga, sýslufjelaga eða amtsfjelaga. Þau ávaxtist með 3 % árlega, sjeu afborgunarlaus fyrstu 5 árin, og greiðist síðan með jöfnum afborgunum á 15 árum.

Úr viðlagasjóði má verja allt að 5,000 kr. hvort árið til lánveitinga handa þurrabúðarmönnum utan kaupstaða, til jarðræktar og húsabóta. — Lánið veitist að eins gegn ábyrgð sýslufjelaga, eftir tillögum hreppsnefnda, og eigi hærri upphæð en 400 kr. fyrir þurrabúðarmann hvern. — Lán þetta ávaxtist með $3^1/_2$ %, sje afborgunarlaust 4 fyrstu árin, og endurborgist síðan með jöfnum afborgunum á 20 árum.

Til byggingar bryggju frá Torfunefi við Oddeyri, sem veitt geti þilskipum vetrarlegu í Oddeyrarbót, og verði síðar þáttur í skipakví þar, má veita lán úr viðlagasjóði allt að 40,000 kr. gegn ábyrgð Akureyrarkaupstaðar. — Lánið ávaxtist með

leifur Einarsson 300 Kr.; til Navigationsskoleforstander M. Bjarnasons Enke, Bjørg Jonsdatter 300 Kr.; til Enkefru Valgerdur Thorsteinsdatter 250 Kr.; til Enken Solveig Thordardatter (saa længe hendes Børn ere umyndige) 200 Kr.; til Lægeenke Magnea Asgeirsson 200 Kr.; til Fru Elinborg Fridriksdatter 300 Kr.; til Fru Sigridur Thorkelsdatter 200 Kr.; til Ragnhild Bjørnsdatter, Enke efter Digteren Pall Olafsson 200 Kr.; til Postfører Sumarlidi 200 Kr.; til Postfører Hannes 200 Kr.; til Postfører Gisli Eiriksson 200 Kr.; til Postfører Johan Jonsson 200 Kr.; til Postfører Egil Gunnlaugsson 100 Kr.; til fhv. Fangevogter Sigurdur Jonsson 800 Kr.; til Børnelærer Tomas Davidsson 200 Kr.; — for Alles vedkommende aarlig. Endvidere til Pastor Arnor Thorlaksson paa Hestur 1,000 Kr.; til Bonden Pjetur Pjetursson i Hafnardal i Norder-Isafjords Syssel 400 Kr. og til Enken Gislina Frederiksdatter 400 Kr., til hver af dem det første Aar.

Amtmand Julius Havsteens Pension regnes fra den Tid, da han i 1881 blev konstitueret som Amtmand.

§ 19.

Til uforudsete Udgifter bevilges 10,000 Kr.

Af denne Konto maa ikke udredes Omkostninger ved Embedsmænds eller Kandidaters Rejse hertil fra Udlandet for at overtage Embeder i Landet.

Som Bidrag fra Island til Dækning af Omkostningerne ved Fiskeriinspektionsskibet indbetales i Statskassen en Sum, der svarer til $^2/_3$ af de Bøder, der for ulovligt Fiskeri erlægges af fremmede Fiskerskibe, som af Inspektionsskibet anholdes og stilles for islandske Domstole, saa og $^2/_3$ af Provenuet af konfiskeret Fangst og Fiskeriredskaber fra disse Skibe.

§ 20.

Underskudet, der foreløbig anslaas til 25,512 Kr. 67 Ø., udredes af Reservefonden.

§ 21.

Saafremt de af Altinget i 1907 vedtagne Love, der medføre Indtægt eller Udgift for Landskassen, erholde Stadfæstelse, forandres de paa Indtægts- og Udgiftssiden opførte Beløb i Overensstemmelse med disse Love.

Alle de Bevillinger, der ikke ere fassatte i andre Love end Finansloven, Anordninger, kongelige Resolutioner eller andre i Henhold til Forfatningslovens § 25 gyldige Bestemmelser, gælde kun for Finansperioden.

Af Reservefonden kan anvendes indtil 10,000 Kr. til Laan til Oprettelse af Mejerier. Disse Laan bevilges efter Anbefaling af Islands Landbrugsselskab og imod Kaution af Repskommuner, Sysselkommuner eller Amtskommuner. De forrentes med 3 % aarlig, afdrages ikke i de første 5 Aar og tilbagebetales derefter med lige store Afdrag i 15 Aar.

Af Reservefonden kan der anvendes indtil 5,000 Kr. hvert Aar til Bevilling af Laan til Tomthusmænd udenfor Købstæder til Jorddyrkning og Forbedring af Bygninger. — Laanene tilstaas alene imod Kaution af Sysselkommuner efter Indstilling fra Repsforstanderskaber og ikke mere end 400 Kr. til hver Tomthusmand. Disse Laan forrentes med $3^1/_2$ %, afdrages ikke i de første 4 Aar og tilbagebetales derefter med lige Afbetalinger i 20 Aar.

Til Anlæget af en Brygge fra Torfunef ved Oddeyri, som kan afgive Vinterleje i Oddeyrarbot for Dækskibe, og siden kan danne Led i en Dok sammesteds kan der tilstaas Laan af Reservefonden af indtil 40,000 Kr., imod Kaution af Akureyri Køb-

Nr. 16. 16. nóvbr. 4 % árlega, sje afborgunarlaust fyrstu 5 árin, og endurborgist svo með jöfnum afborgunum á næstu 15 árum.

Klæðaverksmiðjunni „Iðunni“ veitist gjaldfrestur um næstu 5 ár af láni því, er hún hefur úr viðlagasjóði.

Stórkaupmanni Thor E. Tulinius veitist fyrst um sinn gjaldfrestur á 9,449 kr. 09 a., sem hann skuldar landssjóði fyrir staura og annað efni til símaleiðslu milli Eskifjarðar og Egilsstaða gegn tryggingu í línunni. Af láni þessu skal greiða 4 % þ. á. og endurgjalda það á 15 árum.

Sýslufjelögum, sem leggja fram áskilið framlag til landsímalagningar á fjárhagstímabilinu, má veita lán úr viðlagasjóði í því skyni, er ávaxtist með 4 % árlega, og endurborgist á 18 árum. Til lána þessara má verja allt að 60,000 kr.

Til byggingar stórskipabryggju í Stykkishólmi má veita lán úr landssjóði allt að 10,000 kr., gegn ábyrgð hreppsnefndarinnar í Stykkishólmshreppi og „Framfarasjóðs Stykkishólms“. Lánið ávaxtist með 4% árlega, sje afborgunarlaust fyrstu 5 árin, og afborgist svo með jöfnum afborgunum á 15 árum.

Ráðherra veitist heimild til, að ábyrgjast fyrir landssjóðs hönd allt að 500,000 kr. lán gegn 4½ % í vöxtu og afborgun á allt að 40 árum, það er bæjarstjórn Reykjavíkur hefur í hyggju að taka í því skyni sjerstaklega, að koma á vatnsveitu um bæinn.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

stads Kommune. Laanet forrentes med 4 % aarlig, afdrages ikke i de første 5 Aar og tilbagebetales derefter med lige Afbetalinger i de følgende 15 Aar.

Der bevilges Klædefabrikken „Idunn“ Henstand i 5 Aar med dets Laan af Reservefonden.

Grosserer Thor E. Tulinius gives indtil videre Henstand med Betaling af 9,449 Kr. 09 Ø. som han skylder til Landskassen for Stolper og andet Materiel til Telefonlinie mellem Eskefjord og Egilsstadir mod Sikkerhed i Linien. Laanet forrentes med 4 % p. a. og afdrages i Løbet af 15 Aar.

Til Sysselkommuner, som yde fastsatte Tilskud til Telefonlinier i Finansperioden, kan der ydes til dette Øjemed Laan af Laanekassen, som forrentes med 4 % p. a. og afdrages i Løbet af 18 Aar. Til saadanne Laan kan anvendes indtil 60,000 Kroner.

Til Opførelse af en Anlægsbrygge for større Skibe paa Stykkisholm kan af Landskassen tilstaas et Laan af indtil 10,000 Kr. mod Garanti af Forstanderskabet for Stykkisholm Rep og Stykkisholm „Fremskridtsfond“. Laanet forrentes med 4 % p. a., er afdragsfrit i de første 5 Aar, og afbetales derefter med lige Afdrag i Løbet af 15 Aar.

Ministeren bemyndiges til paa Landskassens Vegne at indestaa for et Laan paa indtil 500,000 Kr. til 4½ % Rente og Afbetaling paa indtil 40 Aar, som Reykjavik Kommune paatænker at optage særlig til Anlæg af et Vandværk i Byen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 17.
16.
nóvbr.

Fjáraukalög

fyrir

árin 1904 og 1905.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í fjárlögunum fyrir árin 1904 og 1905, veitast 106,934 kr. 26 aur. til gjalda þeirra, sem tilfærð eru í 2.—10. gr. hjer á eptir.

2. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 10. gr. fjarláganna, veitast:

Við C. Ýmisleg útgjöld:

Við tölulið	1 b. til pappírs og prentunar Stjórnartíðindanna		kr.	630. 08
—	1 c. til pappírs og prentunar Landshagsskýrslna			
	1904	kr. 2,620. 35		
	1905	— 259. 30		
			—	2,879. 65
			Kr.	3,509. 73

3. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 11. gr. fjárlaganna til útgjalda við læknaskipunina, veitast:

Við tölulið	7. útgjöld við holdsveikraspítalann	Kr.	1,665. 71
—	10. til að reisa sóttvarnarhús á Akureyri og Ísafirði.....	—	330. 00
		Kr.	1,995. 71

4. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 12. gr. fjárlaganna til samgöngumála, veitast:

Við A. Til útgjalda við póststjórnina:

Við tölulið	2. til póstflutnings	kr.	799. 13
—	4. d. fyrir prentun á ýmsu	—	2,990. 71
—	e. til áhalda	—	311. 43
—	h. óviss útgjöld	—	974. 62
—	i. til viðhalds á húsi og áhöldum	—	275. 40
Við tölulið	6. til að koma pósthúskjallaranum í lag og fyrir skúr undir póstkoffortin	—	391. 04
		kr.	5,742. 33

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 17.
16.
Novbr.

om

Tillægsbevilling for Aarene 1904 og 1905.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1904 og 1905 opførte Udgifter bevilges 106,934 Kr. 26 Øre til de i efterfølgende §§ 2—10 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 10 opførte Beløb bevilges:

Under C. Forskellige Udgifter:

Til Post 1 b.	Trykning og Papir til Regeringstidende	Kr.	630. 08
— 1 c.	Trykning og Papir til statistiske Meddelelser:		
	1904 ..... Kr. 2,620. 35		
	1905 ..... — 259. 30		
		—	2,879. 65
		Kr.	3,509. 73

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 11 opførte Udgifter til Lægevæsenet bevilges:

Til Post 7.	Udgifter til Driften af Hospitalet for Spedalske	Kr.	1,665. 71
— 10.	Til Opførelse af Karantænebygninger i Akureyri og Isafjord.	—	330. 00
		Kr.	1,995. 71

§ 4.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 til Samfærdselsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Under A. Til Udgifter ved Postvæsenet:

Til Post 2.	Posternes Befordring	Kr.	799. 13
— 4. d.	Tryksager	—	2,990. 71
e.	Til Rekvisitter	—	311. 43
d.	Tilfældige Udgifter	—	974. 62
i.	Bygnings- og Inventarieudgifter	—	275. 40
Til Post 6.	Til Indrettelse af Posthusets Kælder og til at indrette et Skur for Postkufferterne	—	391. 04
	At overføre....	Kr.	5,742. 33

Nr. 17. 16. nóvbr.

kr. 5,742. 33

Við B. Til vegabóta:

Við tölulið 1. b. ferðakostnaður verkfræðings landsins	—	223. 39
— 4. til þjóðvega	—	5,048. 40
— 6. til að kaupa áhöld og verkfæri og viðhald þeirra	—	1,553. 22
— 7. til brúargjörðar á Jökulsá	—	6,234. 73
— 9. til brúargjörðar á Lagarfljót og fyrir ferju að Steinsvaði	—	20,881. 10

Við E. Til vita:

Við staflið d. 8. til að lengja vörslugarðinn fyrir vitanum á Skagatá	—	1,311. 98
	Kr.	40,995. 15

5. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 13. gr. fjárlaganna til kirkju- og kennslumála, veitast:

Við A. Í þarfir andlegu stjettarinnar:

Við staflið b. 9. til kostnaðar við milliþinganefnd í kirkjumálum:

greitt 1904 og 1905	kr. 986. 50	
— 1906 fyrir prentun á frumvörpum nefndarinnar	— 630. 24	
	kr.	1,616. 74

Við B. Til kennslumála:

Við III. Til hins almenna menntaskóla:

Við C. 4. til tímakennslu og prófdómenda 1904 og 1905	kr.	927. 80

Við IV. Til gagnfræðaskólans á Akureyri:

Við c. 3. ýmisleg útgjöld	kr. 285. 07	
til tímakennslu 1905	— 202. 40	
	—	487. 47
	Kr.	3,032. 01

6. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 14. gr. fjárláganna veitist:

Við tölulið 5. til útrýmingar fjárkláða 1904 og 1905	kr.	40,323. 27

7. gr.

Sem viðbót við upphæð þá, er veitt er til óvissra útgjalda í 17. gr. fjárlaganna, veitast:

1. Kostnaður við milliþinganefnd í landbúnaðarmálum	kr.	2,953. 67
2. — — — - fátækramálum	—	4,476. 57
	Kr.	7,430. 24

8. gr.

Sem viðbót við upphæð þá, er veitt er í fjáraukalögum 25. september 1902 og fjáraukalögum 20. október 1905 til sóttvarnarhúss á Seyðisfirði, veitast.. kr. 376. 87

	Overført....	Kr. 5,742. 33
	Under B. Til Vejvæsenet:	
Til Post 1 b.	Ingeniørens Rejseomkostninger	— 223. 39
— 4.	Til Hovedveje	— 5,048. 40
— 6.	Til Indkøb af Redskaber og Værktøj	— 1,553. 22
— 7.	Til Broanlæget over Jøkulsaa	— 6,234. 73
— 9.	Til Broanlæget over Lagarfljot og til at anbringe en Færge paa Stensvad	— 20,881. 10
	Under E. Til Fyrvæsenet:	
Til Post d. 7.	Til Forlængelse af Dæmningen til Beskyttelse af Skagataa Fyr	— 1,311. 98
		Kr. 40,995. 15

§ 5.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 13 til Kirke- og Undervisningsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Under A. Til Gejstligheden:

Til Post b. 9. Til Omkostninger ved Kommissionen til Behandling af kirkelige Forhold:

Udgifter 1904 og 1905	Kr. 986. 50	
— 1906 til Trykning af Kommissionens Forslag.	— 630. 24	
		Kr. 1,616. 74

Under B. Til Undervisningsvæsenet:

Til III. Til den højere Almenskole:

Til c. 4.	Til Timeundervisning og Eksamenscensur 1904 og 1905	— 927. 80
	Til IV. Til Realskolen i Akureyri:	
Til c. 3.	Til forskellige Udgifter ..... Kr. 285. 07	
	Til Timeundervisning 1905 ..... — 202. 40	
		— 487. 47
		Kr. 3,032. 01

§ 6.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 14 opførte Udgifter bevilges:

Til Post B. 5. Til Udryddelse af Faareskabet 1904 og 1905 ..... Kr. 40,323. 27

§ 7.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 17 til uforudsete Udgifter opførte Beløb bevilges:

1.	Til Omkostninger ved Kommissionen til Behandling af Landbrugsvæsenet	Kr. 2,953. 67
2.	Til Omkostninger ved Kommissionen til Behandling af Fattigvæsenet	— 4,476. 57
		Kr. 7,430. 24

§ 8.

Som Tillæg til den i Tillægsbevillingslov af 25. Septbr. 1902 og Tillægsbevillingslov af 20. Oktbr. 1905 til Karantænebygning i Seydisfjord opførte Beløb bevilges Kr. 376. 87.

Nr. 17. 16. nóvbr.

9. gr.

Sem viðbót við upphæð þá, er veitt er í 19. gr. fjárlaganna, sbr. lög 3. okt. 1903 um skipun á hinni æðstu umboðsstjórn Íslands, til að breyta landshöfðingjahúsinu í stjórnarráðsskrifstofur og til að búa þær út, veitast..... kr. 5,011. 45

10. gr.

Eptirstöðvar af fje því, er veitt var til að bæta innsiglingu og skipalægi við Stokkseyri í 12. gr. B. 7. í fjárlögunum fyrir árin 1902 og 1903, kr. 4,259. 83, endurveitast.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 9.

Som Tillæg til den i Finanslovens § 19 jfr. Lov 3. Oktbr. 1903 om Omordning af Islands øverste Forvaltning, til Landshøvdingsboligens Omdannelse til Kontorbygning for Ministeriet og Montering af samme opførte Beløb bevilges.. Kr. 5,011. 45

§ 10.

Restbeløbet af det paa § 12 B. 7. i Finansloven for Aarene 1902 og 1903 til Forbedring af Indsejlingen og Ankerpladsen ved Stokkseyri bevilgede Beløb, 4,259 Kr. 83 Øre, genbevilges.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 18.
16.
nóvbr.

Fjáraukalög

fyrir

árin 1906 og 1907.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í fjárlögunum fyrir árin 1906 og 1907 og fjáraukalögum 20. okt. 1905, fyrir 1904 og 1905, veitast kr. 160,962,66 til gjalda þeirra, sem tilfærð eru í 2.—8. gr. hjer á eptir:

2. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 11. gr. fjárlaganna til læknaskipunarinnar, veitast:

Við 7. g. Viðhald á húsum síðara árið (endurveiting)	kr.	700
— 7. h. Húsbúnaður og áhöld	—	200
Tiltölulegur hluti tillags til geðveikrahælisins á Kleppi frá miðjum maí til ársloka 1907	—	7,000
	kr.	7,900

3. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 12. gr. fjárlaganna til samgöngumála, veitast:

Við B. 6. Til að byggja hús undir áhöld landssjóðs..... Stjórnarráðinu veitist heimild til að færa landssjóði til útgjalda en byggingarsjóði til inntekta upphæð, er samsvari verði hæfilegrar lóðar undir húsið í Arnarhólstúni.	kr.	5,500
Við B. 13. Viðbótarstyrkur til brúargjörðar á Jökulsá á Jökuldal.....	—	1,300
Við D. Aptan við liðinn bætist þessir liðir:		
1. Til aukalínu frá Hofi til Vopnafjarðarkauptúns	—	2,000
2. Til aukalínu frá Seyðisfirði til Mjóafjarðar	—	2,500
3. Til þess að festa upp sjerstakan ritsíma á línunni frá Sauðárkrók til Akureyrar með hliðarspottum til Dalvíkur og Hjalteyrar	—	12,975
	kr.	24,275

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 18.
16.
Novbr.

om

Tillægsbevilling for Aarene 1906 og 1907.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1906 og 1907 og Tillægsbevillingslov af 20. Oktbr. 1905 for 1904 og 1905, opførte Udgifter bevilges 160,962 Kr. 66 Øre til de i efterfølgende §§ 2—8 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 11 til Lægevæsenet opførte Udgifter bevilges:

Til 7. g. Vedligeholdelse af Bygninger det sidste Aar (Genbevilling)	Kr.	700
Til 7. h. Inventarium	—	200
Forholdsmæssigt Tilskud til Sindssygeanstalten paa Kleppur for Tidsrummet fra Midten af Maj til Udgangen af Aaret 1907	—	7,000
	Kr.	7,900

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 til Samfærdselsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Til B. 6. Til Opførelsen af en Bygning for Landskassens Redskaber og Værktøj Kr.5,500

Ministeriet bemyndiges til at føre Landskassen til Udgift, men Bygningsfonden til Indtægt et Beløb, der svarer til Værdien af en passende Grund til Bygningen paa Arnarholstun.

Til B. 13. Tillægsbidrag til Broanlæget over Jøkulsaa i Jøkuldal.....	Kr.	1,300
Til D. Til Afsnittet føjes disse Poster:		
1. Til en Sidelinie fra Hof til Vopnafjord Handelssted	—	2,000
2. Til en Sidelinie fra Seydisfjord til Mjøifjord	—	2,500
3. Til Ophængning af en særlig Telegraftraad paa Linien Saudarkrokur —Akureyri med Sidelinier til Dalvik og Hjalteyri.....	—	12,975
Overføres...	Kr.	24,275

Nr. 18. 16. nóvbr.

		kr.	24,275
4.	Til sjerstaks ritsíma á línuna frá Akureyri til Seyðisfjarðar....	—	23,600
5.	Til kaupa á staurum ásamt flutningi hingað til lands í haust:		
	a. 5,500 staurar til línunnar frá Borðeyri til Ísafjarðar..	—	41,250
	b. 2,000 staurar frá Ísafirði til Vatneyrar..... — 15,000		
	c. 2,000 staurar frá Reykjavík til Ægissíðu ..... — 15,000		
	d. 900 varastaurar ..... — 6,750		
		—	78,000
6.	Til þess að rannsaka nýjar símaleiðir og setja á fót nýjar stöðvar	—	4,000
		kr.	129,875

4. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 13. gr. fjárlaganna til kirkju og kennslumála, veitast:

Við A. b.	Til varnargarðs fyrir Höfðaá, til varnar engjum á prestssetrinu Höfða í Fells-prestakalli	kr.	177
Við B. V. b.	Til stýrimannaskólans, til þess að stækka og endurbæta kjallarann undir skólahúsinu allt að	—	500
Við B. VII.	Utanfararstyrkur til sjera Magnúsar Helgasonar til að kynna sjer kennaraskóla erlendis	—	500
		kr.	1,177

5. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 15. gr. fjárlaganna til verklegra fyrirtækja veitast:

Við 1. g.	.Styrkur til að stunda skóggræðslu	kr.	500.
Við 18. a.	Til rannsóknarstofu í Reykjavík, stofnkostnaður	—	552. 53
		kr.	1,052. 53

6. gr.

Sem viðbót við upphæð þá, sem veitt er í fjáraukalögum 20. okt. 1905 fyrir árin 1904 og 1905 í 3. gr. 2, til rannsóknarferða og undirbúnings við ritsímalagningu, veitast 2,958 kr. 13 aur.

7. gr.

Í viðbót við útgjöld þau, sem um ræðir í 18. gr. fjárlaganna, má greiða kostnaðinn við ráðstafanir þær, sem stjórnin, ásamt móttökunefnd þeirri, sem kosin var af alþingismönnum á »Botnía« 1906, hefur gjört til þess að veita viðtökur konungi og ríkisdagsmönnum sumarið 1907. Stjórnin tekur ásamt nefndinni ákvörðun viðvíkjandi sölu húsa, er byggð hafa verið í þessu skyni, svo og sölu á timbri, vögnum, skrautmunum, borðbúnaði og hverskyns leifum, sem eptir eru af móttökuföngum. Andvirði seldra muna dregst frá kostnaðinum. Mismunurinn færist til útgjalda í landsreikningnum 1907. Reikningur yfir kostnað og skýrslur um sölu muna leggist fyrir alþingi 1909.

		Overført... Kr.	24,275
4.	Til en særlig Telegraftraad paa Linien Akureyri—Seydisfjord.	—	23,600
5.	Til Indkøb af Stolper samt Transport hertil Landet til næste Efteraar:		
	a. 5,500 Stolper til Linien Bordeyri—Isafjord.... Kr.	41,250	
	b. 2,000 Stolper til Linien Isafjord—Vatneyri.... —	15,000	
	c. 2,000 Stolper til Linien Reykjavik—Ægissida.. —	15,000	
	d. 900 Reservestolper ..... —	6,750	
		—	78,000
6.	Til Undersøgelse af nye Telegrafruter og Oprettelse nye Stationer	—	4,000
		Kr.	129,875

§ 4.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 13 til Kirke- og Undervisningsvæsenet opførte Udgifter bevilges:

Til A. b.	Til Opførelse af et Dige til Beskyttelse af den til Præstegaarden Høfdi i Fellspræstekald hørende Eng imod Beskadigelser af Høfdaaa.. Kr.	177
Til B. V. b.	Til Navigationsskolen til Udvidelse og Udbedring af Skolebygningens Kælder ..... —	500
Til B. VII.	Rejseunderstøttelse til Pastor Magnus Helgason til at gøre sig bekendt med Lærerskoler i Udlandet ..... —	500
	Kr.	1,177

§ 5.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 15 til praktiske Formaal opførte Udgifter bevilges:

Til 1. g.	Til Uddannelse af Plantører ..... Kr.	500 00
Til 18. a.	Til et kemisk Laboratorium i Reykjavik, Anlægsomkostninger —	552. 53
	Kr.	1,052. 53

§ 6.

Som Tillæg til det paa Tillægsbevillingslov af 20. Oktbr. 1905 for Aarene 1904 og 1905 § 3, 2, til Undersøgelse af Linieruten og Forberedelse af Telegrafanlæget, opførte Beløb bevilges 2,958 Kr. 13 Øre.

§ 7.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 18 opførte Udgifter er Regeringen bemyndiget til at afholde de Udgifter, der flyde af de Foranstaltninger, som Regeringen i Forbindelse med den af Altingsmændene paa »Botnia« i 1906 valgte Modtagelses-Komité har truffet til Modtagelse af Kongen og Rigsdagsmændene Sommeren 1907. Regeringen i Forbindelse med Modtagelses-Komitéen tager Bestemmelse om Salg af de hertil opførte Bygninger, samt om Salg af Tømmer, Køretøjer, Dekorationsgenstande, Dækketøj samt alle Rester af de til Modtagelsen indkøbte Varer. Salgsprovenuet fradrages Udgifterne. Differencen kommer til Udgift i Landsregnskabet 1907. Regnskab over Udgifterne samt Opgør over de solgte Genstande forelægges Altinget 1909.

Nr. 18.
16. nóvbr.

8. gr.

Stjórninni veitist heimild til þess að kaupa hús og lóð ekkju Halldórs Friðriksonar yfirkennara fyrir allt að 18,000 kr. og til þess að afsala rjetti alþingis til lóðar Goodtemplarfjelagsins, er kaup þessi eru fullgjörð.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 8.

Regeringen bemyndiges til at købe det Enken efter Overlærer Halldor Friðriksson tilhørende Hus og Grund for indtil 18,000 Kr. samt til at give Afkald paa den Altinget tilkommende Ret til Goodtemplarforeningens Grund, naar det omhandlede Køb er kommet i Stand.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 19.
16.
nóvbr.

Lög
um
samþykkt á landsreikningnum fyrir 1904–1905.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

		Fjárveiting.		Reikningur.	
	I. Tekjur.	kr.	a.	kr.	a.
1.	Skattur á ábúð og afnotum jarða og á lausafje	86,000.	„	88,603.	95
2.	Húsaskattur	16,000.	„	21,219.	75
3.	Tekjuskattur	32,000.	„	48,042.	23
4.	Aukatekjur	68,000.	„	88,194.	35
5.	Erfðafjárskattur	6,000.	„	9,525.	46
6.	Vitagjald	20,000.	„	24,970.	85
7.	Gjöld fyrir leyfisbrjef	6,000.	„	9,242.	37
8.	Útflutningsgjald af fiski og lýsi m. m., að frádregnum 2 % í innheimtulaun	140,000.	„	226,343.	65
9.	Aðflutningsgjald af áfengum drykkjum, að frádregnum 2 % í innheimtulaun	200,000.	„	332,287.	56
10.	Aðflutningsgjald af tóbaki, að frádregnum 2 % í innheimtulaun	200,000.	„	244,598.	05
11.	Aðflutningsgjald af kaffi og sykri, að frádregnum 2 % í innheimtulaun	480,000.	„	597,127.	74
12.	Aðflutningsgjald af tegrasi, súkkulaði og brjóstssykri, að frádregnum 2 % í innheimtulaun	16,000.	„	22,812.	52
13.	Leyfisbrjefagjöld og árgjöld af verzlun og veiting áfengra drykkja	40,000.	„	36,300.	„
14.	Tekjur af póstferðum	80,000.	„	141,109.	83
15.	Arður af verkum fanganna i hegningarhúsinu i Reykjavik	1,200.	„	1,107.	31
16.	Óvissar tekjur	10,000.	„	65,481.	57
17.	Tekjur af fasteignum landssjóðs, að frádregnum umboðskostnaði, prestmötu m. m.	46,000.	„	42,175.	14
18.	Tekjur af kirkjum	170.	„	165.	15
19.	Tekjur af silfurbergsnámum í Helgustaðafjalli	4,000.	„	3,148.	37
20.	Andvirði Klapparlóðar	„	„	16,183.	05
21.	Tekjur af brennisteinsnámum	„	„	454.	52
22.	Tekjur af Eldey	„	„	1,000.	00
23.	Leigur af innstæðufje viðlagasjóðs	73,000.	„	90,894.	54
	Borgað upp í lán, fjárveiting: 97,676 kr. 80 a. reikningur: 106,536 kr. 17 a.				
24.	Leigur af láni landssjóðs til landsbankans	15,000.	„	29,264.	56
25.	Innborganir frá prestaköllum samkvæmt lögum 27. febr. 1880	4,000.	„	7,865.	21
26.	Endurgjald skyndilána til embættismanna	1,200.	„	2,128.	11
27.	Endurborganir á öðrum fyrirframgreiðslum	4,000.	„	13,790.	18
28.	Tillag úr ríkissjóði	120,000.	„	120,000.	
	Samtals...	1,688,570.	„	2,265,973.	02

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Godkendelse af Landsregnskabet for Aarene 1904 og 1905.

Nr. 19.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Indtægt.	Bevilling. Kr. Ø.	Regnskab. Kr. Ø.
1. Skat paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme og paa Løsegods	86,000. „	88,603. 95
2. Bygningsafgift	16,000. „	21,219. 75
3. Indkomstskat	32,000. „	48,042. 23
4. Sportler	68,000. „	88,194. 35
5. Afgift af Arv	6,000. „	9,525. 46
6. Fyrafgift	20,000. „	24,970. 85
7. Gebyrer for Bevillinger	6,000. „	9,242. 37
8. Udførselsafgift af Fisk og Tran m. v. med Fradrag af 2% for Oppebørselen	140,000. „	226,343. 65
9. Indførselsafgift af Spirituosa med Fradrag af 2% for Oppebørselen	200,000. „	332,287. 56
10. Indførselsafgift af Tobak, med Fradrag af 2% for Oppebørselen	200,000. „	244,598. 05
11. Indførselsafgift af Kaffe og Sukker, med Fradrag af 2% for Oppebørselen	480,000. „	579,127. 74
12. Indførselsafgift af The, Chokolade og Brystsukker med Fradrag af 2% for Oppebørselen	16,000. „	22,812. 52
13. Gebyrer for Bevillinger til og Afgift af Handel med og Udskænkning af spirituøse Drikke	40,000. „	36,300. 00
14. Indtægter af Postvæsenet	80,000. „	141,109. 83
15. Indtægt af Fangernes Arbejde i Strafanstalten i Reykjavik	1,200. „	1,107. 31
16. Tilfældige Indtægter	10,000. „	65,418. 57
17. Afgifter af Landskassens Jordegods med Fradrag af Administrationssalær, Salærer til Præster m. m.	46,000. „	42,175. 14
18. Indtægter af Kirker	170. „	165. 15
19. Indtægt af Dobbeltspatminen i Helgustadafjæld	4,000. „	3,148. 37
20. Indtægt ved Salg af Klapparlod	„ „	16,183. 05
21. Indtægt af Svovlminerne	„ „	454. 52
22. Indtægt af Eldey	„ „	1,000. „
23. Renter af Reservefondens Kapitaler	73,000. „	90,894. 54
Afdrag paa Laan: Bevilling Kr. 92,644. 05 Regnskab — 151,518. 21		
24. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken	15,000. „	29,264. 56
25. Indbetalinger fra Præstekald i Henhold til Lov 27de Febr. 1880	4,000. „	7,865. 21
26. Indbetaling af Gageforskud til Embedsmænd	1,200. „	2,128. 11
27. Tilbagebetaling af andre forskudsvis udredede Summer	4,000.	13,790. 18
28. Tilskud fra Statskassen	120,000. „	120,000. „
	1,668,570. „	2,265,973. 02

Nr. 19. 16. nóvbr.

II. Gjöld.

	Fjárveiting. kr. a.	Reikningur. kr. a.
1. Til hinnar æðstu stjórnar innanlands og fulltrúa stjórnarinnar á alþingi	28,000. „	1,333. 33
2. Til alþingis og kostnaðar við yfirskoðun landsreikninganna	39,600. „	54,083. 32
3. Til útgjalda við umboðsstjórnina, gjaldheimtur og reikningsmál, svo og við dómgæzlu og lögreglustjórn o. fl.		
A. Umboðsstjórn, gjaldheimtur og reikningsmál	53,966. 67	16,438. 86
B. Dómgæzla og lögreglustjórn	176,030. „	175,427. 86
C. Ýmisleg útgjöld	30,460. „	32,776. 05
4. Til útgjalda við læknaskipunina	235,640. 74	254,995. 05
5. Til samgöngumála:		
A. Til útgjalda við póststjórnina	141,900. „	147,674. 70
B. Til vegabóta	271,200. „	300,096. 41
C. Til gufuskipaferða	197,600. „	194,083. 33
D. Til ritsíma	70,000. „	.....
E. Til vita	21,237. „	18,023. 77
6. Til kirkju og kennslumála:		
A. Í þarfir andlegu stjettarinnar	65,870. „	65,864. 77
B. Til kennslumála	232,446. „	218,222. 88
7. Til vísinda, bókmenta og verklegra fyrirtækja:		
A. Til vísinda, bókmenta og lista	78,870. „	75,420. 91
B. Til verklegra fyrirtækja	332,700. „	378,789. 81
8. Til skyndilána handa embættismönnum og lögboðinna fyrirframgreiðslna	5,200. „	21,575. 92
9. Eptirlaun og styrktarfje	86,000. „	101,202. 03
10. Til óvissra útgjalda	3,000. „	21,518. 66
11. Útborganir samkvæmt fjáraukalögum og nýjum lögum	„ „	187,904. 96
12. Tekjuafgangur fjárhagstímabilsins	„ „	530. 40
Samtals...	2,069,720. 41	2,265,973. 02

Eignir viðlagasjóðs voru 31. desbr. 1905 ..... 1,172,028 kr. 28 a.
Tekjueptirstöðvar landssjóðs s. d. ..... 59,412 — 72 -
Peningaforði landssjóðs s. d. ..... 590,506 — 52 -
þar af:
í Landsbankanum á hlaupareikningi s. d. kr. 370,000. 00
í Íslandsbanka - — - - — 140,000. 00

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

II. Udgift.	Bevilling. Kr. Ø.	Regnskab. Kr. Ø.
1. Til Islands øverste stedlige Styrelse og til Regeringens Repræsentation paa Altinget	28,000. „	1,333. 33
2. Til Altinget og til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskabet	39,600. „	54,083. 32
3. Til Administrationen, Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet samt til Justits- og Politivæsenet m. m.:		
A. Administrationen, Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet	53,966. 67	16,438. 86
B. Justits- og Politivæsenet	176,030. „	175,427. 86
C. Forskellige Udgifter	30,460. „	32,776. 05
4. Til Lægevæsenet	235,640. 74	254,995. 05
5. Til Samfærdselsvæsenet:		
A. Postvæsenet	141,900. „	147,674. 70
B. Vejvæsenet	271,200. „	300,096. 41
C. Dampskibsfarten	197,600. „	194,083. 33
D. Telegrafforbindelsen	70,000. „	„ „
E. Fyrvæsenet	21,237. „	18,023. 77
6. Til Kirke- og Undervisningsvæsenet:		
A. Gejstligheden	65,870. „	65,864. 77
B. Undervisningsvæsenet	232,446. „	218,222. 88
7. Til videnskabelige, literære og praktiske Formaal:		
A. Videnskab, Literatur og Kunst	78,870. „	75,420. 91
B. Til praktiske Formaal	332,700 „	378,789. 81
8. Til Udredelse af Gageforskud til Embedsmænd og lovbestemte Forskud	5,200. „	21,585. 92
9. Til Pensioner og Understøttelser	86,000. „	101,202. 03
10. Til uforudsete Udgifter	3,000. „	21,518. 66
11. Udbetalinger ifølge Tillægsbevillingslove og nye Love	.....	187,904. 96
12 Finansperiodens Overskud	.....	530. 40
Ialt...	2,069,720. 41	2,265,973. 02

Reservefondens Aktiver beløb den 31. December 1905 ... Kr. 1,172,028. 28
Landskassens Indtægtsrestancer s. D. ..... — 59,412. 72
Landskassens Kassebeholdning s. D. ..... — 590,506. 52
hvoraf:
I Landsbanken paa Kontokurant s. D. . Kr. 370,000,00
I Islands Bank - — - - . — 140,000,00

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 20.
16.
nóvbr.

Lög

um

veð í skipum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þinglestur brjefa, er snerta heimildir fyrir eða eignarhöpt á skipum eða bátum, sem skrásett eru hjer á landi, skal fara fram þar, er skipið er skrásett að eiga heima.

Um þýðing og gildi veðrjettarins og þinglestursins fer eptir almennum fyrirmælum laganna um veð í fasteignum.

Innrita má slík heimildar- eða eignarhaptsbrjef eptir tilsk. 24. april 1833, 4. gr. og opnu brjefi 28. apríl 1841.

2. gr.

Á blaðsíðu skipsins í skipaskrá umdæmisins skal getið þeirra heimildarskjala, veðsetninga og eignarhapta, er þinglesin hafa verið viðvíkjandi skipinu. Að því er snertir skip og báta, er eigi standa á skipaskrá, skal þinglesturs getið á dálki skipsins eða bátsins á fiskiskipaskránni.

3. gr.

Þegar þinglýsa skal heimildarskjali eða brjefi um hapt á skipi, þá skal hlutaðeigandi embættismaður líta eptir því, hvort útgefandi þess hefur sjálfur eignarheimild fyrir skipi því, sem hann ráðstafar, og hvort nokkuð það hafi verið þinglesið áður, er ónýtt geti eða rýrt gildi skjalsins. Finnist nokkur brestur eða tálmun, skal rita athugasemd á skjalið um heimildarbrest hans eða hið áður lesna heptingarskjal jafnframt vottorðinu um þinglesning.

Hins sama ber að gæta við fyrirframinnritun veðbrjefsins og vottorð um hana.

4. gr.

Nú er skrásett skip flutt úr einu skrásetningarumdæmi í annað, og skal þá skrásetningarstjóri í því umdæmi, er skipið var skrásett í, senda skrásetningarstjóra í umdæmi því, er skipið á að flytjast í, eptirrit af veðbrjefum þeim, og öðrum eignarhaptsbrjefum,

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Pant i Skibe.

Nr. 20.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Tinglæsning af Adkomstbreve eller Forhæftelsesbreve vedrørende her i Landet registrerede Skibe eller Baade, skal foregaa paa det Sted, hvor Skibet er registreret som hjemmehørende.

Med Hensyn til Indholdet og Betydningen af Panteretten samt Tinglæsningen gælde Lovgivningens almindelige Bestemmelser om Pant i fast Ejendom.

Saadanne Adkomst- og Forhæftelsesbreve kunne i Henhold til Forordning 24. April 1833, § 4 og Plakat 28. April 1841, være Genstand for foreløbig Indtegning.

§ 2.

Henvisning til tinglæste Adkomst- og Forhæftelsesbreve vedrørende Skibet skal indføres paa dets Side i Distriktets Skibsregister. Forsaavidt angaar Skibe eller Baade, som ikke findes opførte paa Skibsregistret, skal der paa Skibets eller Baadens Plads paa Fortegnelsen over Distriktets Fiskerskibe ske Anførsel om Tinglæsningen.

§ 3.

Vedkommende Embedsmand har, naar et Adkomst- eller Forhæftelsesdokument vedrørende et Skib skal tinglæses, at efterse, om Udstederen selv har Adkomst til det Skib, hvorover han disponerer, og om der forhen er læst noget, som kan betage Dokumentet sin Gyldighed eller indskrænke samme. Hvis en Mangel eller Forhindring findes, bliver der om den manglende Adkomst eller det forhen læste Forhæftelsesdokument at gøre Paategning paa Dokumentet samtidig med at Attest gives om Tinglæsningen.

Det samme bør iagttages ved den foreløbige Indtegning samt ved Udstedelsen af Attest herom.

§ 4.

Naar et registreret Skib overføres fra et Registreringsdistrikt til et andet, vil det Registreringskontor, i hvis Distrikt Skibet tidligere var registreret, have at tilstille Registeringskontoret for det Distrikt, hvortil Skibet overføres, Genpart af de for

Nr. 20. 16. nóvbr.

er þinglesin hafa verið um skipið, svo og útskript af blaðsíðu skipsins í skipaskránum og ber skrásetningarstjóra í hinu nýja umdæmi kauplaust að annast um innfærslu veðbrjefanna í afsals- og veðbrjefabók lögsagnarumdæmisins, og geta um veðsetningarnar á blaðsíðu skipsins í skipaskránni; hefur slík innfærsla sama gildi, sem hinn upprunalegi þinglestur.

Nafnbreyting á skipi eða flutning þess í annað skrásetningarumdæmi má því að eins leyfa, að allir þeir, sem þinglesinn veðrjett hafa í skipinu, samþykki það.

5. gr.

Nú missir skrásett skip rjett til að sigla undir dönsku flaggi, eða er af öðrum ástæðum strykað út úr skrám yfir íslensk skip, og hefur þetta engin áhrif á þinglesinn veðrjett eða aðrar þinglesnar eignartakmarkanir. En í gjald daga fellur skuld, sem tryggð er með þinglesnu veði í skipi eða skipshluta, um leið og skipið er selt út úr landinu, og verður þar af leiðandi strykað út af skipaskránni.

6. gr.

Innan tólf mánaða eptir að lög þessi öðlast gildi, skal afhenda hlutaðeigandi embættismanni í því umdæmi, þar sem skipið er skrásett til þinglesturs, öll brjef með veði í skrásettum skipum, er þinglesin hafa verið áður en lög þessi öðlast gildi, ella týnist veðrjetturinn.

Hafi brjefið áður verið þinglesið í sama lögsagnarumdæmi, þá nægir að veðsetningarinnar sje getið á blaðsíðu skipsins á skipaskránni. Fyrir vottorð um innfærslu þess svo og fyrir þinglestur þann, er ræðir um í þessari grein, skal ekkert gjald greiða.

7. gr.

Lög þessi gilda að eins um skip eða báta, sem eru 5 — fimm — smálestir að stærð eða meira.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Skibet tinglæste Pante- eller andre Forhæftelsesbreve samt en Udskrift af Skibets Side i Registreringsprotokollen, hvorefter Registreringskontoret i det nye Distrikt indfører Pantebrevene i Jurisdiktionens Skøde- og Panteprotokol uden Vederlag, samt indfører en Henvisning til Forhæftelses-Dokumenterne paa Skibets Side i Skibsregistret. En saadan Indførelse har samme Gyldighed som den oprindelige Tinglæsning.

Forandring af Skibets Navn og dets Overførelse til et andet Registreringsdistrikt kan kun bevilges, hvis alle de, der have tinglæst Pant i Skibet, samtykke deri.

§ 5.

Skibets Udslettelse af Skisbregistret paa Grund af at det taber sin Ret til at føre dansk Flag eller af andre Aarsager, er uden Indflydelse paa tinglæste Panterettigheder eller andre tinglæste Forhæftelser. Gæld, for hvilken der er tinglæst Panteret i Skib eller Skibspart, forfalder dog straks til Udbetaling ved Skibets Udslettelse af Skibsregistret paa Grund af Skibets eller Skibspartens Overgang i fremmed Eje.

§ 6.

Inden tolv Maaneder efter at denne Lov er traadt i Kraft maa alle før denne Lovs Ikrafttræden tinglæste Pantebreve i registreringspligtige Skibe, for at kunne bevare deres Gyldighed som saadanne, anmeldes til Tinglæsning i den Jurisdiktion, hvori Skibet er registreret.

Er Pantebrevet imidlertid allerede tinglæst i Skibets nuværende Registreringsdistrikt er det tilstrækkeligt, at Pantebrevet indføres paa Skibets Side i Skibsregistret. For Attest om denne Indførelse samt for den i denne § paabudte Tinglæsning betales intet Gebyr.

§ 7.

Denne Lov gælder kun for Skibe eller Baade, der ere 5 — fem — Registertons eller der over.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 21.
16.
nóvbr.

Lög

um

breyting á lögum 10. febr. 1888 um Söfnunarsjóð Íslands.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Orðin í lögum 10. febrúar 1888 um Söfnunarsjóð Íslands 20. gr. a: »og sömuleiðis það, sem, að því búnu, kynni að vera umfram 4 % af höfuðstólnum« falli burt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Forandring i Lov 10. Febr. 1888 om Islands Sparebank.

Nr. 21.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Ordene i Lov 10. Februar 1888 om Islands Sparebank § 20, a: „og endvidere, hvad der herefter maatte overstige 4 pCt. af Kapitalen" skulle udgaa.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 22.
16.
nóvbr.

Lög

um

umsjón og fjárhald kirkna.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hverja þá ljenskirkju, sem sóknarprestur hefur enn fjárhald fyrir, skal hlutaðeigandi söfnuði bjóða til umsjónar og fjárhalds eigi síðar en við næstu prestaskipti. Sje það samþykkt með meiri hluta greiddra atkvæða á lögmætum safnaðarfundi, skal afhenda kirkjuna söfnuðinum, enda samþykki hjeraðsfundur og biskup.

Svo má og svipta sóknarprest fjárhaldi ljenskirkju og afhenda kirkjuna söfnuðinum, þó að presturinn sje því ekki samþykkur, ef hjeraðsfundur og biskup álíta hann óhæfan til að sjá um fje kirkjunnar.

2. gr.

Þegar eigandi bændakirkju vill selja umsjón hennar og fjárráð söfnuðinum í hendur, þá getur því máli framgengt orðið, er það er samþykkt með meiri hluta greiddra atkvæða á lögmætum safnaðarfundi, og samþykki hjeraðsfundar og biskups kemur til.

3. gr.

Þegar kirkja er afhent söfnuði, skal prófastur með tveim óvilhöllum úttektarmönnum gjöra nákvæma úttekt á kirkjunni, eignum hennar, áhöldum og gripum. Skulu úttektarmenn meta sanngjarnt álag á kirkjuna og það, sem henni fylgir, ef þeim virðist þess þörf. Greiðir sá, er kirkju hefur haldið, álagið að þeim hluta, sem sjóður kirkjunnar eigi vinnst til, í hendur sóknarnefndinni, er tekur við kirkjunni og fje hennar fyrir hönd safnaðarins. Nú er kirkja í skuld við forráðamann sinn, og úttektarmenn gjöra álag á hana, og skal þá forráðamaður hennar eigi að síður greiða álagið, en úttektarmenn meta, að hve miklu leyti skuldina skuli endurgjalda af tekjum kirkjunnar eptirleiðis. Mat þetta liggur undir samþykki biskups. Hafi lán verið tekið af almannafje til að byggja kirkju, skal greiða á sama hátt það, sem ógreitt er af vöxtum og afborgun.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Tilsynet med og Værgemaalet for Kirker.

Nr. 22.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Tilsynet med og Værgemaalet for enhver Beneficiærkirke, for hvilken Værgemaalet endnu udøves af Sognepræsten, skal senest ved næste Vakance i Embedet tilbydes vedkommende Menighed. Naar Overtagelsen af Tilsynet og Værgemaalet vedtages paa et lovligt Menighedsmøde med over Halvdelen af de afgivne Stemmer, skal Kirken overleveres Menigheden, forudsat at Herredsmødet og Biskoppen meddeler Samtykke dertil.

Værgemaalet for en Beneficiærkirke kan ogsaa fratages Sognepræsten og Kirken overleveres Menigheden uden Præstens Samtykke, naar Herredsmødet og Biskoppen anser ham uskikket til at forvalte Kirkens Midler.

§ 2.

Naar Ejeren af en Proprietærkirke ønsker at overdrage til vedkommende Menighed Tilsynet med og Værgemaalet for Kirken, kan dette ske, naar Overtagelsen vedtages paa et lovligt Menighedsmøde med over Halvdelen af de afgivne Stemmer og Herredsmødet og Biskoppen dertil meddeler Samtykke.

§ 3.

Naar en Kirke overleveres til Menigheden, bør Provsten med to uvillige Udtægtsmænd foretage en nøjagtig Udtægtsforretning over Kirken, dens Ejendele, Utensilier og Ornamenter. Udtægtsmændene bør bestemme billig Aabod paa Kirken og dens Tilbehør, for saa vidt de finde det fornødent. For saa vidt Kirkens Portion ikke er tilstrækkelig, betales Aaboden af den fratrædende Tilsynsmand til Sogneudvalget, der modtager Kirken og dens Beholdning paa Menighedens Vegne. Ifald Kirken staar i Gæld til sin Tilsynsmand, og Udtægtsmændene bestemme en Aabod paa Kirken, bør Tilsynsmanden ikke desto mindre udrede Aaboden, men Udtægtsmændene bør taksere med hvor stor en Del Kirkens Gæld fremtidigt bliver at tilbagebetale ham af Kirkens Indtægt. Til denne Taksation udfordres Biskoppens Approbation. Har der været optaget et Laan af offentlige Penge, til at bygge Kirken for, skal paa samme Maade afbetales, hvad der resterer af Renter og Afdrag.

Nr. 22. 16. nóvbr.

Ef hinn fyrverandi forráðamaður kirkjunnar eða sóknarnefnd er óánægð með úttektina, má skjóta henni til yfirúttektar.

Heimilt er sóknarnefnd að taka við kirkju, án þess regluleg úttekt sje gjörð, ef samþykki hjeraðsprófastsins kemur til, og hann afhendir kirkjuna.

4. gr.

Söfnuðir þeir, sem taka að sjer umsjón og fjárhald kirkna, gangast undir allar þær skyldur, sem legið hafa á eigendum þeirra eða forráðamönnum, að því er kemur til endurbyggingar kirkju, viðhalds og hirðingar. Skal sóknarnefndin fyrir hönd safnaðarins heimta kirkjutekjurnar saman, svo sem lög standa til, og koma kirkjusjóðnum á vöxtu. Fyrir innheimtu og ómak sitt skal sóknarnefndin fá 6 % af árstekjum kirkjunnar. Þó getur söfnuðurinn veitt sóknarnefndinni allt að 10 % í innheimtulaun.

5. gr.

Nú hrökkva árstekjur kirkju, er söfnuður hefur tekið að sjer, eigi til lúkningar ársgjöldum hennar, og má sóknarnefndin þá jafna niður því, er til vantar, sem aukagjaldi á sóknarmenn, þá er gjaldskyldir eru til kirkju, þannig, að helmingur gjaldsins greiðist eptir efnum og ástæðum, en hinn helmingurinn komi jafnt niður á hvern tilskilinn mann.

Á sama hátt má sóknarnefnd jafna niður peningagjaldi í stað skylduvinnu sóknarmanna við kirkjubygging.

Sóknarnefndir innheimta gjöld þessi og skal hver húsráðandi inna þau af hendi fyrir sig og þá gjaldskylda menn, sem eru til húsa hjá honum. Gjalddagi er 31. desbr. Taka má gjöld þessi lögtaki samkvæmt lögum 16. des. 1885.

6. gr.

Með lögum þessum eru lög um umsjón og fjárhald kirkna frá 12. maí 1882 úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Dersom Kirkens forhenværende Tilsynsmand eller Sogneudvalget ikke er tilfreds med Udtægtsforretningen, kan der forlanges Overudtægt.

Sogneudvalget kan overtage en Kirke uden foregaaende regelmæssig Udtægtsforretning, dersom Herredsprovsten meddeler sit Samtykke dertil, og han afleverer Kirken.

§ 4.

De Menigheder, der overtage Tilsynet med og Værgemaalet for Kirkerne, ere alle de Forpligtelser undergivne, der have paahvilet disses Ejere eller Tilsynsmænd, for saa vidt angaar Ombygning, Vedligeholdelse og Pasning af Kirken. Sogneudvalget oppebærer paa Menighedens Vegne Kirkens Indtægter paa den i Loven foreskrevne Maade og gør Kirkens Beholdning frugtbringende. For Inkassation og Ulejlighed tilkommer der Sogneudvalget 6 pCt. af Kirkens aarlige Indtægt. Dog kan Menigheden yde Sogneudvalget indtil 10 pCt. i Inkassationssalær.

§ 5.

Naar en af Menigheden overtagen Kirkes Aarsindtægt ikke strækker til til Afholdelsen af dens aarlige Udgifter, kan Sogneudvalget paaligne det manglende som Ekstraafgift paa de Menighedsmedlemmer, som svare Ydelse til Kirken, saaledes at Halvdelen af Afgiften paalignes efter Formue og Lejlighed, medens den anden Halvdel fordeles lige paa alle de Afgiftspligtige.

Paa samme Maade kan Sogneudvalget paaligne Pengeydelse i stedetfor Menighedsmedlemmernes Pligtarbejde ved Kirkens Bygning.

Sogneudvalget indkræver Afgiften, der af enhver Husfader erlægges for ham selv og alle andre afgiftspligtige, som ere til Huse hos ham. Forfaldsdagen er den 31. December. For Afgiften kan Udpantning finde Sted overensstemmende med Lov af 16. December 1885.

§ 6.

Ved nærværende Lov ophæves Lov om Tilsyn med Kirker og Bestyrelsen af deres Formue af 12. Maj 1882.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 23.
16.
nóvbr.

Lög

um

breytingar á lögum 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Í stað 2. liðs 2. gr. nefndra sóttvarnarlaga, 4. liðs sömu gr., 5. liðs sömu gr. 3. málsgr., 1. liðs 1. málsgr. 5. gr., fyrra liðs 7. gr., 1. liðs 8. gr., 3. og 4. liðs sömu gr., 9. gr., 2. liðs 12. gr., 13. gr. og 15. gr., og á eptir 2. gr. og 14. gr. 1. lið komi:

1. gr. (2. gr. 2. liður).

Þyki landlækni nauðsyn til bera, getur stjórnarráðið fyrirskipað, að vörnum skuli og beita gegn þessum sjúkdómum: inflúenzu, barnaveiki (diftheritis, kroup), kíghósta (pertussis), taugaveiki (febris typhoidea), hettusótt (parotitis epidemica) og blóðsótt (dysenteria), þegar þeir sjúkdómar eru skæðir eða ganga víða, eða aðrar sjerstakar ástæður knýja til þess.

2. gr. (2. gr. 4. liður).

Í hvert sinn, er einhver sá sjúkdómur kemur upp, er nefndur er í 1. lið greinar þessarar, skal hlutaðeigandi læknir þegar í stað beita hinum almennu sóttvarnarreglum. Heimilt er honum og að beita þeim til bráðabirgða, þá er upp koma sjúkdómar þeir, er taldir eru í 2. lið sömu greinar, svo framarlega sem honum þykir þörf á því, enda gjöri hann almenningi ráðstafanir sínar kunnar á þann hátt, er honum þykir þurfa.

3. gr. (2. gr. 5. liður 3. málsgr.).

Sleppa má þó auglýsingunni meðan að eins er að ræða um þá sjúklinga, er hjúkrað er í húsum þeim, er talað er um í 6. gr. laga 6. nóv. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

4. gr. (aptan við 2. gr.).

Nú hagar mislingasótt eða skarlatssótt sjer þannig, að sýkin verður að áliti landlæknis ekki talin skæð, og hefur náð svo mikilli útbreiðslu, að lítil líkindi eru til,

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 23.
16.
Novbr.

Forandringer i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31. Januar 1896.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Stedet for § 2, 2. Stykke, samme Paragrafs 4. Stykke, samme Paragrafs 5. Stykkes 3. Passus, § 5, 1. Stykkes første Passus, § 7, 1. Stykke, § 8, 1. Stykke, samme Paragrafs 3. og 4. Stykke, § 9, § 12, 2. Stykke, § 13 og § 15, samt efter § 2 og § 14, 1. Stykke i ovennævnte Lov indsættes følgende Bestemmelser:

§ 1 (§ 2, 2. Stykke).

Naar Landfysikus anser det for nødvendigt, kan Ministeriet ogsaa foreskrive offentlig Behandling for Influenza, Difteritis, Krup, Kighoste (pertussis), tyfoid Feber, Faaresyge (parotitis epidemica) og Dysenteri, naar disse Sygdomme optræde paa en ondartet Maade eller med en større Udbredelse eller i øvrigt under Forhold, der give særlig Anledning til offentlig Behandling.

§ 2 (§ 2, 4. Stykke).

Hver Gang en af de i denne Paragrafs 1. Stykke nævnte Sygdomme opkommer, skal vedkommende Læge ufortøvet bringe de almindelige Regler om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse til Udførelse. Han er ogsaa berettiget til, saafremt han finder det fornødent, foreløbig at bringe dem til Anvendelse, naar nogen af de i Paragraffens 2. Stykke anførte Sygdomme opkomme, og har han da at bringe sine Foranstaltninger til almindelig Kundskab paa den Maade, han anser nødvendig.

§ 3 (§ 2, 5. Stykkes 3. Passus).

Offentlig Bekendtgørelse kan dog undlades, saalænge Talen kun er om Personer, der ere tagne under Behandling i de i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island af 6. Nov. 1902 § 6 omhandlede Lokaler.

§ 4 (efter § 2)

Naar Mæslinger eller Skarlagensfeber optræder paa en saadan Maade, at Sygdommen efter Landfysikus Skøn ikke kan betragtes som ondartet, og den tilmed har faaet en saadan Udbredelse, at der er ringe Sandsynlighed for, at dens videre Ud-

Nr. 23. 16. nóvbr. að hept verði með sóttvörnum á þann hátt, sem lög þessi fyrirskipa, og er þá stjórnarráðinu heimilt með samþykki landlæknis að láta hætta þeim.

5. gr. (5. gr. 1. liður 1. málsgr.).

Nú kemur sjúkdómur upp á einhverju heimili, er auðsætt þykir eða líklegt, að sje einhver af þeim sjúkdómum, sem taldir eru í 2. gr. 1. eða 2. lið, og skal þá húsráðanda þegar skylt að skýra lækni sínum frá því.

6. gr. (7. gr. fyrri liður).

Ef sjúklingur er ekki fluttur frá heimili sínu, getur lögreglustjóri eða hreppstjóri eptir tillögu læknis bannað öllum utanheimilismönnum að koma á bústað hans, hús eða bæ; einnig má banna öllum heimamönnum að fara á annara manna heimili, hús eða bæi, og skal þá setja mann af öðru heimili til að líta daglega eptir hinu sýkta heimili og annast nauðsynlega aðflutninga. Banna má og að flytja af sýktu heimili matvæli, einkum mjólk og mjólkurafurðir.

Nú er bann sett, og skal þá auglýsa það á útidyrahurð hins sýkta húss, eða á bæjarþili fast við bæjardyr, ef bær er.

Ekki má flytja sjúkling frá heimili hans, þar sem hann er undir læknisumsjón, nema fengið sje skriflegt samþykki læknisins.

7. gr. (8. gr. 1. liður).

Heimilt er lækni að skipa svo fyrir, að fram skuli fara sótthreinsun á bústöðum manna, húsum og bæjum, og lausum munum, þar er verið hefur einhver af sjúkdómum þeim, sem taldir eru í 2. gr. 1. og 2. lið; nú gengur maður, eða er álitinn ganga, með einhvern af þessum sjúkdómum eða hefur átt mök við sjúklinga, svo að hætt er við, að hann beri sjúkdóminn út, og er hann þá skyldur til að ganga undir sótthreinsun með sig og muni sína, ef læknir telur nauðsyn á.

8. gr. (8. gr. 3. og 4. liður).

Til að hafa sótthreinsanir á hendi skal læknir ráða sótthreinsunarmann, karl eða konu, einn eða fleiri í hverjum hreppi hjeraðsins. Hann veitir sótthreinsunarmanni þessum næga tilsögn í sótthreinsun og semur við hann um ákveðna borgun fyrir hverja sótthreinsun, er hann leysir af hendi eptir fyrirsögn læknis.

Nú fær læknir engan hæfan mann til að taka að sjer sótthreinsun fyrir hæfilega borgun, og getur hann þá leitað aðstoðar sýslumanns, en sýslumanni er heimilt að skipa eptir tillögum læknis hvern þann innanhreppsmann, er honum sýnist, á aldrinum frá 25—50 ára, til þess að hafa sótthreinsun á hendi í 3 ár. Ef sá, sem þannig er skipaður sótthreinsunarmaður, þykist eigi geta haft starfann á hendi sökum heilsubrests eða annara orsaka, getur stjórnarráðið leyst hann frá því að gegna þessum starfa, telji það ástæður hans á rökum byggðar. Verði ekki samkomulag um hæfilega borgun fyrir hverja sótthreinsun, ákveður stjórnarráðið borgunina.

Kostnaður við allar sótthreinsanir eptir þessari grein skal greiddur af almannafje; þó er heimilismönnum skylt að annast endurgjaldslaust alla þá vinnu við sótthreinsunina, sem þeir geta af hendi leyst, og sótthreinsunarmaður þarf með og heimtar; þeim

Nr 23. Lög 16. nóvember um breytingar á lögum 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma.

bredelse kan standses ved offentlig Behandling paa den i nærværende Lov foreskrevne Maade, er Ministeriet bemyndiget til med Landfysikus Samtykke at ophøre dermed.

§ 5 (§ 5, 1. Stykkes første Passus).

Naar der i en Husstand opkommer en Sygdom, med Hensyn til hvilken det anses for klart eller sandsynligt, at den er en af de i § 2, 1. eller 2. Stykke nævnte Sygdomme, skal Husfaderen ufortøvet anmelde det til sin Læge.

§ 6 (§ 7, 1. Stykke).

Dersom Flytning af Patienten ikke sker, kan Politimesteren eller Repstyreren efter Lægens Anmodning formene enhver, der ikke hører til den paagældende Husstand, Adgang til den paagældende Beboelseslejlighed, Hus eller Gaard; ligeledes kan det forbydes enhver, der hører til den paagældende Husstand, at besøge andres Hjem, Hus eller Gaarde, og i saa Fald skal en Mand fra et andet Hjem ansættes til at føre et dagligt Tilsyn med det sygdomsbefængte Hjem og til at besørge den fornødne Tilførsel. Det kan ogsaa forbydes fra det sygdomsbefængte Hjem at føre Levnedsmidler, navnlig Mælk og Mælkeprodukter.

Naar et saadant Forbud er nedlagt, skal det bekendtgøres ved Opslag paa Indgangsdøren til det sygdomsbefængte Hus eller, naar Talen er om en Gaard, paa dennes Forside tæt ved Indgangsdøren.

Patienten maa ikke uden skriftligt Samtykke fra Lægen flyttes fra den Bolig, hvor han er tagen under Behandling.

§ 7 (§ 8, 1. Stykke).

Lægen kan paabyde Desinfektion af menneskelige Boliger, Huse og Gaarde, samt af rørlige Genstande paa det Sted, hvor en af de i § 2, 1. og 2. Stykke omhandlede Sygdomme er optraadt; den der er eller antages at være angreben af en saadan Sygdom, eller har været i en saadan Berøring med den, at han befrygtes at være smitteførende, er pligtig til at underkaste sig selv og sine Ejendele Desinfektion, naar Lægen anser det nødvendigt.

§ 8 (§ 8, 3. og 4. Stykke).

Til Foretagelsen af Desinfektioner antager Lægen i hver af Distriktets Repper en eller flere Mands- eller Kvindepersoner, hvem han i saa Henseende meddeler fornøden Instruktion og træffer Aftale om bestemt Betaling for hver efter hans Forskrift udført Desinfektion.

Hvis Lægen ikke kan faa nogen dertil skikket Person til at paatage sig Desinfektioner mod en passende Betaling, kan han herom henvende sig til Sysselmanden, der er bemyndiget til efter Lægens Indstilling at beskikke enhver inden for Reppen boende Person i Alderen 25—30 Aar, han finder for godt, til i et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen at udføre de omhandlede Desinfektioner. Hvis den beskikkede af Sundhedshensyn eller af andre Grunde ikke tror sig i Stand til at udføre dette Hverv, kan Ministeriet fritage ham derfor, naar det finder hans Vægring begrundet. Opnaas der ikke Enighed om en passende Betaling for Desinfektionerne, fastsættes den af Ministeriet.

Omkostningerne ved alle Desinfektioner efter denne Paragraf betales af det offentlige; det paahviler dog alle til den paagældende Husstand hørende Personer vederlagsfrit at yde den, der foretager Desinfektionen, den Bistand ved sammes Udførelse,

Nr. 23. Lov af 16. November om Forandringer i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31. Januar 1896.

Nr. 23. 16. nóvbr. er og skylt að leggja til ókeypis heitt vatn og kalt, eldivið og sápu eptir þörfum, en ekki önnur efni, sem til sótthreinsunar þurfa.

Stjórnarráðið sjer um, að ætíð sje á kostnað landsjóðs fyrirliggjandi í lyfjabúðum og hjá læknum, að svo miklu leyti sem landlæknir álítur þörf á því vegna fjarlægðar frá lyfjabúðum, nægar birgðir af efnum þeim, er þurfa til sótthreinsunar, og skal þeim útbýtt ókeypis, þá er þeirra er þörf samkvæmt lögum þessum.

9. gr. (9. gr.).

Nú hefur sjúkdómur, er yfirvöld hafa sett varnir við, gjört vart við sig á heimili, þar sem eru börn, er ganga í skóla, og mega þau þá ekki koma í skólann, fyr en þau hafa fengið vottorð frá lækni um, að eigi sje hætt við sóttnæmisútbreiðslu frá þeim. Gefa skal vottorð þetta ókeypis. Hafi barnaveiki eða taugaveiki gjört vart við sig á einhverju heimili, skal þessa gætt, þótt yfirvöld hafi ekki sett sett varnir við sjúkdómnum. Nú gjörir einhver sá sjúkdómur, er nefndur er í 1. lið 2. gr., eða barnaveiki, eða taugaveiki, vart við sig á heimili kennara, og skal hann þá hætta kennslu í skólanum, þangað til læknir hefur gefið vottorð um, að eigi þurfi að óttast, að hann breiði sjúkdóminn út. Sama er og um hvern annna næman sjúkdóm, ef yfirvöld hafa sett varnir við honum.

10. gr. (12. gr. 2. liður).

Skaðabætur þær, er greiða skal samkvæmt 8. gr. laga þessara, skal læknir eða sótthreinsunarmaður meta; skal hann semja lýsing á þeim munum, er lógað er, meta þá hvern um sig, og láta þessa matsgjörð fylgja sótthreinsunarreikningnum. Bæði yfirvöld og hinir, er í hlut eiga, geta krafizt yfirmatsgjörðar, og meta þá 2 dómkvaddir menn. Fái eigandi, er heimtað hefur yfirmat, eigi 10 % hærri skaðabætur að minnsta kosti eptir hinni síðari gjörð, en eptir hinni fyrri, skal hann greiða kostnaðinnn við yfirmatið, ella skal kostnað þennan greiða af almannafje.

11. gr. (13. gr.).

Útgjöld þau, er samkvæmt lögum þessum skal greiða af almannafje, án þess tiltekið sje, að þau skuli greiða úr sveitarsjóði (5. gr. 3. lið), skal greiða að öllu leyti úr landssjóði.

12. gr. (Á eptir 1. lið 14. gr. nýr liður).

Ef maður hefur einhvern þann sjúkdóm, sem um ræðir í 1. lið 2. gr., eða barnaveiki, eða taugaveiki, eða einhvern annan sjúkdóm, er yfirvöld hafa sett varnir við, eða maður hefur dvalið á heimili, þar sem einhver af þeim sjúkdómum gengur, þá skal hann jafnan, er hann kemur á önnur heimili, þar með talin skip, láta húsráðanda eða skipstjóra vita um sjúkdóminn. Nú vanrækir hann þetta, og skal hann þá, auk hegningar þeirrar, sem ákveðin er í 1. lið þessarar greinar, greiða allan sótthreinsunarkostnað, er leiðir af komu hans á heimilið eða skipið.

13. gr. (15. gr.).

Tilskipun 17. apríl 1782 um ráðstafanir gegn næmum sjúkdómum meðal alþýðu og viðaukalög við lög 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma frá 13. septbr. 1901 eru úr gildi numin.

Nr. 23. Lög 16. nóvember um breytingar á lögum 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma.

de ved deres Arbejde ere i Stand til, naar det behøves og forlanges af den desinficerende; de ere ogsaa pligtige til uden Vederlag at stille varmt og koldt Vand til Raadighed, ligeledes Brændsel og Sæbe efter Behov, derimod ikke andre til Desinfektionen fornødne Materialier.

Ministeriet drager Omsorg for, at en tilstrækkelig Mængde Desinfektionsstoffer til enhver Tid paa Landskassens Bekostning forefindes saavel paa Apotekerne, som hos Lægerne, for saa vidt Landfysikus paa Grund af Afstanden fra nærmeste Apotek anser det for nødvendigt, til gratis Udlevering, naar denne Lovs Bestemmelser kræve deres Anvendelse.

§ 9 (§ 9).

Naar en Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, har vist sig i en Husstand, maa de til samme hørende skolesøgende Børn ikke benytte Skolen, før de medbringe Attest fra Lægen for, at de ikke kunne antages at udbrede Smitte. Attesten udfærdiges uden Betaling. Det samme gælder om Børn fra de Hjem, hvor Difteritis, Krup eller tyfoid Feber har vist sig, selv om offentlig Behandling ikke af Myndighederne er bleven paabudt. Forekommer nogen af de i § 2 1. Stykke omhandlede Sygdomme, eller Difteritis, Krup eller tyfoid Feber i en Lærers Husstand, skal han afholde sig fra Skoleundervisningen indtil han erholder Lægeattest for, at han ikke kan antages at medføre Smitte. Det samme gælder om enhver anden smitsom Sygdom, der er tagen under offentlig Behandling.

§ 10 (§ 12, 2. Stykke).

Størrelsen af den Erstatning, der tilkommer nogen i Medfør af denne Lovs § 8, fastsættes ved Taksation af Lægen eller den til Desinfektionen beskikkede; han har at affatte en Beskrivelse af de Genstande, der tilintetgøres, taksere dem enkeltvis og lade den Taksation følge som Bilag med Desinfektionsregningen. Saavel det offentlige som vedkommende private kan forlange Overtaksation, der foretages af 2 af Retten udmeldte Mænd. Udgifterne ved Overtaksationen bæres af de private Ejere, naar de have forlangt Overtaksation og ved denne Forretning ikke have erholdt mindst 10 pCt. større Erstatning, end ved den første Forretning, i modsat Fald af det offentlige.

§ 11 (§ 13).

Forsaavidt de Udgifter, der i Henhold til nærværende Lov paahvile det offentlige, ikke udredes af Kommunen (§ 5, 3. Stykke), betales de helt af Landskassen.

§ 12 (efter § 14, 1. Stykke, et nyt Stykke).

Den, der er angreben af en af de i § 2, 1. Stykke omhandlede Sygdomme, eller af Difteritis, Krup eller tyfoid Feber, eller af nogen anden Sygdom, der er tagen under offentlig Behandling, saa vel som den der har opholdt sig i et Hjem, hvor en saadan Sygdom forefindes, er pligtig til, naar han kommer til et andet Hjem, derunder indbefattet Skibe, at give Husfaderen eller Skibsføreren Meddelelse om Sygdommen. Hvis han forsømmer dette, skal han, foruden at ifalde Straf efter denne Paragrafs 1. Stykke, betale alle Desinfektionsomkostninger, der bliver Følgen af hans Besøg i Hjemmet eller paa Skibet.

§ 13 (§ 15).

Forordning angaaende Forholdsregler mod smitsomme Sygdomme hos Almuen af 17. April 1782 samt Lov om Tillæg til Lov 31. Jan. 1896 om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 13. Septbr. 1901 ophæves.

Nr. 23. Lov af 16. November om Forandringer i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31. Januar 1896.

Nr. 23. 16. nóvbr.

14. gr.

Þegar lög þessi öðlast staðfestingu, skal færa breytingar þær og viðauka, sem um ræðir í þeim, inn í meginmál laga nr. 2, frá 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma, og auk þess setja «stjórnarráðið» í stað «landshöfðingja» í viðeigandi föllum, þar sem orð þetta kemur fyrir í nefndum lögum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 14.

Samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse, skal de i samme indeholdte Forandringer og Tillæg indføres i Teksten af Lov Nr. 2 af 31. Januar 1896 om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme, hvorhos »Ministeriet« sættes i Stedet for »Landshøvdingen« paa de paagældende Steder, hvor sidstnævnte Ord forekommer i bemeldte Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 24.
16.
nóvbr.

Lög

um

varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjørum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 14. gr. í lögum 16. nóvember 1907 um breytingar á lögum 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma höfum látið semja texta síðarnefndra laga með þeim breytingum, sem nefnd lög 16. nóvember 1907 innihalda, og gefum hann hjermeð út sem.

Lög um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma.

---

1. gr.

Hjeraðslæknar og aukalæknar skulu, hver í sínu umdæmi, undir umsjón landlæknis og stjórnarráðsins, sjá um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma, þeirra, er yfirvöld skulu verja almenning. Fari svo, að hlutaðeigandi læknir geti eigi leyst það starf af hendi, er lög þessi leggja honum á herðar, skal stjórnarráðið sjá um, að einn eða fleiri læknar verði settir honum til aðstoðar.

Skyldir eru sýslumenn, bæjarfógetar, hreppstjórar, svo og sveitarstjórnir og heilbrigðisnefndir, ef til eru, að veita læknum hjálp til að koma fram ráðstöfunum þeim til varnar útbreiðslu sjúkdómsins, er nauðsynlegar eru og hægt er að koma við eptir atvikum og ástæðum á hverjum stað.

Þá er mikil hætta vofir yfir, skal landlæknir sjálfur fara þangað, sem sjúkdómurinn gengur, og líta eptir, hvort gerðar sjeu þær ráðstafanir, er þörf er á.

2. gr.

Ætíð skulu yfirvöld verja almenning fyrir þessum sjúkdómum: kóleru, gulri hitasótt (febris flava), útbrotataugaveiki (typhus exanthematicus), bólusótt, mislingasótt, skarlatssótt og pest (pestis orientalis).

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 24.
16.
Novbr.

Lov

om

Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi i Henhold til Lov af 16de November 1907 om Forandringer i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 31te Januar 1896 have ladet affatte Teksten af sidstnævnte Lov ændret saaledes, som ovennævnte Lov af 16de November 1907 medfører det og herved udfærdige den som

Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme.

---

§ 1.

Ledelsen af Foranstaltninger mod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme, der ere Genstand for offentlig Behandling, paahviler Distriktslægerne og Ekstralægerne, hver i sit Distrikt under Overtilsyn af Landfysikus og Ministeriet. Kan vedkommende Læge i noget Tilfælde ikke overkomme, hvad der efter nærværende Lov paahviler ham, har Ministeriet at drage Omsorg for, at der til Medhjælp for ham antages een eller flere Læger.

Sysselmænd, Byfogder, Repstyrere saavelsom de kommunale Styrelser og de til enhver Tid bestaaende Sundhedskommissioner ere pligtige til at bistaa Lægen ved Gennemførelsen af de fornødne og efter de stedlige Forhold mulige Foranstaltninger til Sygdommens Bekæmpelse.

I særdeles farlige Tilfælde skal Landfysikus ved personlig Undersøgelse paa det af Sygdommen hjemsøgte Omraade overbevise sig om, at Foranstaltninger mod Sygdommen træffes i fornødent Omfang.

§ 2.

Følgende Sygdomme skulle altid være Genstand for offentlig Behandling: asiatisk Kolera, gul Feber, eksantematisk Tyfus, Børnekopper, Mæslinger, Skarlagensfeber og Pest.

Nr. 24. 16. nóvbr.

Þyki landlækni nauðsyn til bera, getur stjórnarráðið fyrirskipað, að vörnum skuli og beita gegn þessum sjúkdómum: inflúenzu, barnaveiki (diftheritis, kroup), kíghósta (pertussis), taugaveiki (febris typhoidea), hettusótt (parotitis epidemica) og blóðsótt (dysenteria), þegar þeir sjúkdómar eru skæðir eða ganga víða, eða aðrar sjerstakar ástæður knýja til þess.

Eptir samráði við landlækni gefur stjórnarráðið út almennar reglur fyrir því, hverjum vörnum skuli beita gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma, þá er yfirvöld hafa sett varnir við þeim, og skal birta þær reglur í Stjórnartíðindunum, deildinni B.

Í hvert sinn, er einhver sá sjúkdómur kemur upp, er nefndur er í 1. lið greinar þessarar, skal hlutaðeigandi læknir þegar í stað beita hinum almennu sóttvarnarreglum. Heimilt er honum og að beita þeim til bráðabyrgða, þá er upp koma sjúkdómar þeir, er taldir eru í 2. lið sömu greinar, svo framarlega sem honum þykir þörf á því, enda gjöri hann almenningi ráðstafanir sínar kunnar á þann hátt, er honum þykir þurfa.

Nú hefur læknir tekið upp sóttvarnir samkvæmt lögum þessum; skal hann þá skýra stjórnarráðinu frá ráðstöfunum sínum svo fljótt, sem verða má, og senda hraðboða, ef brýna nauðsyn ber til. Kveður þá stjórnarráðið á um það, með samráði við landlækni, hverjum vörnum skuli beita gegn útbreiðslu sjúkdómsins, og tilkynnir það hlutaðeigandi lækni, svo fljótt sem verða má; skal læknirinn þegar í stað gjöra þær ráðstafanir almenningi kunnar á hinn hagkvæmasta og tryggilegasta hátt á því svæði, sem þurfa þykir. Sleppa má þó auglýsingunni meðan að eins er að ræða um þá sjúklinga, er hjúkrað er í húsum þeim, er talað er um í 6. gr. laga 6. nóv. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands. Auglýsingunni má einnig sleppa, meðan vafasamt þykir, hvort sjúkdómurinn teljist til sjúkdóma þeirra, er yfirvöldunum er skylt að hafa varnir við.

Þá er almennum sóttvörnum er lokið, skal það einnig gert almenningi kunnugt.

Nú hagar mislingasótt eða skarlatssótt sjer þannig, að sýkin verður að áliti landlæknis ekki talin skæð, og hefur náð svo mikilli útbreiðslu, að lítil líkindi eru til, að hept verði með sóttvörnum á þann hátt, sem lög þessi fyrirskipa, og er þá stjórnarráðinu heimilt með samþykki landlæknis að láta hætta þeim.

3. gr.

Þá er ástæða er til að ætla, að maður hafi dáið úr einhverjum þeim sjúkdómi, er talinn er í 1. lið 2. gr., getur hlutaðeigandi lögreglustjóri lagt fyrir, að rannsaka skuli parta af líkinu og jafnvel skera það upp, ef lækninum virðist þörf á því til þess að geta ákveðið, hvort yfirvöld skuli setja sóttvarnir.

4. gr.

Farþegjaskip má eigi nota til að flytja sjúklinga, er þjást af sjúkdómum, sem yfirvöldum er skylt að setja sóttvarnir við, nje þá, er hafa barnaveiki eða taugaveiki, nema fylgt sje þeim fyrirmælum, er skipum þeim ber að fara eptir við slíkan flutning.

5. gr.

Nú kemur sjúkdómur upp á einhverju heimili, er auðsætt þykir eða líklegt, að sje einhver af þeim sjúkdómum, sem taldir eru í 2. gr. 1. eða 2. lið, og skal þá hús-

Naar Landfysikus anser det for nødvendigt, kan Ministeriet ogsaa foreskrive offentlig Behandling for Influenza, Difteritis, Krup, Kighoste (pertussis), tyfoid Feber, Faaresyge (parotitis epidemica) og Dysenteri, naar disse Sygdomme optræde paa en ondartet Maade eller med en større Udbredelse eller i øvrigt under Forhold, der give særlig Anledning til offentlig Behandling.

Efter Samraad med Landfysikus udgiver Ministeriet almindelige Regler for, hvilke Foranstaltninger der skulle træffes mod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme, der ere tagne under offentlig Behandling, hvilke Regler skulle bekendtgøres i Regeringstidenden, Afdeling B.

Hver Gang en af de i denne Paragrafs 1ste Stykke nævnte Sygdomme opkommer, skal vedkommende Læge ufortøvet bringe de almindelige Regler om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse til Udførelse. Han er ogsaa berettiget til, saafremt han finder det fornødent, foreløbig at bringe dem til Anvendelse, naar nogen af de i Paragraffens 2det Stykke anførte Sygdomme opkomme, og har han da at bringe sine Foranstaltninger til almindelig Kundskab paa den Maade, han anser nødvendig.

Naar en Læge har foranstaltet offentlig Behandling af en Sygdom i Overensstemmelse med denne Lov, har han snarest muligt, i paatrængende Tilfælde ved Ilbud, derom at gøre Indberetning til Ministeriet. Dette afgør da, efter Samraad med Landfysikus, hvilke Foranstaltninger der skulle træffes mod Sygdommens Udbredelse, og meddeler saa hurtig som mulig vedkommende Læge Underretning herom. Lægen skal derefter straks paa den hensigtsmæssigste og mest betryggende Maade bringe de paagældende Foranstaltninger til almindelig Kundskab for det Omraade, hvor det anses nødvendigt. Dog kan offentlig Bekendtgørelse undlades, saalænge Talen kun er om Personer, der ere tagne under Behandling i de i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island af 6te November 1902 § 6 omhandlede Lokaler. Bekendtgørelsen kan ogsaa undlades, saalænge det anses for tvivlsomt, om Sygdommen hører til dem, som altid skulle være Genstand for offentlig Behandling.

Naar den offentlige Behandling ophører, udstedes herom ligeledes offentlig Bekendtgørelse.

Naar Mæslinger eller Skarlagensfeber optræder paa en saadan Maade, at Sygdommen efter Landfysikus Skøn ikke kan betragtes som ondartet, og den tilmed har faaet en saadan Udbredelse, at der er ringe Sandsynlighed for, at dens videre Udbredelse kan standses ved offentlig Behandling paa den i nærværende Lov foreskrevne Maade, er Ministeriet bemyndiget til med Landfysikus Samtykke at ophøre dermed.

§ 3.

Naar et Dødsfald gør det antageligt, at der foreligger et af de i § 2, 1ste Stykke omhandlede Sygdomstilfælde, kan vedkommende Politimester, saafremt det af Lægen anses fornødent til Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvor vidt offentlig Behandling skal indtræde, paabyde, at Undersøgelse af enkelte Dele af Liget eller endogsaa Obduktion af samme skal finde Sted.

§ 4.

Det er forbudt til Befordring af Patienter, som lide af Sygdomme, der altid blive Genstand for offentlig Behandling, eller af Difteritis, Krup eller tyfoid Feber, at benytte Passagerskibe, medmindre de for saadan Benyttelse af vedkommende foreskrevne Regler iagttages.

§ 5.

Naar der i en Husstand opkommer en Sygdom, med Hensyn til hvilken det anses for klart eller sandsynligt, at den er en af de i § 2, 1ste eller 2det Stykke

Nr. 24. 16. nóvbr.

ráðanda þegar skylt að skýra lækni sínum frá því. Þó er húsráðanda heimilt, ef hann kýs það heldur, að tilkynna sjúkdóminn hreppstjóra, hreppsnefndarmanni, sýslumanni eða bæjarfógeta í hlutaðeigandi hrepps- eða bæjarfjelagi, en hann skal jafnskjótt láta lækni vita um sjúkdóminn. Með heimilismönnum eru einnig taldir aðkomumenn þeir, er hafa þar húsnæði um stundarsakir, og þeir, er þar eru í fæði. Nú kemur slíkur sjúkdómur upp meðal þeirra, er í nauðungarvist eru á einhverjum stað, eða í sjúkrahúsum, skólum og líkum stofnunum, og er þá forstöðumanni eða forráðamanni skylt að skýra frá því. Komi sjúkdómurinn upp á skipi, eða í veri á vertíð meðal skipshafnar, skal skipstjóri eða formaður skýra frá honum.

Verði einhver þess var, að eigi hefur verið skýrt frá slíku sjúkdómstilfelli, skal hann þegar í stað skýra frá því á þann hátt, er að framan er sagt.

Þurfi hreppstjóri eða hreppsnefndarmaður samkvæmt grein þessari að takast lengri ferð á hendur en 2 mílu alls fram og aptur, fær hann kostnaðinn endurgoldinn úr sveitarsjóði eptir reikningi, er hreppsnefndin samþykkir.

6. gr.

Nú er eigi unnt að hafa sjúkling svo afskekktan á heimili sínu, að óhætt sje við útbreiðslu sóttnæmisins, og er þá lækni heimilt að láta flytja hann á almennt sjúkrahús, eða í eitthvert annað hús, er til þess er hentugt og hægt er að fá. Er sjúklingur skyldur að vera þar, þangað til hættulaust er að flytja hann eða láta hann fara þaðan, enda fái hann þar hæfilega læknishjálp og aðhjúkrun. Heimilt er og lækni að skipa svo fyrir, þá er rannsaka skal vafasöm sjúkdómstilfelli. Við flutning sjúklingsins skal þess gætt, að svo vel fari um hann, sem unnt er, án þess hætt sje við sóttnæmisútbreiðslu.

7. gr.

Ef sjúklingur er ekki fluttur frá heimili sínu, getur lögreglustjóri eða hreppstjóri eptir tillögu læknis bannað öllum utanheimilismönnum að koma á bústað hans, hús eða bæ; einnig má banna öllum heimamönnum að fara á annara manna heimili, hús eða bæi, og skal þá setja mann af öðru heimili til að líta daglega eptir hinu sýkta heimili og annast nauðsynlega aðflutninga. Banna má og að flytja af sýktu heimili matvæli, einkum mjólk og mjólkurafurðir.

Nú er bann sett, og skal þá auglýsa það á útidyrahurð hins sýkta húss, eða á bæjarþili fast við bæjardyr, ef bær er.

Ekki má flytja sjúkling frá heimili hans, þar sem hann er undir læknisumsjón, nema fengið sje skriflegt samþykki læknisins.

Þegar mjög mikil hætta vofir yfir, getur lögreglustjóri eptir tillögum læknis skipað fyrir, að afkvía skuli heila kaupstaði, kauptún og þorp eða hluta þeirra svo og önnur stór svæði, og skal hann annast nauðsynlegar ráðstafanir um samgöngubann.

8. gr.

Heimilt er lækni að skipa svo fyrir, að fram skuli fara sótthreinsun á bústöðum manna, húsum og bæjum, og lausum munum, þar er verið hefur einhver af sjúkdómum þeim, sem taldir eru í 2. gr. 1. og 2. lið; nú gengur maður, eða er álitinn ganga, með

nævnte Sygdomme, skal Husfaderen ufortøvet anmelde det til sin Læge. Dog kan han, hvis han foretrækker saadant, anmelde Sygdomstilfældet til Repstyreren, et Repsforstanderskabsmedlem, Sysselmanden eller Byfogden i vedkommende Reps- eller Købstadkommune, der derefter ufortøvet har at underrette Lægen om Sygdomstilfældet. Til Husstanden henregnes ogsaa tilrejsende, logerende og Pensionærer. For saadanne Personers Vedkommende, hvem der er anvist tvunget Ophold noget Sted, og ved Sygdomstilfælde, som opstaa i Sygehuse, Skoler og lignende Anstalter, paahviler Anmeldelsespligten Bestyreren af eller Forstanderen for den paagældende Anstalt. Forefalder Sygdomstilfældet om Bord i et Skib eller blandt Besætningerne i Fiskelejerne i Fisketiden, paahviler Anmeldelsespligten vedkommende Skibs eller Baads Fører.

Enhver, der bliver opmærksom paa, at et bestemt Tilfælde af Sygdommen ikke er anmeldt, paahviler det uopholdelig at gøre Anmeldelse derom som fornævnt.

Naar en Repstyrer eller et Repsforstanderskabsmedlem i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf maa foretage en Rejse af over 2 Mil (Frem- og Tilbagerejsen medregnede), ville Rejseudgifterne være at godtgøre ham af Kommunens Kasse efter Regning, der approberes af Repsforstanderskabet.

§ 6.

Lægen kan paabyde, at en Patient, som ikke kan isoleres saaledes i sin Bolig, at Smitte kan forebygges, skal indlægges i et offentligt Sygehus eller i et andet dertil passende Lokale, der maatte haves til Raadighed, og hvor han, mod at der ydes ham behørigt Lægetilsyn og Forplejning, er pligtig til at forblive, indtil han uden Fare kan flyttes. Saadant Forbud kan ogsaa gives til Iagttagelse af tvivlsomme Sygdomstilfælde. Ved Flytning bør det paases, at denne sker paa den for Patienten omhyggeligste Maade, som er forenelig med Hensynet til at forebygge Smitte.

§ 7.

Dersom Flytning af Patienten ikke sker, kan Politimesteren eller Repstyreren efter Lægens Anmodning formene enhver, der ikke hører til den paagældende Husstand, Adgang til den paagældende Beboelseslejlighed, Hus eller Gaard; ligeledes kan det forbydes enhver, der hører til den paagældende Husstand, at besøge andres Hjem, Hus eller Gaarde, og i saa Fald skal en Mand fra et andet Hjem ansættes til at føre et dagligt Tilsyn med det sygdomsbefængte Hjem og til at besørge den fornødne Tilførsel. Det kan ogsaa forbydes fra det sygdomsbefængte Hjem at føre Levnedsmidler, navnlig Mælk og Mælkeprodukter.

Naar et saadant Forbud er nedlagt, skal det bekendtgøres ved Opslag paa Indgangsdøren til det sygdomsbefængte Hus eller, naar Talen er om en Gaard, paa dennes Forside tæt ved Indgangsdøren.

Patienten maa ikke uden skriftligt Samtykke fra Lægen flyttes fra den Bolig, hvor han er tagen under Behandling.

Afspærring af en hel By eller Bydel eller et andet større Distrikt kan efter Indstilling af Lægen i særdeles farlige Tilfælde paabydes af Politimesteren, der da har at træffe de fornødne Foranstaltninger til Afspærringens Iværksættelse.

§ 8.

Lægen kan paabyde Desinfektion af menneskelige Boliger, Huse og Gaarde, samt af rørlige Genstande paa det Sted, hvor en af de i § 2, 1ste og 2det Stykke omhandlede Sygdomme er optraadt; den, der er eller antages at være angreben af en

Nr. 24. 16. nóvbr. einhvern af þessum sjúkdómum eða hefur átt mök við sjúklinga, svo að hætt er við, að hann beri sjúkdóminn út, og er hann þá skyldur til að ganga undir sótthreinsun með sig og muni sína, ef læknir telur nauðsyn á.

Sje það of miklum umsvifum og erfiðleikum bundið að hreinsa lausa muni, getur læknirinn látið brenna þá eða eyða þeim á annan hátt, en skaðabætur skulu greiddar eiganda.

Til að hafa sótthreinsanir á hendi skal læknir ráða sótthreinsunarmann, karl eða konu, einn eða fleiri í hverjum hreppi hjeraðsins. Hann veitir sótthreinsunarmanni þessum næga tilsögn í sótthreinsun og semur við hann um ákveðna borgun fyrir hverja sótthreinsun, er hann leysir af hendi eptir fyrirsögn læknis.

Nú fær læknir engan hæfan mann til að taka að sjer sótthreinsun fyrir hæfilega borgun, og getur hann þá leitað aðstoðar sýslumanns, en sýslumanni er heimilt að skipa eptir tillögum læknis hvern þann innanhreppsmann, er honum sýnist, á aldrinum frá 25—50 ára, til þess að hafa sótthreinsun á hendi í 3 ár. Ef sá, sem þannig er skipaður sótthreinsunarmaður, þykist eigi geta haft starfann á hendi sökum heilsubrests eða annara orsaka, getur stjórnarráðið leyst hann frá því að gegna þessum starfa, telji það ástæður hans á rökum byggðar. Verði ekki samkomulag um hæfilega borgun fyrir hverja sótthreinsun, ákveður stjórnarráðið borgunina.

Kostnaður við allar sótthreinsanir eptir þessari grein skal greiddur af almannafje; þó er heimilismönnum skylt að annast endurgjaldslaust alla þá vinnu við sótthreinsunina, sem þeir geta af hendi leyst, og sótthreinsunarmaður þarf með og heimtar; þeim er og skylt að leggja til ókeypis heitt vatn og kalt, eldivið og sápu eptir þörfum, en ekki önnur efni, sem til sótthreinsunar þurfa.

Stjórnarráðið sjer um, að ætíð sje á kostnað landsjóðs fyrirliggjandi í lyfjabúðum og hjá læknum, að svo miklu leyti sem landlæknir álítur þörf á því vegna fjarlægðar frá lyfjabúðum, nægar byrgðir af efnum þeim, er þurfa til sótthreinsunar, og skal þeim útbýtt ókeypis, þá er þeirra er þörf samkvæmt lögum þessum.

9. gr.

Nú hefur Sjúkdómur, er yfirvöld hafa sett varnir við, gjört vart við sig á heimili, þar sem eru börn, er ganga í skóla, og mega þau þá ekki koma í skólann, fyr en þau hafa fengið vottorð frá lækni um, að eigi sje hætt við sóttnæmisútbreiðslu frá þeim. Gefa skal vottorð þetta ókeypis. Hafi barnaveiki eða taugaveiki gjört vart við sig á einhverju heimili, skal þessa gætt, þótt yfirvöld hafi ekki sett varnir við sjúkdómnum. Nú gjörir einhver sá sjúkdómur, er nefndur er í 1. lið 2. gr., eða barnaveiki, eða taugaveiki, vart við sig á heimili kennara, og skal hann þá hætta kennslu í skólanum, þangað til læknir hefur gefið vottorð um, að eigi þurfi að óttast, að hann breiði sjúkdóminn út. Sama er og um hvern annna næman sjúkdóm, ef yfirvöld hafa sett varnir við honum.

10. gr.

Í sveitum og bæjum, þar sem sjúkdómurinn gengur, svo og í nærsveitunum, getur lögreglustjóri eða hreppstjóri, ef læknir fer fram á það, skipað, að loka skuli skólum (almennum eða einstakra manna), og bannað almenna mannfundi, opinberar skemmtisamkomur og aðrar samkomur (dansleiki, brúðkaupsveizlur og þesshátta), þar sem

saadan Sygdom, eller har været i en saadan Berøring med den, at han befrygtes at være smitteførende, er pligtig til at underkaste sig selv og sine Ejendele Desinfektion, naar Lægen anser det nødvendigt. Nr. 24. 16. Novbr.

Hvor Desinfektion af rørlige Genstande skønnes at være forbunden med for store Ulemper, kunne disse af Lægen foranstaltes opbrændte eller paa anden Maade tilintetgjorte, mod at der ydes Ejerne Erstatning.

Til Foretagelsen af Desinfektioner antager Lægen i hver af Distriktets Repper en eller flere Mands- eller Kvindepersoner, hvem han i saa Henseende meddeler fornøden Instruktion og træffer Aftale om bestemt Betaling for hver efter hans Forskrift udført Desinfektion.

Hvis Lægen ikke kan faa nogen dertil skikket Person til at paatage sig Desinfektioner mod en passende Betaling, kan han herom henvende sig til Sysselmanden, der er bemyndiget til efter Lægens Indstilling at beskikke enhver inden for Reppen boende Person i Alderen 25—30 Aar, han finder for godt, til i et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen at udføre de omhandlede Desinfektioner. Hvis den beskikkede af Sundhedshensyn eller af andre Grunde ikke tror sig i Stand til at udføre dette Hverv, kan Ministeriet fritage ham derfor, naar det finder hans Vægring begrundet. Opnaas der ikke Enighed om en passende Betaling for Desinfektionerne, fastsættes den af Ministeriet.

Omkostningerne ved alle Desinfektioner efter denne Paragraf betales af det offentlige; det paahviler dog alle til den paagældende Husstand hørende Personer vederlagsfrit at yde den, der foretager Desinfektionen, den Bistand ved sammes Udførelse, de ved deres Arbejde ere i Stand til, naar det behøves og forlanges af den desinficerende; de ere ogsaa pligtige til uden Vederlag at stille varmt og koldt Vand til Raadighed, ligeledes Brændsel og Sæbe efter Behov, derimod ikke andre til Desinfektionen fornødne Materialier.

Ministeriet drager Omsorg for, at en tilstrækkelig Mængde Desinfektionsstoffer til enhver Tid paa Landskassens Bekostning forefindes saavel paa Apotekerne, som hos Lægerne, for saa vidt Landfysikus paa Grund af Afstanden fra nærmeste Apotek anser det for nødvendigt, til gratis Udlevering, naar denne Lovs Bestemmelser kræve deres Anvendelse.

§ 9.

Naar en Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, har vist sig i en Husstand, maa de til samme hørende skolesøgende Børn ikke benytte Skolen, før de medbringe Attest fra Lægen for, at de ikke kunne antages at udbrede Smitte. Attesten udfærdiges uden Betaling. Det samme gælder om Børn fra de Hjem, hvor Difteritis, Krup eller tyfoid Feber har vist sig, selv om offentlig Behandling ikke af Myndighederne er bleven paabudt. Forekommer nogen af de i § 2, 1ste Stykke omhandlede Sygdomme, eller Difteritis, Krup eller tyfoid Feber i en Lærers Husstand, skal han afholde sig fra Skoleundervisningen, indtil han erholder Lægeattest for, at han ikke kan antages at medføre Smitte. Det samme gælder om enhver anden smitsom Sygdom, der er tagen under offentlig Behandling.

§ 10.

I de Kommuner, i hvilke Sygdommen optræder, samt i Nabokommunerne kan Politimesteren eller Repstyreren efter Lægens Anmodning paabyde Lukning af Skoler (offentlige eller private) og forbyde offentlige Møder, offentlige Forlystelser og andre Sammenkomster (Dans, Bryllupsgilder o. desl.), ved hvilke mange Personer samles i

Nr. 24. 16. nóvbr.

margir koma saman í sama húsi. Einnig má banna messur og líkfylgdir. Ráðstafanir þessar skal auglýsa á venjulegan hátt, og skal æðri yfirvöldum skýrt frá þeim, svo fljótt sem unnt er.

11. gr.

Þegar yfirvöld hafa sett varnir við næmum sjúkdómi samkvæmt lögum þessum, skal greiða lækni sömu borgun sem fyrir ferðir og störf í þarfir almennings, nema öðruvísi sje umsamið milli hans og hlutaðeigandi yfirvalds. Greiðist það af almanna fje.

Takist landlæknir ferð á hendur eptir lögum þessum, fær hann dagpeninga og endurgjald fyrir ferðakostnað úr landssjóði einsog fyrir aðrar eptirlitsferðir.

12. gr.

Allan kostnað, er leiðir af ráðstöfunum þeim, er gjörðar eru samkvæmt lögum þessum, skal greiða af almanna fje, ennfremur öll útgjöld til læknis, aðhjúkrunar sjúkra manna og til meðala í sjúkdómum, er yfirvöld hafa sett varnir við, og skal slík útgjöld aldrei telja fátækrastyrk. Þó skulu þeir, er fengið hafa læknishjálp, aðhjúkrun og meðöl í heimahúsum í slíkum tilfellum, endurborga þann kostnað, ef sveitarstjórn álítur þá til þess færa, og skal hann ella tekinn lögtaki.

Skaðabætur þær, er greiða skal samkvæmt 8. gr. laga þessara, skal læknir eða sótthreinsunarmaður meta; skal hann semja lýsing á þeim munum, er lógað er, meta þá hvern um sig, og láta þessa matsgjörð fylgja sótthreinsunarreikningnum. Bæði yfirvöld og hinir, er í hlut eiga, geta krafizt yfirmatsgjörðar, og meta þá 2 dómkvaddir menn. Fái eigandi, er heimtað hefur yfirmat, eigi 10 % hærri skaðabætur, að minnsta kosti, eptir hinni síðari gjörð, en eptir hinni fyrri, skal hann greiða kostnaðinn við yfirmatið, ella skal kostnað þennan greiða af almannafje.

13. gr.

Útgjöld þau, er samkvæmt lögum þessum, skal greiða af almannafje, án þess tiltekið sje, að þau skuli greiða úr sveitarsjóði (5. gr. 3. lið), skal greiða að öllu leyti úr landssjóði.

14. gr.

Brot gegn lögum þessum eða gegn almennum eða sjerstökum fyrirskipunum samkvæmt þeim, varða fangelsi eða sektum, nema hærri hegning sje ákveðin í almennum lögum.

Ef maður hefur einhvern þann sjúkdóm, sem um ræðir í 1. lið 2. gr., eða barnaveiki, eða taugaveiki, eða einhvern annan sjúkdóm, er yfirvöld hafa sett varnir við, eða maður hefur dvalið á heimili, þar sem einhver af þeim sjúkdómum gengur, þá skal hann jafnan, er hann kemur á önnur heimili, þar með talin skip, láta húsráðanda eða skipstjóra vita um sjúkdóminn. Nú vanrækir hann þetta, og skal hann þá, auk hegningar þeirrar, sem ákveðin er í 1. lið þessarar greinar, greiða allan sótthreinsunarkostnað, er leiðir af komu hans á heimilið eða skipið.

Með mál, er rísa út af brotum gegn lögum þessum, skal farið sem opinber lögreglumál.

samme Rum. Ligeledes kunne offentlige Gudstjenester, samt Ligfølger forbydes. Indberetning om den saaledes trufne Foranstaltning, der bliver at bekendtgøre paa sædvanlig Maade, sker snarest muligt til vedkommende overordnede Myndighed.

§ 11.

Under den offentlige Behandling af en Sygdom i Henhold til denne Lov tilkommer der Lægen, for saa vidt der ikke ved Overtagelsen af Behandlingen er truffet anden særlig Aftale med vedkommende Myndighed, Betaling af det offentlige som for Rejser og Forretninger i offentlig Tjeneste.

Landfysikus tilkommer der for de Rejser, han foretager i Henhold til denne Lov, Diæter og Rejsegodtgørelse af Landskassen som for andre Embedsinspektionsrejser.

§ 12.

Det offentlige afholder i det hele alle de Udgifter, som flyde af Foranstaltninger i Medfør af denne Lov samt, uden at dette i noget Tilfælde betragtes som Fattighjælp, alle Udgifter til Lægebehandling og Sygepleje samt Forsyning med Medicin i Sygdomme, der ere tagne under offentlig Behandling. For saa vidt dette er ydet i Hjemmet, skulle dog de vedkommende, saafremt de efter den kommunale Styrelses Skøn ere i Stand dertil, refundere Udgiften, der i Mangel af Betaling inddrives ved Udpantning.

Størrelsen af den Erstatning, der tilkommer nogen i Medfør af denne Lovs § 8, fastsættes ved Taksation af Lægen eller den til Desinfektionen beskikkede; han har at affatte en Beskrivelse af de Genstande, der tilintetgøres, taksere dem enkeltvis og lade den Taksation følge som Bilag med Desinfektionsregningen. Saavel det offentlige som vedkommende private kan forlange Overtaksation, der foretages af 2 af Retten udmeldte Mænd. Udgifterne ved Overtaksationen bæres af de private Ejere, naar de have forlangt Overtaksation og ved denne Forretning ikke have erholdt mindst 10 pCt. større Erstatning, end ved den første Forretning, i modsat Fald af det offentlige.

§ 13.

Forsaavidt de Udgifter, der i Henholt til nærværende Lov paahvile det offentlige, ikke udredes af Kommunen (§ 5, 3die Stykke), betales de af Landskassen.

§ 14.

Overtrædelser af denne Lov eller af de i Medfør af samme givne almindelige eller særlige Paabud straffes, for saa vidt ikke højere Straf er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel eller Bøder.

Den, der er angreben af en af de i § 2, 1ste Stykke omhandlede Sygdomme, eller af Difteritis, Krup eller tyfoid Feber, eller af nogen anden Sygdom, der er tagen under offentlig Behandling, saa vel som den, der har opholdt sig i et Hjem, hvor en saadan Sygdom forefindes, er pligtig til, naar han kommer til et andet Hjem, derunder indbefattet Skibe, at give Husfaderen eller Skibsføreren Meddelelse om Sygdommen. Hvis han forsømmer dette, skal han, foruden at ifalde Straf efter denne Paragrafs 1ste Stykke, betale alle Desinfektionsomkostninger, der bliver Følgen af hans Besøg i Hjemmet eller paa Skibet.

Sagerne behandles som offentlige Politisager.

Nr. 24. 16. nóvbr.

15. gr.

Tilskipun 17. apríl 1782 um ráðstafanir gegn næmum sjúkdómum meðal alþýðu og viðaukalög við lög 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma frá 13. septbr. 1901 eru úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 15.

Forordning angaaende Forholdsregler mod smitsomme Sygdomme hos Almuen af 17de April 1782 samt Lov om Tillæg til Lov 31te Januar 1896 om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 13de September 1901 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 25.
16.
nóvbr.

Lög

um

vernd ritsíma og talsíma neðansjávar.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Það varðar hegningu ef einhver af ásettu ráði, eða vegna skorts á almennri varúð, veldur sliti eða skemmdum á ritsíma eða talsíma neðansjávar innan eða utan landhelgi við Ísland, svo að sambandið slitnar eða truflast að öllu eða nokkru leyti. Auk þess má með einkamáli sækja hinn seka til skaðabótagreiðslu.

Þetta hegningarákvæði á ekki við slit eða skemmdir, sem stafa frá athöfnum, sem einungis hafa verið framkvæmdar í þeim tilgangi að vernda líf manna eða skip frá háska, eða sem eðlilega, eða af tilviljun, hafa orsakast af viðgjörð símanna, hvorttveggja þetta þó því að eins, að alls þess hafi verið gætt, sem unnt var, til þess að komast hjá slitum eða skemmdum.

2. gr.

Þegar skip eru innan eða utan landhelgi að starfa að viðgjörð á kafsímum, og bera til sýnis þau merki, sem fyrirskipuð eru með konunglegri tilskipun, þá skulu önnur skip, sem sjá, eða eiga að geta sjeð þessi merki, halda sig eigi skemmra en mílufjórðung frá aðgjörðaskipinu. Í sömu fjarlægð skal hafa net og önnur veiðarfæri; þó hafa fiskibátar 24 stunda frest til þess að haga sjer eptir þeirri aðvörun, sem felst í fyrgreindum merkjum, svo að á því tímabili má eigi leggja neinar tálmanir fyrir umferð þeirra.

3. gr.

Ennfremur skulu skip þau, er sjá eða eiga að geta sjeð dufl, sem lögð eru út vegna þess, að verið er að leggja síma neðansjávar eða gjöra við slit eða skemmdir á þeim, halda sig eigi skemmra en $\frac{1}{4}$ úr mílufjórðung frá duflum þessum. Net og önnur veiðiáhöld skal hafa í sömu fjarlægð frá duflunum.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 25.
16.
Novbr.

Lov

om

Beskyttelse af undersøiske Telegraf- og Telefonledninger.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Forsætlig eller ved Mangel paa skyldig Agtpaagivenhed foranlediget Brud eller Beskadigelse af et undersøisk Telegraf- eller Telefonkabel saavel paa som udenfor Søterritoriet ved Island, hvorved Forbindelsen helt eller delvis kan blive afbrudt eller forstyrret, medfører Strafansvar, uden at dette præjudicerer privat Søgsmaal til Skadeserstatnings Udredelse.

Bestemmelsen om Strafansvar finder ikke Anvendelse paa Brud eller Beskadigelser, som foraarsages ved Handlinger, der ikkun ere foretagne i det Øjemed at værne om Menneskeliv eller Fartøjers Sikkerhed, eller som nødvendigt eller tilfældigt bevirkes ved Istandsættelse af et Kabel, alt dog kun for saa vidt de paagældende have truffet de Forholdsregler, der staa i deres Magt, for at undgaa saadanne Brud eller Beskadigelser.

§ 2.

Naar et Skib, der inden eller uden for Søterritoriet er beskæftiget med Istandsættelse af et undersøisk Kabel, fører de Signaler, som ere foreskrevne ved kongelig Anordning, skulle andre Fartøjer, som bemærke eller ere i Stand til at bemærke disse Signaler, holde sig i en Afstand af mindst een Kvartmil fra Kabelskibet. Ligeledes skulle Fiskegarn og andre Fiskeredskaber holdes i samme Afstand; dog skulle Fiskerbaade have en Frist af fire og tyve Timer til at rette sig efter den ved de ovennævnte Signaler givne Advarsel, saaledes at der i dette Tidsrum ikke maa lægges dem nogen Hindring i Vejen for deres Bevægelser.

§ 3.

Fremdeles skulle Fartøjer, der bemærke eller ere i Stand til at bemærke de Bøjer, som udlægges i Anledning af et undersøisk Kabels Nedlæggelse, dets Brud eller Beskadigelse, holde sig i en Afstand af mindst en Fjerdedel Kvartmil fra disse Bøjer. Fiskegarn og andre Fiskeredskaber skulle holdes i samme Afstand fra Bøjerne.

Nr. 25. 16. nóvbr.

4. gr.

Ef skip eða bátur hefur orðið að sleppa akkeri, eða leggja net eða önnur veiðarfæri í sölurnar til þess að komast hjá því að skemma kafsíma í landhelgi eða utan, þá á eigandi heimting á skaðabótum fyrir þetta af símaeiganda, þó að því áskildu, að skaðinn sje sannaður með gjörð, er færð sje til bókar þegar í stað, ef unnt er, og staðfest af skipverjum, og að skipstjóri innan 24 stunda, frá því að skipið kemur fyrst í höfn eptir þetta, beri fram fyrir valdsmann þar skýrslu sína um skaðann. Valdsmaður skýrir síðan þeim frá málinu, sem konsúlsumboð hafa fyrir þá þjóð, er frjettaþráðareigandinn er frá.

5. gr.

Nú er sími lagður neðansjávar, eða er undir aðgjörð í landhelgi eða utan, og veldur þetta sliti eða skemmdum á öðrum síma, og á þá eigandi þess síma kröfu á hendur eiganda hins símans til endurgjalds fyrir þann kostnað, sem leiðir af viðgjörð á slitinu eða skemmdunum, svo framarlega sem slík krafa er samrýmanleg við grundvallarreglur íslenzkra laga um skaðabótaskyldu. Þessi ákvæði eru alls ekki því til fyrirstöðu, að beitt sje fyrirmælum 1. gr. laga þessara.

6. gr.

Brot gegn reglum þeim, sem settar eru í 1.—3. gr. þessara laga, varða sektum eða fangelsi (26. gr. hinna almennu hegningarlaga).

Með mál út af þessum brotum skal fara sem almenn lögreglumál, og skulu þau rekin á þeim stað, þar sem skipið eða hinn seki hittist. Sektir renna í landssjóð.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Saafremt et Skib eller Fartøj har maattet opofre et Anker, Garn eller andet Fiskeredskab for ikke at beskadige et undersøisk Kabel paa Søterritoriet eller udenfor dette, har Skibets eller Fartøjets Ejer Ret til af Kabelejeren at faa Erstatning for den ham derved tilføjede Skade. Denne Ret er dog betinget af, at Redskabets Tab er konstateret ved en saa vidt muligt straks derefter optagen Protokol, forsynet med Skibsbesætningens Vidnesbyrd, og af, at Skibsføreren inden 24 Timer efter Skibets Ankomst til den første Havn herefter afgiver sin Forklaring om Skaden for den vedkommende Myndighed. Denne giver dernæst fornøden Meddelelse om det passerede til Konsularmyndigheden for det Land, hvor Kabelejeren er hjemmehørende.

§ 5.

Ejeren af et undersøisk Kabel, ved hvis Nedlæggelse eller Istandsættelse paa eller uden for Søterritoriet der foraarsages Brud eller Beskadigelse paa et andet Kabel, er forpligtet til at yde Ejeren af det sidste Kabel Erstatning for Omkostningerne ved den Istandsættelse, som Brudet eller Beskadigelsen nødvendiggør, for saa vidt et saadant Krav er foreneligt med islandsk Rets almindelige Regler om Erstatningspligt. Ved foranstaaende Bestemmelse præjudiceres i ingen Henseende den eventuelle Anvendelse af denne Lovs § 1.

§ 6.

Overtrædelser af de Forskrifter, som ere givne i denne Lovs §§ 1—3, medføre Straf af Bøder eller Fængsel (almindelig Straffelovs § 26).

Sager angaaende deslige Overtrædelser behandles som offentlige Politisager paa det Sted, hvor Skibet eller den Skyldige træffes. Bøderne tilfalde Landskassen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 26.
16.
nóvbr.

Lög

um

breyting á lögum 8. október 1883 um bæjarstjórn í Ísafjarðarkaupstað.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Störf þau, sem byggingarnefndin hefur hingað til haft á hendi samkvæmt opnu brjefi 26. janúar 1866 um að stofna byggingarnefnd í kaupstaðnum Ísafirði, skulu liggja undir bæjarstjórnina, og ræður hún framvegis byggingarmálum kaupstaðarins, sem öðrum bæjarmálefnum, og á þann hátt, sem segir í lögum þessum.

2. gr.

Hafnarmálefnum Ísafjarðarkaupstaðar skal bæjarstjórnin framvegis ráða á þann hátt, er segir í næstu grein hjer á eptir. Þó skal stjórnarráð Íslands staðfesta alla taxta um hafnargjöld og setja eptir tillögum bæjarstjórnar reglugjörð til viðhalds góðu skipulagi á höfninni.

3. gr.

Byggingarnefnd annast framkvæmd á störfum þeim, sem greind eru í 1. gr.; skulu í henni sitja bæjarfógeti og 4 menn aðrir, er bæjarstjórnin kýs, tvo þeirra úr sínum flokki. Hafnarnefnd annast hafnarmálefni, og skulu í henni vera bæjarfógeti og 2 menn aðrir, valdir af bæjarstjórninni, að minnsta kosti annar úr hennar flokki. Nefndarmenn þeir, sem kosnir eru utan bæjarstjórnar, eru skyldir að taka við kosningu; þó gilda sömu synjunarástæður og sama starfstímatakmörkun fyrir þá og fyrir bæjarstjórnarmenn samkvæmt lögum um bæjarstjórn í Ísafjarðarkaupstað frá 8. október 1883.

4. gr.

Ef lóðareiganda þykir rjetti sínum hallað með úrskurði bæjarstjórnar eða byggingarnefndar í þeim málum, er greind eru í 1. gr., má hann skjóta honum til stjórnarráðsins.

5. gr.

Nú þykir bæjarstjórninni æskilegt, að sett verði fyllri ákvæði um byggingarmál kaupstaðarins en þá eru í lögum, og má þá setja þau með byggingarsamþykkt, er bæjar-

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Forandring i Lov af 8. Oktober 1883 om Bestyrelsen af Købstaden Isafjords kommunale Anliggender.

Nr. 26.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

De ved Plakat af 26. Januar 1866 om Oprettelsen af en Bygningskommission i Købstaden Isafjord til Bygningskommissionen overdragne Forretninger henlægges til Byraadet, der herefter skal bestyre Købstadens Bygningsvæsen i Lighed med dens øvrige Anliggender, og paa den i nærværende Lov angivne Maade.

§ 2.

Isafjord Købstads Havnesager skal Byraadet for Fremtiden varetage paa den i næstfølgende Paragraf angivne Maade. Dog skal Islands Ministerium stadfæste alle Takster for Havneafgifter, og efter Byraadets Forslag udfærdige et Reglement til Opretholdelse af god Orden i Havnen.

§ 3.

Bygningskommissionen besørger Udførelsen af de i § 1 anførte Arbejder; den skal bestaa af Byfogden og 4 andre af Byraadet — deraf de to af dettes egen Midte — valgte Mænd. Havnesagerne henhøre under en Havnekommission, bestaaende af Byfogden og to andre af Byraadet valgte Mænd, hvoraf i det mindste den ene af dets egen Midte. De udenfor Byraadet valgte Kommissionsmedlemmer ere pligtige at modtage Valg; dog gælde de samme Vægringsgrunde og den samme Begrænsning med Hensyn til Funktionstiden for dem som for Byraadsmedlemmer i Henhold til Lov om Bestyrelsen af Købstaden Isafjords kommunale Anliggender af 8. Oktober 1883.

§ 4.

Finder en Grundejer sig brøstholden ved en af Byraadet eller Bygningskommissionen i de i § 1 omhandlede Sager truffen Afgørelse, kan den af ham indankes for Ministeriet.

§ 5.

Finder Byraadet det ønskeligt, at de efter Lovgivningen til enhver Tid Købstadens Bygningsvæsen gældende Bestemmelser fuldstændiggøres ved yderligere

Nr. 26. 16. nóvbr.

stjórn semur eptir tillögum byggingarnefndarinnar og stjórnarráðið staðfestir. Í byggingarsamþykkt má ákveða sektir fyrir brot svo og setja reglur um greiðslu þess kostnaðar, er af ákvæðum byggingarsamþykktarinnar leiðir; svo má þar og ákveða hæfileg gjöld fyrir leyfi þau, sem bæjarstjórn eða byggingarnefnd veitir. Nú er byggingarfulltrúi skipaður samkvæmt byggingarsamþykkt, og má þá ákveða hæfileg gjöld fyrir þau störf hans, er hann leysir af hendi sem byggingarfulltrúi í þarfir einstakra manna, eptir beiðni þeirra. Gjöld fyrir byggingarleyfi og störf fyrir einstaka menn skulu hafa lögtaksrjett, og renna þau í bæjarsjóðinn.

6. gr.

15. og 16. gr. í lögum um bæjarstjórn í Ísafjarðarkaupstað frá 8. október 1883 falli úr gildi.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1908.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Forskrifter, kunne saadanne optages i en Bygningsvedtægt, der affattes af Byraadet efter Bygningskommissionens Forslag og approberes af Ministeriet. I Bygningsvedtægten kan der fastsættes Bøder for Overtrædelser af samme samt Regler om Betalingen af de af Bygningsvedtægtens Bestemmelser følgende Omkostninger; deri kan der ogsaa fastsættes et passende Gebyr for de af Byraadet eller Bygningskommissionen tilstaaede Bevillinger. Saafremt der i Henhold til Bygningsvedtægten ansættes en Bygningsinspektør, kan der for de af ham som saadan for private, efter deres Anmodning, udførte Arbejder, fastsættes en passende Betaling. Betalingen for Bevillinger og for Arbejder for private kan inddrives ved Udpantning og tilfalder Bykassen.

§ 6.

Paragraferne 15 og 16 i Lov af 8. Oktober 1883 om Bestyrelsen af Købstaden Isafjords kommunale Anliggender ophæves.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft 1. Januar 1908.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 26. Lov af 16. November om Forandring i Lov af 8. Oktober 1883 om Bestyrelsen af Købstaden Isafjords kommunale Anliggender.

Nr. 27.
16.
nóvbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Bakkabót við Arnarfjörð.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.
Að Bakkabót við Arnarfjörð skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2. gr.
Lög þessi öðlast gildi þegar stjórnarráðið hefur ákveðið takmörk verzlunarlóðarinnar samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóvbr. 1905, og birt þau í Bdeild stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.
(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 27.
16.
Novbr.

om

Autorisation af et Handelssted ved Bakkabot i Arnarfjord.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Bakkabot i Arnarfjord skal være et autoriseret Handelssted.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrunden i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. November 1905, samt offentliggjort disse i Regeringstidendens Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 28.
16.
nóvbr.

Lög

um

veitingu prestakalla.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þegar prestakall í þjóðkirkjunni losnar, fer um veitingu þess eptir reglum þeim, sem hjer fara á eptir.

2. gr.

Þegar prestakall losnar, auglýsir biskup kallið, og gefur umsækjendum jafnframt hæfilegan frest til að sækja um það. Biskup skýrir síðan prófasti þeim, sem hlut á að máli, tafarlaust frá því, að kallið sje laust. En prófastur annast aptur tafarlaust um, að sóknarnefnd hver semji kjörskrá yfir þá sóknarbúa, sem atkvæðisrjett hafa á safnaðarfundum.

3. gr.

Kjörskrá skal vera þannig löguð, að á henni sjeu 6 dálkar fyrir töluröð kjósenda, nöfn, aldur, stöðu, heimili og kosningarmerki. Nöfnum kjósenda sje raðað eptir stafrófsröð. Sóknarnefndin skal hafa lokið samningu skrárinnar innan viku frá því er formaður nefndarinnar fjekk brjef prófasts. Þegar er skráin er samin, skal leggja hana fram á hentugum stað í sókninni, kjósendum til sýnis, og jafnframt auglýsa á þann hátt, er vant er að birta auglýsingar þar í sókninni, hvar hún liggi frammi, enda sje skráin kjósendum þar til sýnis í fulla viku.

4 gr.

Nú telur einhver sjer ranglega sleppt af skrá eða einhvern ranglega tekinn á skrá, og skal hann þá kæra það brjeflega fyrir sóknarnefnd innan viku frá seinasta sýningardegi skrárinnar. Sóknarnefndin boðar kæranda og kærða, hafi yfir einhverjum verið kært, þegar í stað á fund með sjer og úrskurðar kæruatriðið á fundinum. Neiti sóknarnefnd manni um að taka hann á skrá, má hann skjóta úrskurði sóknarnefndarinnar til kjörstjórnar, er þá úrskurðar málið áður en gengið er til kosninga.

5. gr.

Um leið og gengið er frá kjörskránni, skal sóknarnefnd kjósa 1 fulltrúa meðal atkvæðisbærra safnaðarmanna, eða, sje prestakallið ekki nema 1 sókn, þá 2 fulltrúa,

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Præstekalds Besættelse.

Nr. 28.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar et Præstekald i Folkekirken bliver ledigt, forholdes der med Hensyn til dettes Besættelse efter følgende Regler.

§ 2.

Naar et Præstekald bliver ledigt, opslaar Biskoppen Kaldet som vakant og giver samtidig Ansøgere en passende Frist til at søge om samme. Biskoppen meddeler derefter vedkommende Provst uden Ophold Underretning om, at Kaldet er ledigt. Men Provsten sørger igen uden Ophold for, at vedkommende Sogneudvalg affatter Valgliste over de Menighedsmedlemmer, som have Valgret paa Menighedsmøder.

§ 3.

Valglisten skal være saaledes affattet, at den indeholder 6 Rubriker: for Vælgernes Nummer, Navne, Alder, Stand, Hjemsted og Valgmærke. Vælgernes Navne ordnes efter Bogstavfølge. Sogneudvalget skal have affattet Valglisterne fuldt færdige inden en Uge efter at Udvalgets Formand modtog Provstens Skrivelse. Saasnart Listen er affattet, skal den fremlægges til Eftersyn for Vælgerne paa et bekvemt Sted i Sognet, hvorhos det samtidig paa den for offentlige Kundgørelser paa vedkommende Sted brugelige Maade skal bekendtgøres, hvor den ligger fremme, og der skal Listen være til Eftersyn for Vælgerne i en hel Uge.

§ 4.

Enhver, som anser sig urettelig udeladt af Valglisten eller en anden urettelig optaget, skal indgive en skriftlig Klage derom til Sogneudvalget inden en Uge efter den sidste Dag, da Valglisten ligger fremme til Eftersyn. Sogneudvalget tilsiger uopholdelig Klageren og den Indklagede, saafremt der har været indgivet Klage over nogen, til et Møde med sig og paakender Klagepunktet paa Mødet. Naar et Sogneudvalg nægter en Mand Optagelse paa Valglisten, kan denne indanke Sogneudvalgets Kendelse til Valgbestyrelsen, som saa afgør Sagen inden der skrides til Valg.

§ 5.

Samtidig med at Valglisten gøres færdig, vælger Sogneudvalget blandt Menighedens valgberettigede Medlemmer 1 Repræsentant, eller hvis Præstekaldet kun er et

Nr. 28. 16. nóvbr. til þess að standa fyrir kosningu prestsins, ásamt prófasti. Sóknarnefndin sendir síðan prófasti þegar í stað kjörskrána með árituðu vottorði sínu um, að skráin hafi legið frammi lögskipaðan tíma og tilkynnir honum jafnframt fulltrúakosninguna, en prófastur skýrir biskupi um hæl frá tölu kjósenda í prestakallinu og biskup aptur landsstjórn.

6. gr.

Þegar umsóknarfresturinn er á enda, sendir biskup landsstjórninni skýrslu um það, hverjir sótt hafi, og um það, hvort þeir fullnægi lögmæltum kröfum til prestsskapar í þjóðkirkjunni og hve marga kjörseðla þurfi. Stjórnin annast þá um, að tilbúnir sjeu og sendir biskupi nægilega margir kjörseðlar, miðað við tölu kjósenda í prestakallinu, með áprentuðum nöfnum umsækjenda og af sömu gjörð og kjörseðlar þeir, sem lýst er í 19. gr. laga um kosningar til alþingis frá 3. okt. 1903, en biskup sendir aptur prófasti með ábyrgðarbrjefi umsóknarbrjefin og kjörseðlana, með þeim athugasemdum um umsækjendurna, er hlýða þykja. Prófastur sendir síðan tafarlaust sóknarnefnd eða sóknarnefndum útdrátt úr umsóknarbrjefunum og athugasemdum biskups, en frumritin skal leggja fram á kjörstaðnum. Jafnframt stofnar prófastur til kjörfundar fyrir allt prestakallið á hentugum stað með 2 vikna fyrirvara, er auglýsa skal á vanalegan hátt. Sóknarnefndin skal þegar í stað leggja nefnda útdrætti fram á hentugum stað í sókninni og jafnframt auglýsa, að það sje gjört, enda liggi brjefin kjósendum til sýnis í fulla viku. Þegar brjefin hafa legið frammi áskilinn tíma, endursendir sóknarnefndin prófasti þau með áritun nefndarinnar um, að þau hafi legið frammi eins og til stóð, eða annast að minnsta kosti um, að þau sjeu komin á kjörstaðinn fyrir kjörfund.

7. gr.

Nú er kominn kjörfundardagur, og skal þá prófastur og fulltrúar sóknarnefndar eða sóknarnefnda samkvæmt 5. gr. mæta á tilteknum stað og stundu. Prófastur og fulltrúar þessir stýra kosningunni og er prófastur formaður kjörstjórnarinnar. Hann setur fund og stýrir fundi. Hamli veður, ófærð, umgangsveiki eða önnur ósjálfráð atvik ferðum manna, skal prófastur boða kjörfund að nýju, ef meiri hluti atkvæðisbærra safnaðarmanna í prestakallinu ekki sækir fundinn. Hamli ósjálfráð atvik aptur á móti ekki, skal halda fundinn, þótt meiri hluti kjósenda sje ekki mættur.

8. gr.

Kjörstjórnin skal hafa gjörðabók, er sjerstaklega sje til þess gjörð og löggilt af biskupi, atkvæðaskrá og atkvæðakassa með sömu gjörð og atkvæðakassar við alþingiskosningar. Fundarhúsi skal vera þannig háttað, að inn af fundarherberginu sje herbergi eða klefi, er ekki sje inngengt í nema úr fundarherberginu, og að öðru leyti svo um búið, að ekki sjáist að utan eða annarsstaðar frá þangað inn, nje heldur sje hægt að sýna kjörseðilinn þeim, er utan klefans kynni að vera. Sje herbergjum ekki svo háttað sem nú var sagt, skal tjalda svo horn af fundarherberginu, að ekki sjáist úr því, hvað gjört er fyrir innan tjaldið. Í klefanum eða fyrir innan tjaldið skal vera borð og hæfilega margir blýantar samlitir.

Kirkesogn, 2 Repræsentanter til sammen med Provsten at lede Valget. Sogneudvalget indsender derefter uopholdelig Valglisten til Provsten med paategnet Attest om, at den har ligget fremme den lovbefalede Tid, og meddeler ham samtidig Underretning om Valget af Repræsentanter, men Provsten underretter uden Ophold Biskoppen og Biskoppen Regeringen om Antallet af Vælgere i Præstekaldet.

§ 6.

Naar Ansøgningsfristen er udløbet, indsender Biskoppen til Regeringen Beretning om, hvem der har indgivet Ansøgning, om de fyldestgør de lovbefalede Betingelser for at være Præst i Folkekirken, og hvor mange Stemmesedler der behøves. Regeringen sørger da for, at der forfærdiges og tilsendes Biskoppen et tilstrækkeligt Antal Stemmesedler, beregnet efter Antallet af Vælgere i Præstekaldet, med Ansøgernes paatrykte Navne, forfærdigede efter de samme Regler, som de i Lov om Valgene til Altinget 3. Okt. 1903 § 19 beskrevne Sedler, men Biskoppen tilsender igen Provsten i et anbefalet Brev Ansøgningerne og Stemmesedlerne med de Anmærkninger med Hensyn til Ansøgerne, som der maatte findes Anledning til. Provsten indsender derefter uopholdelig til Sogneudvalget eller Sogneudvalgene et Uddrag af Ansøgningerne og Biskoppens Anmærkninger, men Originalerne skulle fremlægges paa Valgstedet. Samtidig indvarsler Provsten til et Valgmøde for hele Præstekaldet paa et bekvemt Sted med 2 Ugers Varsel, der bekendtgøres paa sædvanlig Maade. Sogneudvalget bør uopholdelig fremlægge de nævnte Uddrag paa et bekvemt Sted i Sognet og samtidig bekendtgøre, at dette er sket, hvorhos Dokumenterne bør ligge fremme i en hel Uge til Eftersyn for Vælgerne. Naar Dokumenterne have ligget fremme i den befalede Tid, tilbagesender Sogneudvalget dem til Provsten med Sogneudvalgets paategnede Attest om, at de have ligget fremme paa lovbefalet Maade, eller sørger i det mindste for, at de er ankomne til Valgstedet inden Valgmødet.

§ 7.

Paa Valgdagen bør Provsten og Sogneudvalgets eller Sogneudvalgenes Repræsentanter ifølge § 5 give Møde paa det bestemte Sted til bestemt Tid. Provsten og disse Repræsentanter lede Valget, og Provsten er Valgbestyrelsens Formand. Han aabner Mødet og bestyrer samme. Saafremt Uvejr, Uføre, Epidemi eller andre utilregnelige Omstændigheder lægge Hindringer i Vejen for Rejser, skal Provsten indvarsle til et nyt Valgmøde, saafremt Flertallet af Præstekaldets valgberettigede Menighedsmedlemmer ikke giver Møde. Lægge utilregnelige Omstændigheder derimod ikke Hindringer i Vejen, afholdes Mødet, selv om Flertallet af Vælgerne ikke har givet Møde.

§ 8.

Valgbestyrelsen bør være forsynet med en Valgbog, som dertil særlig er forfærdiget og autoriseret af Biskoppen. Stemmeliste og Stemmekasse forfærdiges efter de samme Regler som Stemmekasser ved Altingsvalg. Valglokalet skal være saaledes indrettet, at der ved Siden af Valgværelset findes et tilstødende Værelse eller Rum, som ikke har nogen Indgang undtagen fra Valgværelset, og saaledes indrettet iøvrigt, at man ikkekan se der ind udefra eller andetsteds fra og man heller ikke kan vise Stemmeseddelen til dem, som maatte befinde sig udenfor Rummet. Er Valglokalet ikke saaledes indrettet, som nys berørt, kan der anbringes et Forhæng foran et af Valglokalets Hjørner, saaledes at man ikke fra samme kan se, hvad der foregaar indenfor Forhænget. I Rummet eller indenfor Forhænget skal der være et Bord og ensfarvede Blyanter i et tilstrækkeligt Antal.

Nr. 28. 16. nóvbr.

9. gr.

Prófastur segir kjósendum í fundarbyrjun hverjir sjeu í kjöri. Síðan leggur kjörstjórnin úrskurð á þær kærur, er til hennar hefur verið skotið samkv. 4. gr. og færir úrskurði sína til bókar. Afl atkvæða ræður úrslitum um öll atriði, er kjörstjórnin úrskurðar. Sjeu atkvæði jöfn, sker sá atkvæðahelmingur úr, sem prófastur fylgir.

10. gr.

Áður en atkvæðagreiðslan hefst, skal kjörstjórnin opna atkvæðakassann og sýna kjósendum og umsækjendum eða umboðsmönnum þeirra, að kassinn sje tómur. Að því búnu læsir kjörstjórnin kassanum. Svo er gengið til kosninga.

11. gr.

Þeir, sem neyta vilja atkvæðisrjettar síns, verða að mæta sjálfir. Kjósendur ganga fram og kjósa í þeirri röð, sem þeim lízt og eptir því sem þeir komast að. Án leyfis kjörstjórnar mega ekki vera í kosningarstofunni með henni aðrir en umsækjendur eða umboðsmenn þeirra, svo og hæfilega margir kjósendur, er koma og fara. Kjörstjórn getur kvatt menn sjer til aðstoðar til að halda uppi reglu meðan á kosningu stendur. Þá er kjörstjórnin hefur kannazt við kjósanda, afhendir hún honum kjörseðil og vísar honum til atkvæðaklefans, og má þar enginn annar inni vera; kjósandi merkir þar kross innan í hringinn fram undan nafni þess umsækjanda, er hann kýs, brýtur síðan seðilinn saman þannig, að letrið snúi inn, gengur með seðilinn að atkvæðakassanum í fundarherberginu og stingur honum þar niður um lokrifuna á kassanum. Jafnframt getur maður úr kjörstjórninni þess á atkvæðaskránni, að kjósandi hafi kosið, og annar maður setur kosningamerki við nafn kjósanda á kjörskránni. — Ónýtist seðillinn fyrir kjósanda eða gallist, getur hann fengið nýjan seðil hjá kjörstjórn gegn því að skila hinum, er ónýttist eða skemmdist.

Sje kjósandi ekki fær um að kjósa vegna orsaka, er kjörstjórnin metur gildar, skal sá úr kjörstjórn, er kjósandi tilnefnir, hjálpa honum til þess. Þess skal stuttlega getið í gjörðabókinni.

Gengur svo koll af kolli þangað til enginn gefur sig fram; þá kjósa þeir, er í kjörstjórn sitja og umboðsmenn umsækjendanna, eigi þeir atkvæðisrjett, á sama hátt og aðrir kjósendur, og er kosningunni þar með lokið.

Þó má kosningagjörðin eigi standa skemur en 2 stundir nema allir kjósendur, sem á kjörskrá standa, hafi neytt kosningarrjettar áður en sá tími er kominn.

12. gr.

Í Reykjavík má kjósa á fleirum en einum stað í einu, eptir nánari ákvæðum kjörstjórnar. Þó skal setja kjörfund, telja saman atkvæði og slíta fundi á sama stað, og er sá staður aðalkjörstaðurinn, enda stendur kjörstjórn fyrir öllum fundargjörðum þar. Á hinum stöðunum er að eins tekið við atkvæðum þeirra kjósenda, er kjörstjórn hefur vísað þangað. 3 menn taka þar við atkvæðum. Sje einn tilnefndur af kjörstjórn, en hinir 2 af sóknarnefndinni. Í stað kjörskrár skal á aukakjörstöðunum nota staðfest eptirrit af skránni. Að öðru leyti fer atkvæðagreiðsla á aukakjörstöðunum fram á sama hátt og á aðalkjörstaðnum. Þegar atkvæðagreiðslu er lokið á aukakjörstöðunum, færa fundarstjórarnir þar kjörstjórninni sjálfir atkvæðakassana, og opnar kjörstjórn-

§ 9.

Ved Mødets Begyndelse meddeler Provsten Vælgerne Valgkandidaternes Navne. Derefter paakender Valgbestyrelsen de Klager, som maatte være indankede til den ifølge § 4, og protokollerer sine Kendelser. Stemmeflerhed gør Udslaget med Hensyn til alle de Punkter, som Valgbestyrelsen paakender. Ere Stemmerne lige, gør Provstens Stemme Udslaget.

§ 10.

Inden Afstemningen begynder, bør Valgbestyrelsen aabne Stemmekassen og vise Vælgerne og Ansøgerne eller disses Repræsentanter, at Kassen er tom. Derefter aflaaser Valgbestyrelsen Kassen, hvorefter der skrides til Afstemning.

§ 11.

Enhver, som vil benytte sin Stemmeret, bør give Møde personlig. Vælgerne træde frem og afgive deres Stemmer i den Orden, de finde for godt og efter som de kan komme til. Uden Valgbestyrelsens Tilladelse maa der ikke i Valglokalet sammen med den være andre end Ansøgerne eller deres Repræsentanter og et passende Antal Vælgere, som komme og gaa. Valgbestyrelsen kan paakalde Assistance hos de tilstedeværende for at holde Orden under Valghandlingen. Naar Valgbestyrelsen har identificeret Vælgeren, leverer den ham en Stemmeseddel og henviser ham til Stemmeafgivningsrummet, hvorinde ingen anden maa befinde sig; Vælgeren sætter et Kryds inde i Cirkelen ved den Ansøgers Navn, som han stemmer paa, lægger Seddelen sammen saaledes at Skriften vender ind ad, gaar med Seddelen hen til Stemmekassen i Valglokalet og putter den i Kassen gennem Revnen i Laaget. Samtidig anmærker et af Bestyrelsens Medlemmer paa Valglisten, at Vælgeren har afgivet sin Stemme, og et andet Medlem anbringer et Valgmærke ved Vælgerens Navn paa Valglisten. Ødelægges Seddelen hos Vælgeren eller bliver ugyldig, kan han faa en ny Seddel hos Valgbestyrelsen, imod at tilbagelevere den anden Seddel, som ødelagdes eller beskadigedes.

Er Vælgeren ikke i Stand til at vælge af Grunde, som Valgbestyrelsen godkender, skal det Medlem af Valgbestyrelsen, som Vælgeren anmoder derom, være ham behjælpelig dermed. En kort Bemærkning desangaaende indføres i Valgprotokollen.

Derefter vedbliver Stemmeafgivningen Mand efter Mand indtil ingen melder sig, hvorpaa Valgbestyrelsens Medlemmer og Ansøgernes Repræsentanter afgive Stemme, for saa vidt de ere stemmeberettigede, paa samme Maade som de andre Vælgere, hvorefter Valghandlingen er afsluttet.

Dog maa Valghandlingen ikke vare mindre end to Timer, medmindre alle Vælgere, som findes anførte paa Valglisten, have gjort Brug af deres Stemmeret, inden den Tid er forløbet.

§ 12.

I Reykjavik kan Valget samtidig foregaa paa flere end et Sted efter Valgbestyrelsens nærmere Bestemmelse. Dog skal Valgmødet aabnes, Stemmerne sammentælles og Valghandlingen afsluttes paa det samme Sted, hvilket Sted er Hovedvalgstedet, hvorfor Valgbestyrelsen leder alle Forhandlinger der. Paa de andre Steder modtages kun de Vælgeres Stemmer, som Valgbestyrelsen har vist derhen. Der modtages Stemmer af tre Personer, en udnævnt af Valgbestyrelsen, men de to andre af Sogneudvalget. I Stedet for Valgliste benyttes paa Ekstravalgstederne en bekræftet Genpart af Valglisten. Iøvrigt foregaar Stemmeafgivningen paa Ekstravalgstederne paa samme Maade som paa Hovedvalgstedet. Naar Stemmeafgivningen er afsluttet paa Ekstravalgstederne, overbringe de derværende Ledere af Valgene personlig Stemmekasserne til

Nr. 28. 16. nóvbr. in kassana, blandar kjörseðlunum úr þeim saman við kjörseðlana úr atkvæðakassa aðalkjörstaðarins, og fer svo um talning atkvæða eins og segir í 13. gr.

13. gr.

Þegar atkvæðagreiðslu er lokið, telur kjörstjórn saman atkvæði að viðstöddum umsækjendum eða umboðsmönnum þeirra. Prófastur les upp kjörseðlana en 2 menn aðrir úr kjörstjórninni skrifa, hvor í sínu lagi, upp tölu þeirra atkvæða, er hver umsækjandi hefur hlotið. Reynist það, að atkvæði hafi verið greidd um fleiri en einn umsækjanda á sama seðli, eða reynist seðillinn á einhvern hátt sjerkenndur, og sje ástæða til að ætla, að kjósandi hafi einkennt hann af ásettu ráði, skal dæma seðilinn ógildan. Þegar kjörseðlar allir hafa verið lesnir upp, telur kjörstjórnin saman atkvæði og ber tölu þeirra saman við atkvæðaskrána og kjörskrána, lætur síðan gildu seðlana í umslag og hina ógildu í annað, og forsiglar loks bæði umslögin með innsigli prófasts, innsigli annars manns úr kjörstjórninni og þess umsækjanda, er flest fjekk atkvæði, eða umboðsmanns hans, sje annarhvor þeirra viðstaddur.

14. gr.

Þá getur kjörstjórnin stuttlega úrslita kosningarinnar í gjörðabókinni. Skal þar bóka kjósendatölu í prestakallinu samkvæmt kjörskrá, tölu þeirra, er atkvæði greiddu á fundinum, og tölu atkvæða þeirra, er hver umsækjandi hlaut. Prófastur heldur gjörðabókina.

Að því búnu skal lesa upp gjörðabókina og leita staðfestingar fundarmanna á henni. Umsækjendur eða umboðsmenn þeirra eiga heimtingu á, að fundarbókin greini stuttlega frá ágreiningsáliti þeirra um hvert fundaratriði. Bæði kjörstjórnin og umsækjendur eða umboðsmenn þeirra skulu skrifa nöfn sín undir gjörðabókina.

15. gr.

Nú vill einhver koma fram með kæru út af kosningunni, og skal hann þá senda prófasti skriflega kæru áður en vika líður frá því er kosningin fór fram, en prófastur kallar þegar saman kjörstjórnina til að segja álit sitt um kæruna og gefur jafnframt kæranda og þeim, sem yfir kann að vera kært, kost á að sækja fundinn.

16. gr.

Með næstu póstferð eptir kjörfund eða eptir kjörstjórnarfund þann, sem um ræðir í 15. gr., hafi kosning verið kærð, sendir prófastur landsstjórninni í ábyrgðarbrjefi orðrjetta útskript úr gjörðabókinni, umsóknarbrjef umsækjenda, kjörskrár og önnur skjöl, sem lögð voru fram á kjörfundinum, svo og kæru, hafi kosning kærð verið, og umsögn kjörstjórnar og atkvæðaumslögin eins og frá þeim var gengið í lok kjörfundar.

17. gr.

Hafi kosningin farið fram lögum samkvæmt, eða sjeu að minnsta kosti engir þeir gallar á henni, er haft geti veruleg áhrif á úrslit kosningarinnar, veitir landsstjórnin þeim umsækjanda prestakallið, er hefur fengið meiri hluta greiddra atkvæða. Hafi enginn náð þeim atkvæðafjölda eða sjeu verulegir gallar á kosningunni, er stjórnin ekki beinlínis bundin við atkvæðagreiðsluna og leitar hún þá tillögu biskups um það, hverjum umsækjanda kallið skuli veitt.

Valgbestyrelsen, der aabner Kasserne og blander Stemmesedlerne fra dem med Stemmesedlerne fra Hovedvalgstedets Stemmekasse, hvorefter der forholdes med Stemmernes Optælling efter § 13.

§ 13.

Naar Stemmeafgivningen er sluttet, optæller Valgbestyrelsen Stemmerne i Overværelse af Ansøgerne eller deres Repræsentanter. Provsten oplæser Stemmesedlerne, medens to andre af Valgbestyrelsens Medlemmer, hver for sig, opskrive Antallet af de Stemmer, som er faldet paa hver Ansøger. Viser det sig, at der paa samme Seddel er blevet stemt paa mere end en Ansøger, eller Seddelen paa en eller anden Maade gjort kendelig fra de øvrige Sedler, og der er Anledning til at tro, at Vælgeren med Vilje har gjort den kendelig., skal Seddelen kendes ugyldig. Naar alle Stemmesedlerne er blevet oplæste, optæller Valgbestyrelsen Stemmerne, og konfererer deres Antal med Stemmelisten og Valglisten, indlægger derefter de gyldige Sedler i en Konvolut og de ugyldige i en anden, og forsegler sluttelig begge Konvolutterne med Provstens Segl, med et andet Valgbestyrelsesmedlems Segl samt den Ansøgers Segl, der har faaet de fleste Stemmer eller hans Repræsentants, hvis en af dem er til Stede.

§ 14.

Derefter indfører Valgbestyrelsen en kort Beretning om Valghandlingens Udfald i Valgprotokollen. I denne skal indføres Antallet af Vælgere i Præstekaldet ifølge Valglisten, Antallet af dem, som afgav Stemme paa Valgmødet, samt Antallet af de Stemmer, som hver Ansøger fik. Provsten fører Valgprotokollen.

Derpaa skal Valgprotokollen oplæses og Bekræftelse af samme indhentes hos de mødte. Ansøgere eller deres Repræsentanter have Krav paa, at Valgprotokollen indeholder en kort Fremstilling af deres afvigende Anskuelse angaaende ethvert af Mødets Forhandlingspunkter. Saavel Valgbestyrelsen som Ansøgerne eller deres Repræsentanter skulle underskrive Forhandlingsprotokollen.

§ 15.

Vil nogen indgive en Klage i Anledning af Valget, skal han indsende en skriftlig Klage til Provsten inden en Uges Forløb efter Valget; Provsten sammenkalder uopholdelig Valgbestyrelsen for at afgive Erklæring om Klagen, og giver desuden Klageren og den, over hvem der maatte være klaget, Lejlighed til at overvære Mødet.

§ 16.

Med første Post efter Valgmødet eller efter det i § 15 omhandlede Valgbestyrelsesmøde, saafremt der har været klaget over Valget, indsender Provsten til Regeringen i et anbefalet Brev en ordret Udskrift af Valgprotokollen, Ansøgernes Ansøgninger, Valglister samt andre paa Valgmødet fremlagte Dokumenter, saavelsom Klage, hvis der har været klaget over Valget, tilligemed Valgbestyrelsens Erklæring og Stemmekonvolutterne, saaledes som de blev udfærdigede ved Valgmødets Slutning.

§ 17.

Er Valghandlingen foregaaet overensstemmende med Loven, eller klæber der i det mindste ingen saadanne Mangler ved den, der kunne have en afgørende Indflydelse paa Valgets Udfald, kalder Regeringen den Ansøger til Præstekaldet, som har erholdt Majoriteten af de afgivne Stemmer. Har ingen erholdt et saa stort Antal Stemmer, eller klæber der væsentlige Mangler ved Valget, er Regeringen ikke ligefrem bundet ved Afstemningen, og indhenter da Biskoppens Erklæring om, hvem der skal kaldes til Præstekaldet.

Nr. 28. 16 nóvbr.

18. gr.

Nú hefur ekki nema einn umsækjandi, er fullnægir kröfum til prestsskapar í þjóðkirkjunni, sótt um prestakall, og skal þá kjörstjórnin engu að síður boða til kjörfundar fyrir prestakallið, en þá leitar kjörstjórnin að eins munnlegra atkvæða fundarmanna um það, hvort heldur eigi að veita embættið umsækjandanum eða leitast við að fá því þjónað til bráðabirgða á annan hátt. Greiði meiri hluti kjörfundarmanna atkvæði fyrir því, að embættið verði veitt umsækjanda, fær umsækjandi veitingarbrjef landsstjórnarinnar fyrir því. Óski meiri hlutinn embættinu þjónað til bráðabirgða, fer stjórnin, að svo miklu leyti sem henni er unnt, eptir óskum fundarins um prestsþjónustu.

19. gr.

Enginn, er kosið hefur skriflega, er skyldur til þess að skýra frá því fyrir rjetti, hvernig hann hafi neytt atkvæðisrjettar síns, hvers kyns sem mál það er, sem hann er krafinn til vitnisburðar í.

20. gr.

Hvorki kjörstjórnarmaður nje nokkur annar, sem í kosningarstofunni er staddur, má beinlínis eða óbeinlínis hvetja nokkurn kjósanda meðan á kosningargjörðinni stendur, til þess að kjósa einn umsækjanda öðrum fremur, nje heldur má kjörstjórnarmaður skýra frá því, er hann kann að hafa orðið áskynja um í kosningarstofunni, að því er atkvæðagreiðslu kjósenda snertir.

Brot gegn ákvæðum þessum varða fangelsi, ekki skemmra en einföldu fangelsi í viku eða sektum, ef málsbætur eru, þó eigi undir 20 kr.

Önnur brot gegn lögum þessum varða allt að 200 kr. sektum til prestalaunasjóðs.

21. gr.

Landssjóður stendur straum af útbúningi kjörseðla og útvegun atkvæðakassa til hvers prófastsdæmis. Öðrum kostnaði við prestskosningu skulu sóknarnefndir jafna niður á alla atkvæðisbæra safnaðarmenn í prestakallinu. Eindagi á því gjaldi er 14. dagur frá því að niðurjöfnun var auglýst á kirkjufundi. Kærur út af fjárheimtu þessari má bera upp á hjeraðsfundi og ræður fundurinn því máli til lykta. Rjett er að taka gjald þetta lögtaki.

22. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1908 og eru lög nr. 1, frá 8. jan. 1886, um hluttöku safnaða í veitingu brauða, jafnframt úr gildi gengin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 18.

Har kun en Ansøger, der opfylder Betingelserne for at beklæde et Præsteembede i Folkekirken, meldt sig til et Præstekald, skal Valgbestyrelsen ikke desto mindre indvarsle til et Valgmøde i Præstekaldet, men Valgbestyrelsen indhenter da alene de mødtes mundtlige Erklæring, om Kaldet skal bortgives til denne Ansøger, eller om det indtil videre skal søges betjent paa anden Maade. Stemmer da Majoriteten af de mødte Menighedsmedlemmer for, at Embedet bortgives til Ansøgeren, faar denne Kaldsbrev til samme hos Regeringen. Ønsker Majoriteten Embedet kun betjent midlertidig, forholder Regeringen sig, for saa vidt muligt, med Hensyn til Kaldets Betjening efter Mødets Ønsker.

§ 19.

Ingen, som skriftlig har afgivet Stemme, er pligtig for Retten at opgive hvorledes han har stemt, hvilken Slags Sag det end er, hvori hans Vidneforklaring afkræves ham.

§ 20.

Hverken noget Medlem af Valgbestyrelsen eller nogen anden, som befinder sig i Valglokalet, maa direkte eller indirekte under Valghandlingen opmuntre nogen Vælger til at stemme paa en Ansøger fremfor en anden, ej heller maa noget Medlem af Valgbestyrelsen forklare, hvad han maatte have faaet Nys om i Valglokalet, for saa vidt angaar Vælgernes Stemmegivning.

Overtrædelser af disse Bestemmelser straffes med Fængsel ikke under en Uges simpelt Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder, ikke under 20 Kr.

Andre Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder indtil 200 Kr. til Præstelønningsfonden.

§ 21.

Forfærdigelsen af Stemmesedler og Anskaffelsen af Stemmekasser til Provstierne bekostes af Landskassen. Andre Omkostninger ved et Præstevalg skulle Sogneudvalgene paaligne alle stemmeberettigede Menighedsmedlemmer i Præstekaldet. Denne Ydelses Forfaldsdag er den 14. Dag efter at Paaligningen er bleven bekendtgjort paa et Kirkemøde. Klager i Anledning af denne Paaligning kunne foredrages paa et Herredsmøde, der endelig afgør Sagen. Denne Ydelse kan inddrives ved Udpantning.

§ 22.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908, og samtidig ophæves Lov Nr. 1 af 8. Januar 1886 om Menighedernes Medvirkning ved Besættelsen af Præstekald.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 29.
16.
nóvbr.

Lög

um

lánsdeild við Fiskiveiðasjóð Íslands.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Við Fiskiveiðasjóð Íslands, sem stofnaður er með lögum 10. nóvbr. 1905, skal setja á fót lánsdeild, til að veita aðgang að lánum gegn veði í fiskiskipum, bátum og öðrum eignum, er heyra til þess, að reka fiskiveiðar.

2. gr.

Sem tryggingarfje fyrir lánsdeild Fiskiveiðasjóðsins skulu vera 100,000 krónur af sjálfum Fiskiveiðasjóðnum. Landssjóðurinn ábyrgist, að þótt Fiskiveiðasjóðurinn fyrir einhver óhöpp kynni að verða minni en 100,000 krónur, þá skuli þó tryggingarfje þetta nema þeirri upphæð. Tryggingarfjeð, ásamt skuldabrjefum þeim, sem lánsdeildin fær frá lántakendum sínum, með þeirri samstaklegu (sólídarisku) ábyrgð, sem síðar getur um, svo og allar aðrar eignir hennar, eru því til tryggingar, að lánsdeildin fullnægi skuldbindingum sínum.

3. gr.

Lánsdeild Fiskiveiðasjóðsins getur gefið út vaxtabrjef, er hljóða upp á handhafa, en geta orðið skrásett upp á nafn. Upphæð þeirra samtals má eigi fara fram úr fimmfaldri upphæð tryggingarfjárins og varasjóðsins til samans. Eigi heldur má nokkru sinni vera í umferð manna á milli stærri upphæð af vaxtabrjefum þessum, en upphæð skuldabrjefa þeirra, sem lánsdeildin á.

4. gr.

Fje lánsdeildarinnar skal lána út gegn veði í íslenzkum skipum, bátum, fasteignum og öðrum eignum hjer á landi, sem notuð eru til fiskiveiða eða til að gjöra aflann að verðmætri vöru. Til frekari tryggingar má einnig heimta, þegar þörf þykir á, persónulega ábyrgð, sjerstaklega fyrir því, að veðin sjeu fyrir hendi.

Ekki má lán út á nokkurt einstakt veð nema meiru en 40,000 kr., og eigi meiru en helmingi af upphæð þeirri, sem veðið er vátryggt fyrir í vátryggingarfjelagi, er stjórnarráðið tekur gilt. Veðsetja skal einnig vátryggingarupphæðina. Lána má gegn öðrum veðrjetti, þótt veðið sje veðsett með fyrsta veðrjetti opinberum sjóði, þó svo að lánsupphæðirnar samtals fari ekki fram úr hálfvirði veðsins.

Stjórn lánsdeildarinnar skal nákvæmlega gæta þess, að taka ekki sem gilt veð þær eignir, sem búast má við að missi söluverð sitt, áður en lánið er að fullu endurborgað.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

en Laaneafdeling af Islands Fiskerifond.

Nr. 29.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved den ved Lov af 10. Novbr. 1905 oprettede Islands Fiskerifond, skal der oprettes en Laaneafdeling, der yder Laan mod Pant i Fiskerskibe, Baade og andre til Fiskeribedrift hørende Ejendele.

§ 2.

Som Garantifond for Laaneafdelingen tjener 100,000 Kr. af Fiskerifondens Grundkapital; Landskassen hæfter for, at denne Garantifond ikke ved Tab ved Hovedafdelingens Virksomhed nedbringes under 100,000 Kr. Garantifonden tilligemed de Gældsbreve, som Laaneafdelingen modtager af sine Debitorer med det neden for anførte solidariske Ansvar, samt alle dens øvrige Midler tjene til Sikkerhed for Opfyldelsen af Laaneafdelingens Forpligtelser.

§ 3.

Fiskerifondens Laaneafdeling kan udstede Obligationer, der lyde paa Ihændehaveren, men kunne noteres paa Navn. Deres samlede Beløb maa ikke overstige det femdobbelte af Garantifondens og Reservefondens samlede Beløb; ej heller maa der til nogen Tid cirkulere et større Beløb af Obligationer end det Beløb af Panteobligationer, som Laaneafdelingen ejer.

§ 4.

Laaneafdelingens Midler udlaanes mod Pant i islandske Fartøjer, Baade, faste Ejendomme og andre Ejendele her i Landet, der benyttes til Fiskeribedrift eller til Fangstens Tilberedning til afsættelig Vare; til yderligere Sikkerhed, særlig for Panternes Tilstedeblivelse, kan, naar det skønnes nødvendigt, betinges personlig Kaution.

Laan maa ikke i noget enkelt Pant udgøre mere end 40,000 Kr. og maa ikke overstige Halvdelen af den Sum, hvortil Pantet i et af Ministeriet godkendt Assuranceselskab er assureret; der skal tillige gives Pant i Assurancesummen. Der kan gives Laan mod 2den Prioritet næst efter Laan mod 1ste Prioritet af en offentlig Kasse, dog at det samlede Laan skal holdes indenfor Pantets halve Værdi.

Det paahviler Afdelingens Bestyrelse nøje at paase, at der ikke ydes Laan i saadanne Panter, som kunne forventes inden Laanets Tilbagebetaling at tabe deres Omsætningsværdi.

Nr. 29. 16. nóvbr.

5. gr.

Lántakendur ábyrgjast, auk þeirrar upphæðar, er þeir á hverjum tíma skulda, jafnframt samstaklega (in solidum) aðrar skuldbindingar lánsdeildarinnar, þó eigi með meiri upphæð en 10 % af því, sem lán þeirra var upphaflega. Nú hrekkur varasjóður lánsdeildarinnar ekki til að borga skaða, er hún hefur orðið fyrir, og skal þá, áður en gripið er til tryggingarfjárins, jafna niður á lántakendur aukagjaldi til varasjóðsins, svo sem þörf er á til að bæta skaðann.

Niðurjöfnunin skal vera í hlutfalli við hinar upphaflegu upphæðir lánanna, og má ekki nema meiru samtals en 10 % af þeim. Eptir ákvörðun stjórnar lánsdeildarinnar má skipta henni niður á fleiri eða færri ár.

Þegar lán er borgað að fullu, má eigi veita viðurkenningu fyrir því, nema með þeim fyrirvara, að lánsdeildin hafi rjett til að grípa til hinnar samstaklegu (sólídarisku) ábyrgðar; en ekki síðar en reikningsskilum fyrir næsta ár er lokið, skal stjórn lánsdeildarinnar skýra frá, hvort og að hve miklu leyti taka þurfi til ábyrgðar þessarar. Veðskuldabrjefið má þó afmá, þegar lánið er endurborgað, ef önnur trygging er sett fyrir hinni samstaklegu (sólídarisku) ábyrgð.

Verði þörf á því að grípa til tryggingarfjárins til að fullnægja skuldbindingum lánsdeildarinnar, skal endurborga það jafnskjótt og hagur lánsdeildarinnar leyfir það.

6. gr.

Þeir, sem fengið hafa, eða ætla að fá, lán úr lánsdeildinni, hafa rjett til að fá að sjá, hverjir hafa fengið lán hjá lánsdeildinni og hverja tryggingu þeir hafa sett fyrir lánum sínum.

7. gr.

Lán þau, sem lánsdeildin veitir, hefur hún heimild til að borga út í vaxtabrjefum eptir ákvæðisverði þeirra, en stjórn lánsdeildarinnar er skyld til, ef lántakandi óskar þess, að koma vaxtabrjefunum í peninga, án þess að hann þurfi að borga annað en beinan kostnað.

8. gr.

Lántakandi skal greiða árlega fyrir fram, sem tillag til kostnaðar og varasjóðs, ½ % af hinni upphaflegu upphæð lánsins, þangað til því er að fullu lokið. Annað gjald til kostnaðar og varasjóðs borga lántakendur ekki, sbr. þó 5. gr.

9. gr.

Í reglugjörð fyrir lánsdeildina, er stjórnarráðið semur, skal gjöra frekari ákvæði að því er snertir lánsdeildina, þar á meðal tryggilegar reglur um eptirlit með því, hvernig veðunum er haldið við. Leggja má fyrir sýslumenn og sveitarstjórnir að veita stjórn lánsdeildarinnar aðstoð, er hún kynni að óska eptir, í tilliti til skoðunar og virðingar á eignum þeim, er menn ætla að setja að veði fyrir láni úr lánsdeildinni. Enn fremur eru stjórnir innlendra vátryggingarfjelaga skyldar að gefa skýrslur og yfirlýsingar að því er veðin snertir.

Í reglugjörðinni fyrir lánsdeildina skal setja reglur um, að lánin falli til útborgunar, ef tryggingin fyrir þeim minnkar, um, að lánin skuli vera óuppsegjanleg og um árlegar afborganir. Hvert lán skal vera borgað að fullu innan 15 ára frá því það var tekið. Frest má veita einstök ár á afborgunum, ef stjórn lánsdeildarinnar þykir ástæða til, þó svo, að lánið sje að fullu endurborgað á þeim tíma, sem upphaflega var ákveðinn, þó má, ef sjerstaklega stendur á, lengja afborgunartíma frá því, sem upphaflega hefur

§ 5.

Laantagerne hæfte — foruden for det til enhver Tid skyldige Beløb — tillige med indtil 10 % af Laanets oprindelige Beløb solidarisk for Laaneafdelingens øvrige Forpligtelser. Saafremt Afdelingens Reservefond ikke tilstrækker til Dækning af indtraadte Tab, bliver der forinden Garantifonden angribes saavidt nødvendigt at paaligne Laantagerne ekstraordinære Bidrag til Reservefonden.

Paaligningen foretages i Forhold til Laanenes oprindelige Beløb og maa ikke udgøre mere end ialt 10 % heraf; den kan efter Laanebestyrelsens Bestemmelse fordeles paa flere Aar.

Ved Indfrielsen af et Laan meddeles kun Kvittering under Forbehold af Afdelingens Ret ifølge denne solidariske Hæften; men senest ved Opgørelsen af det følgende Aars Regnskab skal Laanebestyrelsen opgive, hvor vidt og i hvilket Omfang det maatte være nødvendigt at gøre denne Hæftelse gældende. Ved Laanets Indfrielse kan dog meddeles fuld Kvittering af Panteobligationen mod en passende Sikkerhedsstillelse.

Bliver det for at opfylde Laaneafdelingens Forpligtelser nødvendigt at angribe Garantifondet, skal det forbrugte restitueres, saa snart Afdelingens Status tillader det.

§ 6.

Laaneafdelingens Debitorer samt eventuelle Laansøgere i samme ere berettigede til at erholde Oplysninger om, hvem der har faaet Laan i Laaneafdelingen samt om den for Laanene stillede Sikkerhed.

§ 7.

De Laan, som Afdelingen bevilger, er den berettiget til at udbetale i Obligationer efter deres paalydende Beløb, men Laantageren har Ret til at forlange, at Bestyrelsen uden Godtgørelse, men imod Erstatning af udlagte Omkostninger besørger Obligationerne omsatte i rede Penge.

§ 8.

Som Tilskud til et Administrations- og Reservefond betaler Laantagerne aarlig forud ½ % af Laanets oprindelige Beløb, indtil det er fuldtud afbetalt. Yderligere Administrations- og Reservefondsbidrag betales ikke, jfr. dog § 5.

§ 9.

I et af Ministeriet udfærdiget Regulativ for Laaneafdelingen bliver at fastsætte nærmere Bestemmelser om Laanevirksomheden, derunder betryggende Regler om Tilsyn med Panternes Vedligeholdelse. Med Hensyn til Besigtigelse og Vurdering af de Ejendele, hvori der søges Laan, kan det paalægges Sysselmænd og kommunale Myndigheder at yde Bistand efter Bestyrelsens Begæring, ligesom det kan paalægges Bestyrelserne for indenlandske Assuranceselskaber at afgive Indberetninger og Erklæringer vedrørende Panterne.

I Laaneafdelingens Regulativ bør fastsættes Regler om, at Laanene forfalder, naar Sikkerheden forringes, om Laanenes Uopsigelighed, samt om de aarlige Afdragsbetalinger. Laanene skal senest være tilbagebetalte i Løbet af 15 Aar. Naar dertil anses tilstrækkelig Anledning, kan Laaneafdelingens Bestyrelse i enkelte Aar give Henstand med de stipulerede Afdrag, dog saaledes at Laanet indfries indenfor den oprindelig stipulerede Tid; under ekstraordinære Omstændigheder kan Bestyrelsen endog forlænge den for Indfrielsen oprindelig fastsatte Tid, dog ikke ud over 15 Aar i det hele. Alle

Nr. 29. 16. nóvbr. verið ákveðið, — allt að 15 árum alls. Allar afborganir til lánsdeildarinnar hafa lántakendur rjett til að greiða með vaxtabrjefum lánsdeildarinnar eptir ákvæðisverði.

10. gr.

Öllum afborgunum af lánum skal varið til að innleysa vaxtabrjef þau, er lánsdeildin hefur gefið út. Vaxtabrjef má innleysa annaðhvort með því að kaupa vaxtabrjef, eða með útdrætti, sem notarius publicus sjer um. Númer þeirra vaxtabrjefa, sem þannig kynnu að verða dregin út, skal auglýsa með 9 mánaða fyrirvara.

Nú glatast vaxtabrjef lánsdeildarinnar, sem nafnskráð er í bókum hennar, og getur þá stjórn lánsdeildarinnar innkallað handhafa brjefsins með 12 mánaða fyrirvara með auglýsingu, er birt sje þrisvar sinnum samfleytt í því blaði á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, og í Ríkistíðindunum í Kaupmannahöfn. Ef enginn gefur sig fram með brjefið í tæka tíð, getur stjórn lánsdeildarinnar útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt vaxtabrjef með sömu upphæð sem það, er glataðist, án þess að nokkur annar, er vaxtabrjefið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir gjört kröfu á hendur lánsdeildinni.

Um ógilding annara vaxtabrjefa lánsdeildarinnar fer eptir almennum lögum.

11. gr.

Þegar lánið er komið í gjalddaga, hefur lánsdeildin rjett til þess, ef veðið er fasteign, að láta selja veðið við opinbert uppboð án undangengins dóms, sáttar eða fjárnáms, eptir reglum þeim, sem settar eru í tilskipun um fjárforráð ómyndugra, dags. 18. febr. 1847, 10. gr., eða, ef þörf er á, að láta leggja lánsdeildinni það út til eignar. Veðsettum fiskiskipum og öðru veðsettu lausafje getur lánsdeildin gengið að og látið gjöra fjárnám í, hvar sem veðið er, eins og sátt hefði verið gjörð um skuldina. Lánsdeildin þarf ekki að láta neinn mæta fyrir sína hönd við uppboðið eða fjárnámið, og mótmæli skuldunauts verða þar ekki tekin til greina, nema þau sjeu auðsjáanlega á fullum rökum byggð, og eigi verður heldur uppboðinu eða fjárnáminu frestað með neinni áfrýjun. Aptur á móti ber lánsdeildin ábyrgð á því, að krafa hennar sje rjett og að hún sje komin í gjalddaga, og skuldunautur getur, ef hann vill, höfðað mál á móti henni til að fá endurgoldið allt það tjón, sem hann kann að hafa beðið við uppboðið eða fjárnámið, sem og málskostnað skaðlaust.

Rjett er, að lánsdeildin semji svo um við skuldunauta sína, að uppboð á veðum megi halda á skrifstofu uppboðshaldara.

Ákvæði greinar þessarar gildir einnig um lán úr Fiskiveiðasjóði Íslands.

12. gr.

Verja má fje ómyndugra og opinberra stofnana, þar á meðal viðlagasjóðs landssjóðsins, til að kaupa vaxtabrjef lándsdeildarinnar, en þó eigi fyrir hærra verð, en ákvæðisverð eða gangverð, ef það nær ekki ákvæðisverði.

13. gr.

Stjórn sjóðsins skulu 2 menn hafa á hendi, er stjórnarráðið skipar, og skal að minnsta kosti annar þeirra hafa fengizt við að reka fiskiveiðar. Verksvið þeirra skal nánar ákveða í reglugjörðinni.

Landsbankinn skal hafa á hendi reikningsstörf og gjaldkerastörf lánsdeildarinnar.

Afdrag skal retsgyldig kunne erlægges i de af Laaneafdelingen udstedte Obligationer til paalydende Værdi.

§ 10.

Alle Afdrag paa Laan anvendes til Indløsning af de af Laaneafdelingen udstedte Obligationer. Saadan Indløsning kan finde Sted enten ved Indkøb eller efter Udtrækning ved Notarius publicus; med 9 Maaneders Varsel skal Numrene paa de saaledes udtrukne Obligationer bekendtgøres.

Laanebestyrelsen kan, naar en Obligation, der i Afdelingens Bøger er noteret paa Navn, bortkommer, ved Bekendtgørelse, som indrykkes 3 Gange efter hinanden i det til offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad og i Statstidenden i København, med 12 Maaneders Varsel indkalde Ihændehaveren af Obligationen. Hvis ingen melder sig med Obligationen i rette Tid, kan Laanebestyrelsen meddele den, paa hvis Navn den er noteret, ny Obligation til samme Beløb, som den bortkomne, uden at Tredjemand, til hvem Obligationen maatte være overdraget, derfor kan have Tiltale mod Afdelingen. —

Med Hensyn til Mortifikation af Afdelingens andre Obligationer forholdes efter den almindelige Lovgivning.

§ 11.

Naar Laanet er forfaldent til Betaling, har Laaneafdelingen Ret til, naar Pantet er fast Ejendom, uden forudgaaende Dom, Forlig eller Eksekution at lade det bortsælge ved offentlig Auktion efter de i Anordning ang. umyndiges Midler af 18. Febr. 1847 § 10 indeholdte Regler eller om fornødent lade det udlægge Laaneafdelingen til Ejendom. I pantsatte Fiskerifartøjer og andet pantsat Løsøre kan Laaneafdelingen lade gøre Udlæg, hvorsomhelst Pantet antræffes, som om der var indgaaet Forlig om Gælden. Laaneafdelingen behøver ikke at lade nogen møde paa sine Vegne ved Auktionen eller Udlægget, ved hvilke Skyldnerens Indsigelse ikke tages til Følge, medmindre de er øjensynlig begrundede, ligesom heller ikke Auktionen eller Udlægget skal kunne standses ved nogen Paaankning til højere Ret. Laaneafdelingen bærer derimod Ansvaret saavel for Fordringens Rigtighed som for, at den er forfalden til Betaling, og det staar Skyldneren frit for at anlægge Regressøgsmaal til at erholde erstattet ethvert Tab, som han har lidt ved Auktionen og Udlægget samt alle Sagsomkostninger skadesløst.

Laaneafdelingen kan retsgyldig forene sig med sine Debitorer om, at Auktioner over Panter kan holdes paa Auktionsforvalterens Kontor.

Disse Bestemmelser gælder ogsaa for de af Islands Fiskerifond bevilgede Laan.

§ 12.

Umyndiges og offentlige Stiftelsers Fonds, derunder Landskassens Reservefonds Midler, kunne anbringes i Laaneafdelingens Obligationer, men dog kun til en Pris, der ikke overstiger deres paalydende Beløb, eller deres Værdi, naar denne er under pari.

§ 13.

Laaneafdelingens Bestyrelse bestaar af to af Islands Ministerium beskikkede Mænd, hvor af i alt Fald den ene skal være en i praktisk Fiskerivirksomhed sagkyndig Mand. De nærmere Bestemmelser om Bestyrelsens Virksomhed fastsættes i Regulativet.

Islands Landsbank overtager Laaneafdelingens Regnskabs- og Kassererforretninger.

Nr. 29. 16. nóvbr.

Til borgunar fyrir störf við lánsdeildina má verja allt að 1500 kr. á ári, eptir því sem nánar verður ákveðið í reglugjörðinni.

14. gr.

Fiskiveiðasjóður Íslands skal greiða tillag til lánsdeildarinnar 2000 kr. á ári í næstu 5 ár.

15. gr.

Reikninga lánsdeildarinnar skal auglýsa í Stjórnartíðindunum. Að öðru leyti fer um reikning lánsdeildarinnar á sama hátt, sem um reikning Fiskiveiðasjóðsins.

16. gr.

Eigi síðar en 1913 skal landsstjórnin leggja fyrir alþingi frumvarp til laga viðvíkjandi framhaldi á útlánsstarfi því, er um ræðir í lögum þessum, ásamt skýrslu um reynslu þá, er þá er fengin um það. Eptir árslok 1913 má eigi veita nein ný lán úr lánsdeild Fiskiveiðasjóðsins, nema það hafi verið heimilað með nýjum lögum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Til Laaneafdelingens Administration kan anvendes indtil 1,500 Kr. aarlig efter som nærmere fastsættes i Regulativet.

§ 14.

Fiskerifonden tilskyder som Bidrag til Laaneafdelingens Etablerings- og Administrationsudgifter 2,000 Kr. aarlig de 5 første Aar.

§ 15.

Laaneafdelingens Regnskaber bekendtgøres i Regeringstidende. Med Afdelingens Regnskab forholdes iøvrigt paa samme Maade som bestemt for Fiskerifondens Regnskab.

§ 16.

Senest for det i 1913 sammentrædende Alting bliver der af Regeringen at forelægge et Lovforfslag om Fortsættelse af den i nærværende Lov omhandlede Udlaansvirksomhed ledsaget af Beretning om de indtil da indvundne Erfaringer om Virksomheden. Uden Hjemmel i en saadan ny Lov kan der ikke efter Udgangen af Aar 1913 bevilges nye Laan af Fiskerifondens Laaneafdeling.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 30.
16.
nóvbr.

Lög

um

lán úr landssjóði til byggingar íbúðarhúsa á prestssetrum landsins m. m.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Landssjóður leggur fram meðan á þarf að halda 15,000 kr. á ári sem lánsfje, til þess að koma upp sæmilegum íbúðarhúsum á prestssetrum landsins.

2. gr.

Ekkert lán má fara fram úr 3,000 kr. Lánin ávaxtast og afborgast með 4 % á ári. Af því eru 3½ % vextir, en ½ % afborgun.

3. gr.

Lán samkvæmt 1. og 2. gr. eru embættislán og hefur því landssjóður veð fyrir lánsupphæðinni og vöxtum af henni í öllum tekjum embættisins, enda skal prestur allt af sitja þar sem hús er byggt að nokkru eða öllu leyti fyrir slíkt lánsfje.

4. gr.

Nú sækir einhver prestur um slíkt lán, og skal hann þá lýsa nákvæmlega stað þeim, er hann ætlar að byggja á, svo að landsstjórnin sjái ljóslega, hversu þeim stað er í sveit komið, og hvort hússtæði er þar nokkur hætta búin af völdum náttúrunnar, svo sem af sjávargangi, skriðufalli eða öðru.

5. gr.

Sæki fleiri um lán eitthvert ár en fengið geta, skal veita lánið þeim, sem fyrstur biður um það. Sæki tveir eða fleiri jafn snemma, skal sá hafa forgöngurjett, er mest kynni að vilja leggja fram til byggingarinnar úr eigin sjóði.

6. gr.

Hús, sem lán er lagt til úr landssjóði, skulu vera gjörð eptir uppdrætti, sem landsstjórnin samþykkir, og sem líkust hvert öðru, enda annaðhvort úr steini (steinsteypu) eða úr timbri, og þá öll járnvarin.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 30.
16.
Novbr.

om

Laan af Landskassen til Opførelse af Vaaningshuse paa Landets Præstegaarde m. m.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af Landskassen anvendes, saa længe det behøves, 15,000 Kr. aarlig som Laan til Opførelsen af sømmelige Beboelseshuse paa Landets Præstegaarde.

§ 2.

Intet Laan maa overstige 3,000 Kr. Laanene forrentes og afbetales med 4 pCt. aarlig; deraf er 3½ pCt. Rente, ½ pCt. Afbetaling.

§ 3.

Laan ifølge §§ 1 og 2 ere Embedslaan, hvorfor Landskassen har Panteret for Laanets Kapital og Renterne af samme i alle Embedets Indtægter; derhos skal Præsten altid være bosiddende paa det Sted, hvor en Bygning er opført helt eller delvis for et saadant Laanebeløb.

§ 4.

Naar en Præst ansøger om et saadant Laan, skal han udførlig beskrive det Sted, hvor han agter at bygge, saaledes at Regeringen faar et klart Begreb om Stedets Beliggenhed og Omgivelser, og om en der opført Bygning vil blive udsat for nogen Fare ved Naturbegivenheder, saasom Stormflod, Jordskred eller andet.

§ 5.

Ansøge et Aar flere om Laan, end der kunne erholde samme, skal Laan tilstaas dem, som først melder sig. Indgive to eller flere Ansøgning samtidig, skal den have Fortrinet, som maatte være villig til at tilskyde det største Beløb af egne Midler til Byggeforetagendet.

§ 6.

Bygninger, til hvis Opførelse der anvendes Laan af Landskassen, skulle være opførte efter en af Regeringen approberet Tegning, og ligne hinanden saa meget som muligt, derhos opførte enten af Sten (Beton) eller af Tømmer og i sidste Tilfælde helt beklædte med Jærnplader.

Nr. 30. 16. nóvbr.

7. gr.

Helmingur lánsfjárins greiðist af hendi jafnskjótt og landsstjórninni eru sýnd skil fyrir því, að efni samkvæmt uppdrætti og áætlun sje komið á byggingarstaðinn og stjórninni er fengið skírteini frá einhverju áreiðanlegu brunabótafjelagi fyrir því, að efnið, sje það timbur, sje fullvátryggt. Hinn helmingurinn útborgast þegar sýnd eru skil fyrir því, að húsið sje byggt eptir uppdrætti og áætlun og vel frá smíði gengið, enda sje stjórninni jafnframt afhent skírteini frá einhverju áreiðanlegu brunabótafjelagi fyrir því, að húsið sje tryggt fyrir virðingarverð. Stjórnin geymir brunabótaskírteinið fyrir húsinu meðan lánið stendur.

8. gr.

Stjórnin lætur byggingarfróðan mann skoða hvert nýbyggt hús svo fljótt sem kostur er á, og síðan endurskoða það á 5 ára fresti. Komi það í ljós við skoðun, að hús sje eigi byggt eða því við haldið sem skyldi, getur landsstjórnin haldið presti til að bæta úr göllunum með dagsektum eða með frávikningu frá embætti um stundarsakir. Loks getur stjórnin látið bæta úr göllunum á kostnað prests og skal prestur þá að skaðlausu endurgreiða allan kostnað, er af því hlýzt, þar með talinn innheimtukostnaður.

9. gr.

Nú greiðir prestur ekki áskilda afborgun og vexti í gjalddaga, og má þá landsstjórnin láta taka árgreiðsluna hjá presti með fjárnámi, án dóms eða sáttar. Svo getur og landsstjórnin krafizt borgunar árgjaldsins hjá sóknarnefnd eða prófasti, eigi þau að einhverju leyti að standa presti skil á tekjum hans.

10. gr.

Nú greiðir prestur eigi iðgjald fyrir húsábyrgð samkvæmt 7. gr., og skal þá landsstjórnin að vísu leggja það fram úr landssjóði til bráðabirgða, en hefur aptur lögtaksrjett fyrir því gagnvart presti.

11. gr.

Nú ónýtist hús, er byggt hefur verið fyrir lánsfje samkvæmt lögum þessum, af einhverjum óviðráðanlegum öflum náttúrunnar svo sem jarðeldi, landskjálpta eða þvílíku, og skal þá landssjóður leggja fram efni í samskonar hús á sinn kostnað, en prestur allan annan kostnað, enda reynist hið nýja hús jafn vandað hinu eldra.

12. gr.

Nú er ekki allt lánsfjeð notað eitthvert ár, og má þá landsstjórnin lána það, sem af gengur, til þess að breyta eldri prestakallalánum til íbúðarhúsabyggingar í lán samkvæmt lögum þessum, en þó því að eins, að það hús sje ekki lakara en hjer um rætt, og gilda þá öll fyrirmæli laga þessara, að svo miklu leyti sem eðli málsins leyfir, um það lán.

13. gr.

Nú er hús byggt að nokkru eða öllu leyti fyrir lánsfje úr landssjóði samkvæmt lögum þessum, og skal þá prestur árlega leggja ½ % af virðingarverði hússins í sjóð, er nefnist »Fyrningarsjóður« og landsstjórnin stjórnar.

§ 7.

Halvdelen af Laanesummen udbetales, saa snart der er forevist Regeringen Bevisligheder for, at Materialier overensstemmende med Tegningen og Overslaget ere ankomne paa Byggepladsen, og der er afleveret til Regeringen en Police fra et paalideligt Brandassuranceselskab lydende paa, at Materialierne, hvis de er af Tømmer, ere forsikrede for deres fulde Værdi. Den anden Halvdel udbetales, naar der forevises Bevisligheder for, at Bygningen er opført overensstemmende med Tegningen og Overslaget og Arbejdet er godt udført, hvorhos der samtidig afgives til Regeringen en Police fra et paalideligt Brandforsikringsselskab, lydende paa, at Bygningen er assureret for dens Vurderingssum. Regeringen opbevarer Policen, saa længe Laanet ikke er helt betalt.

§ 8.

Saa snart Omstændighederne tillade saadant, lader Regeringen en bygningskyndig Mand besigtige enhver nyopført Bygning, og derefter gentages Besigtigelsen hvert 5te Aar. Viser det sig ved Besigtigelsen, at Bygningen ikke er tilbørlig opført eller vedligeholdt, kan Regeringen ved Dagsmulkter eller Suspension tilholde Præsten at raade Bod paa Manglerne. Endelig kan Regeringen lade raade Bod paa Manglerne paa Præstens Bekostning, i hvilket Tilfælde Præsten bør refundere alle deraf flydende Omkostninger skadesløst, deri indbefattet Omkostningerne ved Inddrivelsen.

§ 9.

Betaler Præsten ikke den betingede Afbetaling og Renter til Forfaldsdagen, kan Regeringen lade gøre Udlæg hos ham for den aarlige Ydelse uden Dom eller Forlig. Ligeledes kan Regeringen forlange Aarsydelsen betalt af Sogneudvalget eller Provsten, hvis de i en eller anden Henseende skulle gøre Præsten Rede for hans Indtægter.

§ 10.

Naar Præsten ikke betaler Præmie af Bygningens Forsikring ifølge § 7, skal Regeringen vel foreløbig lade den udrede af Landskassen, men har til Gengæld Udpantningsret for samme hos Præsten.

§ 11.

Ødelægges en Bygning, som er bleven opført ved Hjælp af Laan ifølge denne Lov, ved en eller anden uafvendelig Naturbegivenhed, saasom vulkansk Udbrud, Jordskælv eller deslige, skal Landskassen levere Materialer til en Bygning af samme Slags, men Præsten afholde alle andre Omkostninger; den ny Bygning skal være lige saa forsvarlig opført som den tidligere.

§ 12.

Naar hele Laanesummen ikke bruges i et Aar, kan Regeringen udlaane det overskydende til at konvertere ældre Præstekaldslaan til Opførelsen af Vaaningshuse til Laan overensstemmende med denne Lov, men dog kun for saa vidt som den omhandlede Bygning ikke er ringere end her ommeldt, i hvilket Fald alle denne Lovs Bestemmelser, for saa vidt Forholdets Natur tilsteder det, gælde om det nye Laan.

§ 13.

Naar en Bygning er opført helt eller delvis for Laan af Landskassen overensstemmende med nærværende Lov, har Præsten aarlig at lægge ½ pCt. af Bygningens Vurderingssum i en Fond, som benævnes »Amortisationsfond« og administreres af Regeringen.

Nr. 30. Lov af 16. November om Laan af Landskassen til Opførelse af Vaaningshuse paa Landets Præstegaarde m. m.

Nr. 30. 16. nóvbr.

14. gr.

Hið árlega fyrningargjald skal greiða 6. júní ár hvert, í fyrsta skipti 6. júní eptir að hús er byggt, og svo lengi sem hús stendur.

15. gr.

Nú greiðir prestur eigi fyrningargjaldið á ákveðnum degi, og skal þá landssjóður leggja það fram til bráðabirgða, en hefur aptur lögtaksrjett fyrir því á hendur presti.

16. gr.

Tekjur og eigur Fyrningarsjóðs skal ávaxta í Útborgunardeild Söfnunarsjóðs Íslands.

17. gr.

Nú fellur hús, sem greitt er af fyrningargjald, fyrir venjulega fyrningu, og skal Fyrningarsjóður þá innan 6 mánaða frá aðvörunardegi leggja fram allt það, sem sjóðnum hefur greiðst fyrir húsið, að viðbættum öllum vöxtum af árgjöldunum.

Nemi slit eða gallar á húsinu meiru en venjulegri fyrningu, bætir prestur það með álagi á vanalegan hátt.

18. gr.

Stjórnin semur í byrjun hvers árs reikning sjóðsins fyrir hið umliðna ár og birtir síðan reikninginn í B-deild Stjórnartíðindanna.

19. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1908.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 14.

Den aarlige Amortisationsydelse betales hvert Aars 6. Juni, første Gang den næstpaafølgende 6. Juni efter at Bygningen er opført, og saa længe den staar.

§ 15.

Erlægger Præsten ikke Amortisationsydelsen til den fastsatte Dag, udredes den foreløbig af Landskassen, der igen har Udpantningsret for samme hos Præsten.

§ 16.

Amortisationsfondens Indtægter og Kapitaler forrentes i Sparebankens Udbetalingsafdeling.

§ 17.

Naar en Bygning, hvoraf der erlægges Amortisationsydelse, paa sædvanlig Maade forgaar paa Grund af Ælde, skal Amortisationsfonden inden 6 Maaneder fra Anmeldelsesdagen udbetale alt, hvad der er blevet indbetalt i Fonden for Bygningen, med Tillæg af hele Renten af Aarsydelserne.

Saafremt Fæld eller Mangler ved Huset overstige sædvanlig Medtagen ved Ælde erstattes dette af Præsten med sædvanlig Aabod.

§ 18.

I Begyndelsen af hvert Aar affatter Regeringen Fondens Regnskab for det forløbne Aar og bekendtgør det derefter i Regeringstidenden Afdeling B.

§ 19.

Nærværende Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 31.
16.
nóvbr.

Lög

um

forstjórn landsímanna.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Skipa skal forstjóra fyrir símamálefni landsins; hann stendur beint undir stjórnarráðinu. Ráðherrann ákveður starfsvið hans. Hann hefur í árslaun 3,500 krónur. Konungur veitir það embætti.

Verði embætti þetta veitt þeim manni, sem nú hefur forstjórn landsímanna á hendi, veitist honum persónuleg launaviðbót 1,500 kr. á ári.

2. gr.

Til aðstoðar á aðalskrifstofu landsímanna veitast 3,000 kr. á ári. Tölu starfsmanna við landsímana ákveður stjórnarráðið. Laun þeirra eru ákveðin með fjárlögum.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1908.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

* Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 31.
16.
Novbr.

Lov

om

Bestyrelse af Landstelegraf- og Landstelefonvæsenet.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Der skal ansættes en Direktør for Landets Telegraf- og Telefonvæsen. Han staar direkte under Ministeriet og hans Forretningsomraade bestemmes af Ministeren. Han lønnes med 3,500 Kr. aarlig og udnævnes af Kongen.

Bliver Embedet besat med den Mand, der nu forestaaar Landstelegraf- og Landstelefonvæsenet, erholder han et personligt Lønningstillæg af 1,500 Kr. aarlig.

§ 2.

Til Medhjælp paa Landstelegraf- og Landstelefonvæsenets Hovedkontor bevilges 3,000 Kr. aarlig. Antallet af Funktionærerne ved Landstelegraf- og Landstelefonvæsenet fastsættes af Ministeriet, men deres Lønninger bestemmes paa Finansloven.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 32.
16.
nóvbr.

Lög

um

útgáfu lögbirtinga-blaðs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Landsstjórnin gefur út blað til þess að birta stjórnvaldaauglýsingar, innkallanir og aðrar almennar tilkynningar og skýrslur, sem eptir núgildandi lagafyrirmælum á að birta í einhverju frjettablaði í Reykjavík, er stjórnin til tekur. Í stjórnvaldablaði Íslands má og birta auglýsingar um rjettarverk og yfirvaldsráðstafanir, sem ekki er lögskipuð birting á, svo og umburðarbrjef og sjerhvað það, er landsstjórninni þykir þörf á að gjöra almenningi kunnugt.

Í blaði þessu skal birta allar auglýsingar um seldan óskilafjenað.

2. gr.

Stjórnarráðið ákveður borgun fyrir birtingar í blaðinu, samkvæmt því, er tíðkast hefur um borgun fyrir birting stjórnvaldaauglýsinga í blöðum þeim, er fyrirskipað hefur verið að birta þær í. Enn fremur ákveður stjórnarráðið, hverjar auglýsingar og birtingar skuli vera ókeypis í blaðinu, og tiltekur söluverð þess; svo skipar það og fyrir um, hver stjórnarvöld skuli fá blaðið ókeypis, og hvað gjöra skuli til þess að gjöra almenningi ljettara fyrir að fá vitneskju um það, er í blaðinu stendur.

3. gr.

Stjórnarráðið heldur sjerstakan reikning yfir árlegar tekjur og gjöld lögbirtingablaðsins. Ef tekjuhalli verður, telst hann með skrifstofukostnaði stjórnarráðsins, en verði tekjuafgangur, telst hann með óvissum tekjum landssjóðs.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 32.
16.
Novbr.

Lov

om

Udgivelse af en offentlig Bekendtgørelsestidende.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen udgiver en Tidende, hvori optages offentlige Bekendtgørelser, Indkaldelser og andre almindelige Meddelelser og Beretninger, som efter nugældende Lovbestemmelser skulle bekendtgøres i et i Reykjavik udkommende af Regeringen autoriseret Blad. I Islands offentlige Bekendtgørelsestidende kunne ogsaa indrykkes Bekendtgørelser om Retshandlinger og administrative Forholdsregler, hvis Bekendtgørelse ikke er lovbefalet, saavel som Cirkulærer og hvilket som helst andet, som Regeringen maatte finde Anledning til at gøre almindelig bekendt.

I Tidenden optages alle Bekendtgørelser om solgt Driftefæ.

§ 2.

Ministeriet bestemmer Betalingen for Bekendtgørelser i Tidenden overensstemmende med hvad der har været Brug med Hensyn til offentlige Bekendtgørelser i de til deres Indrykning autoriserede Blade. Endvidere bestemmer Ministeriet, hvilke Bekendtgørelser og Underretninger uden Betaling skulle optages i Tidenden og fastsætter Abonnementsprisen paa denne, hvorhos det foreskriver, hvilke Autoriteter skulle faa Tidenden uden Betaling, samt hvilke Foranstaltninger der skulle træffes for at lette Publikum Adgangen til at erholde Underretning om Tidendens Indhold.

§ 3.

Ministeriet fører særskilt Regnskab over Bekendtgørelsestidendens aarlige Indtægter og Udgifter. I Tilfælde af Underskud, henregnes dette til Ministeriets Kontorholdsudgifter, medens eventuelt Overskud henregnes til Landskassens tilfældige Indtægter.

Nr. 32. 16. nóvbr.

4. gr.

Opið brjef frá 27. maí 1859, »um breyting á reglum þeim, er gilda á Íslandi viðvíkjandi auglýsingum í blöðum í vissum tilfellum«, skal úr gildi fellt. Birting í lögbirtingablaði Íslands skal eptirleiðis hafa sama löggildi eins og birting í þeim blöðum, sem flutt hafa stjórnvaldaauglýsingar, hefur haft til þessa.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1908.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Plakat af 27. Maj 1859 »angaaende Forandring i de for Island gældende Regler om Bekendtgørelser i offentlige Tidender i visse Tilfælde« ophæves. Bekendtgørelse i Islands offentlige Bekendtgørelsestidende skal for Fremtiden have samme lovmæssige Gyldighed som Kundgørelse i de til Indrykning af offentlige Bekendtgørelser autoriserede Blade hidtil har haft.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 33.
16.
nóvbr.

Lög

um

metramæli og vog.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Mæli og vog skal af metrakerfi leiða á Íslandi.
Tugakerfi skal ráða í skiptingu mælis og vogar.

2. gr.

Lengd metra og þyngd kílógramms skal jafnt þeirri fyrirmynd mælistærða þessara, sem ákveðin er af allsherjarstofnuninni fyrir mæli og vog í Parísarborg.

3. gr.

Í mæli og vog skal hafa frumeiningar þær og skiptinefni, sem nú skal greina.

Lengdarmál.

Frumeining lengdarmáls er metri.
1 desímetri er $^1/_{10}$ metra.
1 sentímetri er $^1/_{100}$ metra.
1 mílímetri er $^1/_{1000}$ metra.
1 dekametri er 10 metrar.
1 hektómetri er 100 metrar.
1 kílómetri er 1000 metrar.
10 kílómetrar er metramíla.

Flatarmál.

Frumeining flatarmáls er fermetri.
Einn ari er 100 fermetrar.
Einn hektari er 100 arar.
Einn ferkílómetri er 100 hektarar.

Rúmmál.

Frumeining rúmmáls er teningsmetri. Þúsundasti hluti teningsmetra (teningsdesímetri) er lítri.
1 desílítri er $^1/_{10}$ lítra.
1 sentílítri er $^1/_{100}$ lítra.
1 dekalítri er 10 lítrar.
1 hektrólítri er 100 lítrar.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

metrisk System for Maal og Vægt.

Nr. 33.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Metersystemet skal være Grundlag for Maal og Vægt i Island.
Inddeling af Maal og Vægt foregaar efter Decimalsystemet.

§ 2.

Meterens Længde og Kilogrammets Vægt er lige med den Normalmeter og det Normalkilogram, som er normeret af det i Paris oprettede internationale Bureau for Maal og Vægt.

§ 3.

For de forskellige Maal og for Vægt gælde følgende Enheder og Benævnelser:

Længdemaal.

Enheden for Længdemaalet er Meteren.
1 Decimeter er $^1/_{10}$ Meter.
1 Centimeter er $^1/_{100}$ Meter.
1 Millimeter er $^1/_{1000}$ Meter.
1 Dekameter er 10 Meter.
1 Hektometer er 100 Meter.
1 Kilometer er 1000 Meter.
10 Kilometer er en Metermil.

Flademaal.

Enheden for Flademaalet er Kvadratmeteren.
En Ar er 100 Kvadratmeter.
En Hektar er 100 Ar.
En Kvadratkilometer er altsaa 100 Hektar.

Rummaal.

Enheden for Rummaalet er Kubikmeteren. Tusindedelen heraf (Kubikdecimeteren) er en Liter.
1 Deciliter er $^1/_{10}$ Liter.
1 Centiliter er $^1/_{100}$ Liter.
1 Dekaliter er 10 Liter.
1 Hektoliter er 100 Liter.

Nr. 33. 16. nóvbr.

Vog.

Frumeining vogar er 1 lítri vatns og nefnist kílógramm.

1 kílógramm er 1000 grömm.

1 desígramm er $^1/_{10}$ úr grammi.

1 sentígramm er $^1/_{100}$ úr grammi.

1 mílígramm er $^1/_{1000}$ úr grammi.

1 dekagram er 10 grömm ($^1/_{100}$ úr kílógrammi).

1 hektógramm er 100 grömm ($^1/_{10}$ úr kílógrammi).

1 tonn er 1000 kílógrömm.

Stjórnarráð Íslands getur ákveðið, hver íslenzk heiti megi nota jafnhliða útlendu heitunum og hverjar styttingar skuli hafa til þess að tákna frumeiningar þær og skiptinefni, sem talin eru í þessari lagagrein.

4. gr.

Konungur ákveður tímatakmark, er þó má eigi síðar vera en þrem árum eptir staðfesting laga þessara, en upp frá því skal eingöngu nota metrakerfi í mæli og vog við útreikning á tollgjöldum til landssjóðs og öðrum opinberum gjöldum, sem teljast í vog eða mæli.

Frá sama tíma má nota metramæli og metravog í verzlun og viðskiptum, þegar þeim, er skiptin eiga, kemur saman um það. Að tveim árum liðnum eptir nefnt tímatakmark skal eingöngu nota metramál og metravog; þó getur konungur ákveðið, að vogarlóð og reizlur, er gjörðar eru eptir vogarkerfinu frá 1. desbr. 1865 sje notuð fyrst um sinn; svo má og framvegis nota vogarlóð þau, sem löggilt eru til meðalasölu og viktar dýrindismálma, til þess, er þau eru ætluð. Á því tímabili, þegar nota má metrakerfið jafnhliða núgildandi mæli og vog, skal í hverri þeirri búð eða byrgi, þar er verzlun er rekin í smásölu, vera upphengd eða á annan auðveldan hátt höfð til sýnis kaupendum, tafla, staðfest af stjórnarráðinu, er sýni breytingu mælis og vogar úr einu kerfinu í annað.

Aðfluttar vörur, sem eigi er raskað umbúðum á, má hafa til sölu eptir mæli þeim og vog, sem þær eru seldar eptir í landi því, er þær fluttust frá.

5. gr.

Hlutfallið milli núgildandi mælis og vogar og metramælis og metravogar skal telja svo sem nú skal greina, bæði í opinberum erindum og einstakra manna skiptum:

1 míla á landi	7.532 kílómetra.
1 sjómíla	1.855 kílómetra.
(1 vika sjávar 7.408 kílómetra)	
1 faðmur	1.8831 metra.
1 alin	0.6277 metra.
1 fet	0.31385 metra.
1 þumlungur	2.615 sentímetra.
1 lína	2.18 mílímetra.
1 fermíla	56.7383 ferkílómetra.
1 túndagslátta	0.31914 hektara.
1 engjateigur (dagslátta)	0.56736 hektara.

Nr. 33. Lög 16. nóvember um metramæli og vog.

Vægt.

Enheden for Vægten er Kilogrammet = Vægten af 1 Liter Vand.

1 Kilogram er 1000 Gram.

1 Decigram er $^1/_{10}$ Gram.

1 Centigram er $^1/_{100}$ Gram.

1 Miligram er $^1/_{1000}$ Gram.

1 Dekagram er 10 Gram ($^1/_{100}$ Kilogram).

1 Hektogram er 100 Gram ($^1/_{10}$ Kilogram).

1 Ton = 1000 Kilogram.

Det kan af Islands Ministerium fastsættes, hvilke islandske Benævnelser, der kan anvendes jævnsides de udenlandske, og hvilke forkortede Betegnelser, der bliver at anvende for de i denne Paragraf omhandlede Enheder og Benævnelser.

§ 4.

Fra det Tidspunkt, som Kongen nærmere fastsætter, dog ikke senere end 3 Aar, efter at nærværende Lov er udkommen, skal metrisk Maal og Vægt udelukkende benyttes ved al Beregning af Told til Landskassen og andre offentlige Afgifter, som beregnes efter Maal og Vægt.

Fra samme Tidspunkt skal i Handel og Vandel, naar Parterne derom ere enige, Anvendelse af metriske Maale- og Vejeredskaber være tilladt. Fra Toaarsdagen efter fornævnte Tidspunkt bliver metrisk Maal og Vægt udelukkende at anvende; dog forbeholdes det Kongen at bestemme, at de til Vægtsystemet af 1. December 1865 hørende Vægtlodder og de efter dette System indrettede Bismere fremdeles indtil videre kunne anvendes, ligesom de til Medicinalhandelen og til Vægt for ædle Metaller justerede Vægtlodder fremdeles kunne benyttes efter deres Bestemmelse. I Lokaler, hvor der drives Detail-Handel, skal der i det Tidsrum, da det metriske System kan anvendes sideordnet med det hidtil gældende System for Maal og Vægt, være ophængt eller paa anden Maade anbragt en for Køberne let tilgængelig, af Ministeriet autoriseret Tabel, som angiver Omsætningstallene mellem de to Systemer.

Fremmede Varer i original Pakning eller Tildannelse kunne udbydes til Salg efter vedkommende fremmede Maal og Vægt.

§ 5.

Forholdet mellem nugældende Maal og Vægt og metrisk Maal og Vægt bliver i alle offentlige og private Forhold at beregne saaledes:

1 Mil (paa Land)	7,532 Kilometer.
1 Sømil	1,852 —
1 islandsk Sømil	7,408 Kilometer.
1 Favn	1,8831 Meter.
1 Alen	0,6277 —
1 Fod	0,31385 —
1 Tomme (Duodecimaltomme)	2,615 Centimeter.
1 Linie (Duodecimallinie)	2,18 Millimeter.
1 Kvadratmil	56,7383 Kvadratkilometer.
1 Tundagslæt (900 Kvadratfavne)	0,31914 Hektar.
1 Engdagslæt (1600 —)	0,56736 —

Nr. 33. 16. nóvbr.

1 ferfaðmur	3.546 fermetra.
1 feralin	0.394 fermetra.
1 ferfet	0.0985 fermetra.
1 ferþumlungur	6.84 fersentímetra.
1 teningsfet	0.030916 teningsmetra.
1 brennifaðmur (72 teningsfet)	2.226 teningsmetra.
1 pottur ($^1/_{32}$ teningsfet)	0.9661 lítra.
1 almenn tunna (lýsistunna 120 pottar)	1.1593 hektólítra.
1 öltunna (136 pottar)	1.3139 hektólítra.
1 korntunna (144 pottar)	1.3912 hektólítra.
1 kornskeppa	17.39 lítra.
1 anker (39 pottar)	37.68 lítra.
1 skippund	160 kílógrömm.
1 pund	0.5 kílógrömm.
1 tunna smjörs (224 pund)	112 kílógrömm.

Þegar reiknað er aðflutningsgjald og útflutningsgjald skal þó, ef ekki er öðruvísi ákveðið í sjerstökum lögum, telja 1 pott sama sem 1 lítra.

Stjórnarráð Íslands getur, ef þörf gjörist, sett nánari ákvarðanir um hlutföllin milli metrakerfis og núgildandi mælis og vogar, þar á meðal um styttan tugabrotareikning við útreikning annara opinberra gjalda.

6. gr.

Brot á móti næstsíðustu málsgrein 4. greinar varða sektum til landssjóðs frá 5—50 kr., og skulu mál út af þeim brotum rekin sem opinber lögreglumál.

§ 7.

Eldri lagaákvæði um mæli og vog, sem koma í bága við þessi lög, eru úr gildi felld jafnóðum og lög þessi koma til framkvæmda samkvæmt 4. gr.

Tilsk. 25. júní 1869 um mæling skipa og önnur lagaákvæði um það efni skulu þó óhögguð standa.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

1 Kvadratfavn	3,546	Kvadratmeter.
1 Kvadratalen	0,394	—
1 Kvadratfod	0,0985	—
1 Kvadrattomme	6,84	Kvadratcentimeter.
1 Kubikfod	0,030916	Kubikmeter.
1 Favn Brænde (72 Kubikfod)	2,226	—
1 Pot ($^1/_{32}$ Kubikfod)	0,9661	Liter.
1 almindelig Tønde (Trantønde) (120 Potter)	1,1593	Hektoliter.
1 Øltønde (136 Potter)	1,3139	—
1 Korntønde (144 Potter)	1,3912	—
1 Kornskæppe	17,39	Liter.
1 Anker (39 Potter)	37,68	—
1 Skippund	160	Kilogram.
1 Pund	0,5	—
1 Tønde Smør (224 Pund)	112	—

Ved Beregningen af Indførselstold og Udførselsafgift bliver dog, for saa vidt ikke anderledes fastsættes ved særlig Lov, 1 Pot at regne for en Liter.

Yderligere Bestemmelser om Forholdet mellem nugældende Maal og Vægt og metrisk Maal og Vægt eller omvendt, derunder om forkortet Decimalberegning ved Beregningen af andre offentlige Afgifter, kan, om saadant findes fornødent, fastsættes af Islands Ministerium.

§ 6.

Overtrædelse af denne Lovs § 4, næstsidste Stykke, straffes med Bøder til Landskassen fra 5 til 50 Kroner. — Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 7.

Alle tidligere Love og Anordninger om Maal og Vægt, der stride imod denne Lov, ophæves saa snart og for saa vidt denne Lov i Overensstemmelse med § 4 træder i Kraft.

Forordningen angaaende Skibes Maaling af 25. Juni 1869 med dertil hørende senere Bestemmelser forbliver dog uberørt af nærværende Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 34.
16.
nóvbr.

Lög

um

skipun læknishjerað o. fl.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Íslandi skal skipt í 43 læknishjeruð, þau er hjer segir:

1. Reykjavíkurhjerað: Reykjavíkurkaupstaður og Seltjarnarneshreppur inn að Elliðaám og Fossvogi, að meðtaldri Engey og Viðey. Læknissetur í Reykjavík.
   Læknirinn í hjeraði þessu er enn fremur skyldugur til, þegar því verður við komið og þess er leitað, að vitja sjúklinga í Kjósarhreppi og Kjalarneshreppi.
2. Hafnarfjarðarhjerað: Bessastaðahreppur, Garðahreppur, Seltjarnarneshreppur fyrir ofan Elliðaár og Fossvog, Mosfellshreppur, Kjalarneshreppur og Kjósarhreppur. Læknissetur í Hafnarfirði.
3. Skipaskagahjerað: Ytri Akraneshreppur, Innri Akraneshreppur, Skilmannahreppur, Leirár- og Melahreppur og Strandarhreppur. Læknissetur á Skipaskaga.
4. Borgarfjarðarhjerað: Skorradalshreppur, Andakílshreppur, Lundareykjadalshreppur, Reykholtsdalshreppur, Hálsahreppur, Hvítársíðuhreppur, Þverárhlíðarhreppur, Norðurárdalshreppur, Stafholtstungnahreppur.
5. Borgarneshjerað: Borgarhreppur, Álptaneshreppur, Hraunhreppur, Kolbeinsstaðahreppur, Eyjahreppur. Læknissetur í Borgarnesi.
6. Ólafsvíkurhjerað: Staðarsveit, Breiðavíkurhreppur, Neshreppur utan Ennis og Neshreppur innan Ennis. Læknissetur í Ólafsvík.
7. Stykkishólmshjerað: Eyrarsveit, Stykkishólmshreppur, Helgafellshreppur, Skógarstrandarhreppur og Miklaholtshreppur. Læknissetur í Stykkishólmi.
8. Dalahjerað: Dalasýsla, nema Rauðseyjar og Rúfeyjar.
9. Reykhólahjerað: Geiradalshreppur, Reykhólahreppur og Gufudalshreppur.
10. Flateyjarhjerað: Flateyjarhreppur, Rauðseyjar og Rúfeyjar í Dalasýslu, Múlahreppur og Hjarðarnes að Vatnsfirði. Læknissetur í Flatey.
11. Patreksfjarðarhjerað: Rauðasandshreppur, Tálknafjarðarhreppur og Barðastrandarhreppur vestan Vatnsdalsár. Læknissetur í Patreksfjarðarkauptúni.
12. Bíldudalshjerað: Suðurfjarðahreppur og Dalahreppur. Læknissetur í Bíldudalskauptúni.
13. Þingeyrarhjerað: Vestur-Ísafjarðarsýsla. Læknissetur á Þingeyri.
14. Ísafjarðarhjerað: Hólshreppur, Eyrarhreppur, Ísafjarðarkaupstaður, Súðavíkurhreppur. Ögurhreppur, Reykjarfjarðarhreppur, Nauteyrarhreppur, Snæfjallahreppur. Læknissetur í Ísafjarðarkaupstað.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 34.
16.
Novbr.

om

Omordning af Lægedistrikterne i Island.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Island inddeles i følgende 43 Lægedistrikter.

1. Reykjavik Distrikt: Reykjavik Købstad samt Seltjarnarnesrep ind til Ellidaelven og Fossvog, iberegnet Engø og Vidø. Lægens Bopæl i Reykjavik.
   Lægen i dette Distrikt er endvidere pligtig til, naar det forlanges og Forholdene tillade det, at yde Lægehjælp til Beboerne af Kjosar- og Kjalarnesrepper.
2. Hafnarfjord Distrikt: Bessastadarep, Gardarep, Seltjarnarnesrep ovenfor Ellidaelven og Fossvog, Mosfellsrep, Kjalarnesrep og Kjosarrep. Lægens Bopæl i Hafnarfjørdur.
3. Skipaskaga Distrikt: Ydre Akranesrep, Indre Akranesrep, Skilmannarep, Leirar og Melarep og Strandarrep. Lægens Bopæl i Skipaskagi.
4. Borgarfjord Distrikt: Skorradalsrep, Andakilsrep, Lundareykjadalsrep, Reykholtsdalsrep, Halsarep, Hvitarsidarep, Thverarhlidarrep, Nordurardalsrep og Stafholtstungnarep.
5. Borgarnes Distrikt: Borgarrep, Alptanesrep, Hraunrep, Kolbeinsstadarep, Eyjarep. Lægens Bopæl i Borgarnes.
6. Olafsvik Distrikt: Stadarrep, Breidavikurrep, Nesrep udenfor Enni, Nesrep indenfor Enni. Lægens Bopæl i Olafsvik.
7. Stykkisholms Distrikt: Eyrarrep, Stykkisholmsrep, Helgafellsrep, Skogarstrandarrep og Miklaholtsrep. Lægens Bopæl i Stykkisholmur.
8. Dala Distrikt: Dala Syssel med Undtagelse af Raudsøer og Ruføer.
9. Reykhola Distrikt: Geiradalsrep, Reykholarep og Gufudalsrep.
10. Flatø Distrikt: Flatørep, Raudsøer og Ruføer i Dala Syssel, Mularep og Hjardarnes indtil Vatnsfjord. Lægens Bopæl i Flatø.
11. Patreksfjord Distrikt: Raudasandsrep, Talknafjordrep og Bardastrandarrep vestenfor Vatnsdalsaa. Lægens Bopæl i Patreksfjord Handelssted.
12. Bildudals Distrikt: Sudurfjardarrep og Dalarep. Lægens Bopæl i Bildudal Handelssted.
13. Thingøre Distrikt: Vest-Isafjord Syssel. Lægens Bopæl i Thingøre.
14. Isafjord Distrikt: Holsrep, Eyrarrep, Isafjord Købstad, Sudavikrep, Øgurrep, Reykjarfjordrep, Nauteyrarrep, Snæfjallarep. Lægens Bopæl i Isafjord Købstad.

Nr. 34. 16. nóvbr.

15. Hesteyrarhjerað: Grunnavíkurhreppur og Sljettuhreppur. Læknissetur á Hesteyri.
16. Strandahjerað: Strandasýsla að undanskildum Bæjarhreppi.
17. Miðfjarðarhjerað: Húnavatnssýsla vestan Gljúfurár, og Bæjarhreppur í Strandasýslu.
18. Blönduóshjerað: Húnavatnssýsla austan Gljúfurár. Læknissetur á Blönduósi.
19. Sauðárkrókshjerað: Skefilsstaðahreppur, Sauðárhreppur, Staðarhreppur, Seiluhreppur, Lýtingsstaðahreppur, Akrahreppur og Rípurhreppur. Læknissetur á Sauðárkróki.
20. Hofsóshjerað: Viðvíkurhreppur, Hólahreppur, Hofshreppur, Fellshreppur, Haganeshreppur og Holtshreppur. Læknissetur á Hofsósi.
21. Siglufjarðarhjerað: Hvanneyrarhreppur. Læknissetur í Siglufjarðarkauptúni.
22. Svarfdælahjerað: Þóroddsstaðahreppur, Svarfaðardalshreppur og Arnarneshreppur inn að Hillum. Læknissetur í Dalvík.
23. Akureyrarhjerað: Arnarneshreppur innan við Hillur, Skriðuhreppur, Glæsibæjarhreppur, Akureyrarkaupstaður, Hrafnagilshreppur, Saurbæjarhreppur, Öngulsstaðahreppur, Svalbarðsstrandarhreppur, Illugastaðasókn í Hálshreppi. Læknissetur í Akureyrarkaupstað.
24. Höfðahverfishjerað: Grýtubakkahreppur, Flateyjarhreppur, Draflastaða- og Hálssóknir í Fnjóskadal.
25. Reykdælahjerað: Ljósavatnshreppur ofan fyrir Þóroddsstað, Reykdælahreppur og Skútustaðahreppur.
26. Húsavíkurhjerað: Ljósavatnshreppur upp undir Þóroddsstað, Aðaldælahreppur, Húsavíkurhreppur og Grímsey. Læknissetur í Húsavík.
27. Axarfjarðarhjerað: Kelduneshreppur, Axarfjarðarhreppur, Fjallahreppur og Presthólahreppur.
28. Þistilfjarðarhjerað: Svalbarðshreppur, Sauðaneshreppur og Skeggjastaðahreppur. Læknissetur á Þórshöfn.
29. Vopnafjarðarhjerað: Vopnafjarðarhreppur. Læknissetur í Vopnafjarðarkauptúni.
30. Hróarstunguhjerað: Jökuldalshreppur beggja megin Jökulsár upp að Gilsá ,Hlíðarhreppur, Tunguhreppur, Hjaltastaðarhreppur, Eiðahreppur og Borgarfjarðarhreppur.
31. Fljótsdalshjerað: Jökuldalshreppur beggja megin Jökulsár fyrir ofan Gilsá, að meðtaldri Jökuldalsheiði, Möðrudal og Víðidal, Fellahreppur, Fljótsdalshreppur, Skriðdalshreppur og Vallahreppur.
32. Seyðisfjarðarhjerað: Loðmundarfjarðarhreppur, Seyðisfjarðarhreppur, Seyðisfjarðarkaupstaður og Mjóafjarðarhreppur. Læknissetur í Seyðisfjarðarkaupstað.
33. Reyðarfjarðarhjerað: Norðfjarðarhreppur og Reyðarfjarðarhreppur. Læknissetur í Eskifjarðarkauptúni.
34. Fáskrúðsfjarðarhjerað: Fáskrúðsfjarðarhreppur, Stöðvarhreppur og Norðurdalur í Breiðdalshreppi. Læknissetur í Búðakauptúni.
35. Berufjarðarhjerað: Breiðdalshreppur að undanskildum Norðurdal, Beruneshreppur og Geithellnahreppur. Læknissetur á Djúpavogi.
36. Hornafjarðarhjerað: Austur-Skaptafellssýsla að undanskildum Hofshreppi.
37. Síðuhjerað: Hofshreppur, Hörgslandshreppur, Kirkjubæjarhreppur, Leiðvallarhreppur, Álptavershreppur og Skaptártunguhreppur.
38. Mýrdalshjerað: Hvammshreppur, Dyrhólahreppur, Austur- og Vestur-Eyjafjallahreppur.
39. Vestmanneyjahjerað: Vestmanneyjar.
40. Rangárhjerað: Rangárvallasýsla, að undanskildum Austur- og Vestur-Eyjafjallahreppum.

15. Hesteyri Distrikt: Grunnavikurrep og Sljetturep. Lægens Bopæl i Hesteyri.
16. Stranda Distrikt: Stranda Syssel med Undtagelse af Bæjarrep.
17. Midfjord Distrikt: Hunavatn Syssel vestenfor Gljufuraa og Bæjarrep i Stranda Syssel.
18. Blønduos Distrikt: Hunavatn Syssel østenfor Gljufuraa. Lægens Bopæl i Blønduos.
19. Saudarkrok Distrikt: Skefilsstadarep, Saudaarep, Stadarrep, Seilurep, Lytingsstadarep, Akrarep og Ripurrep. Lægens Bopæl i Saudarkrokur.

20. Hofsos Distrikt: Vidvikurrep, Holarep, Hofsrep, Fellsrep, Haganesrep og Holtsrep. Lægens Bopæl i Hofsos.
21. Siglufjord Distrikt: Hvannørerep. Lægens Bopæl i Siglufjord Handelssted.
22. Arnarnes Distrikt: Thoroddsstadarrep, Svarfadardalsrep og Arnarnesrep indtil Hillur. Lægens Bopæl i Dalvik.
23. Akureyri Distrikt: Arnarnesrep indenfor Hillur, Skridurep, Glæsibærep, Akureyri Købstad, Hrafnagilsrep, Saurbærep, Øngulsstadarep, Svalbardsstrandarrep, Illugastadasogn i Halsrep. Lægens Bopæl i Akureyri Købstad.

24. Høfdahverfis Distrikt: Grytubakkarep og Flatørep, Draflastada- og Halssogne i Fnjóskadal.
25. Reykdæla Distrikt: Ljosavatnsrep ovenfor Thoroddsstad, Reykdælarep, Skutustadarep.
26. Husavik Distrikt: Ljosavatnsrep op til Thoroddsstad, Adaldælarep, Husavikrep og Grimsø. Lægens Bopæl i Husavik.
27. Axarfjord Distrikt: Keldunesrep, Axarfjord, Fjallarep og Prestholarep.

28. Thistilfjord Distrikt: Svalbardsrep, Saudanesrep og Skeggjastadarep. Lægens Bopæl i Thorshavn.
29. Vopnafjord Distrikt: Vopnafjordrep. Lægens Bopæl i Vopnafjord Handelssted.
30. Hroarstunga Distrikt: Jøkuldalsrep paa begge Sider af Jøkulsaa op til Gilsaa; Hlidarrep, Tungurep, Hjaltastadarrep, Eidarep og Borgarfjord Rep.
31. Fljotsdal Distrikt: Jøkuldalsrep paa begge Sider af Jøkulsaa ovenfor Gilsaa, iberegnet Jøkuldalshede, Mødrudalur og Vididalur, Fellarep, Fljotsdalsrep, Skriddalsrep og Vallarep.
32. Seydisfjord Distrikt: Lodmundarfjordrep, Seydisfjordrep, Seydisfjord Købstad og Mjoafjordrep. Lægens Bopæl i Seydisfjord Købstad.
33. Reydarfjord Distrikt: Nordfjordrep og Reydarfjordrep. Lægens Bopæl i Eskifjord Handelssted.
34. Faskrudsfjord Distrikt: Faskrudsfjordrep, Stødvarrep og Nordurdal i Breiddal. Lægens Bopæl i Buda Handelssted.
35. Berufjord Distrikt: Breiddalsrep med Undtagelse af Nordurdal, Berunesrep og Geithellnarep. Lægens Bopæl i Djupavog.
36. Hornafjord Distrikt: Øster Skafafell Syssel, med Undtagelse af Hofsrep.
37. Sida Distrikt: Hofsrep, Hørgslandsrep, Kirkjubærep, Leidvallarrep, Alptaversrep og Skaptartungarep.
38. Myrdals Distrikt: Hvammsrep, Dyrholarep, Øster- og Vester-Øfjeldsrepper.

39. Vestmannø Distrikt: Vestmannøerne.
40. Rangar Distrikt: Rangarvalla Syssel med Undtagelse af Øster- og Vester-Øfjeldrepper.

Nr. 34. 16. nóvbr.

41. Eyrarbakkahjerað: Villingaholtshreppur, Hraungerðishreppur, Gaulverjabæjarhreppur, Stokkseyrarhreppur, Eyrarbakkahreppur, Sandvíkurhreppur, Ölfushreppur, Selvogshreppur og Grafningshreppur. Læknissetur á Eyrarbakka.

42. Grímsneshjerað: Skeiðahreppur, Gnúpverjahreppur, Hrunamannahreppur, Biskupstungnahreppur, Grímsneshreppur og Þingvallahreppur.

43. Keflavíkurhjerað: Vatnsleysustrandarhreppur, Njarðvíkurhreppur, Rosmhvalaneshreppur, Miðneshreppur, Hafnahreppur og Grindavíkurhreppur. Læknissetur í Keflavík.

Ráðherra getur, eptir tillögum hlutaðeigandi sýslunefndar eða sýslunefnda, gjört breytingu á takmörkunum milli hinna einstöku læknishjeraða, og verða læknar að sætta sig við þá breytingu endurgjaldslaust.

Nú er hjeraðslæknis vitjað úr öðru læknishjeraði til konu í barnsnauð eða í annari mjög brýnni nauðsyn, fyrir þá sök, að hægra er að ná til hans en viðkomandi læknis, og hefur hann þá sömu skyldu til að vitja sjúklingsins, eins og hjeraðsbúi hans ætti í hlut.

2. gr.

Konungur skipar hjeraðslækna í hjeruð þau öll, er talin eru í 1. gr.

Auk þess skulu skipaðir aðstoðarlæknar hjeraðslæknunum í Ísafjarðarhjeraði og Akureyrarhjeraði. Aðstoðarlækna þessa skipar ráðherra.

Í þeim hjeruðum, þar sem lög þessi ekki kveða beint á um það, hvar læknissetrið skuli vera, skal hjeraðslæknir skyldur til að setjast þar að, er ráðherra ákveður með ráði viðkomandi sýslunefndar eða sýslunefnda.

Hjeraðslæknarnir í Reykjavíkurhjeraði, Ísafjarðarhjeraði, Akureyrarhjeraði og Seyðisfjarðarhjeraði skulu skyldir að takast á hendur án sjerstakrar borgunar lækniseptirlit við sóttvarnarhús þau, er þar eru byggð samkvæmt 6. gr. laga 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

3. gr.

Hjeraðslæknir hver fær að árslaunum 1,500 kr.

Aðstoðarlæknunum skal veita 800 kr. þóknum hvorum á ári.

Launin greiðast úr landssjóði.

Hafi nokkur hjeraðslæknir, sem nú er skipaður í embætti, hærri laun en honum bæri eptir lögum þessum, heldur hann því, sem fram yfir er, sem viðbót við sjálfan hann.

Hjeraðslæknar þeir, sem nú eru í embættum, verða endurgjaldslaust að sætta sig við hverja breyting, sem verður á hjeruðum þeirra eptir lögum þessum.

4. gr.

Um borgun fyrir störf hjeraðslækna fer eptir gjaldskrá, er ráðherrann semur, með ráði landlæknis. Gjaldskrá þessi skal yfirleitt eigi mæla fyrir um hærri borgun en þá, sem ákveðin er fyrir læknisverk í 4. og 5. gr. laga 13. okt. 1899 nr. 24, eða sem næst eptir tiltölu við það, er um önnur læknisstörf er að ræða en þau, sem þar eru nefnd.

5. gr.

Verði læknir að takast ferð á hendur til þess að leysa af hendi störf sín í þarfir hins opinbera eða einstakra manna, skal sjá honum fyrir flutningi ókeypis og svo beina leið sem hægt er, og greiða honum enn fremur, auk borgunar fyrir læknisverkið, 30 aura fyrir hverja klukkustund að deginum til, milli miðmorguns og náttmála, en 50 aura fyrir stundina á öðrum tíma sólarhringsins. Þegar læknir ferðast í þarfir heilbrigðis- og rjettargæzlu, ber honum yfirleitt 40 aura borgun fyrir hverja stund, sem hann er á

41. Eyrarbakki Distrikt. Villingaholtrep, Hraungerdisrep, Gaulverjarbæjarrep, Stokkseyrarrep, Eyrarbakkirep, Sandvikurrep, Ølfusrep, Selvogsrep og Grafningsrep. Lægens Bopæl i Eyrarbakki.
42. Grimsnes Distrikt: Skeidarep, Gnupverjarep, Hrunamannarep, Biskupstungnarep, Grimsnesrep og Thingvallarep.
43. Keflavik Distrikt: Vatnsleysustrandarrep, Njardvikurrep, Rosmhvalanesrep, Midnesrep, Hafnarep og Grindavikurrep. Lægens Bopæl i Keflavik.

Forandringer i de enkelte Distrikters Grænser kunne efter vedkommende Sysselforstanderskabs eller Sysselforstanderskabers Indstilling fastsættes af Ministeren, hvilke Forandringer vedkommende Læger ere pligtige at underkaste sig uden Vederlag.

Naar en Læge søges fra et andet Lægedistrikt i Barselstilfælde eller i et andet særdeles paatrængende Tilfælde, fordi der er lettere Adgang til ham end til vedkommende Læge, paahviler der ham samme Forpligtelse til at besøge Patienten, som om det gjaldt Beboerne af hans eget Distrikt.

§ 2.

Distriktslægerne i alle de i § 1 opregnede Distrikter beskikkes af Kongen.

Desuden beskikkes Ekstralæger til Hjælp for Distriktslægerne i Isafjord og Akureyri Distrikter. Disse Hjælpelæger beskikkes af Ministeren.

I de Distrikter, hvor nærværende Lov ikke udtrykkelig bestemmer, hvor Lægens Bopæl skal være, er Distriktslægen forpligtet til at nedsætte sig der, hvor Ministeren efter Samraad med vedkommende Sysselforstanderskab eller Sysselforstanderskaber bestemmer.

Distriktslægerne i Reykjavik Distrikt, Isafjord Distrikt, Akureyri Distrikt og Seydisfjord Distrikt ere pligtige til uden særligt Vederlag at overtage Lægetilsynet med de Karantænelokaler, som der ere indrettede ifølge § 6 i Lov 6. November 1902 om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Indførelse i Island.

§ 3.

Enhver Distrikslæge erholder i aarlig Lønning 1,500 Kr.

Hjælpelægerne tilstaas en aarlig Godtgørelse af 800 Kr.

Lønningerne udredes af Landskassen.

Har nogen Distriktslæge, som nu er ansat i et Embede, en højere Lønning end der vilde tilkomme ham efter nærværende Lov, beholder han det overskydende som et personligt Tillæg.

De for Tiden fast ansatte Distriktslæger ere pligtige til uden Vederlag at underkaste sig de ved denne Lov foraarsagede Forandringer af deres Distrikter.

§ 4.

Med Hensyn til Betalingen for Distriktslægernes Forretninger forholdes overensstemmende med en af Ministeren i Samraad med Landfysikus affattet Takst. Denne Takst skal overhovedet ikke være højere end den i Lov Nr. 24 af 13. Oktober 1899 §§ 4 og 5 for Lægeforretninger fastsatte Betaling, eller nærmest i Forhold dertil, naar der er Spørgsmaal om andre Lægeforretninger end de der nævnte.

§ 5.

Ved alle Forretninger saavel i offentlig som privat Praksis, hvormed Rejser ere forbundne, nyder Lægen fri og saavidt muligt direkte Befordring, og desuden betales ham, foruden Honorar for Lægeforretningen, 30 Øre for hver Time om Dagen mellem Kl. 6 om Morgenen og Kl. 9 om Aftenen, men 50 Øre for hver Time Resten af Døgnet. Naar Lægen foretager en Rejse i Forretninger vedrørende Sundheds- og Retsplejen, tilkommer der ham en Betaling af 40 Øre for hver Time, som han er paa

Nr. 34. 16. nóvbr. ferð eða að embættisstarfi, þó aldrei meira en 6 kr. fyrir sólarhring og tiltölulega við það fyrir þann tíma, sem fram yfir er sólarhring; á slíkum ferðum ber lækni engin borgun fyrir skoðun á sjúklingum í þarfir sóttvarna. Tímalengd ferðar skal miða við beinustu færa leið frá bústað læknis og jafnt áframhald án óþarfatafa. Ef læknis er vitjað í senn til 2 eða fleiri sjúklinga í sömu átt og er sinn á hverjum stað, þá skal hann jafna stundagjaldinu niður á sjúklingana í rjettu hlutfalli við vegalengdir frá læknissetrinu til hvers þeirra, og á hann jafnan heimtingu á kauplausum flutningi áleiðis af þess hendi, er hann kemur síðast til. Nú er læknir á ferð og beðinn að koma út af leið til sjúklings, og ber þeim sjúklingi að greiða stundagjald fyrir þann tíma, er töfin tekur, svo sem ef læknir hefði verið heimtur af heimili sínu.

6. gr.

Lög 13. oktbr. 1899 um skipun læknishjeraða á Íslandi o. fl. eru úr gildi numin.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1908.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Rejse eller beskæftiget med Embedsforretninger, dog aldrig mere end 6 Kr. for hver 24 Timer, og i samme Forhold for den Tid, der maatte overstige 24 Timer; paa saadanne Rejser tilkommer der Lægen ingen Betaling for at undersøge Patienter i Karantænens Tjeneste. En Rejses Tidslængde skal beregnes efter den mest lige fremkommelige Vej fra Lægens Bopæl og Rejsens jævne Fortsættelse uden nødvendigt Ophold. Naar en Læge søges samtidig til 2 eller flere Patienter i den samme Retning men dog hver paa sit Sted, bør han ligne Timebetalingen paa Patienterne i et rigtigt Forhold til Vejlængden fra Lægens Bopæl hjem til hver af dem, og han har altid Krav paa fri Befordring hjemefter hos den, som han sidst besøger. Naar Lægen er paa Rejse og anmodes om at komme bort fra Vejen til en Patient, bør denne udrede Timebetaling for den Tid, som Opholdet tager, som om Lægen havde været hentet fra sit Hjem.

§ 6.

Lov 13. Oktober 1899 angaaende Omordning af Lægedistrikterne i Island m. v. ophæves.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 35.
16
nóvbr.

Lög

um

ákvörðun tímans.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hvervetna á Íslandi skal telja eyktir eptir meðalsóltíma á 15. lengdarstigi fyrir vestan Greenwich.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Tidens Bestemmelse.

Nr. 35.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

For alle Dele af Island skal Tiden bestemmes lige med Middelsoltiden for den 15de Længdegrad Vest for Greenwich.

§ 2.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 36.
16.
nóvbr.

Lög

um

skipun sóknarnefnda og hjeraðsnefnda.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í hverri kirkjusókn landsins skal vera sóknarnefnd og í prófastsdæmi hverju hjeraðsnefnd til að annast þau kirkjuleg málefni, sem sóknina og prófastsdæmið varða.

2. gr.

Sóknarnefndin skal halda að minnsta kosti einn almennan safnaðarfund ár hvert, til að ræða um kirkjuleg málefni safnaðarins.

Aukafundi skal halda, þegar meiri hluti sóknarnefndar fer fram á það.

Sóknarnefndin kýs sjer oddvita úr sínum hóp. Oddviti stýrir fundum nefndarinnar, en að öðru leyti skipta nefndarmenn störfum með sjer.

Sóknarnefndin skal gefa prestinum kost á, að sækja fundi sína.

3. gr.

Safnaðarfund skal boða með hálfs mánaðar fyrirvara, á kirkjufundi eða á annan hátt, sem tíðkanlegur er í sókninni.

Hamli veður, ófærð, umgangsveiki eða önnur ósjálfráð atvik ferðum manna, skal sóknarnefnd boða fund að nýju, ef meiri hluti atkvæðisbærra manna í söfnuðinum sækir ekki fundinn. Hamli ósjálfráð atvik aptur á móti ekki, skal halda fundinn, þó að meiri hluti kjósenda sje ekki mættur.

Um mál þau, er að lögum liggja undir samþykki safnaðarfundar, skal sóknarnefndin auglýsa tillögur sínar um leið og fundurinn er boðaður. Sóknarnefndin ber síðan tillögurnar fram til samþykktar á fundinum, og má þá þær einar breytingar á þeim gjöra, er sóknarnefndin aðhyllist.

Afl atkvæða ræður málsúrslitum á safnaðarfundum.

4. gr.

Aðalsafnaðarfund skal ætíð halda í maímánuði, eða fyrri hluta júnímánaðar. Til hins fyrsta aðalfundar eptir að lög þessi koma í gildi kveður í hverri sókn sóknarnefnd

Lov

om

Sogneudvalg og Herredsudvalg.

Nr. 36.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I hvert Kirkesogn skal der være et Sogneudvalg og i hvert Provsti et Herredsudvalg for at varetage de kirkelige Anliggender, der angaar Sognet eller Herredet.

§ 2.

Sogneudvalget skal aarlig afholde i det mindste et almindeligt Menighedsmøde for at forhandle Menighedens kirkelige Anliggender.

Ekstraordinære Møder afholdes, naar det begæres af et Flertal af Sogneudvalget.

Sogneudvalget vælger et af Medlemmerne til som Formand at lede dets Møder, iøvrigt fordele Medlemmerne Forretningerne mellem dem indbyrdes.

Sogneudvalget skal give Præsten Lejlighed til at overvære dets Møder.

§ 3.

Et Menighedsmøde indkaldes med en halv Maaneds Varsel ved Kirkestævne eller paa anden i Sognet brugelig Maade.

Naar der ikke gives Møde af over Halvdelen af de stemmeberettigede Menighedsmedlemmer, skal Sogneudvalget indkalde et nyt Menighedsmøde, forsaavidt Udeblivelsen fra Mødet skyldes Vejrforhold, ufarbare Veje, Epidemi eller lignende tilfældige Omstændigheder. Hvis dette ikke er Tilfældet, skal Mødet afholdes, uanset at der ikke er mødt et Flertal af de stemmeberettigede.

Sogneudvalget skal samtidig med Mødets Indkaldelse bekendtgøre de Forslag, vedrørende de Menighedsmødets Afgørelse lovlig underlagte Sager, som det agter at fremkomme med. Det forelægger dem derpaa til Vedtagelse paa Mødet; Ændringer i samme kan kun vedtages med Sogneudvalgets Samtykke. Paa Menighedsmøder vedtages Sagerne efter Stemmeflerhed.

§ 4.

Menighedernes Hovedmøder afholdes altid i Maj Maaned eller i første Halvdel af Juni. Det første Hovedmøde, som afholdes efter at denne Lov er traadt

Nr. 36. 16. nóvbr.

sú, er þar var seinast kosin, og stjórnar hún honum og stendur fyrir kosningu nýrrar sóknarnefndar.

Á fyrstu aðalfundum eptir að lög þessi öðlast gildi, skal kjósa menn í allar sóknarnefndir á landinu. Þar sem 1,000 manns eða fleiri eru í sókninni, skal kjósa 5, en þar sem færri eru, 3.

5. gr.

Hver sóknarmaður, karl eða kona, sem telst til þjóðkirkjunnar, er fullveðja og hefur óflekkað mannorð, hefur atkvæðisrjett á safnaðarfundi og kosningarrjett og kjörgengi til sóknarnefndar, kjörgengi þó því að eins, að löglega eigi með sig sjálfur.

6. gr.

Kosningin gildir fyrir 6 ár. Af þeim, sem kosnir eru í fyrsta skipti, skulu, að þrem árum liðnum, 2 eða 3 ganga úr nefndinni, eptir því hvort tala nefndarmanna er 3 eða 5.

Geti nefndarmenn ekki komið sjer saman um, hverjir úr skuli ganga, ræður hlutkesti, en hinn hlutinn skal fara frá að 6 árum liðnum. Samkvæmt þessu fara síðan ávalt hinar tvær deildir nefndarmanna frá 3. hvert ár á víxl. Ef nefndarmaður deyr eða fer frá sjerlegra orsaka vegna, áður en þau 6 ár eru liðin, er hann var kosinn fyrir, skal sá, er kosinn verður í hans stað, að eins sitja í nefndinni þann tíma af þeim 6 árum, sem eptir er. Þann, sem gengur úr nefndinni, má kjósa á ný; en hafi hann verið í nefndinni 3 ár eða lengur, er hann ekki skyldur að taka aptur við kosningu, fyr en liðinn er jafnlangur tími, og hann hafði verið í nefndinni. Þessi ákvörðun á einnig við um gömlu sóknarnefndirnar, við fyrstu sóknarnefndarkosningar eptir lögum þessum (sbr. 4. gr.).

Eins skal sá, sem orðinn er sextugur, mega skorast undan kosningu.

7. gr.

Sóknarnefndin skal, auk starfa þeirra, sem henni eru eða verða fengin með sjerstökum lögum, stuðla til þess, að guðsþjónusta safnaðarins fari sómasamlega fram, vera prestinum til aðstoðar í því, að viðhalda og efla góða reglu og siðsemi í söfnuðinum, styðja með honum kristindómsfræðslu ungmenna og vera honum samhent um, að halda uppi samlyndi og friðsemi á heimilunum og meðal allra í söfnuðinum.

8. gr.

Sóknarnefndin annast kirkjusöng og hljóðfæraslátt samkvæmt lögum nr. 21, frá 22. maí 1890, og útvegar meðhjálpara við guðsþjónustuna.

9. gr.

Sóknarnefndin annast um kirkjugarða, samkvæmt lögum nr. 39, frá 8. nóv. 1901.

10. gr.

Nú hefur söfnuður umsjón og fjárhald kirkju, og skal þá sóknarnefnd hafa á hendi skyldur þær, er af því leiða.

i Kraft, indkaldes i hvert Sogn af det Sogneudvalg, som sidst er blevet valgt, hvilket ogsaa dirigerer Mødet og forestaar Valget af nyt Sogneudvalg.

Paa de første Hovedmøder efter denne Lovs Ikrafttræden, skal der vælges Medlemmer til samtlige Sogneudvalg i Landet. I Kirkesogne med 1000 Indbyggere eller derover, bestaar Udvalget af 5, i mindre Sogne af 3 Medlemmer.

§ 5.

Enhver til Folkekirken hørende Sognebeboer, Mand eller Kvinde, der er fuldmyndig og har uplettet Rygte, er stemmeberettiget paa Menighedsmøder, og valgberettiget og valgbar til Sogneudvalg, det sidste dog kun forsaavidt vedkommende tillige lovmedholdelig indtager en selvstændig Stilling.

§ 6.

Valget gælder for 6 Aar. Af de første Gang valgte udtræder efter 3 Aar 2 eller 3 efter som Antallet af Udvalgs-Medlemmer er 3 eller 5.

Hvis Medlemmerne ikke kan blive enige om, hvem der skal udtræde, bestemmes det ved Lodtrækning. Den øvrige Del af Udvalget udtræder efter 6 Aar. Udvalgets to Dele udtræder saaledes skiftevis, bestandig hvert tredje Aar. Hvis et Medlem dør eller udtræder af andre særlige Grunde inden Udløbet af de 6 Aar, for hvilke han er valgt, skal den, der vælges i hans Sted, kun fungere i Udvalget den tilbagestaaende Tid af de 6 Aar. Et udtrædende Medlem kan genvælges; men hvis han har fungeret 3 Aar eller derover, er han ikke pligtig til at modtage Genvalg før end efter Forløbet af lige saa lang Tid, som den, han har siddet i Udvalget.

Denne Bestemmelse gælder ogsaa for de gamle Sogneudvalg paa de første Valgmøder efter denne Lovs Ikrafttræden (§ 4).

Den, der har fyldt 60 Aar, kan undslaa sig for at modtage Valg.

§ 7.

Foruden at varetage de Hverv, som ved Lov ere eller maatte blive paalagt Sogneudvalget, har det at bidrage til, at Gudstjenesten i Menigheden foregaar paa en sømmelig Maade, være Præsten behjælpelig med at vedligeholde og fremme god Orden og Sædelighed i Menigheden, Ungdommens Kristendomsundervisning, og bistaa ham til at vedligeholde Samdrægtigheden og Fredsommeligheden i Familierne og blandt alle Menighedens Medlemmer.

§ 8.

Sogneudvalget drager Omsorg for Sang og Musik i Kirken, overensstemmende med Lov Nr. 21 af 22. Juni 1890 og forskaffer Medhjælpen ved Gudstjenesten.

§ 9.

Sogneudvalget drager Omsorg for Kirkegaardes Vedligeholdelse og Anlæg, overensstemmende med Lov Nr. 39 af 8. Nov. 1901.

§ 10.

Naar Menigheden har overtaget Tilsynet med og Værgeraadet for Kirken, overtager Sogneudvalget de Forpligtelser med Hensyn hertil, som nysnævnte Lov foreskriver.

Nr. 36. 16. nóvbr.

11. gr.

Skylduvinnu þeirri, er sóknarmenn eiga til að leggja, þá er kirkja er byggð, skal sóknarnefndin jafna niður. Hafa skal nefndin og umsjón með því, hvernig verkinu er hagað.

12. gr.

Nú hefur sóknarnefnd tekið að sjer innheimtu kirkjutekna, samkvæmt lögum nr. 20, frá 22. maí 1890, og fer um þá innheimtu eins og segir í nefndum lögum.

13. gr.

Sóknarnefndin hefur á hendi innheimtu sóknartekna samkvæmt lögum um laun presta.

14. gr.

Sóknarnefndin býr til kjörskrá til prestskosninga og tekur að öðru leyti þann þátt í undirbúningi undir kosningu presta, sem mælt er fyrir um í lögum um það efni.

15. gr.

Sóknarnefnd hver heldur:

1. Gjörðabók, er rita skal í nákvæma skýrslu um það, er gjörist á fundum nefndarinnar og á safnaðarfundum, svo og brjef, er hún ritar, og
2. Sjóðbók (kassabók), er rita skal í skýrslur um peninga, er nefndin tekur móti og greiðir út, og alla reikninga.

Bækur þessar löggildir prófastur, en andvirði þeirra jafnar sóknarnefndin niður á alla atkvæðisbæra sóknarmenn.

16. gr.

Á aðalsafnaðarfundi skal kjósa einn safnaðarfulltrúa fyrir sóknina til 6 ára í senn, enda sjeu safnaðarfulltrúar kosnir um land allt á fyrstu aðalfundum eptir að lög þessi öðlast gildi. Um kosningu hans og kjörgengi gilda hinar sömu reglur, sem settar eru um kosningu sóknarnefndarmanna í 5. gr.

Safnaðarfulltrúar hafa 3 kr. fyrir dag hvern, sem þeir eru utan heimilis vegna hjeraðsfunda, og jafnar sóknarnefndin þeim kostnaði niður á alla atkvæðisbæra sóknarmenn.

17. gr.

Hjeraðsprófastur skal á ári hverju, í júní eða september, halda hjeraðsfund og kveðja til fundarins alla presta og safnaðarfulltrúa hjeraðsins, til að ræða og útkljá þau kirkjuleg málefni, er hjeraðið varða.

Prófastur stýrir fundinum.

18. gr.

Þá er hjeraðsfundur lögmætur, er meira en helmingur presta og safnaðarfulltrúa í því hjeraði eru á fundi. Það mál er samþykkt á hjeraðsfundi, sem hlotið hefur meira en helming þeirra atkvæða, sem greidd eru.

§ 11.

Naar en Kirke skal opføres, paaligner Sogneudvalget Sognebeboerne det Pligtarbejde, som de have at yde hertil, og fører tillige Tilsyn med Arbejdets Udførelse.

§ 12.

Naar Sogneudvalget har overtaget Indkrævningen af Kirkens Indtægter i Henhold til Lov Nr. 20 af 22. Juni 1890, forholdes der med Indkrævningen overensstemmende med nævnte Lov.

§ 13.

Det paahviler Sogneudvalget at indkræve Sognets Indtægter overensstemmende med Loven om Præsters Løn.

§ 14.

Sogneudvalget affatter Valglisten vedrørende Præstevalg og udfører iøvrigt alt, hvad der i Henhold til den derom gældende Lov paahviler samme med Hensyn til Forberedelse af Præstevalg.

§ 15.

Hvert Sogneudvalg holder følgende Protokoller:

1. Forhandlingsprotokol, hvori skal indføres nøjagtig Beretning om, hvad der sker paa Sogneudvalgets Møder og paa Menighedsmøderne, samt endvidere Breve, som Sogneudvalget tilskriver andre, og
2. Kassebog, hvori opføres alle de Pengebeløb, som Udvalget modtager eller udbetaler, og alle Regnskaber.

Disse Bøger autoriseres af Provsten. Omkostningerne til Bøgernes Anskaffelse paalignes af Sogneudvalget alle stemmeberettigede Menighedsmedlemmer.

§ 16.

Paa Menighedens Hovedmøde skal der vælges en Menigheds-Repræsentant for Sognet for 6 Aar ad Gangen. Paa de første Hovedmøder efter denne Lovs Ikrafttræden vælges saadanne Menigheds-Repræsentanter i samtlige Landets Sogne. For Valg og Valgbarhed gælder de samme Regler, som i saa Henseende ere foreskrevne i § 5 for Valg af Sogneudvalgsmedlemmer.

Menigheds-Repræsentanterne oppebære i Løn 3 Kr. for hver Dag, de af Hensyn til Herredsmøderne ere fraværende fra deres Hjem; disse Udgifter paalignes af Sogneudvalget paa samtlige stemmeberettigede Sognebeboere.

§ 17.

Herredsprovsten skal aarlig i Juni eller September Maaned afholde et Herredsmøde, hvortil indkaldes samtlige Herredets Præster og Menigheds-Repræsentanter til at forhandle og afgøre de Herredet vedrørende kirkelige Anliggender. Provsten dirigerer Mødet.

§ 18.

Et Herredsmøde er beslutningsdygtigt, naar af Herredets Præster og Menigheds-Repræsentanter tilsammen over Halvdelen er tilstede.

Til en Beslutnings Vedtagelse udfordres over Halvdelen af de afgivne Stemmer.

Nr. 36. 16. nóvbr.

19. gr.

Prófastur leitar álita fundarins um, hvernig prestar og sóknarnefndir gegni köllun sinni. Á fundinum leggur prófastur fram endurskoðaða reikninga kirkna í hjeraðinu fyrir síðastliðið reikningsár, til umræðu og úrskurðar.

20. gr.

Hverjum fundarmanni er rjett að bera upp á hjeraðsfundi tillögur sínar um sjerhvert það atriði, er lýtur að kirkjulegum málum og skipun þeirra, svo sem uppeldi og kristindómsfræðslu barna, reglu og siðsemi í söfnuðinum, eignum kirkna og meðferð á þeim, upptöku, niðurlagning og færslu kirkna, breyting á sóknum og prestaköllum.

Allar samþykktir hjeraðsfundar sendir prófastur biskupi. Ef fundarmenn úr sóknum þeim, sem hlut eiga að máli, greinir á við meiri hluta fundarmanna, þá er þeim heimilt, að fá bókaðan ágreining sinn við fundarsamþykktina, og er prófasti skylt, að senda biskupi ágreiningsálit þeirra með fundarsamþykktinni.

21. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1908 og eru lög nr. 5, frá 27. febrúar 1880, lög nr. 11, frá 12. maí 1882, að því er snertir byggingu kirkna, og lög nr. 18, frá 16. sept. 1893 jafnframt úr gildi numin,

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 19.

Provsten æsker Mødets Erklæring om, hvorledes Præsterne og Sogneudvalgene røgte deres Kald, i Særdeleshed med Hensyn til Ungdommens Undervisning og Opdragelse. Han fremlægger for Mødet til Behandling og Decision Provstiets Kirkeregnskaber for det sidst afvigte Fardagsaar, efter at disse ere blevne reviderede.

§ 20.

Enhver af Mødets Deltagere er berettiget til paa dette at fremsætte Forslag om enhver Sag, som angaar de kirkelige Anliggender og sammes Ordning, saasom om Børns Opdragelse og Kristendomsundervisning, Orden og Sædelighed i Menigheden, Kirkernes Ejendomme og deres Administration, om Kirkers Oprettelse, Nedlæggelse og Flytning, om Forandringer i Sogneinddelingen og Præstekaldene.

Samtlige af Mødet vedtagne Beslutninger indsendes af Provsten til Biskoppen. Naar Medlemmerne fra de Sogne, som de paagældende Spørgsmaal angaa, er uenige med Mødets Flertal, har de Ret til at faa deres fra Mødets Beslutning afvigende Mening tagen til Protokols, og er Provsten forpligtet til at indsende deres afvigende Votum til Biskoppen sammen med Mødets Beslutning.

§ 21.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908; samtidig ophæves Lov Nr. 5 af 27. Februar 1880, Lov Nr. 11 af 12. Maj 1882, forsaavidt angaar Kirkers Opførelse, samt Lov Nr. 18 af 16. Septbr. 1893.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 37.
16.
nóvbr.

Lög

um

breyting á lögum 4. marz 1904, um stofnun lagaskóla.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

2. gr. laganna orðist þannig:

Við skóla þennan skulu vera tveir fastir kennarar, skipaðir af konungi. Annar er jafnframt forstöðumaður skólans og hefur að launum 4,000 krónur á ári. Hinn hefur að launum 2,800 krónur.

2. gr.

Aptan við 3. gr. laganna bætist:

Og skal þar, auk hins venjulega prófs yfir nemendum skólans, skipa fyrir um aukapróf fyrir fullnuma frá Kaupmannahafnarháskóla, sem öðlast vilja rjett til embætta hjer á landi.

3. gr.

Þegar lög þessi eru staðfest, skal færa breytingar þær, sem með þeim eru gjörðar, inn í texta laganna frá 4. marz 1904, og getur konungur þá gefið lögin, þannig breytt, út sem lög um stofnun lagaskóla á Íslandi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 37.
16.
Novbr.

om

Forandring af Lov 4. Marts 1904, om Oprettelse af en Lovskole.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Lovens § 2 affattes saaledes:

Ved denne Skole skal der være ansatte to af Kongen beskikkede faste Lærere. Den ene af disse er tillige Skolens Forstander og har 4,000 Kr. i aarlig Lønning. Den anden har 2,800 Kr. i Lønning.

§ 2.

Til Lovens § 3 i Slutningen tilføjes:

Og skal der foruden den regelmæssige Eksamen for de Studerende ved Skolen forordnes en Ekstraprøve for Kandidater fra Københavns Universitet, som maatte ønske at erhverve Ret til Embeder her i Landet.

§ 3.

Naar denne Lov er stadfæstet, skal de i samme indeholdte Forandringer indføres i Teksten af Loven fra 4. Marts 1904, hvorefter den nævnte Lov saaledes ændret kan udfærdiges af Kongen som Lov om Oprettelse af en Lovskole i Island.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 38.
16. nóvbr.

Lög
um
stofnun lagaskóla á Íslandi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjørum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 3 gr. í lögum 16. nóvember 1907 um breyting á lögum 4. marz 1904 um stofnun lagaskóla höfum látið semja texta síðar nefndra laga með þeim breytingum, sem nefnd lög 16. nóvember 1907 innihalda, og gefum hann hjer með út sem

lög um stofnun lagaskóla á Íslandi.

---

1. gr.

Í Reykjavík skal stofnaður lagaskóli.

2. gr.

Við skóla þennan skulu vera tveir fastir kennarar skipaðir af konungi. Annar er jafnframt forstöðumaður skólans og hefur að launum 4,000 krónur á ár. Hinn hefur að launum 2,800 krónur.

3. gr.

Ráðherrann semur reglugjörð fyrir skólann, og skal þar, auk hins venjulega prófs yfir nemendum skólans, skipa fyrir um aukapróf fyrir fullnuma frá Kaupmannahafnarháskóla, sem öðlast vilja rjett til embætta hjer á landi.

4. gr.

Þeir einir, sem leysa af hendi próf við skólann, eiga aðgang að embættum þeim hjer á landi, er lögfræðingar skipa. Þó nær ákvæði þetta eigi til þeirra manna, sem tekið hafa lögfræðispróf við Kaupmannahafnarháskóla, áður en 3 ár eru liðin frá því er lagaskólinn tekur til starfa.

5. gr.

Öll útgjöld til skólans greiðast úr landssjóði.
Skólinn tekur til starfa þegar fje er veitt til hans á fjárlögum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 38.
16.
Novbr.

Lov
om
Oprettelse af en Lovskole i Island.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi i Henhold til § 3 i Lov af 16. November 1907 om Forandring af Lov 4. Marts 1904 om Oprettelse af en Lovskole have ladet affatte Teksten af sidstnævnte Lov, ændret saaledes som ovennævnte Lov af 16. November 1907 medfører det og herved udfærdige den som

Lov om Oprettelse af en Lovskole i Island.

§ 1

I Reykjavik skal der oprettes en Lovskole.

§ 2.

Ved denne Skole skal der være ansat to af Kongen beskikkede faste Lærere. Den ene af disse er tillige Skolens Forstander og har 4,000 Kr. i aarlig Lønning. Den anden har 2,800 Kr. i Lønning.

§ 3.

Ministeren affatter et Reglement for Skolen, og skal der foruden den regelmæssige Eksamen for de Studerende ved Skolen forordnes en Ekstraprøve for Kandidater fra Københavns Universitet, som maatte ønske at erhverve Ret til Embeder her i Landet.

§ 4.

Alene de, som absolvere Eksamen ved Skolen, have Adgang til juridiske Embeder her i Landet. Denne Bestemmelse gælder dog ikke dem, som have absolveret juridisk Attestats ved Københavns Universitet, inden 3 Aar ere forløbne, efter at Lovskolen har begyndt sin Virksomhed.

§ 5.

Alle Udgifter til Skolen udredes af Landskassen.

Skolen begynder sin Virksomhed, naar der paa Finansloven er bevilget Penge til den.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 39.
16.
nóvbr.

Lög

um

skilorðsbundna hegningardóma og hegningu barna og unglinga.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þegar maður er dæmdur samkvæmt hinum almennu hegningarlögum til hegningar, sem eigi er þyngri en sektir eða fangelsi, enda sjeu málsbætur fyrir hendi, svo sem æska, góð hegðun undanfarið, hreinskilin játning, afbrotið smáfelt og skaðabætur greiddar eða boðnar fram, má kveða svo á í dóminum, að fullnustu hans skuli fresta. Frestun má vera því skilyrði bundin, að dómþoli greiði þeim, er misgjört var við, skaðabætur innan ákveðins tíma, og eptir atvikum, að honum verði komið fyrir á siðbætandi heimili, er nánara sje til tekið.

Sæti dómfelldi innan 5 ára frá fullnaðar-uppsögn slíks skilorðsbundins dóms ákæru í opinberu máli fyrir glæp drýgðan af ásettu ráði, og sje hann í því máli dæmdur til þyngri hegningar en sekta, þá skal hann einnig sæta hegningu þeirri, er frestað var. Að öðrum kosti fellur niður fullnægjugjörð dómsins. Sje síðara afbrotið, er svo þung hegning var við lögð, ekki framið af ásettu ráði, ákveður dómarinn eptir öllum málavöxtum, hvort eldra dóminum skuli fullnægt eða ekki.

Nú er afbrot drýgt innan hinna ákveðnu 5 ára, en mál eigi höfðað fyrr en þau eru liðin, og skal þá skilorðsbrotið tekið til greina sem hegningarauki, þá er hegningin fyrir hið nýja afbrot er metin.

Ef skilyrði, sem sett er fyrir hegningarfrestun samkvæmt öðrum lið fyrstu málsgreinar, er rofið, skal dómþoli einnig sæta hegningunni, nema hann sanni, að hann hafi eigi getað fullnægt skilyrði dómsins af ástæðum, sem honum verður eigi gefin sök á. Þegar svo stendur á, getur dómþoli krafizt úrskurðar hins sama dómstóls, sem áður hefur dæmt í málinu, um það, hvort dómi skuli fullnægt, eða skilorðið falla burt, eða því skuli eptir atvikum breytt. Úrskurði þessum getur dómþoli eigi áfrýjað til æðri rjettar.

2. gr.

Verði hegningu, er frestað hefur verið, eigi fullnægt, telst henni sætt við dómsuppsögn. Að liðnum 5 árum frá dómsuppsögn nýtur þá dómþoli allra rjettinda, er fást með uppreist á æru, án þess uppreist sje veitt.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

betingede Straffedomme og Straf for Børn og unge Personer.

Nr. 39.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar en Person er bleven idømt Straf i Henhold til den almindelige Straffelov, og Straffen ikke overstiger Bøder eller Fængsel, kan det, under formildende Omstændigheder saasom Ungdom, foregaaende hæderlig Vandel, uforbeholden Tilstaaelse, Genstandens ubetydelige Værdi, ydet eller tilbudt Erstatning, i Dommen bestemmes, at Fuldbyrdelsen skal udsættes. Udsættelsen kan betinges af, at den domfældte inden en fastsat Frist yder den forurettede Erstatning, og efter Omstændighederne af, at han undergives en nærmere bestemt moralsk Forsorg.

Bliver den saaledes domfældte inden Forløbet af 5 Aar fra den endelige Afsigelse af den betingede Dom under en offenflig Sag tiltalt for en forsætlig Forbrydelse med det Udfald, at han idømmes højere Straf end Bøder, bliver ogsaa den udsatte Straf at fuldbyrde. I modsat Fald bortfalder Fuldbyrdelsen. Er den senere begaaede Forbrydelse, for hvilken Straf af den anførte Størrelse er forskyldt, uagtsom, afgør Retten efter samtlige Forhold, om den tidligere Dom bør fuldbyrdes eller ikke.

Finder Tiltale for en inden de 5 Aar begaaet Forbrydelse først Sted efter de 5 Aars Udløb, kommer det stedfundne Brud paa Betingelsen i Betragtning som en skærpende Omstændighed ved Udmaalingen af Straffen for den nye Forbrydelse.

Opfyldes en i Medfør af 1ste Stykke 2det Punktum, fastsat Betingelse ikke, bliver Straffen ligeledes at fuldbyrde, medmindre den domfældte beviser at Ikkeopfyldelsen skyldes Omstændigheder, som ikke kunne tilregnes ham. Efter hans Begæring bliver det da af den Ret, som har paadømt Sagen, ved Kendelse at afgøre, om Fuldbyrdelsen skal finde Sted, eller Betingelsen frafaldes eller ændres efter Forholdene. Saadan Kendelse kan ikke af domfældte indankes for højere Ret.

§ 2.

Kommer den udsatte Straf ikke til Fuldbyrdelse, betragtes den som udstaaet ved Dommens Afsigelse. Naar 5 Aar ere forløbne fra Dommens Afsigelse indtræde de til Æresoprejsning knyttede Følger uden Æresoprejsnings Meddelelse.

Nr. 39. 16. nóvbr.

3. gr.

Nú sætir maður, sem felldur hefur verið til skilorðsdóms, innan 5 ára frá fullnaðar-uppsögn dómsins, ákæru í opinberu máli fyrir hegningarvert athæfi, er hann hefur drýgt, áður en skilorðsdómurinn var uppkveðinn yfir honum í hjeraði, og lögð er við önnur hegning en sú, sem fresta má fullnustu á samkvæmt 1. gr., og skal rjetturinn þá ákveða nýja hegningu í einu lagi fyrir bæði afbrotin, sbr. 63. og 65. gr. hinna almennu hegningarlaga.

Sje hins vegar hegning sú, sem á við það brot, er síðar komst upp, þess eðlis, að kveða megi upp skilorðsbundinn hegningardóm fyrir brotið, þá skal rjetturinn, að athuguðum þeim málavöxtum, sem fram eru teknir í 1. gr., úrskurða, hvort ákveða beri hegningu, er þegar verði fullnægt í einu lagi, eða hvort uppkveða eigi nýjan skilorðsbundinn hegningardóm.

4. gr.

Í niðurlagi hvers skilorðsbundins hegningardóms skal með skírskotun til laga þessara, með berum orðum taka fram, að hegningin falli niður eptir 5 ár, ef haldin sjeu skilorð laganna og dómsins.

5. gr.

Börn skulu eigi sæta hegningu fyrir afbrot, sem þau drýgja innan fullnaðs 14 ára aldurs, en í þess stað skal, eptir að venjuleg sakamálsrannsókn hefur farið fram, beita hæfilegum uppeldis- og öryggisráðstöfunum gegn slíkum börnum, svo sem með því að beina aðvörun til barnsins og forsjármanns þess, með því að skipa áreiðanlegan mann eða konu, er til þess er fús og fallin, til þess að hafa umsjá með forsjármanni að því er snertir uppeldi barnsins, með fyrirskipun um, að forsjármaður barnsins skuli veita því hæfilega refsingu í heimahúsum undir því eptirliti, sem fullnægjandi er talið, eða með því, að koma barninu fyrir annarsstaðar á góðu heimili í sveit, ef um kaupstaðabörn er að ræða, þannig, að uppeldisrjetturinn sje fenginn í hendur þar til hæfum manni. Þyki þetta síðastnefnda eigi nauðsynlegt, skal forsjármanni þó jafnan tjáð, að hann megi búast við því, að barnið verði tekið frá honum og fengið öðrum til uppeldis, ef hinum fyrirskipuðu ráðstöfunum er eigi hlýtt, eða það að öðru leyti þyki nauðsynlegt vegna barnsins.

Um þær ráðstafanir, sem eigi lúta að því að taka barnið burt frá heimili þess og koma því fyrir annarstaðar, getur lögreglustjóri tekið ákvörðun. Úrskurði hans geta foreldrar eða forsjármaður þó áfrýjað til stjórnarráðsins. Ákvörðun um, að barni skuli komið burt frá heimili þess og að uppeldisrjetturinn skuli tekinn af foreldrum eða þeim, sem hafa hann að lögum, og falinn öðrum, verður því að eins framkvæmd, að stjórnarráðið skipi svo fyrir, nema foreldrar eða forsjármaður samþykki. Fyrirskipa má, að slík ráðstöfun skuli haldast til 18 ára aldurs, og þyki stjórnarráðinu sjerstakar ástæður til bera, getur það ákveðið, að dvöl ungmennisins á tilteknum stað utan heimilis þess skuli haldast allt að því 3 ár fram yfir þann tíma.

Við sakamálsrannsókn gegn börnum má ekki setja þau í gæzluvarðhald, nema ómögulegt sje að ná tilganginum með því að fela áreiðanlegum mönnum eptirlit með barninu. Allan kostnað, sem leiðir af uppeldis- og öryggisráðstöfunum þeim, er um ræðir í þessari grein, skal greiða eptir sömu reglum og annan sakamálskostnað, og skal framfærslumaður endurgreiða landssjóði framfærslukostnað til 16 ára aldurs samkvæmt reglum fátækralaganna.

6. gr.

Ákvæði þau, sem gilda um málshöfðun og hegningu fyrir afbrot, er drýgð eru af unglingum, sem eru frá 15 til 18 ára að aldri, skulu einnig gilda um þau afbrot, sem

§ 3.

Bliver den betinget domfældte inden 5 Aar efter endelig Afsigelse af den betingede Dom under en offentlig Sag tiltalt for nogen strafbar Handling, der er begaaet førend den betingede Dom overgik ham i 1ste Instans, og for hvilken der er forskyldt anden Straf end saadan, hvis Fuldbyrdelse efter § 1 kan udsættes, skal Retten fastsætte en ny, for begge Forbrydelser fælles Straf, jfr. almindelig Straffelovs §§ 63 og 65.

Er det derimod efter den for det senere oplyste Forhold forskyldte Straf ikke udelukket, at betinget Straffedom med Hensyn til dette kunde afsiges, skal Retten under Hensyn til de i § 1 fremhævede Omstændigheder afgøre, om en for begge Forbrydelser fælles Straf til Fuldbyrdelse uden Udsættelse bør fastsættes, eller om ny betinget Straffedom bør afsiges.

§ 4.

I enhver betinget Straffedoms Konklusion skal det under udtrykkelig Henvisning til denne Lov udtales, at Straffen efter 5 Aars Forløb vil bortfalde, saafremt de i Loven og Dommen fastsatte Betingelser overholdes.

§ 5.

Lovovertrædelser, begaaede af Børn inden deres fyldte 14 Aar, straffes ikke, men i Stedet for Straf bliver, efter foretagen sædvanlig strafferetlig Undersøgelse, overfor saadanne Børn at anvende de fornødne Opdragelses- og Sikringsmidler, saasom Advarsel til Barnet og dets Opdrager, Anordning af Tilsyn med Opdrageren ved en paalidelig Mand eller Kvinde, som dertil er villig og egnet, Paalæg til Opdrageren om at tildele Barnet en passende Revselse i Hjemmet under saadant Opsyn, som findes formaalstjenligt, samt Anbringelse af Barnet andetsteds i et godt Hjem paa Landet, hvis Talen er om Købstadbørn, saaledes at Opdragelsesretten overdrages til en dertil egnet Person. Findes den sidstnævnte Foranstaltning ikke fornøden, bliver det dog at tilkendegive Opdrageren, at han maa vente, at Barnet fratages ham, og overgives en anden til Opdragelse, naar de givne Paalæg ikke efterkommes, eller det iøvrigt for Barnets Skyld maatte vise sig nødvendigt.

Om Foranstaltninger, der ikke gaa ud paa Anbringelse uden for Hjemmet, kan Politimesteren tage Bestemmelse. Dog kan dennes Afgørelse paaklages af Barnets Forældre eller Værge til Ministeriet. Anbringelse udenfor Hjemmet og Opdragelsesrettens Overførelse fra Forældre eller dem, som ifølge Loven ere i Besiddelse af samme, til andre uden Samtykke af Forældre eller Værge kan kun Ministeriet anordne. Saadan Anbringelse kan udstrækkes til Barnets 18de Aar, og under særegne Omstændigheder kan Ministeriet bestemme, at den skal vedvare udover denne Alder indtil 3 Aar fra Anbringelsen.

Under den strafferetlige Undersøgelse angaaende Børns Lovovertrædelser bør Varetægtsfængsel overfor dem kun anvendes, naar Omstændighederne ikke tillade at erstatte det ved at sætte Barnet under Tilsyn af paalidelige Personer.

Alle Udgifter ved de i denne Paragraf omhandlede Opdragelses- og Sikringsforanstaltninger afholdes som Delinkventomkostninger, og skal Barnets Forsørger refundere Landskassen Forsørgelsesomkostningerne indtil Barnet har fyldt 16 Aar efter de i Fattigloven givne Regler.

§ 6.

De om Straf for og Paatale af Lovovertrædelser, begaaede af Personer mellem 15 og 18 Aar, gældende Bestemmelser udvides til at gælde om Overtrædelser, begaaede

Nr. 39. 16. nóvbr.

unglingar á 14 til 15 ára aldri fremja, með þeirri einni breytingu, að ef pilti á þessum aldri er dæmd hýðing, þá skal hún á lögð með vendi en eigi með reyrpriki.

Ef álíta má, að hegning unglings, sem er frá 14 til 18 ára að aldri, fari ekki fram úr lágu stigi hegningarvinnu, getur stjórnarráðið ákveðið, að málshöfðun skuli falla niður með því skilyrði, að sakborning sje komið fyrir á góðu heimili í sveit um tiltekinn árafjölda, allt að fullum 21 árs aldri, og að hann þann tíma sje háður eptirliti, er hæfa þykir, svo sem umsjón tiltekinna manna, fjelaga eða stofnana, er til þess þykja fallin, eða á annan hátt. Til slíkrar ráðstafanar þarf ekki samþykki foreldra eða forsjármanns. Geri hinn seki sig á þessum tíma beran að nýjum glæp, eða brjóti hann í einhverju verulegu gegn þeim reglum, sem settar eru af hinni skipuðu tilsjón, skal málið tekið upp að nýju eptir fyrirskipun stjórnarráðsins. Kostnaður við þessar ráðstafanir greiðist á sama hátt sem sakamálskostnaður. Um endurgjald á framfærslukostnaði fer eins og segir í niðurlagi 5. greinar.

7. gr.

Þær breytingar, sem lög þessi hafa inni að halda á fullnustu hegningar og ákvæði um afbrot barna og unglinga, skulu koma til framkvæmda í öllum málum, sem fá endileg dómsúrslit eptir að lög þessi ganga í gildi. Þó koma ákvæðin í 6. gr., um afbrot unglinga á 14—15 ára aldri, eigi til framkvæmda um brot, sem drýgð eru áður lögin öðlast gildi, ef hinn seki verður við það fyrir þyngri hegning heldur en eptir lögum þeim, sem nú eru í gildi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

i Alderen mellem 14 og 15 Aar, dog saaledes, at i Fald en Dreng i denne Alder er idømt legemlig Revselse, skal der anvendes Ris, men ikke Spanskrør. Skønnes det at Straffen for en Person mellem 14 og 18 Aar ikke vil overstige en lavere Grad af Strafarbejde, kan Ministeriet bestemme, at Paatale bortfalder paa Betingelse af, at den paagældende anbringes i et godt Hjem paa Landet i et fastsat Aaremaal, der kan strække sig indtil det fyldte 21de Aar, undergives et dertil skikket Tilsyn af dertil egnede bestemte Mænd, Foreninger eller Institutioner, eller paa anden Maade. Til Gennemførelsen af saadan Foranstaltning er Forældres eller Værges Samtykke ikke nødvendigt. Sagen bliver efter Ministeriets Bestemmelse at genoptage, saafremt den paagældende inden den fastsatte Tidsfrists Udløb enten gør sig skyldig i ny Forbrydelse eller begaar væsentlig Overtrædelse af de ham af Tilsynet meddelte Forskrifter. Udgifter ved en saadan Foranstaltning afholdes som Delinkventomkostninger. Med Hensyn til Refusion af Forsørgelsesomkostninger finder Slutningsbestemmelsen i § 5 tilsvarende Anvendelse.

§ 7.

De i denne Lov indeholdte ændrede Regler om Straffes Fuldbyrdelse saavel som Lovens Bestemmelser om Straf for Børn og unge Personer komme til Anvendelse i alle Tilfælde, hvor Sagens endelige retslige Afgørelse finder Sted, efter at Loven er traadt i Kraft. Dog komme Bestemmelserne i § 6, om Forbrydelser, begaaede af Personer mellem 14 og 15 Aar, ikke til Anvendelse i Sager angaaende Forbrydelser, som ere begaaede inden Lovens Ikrafttræden, naar Anklagede derved vilde blive idømt en strængere Straf end efter den hidtilværende Lovgivning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 40.
16.
nóvbr.

Lög

um

verndun fornmenja.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafli.

Skipting fornmenja og skýringar orða.

1. gr.

Fornmenjar eru annaðhvort staðbundnar eða lausar eða hvorttveggja.

Staðbundnar fornmenjar eru í lögum þessum nefndar fornleifar, en lausar fornmenjar forngripir.

Þær fornmenjar, sem eru hvorttveggja, staðbundnar og lausar, teljast til fornleifa og nefnast lausar fornleifar.

2. gr.

Til fornleifa teljast:

a. Þingbúðarústir, gömul mannvirki á fornum þingstöðum, sögustöðum og öðrum merkisstöðum, sem nokkurs er um vert fyrir menningarsögu landsins, rústir af hofum, hörgum og hverskonar blótstöðum frá heiðni, af kirkjum og kirkjugörðum, kapellum og bænahúsum, forn vígi eða rústir af þeim, forn garðlög, rústir af fornum bæjum, seljum, búpeningshúsum, farmannabúðum, naustum og öðrum fornbyggingum, enn fremur fornir öskuhaugar.

b. Fornar grafir, haugar, dysjar og leiði í jörðu eða á, er menn hafa verið grafnir, heygðir eða dysjaðir í.

c. Hellar með áletrunum eða öðrum verksummerkjum af manna höndum.

d. Áletranir og myndir gjörðar af manna höndum á jarðfasta steina eða berg eða annað jarðfast efni.

e. Fornar kirkjur, bæjarhús og önnur hús, sem ekki framar eru notuð til þess, sem upphaflega var til ætlazt.

f. Allt annað, er telja má til fornra mannvirkja.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Bevaring af Fortidsminder.

Nr. 40.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Afsnit.

Inddeling af Fortidsminder og Ordforklaring.

§ 1.

Fortidsminder ere enten faste (stedbundne) eller løse, eller begge Dele.

Faste Fortidsminder benævnes i nærværende Lov Fortidslevninger, medens de løse Fortidsminder benævnes Oldsager.

De Fortidsminder, der ere af blandet Karakter, faste og løse, henregnes til Fortidslevninger og benævnes løse Fortidslevninger.

§ 2.

Til Fortidslevninger henregnes:

a. Ruiner af Tingboder, gamle Anlæg paa Fortidens Tingsteder, paa Sagasteder og andre mærkelige Steder af nogen Betydning for Landets Kulturhistorie, Ruiner af Templer, Helligdomme og hvilkensomhelst Slags Offersteder fra Hedenskabets Tid, af Kirker og Kirkegaarde, Kapeller og Bedehuse, gamle Fæstninger eller Ruiner deraf, gamle Gærder, Ruiner af gamle Gaarde, Sætere, Kreaturstalde, Handelsboder, Baadskure, og af andre gamle Bygninger, samt endvidere gamle Køkkenmøddinger.
b. Gamle Grave, Gravhøje, Dysser og Gravsteder i Jorden eller paa dens Overflade, hvor Mennesker er blevne begravede eller højlagte.
c. Bjerghuler forsynede med Indskriptioner eller med andre Vidnesbyrd om menneskeligt Arbejde.
d. Inskriptioner og Billeder anbragte paa jordfaste Stene eller Klippeblokke eller andet Materiale.
e. Gamle Kirker, Gaardbygninger og andre Bygninger, der ikke mere benyttes efter deres oprindelige Bestemmelse.
f. Alt andet, der kan henregnes til Anlæg fra Fortiden.

Nr. 40. 16. nóvbr.

3. gr.

Til lausra fornleifa teljast:

a. Þeir munir allir, er finnast í og tilheyra fornum haugum, dysjum eða leiðum, þar á meðal leifar af líkömum manna og dýra.
b. Þeir munir allir, er finnast í og tilheyra fornum hofrústum, eða hafa verið notaðir í hofum, svo sem blótbollar og því um líkt.
c. Öll minningarmörk dáinna manna, bautasteinar, legsteinar, krossar, minnisvarðar og annað þess háttar, sem ekki er jarðfast, og eins þó að eitthvað af þessu hafi verið jarðfest með steinlími eða öðru af mannavöldum.

4. gr.

Til forngripa teljast:

a. Lausir steinar, sem mannaverk eru á og ekki komast undir 3. grein, svo sem steinar með fangamörkum eða öðrum áletrunum eða myndum.
b. Allskonar fornir kirkjugripir.
c. Forn handrit, skjöl og brjef úr skinni eða pappír.
d. Allskonar gamlar myndir og gripir með myndum eða letri á.
e. Fornir peningar, úr hverjum málmi sem er.
f. Gamlir dúkar, ofnir eða saumaðir, ábreiður, bönd og allskonar forn vefnaður og hannyrðir, fornir vefstólar eða partar af þeim og öll forn áhöld, er til hannyrða hafa verið höfð eða vefnaðar.
g. Allskonar fornir skrautgripir og listasmíði, úr hverju efni sem er.
h. Gamlir búningar og búningsskraut karla og kvenna, þar á meðal hringir, belti og því um líkt, enn fremur allskonar gömul vopn, hlífar, verjur. hnífar o. s. frv.
i. Allskonar gamall húsbúnaður og búsáhöld, þar á meðal borðbúnaður og reiðskapur, fornar matarleifar, forn skip, skipspartar og skipabúnaður, ef það kemst ekki undir 3. grein, forn smíðatól, veiðarfæri og önnur forn verkfæri og því um líkt.
j. Gömul taflborð og taflmenn og önnur tafláhöld.
k. Fjalir og stokkar úr fornum húsum og hirzlum.
l. Allir gamlir munir, sem menn hafa notað eða mannaverk eru á.

2. kafli.

Um fornleifar.

5. gr.

Fornmenjavörður skal semja skrá yfir allar fornleifar, taldar í 2. grein, sem nú eru kunnar og honum þykir ástæða til að friða, og skal tiltaka staðinn svo nákvæmlega, sem unnt er. Nú kemst fornmenjavörður að raun um, að fornleifar, sem hann telur nauðsyn á að friða, sjeu til á einhverjum stað, og skal hann þegar taka þær á fornleifaskrá.

6. gr.

Allar þær fornleifar, sem á fornleifaskrá standa, skulu friðaðar, og sjer stjórnarráðið um, að friðhelginni sje þinglýst á því þingi, er hver einstök fornleif liggur til. Friðhelgi telst frá þinglýsingardegi.

Ef landeigandi eða ábúandi verður fyrir nokkru tjóni við það, að friðhelgi er á lögð, skal greiða skaðabætur úr landssjóði. Nú rís ágreiningur milli þess, er hlut á að

§ 3.

Til løse Fortidslevninger henregnes:

a. Alle Genstande, der findes i og tilhøre gamle Gravhøje, Dysser eller Gravsteder, deriblandt Rester af Menneskers og Dyrs Legemer.
b. Alle Genstande, der findes i og tilhøre gamle Tempelruiner, eller som ere blevne benyttede i Templer, saasom Offerblodskar og desl.
c. Alle Mindesmærker over Afdøde, Bautastene, Gravstene, Kors, Monumenter og desl. Sager, som ikke ere jordfaste, selv om de med Kalk eller paa anden kunstig Maade ere blevne fæstnede til Grunden.

§ 4.

Til Oldsager henregnes:

a. Løse forarbejdede Stene, der ikke kan henføres under § 3 saasom Stene forsynede med Bomærker eller andre Inskriptioner eller Billeder.
b. Alle Slags gamle Kirkesager.
c. Gamle Haandskrifter, Dokumenter og Breve paa Pergament eller Papir.
d. Alle Slags gamle Billeder samt Genstande, forsynede med Billeder eller Indskrift.
e. Gamle Pengestykker af hvilketsomhelst Metal.
f. Gammelt vævet eller syet Klæde, gamle Dækkener, Baand og alle Slags gamle vævede Sager og Haandarbejder, gamle Vævestole eller Dele deraf, samt alle gamle ved Haandarbejder eller Vævning benyttede Redskaber.
g. Alle Slags gamle Smykker og Kunstsager af hvilketsomhelst Stof.
h. Gamle Klædedragter saavel for Mænd som for Kvinder og dertil hørende Udsmykningsgenstande, deriblandt Ringe, Bælter og desl., endvidere alle Slags gamle Vaaben, til Angreb eller Forsvar, Knive, m. m.
i. Alt Slags gammelt Bohave og Husgeraad, derunder Dækketøj og Ridetøj, gamle Madrester, gamle Skibe og Dele deraf og Skibstilbehør, som ikke kan henføres til § 3, gammelt Værktøj, gamle Jagt- og Fangstredskaber og andre gamle Redskaber og desl.
j. Gamle Spillebrætter og Brikker med andet Tilbehør.
k. Fjæle og Tømmerstokke af gamle Bygninger og Gemmer.
l. Alle gamle Genstande, der ere blevne benyttede eller forarbejdede af Mennesker.

2. Afsnit.

Om Fortidslevninger.

§ 5.

Direktøren for Fortidsminder skal forfatte en Fortegnelse over alle de i § 2 betegnede Fortidslevninger, hvorom der haves Kundskab og som der findes Grund til at frede, og skal Stedet anføres saa nøjagtigt som muligt. Naar Direktøren kommer til Kundskab om, at der findes endnu andre saadanne Levninger, som han finder at burde fredes, skal han ufortøvet optage dem paa Fortegnelsen.

§ 6.

Alle paa Fortegnelsen optagne Fortidslevninger skal være fredede; Ministeriet foranlediger Fredningen tinglæst i de Jurisdiktioner, hvorunder de enkelte Fortidslevninger høre. — Fredningen regnes fra Tinglæsningsdagen.

Hvis Jordejeren eller Opsidderen maatte lide noget Tab ved en saadan Fredning, skal det erstattes ham af Landskassen. I Tilfælde af Uenighed mellem vedkommende og

Nr. 40. 16. nóvbr. máli, og stjórnarráðsins um það, hvort nokkrar skaðabætur skuli greiða eða um upphæð skaðabóta, og skulu óvilhallir, dómkvaddir menn skera úr því máli. Skaðabótakröfur skulu komnar til stjórnarráðsins, áður en 4 mánuðir eru liðnir frá þinglýsingardegi, ella falla þær niður

7. gr.

Allar lausar fornleifar, sem taldar eru í 3. grein og eru eldri en 150 ára, eru friðaðar án þinglýsingar, og eru eign landsins. Fornleifar þessar skal setja á sjerstaka skrá, svo fljótt sem því verður við komið.

8. gr.

Friðuðum fornl m má enginn, hvorki landeigandi nje leiguliði nje nokkur annar, spilla, granda nje breyta, laga nje aflaga nje úr stað flytja, nema leyft sje í lögum þessum, og skal þá fara eptir þeim reglum, sem lögin setja.

9. gr.

Skyldur er ábúandi eða leiguliði að gjöra lögreglustjóra við vart, ef friðuð fornleif liggur undir skemmdum af völdum náttúrunnar eða er skemmd af manna völdum. Gjörir þá lögreglustjóri þær bráðabirgðar-ráðstafanir sem þarf til að varna skemmdum, og skýrir þegar stjórnarráðinu frá málavöxtum, en stjórnarráðið ákveður með ráði fornmenjavarðar, hvað gjöra skuli. Aðgjörðin greiðist úr landssjóði, nema skemmdin sje af manna völdum; þá greiðir sá, er skemmdi.

Vilji landeigandi eða leiguliði gjöra jarðrask það nokkuð, er haggar við friðuðum fornleifum, eða gjöra nokkuð það, er þeim geti spillt, skal hann skýra lögreglustjóra frá því og um leið lýsa fornleifunum og gjöra skýra grein fyrir þeim breytingum, er hann vill gjöra. Þá skýrslu ber þegar að senda til stjórnarráðsins, er ákveður með ráði fornmenjavarðar hvað gjöra megi og með hvaða skilmálum.

Ef landeigandi eða leiguliði við gröpt eða á annan hátt finnur fornleifar, er teljast verða til menja þeirra, er nefndar eru í 2. eða 3. gr., skal hann jafnskjótt skýra frá því, eins og nú var sagt, og líti út fyrir, að um mikilsverðar fornleifar sje að ræða, skal hætta vinnu að svo miklu leyti, sem hún kann að hagga við fornleifunum, þangað til úrskurður stjórnarráðsins er fenginn. Bætur fyrir tjón það, er af því kann að leiða, að vinnu er hætt, greiðast úr landssjóði, og skera óvilhallir dómkvaddir menn úr, ef ágreiningur verður um skaðabæturnar.

Grasi vaxnar fornmenjar, sem nú eru slegnar eða beittar, má framvegis nota á þann hátt, ef engin hætta er á, að þær spillist við það.

10. gr.

Ef ómögulegt er að komast hjá því að eyða eða spilla fornleifum við vegagjörð eða nnur mannvirki í þarfir landsins, sýslu eða sveitar, nema þá með mjög mikilli fyrirhöfn og kostnaði, skal verkstjóri eða það stjórnarvald, sem hlut á að máli, skýra stjórnarráðinu frá málavöxtum, áður en nokkuð er haggað við fornleifunum, og ákveður þá stjórnarráðið, hvað gjöra skuli.

Ministeriet, om der skal gives Skadeserstatning, eller angaaende Størrelsen af en saadan, skal uvillige af Retten udmeldte Mænd afgøre Uoverensstemmelsen. Erstatningskrav maa for at kunne gøres gældende være indkomne til Ministeriet senest 4 Maaneder efter Tinglæsningsdagen.

§ 7.

Alle under § 3 hørende løse Fortidslevninger, der ere over 150 Aar gamle, ere fredede uden Tinglæsning og ere Landets Ejendom. De skal, saa snart ske kan, opføres paa en særlig Fortegnelse.

§ 8.

Ingen, hverken Jordens Ejer eller Lejer eller nogen anden maa ødelægge eller beskadige en fredet Fortidslevning, ej heller rette paa den eller forandre den i nogen Retning eller flytte den fra Stedet, uden dertil haves Hjemmel i denne Lov, hvis Forskrifter desangaaende i saa Fald skal følges.

§ 9.

Naar en fredet Fortidslevning er udsat for Beskadigelser ved Naturbegivenheder eller lider Overlast, er vedkommende Opsidder eller Lejer pligtig til at gøre Anmeldelse herom til Politimesteren, som træffer foreløbige Foranstaltninger til Forebyggelse af Beskadigelse, og iøvrigt straks indberetter Sagen til Ministeriet, hvorpaa dette, efter Samraad med Direktøren for Fortidsminder, bestemmer, hvad der skal gøres. Landskassen afholder Udgifterne ved Udbedring af Beskadigelsen, medmindre denne skyldes Mennesker, i hvilket Fald den skyldige skal betale dem.

Naar Jordens Ejer eller Lejer ønsker at foretage en Grundgravning eller en anden Foranstaltning, der kan medføre en Forstyrrelse eller Beskadigelse af en fredet Fortidslevning, skal han herom gøre Anmeldelse til Politimesteren, og samtidig meddele denne en Beskrivelse af Fortidslevningen samt gøre nøje Rede for den paatænkte Foranstaltning. Disse Meddelelser bør straks tilstilles Ministeriet, som derpaa efter Samraad med Direktøren for Fortidsminder tager Bestemmelse om, hvad der kan tillades udført og paa hvilke Vilkaar det kan ske.

Hvis Grundens Ejer eller Lejer under Gravning i denne eller paa anden Maade finder Fortidslevninger, der maa henregnes til de i §§ 2 eller 3 opregnede Levninger, har han uopholdelig at gøre Anmeldelse derom, som ovenfor bestemt, og hvis der er Sandsynlighed for, at der her er Tale om vigtige Fortidslevninger, skal han standse Arbejdet, forsaavidt nødvendigt er for at undgaa Forstyrrelse af Levningen, indtil Ministeriets Afgørelse indtræffer. Forsaavidt Arbejdsstandsningen maatte medføre Tab, gives der herfor Erstatning af Landskassen efter uvillige af Retten udmeldte Mænds Skøn, forsaavidt mindelig Overenskomst ikke kan opnaas.

Græsbevoksede Fortidslevninger, hvis Jorddække for Tiden bliver slaaet eller brugt til Græsning, kan fremdeles benyttes paa denne Maade, for saa vidt der ikke er nogen Fare for at de derved blive beskadigede.

§ 10.

Naar det ved et Vejanlæg eller et andet Anlæg, der udføres for Landet, et Syssel eller en Kommune, ikke uden en meget stor Ulejlighed eller Bekostning kan undgaas at ødelægge eller beskadige en Fortidslevning, skal der af Arbejdets Leder eller af vedkommende Myndighed, forinden noget Skridt i den Retning foretages, gives Underretning om Sagen til Ministeriet, hvorefter dette bestemmer, hvad der er at gøre.

Nr. 40. 16. nóvbr.

11. gr

Stjórnarráðið hefur ætíð rjett til að gjöra eða láta gjöra allt það, er því þykir þörf á vera til þess að rannsaka fornleifar með grepti eða á annan hátt, eða til verndar fornmenjum, viðhalds eða endurbóta, en þó skal eiganda eða umráðanda jafnan gjört viðvart um það áður. Eptir gröpt og aðrar rannsóknir, er jarðraski valda, skal sá, er rannsókn stýrði, koma öllu í samt lag aptur, nema honum þyki betur fara á annan veg.

Valdi slíkar rannsóknir eða aðgjörðir eigendum eða umráðendum fornleifanna nokkru tjóni eða tilkostnaði, skal sá skaði bættur úr landssjóði, ef krafizt er. Náist samkomulag ekki um skaðabætur, skulu þær metnar af óvilhöllum dómkvöddum mönnum.

3. kafli.

Um forngripi.

12. gr.

Hver sá, er finnur forngrip í jörðu eða á, er skyldur til að skýra lögreglustjóra þegar í stað nákvæmlega frá fundinum. Jafnframt skal hann afhenda lögreglustjóra það, sem fundizt hefur, nema hætt sje við, að það skemmist í flutningnum, þá skal hann varðveita það á þann hátt, sem hann bezt getur, unz lögreglustjóri ráðstafar því. Ef líkur eru til, að fleiri forngripir þeir, er mikilsverðir eru, muni dyljast á fundarstaðnum, skal finnandi við engu hagga, en skýra þegar lögreglustjóra frá. Fundarstað skal finnandi jafnan greina skilmerkilega.

Ef forngripur finnst við mannvirki þau eða störf, sem framkvæmd eru samkvæmt 10. grein, skal finnandi afhenda hann verkstjóra eða því stjórnarvaldi, sem hlut á að máli, og skal viðtakandi gefa lögreglustjóra nákvæma skýrslu um fundinn og fari með, sem að framan er greint. Nú finnst forngripur við rannsókn þá eða aðgjörð, sem getur í 11. grein, og skal þá sá, er rannsókninni eða aðgjörðinni stýrir, annast um hlutinn og sjá um, að hann komist til Forngripasafns Íslands og að ágrip af skýrslu um fundinn sje birt, sem síðar segir (sbr. 14. grein).

Skylt er lögreglustjóra að gefa skriflega viðurkenningu fyrir móttöku forngrips, ef þess er óskað.

13. gr.

Jafnskjótt sem lögreglustjóri hefur fengið skýrslu um fund forngrips, skal hann skýra þeim manni eða mönnum frá, sem land eiga undir, þar sem forngripur fannst, og jafnframt senda stjórnarráðinu skýrsluna með þeim viðaukum frá sjálfum sjer, sem honum virðast nauðsynlegir. Enn fremur sendir hann þá forngripi, sem honum hafa verið afhentir, til stjórnarráðsins, nema hætt sje við, að þeir skemmist í flutningi, þá skal lögreglustjóri geyma gripina, unz stjórnarráðið ráðstafar þeim.

Ef lögreglustjóra virðast líkur til, að fleiri forngripir muni dyljast þar, sem forngripur fannst, skal hann geta þess í skýrslu sinni til stjórnarráðsins og sjá um, að engu verði rótað á fundarstaðnum, þangað til rannsókn getur fram farið.

§ 11.

Ministeriet er berettiget til at foretage eller lade foretage alt, hvad det skønner nødvendigt for ved Gravning eller paa anden Maade at undersøge Fortidslevninger, eller for at bevare, vedligeholde eller restaurere disse, dog først efter at deres Ejer eller den, der har Raadigheden over dem, derom er bleven underrettet. Efter udført Gravning eller anden saadan Undersøgelse, hvorved Jorden er bleven ryddet op, skal Lederen af Undersøgelsen føre alt tilbage til den tidligere Tilstand, medmindre andet forekommer ham bedre.

Hvis der paaføres Fortidslevningernes Ejer eller den, der har Raadighed over dem, ved de nævnte Undersøgelser eller Foranstaltninger nogen Skade eller Udgifter, skal der paa Forlangende herfor gives Erstatning af Landskassen. I Mangel af mindelig Overenskomst skal Erstatningen fastsættes ved uvillige af Retten udmeldte Mænds Skøn.

3. Afsnit.

Om Oldsager.

§ 12.

Den, der i Jorden eller paa dens Overflade finder Oldsager, er pligtig til uopholdelig at give Politimesteren en nøjagtig Meddelelse om de fundne Sager, og samtidig aflevere dem til ham, medmindre de ere udsatte for at beskadiges under Transporten, i hvilket Fald Finderen skal opbevare Sagerne saa godt han kan, indtil Politimesteren har truffet Bestemmelse om dem. Er der Sandsynlighed for, at der paa det Sted, hvor Sagerne fandtes, findes skjult endnu flere Oldsager af Betydning, skal Finderen lade alt uberørt og uopholdelig gøre Anmeldelse til Politimesteren. Stedet bør Finderen stedse betegne nøjagtig.

Naar der under Udførelsen af de i § 10 ommeldte Anlæg eller Arbejder findes Oldsager, skal Finderen aflevere dem til Værkstyreren eller vedkommende Myndighed, der giver Politimesteren en nøjagtig Meddelelse om de fundne Sager, og behandler dem iøvrigt som forommeldt. Naar der under Udførelsen af de i § 11 omhandlede Undersøgelser eller Foranstaltninger findes Oldsager, skal Lederen af Arbejdet drage Omsorg for dem og paase, at de blive leverede til Islands Oldsagssamling og at et Udtog af Beretningen vedrørende Fundet bekendtgøres som nedenfor bestemt (jfr. § 14).

Politimesteren skal paa Forlangende meddele skriftlig Anerkendelse for Modtagelsen af Oldsager.

§ 13.

Saasnart Politimesteren har modtaget Meddelelse om et Oldsagsfund, skal han give Findestedets Ejer eller Ejere Underretning derom og samtidig tilstille Ministeriet Meddelelsen, ledsaget af de Bemærkninger, han finder Grund til. De til ham afleverede Oldsager sender han til Ministeriet, medmindre de ere udsatte for at beskadiges under Transporten, i hvilket Fald han skal opbevare Sagerne, indtil Ministeriet har truffet Bestemmelse om dem.

Hvis Politimesteren finder det sandsynligt, at der paa Findestedet skjuler sig endnu flere Oldsager end de optagne, skal han anmærke det i sin Beretning til Ministeriet samt drage Omsorg for, at Findestedet bliver uberørt indtil det kan blive undersøgt.

Nr. 40. 16. nóvbr.

14. gr.

Ágrip af þeim skýrslum um fundna forngripi, sem stjórnarráðið fær frá lögreglustjóra eða þeim manni, er rannsókn eða aðgjörð stýrir samkvæmt 11. grein (sbr. 13. og 12. grein), svo framarlega sem líkur eru til, að nokkur geti sannað eignarrjett sinn að forngripunum, skal birta þrisvar í því blaði, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar, með áskorun til eiganda, ef nokkur sje, að gefa sig fram.

Alla þá forngripi, sem nefndir eru í fundarskýrslu, skal fornmenjavörður taka á sjerstaka skrá, og skulu þeir geymdir á sjerstökum stað í Forngripasafni Íslands, unz útsjeð er um, hvort eigandi finnst (sbr. 15. og 16. grein).

15. gr.

Nú gefur eigandi sig fram, áður en 4 mánuðir eru liðnir frá síðustu lögbirtingu fundins forngrips, og sannar eignarrjett sinn, og skal þá afhenda eiganda hann gegn því, að hann greiði lögbirtingarkostnað, en jafnframt skal fornmenjavörður setja hlutinn á forngripaskrá þá, er getur í 19. grein, ef honum þykir hann þess verður, og leggst þá á hann sú kvöð, er þeirri skrásetning er samfara.

16. gr.

Nú líða svo 4 mánuðir frá síðustu lögbirtingu fundins forngrips, að enginn eigandi leiðir sig að honum, og verður hann þá eign landssjóðs að þriðjungi, finnanda að þriðjungi, og að þriðjungi eign þess, sem land á undir, þar sem hluturinn fannst.

Ef gripurinn hefur fundizt við framkvæmd á vegagjörðum eða öðrum mannvirkjum, samkvæmt 10 gr., eða í almenningum, afrjettarlöndum, eða á heiðum uppi, sem ekki teljast til heimalanda, telst landsjóður sem landeigandi, og sömuleiðis ef hann hefur fundizt á kirkjujörðum, eða ef hreppsfjelag, sýslufjelag eða bæjarfjelag á land undir; eignast landssjóður þá forngripinn að tveim þriðjungum, en finnandi að þriðjungi.

Ef forngripur hefur fundizt við rannsókn þá eða aðgjörð, er ræðir um í 11. grein, telst landssjóður sem finnandi og eigandi gripsins að tveim þriðjungum, en landeigandi að þriðjungi, nema um þá hluti sje að ræða, sem eru óskipt eign landsins samkvæmt 7. gr

Ef fleiri eru finnendur en einn, skiptist eignarrjetturinn að finnanda þriðjungi jafnt milli þeirra. Ef landeigendur eru fleiri en einn, skiptist eignarrjetturinn að landeiganda þriðjungi milli þeirra í rjettri tiltölu við eign hvers eins í landinu.

17. gr.

Ef finnandi leynir fundi forngrips og skýrir ekki lögreglustjóra frá honum (sbr. 12. gr.), eða spillir honum eða lógar af ásettu ráði, telst það sem ólögleg meðferð á fundnu fje eða skemmd á eigum annara og fer eptir ákvæðum almennra hegningarlaga 249., 296. og 298. grein, enda missir þá finnandi tilkall til síns þriðjungs.

18. gr.

Landssjóður á kauprjett að þeirri hlutdeild í fundnum forngrip, sem hann á ekki, eptir mati fornmenjavarðar. Því mati getur meðeigandi skotið til stjórnarráðsins, og nefnir það þá til 3 óvilhalla lögmetendur, er vit hafa á forngripum, og skal standa

§ 14.

Saafremt der er Sandsynlighed for, at nogen er i Stand til at godtgøre sin Ejendomsret til fundne Oldsager, skal et Udtog af de af Ministeriet fra Politimesteren eller Lederne af Undersøgelser eller Foranstaltninger i Henhold til § 11 (jfr. §§ 13 og 12) modtagne Beretninger om Fundet bekendtgøres 3 Gange i den til Optagelse af offentlige Bekendtgørelser autoriserede Avis tilligemed en Opfordring til mulige Ejere om at melde sig.

Samtlige i Beretningen om Fundet omtalte Oldsager skal af Direktøren for Fortidsminder optages paa en særlig Fortegnelse, og Sagerne skal opbevares for sig i Islands Oldsagssamling indtil Spørgsmaalet om Ejendomsretten til dem er afgjort (jfr. §§ 15 og 16).

§ 15.

Naar nogen melder sig inden Udløbet af 4 Maander fra sidste lovlige Bekendtgørelse om fundne Oldsager og godtgør sin Ejendomrset til dem, blive de at udlevere til ham mod, at han betaler Bekendtgørelsesomkostningerne; samtidig skal de imidlertid, hvis Direktøren for Fortidsminder finder dem saa meget værd, indføres i den i § 19 omhandlede Oldsagsfortegnelse, hvorved de undergives den af en saadan Indførsel flydende Baandlæggelse.

§ 16.

Naar der er hengaaet 4 Maaneder fra sidste Bekendtgørelse om fundne Oldsager, uden at nogen har godtgjort sin Ejendomsret til den, blive de Landets Ejendom for $^1/_3$ Vedkommende, medens Finderen og Findestedets Ejer hver bliver Ejer af en Tredjedel.

Naar Oldsager ere fundne under Udførelsen af Vej- eller andre Anlæg i Henhold til § 10, eller i Almindinge eller Fjældgræsgange, eller paa Hedestrækninger, der ikke høre under Hjemmegaardene, betragtes Landskassen som Ejer af Findestedet; det samme gælder, naar Sagerne ere fundne i Kirkegaarde, saavel som naar Findestedets Ejer er en Reps-, Syssel- eller Bykommune. I disse Tilfælde erhverver Landskassen saaledes to Tredjedele, medens Finderen faar den ene Tredjedel.

Naar Oldsager ere fundne under Udførelsen af de i § 11 omhandlede Undersøgelser eller Foranstaltninger, betragtes Landskassen som Finder og Ejer af to Tredjedele og Grundejeren af $^1/_3$, medmindre Talen er om saadanne Sager som dem, der i Henhold til § 7 helt tilfalder Landskassen.

Naar der er flere Findere til samme Genstand, deles Finderetten lige imellem dem. Naar Grunden er i Sameje, deles Grundejerretten mellem Samejerne i rigtigt Forhold til hver enkelts Andel i Samejet.

§ 17.

Naar Finderen af Oldsager fordølger Fundet og undlader at give Politimesteren Meddelelse om de fundne Sager (jfr. § 12), eller forsætlig beskadiger eller ødelægger dem, henregnes hans Forhold til ulovlig Omgang med Hittegods eller Beskadigelse af fremmed Ejendom, og der forholdes efter almindelig Straffelovs Bestemmelser i §§ 249, 296 og 298, hvorhos Finderen fortaber sin Ret til en Tredjedel af Fundet.

§ 18.

Landskassen har Ret til ved Køb at erhverve den samme ikke tilkommende Andel i fundne Oldsager. Købesummen bestemmes ved en af Direktøren for Fortids, minder foretagen Taksation; denne kan dog af hver Medejer indankes for Ministeriet-

Nr. 40. 16. nóvbr. við mat þeirra. Sje það hærra en mat fornmenjavarðar, greiðir landssjóður kostnað við yfirmatið, en ella áfrýjandi.

Ef forngripurinn er úr gulli eða silfri, eða sje um silfurpeninga eða gullpeninga að ræða, skal meta málmverð hlutarins og leggja ofan á 10 af hverju hundraði, og fær meðeigandi landssjóðs, eða meðeigendur, að rjettri tiltölu, ef fleiri eru, það andvirði óskert, eins og landssjóður ætti ekkert í.

Ef kauprjettar landsjóðs er eigi neytt áður ár sje liðið frá því, er lögreglustjóra var skýrt frá fundinum og sje fornmenjaverði eða stjórnarráði um dráttinn að kenna, missir landssjóður eignarrjettar til síns hluta í forngripnum, og skal þá afhenda hann meðeiganda, eða meðeigendum landssjóðs gegn borgun lögbirtingarkostnaðar, en jafnframt skal fornmenjavörður setja hlutinn á forngripaskrá þá, er getur í 19. grein, ef hann telur hann þess verðan, og fellur þá á hann sú kvöð, sem þeirri skrásetningu er samfara.

Ef fornmenjavörður telur fundinn forngrip einskisverðan fyrir menningarsögu landsins, eignast finnandi og landeigandi hann að helmingi hvor, og skal þá afhenda þeim hann gegn kvittun þeirra, jafnskjótt sem lögbirtingarfrestur er liðinn, ef þeir vitja hans. En vitji þeir hans ekki áður fjórir mánuðir eru liðnir frá því, er þeim var skrifað um, að landið mundi eigi nota kauprjett sinn, má lóga hlutnum.

19. gr.

Fornmenjavörður skal setja þá forngripi, sem einstakir menn eiga, á sjerstaka forngripaskrá, ef eigendur beiðast þess eða leyfa. Skal beiðnin eða leyfið vera skriflegt og undirskrifað af eiganda í viðurvist vitundarvotta eða lögbókanda (notarii publici) og geymist í skjalasafni Forngipasafnsins. Á þessa skrá skal fornmenjavörður og setja alla forna kirkjugripi, svo fljótt sem því verður við komið, og þarf ekki neitt leyfi til þess, enn fremur þá gripi, sem á þessa skrá skal setja samkvæmt 15. og 18. grein.

Þá muni, sem á þessa skrá eru settir, skal auðkenna með sjerstöku skrásetningarmarki, ef því verður við komið, án þess að gripurinn skemmist við.

20. gr.

Þeir forngripir, sem á skrá standa, eru friðaðir á sama hátt og friðaðar fornleifar (sjá 8. grein). Þó er eiganda heimilt, að flytja þá úr stað, en ekki af landi burt.

Ef eigandi gefur öðrum skrásettan forngrip, skal hann láta fornmenjavörð vita um eigandaskiptin.

Forngripasafnið á forkaupsrjett að skrásettum forngrip, og skal eigandi því ávallt bjóða fornmenjaverði hlutinn, áður en hann selji öðrum hann, ella er sala ógild og fellur þá hluturinn ókeypis til Forngripasafnsins. Nú notar Forngripasafnið eigi forkaupsrjett sinn, þá má eigandi selja hlutinn, en þó skal hann láta fornmenjavörð vita, hverjum hann selur.

Ef skrásettur forngripur gengur að erfðum, skal skiptaráðandi eða, ef erfingjaskipti eru, þá erfingi sá, er eignast gripinn, láta fornmenjavörð vita um eigandaskiptin.

Í hvert skipti, sem eigandaskipti verða að skrásettum forngrip, skal ávallt láta fornmenjavörð vita um eigandaskiptin, ella er eignarheimildin ógild, og fellur þá hluturinn endurgjaldslaust til Forngripasafnsins.

Fornmenjavörður skal ávallt geta þess í forngripaskrá, ef eigandaskipti verða að skrásettum forngrip.

der i saa Fold udnævner 3 uvillige sagkyndige Taksationsmænd, hvis Taksation er endelig. Omkostningerne ved Overtaksationen afholdes af Landskassen, naar Overtaksationsmændenes Vurdering er højere end Direktørens, i modsat Fald af Appellanten.

Naar Talen er om Genstande eller Pengestykker af Guld eller Sølv, skal deres Metalværdi udfindes og dertil føjes 10 %. Den saaledes udfundne Sum tilfalder ubeskaaret Medejeren eller, naar Talen er om flere Medejere, disse i rigtig Forhold, som om Landskassen intet ejede i den paagældende Genstand.

Naar Landskassens Køberet ikke benyttes inden et Aar fra Fundets Anmeldelse til Politimesteren, og denne Forhaling skyldes Ministeriet eller Direktøren for Fortidsminder, fortaber Landskassen sin Medejendomsret, og de fundne Sager skal afleveres til den eller de andre Medejere mod Betaling af Bekendtgørelsesomkostningerne; men samtidig skal de, hvis Direktøren for Fortidsminder finder dem saa meget værd, indføres i den i § 19 omhandlede Oldsagsfortegnelse, hvorved de undergives den af en saadan Indførsel flydende Baandlæggelse.

Naar fundne Oldsager af Direktøren for Fortidsminder anses for at være værdiløse for Landets Kulturhistorie, tilfalder de udelukkende Finderen og Grundejeren som Ejendom til lige Deling. De udleveres da til dem mod deres Kvittering, saa snart den lovbefalede Bekendtgørelsesfrist er udløben, saa fremt de melde sig. Naar de ikke have meldt sig inden Udløbet af 4 Maaneder, efter at de blev tilskrevet om, at Landskassen ikke ønskede at benytte sin Køberet, kan Sagerne tilintetgøres.

§ 19.

Oldsager, der ejes af private, skal paa deres Begæring eller med deres Tilladelse af Direktøren for Fortidsminder optages paa en særlig Oldsagsfortegnelse. Begæringen eller Tilladelsen skal være skriftlig, og undertegnet af Ejeren i Overværelse af Vitterlighedsvidner eller Notarius publikus, og skal opbevares i Oldsagssamlingens Arkiv. Paa denne Fortegnelse optager Direktøren ogsaa alle gamle Kirkesager saa snart ske kan, uden at dertil behøves nogen Tilladelse, samt endvidere de Sager, der i Henhold til §§ 15 og 18 skal indføres i samme.

§ 20.

Registrerede Oldsager ere fredede paa samme Maade som fredede Fortidslevninger (se § 8). De maa dog af Ejeren bringes fra Sted til Sted, men ikke ud af Landet.

Hvis Ejeren til en anden bortskænker registrerede Oldsager, skal han derom underrette Direktøren for Fortidsminder.

Oldsagssamlingen har Forkøbsret til registrerede Oldsager, hvorfor Ejeren stedse skal tilbyde Direktøren for Fortidsminder dem til Købs, forinden han afhænder den til andre. I modsat Fald er Afhændelsen ugyldig og Sagerne tilfalder Oldsagssamlingen uden Vederlag. Hvis Oldsagssamlingen ikke benytter sin Forkøbsret til Oldsager, er Ejeren berettiget til at afhænde dem, men er pligtig til at underrette Oldsagssamlingen om, til hvem de afhændes.

Naar registrerede Oldsager arves, skal Skifteforvalteren, eller i Tilfælde af privat Skifte den af Arvingerne, hvem dem tilfalder, underrette Direktøren for Fortidsminder om Ejerskiftet.

Hver Gang der bliver Ejerskifte med Hensyn til registrerede Oldsager, skal Direktøren for Fortidsminder stedse underrettes derom; i modsat Fald fortabes Ejendomsretten og den paagældende Genstand tilfalder Oldsagssamlingen uden Vederlag.

Direktøren for Fortidsminder skal i Tilfælde af Ejerskifte med Hensyn til registrerede Oldsager hver Gang gøre Anmærkning derom i Oldsagsfortegnelsen.

Nr. 40. 16. nóvbr.

4. kafli.

Um útflutning fornmenja og geymslu.

21. gr.

Engar fornmenjar, eldri en 150 ára, má flytja úr landi, nema með leyfi stjórnarráðsins. Sje vafi á um aldur slíkra hluta, sker fornmenjavörður úr.

22. gr.

Allir forngripir, sem landssjóður eignast eptir lögum þessum eða á annan hátt, skulu geymdir í Forngripasafni Íslands. Þó skal Landsbókasafnið eða Landsskjalasafnið taka við fornum handritum, skjölum og brjefum.

5. kafli.

Almenn ákvæði.

23. gr.

Ef fundi forngrips er leynt, varðar eptir 17. gr. Önnur brot gegn ákvæðum laga þessara varða sektum frá 20 til 500 kr.; auk þess má taka munina eða andvirði þeirra af hinum seka. Með mál út af brotunum skal farið sem almenn lögreglumál.

24. gr.

Stjórnarráðið skipar sjerstakan fornmenjavörð, og hefur hann jafnframt umsjón með Forngripasafninu. Fornmenjavörður skal hafa 1,800 kr. í árslaun. Fela má stjórnarráðið fornmenjaverði að hafa á hendi og framkvæma að öllu eða nokkru leyti þau rjettindi eða störf, sem því eru lögð í lögum þessum, þó þannig, að jafnan geti sá, sem óánægður er með ákvæði fornmenjavarðar, skotið málinu til stjórnarráðsins.

25. gr.

Opið brjef 7. ágúst 1752, svo og öll önnur ákvæði, sem koma í bága við lög þessi, eru úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

4. Afsnit.

Om Udførsel af og Opbevaring af Fortidsminder.

§ 21.

Ingen Fortidsminder, der ere over 150 Aar gamle, maa uden Ministeriets Tilladelse føres ud af Landet. I Tilfælde af Tvivl om deres Alder træffer Direktøren for Fortidsminder Afgørelsen.

§ 22.

Alle af Landskassen i Henhold til denne Lov eller paa anden Maade erhvervede Oldsager opbevares i Islands Oldsagssamling. Gamle Haandskrifter, Dokumenter og Breve skal dog modtages til Opbevaring i Landbiblioteket eller Landsarkivet.

5. Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 23.

Med Fordølgelse af fundne Oldsager forholdes efter § 17. Andre Overtrædelser af nærværende Lov straffes med Bøder fra 20 til 500 Kr., hvorhos de paagældende Genstande eller deres Værdi kan fratages den skyldige. Sager i Anledning af Overtrædelserne behandles som offentlige Politisager.

§ 24.

Ministeriet ansætter en særlig Direktør for Fortidsminder, der tillige fører Tilsyn med Oldsagssamlingen. Direktøren oppebærer en aarlig Lønning af 1,800 Kr. Udøvelsen af de Ministeriet ved nærværende Lov tillagte Beføjelser og Funktioner kan af samme helt eller delvis overdrages til Direktøren, dog saaledes, at den der maatte være utilfreds med Direktørens Afgørelse, stedse skal kunne indanke Sagen for Ministeriet.

§ 25.

Plakat af 7. August 1792 saavel som alle andre mod nærværende Lov stridende Bestemmelser ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 41.
16.
nóvbr.

Lög

um

gjald af innlendri vindlagjörð og tilbúningi á bitter.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Enginn má reka vindlagjörð nje tilbúning á bitterum, hverrar tegundar sem er, til sölu, nema tekið hafi leyfisbrjef hjá lögreglustjóra, þar sem framleiðslan fer fram. Fyrir leyfisbrjefið skal gjalda 100 kr. til bæjarsjóðs eða sveitarsjóðs.

Ákvæði þetta gildir einnig um þá, sem nú reka vindlagjörð eða bittergjörð, þar á meðal lyfsala, sem búa til og selja bitter án læknisforskriptar.

2. gr.

Fyrir hvert pund af tóbaksvindlum eða vindlingum, sem eru búnir til hjer á landi, skal greiða í landssjóð gjald, er nemi helmingi aðflutningsgjalds af vindlum eða vindlingum eptir tollögum þeim, er í hvert sinn gilda. — Fyrir hvern pela af bittervökva (bitteressens, elexír o. þvl.) eða pott af bittersamsetningum, sem ætlaðar eru óblandaðar til drykkjar, skal greiða í landssjóð gjald, er samsvari tveim þriðju af aðflutningsgjaldi því, sem greiða ber af vörutegundum þessum samkvæmt tolllögunum.

3. gr.

Framleiðandi skal greiða gjaldið til hlutaðeigandi lögreglustjóra áður varan er látin burt frá honum, seld eða send til umboðssölu. Af birgðum þeim, er fyrir liggja af innlendum vindlum og bitterum, þegar lög þessi öðlast gildi, skal gjaldið einnig greitt, og skal hver sá, er slíkan varning hefur til sölu, senda lögreglustjóra sínum, innan viku, drengskaparvottorð um það, hve miklar birgðir hann hefur, og greiði jafnframt gjaldið.

4. gr.

Vörugjörðarmenn mega ekki selja minna í einu af vörum þeim, er ræðir um í lögum þessum, en nemi 25 kr. virði.

Að öðru leyti setur stjórnarráðið reglugjörð um vörugjörðina og afhendingu og sölu varanna, að svo miklu leyti, sem þurfa þykir, til að tryggja gjaldheimtu af þeim.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Beskatning af indenlandsk Cigarfabrikation samt Tillavning af Bitter.

Nr. 41.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ingen maa fabrikere Cigarer eller tillave Bitter, af hvilken som helst Slags, til Forhandling, med mindre han hos Politimesteren, hvor Fabrikationen finder Sted, dertil har løst Bevilling. For saadan Bevilling erlægges en Kendelse af 100 Kr. til vedkommende Købstads eller Kommunes Kasse.

Denne Bestemmelse gælder ogsaa for deres vedkommende, der nu drive Fabrikation af Cigarer eller Tillavning af Bitter, deriblandt for Apotekerne, der tillave Bitter til Salg uden Recept.

§ 2.

For hvert Pund af Cigarer eller Cigaretter, der fabrikeres her i Landet, erlægges en Afgift til Landskassen, der beløber sig til Halvdelen af det Beløb, som ifølge de til enhver Tid gældende Toldlove erlægges for et hertil Landet indført Pund Cigarer eller Cigaretter. — For hver Pægl Bitter (Bitteressens, Elixir o. desl.) samt for hver Pot af Bitterkompositioner, som ere bestemte til at nydes ublandede, erlægges til Landskassen en Afgift, der beløber sig til tre Fjerdedele af den Indførselsafgift, der ifølge Toldloven skal erlægges af disse Varesorter.

§ 3.

Producenten erlægger Afgiften til vedkommende Politimester inden den producerede Varesort er afhændet, solgt eller sendt i Kommission. Af de ved Lovens Ikrafttræden foreliggende Beholdninger skal der ogsaa svares Afgift, hvorfor enhver, som har denne Slags Varer til Forhandling, senest inden en Uge efter at denne Lov er traadt i Kraft, har at sende vedkommende Politimester en Erklæring paa Tro og Love om, hvor stor en Beholdning han har, samt erlægge Afgiften samtidig.

§ 4.

Fabrikanter maa ikke sælge de i denne Lov omhandlede Varer i mindre Partier end for 25 Kr.

Iøvrigt fastsætter Ministeriet i et Reglement Regler om Fabrikationen og Varernes Forhandling og Salg, for saa vidt det maatte anses for nødvendigt for at betrygge Oppebørselen.

Nr. 41. 16. nóvbr.

5. gr.

Brot gegn fyrirmælum 1., 3. og 4. greinar, eða reglum þeim, er stjórnarráðið setur samkvæmt 4. gr., varðar sektum, allt að 500 krónum. Stjórnarráðinu er heimilt, auk hegningarsekta, að leggja dagsektir við brotum á reglugjörðinni.

Nú verður vörugjörðarmaður uppvís að því af hafa sagt rangt til um vörugjörð sína eða birgðir, eða selt er af birgðum, án þess að gjaldið sje greitt, og varðar það þann, sem brotið hefur, sektum frá 100—1000 krónum, og gjaldi auk þess þrefalda upphæð gjalds þess, er hann hefur reynt að draga undan. Heimta má gjaldheimtumaður æru- og samvizkuvottorð vörugjörðarmanns um framtal vöru.

6. gr.

Vörur þær, sem gjaldskyldar eru samkvæmt lögum þessum, skulu vera að veði fyrir gjaldinu og sektum.

Sjeu rjett skil ekki gjörð, getur lögreglustjóri selt þær birgðir, sem fyrir finnast, án undangengins lögtaks eða fjárnáms, til lúkningar gjaldi og sektum. Það skal gjöra á uppboði, er boðað sje með viku fyrirvara, og má lögreglustjóri krefjast borgunar við hamarshögg. Nú næst eigi til þeirrar vöru, er gjaldið átti af að greiða, og má þá án undanfarandi birtingar gjöra lögtak fyrir gjaldi og sektum í öðrum eignum gjaldanda.

7. gr.

Mál, er rísa út af brotum gegn lögum þessum, skal fara með sem almenn lögreglumál.

Hegningarsektir allar renna í landssjóð. Þó skal sá fá helming sektar, sem veldur því með frásögn sinni, að uppvís verður undandráttur á gjaldi.

8. gr.

Fyrir gjaldheimtum og sektum eptir lögum þessum, skal lögreglustjóri gjöra reikning samkvæmt þeim reglum, sem settar eru eða settar verða um opinber reikningsskil. Af upphæð gjaldanna fær lögreglustjóri 2 af hundraði í innheimtulaun.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 5.

Overtrædelser af Bestemmelserne i §§ 1, 3 og 4, saavel som Overtrædelser af det af Ministeriet ifølge § 4 fastsatte Reglement, medføre en Bøde af indtil 500 Kr.. Ministeriet kan, foruden Straffebøder, belægge Overtrædelser af Reglementet med Dagmulkter.

Findes Fabrikanten at have gjort urigtig Angivelse om sin Produktion eller Beholdning, eller hvis vedkommende sælger af Lageret uden samtidig at erlægge Afgiften, bliver den skyldige at straffe med Bøder fra 100—1000 Kr., og bøder desuden det Afgiftsbeløb tredobbelt, hvis Erlæggelse han har forsøgt at unddrage sig. Oppebørselsbetjenten kan af Fabrikanten fordre en Erklæring paa Tro og Love om dennes Opgivelser.

§ 6.

De efter denne Lov afgiftspligtige Varer hæfte saavel for Afgiftens som for Bødernes Erlæggelse.

Saafremt Afgift eller Bøder ikke berigtiges i rette Tid, er Politimesteren berettiget til at realisere den Beholdning, som forefindes uden forudgaaet Udpantning eller Udlæg til Dækning af Afgift og Bøder. Realisationen bør foregaa ved en med en Uges Varsel bekendtgjort Auktion, hvor Politimesteren kan forlange Betaling ved Hammerslaget. Kan der ikke faas fat paa den Vare, hvoraf Afgiften skulde svares, kan der uden forudgaaet Forkyndelse gøres Udpantning for Afgift og Bøder i vedkommendes andre Ejendele.

§ 7.

Sager i Anledning af Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

Alle Straffebøder tilfalde Landskassen. Dog faar den, der ved sin Anmeldelse har givet Anledning til, af Unddragelse af Afgiftserlæggelse bliver opdaget, den ene Halvdel af Bøden.

§ 8.

For Oppebørselen af Afgifter og Bøder efter denne Lov aflægger Politimesteren Regnskab i Overensstemmelse med de Regler, som nu gælde eller senere maatte blive fastsatte for Aflæggelse af Regnskab for offentlige Oppebørsler. Af Afgiftens Beløb erholder Politimesteren 2 pCt. som Oppebørselsgebyr.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 42.
16.
nóvbr.

Lög

um

breytingar á póstlögum 13. september 1901.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í 1. gr. póstlaganna 13. september 1901 komi í stað orðanna: »landshöfðingjans yfir Íslandi«: Stjórnarráðs Íslands.

2. gr.

Í 2. gr. a. 2. póstlaganna í stað orðanna »og eigi þyngra en 50 kvint — fylgi þeim« komi: en hvorki má skrifa á þær verð nje að aðrir munir fylgi þeim. Á tímabilinu 15. apríl til 14. október, að báðum dögum meðtöldum, má prentað mál í krossbandi, eða einbrugðnu bandi, eigi vera þyngra en 2 kílógrömm (4 pund), og á tímabilinu frá 15. október til 14. apríl, að báðum dögum meðtöldum, eigi þyngra en $^3/_4$ kílógramms ($1^1/_2$ pund). Sýnishorn af vöru eða snið má eigi vera þyngra en 250 grömm (50 kvint).

Í staflið b. sömu gr. komi í stað orðanna: »50 kvint«: 250 grömm (50 kvint).

Í staflið c. sömu greinar komi í stað orðanna »3 kvint«: 20 grömm (4 kvint).

Á eptir staflið d. í sömu grein komi nýr stafliður e. svo hljóðandi:

P ó s t k r ö f u m, þ. e. kröfum um innheimtu á peningaupphæðum.

Undir póstkröfur má að eins nota eyðublöð þau, sem póststjórnin gefur út.

Í staflið e, sömu gr., sem verður stafliður f, komi í stað »25 kvint«: 250 grömm (50 kvint).

3. gr.

Í 4. gr. póstlaganna í stað orðanna: »hvenær og hvernig póstávísanaviðskipti geti byrjað innanlands« komi: hvenær póstkröfuviðskipti geti byrjað innanlands, og hvernig póstávísana- og póstkröfuviðskiptum skuli hagað.

4. gr.

Í 8. gr. póstlaganna komi í stað »50 punda«: 25 kílógramma (50 punda) — og í stað »hvert pund« komi: hvert $^1/_2$ kílógramm (hvert pund).

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 42.
16.
Novbr.

om

Forandringer i Postlov 13. September 1901.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Stedet for Ordet: »Landshøvdingens« i § 1 i Postlov 13. September 1901 sættes: Islands Ministeriums.

§ 2.

I Postlovens § 2 a. 2 skal i Stedet for Ordene: »ikke veje over 50 Kvint — medfølger« indsættes: og ikke have Paategning om nogen Værdi eller om, at nogen anden Genstand medfølger. I Tidsrummet fra 15. April til 14. Oktober, begge Dage medregnede, maa trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand ikke veje over 2 Kilogram (4 Pund), og i Tidsrummet fra 15. Oktober til 14. April, begge Dage medregnede, ikke over ¾ Kilogram (1½ Pund) Vareprøver og Mønstre maa ikke veje over 250 Gram (50 Kvint).

I samme Paragrafs Litr. b. skal i Stedet for Ordene: »af den under Litr. a. anførte Vægt og Beskaffenhed« indsættes: der ikke vejer over 250 Gram (50 Kvint) og er af den under Litr. a. anførte Beskaffenhed.

I Stedet for Ordene: »3 Kvint« i samme Pragrafs Litr. c. sættes: 20 Gram (4 Kvint).

Bagefter Litra d. i samme Paragraf indsættes nyt Litra e. saalydende:

P o s t o p k r æ v n i n g e r, d. v. s. Ordrer paa Indkassering af Pengebeløb.

Til Postopkrævninger kunne kun benyttes de af Postvæsenet udfærdigede Blanketter.

Litra e. i samme Paragraf bliver Litra f., og Ordene sammesteds: »25 Kvint« ombyttes med: 250 Gram (50 Kvint).

§ 3.

I Postlovens § 4 skal i Stedet for Ordene: »naar og hvorledes indenlandsk Udveksling af Postanvisninger kan begynde« indsættes: naar indenlandsk Udveksling af Postopkrævninger kan begynde og hvorledes Udveksling af Postanvisninger og Postopkrævninger skal ordnes.

§ 4.

I Postlovens § 8 skal i Stedet for: »50 Pund« sættes: 25 Kilogram (50 Pund), og for: »hvert Pund« sættes: hvert ½ Kilogram (hvert Pund).

Nr. 42. 16. nóvbr.

5. gr.

Í 8. lið 9. gr. póstlaganna komi í stað orðanna »3 pund« á tveim stöðum: 1½ kílógramm (3 pund) — og í stað orðanna »50 mílur« komi: 50 vikur sjávar.

6. gr.

Í 11. gr. a. 1. póstlaganna komi í stað orðanna »3 kvint« á tveim stöðum: 20 grömm (4 kvint). — Enn fremur í stað »25 kvintum« komi: 125 grömmum (25 kvintum) — og í stað »25 kvint að 50 kvintum«: 125 grömm (25 kvint) að 250 grömmum (50 kvintum). Og loks í stað orðanna: »Sjeu eigi viðhöfð frímerki, verður burðargjaldið tvöfalt við það, sem hjer er ákveðið« komi: Sjeu eigi viðhöfð frímerki eða eigi næg frímerki, verður burðargjald það, sem ógreitt er, tvöfalt við það, sem hjer er ákveðið. Enn fremur ber að laga prentvillu þá, sem slæðst hefur inn í póstlögin í þessum staflið, alstaðar þar sem stendur »aura« fyrir: aurar.

Í sömu grein a. 2. komi í stað »10 kvint«: 50 grömm (10 kvint).

Í sömu grein a. 3. komi í stað orðanna »16 aurar«: 15 aurar.

Í sömu grein staflið b. komi í stað orðanna »16 aurar«: 15 aurar. Enn fremur skal hjer laga prentvilluna »aura« fyrir: aurar.

Stafliður c. 1. sömu greinar orðist þannig:

Með landpóstum:

Frá 15. apríl til 14. október, að báðum dögum meðtöldum, undir hvert ½ kílógramm (hvert pund) eða minni þunga ..... 30 aurar.

Frá 15. október til 14. apríl, að báðum dögum meðtöldum, undir hver 125 grömm (25 kvint) eða minni þunga ..... 25 aurar.

Í staflið c. 2. sömu greinar komi í stað »pund«: ½ kílógramm (hvert pund),

Stafliður d. í sömu grein orðist þannig:

Fyrir póstávísanir:

25 kr. eða minni upphæð ..... 15 aurar

yfir 25 kr. allt að 100 kr. ..... 30 —

og 15 aurar fyrir hverjar 100 kr. eða minni upphæð af því, sem fram yfir er.

Á eptir þessum staflið komi nýr stafliður e, svo hljóðandi:

Fyrir póstkröfur greiðist sama gjald og fyrir póstávísanir.

Í staflið e. sömu greinar, sem verður stafliður f. komi í stað orðanna »15. apríl til 15. október undir hvert pund«: 15. apríl til 14. október, að báðum dögum meðtöldum, undir hvert ½ kílógramm (hvert pund) — og í stað »15. október til 15. apríl undir hvert pund« komi: 15. október til 14. apríl, að báðum dögum meðtöldum, undir hvert ½ kílógramm (hvert pund).

7. gr.

Í 1. málsgrein 12. gr. póstlaganna bætist við á eptir orðinu: »póstávísanir«: póstkröfur, og í stað orðanna: »11. gr. e.« komi: 11. gr. f.

Í 2. málsgrein sömu greinar skulu orðin: »En þegar burðargjald er að eins greitt að nokkrum hluta fyrir fram með frímerkjum, skal heimta burðargjald fyrir sendinguna eins og ekkert hefði verið goldið, að frádregnu verði þeirra frímerkja, sem límd hafa verið á« falla burt.

8. gr.

Í 2. málsgrein 13. gr. póstlaganna komi í stað orðanna »11. gr. e.«: 11. gr. f., og í 3. málsgrein sömu greinar bætist við á eptir orðinu: »póstávísanir«: póstkröfur.

9. gr.

Í 27. gr. póstlaganna falli burt niðurlagið, frá og með orðinu »eða«.

Nr. 42. Lög 16. nóvember um Lög um breytingar á póstlögum 13. september 1901.

§ 5.

I Postlovens § 9 skal i 8. Stykke i Stedet for Ordene: »3 Pund« paa to Steder sættes: 1½ Kilogram (3 Pund) og for: »50 Mil« indsættes: 50 islandske Sømil.

§ 6.

I Stedet for Ordene »3 Kvint« paa to Steder i Postlovens § 11, a. 1 sættes: 20 Gram (4 Kvint), endvidere i Stedet for »25 Kvint«: 125 Gram (25 Kvint) og i Stedet for »25 Kvint indtil 50 Kvint«: 125 Gram (25 Kvint) indtil 250 Gram (50 Kvint), samt endelig i Stedet for Ordene: »Ere de ikke forud frigjorte, betales det dobbelte af de her fastsatte Satser« træder: Ere de ikke forud frigjorte eller delvis frigjorte, udtakseres de i en Porto lig det dobbelte af den manglende Franko. Endvidere bør den i dette Litra indløbne Trykfejl paa flere Steder: »aura« for »aurar« rettes.

I samme Paragrafs a. 2. skal for »10 Kvint« sættes: 50 Gram (10 Kvint).

I samme Paragrafs a. 3. skal for »16 Øre« sættes: 15 Øre.

I samme Paragrafs Litr. b skal for »16 Øre« sættes: 15 Øre. Endvidere rettes her Trykfejlen »aura« for »aurar«.

Litr. c. 1. i samme Paragraf skal lyde saaledes:

Med Landposterne:

Fra 15. April til 14. Oktober, begge Dage medregnede for hvert ½ Kilogram (hvert Pund) eller derunder ..... 30 Øre

Fra 15. Oktober til 14. April, begge Dage medregnede, for hvert 125 Gram (25 Kvint) eller derunder ..... 25 Øre

I Stedet for »Pund« i samme paragrafs Litr. c. 2. sættes: ½ Kilogram (hvert Pund).

Litra d. i samme Paragraf affattes saaledes:

For Postanvisninger:

25 Kr. eller derunder ..... 15 Øre

over 25 Kr. indtil 100 Kr. ..... 30 —

og 15 Øre for hvert følgende 100 Kr. eller derunder.

Bagefter sidstnævnte Litra indsættes nyt Litra e. saalydende:

For Postopkrævninger erlægges samme Porto som for Postanvisninger.

I samme Paragrafs Litra e., der bliver Litra f., skal i Stedet for Ordene: »15. April til 15. Oktober for hvert Pund« sættes: 15. April til 14. Oktober, begge Dage medregnede, for hvert ½ Kilogram (hvert Pund) — og for Ordene: »15. Oktober til 15. April for hvert Pund«: 15. Oktober til 14. April, begge Dage medregnede, for hvert ½ Kilogram (hvert Pund).

§ 7.

I Postlovens § 12, 1. Stykke indsættes bagefter Ordet: »Postanvisninger«: Postopkrævninger, hvorhos der i Stedet for Ordene: »§ 11, e.« kommer: § 11, f.

I samme Paragrafs 2. Stykke skulle Ordene: »Delvis frigjorte Forsendelser ansættes i Porto som ikke frigjorte med Fradrag af de anvendte Frimærkers paalydende Værdi« udgaa.

§ 8.

I Stedet for Ordene: »§ 11, e.« i Postlovens § 13, 2. Stykke kommer: § 11, f, hvorhos der i samme Paragrafs 3. Stykke indsættes bagefter Ordet: »Postanvisninger«: Postopkrævninger.

§ 9.

Slutningsordene i Postlovens § 27 fra og med Ordet »eller« bortfalde.

Nr. 42.
16.
nóvbr.

10. gr.

29. gr. póstlaganna falli burt.

11. gr.

Þegar lög þessi öðlast staðfesting, skal færa breytingar þær og viðauka, sem ræðir um í þeim, inn í meginmál póstlaganna frá 13. september 1901, og getur konungur þá gefið nefnd lög út þannig breytt sem póstlög.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 10.

Postlovens § 29 bortfalder.

§ 11.

Samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse skal de i samme indeholdte Forandringer og Tillæg indføres i Teksten af Postlov af 13. September 1901, hvorefter den nævnte Lov saaledes ændret kan udfærdiges af Kongen som Postlov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 43.
16.
nóvbr.

Póstlög.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 11. gr. í lögum 16. nóvember 1907 um breytingar á póstlögum 13. september 1901 höfum látið semja texta síðarnefndra laga með þeim breytingum, sem nefnd lög 16. nóvember 1907 innihalda, og gefum hann hjermeð út sem

Póstlög.

I. kafli.

Um stjórn póstmála.

1. gr.

Póstmeistarinn í Reykjavík hefur á hendi stjórn hinna íslenzku póstmála innanlands undir yfirstjórn stjórnarráðs Íslands.

2. gr.

Til flutnings með póstum, frá einni póststöð til annarar, skal veita móttöku:

a. Lausum brjefum; skal þar til telja:
   1) Hvað eina, sem er með brjefalagi (almenn brjef og spjaldbrjef);
   2) Prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu bandi eða aðeins samanbrotið eða þá opið spjaldblað, sýnishorn af vöru og snið;

   skulu sendingar þessar vera með utanáskript, en hvorki má skrifa á þær verð nje að aðrir munir fylgi þeim. Á tímabilinu 15. apríl til frá 14. október, að báðum dögum meðtöldum, má prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu bandi eigi vera þyngra en 2 kílógrömm (4 pund), og á tímabilinu frá 15. október til 14. apríl, að báðum dögum með töldum, eigi þyngra en ¾ kílógramms (1½ pund). Sýnishorn af vöru eða snið má eigi vera þyngra en 250 grömm (50 kvint).

   Sendingarnar eru skoðaðar ábyrgðarsendingar, ef utan á þeim stendur »mælt með«, »á hendur falið« eða »NB.« og undir þær er borgað fyrirfram að fullu.

   Öll þau brjef skulu vera ábyrgðarbrjef, sem lögð er inn í gjaldgeng mynt, brjefpeningar, handhafaskuldabrjef eða aðrar skuldajátningar, sem eru nýtar handhafa, án þess að verðupphæð sje tilgreind.

b. Peningabrjefum; telst þar undir allt, sem er með brjefalagi, eigi þyngra en 250 grömm (50 kvint) og svo á sig komið, sem fyrir er mælt í staflið a., þegar

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Postlov.

Nr. 43.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: At Vi i Henhold til § 11 i Lov 16. November 1907 om Forandringer i Postlov 13. September 1901 har ladet affatte Teksten af sidstnævnte Lov ændret saaledes som ovennævnte Lov af 16. November 1907 medfører det og herved udfærdige den som

Postlov.

Afsnit I.

Om Postvæsenets Bestyrelse.

§ 1.

Bestyrelsen af det indre islandske Postvæsen er hos Postmesteren i Reykjavik under Islands Ministeriums Overledelse.

§ 2.

Til Forsendelse med Posterne fra Poststed til andet modtages:

a. Løse Breve, hvortil henregnes:
   1) enhver Genstand, der forsendes i Brevformat, (almindelige Breve og Brevkort),
   2) trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand eller simpelthen sammenlagte eller bestaaende af aabne Kort, Vareprøver og Mønstre,

   naar de ere forsynede med Adresse og ikke have Paategning om nogen Værdi eller om, at nogen anden Genstand medfølger. I Tidsrummet fra 15. April til 14. Oktober, begge Dage medregnede, maa trykte Sager under Kors- eller enkelt Baand ikke veje over 2 Kilogram (4 Pund), og i Tidsrummet fra 15. Oktober til 14. April, begge Dage medregnede, ikke over ¾ Kilogram (1½ Pund). Vareprøver og Mønstre maa ikke veje over 250 Gram (50 Kvint).

   De betragtes som anbefalede, naar de ere paategnede »Anbefales«, »Rekommanderes«, eller »NB.« og forud ere fuldstændig frigjorte.

   Alle Breve, i hvilke der uden Værdiangivelse ved Forsendelsen indlægges gangbar Mønt, Pengerepræsentativer, Obligationer lydende paa Ihændehaver eller andre Forskrivninger, der gælde i Hvermands Haand, skulle være anbefalede.

b. Pengebreve, hvortil henregnes enhver Genstand i Brevformat, der ikke vejer over 250 Gram (50 Kvint) og er af den under Litra a. anførte Beskaffenhed, naar

Nr. 43. 16. nóvbr.

verð hins innlagða er tilgreint og það er annaðhvort peningar eða verðbrjef. Fulla upphæð þarf ekki að tilgreina, nema sá beiðist tölu á, sem sendir, þegar hann afhendir sendinguna.

c. Bögglum; teljast þar undir allar aðrar sendingar en tilgreindar eru í staflíðunum a. og b., sem hægt er að senda með póstum og vísað er til ákveðinna móttakenda og eru í lokuðum umbúðum svo sem hlýðir.

Öllum bögglum skal fylgja fylgibrjef þannig lagað sem póststjórnin leggur fyrir. Í fylgibrjefið má leggja almennt brjef verðlaust og ábyrgðarlaust. Fylgibrjefið má ekki vera yfir 20 grömm (4 kvint) að þyngd, en verður ekki talið þyngra, þótt lykill að sendingunni fylgi. Fylgibrjef má ekki fylgja öðrum sendingum en bögglum.

d. Póstávísunum, þ. e. ávísunum á peningaupphæðir, sem eru borgaðar inn á einu pósthúsi, en eiga að borgast út á öðru.

Til póstávísana má aðeins nota eyðublöð þau, sem póststjórnin gefur út.

e. Póstkröfum, þ. e. kröfum um innheimtu á peningaupphæðum.

Undir póstkröfur má aðeins nota eyðublöð þau, sem póststjórnin gefur út.

f. Blöðum og tímaritum, sem menn skrifa sig fyrir; skal þar til telja sjerhvert blað eða rit, sem prentað er eða margfaldað á líkan hátt, þegar það á að koma út einu sinni eða optar á ári í heptum, sem hafa sameiginlegan titil og hvert fyrir sig vegur eigi yfir 250 grömm (50 kvint).

3. gr.

Póstar, fylgdarmenn eða samferðamenn þeirra, yfirmenn, starfsmenn, skipverjar eða farþegjar á póstskipum og vagnstjórar eða farþegjar á póstvögnum mega ekki flytja sjálfir eða hafa meðferðis sendingar, sem taldar eru í 2. gr. a. 1. og b.

Þó gilda þessar undanþágur:

1) Þegar póstsjóður verður ekki fyrir neinum tekjumissi við það, að sendingarnar eru eigi fluttar með pósti.
2. Þegar einhver flytur sendingar fyrir sjálfan sig eða fyrir mann, sem hann er háður eða hefur sent hann með þær.

Útgjörðarmenn póstskipa og póstvagna mega nota þessi flutningsgögn sín til að flytja brjef og peningasendingar í þágu útgjörðarinnar einnar, milli stjórnendanna og starfsmanna þeirra og starfsmannanna sín á milli.

4. gr.

Póststjórnin ákveður, hversu mikið af munum þeim, sem getið er um í 2. gr., póstur geti tekið til flutnings og ráðstöfunar m. m., svo og hver skilyrði skuli gjörð og hverjar reglur settar í slíkum greinum. Hún ákveður, hvenær póststofur, póstafgreiðslu- og brjefhirðingastaðir skuli taka á móti og afhenda póstsendingar, og hvenær póstkröfuviðskipti geti byrjað innanlands og hvernig póstávísana- og póstkröfuviðskiptum skuli hagað, svo og hvaða pósthús geti tekið þátt í þeim.

5. gr.

Með póstum má ekki flytja:

a. Hluti, sem bannað er að breiða út,
b. Hluti, sem að ytra áliti bera með sjer eitthvað ólögmætt, ósæmilegt eða móðgandi;

der er angivet en vis Værdi af Indholdet, og dette bestaar enten i Penge eller Papirer. Det er ikke nødvendigt at angive den fulde Værdi af Indholdet, medmindre det ved Indleveringen begæres eftertalt.

c. Pakker, hvortil henregnes enhver ikke under Litra a. og b. anført til Postforsendelse egnet Genstand, der er stilet til en bestemt Modtager og er under fyldestgørende Lukke og Indpakning.

Alle Pakker skulle ledsages af Adressebreve af den af Postvæsenet foreskrevne Beskaffenhed. I Adressebrevet kan indlægges et almindeligt Brev uden Værdi og Anbefaling. Adressebrevet maa ikke veje over 20 Gram (4 Kvint), dog medregnes en til en medfølgende Pakkeforsendelse hørende Nøgle ikke i Vægten. Andre Forsendelser end Pakker maa ikke ledsages af Adressebrev.

d. Postanvisninger, d. v. s. Anvisninger paa Pengebeløb, som indbetales paa et Posthus for at udbetales paa et andet.

Til Postanvisninger kunne kun benyttes de af Postvæsenet udfærdigede Blanketter.

e. Postopkrævninger, d. v. s. Ordrer paa Inkassering af Pengebeløb.

Til Postopkrævninger kunne kun benyttes de af Postvæsenet udfærdigede Blanketter.

f. Tidender og Tidsskrifter, paa hvilke der abonneres, hvortil henregnes enhver Avis eller ethvert Skrift, der mangfoldiggøres ved Trykken eller paa anden lignende Maade, naar det agtes udgivet en Gang eller oftere aarlig i Leveringer, som have en fælles Titel og hver især ikke veje over 250 Gram (50 Kvint).

§ 3.

Postførerne, deres Følgemænd eller Rejsefæller, Befalingsmænd, Funktionærer, Mandskab eller Passagerer paa Postskibene og Kuske eller Passagerer paa Postvognene maa ikke befordre eller medtage de i § 2. a. 1 og b. nævnte Forsendelser, dog med følgende Undtagelser:

1) naar Postvæsenet ikke lider noget Indtægtstab ved, at Forsendelserne ikke befordres med Posten;
2) naar nogen befordrer Forsendelser for sig selv eller for en anden, til hvem han staar i Afhængighedsforhold, eller hvis Bud han er.

Postskibenes Rederier og Udlejerne af Postvogne kunne med deres egne Befordringsmidler befordre Breve og Pengeforsendelser i rent tjenstlige Anliggender mellem de paagældende Bestyrelser og deres Funktionærer samt mellem disse sidste indbyrdes.

§ 4.

Det Omfang, hvori Postvæsenet kan paatage sig Befordring og Besørgelse m. v. af de i § 2 nævnte Genstande, samt de Betingelser og Formaliteter, der i saa Henseende skulle opfyldes, fastsættes af Postbestyrelsen. Den bestemmer, til hvilke Tider Posthuse, Postekspeditioner og Brevsamlingssteder skulle modtage og udlevere Postforsendelser, naar indenlandsk Udveksling af Postopkrævninger kan begynde og hvorledes Udveksling af Postanvisninger og Postopkrævninger skal ordnes.

§ 5.

Udelukkede fra Postbesørgelse ere:

a. Genstande, hvis Udbredelse er forbudt;
b. Genstande, hvis Ydre frembyder noget ulovligt, usømmeligt eller fornærmende;

Nr. 43. 16. nóvbr.

c. Hluti, sem hætta er búin af að flytja, t. d. eldfima, sprenghætta, etandi eða þess konar hluti, svo og daunilla hluti.

Sje þagað um innihald þess konar sendinga eða rangt skýrt frá um það, á póststjórnin heimting á bótum fyrir þann skaða, sem af þeim hlýzt.

6. gr.

Fyrir utan þau störf, sem nefnd eru í 2. og 4. gr., hefur póststjórnin heimild til að taka að sjer önnur störf, sem samrýmanleg eru við ætlunarverk hennar, svo sem að láta bera út brjef með hraðbera og að annast um flutning á innansveitar- og innanbæjarsendingum. Hún ákveður þá burðar- og flutningsgjaldið og setur reglur fyrir slíkum framkvæmdum.

II. kafli.

Um póstferðir og póstflutning.

7. gr.

Póststjórnin sjer um, að póstflutningur komist reglulega áfram, annaðhvort með þeim fargögnum, sem hún sjálf á, eða öðrum fararbeina, eptir því, sem hentast þykir, miðað við stærð og gildi sendinganna.

8. gr.

Hver sá, sem heldur uppi reglubundnum fólksflutningum á landi milli tiltekinna staða, er skyldur til ef þess er krafizt, að flytja póst milli endastöðvanna og póststöðvanna á leiðinni, allt að 25 kílógramma (50 punda) þunga í hverri ferð. Hann skal auk þess að minnsta kosti 24 stundum áður en hann í fyrsta skipti leggur af stað, skýra næsta pósthúsi frá flutningum þessum og ferðaáætlun og á sama hátt skýra frá breytingum þeim, sem þar á kunna að verða gjörðar.

Póstflutninginn skal geyma á óhultum stað, sem óviðkomandi menn komast ekki að, og skylt er að skila póstflutningnum á rjettum stöðum.

Sje eigi öðruvísi um samið, skal borga 5 aura fyrir hvert ½ kílógramm (hvert pund) eða minni þunga af því, sem póstflutningurinn nemur alls í hverri ferð.

9. gr.

Hvert skip, sem afgreitt er frá höfn á Íslandi, er skyldugt til, eptir áskorun póststjórnarinnar, að taka til flutnings þær sendingar, sem nefndar eru í 2. gr. staflið a. Sje skipið haft í reglubundnum flutningaferðum, er það einnig skyldugt til að taka til flutnings þær sendingar aðrar, sem nefndar eru í 2. gr., og skal póststjórninni heimilt að hengja upp á skipum þessum, þar sem hentugast þykir, læsta póstbrjefakassa og heimta, að fyrir peningabrjef og böggla sje autt rúm að minnsta kosti 40 teningsfet á stærð.

Útgjörðarmaður eða skipstjóri þess skips, sem senda á í reglubundnar flutningaferðir, er skyldur til í tækan tíma og í síðasta lagi samtímis hinni fyrstu auglýsing sinni um ferðirnar, að segja póststjórninni til um leið skipsins, viðkomustaði, farartíma og komutíma og eins um sjerhverja þá breyting, sem gjörð verður á ferðum þessum síðar.

Hafi póststjórnin annaðhvort við sjerstakt tækifæri, eða með almennri auglýsing fyrir þau skip yfirhöfuð, sem eiga leiðir á ákveðna staði, krafizt þess, að póstflutningur verði hafður meðferðis, þá skulu skipstjórar á skipum þessum, ef þau eru eigi höfð í reglubundnum flutningaferðum, segja til þess í tækan tíma á pósthúsinu á þeim stað,

c. Genstande, hvis Befordring er forbunden med Fare, saasom branfarlige, eksplo-derende, ætsende og lignende Sager, samt ildelugtende Genstande.

Fortielse eller falsk Angivelse af saadanne Forsendelsers Indhold berettiger Postvæsenet til Erstatning for den derved opstaaede Skade.

§ 6.

Postvæsenet er ved Siden af den i §§ 2 og 4 nævnte Virksomhed bemyndiget til at paatage sig andre med dets Bestemmelse forenelige Forretninger, saasom at lade udbringe Breve med Ilbud samt besørge Befordring af Forsendelser inden Bygden eller Byen. I saa Fald fastsætter Postvæsenet Portoen for saadanne Forretninger og Reglerne for deres Udførelse.

Afsnit II.

Om Postgangen og Postens Befordring.

§ 7.

Postvæsenet skal enten ved dets egne eller ved andre Befordringsmidler sørge for Postens regelmæssige Befordring, saaledes som det skønnes hensigtsmæssigt i Forhold til Postforsendelsernes Omfang og Betydning.

§ 8.

Enhver, som besørger regelmæssig Personbefordring over Land mellem bestemte Pladser, er pligtig til, om forlanges, at befordre Post mellem Endestationerne og de mellemliggende Poststeder indtil en samlet Vægt paa hver Rejse af 25 Kilogram (50 Pund). Han skal derhos, mindst 24 Timer inden den første Rejse begyndes, meddele nærmeste Posthus Underretning om bemeldte Befordring og Køreplanen for samme og paa samme Maade anmelde de mulig heri indtrædende Forandringer.

Postgodset skal opbevares paa et sikkert Sted, hvor ingen uvedkommende har Adgang dertil, samt afleveres paa de rigtige Steder.

Er ingen anden Overenskomst truffen, betaler Postvæsenet 5 Øre for hvert ½ Kilogram (hvert Pund) eller derunder af den hele paa en Tur til Befordring overleverede Bruttovægt.

§ 9.

Det paaligger ethvert Skib, som ekspederes fra en Havn i Island, efter Postvæsenets Forlangende at modtage de i § 2 Litra a. nævnte Forsendelser. Farer Skibet i Paketfart, er det ogsaa pligtigt at medtage de øvrige i § 2 ommeldte Forsendelser, hvorhos Postvæsenet har Ret til paa et passende Sted i Skibet at lade anbringe laasede Brevkasser og at forlange, at der holdes et Rum aabent af indtil 40 Kubikfods Størrelse til Pengebreve og Pakker.

Rederen eller Føreren af det Skib, hvormed Paketfart agtes udført, er pligtig betimelig og senest samtidig med den første Bekendtgørelse af Farten at anmelde for Postvæsenet Ruten, Anløbsstederne, Afgangs- og Ankomsttiderne og paa samme Maade de mulig deri indtrædende Forandringer.

Har Postvæsenet enten for et særligt Tilfælde eller ved offentlig Bekendtgørelse med Hensyn til Skibe i Almindelighed, bestemte til visse Steder, forlangt Post medtaget, have Førerne af saadanne Skibe, naar de ikke fare i Paketfart, betimelig og senest 24

Nr. 43. 16. nóvbr.

sem þeir byrja ferð sína frá, og í seinasta lagi 24 klukkustundum áður, hvaða dag og stund þeir ætla sjer að halda í burt, og mega þeir þá ekki fyrr fara, nema póstsendingar sjeu á skip komnar.

Á leiðinni skal skipstjóri geyma sendingarnar á þeim stað, þar sem þeim er óhætt og óviðkomandi menn komast ekki að þeim, og annast um þær sjerstaklega, hvenær sem einhver hætta ber að höndum.

Neyðist skipstjóri til að leita annarar hafnar en þeirrar, er ferðinni var heitið til, skal hann segja til á pósthúsinu þar, að hann hafi póstsendingar meðferðis. Sje þar ekkert pósthús, skal hann láta þann embættismann, sem hann annars kann að hitta, vita það og fara eptir þeim ráðstöfunum, sem þá kunna að verða gjörðar og honum verður frá skýrt.

Þegar skipstjóri kemur þangað, sem ferðinni var heitið, skilar hann tafarlaust af sjer póstsendingunum á pósthúsinu, er hann er lagstur við akkeri.

Ef eigi er annað um samið, borgar póststjórnin fyrir flutning sendinga þeirra, er hjer um ræðir, fyrir allt, sem tekið er til flutnings í einni ferð, eptir þyngd með umbúðum:

a. Milli hafna á Íslandi 10 aura fyrir hvert 1½ kílógramm (3 pund) eða minna;
b. Milli annara staða 10 aura fyrir hvert 1½ kílógramm (3 pund) eða minna fyrir hverjar 50 vikur sjávar af beinni leið.

Ókeypis skulu flutt aptur brjef, sem eigi ná að komast til skila, tómir póstpokar, töskur eða annað því um líkt.

10. gr.

Verði póstarnir eða fargögn þau, sem póstflutningur er fluttur með, fyrir slysum á leiðinni, eða ef þeir þurfa aðstoðar við af öðrum ástæðum til að halda áfram ferð sinni, skal hver og einn skyldur til þess þegar í stað að veita póstunum alla þá hjálp, er hann getur í tje látið, mót sanngjarnri borgun.

Þá borgun greiðir póststjórn eptir samkomulagi við hlutaðeigendur eða eptir úrskurði hlutaðeigandi lögreglustjóra, ef samkomulag næst eigi.

Skyldir eru menn til að víkja úr vegi fyrir póstum, ef þörf gjörist, þegar merki er gefið með póstlúðrinum í hæfilegri fjarlægð.

III. kafli.

Um burðargjald og aðrar póstgreiðslur.

11. gr.

Burðargjald fyrir póstsendingar þær, sem nefndar eru í 2. gr., er svo sem nú skal greina:

a. Fyrir laus brjef:

1) Almenn brjef, sem borgað er undir fyrirfram með frímerkjum,
ef þau vega 20 grömm (4 kvint) eða minna ..... 10 aurar
ef þau vega yfir 20 grömm (4 kvint) að 125 grömmum (25 kvintum).. 20 —
ef þau vega yfir 125 grömm (25 kvint) að 250 grömmum (50 kvintum) 30 —

Sjeu eigi viðhöfð frímerki eða eigi næg frímerki, verður burðargjald það, sem ógreitt er, tvöfalt við það, sem hjer er ákveðið.

Burðargjald fyrir óborguð brjef til eða frá stjórnarvöldum og sveitar eða bæjarstjórnum tvöfaldast ekki.

Spjaldbrjef ..... 5 aurar
Spjaldbrjef með borguðu svari ..... 10 —

Timer før Afrejsen at anmelde for Afgangsstedets Posthus Dag og Time, naar de agte at afgaa, og maa da ikke afgaa tidligere, medmindre Posten er bragt om Bord.

Det er Skibsførerens Pligt undervejs at bevare den ham betroede Post paa et sikkert, for uvedkommende utilgængeligt Sted og i ethvert mødende Tilfælde at yde den særlig Omsorg.

Nødsages Skibsføreren til at søge anden Havn end den, hvortil han var bestemt, skal han anmelde paa det derværende Posthus eller, hvis intet saadant findes, for den Embedsmand, med hvem han ellers maatte komme i Forbindelse, at han har Post om Bord, og følge den Bestemmelse, som derefter maatte blive truffen og meddelt ham.

Ved Ankomsten til Bestemmelsesstedet har Skibsføreren, saa snart han er kommen til Ankers, uopholdelig at aflevere Posten til Posthuset.

Er ingen anden Overenskomst truffen, betaler Postvæsenet for den heromhandlede Medtagelse af Post for den hele paa en Tur til Befordring overleverede Bruttovægt:

a. mellem Steder i Island, 10 Øre for hver 1½ Kilogram (3 Pund) eller derunder;
b. mellem andre Steder 10 Øre for hver 1½ Kilogram (3 Pund) eller derunder for hver 50 islandske Sømil af den direkte Afstand.

Ubesørgede Breve samt tomme Postsække, Tasker og deslige skulle befordres frit tilbage.

§ 10.

Saafremt Postførerne paa deres Rejser med Posten komme til Skade undervejs enten paa deres Person eller deres Befordringmidler, eller de i øvrigt have Hjælp nødig for at komme frem, skal enhver imod billig Betaling uopholdelig yde dem al mulig Bistand.

Betalingen for den ydede Bistand afgøres ved Overenskomst mellem Postvæsenet og dem, som have ydet samme, og fastsættes i Mangel af saadan mindelig Afgørelse af vedkommende Politimester.

De vejfarende ere pligtige til om fornødent at vige til Side for Postførerne, naar der i passende Afstand gives Signal med Posthornet.

Afsnit III.

Om Betalingen for Benyttelse af Posten.

§ 11.

Portoen er for enhver af de i § 2 omhandlede Postforsendelser:

a. For løse Breve:
   1) almindelige Breve, som forud ere frigjorte:
      naar de veje 20 Gram (4 Kvint) eller derunder ..... 10 Øre
      over 20 Gram (4 Kvint) indtil 125 Gram (25 Kvint) ..... 20 —
      — 125 — (25 Kvint) — 250 — (50 Kvint) ..... 30 —
      Ere de ikke forud frigjorte eller delvis frigjorte, udtakseres de i en Porto lig det dobbelte af den manglende Franko.
      For ufrigjorte Breve til eller fra Statsmyndigheder og kommunale Myndigheder betales dog kun enkelt Porto.
      Brevkort ..... 5 Øre
      Brevkort med betalt Svar ..... 10 —

Nr. 43. 16. nóvbr.

2) Prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu bandi eða aðeins samanbrotið eða þá opið spjaldblað, sýnishorn af vöru eða snið, þegar frímerki eru höfð, 3 aurar fyrir hver 50 grömm (10 kvint) eða minni þunga.

Ef á póstsendingar þessar er skrifað eitthvað, sem eigi er leyft af póststjórninni, eða ef umbúðirnar, sem eiga að vera þannig lagaðar, að hægt sje að kanna, hvað í þeim er, eru með öðru móti en hún hefur fyrirlagt, þá fer um borgunina sem fyrir er mælt um almenn brjef, þegar frímerki eru ekki viðhöfð.

3) 15 aurar greiðist ennfremur fyrir ábyrgð hverrar sendingar, sem talin er í 1. og 2.

b. Fyrir peningabrjef:

5 aurar í ábyrgðargjald fyrir hverjar 100 krónur eða minni upphæð, sem tilfærð er utan á brjefinu, þó ekki minna en 15 aurar, og þar að auki burðargjald eins og fyrir almenn brjef.

Sje þess krafizt, að talið sje í peningabrjefi á pósthúsinu, þar sem það er afhent, hvort heldur er gjaldgeng mynt eða brjefpeningar, handhafaskuldabrjef eða önnur slík brjef, skal borgunin fyrir það vera:

Fyrir 500 kr. upphæð eða minna ..... 10 aurar
og fyrir hverjar 1,000 kr. eða minna af því, sem fram yfir er ..... 5 —

Borgun fyrir talning fellur til hlutaðeigandi pósthúss.

c. Fyrir böggla:

1) Með landpóstum:

Frá 15. apríl til 14. október, að báðum dögum meðtöldum, undir hvert ½ kílógramm (hvert pund) eða minni þunga ..... 30 aurar
Frá 15. október til 14. apríl, að báðum dögum meðtöldum, undir hver 125 grömm (25 kvint) eða minni þunga..... 25 aurar

2) Með skipum, ef eigi á og að senda yfir land:

10 aurar fyrir hvern böggul og að auki 10 aurar fyrir hvert ½ kílógramm (hvert pund), sem böggullinn vegur. Brot úr pundi skal talið sem heilt pund.

Fyrir böggla, sem rúmfrekir eru í hlutfalli við þyngd sína, svo og böggla, sem eptir ásigkomulagi sínu útheimta, að varlega sje með þá farið, skal borgað 50 % meira.

Sje verð tilgreint í bögglinum, skal ennfremur greiða ábyrgðargjald það, sem ákveðið er í staflið b.

Sje í bögglinum gjaldgeng mynt, brjefpeningar, handhafaskuldabrjef eða önnur slík verðbrjef og sje beiðst tölu á því fje, þá skal borga fyrir talning sem um peningabrjef segir; en ekki er hægt að heimta tölu á stærri upphæð en 2,000 kr. í mótuðum peningum í einni sendingu.

Undir fylgibrjef á ekki að borga sjerstaklega.

d. Fyrir póstávísanir:

25 kr. eða minni upphæð ..... 15 aurar
yfir 25 kr. allt að 100 kr. ..... 30 —
og 15 aurar fyrir hverjar 100 kr. eða minni upphæð af því, sem fram yfir er.

e. Fyrir póstkröfur greiðist sama gjald og fyrir póstávísanir.

f. Fyrir blöð tímarit:

Á tímabilinu frá 15. apríl til 14. október, að báðum dögum meðtöldum, undir hvert ½ kílógramm (hvert pund) eða minni þunga..... 10 aurar
Á tímabilinu frá 15. október til 14. apríl, að báðum dögum meðtöldum, undir hvert ½ kílógramm (hvert pund) eða minni þunga ..... 30 aurar

2) trykte Sager under Kors- eller Enkeltbaand eller simpelthen sammenlagte eller bestaaende af aabne Kort samt Vareprøver og Mønstre, naar de ere forud frigjorte, 3 Øre for hver 50 Gram (10 Kvint) eller derunder.

Indeholde de andet skrevet end af Postbestyrelsen tilladt, eller ere de ikke behandlede efter de af denne givne Regler for Indpakningen, hvis Beskaffenhed maa være saadan, at Indholdet med Lethed kan undersøges, anvendes Taksten for almindelige Breve, som ikke forud ere frigjorte.

3) for Anbefaling af de under Nr. 1 og 2 omhandlede Forsendelser betales endvidere 15 Øre for hver.

b. For Pengebreve:

En Forsikringspræmie af 5 Øre for hver 100 Kroner eller derunder af den paa Brevet angivne Værdi, dog ikke mindre end 15 Øre, og desuden den samme Porto som for et almindeligt Brev.

Forlanges Indholdet af en Pengeforsendelse ved Indleveringen eftertalt paa Posthuset, beregnes herfor, hvad enten Indholdet bestaar i gangbar Mønt eller Pengerepræsentativer, Obligationer lydende paa Ihændehaveren eller andre lignende Papirer:
for Beløb af 500 Kroner eller derunder ..... 10 Øre
og for hvert følgende 1,000 Kroner eller derunder ..... 5 —

Betalingen for Eftertælling tilfalder vedkommende Posthus.

c. For Pakker:

1) Med Landposterne:
Fra 15. April til 14. Oktober, begge Dage medregnede, for hvert ½ Kilogram (hvert Pund) eller derunder ..... 30 Øre
Fra 15. Oktober til 14. April, begge Dage medregnede, for hver 125 Gram (25 Kvint) eller derunder ..... 25 —

2) Med Skibslejlighed uden at skulle føres over Land:
10 Øre for hver Pakke og desuden 10 Øre for hvert ½ Kilogram (hvert Pund) i Pakkens Vægt. Brøkdele af et Pund regnes som et helt Pund.

For Pakker, som i Forhold til deres Vægt optage stor Plads eller ifølge deres Beskaffenhed kræve en særlig omhyggelig Behandling, udredes en Tillægsporto af 50 pCt.

Er Værdi angiven, betales endvidere den under Litra b. anførte Forsikringspræmie.

Indeholder Pakken gangbar Mønt, Pengerepræsentativer, Obligationer lydende paa Ihændehaver eller andre lignende Papirer, og forlanges dette Indhold eftertalt, da sker det paa samme Vilkaar som for Pengebreve, dog kan et større Beløb i møntede Penge end 2,000 Kroner i en enkelt Forsendelse ikke forlanges eftertalt.

For Adressebreve erlægges ingen særskilt Porto.

d. For Postanvisninger:
25 Kr. eller derunder ..... 15 Øre
over 25 Kr. indtil 100 Kr. ..... 30 —
og 15 Øre for hvert følgende 100 Kr. eller derunder.

e. For Postopkrævninger erlægges samme Porto som for Postanvisninger.

f. For Tidender og Tidsskrifter:
I Tidsrummet fra 15. April til 14. Oktober, begge Dage medregnede, for hvert ½ Kilogram (hvert Pund) eller derunder ..... 10 Øre
I Tidsrummet fra 15. Oktober til 14. April, begge Dage medregnede, for hvert ½ Kilogram (hvert Pund) eller derunder ..... 30 —

Nr. 43. 16. nóvbr.

Það skal allt vegið í einu, sem í einu er látið á pósthúsið af sama blaði eða tímariti, þótt sendingar sjeu fleiri og til ýmissa.

Póststjórnin setur nánari reglur um þessar sendingar.

Sje miði látinn fylgja ábyrgðarbrjefum, peningabrjefum eða bögglum til kvittunar af hálfu viðtakenda, verður undir hann að borga sem fyrir almennt brjef.

Þegar peningabrjef eða böggulsendingar, sem eigi hafa farið úr vörzlum póststjórnarinnar, verða sendar aptur frá þeim stað, sem þær áttu að fara til, eða þeim verður komið lengri veg, gjaldast í aukagjald fyrir þann flutning 2 aurar fyrir hverjar 100 kr., ef peningar eru sendir eða verðmætir munir, og fyrir böggulsendingar hálfur burðareyrir, eins og hann er ákveðinn í staflið c.

12. gr.

Borgun sú, sem ákveðin er í 11. gr., skal greiðast fyrirfram fyrir:

ábyrgðarbrjef;

póstávísanir;

póstkröfur;

móttökukvittanir;

krossbandssendingar, og blöð og tímarit, sem flutt eru samkvæmt 11. gr. f.;

sendingar til konungs og konungsættingja;

sendingar til stjórnarvalda og sveitar- eða bæjarstjórna að undanskildum sendingum, sem eru frá öðrum en þesskonar mönnum, þegar þær aðeins eru umbeðnar eða krafðar skýrslur eða umsagnir og sendandi hefur með eiginhandar undirskript vottað það á sendingunni;

spjaldbrjef og brjef, sem eru opin eða utan á þau er ritað svo að móttakandi getur ályktað af því, hvað þau hafa inni að halda.

Borgunina fyrir allar þær póstsendingar, sem eigi eru nefndar að framan í þessari grein, má greiða eptir því, sem sendandi óskar, annaðhvort á pósthúsinu, sem sendingin er send frá, eða því, sem hún er send til, eða að nokkrum hluta á báðum stöðum.

Einstakir menn, sem senda eitthvað með pósti, eru skyldir til að borga eptir á ógoldna póstpeninga fyrir sendingar, sem eigi eru leystar inn af þeim, sem við á að taka, ef þess verður krafizt af póststjórninni.

13. gr.

Burðargjald greiðist fyrir fram með því að líma á brjef, peningabrjef og fylgibrjef með bögglum frímerki.

Burðargjald fyrir blöð og tímarit, sem send eru samkvæmt 11. gr. f, borgast í peningum.

Frímerki, spjaldbrjef opin og sem loka má, er póststjórninni heimilt að láta búa til með þeim verðupphæðum, sem hún álítur haganlegt, og verða þau til sölu á öllum póststöðvum. Fyrir hvert hundrað af frímerkjum eða 25 spjaldbrjef, sem keypt eru í einu, borgar kaupandi 4 % minna, en þau hljóða upp á. Póststjórnin lætur og búa til eyðublöð undir póstávísanir, póstkröfur, fylgibrjef og póstkvittanabækur og tiltekur verðið á þeim.

14. gr.

Til þess að borga undir sendingar, sem landssjóður endurborgar burðargjaldið fyrir eptir reikningi, má nota þjónustufrímerki. Hinar nánari reglur um þetta svo og um reikningsskilin verða gefnar í reglugjörð þeirri, sem getur um í 27. gr.

Alle Forsendelser af samme Tidende eller Tidsskrift, der paa en Gang indleveres paa Posthuset, vejes samlede under eet, selv om de ere bestemte til forskellige Adressater.

Postbestyrelsen fastsætter de nærmere Regler vedrørende disse Forsendelser.

Medfølger et Bevis til Erhvervelse af Modtagerens Kvittering for anbefalede Breve, Pengebreve eller Pakker, betales for dette Bevis som for et almindeligt Brev.

Naar Pengebreve eller Pakker, der ikke have været ude af Postvæsenets Værge, tilbage- eller videresendes fra det oprindelige Bestemmelsessted, betales for Penge- og Værdiforsendelser en Tillægsporto af 2 Øre for hver 100 Kr. og for Pakker en Tillægsporto, der udgør Halvdelen af den i Litra c. fastsatte Porto.

§ 12.

Den i § 11 fastsatte Betaling skal erlægges forud for:

Anbefalede Breve;

Postanvisninger;

Postopkrævninger;

Modtagelsesbeviser;

Korsbaandsforsendelser samt Tidender og Tidsskrifter, som befordres overensstemmende med § 11 f.;

Forsendelser til Kongen og Medlemmerne af det kongelige Hus;

Forsendelser til Statsmyndigheder og kommunale Myndigheder med Undtagelse af saadanne Forsendelser, som afgaa fra andre end Statsmyndigheder og kommunale Myndigheder, naar de alene angaa anbefalet Beretning eller afæsket Erklæring og af Afsenderen med egenhændig Underskrift udenpaa Forsendelsen ere betegnede i Overensstemmelse hermed;

Brevkort samt Breve, der ere aabne eller have en saadan Udskrift eller Paategning, at Modtageren af den vil kunne slutte sig til Indholdet.

Betalingen for alle i det foregaaende ikke nævnte Forsendelser kan efter Afsenderens Valg erlægges enten paa Afgangs- eller Bestemmelsesstedet eller delvis paa begge Steder.

Private Afsendere ere pligtige til at efterbetale de paaløbne Postpenge for Forsendelser, der ikke ere indløste af Modtageren, for saa vidt saadant af Postvæsenet fordres.

§ 13.

Forudbetalingen af Porto for Breve, Penge og Pakker finder Sted ved Anvendelsen af Postfrimærker, der anbringes paa Forsendelserne, for Pakkesagers Vedkommende paa Adressebrevene.

Porto for Tidender og Tidsskrifter, som forsendes overensstemmende med § 11 f., betales kontant.

Frimærker, aabne Brevkort og Korrespondancekort indrettede til at lukkes, udfærdiges af Postvæsenet til de Værdier, som det finder hensigtsmæssigts, og forhandles paa samtlige Poststeder. For hvert Hundrede Frimærker eller for hver 25 Brevkort eller Korrespondancekort, som købes paa een Gang, betaler Køberen 4 pCt. mindre end den paalydende Værdi. Postvæsenet udfærdiger ogsaa Blanketter til Postanvisninger, Postopkrævninger, Adressebreve og Postkvitteringsbøger samt bestemmer deres Salgspris.

§ 14.

Til Frigørelse af de Postforsendelser, for hvilke Portoen refunderes af Landskassen efter Regning, kunne Tjenestefrimærker anvendes. De nærmere Regler herfor samt for Regnskabsaflæggelsen fastsættes i det i § 27 ommeldte Reglement.

Nr. 43. 16. nóvbr.

15. gr.

Fyrir störf þau, sem nefnd eru hjer á eptir, skal sendandi greiða þessi gjöld, er renna til hlutaðeigandi pósthúss:

a. Fyrir hverja viðurkenning fyrir, að eitthvað sje látið á póst 5 aura. Þó skal sá, sem sendir, eigi þurfa að borga fyrir þessa viðurkenning, ef hann hefur póstkvittunarbók með sjer, sem póststjórnin hefur fyrirskipað, og hefur innfært allt viðvíkjandi sendingunni í rjetta dálka, svo að póstmaður þarf ekki annað en að skrifa nafn sitt. Póstkvittanabækur skulu vera til sölu á póstafgreiðslustöðum.

Kvittanir fyrir, að sendingar með þjónustufrímerkjum hafi verið afhentar á póst, skulu gefnar ókeypis. Í kvittunum fyri blöð og tímarit skal tilgreint, hvenær þau voru látin á póstinn. Ef margar sendingar frá sama sendanda til sama móttakanda eru látnar í einu á póstinn, má krefjast þess að þær sje allar settar á sömu kvittan.

Kvittanir fyrir lausum brjefum, sem engin ábyrgð er á, verða eigi heimtaðar.

b. 5 aura fyrir hvert af þeim störfum, sem hjer eru nefnd:
fyrir að leggja til lakk til innsiglis á sendingu;
fyrir að setja á merki, sem þörf er á;
fyrir að búa um peningabrjef;
fyrir utanáskript eða fyrir að fylla út fylgibrjef.

IV. kafli.

Um skaðabótaskyldu póststjórnarinnar.

16. gr.

Glatist ábyrgðarbrjef í vörzlum póststjórnarinnar, skal greiða þeim, sem sendi, 20 kr. í skaðabætur.

Glatist peningabrjef meðan það var í vörzlum póststjórnarinnar, bætir póststjórnin það sem greint var á brjefinu um verðið; glatist eitthvað af innihaldi þess, bætir hún það sem vantar á það, sem tilgreint var.

Týnist böggulsending eða skemmist eða glatist eitthvað af innihaldi hennar, meðan hún er í vörzlum póststjórnarinnar, bætir póststjórnin sendanda skaðann, þó ekki fram yfir 1 krónu fyrir hvert pund af þyngd sendingarinnar með umbúðum. En hafi verð verið tilgreint, má heimta skaðabætur eins og fyrr er sagt um peningabrjef.

Sje sending týnd með öllu, skal og borga aptur burðargjald það, sem greitt hefur verið.

Sendingar eru í vörzlum póststjórnarinnar frá því að þeim er veitt móttaka á pósthúsinu og þar til þær eru afhentar eptir því sem utanáskriptin segir, eða sje staður sá, sem sending á að fara til, fyrir utan póstumdæmi Íslands, þá þangað til hún er afhent til frekari fyrirgreiðslu hlutaðeigandi póststjórn erlendis. Glatist póstsending eða skemmist í erlendu póstumdæmi, er póststjórninni skylt að bæta sendanda skaðann eptir þeim póstsamningum, sem gjörðir hafa verið við hlutaðeigandi land.

Skaðabætur greiðast ekki:

a. þegar skaðinn kemur eingöngu af eðli þess, sem sent er, eða orsakast af illum umbúðum;

§ 15.

For nedennævnte Ydelser erlægger Afsenderen følgende Beløb, som tilfalde vedkommende Posthus:

a. For Tilstaaelse for Indlevering af en Forsendelse 5 Øre. Dog behøver Afsenderen ikke at erlægge Betaling for en saadan Tilstaaelse, hvis han medbringer en af Postvæsenet foreskreven Postkvitteringsbog, hvori han har indført alt Forsendelsen vedrørende i de rigtige Rubrikker, saa at vedkommende Postfunktionær kun har at indføre sit Navn. Postkvitteringsbøger skulle haves til Forhandling paa Postekspeditionsstederne.

Tilstaaelse for Indlevering af Forsendelser med Tjenestefrimærker meddeles uden Betaling. — I Tilstaaelser angaaende Indleveringen af Tidender og Tidsskrifter angives den Tid, Indleveringen er sket. — Flere samtidig indleverede Forsendelser fra samme Afsender til samme Modtager kunne forlanges opførte i et Bevis.

Tilstaaelse for ikke anbefalede løse Breve kan ikke forlanges.

b. For enhver af de efternævnte Ydelser 5 Øre:
for at tillægge Lak til Forsegling af en Forsendelse;
for at forsyne en saadan med fornødent Mærke;
for at konvulutere et Pengebrev.;
for at paaskrive en Adresse eller at udfylde et Adressebrev.

Afsnit IV.

Om Postvæsenets Erstatningspligt.

§ 16.

Er et anbefalet Brev bortkommet, medens det var i Postvæsenets Værge, godtgøres der Afsenderen et Beløb af 20 Kr.

Er et Pengebrev bortkommet, eller en Del af dets Indhold gaaet tabt, medens det var i Postvæsenets Værge, erstatter Postvæsenet Afsenderen i første Tilfælde den paa Forsendelsen angivne Værdi, i sidste Tilfælde det Beløb, der maatte mangle i den angivne Værdi.

Er en Pakkeforsendelse bortkommen eller beskadiget, eller en Del af dens Indhold gaaet tabt, medens den var i Postvæsenets Værge, erstatter Postvæsenet Afsenderen Skaden, dog ikke udover 1 Kr. pr. Pund af hele Forsendelsens Bruttovægt, Hvis Værdi har været angivet, kan Erstatning forlanges efter de foran om Pengebreve fastsatte Regler.

Er en Forsendelse helt bortkommen, erstattes desuden den for samme erlagte Porto.

En Forsendelse er i Postvæsenets Værge fra dens Modtagelse af Postvæsenet, indtil den er afleveret efter Adressen, eller, hvis Bestemmelsesstedet er beliggende uden for islandsk Postomraade, indtil den er afleveret til vedkommende fremmede Postvæsen, Bortkommer eller beskadiges en Postforsendelse paa fremmed Omraade, er Postvæsenet erstatningspligtigt overfor Afsenderen overensstemmende med de Postkonventioner, som maatte være afsluttede med vedkommende Land.

Erstatning ydes ikke:

a. naar Skaden udelukkende har sin Grund i Indholdets Beskaffenhed eller en uhensigtsmæssig Indpakning;

Nr. 43. 16. nóvbr.

b. þegar sending hefur eigi skaddast að utan á umbúðum eða innsigli svo að því verði kennt um, að sendingin sjálf hafi skemmzt eða aflagazt; þó skal bæta þann skaða, sem verður á peningum og verðbrjefum, hvort sem umbúðir eða innsigli eru ósköddud eða ekki, ef það fje var talið á pósthúsinu, þegar því var skilað þar.

Bætur þær, sem póststjórnin á að gjalda eptir því, sem nú er sagt, ná aðeins til verðs þess hlutar, sem glatast hefur eða þeirrar rýrnunar, sem hinir skemmdu munir hafa orðið fyrir, en eigi skal bæta ábata- eða afnotamissi eða peningaverðfall eða yfir höfuð neinar óbeinlínis afleiðingar skaðans.

Fyrir aðrar sendingar en þær, sem taldar eru í þessari grein, skal engar skaðabætur greiða.

17. gr.

Skylda til skaðabóta fellur burtu, ef þeirra er eigi krafizt af póststjórninni innan árs frá því, er sendingin var látin á póstinn.

V. kafli.

Um brot gegn póstlögunum.

18. gr.

Brot á móti ákvæðunum í 3. gr. varðar sektum frá 2 til 10 kr. fyrir hverja þá sending, er nefnd er í 2. gr. a. 1. og b. og flutt hefur verið ólöglega, hvort sem sendingin hefur verið flutt fyrir borgun eða ekki, og auk þess skal borga venjulegt burðargjald fyrir sendinguna. Sektafjeð og burðargjaldið má heimta annaðhvort af sendanda eða þeim, sem tekið hefur sendinguna til flutnings. Þegar ákveða skal sekt á hendur sendanda, kemur það mjög til greina, hvort hann sjálfur eða sá, sem flutti sendinguna, er í þjónustu póststjórnarinnar.

19. gr.

Fyrir að senda peninga eða aðra verðmæta muni, sem nefndir eru í 2. gr. staflið a., síðustu málsgrein, tilsagnarlaust í lausum brjefum án ábyrgðar, skal liggja við sekt, er sje fimmtungur af verði því, sem leynt er, þó ekki yfir 20 krónur.

20. gr.

Embættismenn þeir eða sýslunarmenn, sem nota þjónustufrímerki til annara sendinga en þeirra, er leyft er, eða láta aðra menn fá þau til þess, sem þeim ekki er leyft, eða með öðru móti verða þess valdandi, að heimtað verði af landssjóði meira fje fyrir burðargjald en þeim ber, skulu sæta 10 til 100 króna sektum.

21. gr.

Fyrir misferli af hálfu þeirra, sem halda uppi fólksflutningum á landi og skipsútgjörðarmanna og skipstjóra á því, sem þeim er gjört að skyldu í 8. og 9. gr., skal greiða 5 til 20 króna sekt. Valdi þau misferli póststjórninni ábyrgðar til skaðabóta, skal hlutaðeigandi þar að auki endurgjalda henni skaðabætur þær, sem hún á að inna af hendi.

b. naar en indpakket Forsendelse ikke har lidt en ydre Beskadigelse paa Indpakning eller Segl, som staar i Forbindelse med Indholdets Beskadigelse eller Forvanskning. Dog skal Skade med Hensyn til Penge og Værdipapirer, der ere blevne eftertalte ved Indleveringen, erstattes uden Hensyn til, om Indpakning eller Segl er ubeskadiget.

Den Erstatning, som ifølge foranstaaende Regler ydes af Postvæsenet, omfatter alene den bortkomne Tings Værdi eller den Værdiforringelse, som den beskadigede Ting har lidt, derimod ikke den tabte Fordel, Afsavnet, Kurstab eller i det hele de middelbare Følger af Skaden.

For andre end de i nærværende Paragraf nævnte Postforsendelser ydes ingen Erstatning.

§ 17.

Erstatningspligten ophører, naar Kravet ikke er anmeldt for Postvæsenet inden et Aar efter Genstandens Indlevering.

Afsnit V.

Om Overtrædelse af Postlovgivningen.

§ 18.

Overtrædelser af Bestemmelserne i § 3 straffes med Bøder af 2 til 10 Kroner for hver af de i § 2 a. 1 og b. nævnte Forsendelser, der har været Genstand for ulovlig Befordring, uden Hensyn til om Befordringen er sket for Betaling eller ej, hvorhos takstmæssig Porto bliver at erlægge for Forsendelsen. Bøden og Portoen kan indfordres enten hos Afsenderen eller hos den, som har modtaget Forsendelsen til Besørgelse. Ved Bestemmelsen af Bøden for Afsenderen vil der være at tage væsentlige Hensyn til, om han selv eller den, som besørgede Forsendelsen, er en i Postvæsenets Tjeneste staaende Person.

§ 19.

For uden Angivelse at forsende Penge og de øvrige i § 2 Litra a sidste Stykke nævnte Værdisager i ikke anbefalede løse Breve, bødes Femtedelen af den fordulgte Værdi, dog ikke over 20 Kr.

§ 20.

Embeds- eller Bestillingsmænd, som enten selv anvende Tjenestefrimærker til andre Forsendelser end saadanne, for hvilke det er dem tilladt, eller som overlade andre bemeldte Frimærker i saadanne Tilfælde, hvor det ikke er dem tilladt, eller som paa anden Maade forvolde, at der affordres Landskassen en større Godtgørelse for udlagt Porto, end der tilkommer dem, straffes med Bøder fra 10 til 100 Kroner.

§ 21.

For Overtrædelse af, hvad der efter ovenstaaende §§ 8 og 9 i Henseende til Posten paahviler Entreprenører for Personbefordring over Land samt Redere og Skibsførere, bøder vedkommende 5 til 20 Kroner. Foranlediger Overtrædelsen Erstatningsansvar for Postvæsenet, er vedkommende desuden pligtig til at godtgøre Postvæsenet den Erstatning, dette skal yde.

Nr. 43. 16. nóvbr.

Sömu hegningu skal sá sæta, er veitir eigi póstunum tafarlaust þá hjálp, sem um er rætt í 10. gr., svo og sá, sem eigi hlýðir ákvæðinu í síðasta hluta sömu greinar um að víkja úr vegi fyrir póstum.

22. gr.

Sektir þær, sem um er rætt í 18—21. gr. ákveður póststjórnin og skal úrskurður hennar standa óhaggaður, nema hlutaðeigandi innan 14 daga frá því, er honum var birtur úrskurðurinn, heimti að málið gangi til dóms, og skal þá með það farið sem almennt lögreglumál.

Póststjórninni er heimilt, ef ástæða virðist til þess í stöku tilfellum, að færa niður ofangreindar sektir eða gefa þær upp með öllu.

23. gr.

Sektir þær, sem nefndar eru í 18.—20. gr., falla til þess, sem með frásögn sinni kemur því til leiðar, að hin drýgðu brot komast upp. Aðrar sektir og burðargjald, sem undan hefur verið dregið, renna í póstsjóð.

VI. kafli.

Ýmisleg ákvæði.

24. gr.

Sá, sem látið hefur eitthvað á póst, hefur ráð yfir því, þangað til því er skilað. Þessar sendingar má afhenda öðrum en þeim, er skila átti.:

a. Sendingar frá mönnum, sem eru í varðhaldi eða fangelsi, eða til þeirra, má afhenda eptir því sem reglugjörð fangelsisins mælir fyrir eða rannsóknardómaranum.
b. Ábyrgðarbrjef, peningabrjef og böggla má, ef bú móttakanda er undir skiptum, afhenda þeim, er fyrir skiptunum ráða.

Sendingar, sem eigi komast til skila (26. gr.), skulu opnaðar og með þær farið eins og póststjórnin leggur fyrir.

Annars má enginn, sem er í póstþjónustu, gefa nokkrum manni út í frá neina vísbendingu um það, sem annar maður sendir með pósti, og eigi má heldur neitt af því, sem látið er á póst til flutnings, með vitund póstmanna opna nje lesa af óviðkomandi mönnum.

25. gr.

Þegar greiða skal sekt, burðargjald eða skaðabætur út af einhverjum hlut, sem er í vörzlum póststjórnarinnar, er henni heimilt að halda honum eptir eða því, sem hann hefur inni að halda, unz borgað er, og verði eigi borgað, að ráða með öllu yfir hlutnum eða því, sem hann hefur inni að halda.

Ef skera á úr því, hvort eitthvað hafi með löglegu móti verið látið á póstinn eða sent með honum, og úrskurður þessi er kominn undir því, hvers eðlis eða innihalds sendingin er og hún er í vörzlum póststjórnarinnar, má hún heimta, að sendingin verði í viðurvist póstmanns opnuð og rannsökuð af móttakanda eða þá sendanda. Verði þessu eigi hlýtt, má póststjórnin ráða yfir hlutnum eins og áður var getið.

Med samme Straf anses den, der ikke uopholdelig yder Posten den i § 10 omhandlede Hjælp, saavel sam den, som ikke efterkommer den i samme Paragrafs sidste Stykke indeholdte Bestemmelse om at vige af Vejen for Postbefordringer.

§ 22.

De i §§ 18—21 ommeldte Bøder fastsættes af Postbestyrelsen, ved hvis Kendelse det har sit Forblivende, saafremt vedkommende ikke inden 14 Dage, efter at Kendelsen er blevet ham meddelt, kræver Afgørelse ved Domstolene, i hvilket Fald Sagen behandles som offentlig Politisag.

Postbestyrelsen er bemyndiget til, naar dertil i enkelte Tilfælde maatte findes Anledning, at nedsætte eller endog eftergive de her omhandlede Bøder.

§ 23.

De i §§ 18—20 omhandlede Bøder tilfalde den, der ved sin Anmeldelse giver Anledning til Opdagelsen af de paagældende Forseelser. Andre Bøder og den besvegne Porto beregnes til Indtægt for Postvæsenet.

Afsnit VI.

Forskellige Bestemmelser.

§ 24.

Afsenderen har Raadighed over en Postforsendelse, indtil den er afleveret.

Følgende Forsendelser kunne afleveres til andre end Adressaten:

a. de fra eller til arresterede eller fængslede afsendte eller ankomne Forsendelser, hvilke kunne afleveres i Overensstemmelse med Fængselsreglementet eller til Forhørsdommeren;
b. de til Adressater, hvis Bo er under Skiftebehandling, bestemte anbefalede Breve, Penge og Pakkesager, hvilke kunne afleveres til Skifteforvaltningen.

Ubesørgede Forsendelser (§ 26) aabnes og behandles efter de af Postbestyrelsen fastsatte Regler.

Iøvrigt maa der ikke af nogen af de ved Postvæsenet beskæftigede gives uvedkommende Trediemand nogen som helst Underretning om andres Benyttelse af Posten, og ej heller maa noget af det, som er overgivet Postvæsenet til Besørgelse, med Funktionærernes Vidende aabnes eller læses af uvedkommende.

§ 25.

I ethvert Tilfælde, hvor en Bøde, Porto eller Erstatning skal erlægges i Anledning af en i Postvæsenets Værge værende Genstand, er Postvæsenet berettiget til at tilbageholde denne eller dens Indhold, indtil Beløbet er betalt, og til i Mangel af Betaling fuldstændig at raade over Genstanden eller Indholdet.

Beror Afgørelsen af Spørgsmaalet om Lovligheden af en stedfunden Indlevering eller Forsendelse paa Beskaffenheden af den paagældende i Postvæsenets Værge værende Genstand eller dens Indhold, kan Postvæsenet forlange Genstanden aabnet og undersøgt af Modtageren eller eventuelt af Afsenderen i Overværelse af en Postfunktionær. Efterkommes et saadant Forlangende ikke, kan Postvæsenet raade over det omspurgte, saaledes som ovenfor anført.

Nr. 43. 16. nóvbr.

26. gr.

Póstsendingar þær, sem eigi er hægt að skila þeim, sem við átti að taka, skal selja póstsjóði í hag. En ef sá segir til sín innan missiris frá því, er selt var, fær hann andvirðið vaxtalaust að frádregnum kostnaði.

27. gr.

Reglugjörðir um framkvæmd á lögum þessum semur stjórnarráð Íslands eptir þörfum.

28. gr.

Með lögum þessum er úr lögum numin tilskipun um póstmál á Íslandi 26. febrúar 1872, svo og lögin um breytingar á greindri tilskipun frá 15. október 1875, 10. október 1879 og 9. janúar 1890, og ennfremur sjerhver önnur ákvæði, sem koma í bága við reglur þær, sem settar eru í þessum lögum, og ekki byggjast á samningi eða samkomulagi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 26.

Postforsendelser, som ikke kunne besørges til rette vedkommende, realiseres til Fordel for Postvæsenet. Skulde vedkommende melde sig inden 6 Maaneder, efter at Realisationen har fundet Sted, betales det ved denne indvundne Nettoudbytte tilbage, dog uden Renter.

§ 27.

De til nærværende Lovs Gennemførelse fornødne reglementariske Bestemmelser fastsættes af Ministeriet for Island.

§ 28.

Ved nærværende Lov ophæves Forordning om Postvæsenet i Island af 26de Februar 1872 og Lovene om Forandring i samme Forordning af 15. Oktober 1875, 10. Oktober 1879 og 3. Januar 1890 saavel som enhver anden ikke paa Kontrakt eller Overenskomst beroende Bestemmelse, som strider imod de i nærværende Lov givne Forskrifter.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 44.
16.
nóvbr.

Lög

um

gjafsóknir m. m.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Stjórnarráðið veitir gjafsókn bæði fyrir undirrjetti og yfirrjetti.

2. gr.

Gjafsókn má veita kirkjum, sjúkrahúsum og stofnunum, sem ætlaðar eru fátækum til framfærslu, og enn fremur snauðum mönnum, sem fátækravottorð hafa frá hlutaðeigandi sveitarstjórn og sóknarpresti.

3. gr.

Þá er beiðst er gjafsóknar, kemur málstaður beiðanda til álita.

4. gr.

Gjafsókn nær eigi einungis til aðalmálsins, heldur og til vitnaleiðslu og annara dómsstarfa, er af því leiða.

5. gr.

Kostnaður af gjafsóknarmálum, sem eptir fullnaðardómi á að greiða af almannafje, lúkist úr landssjóði.

6. gr.

Stjórnarráðið má og veita öðrum en þeim, sem taldir eru í 2. gr., gjafsókn, að því er snertir borgun til setudómara fyrir störf hans og ferðakostnað.

Slíka gjafsókn má því að eins veita, að gjafsóknarbeiðandi færi fram líkur fyrir því, að málstaður hans sje góður, að málefni það, er deilt er um, sje áríðandi fyrir hann, og að ekki verði eða hafi orðið hjá því komizt, að fá setudómara skipaðan, ef málið skyldi fram ganga.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 44.
16.
Novbr.

Lov

om

fri Proces m. m.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Bevilling til fri Proces baade for Underretten og for Overretten meddeles af Ministeriet.

§ 2.

Bevilling til fri Proces kan meddeles til Kirker, Sygehuse og de til fattiges Forsørgelse bestemte Stiftelser, samt endvidere til uformuende, naar de godtgøre deres Uformuenhed ved en af vedkommende Kommunalbestyrelse og Sognepræst udstedt Attest.

§ 3

Ved Spørgsmaalet om Meddelelse af fri Proces bliver Sagens Beskaffenhed for Ansøgerens Vedkommende at tage i Betragtning.

§ 4.

Bevillingen til fri Proces gælder ikke blot for Hovedsagen, men ogsaa for Vidneførsel og andre til Sagen henhørende Retshandlinger.

§ 5.

Forsaavidt Omkostningerne i beneficerede Sager ifølge endelig Dom skulle afholdes af det offentlige, blive de at udrede af Landskassen.

§ 6.

Ministeriet kan ogsaa meddele andre end de i § 2 opregnede Bevilling til fri Proces forsaavidt angaar Betaling til en Sættedommer for hans Forretninger og Rejseomkostninger.

En saadan Bevilling til fri Proces maa kun meddeles, forsaavidt Ansøgeren gør det sandsynligt, at hans Standpunkt i Sagen er retfærdigt, at den omtvistede Sag er af Vigtighed for ham, og at det ikke kan eller har kunnet undgaas at faa en Sættedommer beskikket, naar Sagen skulde nyde Fremme.

Nr. 44. 16. nóvbr.

Að öðru leyti fer um gjafsókn þá, er um ræðir í þessari grein, eins og um almenna gjafsókn samkvæmt 1. gr. til 5. gr. þessara laga.

7. gr.

Lög 12. júlí 1878 um gjafsóknir og tilskipun 27. septbr. 1799, um takmörk prentfrelsisins, 10. gr. 1. og 2. liður og 11. gr., eru úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Iøvrigt forholdes med Hensyn til den i denne Paragraf omhandlede Bevilling til fri Proces som med Hensyn til almindelig Bevilling til fri Proces efter denne Lovs §§ 1—5.

§ 7.

Lov af 12. Juli 1878 om fri Proces og Frd. 27. September 1799 om Trykkefrihedens Grænser § 10, 1. og 2. Stykke og § 11 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 45.
16.
nóvbr.

Lög

um

skipun prestakalla.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á Íslandi skulu vera þau prestaköll, sem nú skal greina:

I. Norður-Múlaprófastsdæmi.

1. Skeggjastaðir: Skeggjastaðasókn.
2. Hof í Vopnafirði: Hofs og Vopnafjarðarsóknir.
3. Hofteigur: Hofteigs, Brúar og Möðrudalssóknir.
4. Kirkjubær í Hróarstungu: Kirkjubæjar, Hjaltastaðar og Eiðasóknir.
5. Valþjófsstaður: Valþjófsstaðar og Áss-sóknir.
6. Desjarmýri: Desjarmýrar, Njarðvíkur og Húsavíkursóknir.

II. Suður-Múlaprófastsdæmi.

7. Dvergasteinn: Vestdalseyrar og Klippsstaðarsóknir.
8. Mjóifjörður: Brekkusókn.
9. Vallanes: Vallaness og Þingmúlasóknir.
10. Norðfjörður: Nessókn.
11. Hólmar í Reyðarfirði: Hólma og Eskifjarðarsóknir.
12. Kolfreyjustaður: Kolfreyjustaðarsókn.
13. Eydalir: Eydala og Stöðvarsóknir.
14. Hof í Álptafirði: Hofs og Djúpavogs, Berufjarðar og Berunessóknir.

III. Austur-Skaptafellsprófastsdæmi.

15. Bjarnanes: Bjarnaness og Stafafellssóknir.
16. Kálfafellsstaður: Kálfafellsstaðar og Einholtssóknir.
17. Sandfell: Sandfells og Hofssóknir.

IV. Vestur-Skaptafellsprófastsdæmi.

18. Kirkjubæjarklaustur: Prestsbakka og Kálfafellssóknir.
19. Þykkvabæjarklaustur: Þykkvabæjar, Langholts og Grafarsóknir.
20. Mýrdalsþing: Höfðabrekku, Reynis og Skeiðflatarsóknir.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Omordning af Præstekald.

Nr. 45.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Island inddeles i efternævnte Præstekald:

I. Norder-Mule Provsti.

1. Skeggjastadir: Skeggjastada Sogn.
2. Hof i Vopnafjord: Hofs og Vopnafjords Sogne.
3. Hofteigur: Hofteigs, Bru og Mödrudals Sogne.
4. Kirkjubær i Hroarstungu: Kirkjubæjar, Hjaltastadar og Eida Sogne.
5. Valthjofsstadur: Valthjofsstadar og As Sogne.
6. Desjarmyri: Desjarmyrar, Njardvikur og Husavikur Sogne.

II. Sønder-Mule Provsti.

7. Dvergastein: Vestdalseyrar og Klippstadar Sogne.
8. Mjoafjord: Brekku Sogn.
9. Vallanes: Vallanes og Thingmula Sogne.
10. Nordfjord: Nes Sogn.
11. Holmar i Reydarfjord: Holma og Eskifjord Sogne.
12. Kolfreyjustadur: Kolfreyjustadar Sogn.
13. Eydalir: Eydala og Stödvar Sogne.
14. Hof i Alptafjord: Hofs og Djupavogs, Berufjords og Berunes Sogne.

III. Øster-Skaptafells Provsti.

15. Bjarnanes: Bjarnanes og Stafafells Sogne.
16. Kalfafellsstadur: Kalfafellstad og Einholts Sogne.
17. Sandfell: Sandfells og Hofs Sogne.

IV. Vester-Skaptafells Provsti.

18. Kirkjubæjarkloster: Prestbakka og Kalfafells Sogne.
19. Thykkvabæjarkloster: Thykkvabæjar, Langholts og Grafar Sogne.
20. Myrdalsthing: Höfdabrekku, Reynis og Skeidarflatar Sogne.

Nr. 45. 16. nóvbr.

V. Rangárvallaprófastsdæmi.

21. Holt undir Eyjafjöllum: Eyvindarhóla, Ásólfsskála og Stóradalssóknir.
22. Breiðabólsstaður í Fljótshlíð: Breiðabólsstaðar og Hlíðarendasóknir.
23. Landeyjaþing: Kross, Voðmúlastaða og Sigluvíkursóknir.
24. Oddi: Odda, Stórólfshvols og Keldnasóknir.
25. Landprestakall: Skarðs, Haga og Marteinstungusóknir.
26. Kálfholt: Kálfholts, Áss, Háfs og Árbæjarsóknir.
27. Vestmanneyjar: Ofanleitissókn.

VI. Árnesprófastsdæmi.

28. Stórinúpur: Stóranúps, Hrepphóla og Ólafsvallasóknir.
29. Hruni: Hruna og Tungufellssóknir.
30. Torfastaðir: Torfastaða, Haukadals, Bræðratungu, Uthlíðar og Skálholtssóknir.
31. Mosfell í Grímsnesi: Mosfells, Miðdals, Klausturhóla og Búrfellssóknir.
32. Þingvellir: Þingvalla og Úlfljótsvatnssóknir.
33. Hraungerði: Hraungerðis, Laugardæla og Villingaholtssóknir.
34. Stokkseyri: Stokkseyrar, Eyrarbakka og Gaulverjabæjarsóknir.
35. Arnarbæli: Arnarbælis, Hjalla, Reykja og Strandarsóknir.

VII. Kjalarnessprófastsdæmi.

36. Staður í Grindavík: Staðar, Krísuvíkur og Kirkjuvogssóknir.
37. Útskálar: Útskála, Hvalsness og Njarðvíkursóknir.
38. Garðar á Álptanesi: Garða, Bessastaða og Kálfatjarnarsóknir.
39. Reykjavík: Reykjavíkur, Lágafells og Viðeyjarsóknir.
40. Reynivellir: Reynivalla, Saurbæjar og Brautarholtssóknir.

VIII. Borgarfjarðarprófastsdæmi.

41. Saurbær á Hvalfjarðarströnd: Saurbæjar og Leirársóknir.
42. Garðar á Akranesi: Skipaskaga og Innrahólmssóknir.
43. Hestþing: Hvanneyrar, Bæjar, Lundar og Fitjasóknir.
44. Reykholt: Reykholts, Stóra-Áss, Gilsbakka og Síðumúlasóknir.

IX. Mýraprófastsdæmi.

45. Stafholt: Stafholts, Hjarðarholts, Hvamms og Norðtungusóknir.
46. Borg: Borgar, Álptaness og Álptártungusóknir.
47. Staðarhraun: Staðarhrauns, Akra og Kolbeinsstaðasóknir.

X. Snæfellsnessprófastsdæmi.

48. Staðarstaður: Staðarstaðar, Búða, Miklaholts og Rauðamelssóknir.
49. Nesþing: Ólafsvíkur, Ingjaldshóls og Hellnasóknir.
50. Setberg: Setbergssókn.
51. Helgafell: Stykkishólms, Helgafells og Bjarnarhafnarsóknir.
52. Breiðabólsstaður á Skógarströnd: Breiðabólsstaðar og Narfeyrarsóknir.

XI. Dalaprófastsdæmi.

53. Suðurdalaþing: Sauðafells, Snóksdals, Stóravatnshorns og Hjarðarholtssóknir.
54. Hvammur í Hvammssveit: Hvamms, Staðarfells og Dagverðarnessóknir.
55. Staðarhóll: Staðarhóls, Skarðs og Garpsdalssóknir.

V. Rangarvalla Provsti.

21. Holt under Eyjafjæld: Eyvindarhola, Asolfsskala og Storadals Sogne.
22. Breidabolstadur i Fljotshlid: Breidabolstadar og Hlidarenda Sogne.
23. Landeyjathing: Kross, Vodmulastada og Sigluvikur Sogne.
24. Oddi: Odda, Storolfshvols og Keldna Sogne.
25. Landaprestakall: Skards, Haga og Marteinstungu Sogne.
26. Kalfholt: Kalfholts, As, Hofs og Arbæjar Sogne.
27. Vestmannaeyjar: Ofanleitis Sogn.

VI. Arnes Provsti.

28. Storinupur: Storanups, Hrepphola og Olafsvalla Sogne.
29. Hruni: Hruna og Tungufells Sogne.
30. Torfastadir: Torfastada, Haukadals, Brædratungu, Uthlidar og Skalholts Sogne.
31. Mosfell i Grimsnesi: Mosfells, Middals, Klausturhola og Burfells Sogne.
32. Thingvellir: Thingvalla og Ulfljotsvatns Sogne.
33. Hraungerdi: Hraungerdis, Laugardæla og Villingaholts Sogne.
34. Stokkseyri: Stokkseyrar, Eyrarbakka og Gaulverjabæjar Sogne.
35. Arnarbæli: Arnarbælis, Hjalla, Reykja og Strandar Sogne.

VII. Kjalarnes Provsti.

36. Stadur i Grindavik: Stadar, Krisuvikur og Kirkjuvogs Sogne.
37. Utskalar: Utskala, Hvalsnes og Njardvikur Sogne.
38. Gardar paa Alptanes: Garda, Bessastada og Kalfatjarnar Sogne.
39. Reykjavik: Reykjaviks, Lagafells og Viðeyjar Sogne.
40. Reynivellir: Reynivalla, Saurbæjar og Brautarholts Sogne.

VIII. Borgarfjords Provsti.

41. Saurbær paa Hvalfjardarstrønd: Saurbæjar og Leirar Sogne.
42. Gardar paa Akranes: Skipaskaga og Innraholms Sogne.
43. Hestthing: Hvanneyrar, Bæjar, Lundar og Fitja Sogne.
44. Reykholt: Reykholts, Storaas, Gilsbakka og Sidumula Sogne.

IX. Myra Provsti.

45. Stafholt: Stafholts, Hjardarholts, Hvamms og Nordtungu Sogne.
46. Borg: Borgar, Alptanes og Alptartungu Sogne.
47. Stadarhraun: Stadarhrauns, Akra og Kolbeinstada Sogne.

X. Snæfellsnes Provsti.

48. Stadastadur: Stadastadar, Buda, Miklaholts og Raudamels Sogne.
49. Nesthing: Olafsvikur, Ingjaldshols og Hellna Sogne.
50. Setberg: Setbergs Sogn.
51. Helgafell: Stykkisholms, Helgafells og Bjarnarhafnar Sogn.
52. Breidabolstadur paa Skogarstrønd: Breidabolstadar og Narfeyrar Sogne.

XI. Dala Provsti.

53. Sudurdalathing: Saudafells, Snoksdals, Storavatnshorns og Hjardarholts Sogne.
54. Hvammur i Hvammsveit: Hvamms, Stadarfells og Dagverdarnes Sogne.
55. Stadarholl: Stadarhols, Skards og Garpsdals Sogne.

Nr. 45. 16. nóvbr.

XII. Barðastrandarprófastsdæmi.

56. Flatey: Flateyjar og Múlasóknir.
57. Staður á Reykjanesi: Staðar, Reykhóla og Gufudalssóknir.
58. Brjánslækur: Brjánslækjar og Hagasóknir.
59. Sauðlauksdalur: Sauðlauksdals, Breiðuvíkur og Saurbæjarsóknir.
60. Eyrar: Eyra og Stóra-Laugardalssóknir.
61. Bíldudalur: Bíldudals og Selárdalssóknir.

XIII. Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi.

62. Rafnseyri: Rafnseyrar og Álptamýrarsóknir.
63. Dýrafjörður: Sanda, Hrauns, Mýra og Núpssóknir.
64. Holt í Önundarfirði: Holts, Kirkjubóls og Sæbólssóknir.
65. Staður í Súgandafirði: Staðarsókn í Súgandafirði.

XIV. Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi.

66. Ísafjörður: Ísafjarðarsókn og Hólssókn í Bolungarvík.
67. Ögurþing: Ögurs og Eyrarsóknir.
68. Vatnsfjörður: Vatnsfjarðar, Nauteyrar og Unaðsdalssóknir.
69. Staður í Grunnavík: Staðarsókn.
70. Staður í Aðalvík: Staðarsókn.

XV. Strandaprófastsdæmi.

71. Árnes: Árnessókn.
72. Staður í Steingrímsfirði: Staðar og Kaldrananessóknir.
73. Tröllatunga: Tröllatungu, Fells og Óspakseyrarsóknir.
74. Prestsbakki: Prestsbakka og Staðarsókn í Hrútafirði.

XVI. Húnavatnsprófastsdæmi.

75. Melstaður: Melstaðar, Kirkjuhvamms, Staðarbakka og Núpssóknir.
76. Tjörn á Vatnsnesi: Tjarnar og Vesturhópshólasóknir.
77. Breiðabólsstaður í Vesturhópi: Breiðabólsstaðar og Víðidalstungusóknir.
78. Þingeyraklaustur: Þingeyra, Undirfells og Blönduóssóknir.
79. Auðkúla: Auðkúlu og Svínavatnssóknir.
80. Bergstaðir: Bergstaða, Bólstaðahlíðar og Holtastaðasóknir.
81. Höskuldsstaðir: Höskuldsstaða, Hofs og Spákonufellssóknir.

XVII. Skagafjarðarprófastsdæmi.

82. Hvammur í Laxárdal: Hvamms og Ketusóknir.
83. Reynistaðarklaustur: Reynistaðar og Sauðárkrókssóknir.
84. Glaumbær: Glaumbæjar og Víðimýrarsóknir.
85. Mælifell: Mælifells, Reykja, Goðdala og Ábæjarsóknir.
86. Miklibær: Miklabæjar, Silfrastaða og Flugumýrarsóknir.
87. Viðvík: Viðvíkur, Hóla, Hofstaða- og Rípursóknir.
88. Fell í Sljettuhlíð: Fells og Hofssóknir.
89. Barð í Fljótum: Barðs, Holts og Knappsstaðasóknir.

XII. Bardastrands Provsti.

56. Flatey: Flateyjar og Mula Sogne.
57. Stadur paa Reykjanes: Stadar, Reykhola og Gufudals Sogne.
58. Brjanslækur: Brjanslækjar og Haga Sogne.
59. Saudlauksdalur: Saudlauksdals, Breiduvikur og Saurbæjar Sogne.
60. Eyrar: Eyrar og Stora-Laugardals Sogne.
61. Bildudalur: Bildudals og Selardals Sogne.

XIII. Vester-Isafjords Provsti.

62. Rafnseyri: Rafnseyrar og Alptamyrar Sogne.
63. Dyrafjord: Sanda, Hrauns, Myra og Nups Sogne.
64. Holt i Önundafjord: Holts, Kirkjubols og Sæbols Sogne.
65. Stadur i Sugandafjord: Stadar Sogn i Sugandafjord.

XIV. Norder-Isafjords Provsti.

66. Isafjord: Isafjords og Hols Sogne i Bolungarvik.
67. Ögurthing: Ögur og Eyrar Sogne.
68. Vatnsfjördur: Vatnsfjardar, Nauteyrar og Unadsdals Sogne.
69. Stadur i Grunnavik: Stadar Sogn.
70. Stadur i Adalvik: Stadar Sogn.

XV. Stranda Provsti.

71. Arnes: Arnes Sogn.
72. Stadur i Steingrimsfjord: Stadar og Kaldrananes Sogne.
73. Trøllatunga: Trøllatungu, Fells og Ospakseyrar Sogne.
74. Prestbakki: Prestbakka og Stadar Sogne i Hrutafjord.

XVI. Hunavatns Provsti.

75. Melstadur: Melstadar, Kirkjuhvamms, Stadarbakka og Nups Sogne.
76. Tjørn paa Vatnsnes: Tjarnar og Vesturhopshola Sogne.
77. Breidabolstadur i Vesterhop: Breidabolstadar og Vididalstungu Sogne.
78. Thingeyrakloster: Thingeyra, Uudirfells og Blönduos Sogne.
79. Audkula: Audkulu og Svinavatns Sogne.
80. Bergstadir: Bergstada, Bolstadahlidar og Holtastada Sogne.
81. Høskuldsstadir: Høskuldsstada, Hofs og Spakonufells Sogne.

XVII. Skagafjords Provsti.

82. Hvammur i Laxardal: Hvamms og Ketu Sogne.
83. Reynistadarkloster: Reynistadar og Saudarkroks Sogne.
84. Glaumbær: Glaumbæjar og Vidimyrar Sogne.
85. Mælifell: Mælifells, Reykja, Goddala og Abæjar Sogne.
86. Miklibær: Miklabæjar, Silfrastada og Flugumyrar Sogne.
87. Vidvik: Vidvikur, Hola, Hofstadar og Ripur Sogne.
88. Fell i Sljettuhlid: Fells og Hofs Sogne.
89. Bard i Fljotum: Bards, Holts og Knappstada Sogne.

Nr. 45. 16. nóvbr.

XVIII. Eyjafjarðarprófastsdæmi.

90. Grímsey: Miðgarðasókn.
91. Hvanneyri: Hvanneyrarsókn.
92. Kvíabekkur: Kvíabekkjarsókn.
93. Vellir í Svarfaðardal: Valla, Stærra-Árskógs, Tjarnar, Urða og Upsasóknir.
94. Möðruvallaklaustur: Möðruvalla, Bægisár, Bakka og Myrkársóknir.
95. Akureyri: Akureyrar, Lögmannshlíðar og Glæsibæjarsóknir.
96. Grundarþing: Grundar, Munkaþverár, Kaupangs, Saurbæjar, Möðruvalla, Miklagarðs og Hólasóknir.

XIX. Suður-Þingeyjarprófastsdæmi.

97. Laufás: Laufáss, Svalbarðs, Grenivíkur og Þönglabakkasóknir.
98. Háls í Fnjóskadal: Háls, Illugastaða, Draflastaða og Brettingsstaðasóknir.
99. Þóroddsstaður: Þóroddsstaðar og Ljósavatnssóknir.
100. Skútustaðir: Skútustaða, Reykjahlíðar og Lundarbrekkusóknir.
101. Grenjaðarstaður: Grenjaðarstaðar, Ness, Einarsstaða og Þverársóknir.
102. Húsavík: Húsavíkursókn.

XX. Norður-Þingeyjarprófastsdæmi.

103. Skinnastaðir: Skinnastaða, Garðs, Presthóla og Víðihólssóknir.
104. Svalbarð í Þistilfirði: Svalbarðs og Ásmundarstaðasóknir.
105. Sauðanes: Sauðanessókn.

2. gr.

Í Reykjavíkurprestakalli skulu vera tveir þjóðkirkjuprestar, dómkirkjuprestur og annar prestur honum jafnhliða. Landsstjórnin, í samráði við biskup, skipar fyrir um aðstöðu þeirra hvors til annars, samband sín á milli og verkaskiptingu í söfnuðinum.

3. gr.

Landsstjórnin hlutast til um, að þær breytingar á skipun prestakalla, sem að ofan eru ákveðnar, komist á, eptir því sem prestaköllin losna, svo fljótt sem því verður við komið.

4. gr.

Nú vilja menn breyta skipun sókna eða takmörkum prestakalla eða leggja niður kirkju, færa úr stað eða taka upp nýja kirkju, og skal þá mál það koma fyrir safnaðarfund eða safnaðafundi, ef fleiri en einn söfnuður eiga í hlut. Ef breytingin við kemur að eins einum söfnuði, ræður meiri hluti atkvæða á lögmætum safnaðarfundi. Sjeu söfnuðirnir tveir, ræður meiri hluti atkvæða á báðum fundum. Sjeu söfnuðirnir fleiri en tveir, ræður meiri hluti safnaðafunda. Samþykki hjeraðsfundur tillögu safnaðarfundar (eða safnaðafunda) er rjett, að landsstjórnin, í samráði við biskup, veiti leyfi til að breyting sú, sem um ræðir, fái fram að ganga.

5. gr.

Þegar ljenskirkja er lögð niður, fellur sjóður hennar til þeirrar kirkju, eða þeirra kirkna, sem sóknin er lögð til. Svo er og um skrautgripi (ornamenta) kirkjunnar og áhöld (instrumenta), og andvirði fyrir kirkjuna sjálfa.

XVIII. Øfjords Provsti.

90. Grimsø: Midgarda Sogn.
91. Hvanneyri: Hvanneyrar Sogn.
92. Kviabekkur: Kviabekkjar Sogn.
93. Vellir i Svarfadardal: Valla, Stærraarskogs, Tjarnar, Urda og Upsa Sogne.
94. Mødruvallakaustur: Mødruvalla, Bægisar, Bakka og Myrkar Sogne.
95. Akureyri: Akureyrar, Løgmannshlidar og Glæsibæjar Sogne.
96. Grundarthing: Grundar, Munkathverar, Kaupangs, Saurbæjar, Mødruvalla, Miklagards og Hola Sogne.

XIX. Sønder-Thingø Provsti.

97. Laufas: Laufas, Svalbards, Grenivikur og Thønglabakka Sogne.
98. Hals i Fnjoskadal: Hals, Illugastada, Draflastada og Brettingsstada Sogne.
99. Thoroddsstadir: Thoroddsstada og Ljosavatns Sogne.
100. Skutustadir: Skutustada, Reykjahlidar og Lundarbrekku Sogne.
101. Grenjadarstadur: Grenjadarstadar, Nes, Einarsstada og Thverar Sogne.
102. Husavik: Husavikur Sogn.

XX. Norder-Thingø Provsti.

103. Skinnastadir: Skinnastada, Gards, Presthola og Vidihols Sogne.
104. Svalbard i Thistilfjord: Svalbards og Asmundarstada Sogne.
105. Saudanes: Saudanes Sogn

§ 2.

Reykjavik Præstekald skal betjenes af to Folkekirkepræster, Domkirkepræsten og en anden Præst ved Siden af ham. Regeringen fastsætter i Samraad med Biskoppen deres indbyrdes Forfold og Stilling samt Forretningernes Fordeling indenfor Menigheden.

§ 3.

Regeringen drager Omsorg for, at den ovenfor fastsatte Omordning af Præstekaldene træder i Kraft, saa snart ske kan, efterhaanden som Vakance indtræder.

§ 4.

Spørgsmaal angaaende Forandring i Sognenes Ordning eller Præstekaldenes Grænser, Nedlæggelse, Flytning eller Nyopførelse af Kirker, skal forelægges det eller, naar Sagen angaar flere Sogne, de paagældende Menighedsmøder. Angaar Forandringen kun én Menighed, tages Beslutning paa et lovligt Menighedsmøde ved Stemmeflerhed. Angaar den to Menigheder, er Stemmeflerhed paa begge Møder det afgørende. Er Talen om flere end to Menigheder, tages Beslutning af Flertallet af Menighedsmøderne. Billiger Herredsmødet Menighedsmødets (eller Menighedsmødernes) Indstilling, er Regeringen i Samraad med Biskoppen berettiget til at lade den paagældende Forandring nyde Fremme.

§ 5.

Naar en Beneficiær-Kirke nedlægges, tilfalder dens Portion den Kirke eller de Kirker, hvortil Kirkesognet henlægges. Det samme gælder med Hensyn til Kirkens ornamenta og instrumenta samt Provenuet for selve Kirkebygningen.

Nr. 45. 16. nóvbr.

6. gr.

Lög þessi öðlast gildi 6. júni 1908. Frá sama tíma eru úr gildi numin:

Lög um skipun prestakalla frá 27. febr. 1880.

Lög frá 4. nóv. 1881 um breytingu á 1. gr. í lögum frá 27. febr. 1880, um skipun prestakalla.

Lög frá 12. jan. 1884, um breytingu á nokkrum brauðum í Eyjafjarðar og Vestur-Skaptafellsprófastsdæmum.

Lög frá 2. nóv. 1885, um breytingu á 1. gr. í lögunum frá 27. febr. 1880, um skipun prestakalla.

Lög frá 22. mars 1890, um breyting á nokkrum prestaköllum í Dala og Barðastrandarprófastsdæmum.

Lög frá 22. mars 1890, um breytingu á 1 gr. í lögum frá 27. febr. 1880, um skipun prestakalla.

Lög frá 24. nóvbr. 1893, um breytingu á 1. gr. laga frá 27. febr. 1880, um skipun prestakalla.

Lög frá 13. desbr. 1895, um breytingu á 1. gr. laga frá 27. febr. 1880, um skipun prestakalla.

Lög frá 5. desbr. 1899, um breytingu á lögum frá 27. febr. 1880, um skipun prestakalla.

svo og öll önnur lagaákvæði, er koma kynnu í bága við lög þessi.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft den 6. Juni 1908. Fra samme Tid ophæves:

Lov om Omordning af Præstekald af 27. Februar 1880.

Lov af 4. Novbr. 1881 om Forandring i § 1 i Lov af 27. Febr. 1880 om Omordning af Præstekald.

Lov af 12. Jan. 1884 om Omordning af nogle Præstekald i Øfjords og Vesterskaptafells Provstier.

Lov af 2. Novbr. 1885 om Forandring i § 1 i Loven af 27. Febr. 1880 om Omordning af Præstekald.

Lov af 22. Marts 1890 om Omordning af nogle Præstekald i Dala og Bardastrands Provstier.

Lov af 22. Marts 1890 om Forandring i § 1 i Lov af 27. Febr. 1880 om Omordning af Præstekald.

Lov af 24. Novbr. 1893 om Forandring i § 1 i Lov af 27. Febr. 1880 om Omordning af Præstekald.

Lov af 13. Decbr. 1895 om Forandring i § 1 Lov af 27. Febr. 1880 om Omordning af Præstekald.

Lov af 5. Decbr. 1899 om Forandring i § 1 i Lov af 27. Febr. 1880 om Omordning af Præstekald,

samt alle andre Lovbestemmelser, der maatte stride imod nærværende Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 46.
16.
nóvbr.

Lög

um

laun sóknarpresta.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hver sóknarprestur fær að byrjunarlaunum 1,300 kr. á ári. Þegar hann er orðinn eldri að embættisaldri en fullur þriðjungur sóknarpresta landsins, fær hann í laun 1,500 kr. á ári, og þegar hann er orðinn eldri að embættisaldri, en fullir tveir þriðjungar sóknarpresta landsins, fær hann í laun 1,700 kr. á ári.

2. gr.

Auk launa þeirra, sem ákveðin eru í 1. grein, fær dómkirkjupresturinn í Reykjavík 1,200 kr. á ári. Þá fá og sóknarprestarnir í eptirtöldum prestaköllum, fyrir erfiðleika sakir, árlega þá aukaþóknun, sem nefnd er hjer á eptir við hvert þeirra:

1.	Hof í Vopnafirði	150 kr.
2.	Kirkjubær í Hróarstungu	200 —
3.	Hof í Álptafirði	200 —
4.	Þykkvabæjarklaustur	150 —
5.	Torfastaðir	200 —
6.	Reynivellir	100 —
7.	Reykholt	150 —
8.	Stafholt	200 —
9.	Staðarhraun	150 —
10.	Staðarstaður	200 —
11.	Staðarhólsþing	150 —
12.	Staður á Reykjanesi	200 —
13.	Dýrafjörður	200 —
14.	Vatnsfjörður	300 —
15.	Vellir í Svarfaðardal	200 —
16.	Möðruvallaklaustur	150 —
17.	Laufás	200 —
18.	Háls í Fnjóskadal	300 —
19.	Skútustaðir	200 —
20.	Skinnastaðir	300 —

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Sognepræsters Lønning.

Nr. 46.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver Sognepræst lønnes med en aarlig Begyndelsesgage af 1,300 Kr. Naar han har opnaaet en højere Embedsalder end en fuld Tredjedel af Landets Sognepræster, erholder han en aarlig Lønning af 1,500 Kr. og naar han har opnaaet en højere Embedsalder end fulde to Tredjedele af Landets Sognepræster, stiger hans Lønning til 1,700 Kr. aarlig.

§ 2.

Foruden den i § 1 fastsatte Lønning, erholder Domkirkepræsten i Reykjavik aarlig 1,200 Kr. Desuden faa Sognepræsterne i efternævne Præstekald, for Besværligheds Skyld, den ved hvert enkelt af dem anførte Extra-Gratifikation:

1.	Hof i Vopnafjord	150 Kr
2.	Kirkjubær i Hroarstunga	200 —
3.	Hof i Altfafjord	200 —
4.	Thykkvabærkloster	150 —
5.	Torfastadir	200 —
6.	Reynivellir	100 —
7.	Reykholt	150 —
8.	Stafholt	200 —
9.	Stadarhraun	150 —
10.	Stadarstadur	200 —
11.	Stadarholsthing	150 —
12.	Stadur paa Reykjanæs	200 —
13.	Dyrafjord	200 —
14.	Vatnsfjord	300 —
15.	Vellir i Svarfadardal	200 —
16.	Mødruvallakloster	150 —
17.	Laufas	200 —
18.	Hals i Fnjoskadal	300 —
19.	Skutustadir	200 —
20.	Skinnastadir	300 —

Nr. 46. 16. nóvbr.

Nú batnar eitthvert af nefndum prestaköllum að stórum mun að yfirferð, vegna aukinna vega, nýrra brúa, af því að byggð á útkjálkum leggst niður, eða af öðrum ástæðum, og getur landsstjórnin þá, við næstu prestaskipti, flutt erfiðleikauppbótina, með ráði biskups, yfir á annað erfitt prestakall.

3. gr.

Auk launa þeirra, sem ákveðin eru í undanförnum greinum, ber hverjum presti borgun fyrir aukaverk eptir gildandi lögum, þó svo, að borgun fyrir aukaverk í þarfir þurfamanna greiðist úr sveitarsjóði. Presturinn innheimtir sjálfur borgun fyrir aukaverk.

4. gr.

Þar sem presturinn hefur hingað til haft ákveðið prestssetur, heldur hann ábúðarrjetti á því framvegis.

5. gr.

Afgjald eptir prestssetrið, lóðargjöld á landi þess, arð af ítökum, er prestur notar sjálfur, sem og prestsmötu, tekur hann, að svo miklu leyti sem gjöld þessi fara ekki fram úr launum hans, samkvæmt 1. og 2. gr., undir sjálfum sjer, með því ákvæðisverði, sem sett er á gjöld þessi í matsgjörð, er fari fram 10. hvert ár.

6. gr.

Ákvæðisverð gjalda þessara um næstu 2 ár eptir að lög þessi öðlast gildi, fer eptir mati því, er fram fór 1899. En ákvæðisverð fyrir næsta 10 ára tímabil þar á eptir skal finna þannig: Jafnskjótt eptir að lög þessi öðlast gildi, skal prestur hver senda prófasti tvíritaða skýrslu um afgjald prestssetursins, að fráskildu íbúðarhúsi, með arði af lóðargjöldum á landi þess, ítökum og prestsmötu, eptir fyrirmynd, er biskup semur, sem og matsgjörð dómkvaddra manna. Skýrsla þessi skal einnig bera með sjer, hverju tekjugreinar þær, sem þar hafa taldar verið, hafi numið, hver um sig, næstu 5 ár á undan.

7. gr.

Þá er skýrslur þær, sem nefndar eru í 6. gr., eru komnar til prófasts, sendir hann landsstjórninni annað eintak þeirra. En stjórnin setur síðan í krónutali — samkvæmt skýrslum þessum — ákvæðisverð á tekjur þær, sem nefndar eru í 5. gr. Skal svo á sama hátt ávalt undirbúa ákvæðisverð í hönd farandi 10 ára tímabils.

Skýrslu um ákvæðisverð þetta í öllum prestaköllum landsins skal birta í Stjórnartíðindunum, þegar er það er ákveðið, og auk þess senda hverjum presti og hverri sóknarnefnd sjerprentun af skýrslunum.

8. gr.

Hreppstjóri hefur umsjón yfir öllum þeim kirkjueignum, er liggja í hreppi hans, að undanskildum prestssetrum og lóðargjöldum á prestssetrunum, sem og ítökum þeim er presturinn notar sjálfur. Hann innheimtir eptirgjöld jarðanna og skilar sýslumanni þeim innan þriggja mánaða frá gjalddaga, en sýslumaður greiðir þau eptir ráðstöfun stjórnarráðsins. Í umboðslaun fá hreppstjórar 6% af eptirgjöldunum.

Forbedres Befaringen af et ef da nævnte Præstekald i høj Grad paa Grund af forøgede Vejanlæg, ny Broer, fordi Bygden i Udkanterne nedlægges, eller af andre Grunde, kan Regeringen ved næstindtrædende Vakance efter Biskoppens Indstilling overføre Besværligheds-Gratifikationen til et andet besværligt Præstekald.

§ 3.

Foruden den i foranstaaende Paragrafer fastsatte Lønning tilkommer enhver Præst Betaling fra Ekstraværk efter den gældende Lovgivning, dog at Betaling for Ekstraværk udførte for Fattiglemmer udredes af Kommunekassen. Præsten opkræver selv Betalingen for Ekstraværk.

§ 4.

Hvor Præsten hidtil har haft en bestemt Præstegaard, beholder han fremdeles Retten til Brugen og Benyttelsen af samme.

§ 5.

Afgift af Præstegaarden, Grundafgifter af dens Jordtilliggende, Indtægter af Servituter, som Præsten selv benytter, og Præstesalærer oppebærer Præsten, forsaavidt de ikke overstige den ham tilkommende Lønning efter §§ 1 og 2, umiddelbart, efter den ved en hvert 10. Aar afholdt Vurderingsforretning for disse Afgifter fastsatte Ansættelsessum.

§ 6.

Disse Afgifters Ansættelsessum for de næste 2 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden bestemmes efter den i 1899 foretagne Vurdering; hvorimod Ansættelsessummen for det paafølgende tiaarige Tidsrum udfindes paa følgende Maade: Straks efter denne Lovs Ikrafttræden har enhver Præst til vedkommende Provst at indsende dels en efter et af Biskoppen affattet Skema udfærdiget Beretning in duplo om Afgiften af Præstegaarden (Vaaningshuset fraregnet) tilligemed Indtægten af Grundafgifter af Gaardens Tilliggende, samt af Servituter og Præstesalær, dels en med Hensyn til disse Indtægter efter retslig Udmeldelse foretagen Vurdering. Denne Beretning bør tillige udvise, hvor meget de der ommeldte Indtægtsposter hver for sig have udgjort gennemsnitsvis i de næstforudgaaende 5 Aar.

§ 7.

Efter at de i § 6 nævnte Beretninger ere indkomne til Provsten, indsender han det ene Eksemplar af dem til Regeringen. Denne bestemmer derefter i Kroner — overensstemmende med disse Beretninger — Ansættelsessummen for de i § 5 omhandlede Indtægter. Paa samme Maade forberedes stedse herefter Bestemmelsen af Ansættelsessummen for det kommende ti-aarige Tidsrum.

Fortegnelse over disse Ansættelsessummer for alle Landets Præstekald skal saasnart de ere bestemte, bekendtgøres i Regeringstidenden, hvorhos et Særtryk af Fortegnelsen tilstilles enhver Præst og ethvert Sogneudvalg.

§ 8.

Repstyreren har Opsyn med alt inden hans Rep beliggende Kirkegods med Undtagelse af Præstegaardene og Grundafgifter af samme samt de af Præsten selv benyttede Servituter. Han opkræver Afgifterne af Jordegodset og indbetaler dem inden 3 Maaneder efter Forfaldsdagen til Sysselmanden, der derefter betaler dem efter Ministeriets Anvisning. Repstyreren erholder 6 % af Jordafgifterne i Administrationssalær.

Nr. 46. 16. nóvbr.

9. gr.

Hreppstjórar hafa byggingarráð á kirkjueignum þeim, er þeir hafa umráð yfir samkvæmt reglum, er stjórnarráðið setur; þó skal bygging á jörðum því að eins fullgild, að sýslumaður hafi ritað samþykki sitt á byggingarbrjefið.

Þegar kirkjujarðir eru framvegis byggðar, skal eptirgjaldið ákveðið í peningum og gjalddagi 31. desbr. ár hvert. Ef lóðarblettur eða önnur jarðarnot eru leigð lengur en leiguliði getur sjálfur notað þau, þá skal ávalt ákveðinn leigutími til nefndur, eigi lengri en 50 ár, nema um byggingarlóðir sje að ræða, og er slíkur leigusamningur eigi fullgildur, nema samþykki landstjórnarinnar komi til.

10. gr.

Hreppstjóranum ber að hafa eptirlit með því, að kirkjujarðirnar sjeu vel setnar, og að ekkert gangi undan þeim af því, sem þeim fylgt hefur og fylgja ber. Hann má ekki líða neinum leiguliða að láta tún eða engi fara í órækt eða jörðina skemmast á annan hátt af hans völdum. Hann skal og gæta þess, að leiguliði láti eigi innstæðukúgildi falla eða hús hrörna um skör fram, og er það á hreppstjórans ábyrgð, ef hann vanrækir þetta. Eptirlit með prestssetrum og úttekt á þeim fer eptir sömu reglum og hingað til.

11. gr.

Jafnóðum og launaákvæði laga þessara koma til framkvæmda í hverju prestakalli fyrir sig, skal fram fara skoðun á öllum þeim kirkjueignum, er hreppstjóri á við að taka eptir 8. gr., og fer skoðun sú fram eptir reglum er stjórnarráðið setur.

12. gr.

Tíundir, offur, lausamannsgjald, lambsfóður og dagsverk, er hingað til hefur átt að gjalda sóknarpresti, skal sóknarnefndin innheimta í hverri sókn, og ber því sóknarmönnum að greiða gjöld þessi til hennar. Presti og hreppstjórum, og í kaupstöðum bæjarfógeta, er skylt að láta sóknarnefnd í tje þær skýrslur, er hún þarf að halda á vegna innheimtunnar.

13. gr.

Gjalddagi á preststíundum, offri og lausamannsgjaldi er 31. desember ár hvert. Sami gjalddagi er og á lambsfóðri og dagsverki, sje það eigi innt af hendi í skileyri.

14. gr.

Heimilt er safnaðarmönnum að ákveða það á lögmætum safnaðarfundi fyrir eitt ár í senn, að koma skuli niðurjöfnunargjald í stað hinna lögmæltu sóknartekna. Sóknarnefndin jafnar gjaldinu niður í október eptir reglum, er samþykktar eru á lögmætum safnaðarfundi og staðfestar af prófasti. Presti og hreppstjóra eða bæjarfógeta í kaupstöðum er skylt, að láta sóknarnefnd í tje skýrslur þær, er hún þarf að nota í því skyni.

Eindagi gjalds þessa er 31. desbr. Heimilisráðandi hver leggur gjaldið fram fyrir heimilismenn sína, en á rjett til endurgjalds hjá öðrum en þeim, sem hann á fram að færa að lögum.

Gjaldi þessu fylgir lögtaksrjettur.

§ 9.

Repstyrerne skulle efter de af Ministeriet i saa Henseende fastsatte Regler have Bygselsraadighed over de Kirkejorder, som de have Opsyn med, dog er Bortbygslingen af Jorder kun forsaavidt gyldig, som Sysselmanden har paategnet Bygselsbrevet sit Samtykke.

Naar Kirkejorder for Eftertiden bortbygsles, fastsættes Afgiften i Penge og Forfaldsdagen til 31. December hvert Aar. Naar et Grundstykke eller en anden Brugsret af Jorden er bortfæstet for en længere Tid, end at Lejlændingen selv kan benytte samme, skal der fastsættes en bestemt Lejetid, der ikke maa være over 50 Aar, medmindre Talen er om Byggegrunde, hvorhos en saadan Fæstekontrakt ikke er fuldgyldig, medmindre Regeringens Samtykke erhverves.

§ 10.

Repstyrerne bør have Indseende med, at Driften af Kirkejorderne er i en god Orden, samt at der ikke frakommer dem noget, som har fulgt dem og bør følge dem. Han maa ikke taale, at nogen Lejlænding lader Hjemmemark eller Eng forfalde, eller at Jorden beskadiges paa anden Maade ved hans Skyld. Han har ogsaa at paase, at Lejlændingen ikke lader Jordens faste Kvilder forgaa eller dens Bygninger forfalde mere end nødvendigt, og Forsømmelighed i den ommeldte Henseende paadrager Repstyreren Ansvar. Med Hensyn til Tilsynet med Præstegaarde og disses Udtægt forholdes efter de hidtilgældende Regler.

§ 11.

Efterhaanden som denne Lovs Lønningsbestemmelser komme til Anvendelse paa de enkelte Kald, skal der foranstaltes afholdt et Skøn over alt det Kirkegods, som Repstyrerne skal overtage efter § 8, hvilket Skøn skal foregaa efter Regler, som Ministeriet fastsætter.

§ 12.

Tiende, Offer, Løsemandsafgift, Lammefoder og Dagsarbejde, som hidtil har været at yde til Sognepræsten, har Sogneudvalget at indkræve i ethvert Kirkesogn, hvorfor det tilkommer Menighedens Medlemmer at indbetale disse Afgifter til dette. Præsten og Repstyrerne og i Købstæderne Byfogden ere pligtige at meddele Sogneudvalget alle de Oplysninger, som det behøver for Oppebørslens Skyld.

§ 13.

Forfaldsdag for Præstetiende, Offer og Løsemandsafgift er hvert Aars 31. December; samme Forfaldsdag gælder for Lammefoder og Dagsarbejde, saafremt det ikke ydes in natura.

§ 14.

Paa et lovligt Menighedsmøde kunne Menighedsmedlemmerne for et Aar ad Gangen bestemme, at en Ligningsskat skal træde i Stedet for de lovhjemlede Sogneindtægter. Sogneudvalget paaligner Skatten i Oktober Maaned efter de i saa Henseende paa et lovligt Menighedsmøde vedtagne og af Provsten approberede Regler. Præsten og Repstyreren, eller i en Købstad Byfogden ere pligtig til at meddele de Oplysninger, Sogneudvalget ved Paaligningen tiltrænger.

Den paalignede Afgifts Forfaldsdag er 31. December Hver Husfader betaler Afgiften for alle de til hans Hsustand hørende Personer med Regresret overfor dem af disse, han ikke er pligtig til at forsørge. Afgiften kan udpantes.

Nr. 46. 16. nóvbr.

15. gr.

Fyrir innheimtu á preststíundum, offrum og lausamannsgjaldi fær sóknarnefndin 6% af upphæðinni, en fyrir innheimtu á lambsfóðrum og dagsverkum fær hún 10%. Enda gjöri hún full skil fyrir öllum sóknartekjunum, að frádregnum innheimtulaunum, með því verði, sem ákveðið er í verðlagsskrá.

Innheimtulaun af niðurjöfnunargjaldi er 6%.

16. gr.

Sóknarnefnd skal fyrir lok októbermánaðar senda prófasti sundurliðaða skýrslu um sóknartekjurnar eða niðurjöfnunargjaldið fyrir yfirstandandi fardagaár og skal skýrslunni fylgja eptirrit af tíundarskýrslu hreppstjórans.

17. gr.

Sóknarnefnd skal gjöra ársreikning, eptir ákveðinni fyrirmynd, er stjórnarráðið semur með ráði biskups, yfir tekjur þær, er henni ber að innheimta. Reikninginn með fylgiskjölum skal oddviti sóknarnefndar síðan senda prófasti fyrir lok aprílmánaðar. Ásamt reikningnum skal hann einnig senda í peningum upphæð þá, sem borið hefur að innheimta, eða kvittun sóknarprestsins fyrir því fje, er sóknarnefndin hefur greitt honum samkvæmt ávísun prófasts.

Prófastur getur haldið sóknarnefnd, með allt að 1 kr. dagsektum fyrir hvern nefndarmann, til að gjöra skil á tilteknum tíma.

18. gr.

Sóknarnefndarmenn bera allir ábyrgð á því, að reikningurinn sje rjettur, og að full skil sjeu gjörð fyrir fje því, er sóknarnefndinni ber að innheimta.

19. gr.

Prófastur yfirskoðar reikninga sóknarnefndanna og gjörir við þá athugasemdir, sem honum þykir ástæða til. Athugasemdir þessar sendir hann sóknarnefndinni og ber henni að svara þeim tafarlaust. Prófastur úrskurðar síðan reikninginn, en vilji sóknarnefnd eigi hlíta þeim úrskurði, getur hún skotið honum til landsstjórnarinnar, er fellir fullnaðarúrskurð í málinu. Svo getur og landsstjórnin af eigin hvötum breytt úrskurði prófasts.

Sóknartekjureikningarnir í hverju prófastsdæmi skulu sendast til landsstjórnarinnar.

20. gr.

Prófastur hefur umsjón með því, að prestar í prófastsdæmi hans fái laun sín greidd samkvæmt lögum þessum.

21. gr.

Þar sem tekjur þær, sem prestur tekur undir sjálfum sjer samkv. 5. gr. hrökkva eigi fyrir launum hans, ávísar prófastur honum af sóknartekjunum í prestakalli hans eða af niðurjöfnunargjaldi svo miklu sem með þarf. Hrökkvi sóknartekjurnar eða niðurjöfnunargjaldið eigi, greiðir prófastur presti það, sem á vantar, af fjárhæð þeirri, er hann fær úr prestlaunasjóði samkvæmt 22. gr.

Nú nema tekjur þær, sem presturinn tekur undir sjálfum sjer, samkv. 5. gr. meiru en launum prestsins, og skilar hann þá fyrir fardaga því, sem umfram er, til prófasts.

§ 15.

For Oppebørsel af Præstetiende, Offer og Løsemandsafgift faar Sogneudvalget 6 % af Beløbet, men for Oppebørsel af Lammefoder og Dagsarbejde faar det 10 %. Sogneudvalget har at gøre Rede og Rigtighed for samtlige Sogneindtægter, med Fradrag af Oppebørselssalær, efter den i Kapitelstaksten fastsatte Pris.

For Ligningsskatten betales 6 % for Oppebørselen.

§ 16.

Inden Udgangen af Oktober Maaned skal Sogneudvalget til Provsten indsende en detailleret Fortegnelse over Sogneindtægterne eller Ligningsskatten for det løbende Fardagaar. Fortegnelsen skal ledsages af en Genpart af Repstyrerens Tiendefortegnelse.

§ 17.

Sogneudvalget bør aflægge et aarligt Regnskab efter et af Ministeriet efter Biskoppens Indstilling affattet Skema for de Indtægter, som det har at indkræve. Regnskabet med Bilag skal Sogneudvalgets Formand indsende til Provsten inden April Maaneds Udgang. Tillige med Regnskabet har han ogsaa at indsende det Beløb, som skulde opkræves, eller Sognepræstens Kvittering for det til ham af Sogneudvalget efter Provstens Anvisning erlagte Beløb.

Provsten kan under en Dagsmulkt af indtil 1 Krone for hvert Medlem af Sogneudvalget tilholde dette at gøre Rede for sine Oppebørsler til fastsat Tid.

§ 18.

Samtlige Medlemmer af Sogneudvalget ere ansvarlige for at Regnskabet er rigtigt, og at der gøres Rede og Rigtighed for det Beløb, som Sogneudvalget har at opkræve.

§ 19.

Provsten reviderer Sogneudvalgenes Regnskaber og gør ved dem de Antegninger, hvortil han finder Anledning. Disse Antegninger sender han til Sogneudvalget, der bør besvare dem uden Ophold. Derefter deciderer Provsten Regnskabet, men vil Sogneudvalget ikke slaa sig tiltaals med den Decision, kan det indanke den til Regeringen, som endelig afgør Sagen. Ligeledes kan Regeringen af egen Drift forandre Provstens Decision.

Regnskaberne for Sogneindtægterne i hvert Provsti skulle indsendes til Regeringen.

§ 20.

Provsten har Tilsyn med, at Præsterne i hans Provsti faar deres Løn betalt overensstemmende med denne Lov.

§ 21.

Hvor de Indtægter, Præsten oppebærer umiddelbart i Henhold til § 5, ikke forslaa til fuld Dækning af den ham tilkommende Lønning, anviser Provsten ham det manglende af Præstekaldets Sogneindtægter eller Ligningsskat. Hvis disse Indtægter heller ikke forslaar, betaler Provsten ham det endnu manglende af det Beløb, der anvises ham af Præstelønningsfonden overensstemmende med § 22.

Hvis de Indtægter, som Præsten efter § 5 oppebærer umiddelbart, overstige hans Løn, saa indbetaler han det overskydende til Provsten inden Fardag.

Nr. 46. 16. nóvbr.

22. gr.

Prófastur sendir landsstjórninni árlega skýrslu um tekjur þær, er prestar í prófastsdæminu taka undir sjálfum sjer, og um sóknartekjurnar eða niðurjöfnunargjaldið það árið, fyrir lok nóvembermánaðar, og greiðir landsstjórnin þá prófasti fyrir árslok úr prestlaunasjóði þá fjárhæð, sem samkvæmt skýrslunni vantar til þess að prestarnir fái laun sín að fullu greidd fyrir það fardagaár.

23. gr.

Prófastur skal gjöra ársreikning fyrir hvert fardagár yfir tekjur þær og útgjöld, sem hann hefur haft á hendi fyrir prestlaunasjóðinn, og sendir síðan reikninginn ásamt fylgiskjölum til stjórnarráðsins, er úrskurðar reikninginn.

24. gr.

Tekjur prestlaunasjóðs eru þessar:

1. Eptirgjald af fasteignum prestakallanna, arður af ítökum og prestsmata.
2. Sóknartekjur, þ. e.: preststíundir, offur, lausamannsgjald, lambsfóður og dagsverk eða niðurjöfnunargjald.
3. Vextir af innstæðufje eða peningum prestakallanna.
4. Framlög úr landssjóði, enda leggi landssjóður fram fje það, sem vanta kann til þess, að prestar og prófastar fái greidd laun sín og prestar eptirlaun sín af hinum öðrum tekjum sjóðsins.
5. Sektir samkvæmt lögum.

25. gr.

Landsstjórnin stjórnar prestlaunasjóðnum, gjörir árlega reikning um tekjur og gjöld sjóðsins og birtir síðan reikninginn í Stjórnartíðindunum.

26. gr.

Lög þessi öðlast gildi 6. júní 1908, þannig, að hver sem fær veitingu fyrir prestakalli frá þeim tíma eða síðar, fær laun eptir lögum þessum. Prestar í þeim prestaköllum, þar sem engar breytingar verða eptir prestakallaskipunarlögunum á sóknaskipun, mega kjósa um það, að fá launaupphæðina eptir eldri reglunum, eða eptir lögum þessum. Sama er um presta í þeim prestaköllum, þar sem kostur er að koma þegar á breytingum, sem fyrir er mælt um í lögum, og presturinn gengur að þeim breytingum. Sama er og þótt presturinn gangi ekki að breytingunni, ef hann er orðinn 60 ára að aldri.

Uppbætur sökum erfiðleika veitast að eins í þeim brauðum, þar sem sú skipun er komin á, sem hin nýju lög um skipun prestakalla mæla fyrir um, enda taki presturinn þar að öðru leyti laun sín eptir þessum lögum.

Þar sem prestur heldur áfram að taka laun eptir eldri ákvæðum, en óskar þó að verða leystur frá innheimtu á sóknartekjunum, er sóknarnefndum skylt að taka þessa innheimtu að sjer eptir 12.—19. gr. laga þessara.

§ 22.

Provsten indsender aarlig inden Slutningen af November Maaned til Regeringen Beretninger om de Indtægter, Præsterne i hans Provsti oppebære umiddelbart, samt om Sogneindtægterne eller Ligningsskatten i det Aar, hvorefter Regeringen inden Aarets Udgang af Præstelønningsfonden udbetaler Provsten det Beløb, som i Henhold til Beretningerne udkræves, for at Præsterne kan faa fuld Dækning af deres Lønninger for det løbende Fardagaar.

§ 23.

Provsten affatter Regnskab for hvert Fardagaar over de af ham for Præste lønningsfonden besørgede Ind- og Udbetalinger, hvilket Regnskab med Bilag derefter tilstilles Regeringen til Decision.

§ 24.

Præstelønningsfonden har følgende Indtægter:

1. Afgifter af de Præstekaldene tilhørende faste Ejendomme, Indtægt af Servituter og Præstesalær;
2. Sogneindtægter, d. e. Præstetiender, Offer, Løsemandsafgift, Lammefoder og Dagsarbejder eller Ligningsskatten;
3. Renter af de Præstekaldene tilhørende Kapitaler eller Penge;
4. Bidrag af Landskassen, idet denne tilskyder, hvad der maatte mangle i, at Præsterne og Provsterne kan faa deres Lønning og Præsterne tillige deres Pensioner fuldt ud dækkede af Fondens andre Indtægter;
5. Bøder ifølge denne Lov.

§ 25.

Bestyrelsen af Præstelønningsfonden varetages af Regeringen, som aflægger aarligt Regnskab for dens Indtægter og Udgifter og derefter bekendtgør Regnskabet i Regeringstidenden.

§ 26.

Nærværende Lov træder i Kraft den 6. Juni 1908 saaledes at enhver, som fra den Dag eller senere bliver kaldet til et Præstekald, erholder Lønning efter denne Lov. Præsterne i de Præstekald, hvor Loven om Omordning af Præstekald ikke bevirker nogen Forandring i Ordningen af Kirkesognene, kunne vælge imellem at modtage Lønning efter de ældre Regler eller efter denne Lov. Det samme gælder om Præsterne i de Præstekald, hvor der er Lejlighed til at iværksætte de i Loven foreskrevne Forandringer og Præsten gaar ind paa disse Forandringer. Det samme gælder, selv om Præsten ikke gaar ind paa Forandringen, naar han er over 60 Aar gammel.

Tilskud paa Grund af Besværlighed tilstaas kun de Præstekald, hvor den i den nye Lov om Omordning af Præstekald foreskrevne Ordning er gennemført, og saafremt vedkommende Præst iøvrigt modtager sin Lønning efter denne Lov.

Hvor en Præst vedbliver at modtage Lønning efter de ældre Bestemmelser, men dog ønsker at befries for Opkrævningen af Sogneindtægterne, ere Sogneudvalgene pligtige til at overtage denne Oppebørsel efter Lovens §§ 12—19.

Nr. 46. 16. nóvbr.

Um borgun fyrir bráðabirgðaþjónustu prestakalla fer eptir hinum almennu reglum um laun settra embættismanna, miðað við byrjunarlaun.

Þegar lög þessi eru komin til framkvæmda, eru öll lagaákvæði, er koma kynnu í bága við þau, úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Med Hensyn til Betaling for midlertidig Betjening af Præstekald forholdes efter de almindelige Regler om konstituerede Embedsmænds Lønninger beregnet efter Begyndelsesgagen. Nr. 46. 16. Novbr.

Naar denne Lov er iværksat ere alle Lovbestemmelser, som maatte komme i Strid med samme, satte ud af Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 47.
16.
nóvbr.

Lög

um

laun prófasta.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Auk þeirra launa, sem prófastar hafa hingað til haft fyrir starfa sinn samkvæmt gildandi lögum, skulu þeim veitt úr prestlaunasjóði ákveðin árslaun svo sem segir í lögum þessum.

2. gr.

Árslaun þau, sem gjört er ráð fyrir í 1. gr., ákveðast þannig: Prófastarnir í Norður-Múlaprófastsdæmi, Suður-Múlaprófastsdæmi, Rangárvallaprófastsdæmi, Árnesprófastsdæmi, Kjalarnessprófastsdæmi, Snæfellsnessprófastsdæmi, Barðastrandarprófastsdæmi, Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi, Húnavatnsprófastsdæmi, Skagafjarðarprófastsdæmi, Eyjafjarðarprófastsdæmi og Suður-Þingeyjarprófastsdæmi fá að launum 200 kr. hver. Prófastarnir í Austur-Skaptafellsprófastsdæmi, Vestur-Skaptafellsprófastsdæmi, Borgarfjarðarprófastsdæmi, Mýraprófastsdæmi, Dalaprófastsdæmi, Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi, Strandaprófastsdæmi og Norður-Þingeyjarprófastsdæmi fá að launum 100 kr. hver.

3. gr.

Prestar tilnefna prófastsefni á sama hátt og nú, en landsstjórnin skipar prófasta með ráði biskups.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 47.
16.
Novbr.

Lov

om

Provsters Løn.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Foruden den Løn, som Provsterne i Henhold til gældende Lov hidtil have nydt for deres Forretninger, tillægges der dem den nedenfor bestemte faste aarlige Løn af Præstelønningsfonden.

§ 2.

Den i § 1 nævnte aarlige Løn fastsættes saaledes: Provsterne i Norder-Mula-Provsti, Sønder-Mula-Provsti, Rangarvalla-Provsti, Arnes-Provsti, Kjalarnes-Provsti, Snæfellsnes-Provsti, Bardastrand-Provsti, Norder-Isafjords-Provsti, Hunavatn-Provsti, Skagafjord-Provsti, Øfjord-Provsti og Sønder-Thingø-Provsti erholde hver en Lønning af 200 Kr. Provsterne i Øster-Skaptafell-Provsti, Vester-Skaptafell-Provsti, Borgarfjord-Provsti, Myra-Provsti, Dala-Provsti, Vester-Isafjords-Provsti, Stranda-Provsti og Norder-Thingø-Provsti erholde en Lønning af 100 Kr. hver.

§ 3.

Præsterne udpege paa samme Maade som hidtil dem, de ønske at bringe i Forslag som Provster, medens disse ansættes af Regeringen efter Samraad med Biskoppen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Lög

um

ellistyrk presta og eptirlaun.

Nr. 48. 16. nóvbr.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hver sá, er fengið hefur veiting fyrir prestsembætti hjer á landi, skal safna sjer ellistyrk eða kaupa sjer geymdan lífeyri, svo sem lög þessi ákveða, og skal prestur árlega verja 2% af föstum byrjunarlaunum sínum í því skyni.

2. gr.

Ellistyrkur sá, er safnast, skal geymast og ávaxtast í einhverjum þeim sjóði, er landsstjórnin tekur gildan, en trygging fyrir lífeyri skal kaupa í lífsábyrgðarstofnun ríkisins. Landsstjórnin geymir eignarskírteini fyrir ellistyrknum eða lífeyristryggingunni.

3. gr.

Landssjóður ábyrgist greiðslu árgjaldanna samkvæmt 1. gr., en hefur aptur lögtaksrjett samkvæmt lögum nr. 29, frá 16. des. 1885, gagnvart kaupanda ellistyrksins eða lífeyrisins.

4. gr.

Þegar prestur fær lausn frá embætti, getur hann farið að fá alla vexti af ellistyrknum, og farið að taka til lífeyrisins. Svo getur hann og keypt sjer æfilangan lífeyri fyrir ellistyrkinn allan eða hlut af honum. Sá ellistyrkur, sem prestur á þegar hann deyr, gengur til dánarbús hans sem önnur eign.

5. gr.

Auk ellistyrks eða lífeyris samkvæmt 1.—4. gr., skal prestur hver, er veitt hefur verið prestsembætti, hafa rjett til árlegra eptirlauna, þegar honum er veitt lausn frá embætti fyrir aldurs sakir eða heilsubrests, eða fyrir aðrar þær sakir, sem honum er ósjálfrátt um.

6. gr.

Eptirlaunin nema 15 kr. fyrir hvert þjónustuár, talið frá veitingu prestsembættis, og greiðast úr prestlaunasjóði. Sjötugur prestur á rjett á að fá lausn frá embætti með eptirlaunum eptir lögum þessum.

7. gr.

Sá prestur, sem að ósjálfráðu slasast þannig, eða tekur vanheilsu, er hann er að gegna embætti sínu, að hann verður að sleppa prestsskap, fær 360 kr. að árlegum eptirlaunum, þótt hann hafi ekki þjónað prestsembætti svo lengi, að eptirlaun hans nemi því.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 49.
16.
Novbr.

Lov
om
Præsters Alderdomsforsørgelse og Pension.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver, som bliver kaldet til et Præsteembede her i Landet, skal samle sig en Alderdomsforsørgelse eller købe sig en opsat Livrente overensstemmende med denne Lovs Forskrifter, til hvilket Øjemed Præsten bør anvende 2% af sin faste Begyndelsesgage.

§ 2.

Den Alderdomsforsørgelse, som samles, skal opbevares og frugtbargøres i en Kasse, som Regeringen tager for gyldig, men Livrenten skal erhverves i Statsanstalten for Livsforsikring. Ejendomsbevis for Alderdomsforsørgelsen, eller Livrentepolicen deponeres hos Regeringen.

§ 3.

Landskassen garanterer Aarspræmiernes Erlæggelse i Henhold til § 1, men har til Gengæld Udpantningsret overensstemmende med Lov Nr. 29 af 16. December 1885 hos Køberen af Alderdomsforsørgelsen eller Livrenten.

§ 4.

Naar en Præst afskediges fra sit Embede kan han begynde at oppebære hele Renten af Alderdomsforsørgelsen, samt begynde at nyde Livrenten. Ligeledes kan han da købe sig en livsvarig Livrente for Alderdomsforsørgelsen eller en Del af den. Den Præsten ved hans Død tilhørende Alderdomsforsørgelse overgaar som anden Ejendom til hans Dødsbo.

§ 5.

Foruden Alderdomsforsørgelse eller Livrente i Henhold til §§ 1—4, skal enhver Præst, der er bleven kaldet til et Præsteembede, være berettiget til aarlig Pension, naar han afskediges paa Grund af Alderdom eller Svagelighed eller andre ham utilregnelige Aarsager.

§ 6.

Pensionen beløber 15 Kr. for hvert Tjenesteaar beregnet fra Kaldelsen til Præsteembedet og udredes af Landskassen. Den Præst, som er 70 Aar gammel, er berettiget til at forlange sin Afsked med Pension efter nærværende Lov.

§ 7.

Den Præst, som uden egen Skyld kommer saaledes til Skade, eller mister Helbredet under Udførelsen af sit Embede, saa at han maa opgive sit Embede, er berettiget til en aarlig Pension af 360 Kr., selv om han end ikke har betjent Præsteembedet saalænge, at hans Pension beløber sig til den nævnte Sum.

Nr. 48. 16. nóvbr.

8. gr.

Prestur sá, er fyrirgjörir kjóli og kalli, missir rjett til eptirlauna. Nú er presti vikið frá kalli um sinn, en honum þó veitt embætti aptur, og hefur hann þá rjett til eptirlauna eptir 5. og 6. gr.

9. gr.

Nú hefur prestur fengið eptirlaun, og missir hann þau: 1, ef hann fær aptur embætti, er ekki fylgja lægri laun en eptirlaunin. 2, ef hann fyrir konungsleyfi fram gengur í þjónustu annara ríkja. 3, ef hann tekur sjer bústað í öðru ríki án samþykkis konungs. 4, ef hann verður sannur að því, að hafa kastað trú þjóðkirkjunnar. 5, ef hann verður sekur að lagadómi um eitthvert það afbrot, er svipt mundi hafa hann embætti, hefði hann í því verið, hvort sem brotið hefur verið framið áður en hann fjekk lausn frá embætti eða eptir það.

10. gr.

Nú æskir uppgjafaprestur að fá einhverja lausa kirkjujörð í prestakallinu til ábúðar, og skal hann þá eiga forgangsrjett fyrir öðrum að öðru jöfnu.

11. gr.

Ákvæðin í 1.—4. gr. ná eigi til presta þeirra, sem nú sitja í embætti, meðan þeir halda sama embætti og launakjörum sínum annars óbreyttum, en að öðru leyti öðlast lögin gildi fyrsta fardag 1908, þannig, að þeir prestar, sem fá lausn frá þeim tíma eða síðar, fá eptirlaun eftir lögum þessum. Þó halda þeir prestar, er kunna að eiga tilkall til hærri eptirlauna, eptir hingað til gildandi lögum, rjetti sínum óskertum. Eptirlaun uppgjafapresta þeirra, sem fengið hafa lausn áður en lög þessi ganga í gildi, og taka eptirlaun sín að nokkru eða öllu leyti af fyrverandi embættum sínum, greiðast úr prestlaunasjóði jafnóðum og prestaköll þau losna, sem eptirlaununum eiga að svara, eða á annan hátt komast undir ákvæði hinna nýju launalaga. Uppgjafaprestar halda þeim eptirlaunum úr landssjóði, er þeir hingað til hafa notið.

Lög nr. 4, frá 27. febr. 1880, um eptirlaun presta, og önnur lagaákvæði, er koma kynnu í bága við lög þessi, ganga úr gildi að sama skapi og lög þessi ganga fram.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 8.

Den Præst, der forbryder sit Embede, fortaber sin Ret til Pension. Hvis en Præst suspenderes fra sit Kald, men senere atter indsættes i Embede, er han berettiget til Pension efter §§ 5 og 6.

§ 9.

Den Præst, som har faaet Pension, mister den: 1, naar han atter faar et Embede med en Lønning der udgør et ligesaa stort Beløb som Pensionen. 2, naar han uden Kongens Tilladelse gaar i fremmed Tjeneste. 3, naar han uden Kongens Samtykke bosætter sig i andre Riger. 4, naar han bliver funden skyldig i at have fornægtet Folkekirkens Tro. 5, naar han ved Dom kendes skyldig i en saadan Forseelse, som medens han beklædte Embede, vilde have haft dettes Forbrydelse til Følge, hvad enten Forseelsen er begaaet før eller efter at han har erholdt Afsked fra Embedet.

§ 10.

Hvis Emeritpræsten ønsker at faa til Brug og Benyttelse en bygselledig Kirkejord inden Præstekaldet, har han Forgangsret hertil fremfor andre under lige Vilkaar.

§ 11.

Bestemmelserne i §§ 1—4 omfatte ikke de Præster, som nu beklæde Embede, saalænge de beholde det samme Kald og samme Lønningsvilkaar, men forøvrigt træder denne Lov i Kraft den første Fardag 1908, saaledes at de Præster, som afskediges fra den Dag at regne eller senere, erholde Pension efter nærværende Lov. Dog beholde de Præster, der maatte være berettigede til højere Pension efter den hidtil gældende Lovgivning, deres Ret ubeskaaret. Pensioner til de Emeritpræster, som ere blevne afskedigede inden nærværende Lovs Træden i Kraft, og som oppebære deres Pensioner delvis eller helt af deres forhenværende Embeder, afholdes af Landskassen efterhaanden som de Præstekald, hvoraf Pensionerne svares, blive ledige eller paa anden Maade komme ind under Præstelønningslovens Omraade. Ligeledes beholde Emeritpræsterne de Pensioner af Landskassen, som de hidtil have nydt.

Lov Nr. 4 af 27. Februar 1880 om Præsters Pension og andre Lovbestemmelser, som maatte stride mod denne Lov, ophæves i samme Maal som nærværende Lov træder i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 49.
16.
nóvbr.

Lög

um

skyldu presta til að kaupa ekkjum sínum lífeyri.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hver prestur í þjóðkirkjunni, sem hefur rjett til eptirlauna og kvænzt hefir innan 60 ára aldurs, er skyldur að tryggja ekkju sinni árlegan lífeyri, er ekki sje minni en 300 kr.

Kosti lífeyririnn prestinn meira en 65 kr. á ári, greiðist það, sem umfram er, úr landssjóði, eigi prestur í hlut, sem situr í embætti þegar lög þessi ganga í gildi.

2. gr.

Lífeyrinn skal kaupa hjá lífsábyrgðarstofnun ríkisins, enda geymir landstjórnin eignarskírteini fyrir lífeyrinum.

3. gr.

Landssjóður ábyrgist, að iðgjöldin eða sá hluti þeirra, sem presti ber að leggja fram samkvæmt 1. gr., verði greidd í gjalddaga, en hefur aptur lögtaksrjett, samkvæmt lögum nr. 29, frá 16. des. 1885, fyrir þeim framlögum sínum á hendur presti. Nú deyr prestur og landssjóður hefur ekki getað komið fram lögtaki fyrir iðgjaldi, og má þá landssjóður halda inni af lífeyri ekkjunnar því, er hann lagði fram fyrir prest, en ekki náði með lögtaki.

4. gr.

Ekki má gefa prest innan 60 ára aldurs saman í hjónaband, fyr en presturinn hefur sannað með vottorði prófasts síns, að hann hafi sent landstjórninni beiðni til lífsábyrgðarstofnunarinnar um að mega kaupa lífeyri handa ekkju sinni. Ef út af þessu er brugðið, varðar það 200 kr. sektum til prestlaunasjóðs.

5. gr.

Nú er hjónabandi prests slitið til fulls, og fellur þá jafnframt niður framfærsluskylda hans eptir lögum þessum.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Præsters Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesrenter.

Nr. 49.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver Præst i Folkekirken, som har Ret til Pension og har indgaaet Ægteskab inden 60 Aars Alder, er pligtig at sikre sin Enke en aarlig Overlevelsesrente ikke under 300 Kr.

Koster Overlevelsesrenten Præsten mere end 65 Kr. aarlig, erlægges det overskydende af Landskassen, naar vedkommende Præst sidder i Embede ved denne Lovs Ikrafttræden.

§ 2.

Overlevelsesrenten købes hos Statsanstalten for Livsforsikring og Policen for samme opbevares hos Regeringen.

§ 3.

Landskassen garanterer, at Præmien eller den Del af samme, som Præsten bør udrede ifølge § 1, erlægges til Forfaldsdagen, men til Gengæld tilkommer der den overensstemmende med Lov Nr. 29 af 16. December 1885 Udpantningsret hos Præsten for disse sine Forskud. Dør Præsten uden at Landskassen har kunnet iværksætte Udpantning for Præmien, kan Landskassen indeholde i Enkens Overlevelsesrente det Beløb, den har foreskudt for Præsten og ikke faaet dækket ved Udpantning.

§ 4.

En Præst inden 60 Aars Alder maa ikke vies til Ægteskab forinden han ved en Attest fra sin Provst har godtgjort at have sendt Regeringen Andragende til Statsanstalten for Livsforsikring om at maatte sikre sin Enke en Overlevelsesrente. Overtrædelse heraf straffes med en Bøde af 200 Kr. til Præstelønningsfonden.

§ 5.

Saasnart en Præsts Ægteskab endelig ophæves, bortfalder hans Forsørgelsespligt ifølge nærværende Lov.

Nr. 49. 16. nóvbr.

6. gr.

Deyi prestur frá jólum til fardaga, á ekkjan heimting á ábúð hálfs prestssetursins fyrir sjálfa sig afgjaldslaust næsta fardagaár. Þó nær rjettur þessi ekki til hlunninda hálflendunnar, svo sem æðardúns, selveiði, fuglatekju og þess háttar.

7. gr.

Nú æskir ekkja eptir prest, er dó í embætti, að fá einhverja lausa kirkjujörð í prestakallinu til ábúðar, og skal hún þá eiga forgangsrjett fyrir öðrum að öðru jöfnu.

8. gr.

Lög þessi öðlast gildi fyrsta fardag 1908, þannig, að þeir, sem fá veitingu fyrir prestsembætti frá þeim tíma eða síðar, eru skyldir að sjá fyrir ekkjum sínum samkvæmt lögum þessum. Þær ekkjur, sem samkvæmt hingað til gildandi lögum hafa fengið eptirlaun sín að nokkru eða öllu leyti af embættum manna sinna, skulu, jafnóðum og hin eptirlaunaskyldu prestaköll losna, eða á annan hátt komast undir ákvæði hinna nýju launalaga, fá þau eptirlaun sín greidd úr landssjóði, svo sem þær ekkjur, er fengið hafa eptirlaun sín úr landssjóði að öllu eða nokkru leyti, einnig halda eptirlaununum óbreyttum. Loks greiðist og úr landssjóði eptirlaun ekkna eptir þá presta, sem deyja í þeim embættum, er þeir höfðu, er lög þessi ganga í gildi.

Lög nr. 13, frá 3. oktbr. 1884 og lög nr. 36, frá 13. des. 1895 ganga úr gildi að sama skapi og lög þessi ná gildi.

Svo er og konungsbrjef 5. júní 1750 sbr. 5. gr. 4. málsgr. í tilsk. 15. des. 1865 og 4.—5. gr. í tilsk. 6. jan. 1847 um fardaga presta m. m. að sama skapi úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 6.

Afgaar en Præst ved Døden mellem Jul og Fardag, har Enken Krav paa Brugen og Benyttelsen af den halve Præstegaard for sig selv afgiftsfrit næste Fardagaar. Dog omfatter denne Ret ikke den halve Gaards Herligheder, saasom Ederdun, Sælhundefangst, Fuglefangst og deslige.

§ 7.

Ønsker Enken efter en i Embede afdød Præst at faa til Brug og Benyttelse en Kirken tilhørende bygselledig Jord inden Præstekaldet, har hun Forgangsret hertil fremfor andre under lige Vilkaar.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft den første Fardag 1908, saaledes at enhver, der bliver kaldet til et Præsteembede efter den Dag, er pligtig til at forsørge sin Enke overensstemmende med nærværende Lov. De Enker, som i Henhold til den hidtil gældende Lovgivning have faaet deres Pension helt eller delvis erlagte af deres Mænds Embeder, skulle, efterhaanden som de pensionspligtige Præstekald blive ledige eller paa anden Maade komme ind under Præstelønningslovens Omraade, faa denne sin Pension udredet af Landskassen, ligesom ogsaa de Enker, som have faaet deres Pension helt eller delvis udredet af Landskassen, beholde deres Pension uforandret. Endelig udredes endvidere af Landskassen Pension til Enker efter de Præster, som dø i de Embeder, som de beklædte den Gang nærværende Lov traadte i Kraft.

Lov Nr. 13 af 3. Oktober 1884 og Lov Nr. 36 af 13. December 1895 ophæves i samme Maal som nærværende Lov træder i Kraft.

Ligeledes ophæves Reskript 5. Juni 1750, jfr. Frd. 15. December 1865, §§ 5, 4. Stykke og Frd. 6. Jan. 1847 ang. Præstekalds Tiltrædelse m. v. §§ 4 og 5 i samme Maal.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 50.
16.
nóvbr.

Lög

um

sölu kirkjujarða.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ráðherra Íslands veitist heimild til að selja ábúendum, er á kirkjujörð sitja, ábýli þeirra, með þeim takmörkunum og á þann hátt, sem lög þessi mæla fyrir.

2. gr.

Heimild þessi nær eigi til kirkjujarða þeirra, sem prestar sitja á, eða að áliti sýslunefndar, þar sem jörðin liggur, eru hentugar til embættisseturs, fyrir skóla, sjúkrahæli eða til annara almennings nota.

Nú er kauptún, þorp eða verksmiðjuiðnaður fyrir á kirkjujörð, eða sýslunefnd telur líklegt, að slíkt komi þar upp innan skamms, eða sýslunefnd hyggur jörðina sjerstaklega fallna til sundurskiptingar á milli margra grasbýla, og má þá eigi selja jörðina án sjerstakrar lagaheimildar i hvert skipti.

Ef óskað er kaups á fasteign, sem er í umráðum prests, er embættið hefur fengið, áður en lög þessi koma í gildi, og nýtur launa eptir núgildandi ákvæðum, þá má hann einskis í missa við söluna.

3. gr.

Þegar kirkjujörð er seld, samkvæmt lögum þessum, skal ávalt undanskilja náma, sem vera kynnu í jörðu eða finnast þar síðar, svo og rjett til að nota þá, en ábúanda bera fullar bætur, eptir óvilhallra manna mati, fyrir átroðning og jarðarusla, er af því leiðir, að þeir eru notaðir.

4. gr.

Nú er fleirbýli á kirkjujörð, og má þá selja einum þeirra, er á jörðinni búa, alla jörðina, ef hinir aðrir leiguliðar á henni samþykkja.

5. gr.

Nú er kirkjujörð í eyði, og má þá selja jörðina þeim, sem tekur jörðina til eigin nytja, þótt eigi taki hann þar aðsetur.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Salg af Kirkejorder.

Nr. 50.
16.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Islands Minister bemyndiges til at afhænde til Opsidderne paa Kirkejorderne deres Brugsjord med de Begrænsninger og paa den Maade, som fastsættes i denne Lov.

§ 2.

Denne Bemyndigelse strækker sig ikke til de Kirkejorder, som bruges af en Præst, eller som Sysselforstanderskabet, hvor Jorden er beliggende, anser for egnede til at afgive Bopæl for Embedsmænd, Plads for Skoler, Sygehuse eller til anden offentlig Brug.

Findes der allerede et Handelssted, en Flække eller Fabrikdrift paa en Kirkejord, eller anser Sysselforstanderskabet det for sandsynligt, at saadant opkommer der i en nær Fremtid, eller finder det Jorden særlig egnet til Udparcellering i mange Husmandslodder, maa Jorden ikke afhændes uden særlig Lovhjemmel i hvert enkelt Tilfælde.

Naar der ønskes købt en fast Ejendom, som en Præst, der er blevet kaldet til sit Embede inden denne Lov traadte i Kraft og som nyder Lønning efter de hidtil gældende Bestemmelser, har Raadighed over, holdes han skadesløs for Salget.

§ 3.

Afhændes en Kirkejord i Henhold til denne Lov, bør Miner, som findes paa denne eller senere maatte opdages der, altid undtages fra Salget, saa vel som Retten til deres Benyttelse, men der tilkommer Opsidderen fuld Erstatning efter uvillige Mænds Skøn for den Ulempe og Beskadigelse af Jorden, som følger af dens Benyttelse til Minedrift.

§ 4.

Er der flere Opsiddere paa en Kirkejord, maa hele Jorden afhændes til en enkelt af disse, saafremt de øvrige Opsiddere dertil give deres Samtykke.

§ 5.

En Kirken tilhørende Ødejord maa afhændes til den, som overtager Jorden til eget Brug, selv om han ikke bosætter sig paa den.

Nr. 50.
16. nóvbr.

6. gr.

Sá er leita vill kaups á kirkjujörð, semur um það beiðni, stílaða til landsstjórnarinnar, og sendir hana til oddvita sýslunefndar.

Ef beiðandi fullnægir skilyrðunum fyrir því, að geta fengið jörðina keypta eptir lögum þessum, leggur oddviti beiðni hans fyrir sýslunefnd á næsta fundi hennar, og skal hún láta uppi álit sitt um, hvort hún telji jörðina til þeirra kirkjujarða, sem getur um í 2. gr. 1. og 2. lið. Enn fremur skal sýslunefnd segja álit sitt um, hvort undan sölunni ætti að skilja skóglendi, fossa eða önnur jarðargögn, önnur en náma.

7. gr.

Nú telur sýslunefnd, að jörðin falli ekki undir ákvæðin í 2. gr. 1. og 2. lið, og dómkveður þá sýslumaður tvo óvilhalla menn, til þess að gjöra lýsingu á jörðinni ásamt öllu því, er henni fylgir og fylgja ber, og til þess að meta jörðina til peningaverðs. Verðið skal að öllum jafnaði miðað við það, að verðhæðin með 4 % í ársvöxtu veiti sömu vaxtaupphæð og jarðargjöld og jarðabótakvöð nema í peningum til jafnaðar um síðastliðin 10 ár, ef leigumáli, að dómi matsmanna, hefur verið hæfilegur og honum hefur á því tímabili ekki verið breytt við ábúandaskipti, ella miða matsmenn við afgjald það, sem þeir telja hæfilegt, eptir leigumála jarða í því byggðarlagi. Jarðabótakvöð skulu matsmenn reikna til dagsverka, eins og tíðkast hefur við styrkveitingu úr landssjóði til búnaðarfjelaga, og telst hvert dagsverk jafngilda 1 kr. 25 aur. í öðru eptirgjaldi.

Nú hefur sýslunefnd látið í ljósi það álit, samkvæmt 6. gr., að undan sölu kirkjujarða ætti að skilja skóglendi, fossa eða annað, og skal þá meta jörðina að gæðum þessum meðtöldum og án þeirra.

8. gr.

Nú hefur ábúandi á næstu 10 árum áður en mat fer fram og án nokkurs styrks frá umráðamanni jarðar, gjört jarðabætur eða jarðarhúsabætur á kirkjujörð um fram það, er byggingarbrjef áskildi, og skulu þá matsmenn meta jörðina, eins og engar slíkar bætur hefðu verið gjörðar, þegar ábúandi sá, er þær gjörði, ekkja hans eða niðjar eru kaupendur.

9. gr.

Jafnframt því, er sýslumaður kveður matsmenn samkvæmt 7. gr., skal hann útvega frá umráðamanni jarðarinnar skýrslur þær viðvíkjandi jörðinni, sem matsmenn þurfa, samkvæmt 7. og 8. gr., við mat sitt og lýsing á jörðinni; lætur sýslumaður skýrslur þessar fylgja útnefningarbrjefum til matsmanna. Umráðamanni jarðar er skylt, að láta skýrslur þessar í tje innan hæfilegs tíma, er sýslumaður tiltekur.

10. gr.

Lýsingu og matsgjörð sína á jörðu senda matsmenn, ásamt öllum tilheyrandi skjölum, til sýslumanns, er síðan lætur matsmennina staðfesta gjörðina fyrir rjetti, að til kvöddum kaupbeiðanda og umráðamanni jarðarinnar.

§ 6.

Den som ønsker at erhverve en Kirkejord, har derom at indsende et til Regeringen stilet Andragende til Sysselforstanderskabets Formand.

Saafremt Andrageren opfylder Betingelserne for at faa Jorden købt i Henhold til denne Lov, forelægger Formanden hans Andragende for Sysselforstanderskabet paa dets næste Møde, som derefter afgiver Erklæring om, hvorvidt det henregner Jorden til de i § 2, 1. og 2. Stykke ommeldte Kirkejorder. Endvidere afgiver Sysselforstanderskabet Erklæring om, hvorvidt der foruden Miner fra Salget bør undtages Skov, Vandfald eller andre Jordherligheder.

§ 7.

Finder Sysselforstanderskabet, at Jorden ikke falder ind under Bestemmelserne i § 2, skal Sysselmanden for Retten udmelde to uvillige Mænd til at affatte en Beskrivelse af Jorden med alt hvad den følger og følge bør, og ansætte den til Penges Værdi. Vurderingssummen skal sædvanlig bestemmes saaledes, at den med en aarlig Rente af 4 % giver et Rentebeløb, som er lige med hvad Jordafgifterne og de betingede Jordforbedringer ansatte i Penge gennemsnitlig udgøre i sidstafvigte 10 Aar, saafremt Lejevilkaarene efter Skønsmændenes Formening have været passende, og de ikke i det Tidsrum ere blevne forandrede ved Opsidderskifte; i modsat Fald rette Skønsmændene sig efter det Afgiftsbeløb, som de anse for passende i Forhold til Jorders Bygselsvilkaar i den paagældende Egn. Skønsmændene skulle ansætte de betingede Jordafgifter i Dagsværk efter de Regler, som hidtil er fulgte ved Understøttelser fra Landskassen til Landbrugsselskaber, saaledes at et Dagsværk regnes lige med 1 Kr. 25 Øre i anden Afgift.

Har Sysselforstanderskabet i Henhold til § 6 afgivet den Erklæring, at Skov, Vandfald eller andet burde undtages ved Salget af Kirkejorden, skal denne vurderes med og uden disse Herligheder.

§ 8.

Har Lejlændingen i de sidste 10 Aar før Skønsforretningen uden nogen Understøttelse fra den, som havde Raadighed over Jorden, foretaget Jordforbedringer eller Forbedringer paa Bygningerne paa en Kirkejord, udover hvad der er betinget i Bygselsbrevet, bør Skønsmændene, naar den Opsidder, som udførte Forbedringerne, hans Enke eller Efterkommere ere Købere, vurdere Jorden som om de paagældende Forbedringer af Jorden eller Bygningerne ikke havde fundet Sted.

§ 9.

Samtidig med at Sysselmanden udmelder Skønsmænd i Henhold til § 7, skal han tilvejebringe de Oplysninger fra den, som har Raadighed over Jorden, som Skønsmændene ifølge §§ 7 og 8 have Brug for ved Udførelsen af deres Skøn og ved Beskrivelsen af Jorden, og lade disse Oplysninger medfølge Udmeldelsesbrevene til Skønsmændene. Den, som har Raadighad over Jorden, er pligtig at give disse Oplysninger inden en passende af Sysselmanden fastsat Frist.

§ 10.

Skønsmændene sende Beskrivelsen af og Skønsforretningen over Jorden med alle tilhørende Dokumenter til Sysselmanden, som derefter lader Skønsmændene bekræfte Forretningen i et Retsmøde, hvortil Andrageren og den, som har Raadighed over Jorden, indvarsles.

Nr. 50. 16. nóvbr.

Beiðnina um kaupin, lýsingar og matsgjörðina, ásamt öllum öðrum málsskjölum, sendir sýslumaður að því búnu umráðamanni jarðarinnar, en hann afgreiðir málið áleiðis til landsstjórnarinnar, ásamt áliti sínu um það, svo fljótt, sem því verður við komið.

11. gr.

Nú vill eigandi jarðar, sem kirkjujörð á ítak í, leita kaups á ítakinu, og má þá selja honum það, ef samkomulag næst við umráðamann kirkjujarðar og önnur atvik eru því eigi til fyrirstöðu. Fer þá um beiðni, mat og afgreiðslu málsins á sama hátt og um kirkjujarðir eptir 6.—10. gr.

12. gr.

Landsstjórnin getur, þyki henni sjerstakar átsæður til, skipað fyrir um yfirmat á jörðum þeim og ítökum, sem til kaups eru föluð. Yfirmatsmenn skulu vera þrír og fer um kvaðning þeirra, sem segir í 7. gr.

Nú vill stjórnin ekki hlýta yfirmati og þarf þá sjerstakrar lagaheimildar til þess, að jörðin sje seld.

Borgun fyrir útnefningu matsmanna, matsgjörðina og staðfesting hennar, greiðir kaupbeiðandi sjálfur.

13. gr.

Nú kaupir ábúandi kirkjujörð samkvæmt lögum þessum, og skal hann þá greiða að minnsta kosti tíunda hluta kaupverðsins um leið og kaupin eru gjörð. En um eptirstöðvarnar fer þannig, að ábúandinn gefur út skuldabrjef fyrir þeim með fyrsta veðrjetti í jörðinni, og greiðir þær síðan ásamt 4 % í ársvöxtu með jöfnum árgreiðslum á eigi lengri tíma en 28 árum.

Kaupandi skal með hverri afborgun senda vottorð hlutaðeigandi hreppsstjóra um, að jörðin sje í sjálfsábúð.

Nú gengur jörð, sem seld hefur verið ábúanda samkvæmt lögum þessum, úr sjálfsábúð, áður en kaupverðið er að fullu greitt, og falla þá eptirstöðvar jarðarverðsins jafnskjótt í gjalddaga.

14. gr.

Nú er kirkjujörð eða ítak selt eptir lögum þessum, og ákveður ráðherrann söluverðið, sem þó aldrei má vera minna en verð það, sem metið hefur verið samkvæmt 7.—12. gr., og gefur út afsalsbrjef fyrir hinu selda. Öll skjöl, er snerta söluna, skulu lögð fyrir næsta alþingi til athugunar.

Um selda kirkjujörð fer, að því er skatt og gjaldheimtu snertir, sem um bændajörð.

15. gr

Andvirði seldra kirkjujarða og ítaka skal leggja í sjerstakan sjóð, er nefnist kirkjujarðasjóður, og stendur beint undir landsstjórninni. Í þennan sjóð skal enn fremur leggja peningaeign prestakalla.

16. gr.

Eign kirkjujarðasjóðsins skal ávaxta sem óskerðanlegan höfuðstól, og skal árlega leggja við innstæðuna 5 % af árstekjunum, en að öðru leyti ganga vextirnir í prestlaunasjóð, til að launa sóknarpresta þjórðkirkjunnar.

Andragendet om Købet, Beskrivelsen og Skønsforretningen med alle andre Sagen vedrørende Dokumenter sender Sysselmanden derefter til den, som har Raadighed over Jorden, som snarest mulig ekspederer Sagen til Regeringen med sin Erklæring.

§ 11.

Ønsker Ejeren af en Jord, hvori en Kirkejord har en Servitut, at købe Servituten, kan den sælges ham, saafremt der opnaas Enighed med den, som har Raadighed over Jorden, og andre Omstændigheder ikke ere til Hinder herfor. Med Andragendet, Skønsforretningen og Sagens Ekspedition forholdes paa samme Maade, som med Hensyn til Kirkejorder efter §§ 6—10.

§ 12.

Naar Regeringen finder særlig Anledning dertil, kan den foreskrive et Overskøn over de Jorder og Servituter, som ønskes købte. Overskønsmændene skulle være 3. Med deres Udmeldelse forholdes som i § 7 anført.

Naar Regeringen ikke vil godkende Overskønnet, kan Jorden kun sælges i Kraft af en særlig Lov.

Betalingen for Skønsmændenes Udmeldelse, Skønsforretningen og dens Bekræftelse, erlægges af den, som ønsker Købet.

§ 13.

Køber Opsidderen en Kirkejord i Henhold til denne Lov, skal han ved Salgets Fuldbyrdelse udbetale i det mindste en Tiendedel af Købesummen. Med Restbeløbet forholdes saaledes, at Opsidderen udsteder en Forskrivning for samme med 1ste Prioritets Panteret i Jorden, som, med 4 % aarlig Rente, afbetales med lige store aarlige Afdrag i Løbet af højst 28 Aar.

Køberen skal med hvert Afdrag indsende en af vedkommende Repstyrer udstedt Erklæring om, at Jorden er i Ejerens Brug.

Gaar en Jord, som er afhændet til Opsidderen i Henhold til denne Lov, ud af Ejerens Brug, forinden Købesummen er fuldt betalt, saa er den ikke afbetalte Del af Købesummen straks forfalden.

§ 14.

Afhændes en Kirkejord eller Servitut i Henhold til denne Lov, bestemmer Ministeren Købesummen, som dog aldrig maa være mindre end den ifølge §§ 7—12 ansatte Vurderingssum, og udsteder Skøde paa det solgte. Alle Salget vedrørende Aktstykker forelægges det følgende Alting til Efterretning.

Med en solgt Kirkejord forholdes forsaavidt Skatter og Afgifter angaar, som med en privat Jord.

§ 15.

Købesummerne for solgte Kirkejorder og Servituter indbetales i en særlig Fond, som benævnes Kirkegodsfonden, og administreres umiddelbart af Regeringen. Præstekaldenes Kapitaler indbetales ligeledes i denne Fond.

§ 16

Kirkegodsfonden forrentes som en uangribelig Kapital, saaledes at 5 % aarlig af Aarsindtægterne lægges til Kapitalen, medens Renterne iøvrigt indbetales i en Præstelønningsfond og anvendes til at lønne Folkekirkens Sognepræster.

Nr. 50.
16.
nóvbr.

17. gr.

Höfuðstól kirkjujarðasjóðsins skal ávaxta sem tryggilegast.

Skal það gjört annaðhvort með því, að kaupa bankavaxtabrjef veðdeildar Landsbanka Íslands eða önnur jafntrygg verðbrjef, eða þá með útlánum eptir sömu reglum og gilda um lán af ómyndugra fje.

Sjeu verðbrjef keypt handa sjóðnum eða veðskuldabrjef tekin fyrir útlánum, skal geta þess á brjefunum, að þau tilheyri kirkjujarðasjóðnum og að eigi megi afhenda þau án leyfis landsstórnarinnar.

18. gr.

Landsstjórnin semur í byrjun hvers almanaksárs reikning sjóðsins fyrir hið umliðna ár. Reikninginn skal auglýsa i B-deild Stjórnartíðindanna og síðan leggja fyrir hvert reglulegt alþingi til athugunar reikninga tveggja síðastliðinna ára með fylgiskjölum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 17.

Kirkegodsfondens Grundkapital forrentes paa den mest betryggende Maade. Den kan anvendes til Indkøb af Islands Landsbanks Hypotekafdelings Obligationer eller andre ligesaa betryggende Værdipapirer, eller til Udlaan efter de samme Regler, som gælde om Udlaan af Umyndiges Midler.

Indkøbes Værdipapirer for Fonden eller modtages Panteobligationer for Udlaan, skal der gives disse Papirer Paategning om, at de tilhøre Kirkegodsfonden og at de ikke maa afhændes uden Regeringens Samtykke.

§ 18.

Regeringen affatter ved hvert Kalenderaars Begyndelse Fondens Regnskab for det forløbne Aar. Regnskabet bekendtgøres i Regeringstidenden Afdeling B, og derefter forelægges for hvert ordentligt Alting til Efterretning de to sidstforløbne Aars Regnskaber med Bilag.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 51.
16.
nóvbr.

Lög

um

vitagjald af skipum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Fyrir hvert skip, að undanskildum herskipum og skemtiskútum, er leggst á höfn einhversstaðar á Íslandi, skal greiða í vitagjald 20 aura fyrir hverja smálest (tonn) af rúmmáli skipsins.

Gjaldið skal greitt á þeirri höfn, sem skipið kemur fyrst á.

Skip, sem að eins eru höfð til innanlands siglinga, greiða vitagjald að eins einu sinni á ári; önnur skip greiða vitagjald í hvert skipti, sem þau koma í höfn á Íslandi frá útlöndum.

Íslenzk fiskiskip eru undanþegin vitagjaldi; þó skulu þau greiða gjaldið, ef þau koma frá útlöndum.

Ráðherra Íslands hefur heimild til að semja við stjórnir annara ríkja um vitagjald fyrir fiskiskip þau, er þaðan eru gjörð út til fiskiveiða hjer við land.

2. gr.

Vitagjaldið rennur í landssjóð og skal lögreglustjóri eða sá maður (hreppstjóri eða umboðsmaður sýslumanns), sem hefur á hendi afgreiðslu útlendra skipa á staðnum, innheimta það gegn löglegri kvittun. Af fiskiskipum ber innheimtumanni 20% af gjaldi þessu.

Skyldur er skipstjóri að sýna innheimtumanni dagbók skipsins.

3. gr.

Brot gegn lögum þessum varða skipstjóra 10—200 kr. sektum til landssjóðs, að svo miklu leyti sem atferli skipstjóra á ekki að sæta þyngri hegningu.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 51.
16.
Novbr.

om

Fyrafgift af Skibe.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ethvert Skib, Orlogsskibe og Lystfartøjer undtagne, der gaar i Havn et Sted i Island, erlægger i Fyrafgift 20 Øre pr. Ton af Skibets Drægtighed.

Afgiften erlægges i den Havn, som Skibet først anløber.

Skibe, der alene anvendes i den indenlandske Fart, erlægge kun Afgiften een Gang om Aaret; andre Skibe erlægge den hver Gang de komme i islandsk Havn efter at have anløbet Havn udenfor Island.

Islandske Fiskerfartøjer ere fritagne for Fyrafgift, medmindre de have anløbet Havn udenfor Island.

Islands Minister bemyndiges til at træffe Overenskomst med fremmede Magter om Erlæggelse af Fyrafgiften for de derfra til Fiskeri under Island udrustede Skibe.

§ 2.

Fyrafgiften tilfalder Landskassen, og bør Politimesteren eller den Mand (Repstyrer eller Sysselmandens befuldmægtigede), hvem Klarering af udenlandske Skibe paahviler, opkræve den mod lovlig Kvittering. Af den af Fiskerskibe erlagte Fyrafgift erholder Inkassator 20 %.

Skibsføreren er pligtig at forevise Skibsjournalen for Politimesteren eller hans befuldmægtigede.

§ 3.

For Overtrædelse af denne Lov straffes Skibsføreren med Bøder til Landskassen af 10—200 Kr., for saa vidt hans Forhold ikke medfører højere Straf.

Nr. 51. 16. nóvbr.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1909, og frá sama tíma eru lög um vitagjald af skipum frá 10. okt. 1879 úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft 1. Januar 1909, og ophæves fra samme Tid Lov om Fyrafgift af Skibe af 10. Oktober 1879.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 52.
16.
nóvbr.

Lög

um

bygging vita.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Vita skal reisa við Dalatanga. Til þess að koma upp vitanum og bústað handa vitaverði, má verja 20,000 kr. úr landssjóði.

2. gr.

Nýjan vita skal reisa á Reykjanesi, og má til þess verja 84,000 kr. úr landssjóði.

3. gr.

Vita má reisa á Siglunesi fyrir árslok 1909. Til þess að koma upp vitanum má verja 10,000 kr. úr landssjóði.

4. gr.

Veitt skal á fjárlögunum það fje, sem árlega þarf til starfrækslu fyrnefndra vita.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 52.
16.
Novbr.

Lov

om

nogle Fyranlæg.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Dalatangi anlægges et Fyr. Til Fyranlægget og Opførelsen af en Fyrpasserbolig kan anvendes 20,000 Kr. af Landskassen.

§ 2.

Paa Reykjanæs anlægges et nyt Fyr, hvortil kan anvendes 84,000 Kr. af Landskassen.

§ 3.

Paa Siglunæs kan der opføres et Fyr inden Udgangen af Aaret 1909. Til Fyrets Opførelse kan anvendes 10,000 Kr. af Landskassen.

§ 4.

De aarlige Udgifter til Driften af fornævnte Fyr bevilges paa Finansloven.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 53.
16.
nóvbr.

Lög

um

tollvörugeymslu og tollgreiðslufrest.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þá er tollskyldar vörur flytjast til fastaverzlunar, getur kaupmaður sá, er tolli á að svara, fengið frest á tollgreiðslu, ef hann leggur til hús eða herbergi það, er lögreglustjóra þykir fulltryggilega útbúið, og flytur þar inn hinar tollskyldu vörur, er frestað er að greiða toll af, og skal lögreglustjóri innsigla dyr hússins eða herbergisins svo og glugga, ef þess gjörist þörf.

Ef vörugeymsluhús fyrir tollskyldar vörur verða reist í kaupstöðum landsins til almennings afnota, og stjórnarráðið telur þau fulltryggileg, getur það leyft, að kaupmenn á þeim stöðum sendi kaupmönnum á öðrum höfnum innanlands, svo og til útlanda, tollskyldar vörur, er þar hafa verið geymdar, án þess að svara tollinum. Tollvöruskrá frá lögreglustjóra í hlutaðeigandi kaupstað skal fylgja skipsskjölunum þangað, sem tollvaran á að fara í land hjer á landi, og ber skipstjóra, að viðlagðri 10—200 kr. sekt, að afhenda lögreglustjóra eða umboðsmanni hans tollvöruskrána um leið og varan er afhent frá skipi.

Lögreglustjóri innheimtir svo toll af slíkum vörum, á sama hátt og þær kæmu frá útlöndum.

Lögreglustjóri skal rannsaka hve miklar tollvörur eru látnar í geymslu, og ber eiganda að greiða tollinn af þeim að fullu, þótt svo reynist, að rýrnun hafi átt sjer síðar stað, eða vörurnar farizt á annan hátt.

2. gr

Það er á ábyrgð kaupmanns að innsiglum sje ekki raskað nje í húsið eða herbergið farið á neinn hátt, án þess lögreglustjóri sje þar við, eða umboðsmaður hans, eða leyfi hans komi til (sbr. 3. gr.).

Nú er innsiglum raskað eða í húsið farið eða herbergið án leyfis lögreglustjóra, og er það kaupmanni sjálfrátt, eða vangeymslu hans um að kenna, þá fellur þegar í gjalddaga tollur af hinum geymdu vörum, og greiði kaupmaður tvöfalt tollgjald við það, er ella hefði verið.

En sje innsiglum raskað eða í húsið farið án vitundar kaupmanns eða vilja, svo sem með innbroti eða á annan þann hátt, er kaupmanni verður ekki gefin sök á,

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 53.
16.
Novbr.

om

Oplæggelse af toldpligtige Varer samt Erlæggelse af Toldafgifter.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar toldpligtige Varer indføres til en fast Handel, kan vedkommende Købmand, der skal erlægge Tolden, erholde Henstand med Betalingen af Tolden, i Fald han anskaffer et saadant Hus eller Værelse, som Politimesteren anser for betryggende indrettet, og oplægger der de toldpligtige Varer, af hvilke Henstand er givet med Betaling af Tolden. Politimesteren skal forsegle Husets eller Værelsets Døre, samt Vinduer, hvis saadant behøves.

Hvis Oplagshuse for toldpligtige Varer til almindelig Afbenyttelse blive oprettede i Landets Købstæder, kan Ministeriets, forsaavidt Oplagshusene kan anses fuldt betryggende, tillade at de stedlige Købmænd forsende til Købmænd paa andre indenlandske Havne samt til Udlandet, de oplagte toldpligtige Varer uden at erlægge Tolden. Toldseddel fra Politimesteren i vedkommende Købstad skal følge med Skibspapirerne til det Sted her i Landet, hvortil den toldpligtige Vare er bestemt, hvilken Toldseddel Skibsføreren under 10—200 Kr. Bøde er pligtig til at aflevere til Politimesteren eller hans Befuldmægtigede samtidig med at Varerne oplosses.

Politimesteren opkræver siden Told af disse Varer paa samme Maade som af Varer, der indføres fra Udlandet.

Politimesteren skal undersøge, hvor meget der oplægges af toldpligtige Varer, af hvilke Ejeren bør erlægge Tolden fuldtud, selv om det senere viser sig, at Varerne svinder ind eller ødelægges paa anden Maade.

§ 2.

Købmanden staar til Ansvar for at Seglene forbliver urørte, og at der ikke paa nogen som helst Maade tillades en Adgang til Huset eller Værelset uden at Politimesteren eller hans Fuldmægtig er til Stede, eller Politimesteren har givet Lov dertil (jfr. § 3).

Naar Seglene findes beskadigede eller nogen har skaffet sig Adgang til Huset eller Værelset uden Politimesterens Tilladelse og vedkommende Købmand selv er Skyld heri, eller saadant hidrøre fra en mangelfuld Opbevaring af de oplagte Varer, er Tolden af disse Varer straks forfalden til Betaling, og Købmanden pligtig til at erlægge dobbelt saa høj Toldafgift som ellers.

Naar Seglene findes beskadigede eller nogen har haft Adgang til Huset uden vedkommende Købmands Vilje eller Vidende, saa som ved Indbrud eller paa anden saadan

Nr. 53. 16. nóvbr.

enda tilkynni hann þetta lögreglustjóra tafarlaust, þá fellur þegar í gjalddaga tollur af þeim vörum öllum, er þar voru geymdar inni, en kaupmaður sje vítalaus að öðru leyti.

3. gr.

Nú vill kaupmaður fá lögreglustjóra til að rjúfa innsigli, svo að út verði teknar tollskyldar vörur, og innsigla húsið eða herbergið á ný, og skal kaupmaður greiða lögreglustjóra borgun fyrir ómak hans og ferðakostnað að auki, ef hann á sjer stað. Svo er og um borgun fyrir innsiglun samkvæmt 1. gr. Þyki kaupmanni sá reikningur of hár, verður hann að greiða hann engu að síður, en skjóta má hann honum til úrskurðar stjórnarráðs Íslands, og er það fullnaðar úrskurður.

Nú vill kaupmaður taka út allar þær vörur, er hann á í tollgeymslu, og er þá rjett að lögreglustjóri leyfi honum að rjúfa sjálfur innsiglin, en greiða skal kaupmaður áður fyrir fram að fullu tollinn af þeim vörum öllum, sem þá eru í geymslu þar, og ber þá lögreglustjóra engin borgun fyrir leyfið.

4. gr.

Lögreglustjóri getur, ef hann vill, látið löggiltan umboðsmann sinn framkvæma þau störf, er honum eru falin með lögum þessum.

5. gr.

Tolli skal að fullu lokið innan árs frá því er tollvaran var flutt inn í landið eða úr tollvörugeymslu í kaupstað til annara hafna á Íslandi.

6. gr.

Lögreglustjóri heldur sjerstaka bók yfir allar þær vörur, sem í tollgeymslu eru látnar, og skal bókin bera með sjer:

1. Hvenær varan er innflutt.
2. Hvenær sett í tollgeymslu.
3. Hvað mikið er af hverri vörutegund.
4. Hvenær vörurnar eru teknar út og hvert þær fara.
5. Hvenær tollurinn er greiddur.

7. gr.

Lög um tollgreiðslu 22. maí 1890 eru úr lögum numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 16. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Maade, som Købmanden ikke kan drages til Ansvar for, hvorom Købmanden ufortøvet har at underrette Politimesteren, da forfalder Tolden af alle de i Huset beroende Varer straks til Udbetaling, men iøvrigt er Købmanden fri for Ansvar.

§ 3.

Vil en Købmand faa Politimesteren til at bryde Segl, for at toldpligtige Varer kan udtages, og forsegle Huset eller Værelset paa ny, bør han betale Politimesteren for haft Umage samt Rejseomkostninger, hvis saadanne har fundet Sted. Det samme gælder om Betaling for Forsegling af Huset efter § 1. Finder Købmanden Regningen for høj, er han alligevel pligtig til at betale den, men kan dog indsende den til Ministeriets Afgørelse, hvorved Sagen endelig er afgjort.

Vil Købmanden faa alle de oplagte Varer udleverede, skal Politimesteren give ham Lov til selv at bryde Seglene, dog maa Købmanden forud erlægge Tolden af alle de i det forseglede Hus eller Værelse opbevarede Varer; i dette Tilfælde tilkommer der Politimesteren ingen Betaling.

§ 4.

Politimesteren kan bemyndige sin autoriserede Fuldmægtig til at foretage de ham ifølge denne Lov paahvilende Forretninger.

§ 5.

Inden et Aar efter Indførelsen af den toldpligtige Vare her til Landet eller fra dens Forsendelse fra Oplagshuset i Købstaden til andre Havne i Island, skal Tolden være fuldtud erlagt.

§ 6.

Politimesteren fører en Protokol over alle de Varer, der oplægges, hvori der indføres:

1. Hvornaar Varerne ere indførte.
2. Hvornaar oplagte i Toldforvaring.
3. Hvor meget der er af hver Sort.
4. Hvornaar Varerne udtages og hvortil de forsendes.
5. Hvornaar Tolden erlægges.

§ 7.

Lov angaaende Berigtigelse af Toldafgifter af 22. Maj 1890 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 16. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 53. Lov af 16. November om Oplæggelse af toldpligtige Varer samt Erlæggelse af Toldafgifter.

Nr. 54.
22.
nóvbr.

Lög

um

skógrækt og varnir gegn uppblæstri lands.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Skógrækt skal hefja með því markmiði að friða og bæta skóga þá og skógarleifar, sem enn eru hjer á landi, rækta nýjan skóg og leiðbeina landsmönnum í meðferð skógs og gróðursetning. Í sambandi við það skal stund leggja á varnir gegn uppblæstri lands og sandfoki, þar sem því verður við komið. Yfirstjórn skógræktarmála og sandfoksmála hefur stjórnarráðið.

2. gr.

Skipa skal forstjóra fyrir skógræktarmál landsins, og skal hann einnig hafa á hendi forstjórn opinberra ráðstafana, sem gjörðar verða til þess að varna sandfoki. Hann skal hafa stundað skógrækt á Norðurlöndum, og innt af hendi próf, er stjórnarráðið tekur gilt. Hann nefnist skógræktarstjóri og hefur að launum 3,000 kr. á ári.

3. gr.

Ráðherra skipar skógarverði eptir þörfum. Tala þeirra og laun skulu ákveðin á fjárlögum. Þeir skulu hafa aflað sjer sjerstakrar þekkingar á skógrækt, og staðizt próf, sem stjórn skógræktarmálanna kveður nánar á um. Skógarverðir skulu settir yfir skógræktarjarðir og trjáræktunarsvæði landssjóðs, annast framkvæmd á skógræktarstörfum þar, hafa eptirlit með meðferð og rækt skóga, hver á því svæði, sem honum er skipað, og í hvívetna aðstoða skógræktarstjóra í starfi hans til eflingar skóggræðslu í landinu. Fela má og skógarvörðum athugun og skrásetning sandfokssvæða og eptirlit með framkvæmd sandfoksráðstafana, er gjörðar kunna að verða.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 54.
22.
Novbr.

om

Skovdyrkning og Forholdsregler til Forhindring af Muldjordens Bortblæsning.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Skovdyrkning skal indledes med det Formaal at frede om og forbedre de Skove og Skovrester, som endnu findes her i Landet, frembringe ny Skov og meddele Vejledning til private angaaende Skovdrift og Plantning. I Forbindelse hermed skal der lægges Vægt paa Forholdsregler mod Muldjordens Bortblæsning og Sandflugt, hvor Forholdene tillade saadant. Den øverste Ledelse af Skovdyrkningssager og Sandflugtssager er hos Ministeriet.

§ 2.

Der ansættes en Forstander for Landets Skovvæsen, der ogsaa har at varetage Ledelsen af de offentlige Foranstaltninger, som maatte blive trufne til Dæmpning af Sandflugt. Han skal have studeret Skovdyrkning i et af de nordiske Lande og bestaaet en Eksamen, som Ministeriet anser for fyldestgørende. Han benævnes Forstmester og nyder en Lønning af 3,000 Kr. aarlig.

§ 3.

Ministeren ansætter det fornødne Antal Skovfogder. Deres Antal og Lønning fastsættes paa Finansloven. De bør have erhvervet særligt Kendskab til Skovdyrkning og bestaaet en Prøve, om hvilken Skovvæsenets Bestyrelse fastsætter nærmere Bestemmelser. Skovfogderne skulle ansættes som Bestyrere af Landets Skovdyrkningsjorder og Træplantningsarealer, besørge Iværksættelsen af Skovvæsenets Arbejder dersteds, føre Opsyn med Skovenes Behandling og Dyrkning, hver i det ham underlagte Distrikt, og i det hele være Forstmesteren behjælpelige i hans Gerning til Skovdyrkningens Befordring i Landet. Det kan ogsaa overdrages til Skovfogderne at iagttage og optage Fortegnelse over Sandflugtsarealer samt at føre Opsyn med Iværksættelsen af Foranstaltninger imod Sandflugt, som maatte blive trufne.

Nr. 54. 22. nóvbr.

4. gr.

Störf og starfssvið skógræktarstjóra og skógarvarða skal ákveða með reglugjörð, sem stjórnarráðið setur.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1908.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Forstmesterens og Skovfogdernes Virksomhed og Forretningsomraade fastsættes ved en af Ministeriet udstedt Instruks.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 55.
22.
nóvbr.

Lög

um

takmörkun á eignar- og umráðarjetti á fossum á Íslandi, um eignarnám á fossum o. fl.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafli.

Um eignar- og umráðarjett á fossum.

1. gr.

Engir aðrir en þeir menn, sem heimilisfastir eru á Íslandi, eða fjelög, er hafa þar heimilisfang, enda sje meiri hluti fjelagsstjórnar skipaður mönnum, sem þar eru heimilisfastir, mega hjeðan af, án sjerstaks leyfis, ná að eignast fossa á Íslandi, hvorki eina nje með löndum þeim, sem þeir eru í, eða notkunarrjett á fossum, hvort sem er fyrir frjálsa afhending, eða nauðungarráðstöfun að manni lifanda, eða með hjónabandi, eða að erfðum. Talinn er notkunarrjettur í lögum þessum hvers konar rjettur til að nota fossa.

Konungur veitir leyfið, þar sem þess er þörf, hjeðan af, eða sá, er hann fær umboð til þess; leyfið skal veita um ákveðinn tíma og skilyrði skal setja um notkun vatnsaflsins.

2. gr.

Leyfi til að eignast fossa eða notkunarrjett á fossum, samkvæmt 1. gr., skal bundið þeim skilyrðum, er hjer segir:

a. að leyfið gildi að eins um tiltekið tímabil, í lengsta lagi 100 ár. Að þeim tíma liðnum skal fossinn og aflstöðin verða eign landssjóðs án endurgjalds.
b. að landssjóður eigi rjett á að kaupa fossinn og aflstöðina, ásamt landi því og rjettindum, er henni fylgir, eptir 50 ár frá því, er leyfið var veitt, þó svo, að sagt sje til kaupanna með 5 ára fyrirvara. Kaupverð skal miða við, hvað leyfishafi hefur borgað fyrir fossinn og hvers virði aflstöðin er.
c. að leyfishafi sje skyldur, ef landsstjórnin krefst þess, að láta af hendi allt að 10 % af starfsaflinu, 5 % við landið og 5 % við sveitina, hvorttveggja fyrir endurgjald, er sje miðað við framleiðslukostnað, að viðbættum 10 % ágóða.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Indskrænkning i Adgangen til at eje og besidde Vandfald i Island, om Ekspropriation af Vandfald m. v.

Nr. 55.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Afsnit.

Om Adgangen til at eje og besidde Vandfald.

§ 1.

Kun Personer, der ere bosatte i Island eller Interessentskaber, hvis Hjemsted er sammesteds, og hvis Bestyrelses Flertal er bosat sammesteds, kunne fremtidig uden særlig Tilladelse erhverve Vandfald i Island, enten særskilt eller i Forbindelse med vedkommende Jord, eller Brugsret til saadanne Vandfald, være sig ved Overdragelse i levende Live, frivillig eller tvungen, ved Ægteskab eller ved Arv. Under Brugsret henregnes i nærværende Lov enhver Ret til Benyttelse af Vandfaldet i hvilken som helst Retning.

Hvor herefter særlig Tilladelse er fornøden, meddeles denne af Kongen eller den, hvem han dertil bemyndiger; Tilladelsen meddeles for et bestemt Tidsrum og betinges af Vilkaar med Hensyn til Vandkraftens Udnyttelse.

§ 2.

Tilladelse til at erhverve Vandfald eller Brugsret over samme i Henhold til § 1 betinges af:

a. At Tilladelsen kun gælder for et bestemt Tidsrum, der ikke maa overskride 100 Aar. Efter den Tid tilfalder Vandfaldet og Kraftstationen Landskassen uden Erstatning.

b. At Landskassen 50 Aar efter at Tilladelsen er bleven meddelt med 5 Aars Varsel har Ret til at købe Vandfaldet og Kraftstationen med tilhørende Jord og Rettigheder. Købesummen skal rette sig efter den af Tilladelsens Indehaver for Vandfaldet erlagte Sum samt Anlægets Værdi.

c. At Tilladelsens Indehaver er forpligtet til, saafremt Regeringen gør Krav derpaa at afgive 10 pCt. af Drivkraften — 5 pCt. til Landet og 5 pCt. til Kommunen — mod en Erstatning, der retter sig efter Produktionsomkostningerne med Tillæg af 10 pCt.

Nr. 55. 22. nóvbr. d. að byrjað sje að hagnýta fossinn innan ákveðins tíma, og að fyrirgjört sje rjetti þeim, er leyfið veitir, ef starfinu er hætt eða það minnkað úr því, er leyfisbrjef tiltekur minnst.

3. gr.

Eigi verður krafizt fullnaðargjörðar á neinni ráðstöfun til afhendingar, sem leyfis þarf til samkvæmt 1. gr., nema leyfið sje áður fengið. Ef það fæst eigi, er ráðstöfunin ógild, og andvirði það, er kaupandi hefur af hendi greitt, getur hann þegar fengið endurgoldið.

4. gr.

Ef krafizt er innritunar fyrir fram í afsals- og veðmálabækur eða þinglýsingar á skjali um afhending, sem leyfis þarf til samkvæmt 1. gr., og eigi er um leið sannað fyrir valdsmanni, að leyfið sje þegar fengið, þá skal hann skrá athugasemd um þetta og því næst tafarlaust skýra stjórnarráðinu frá málavöxtum.

5. gr.

Þegar þinglesið hefur verið skjal eins og það, er getur í 4. gr., eða þegar kaupandi að eignar- eða notkunarrjetti á fossi, er fullnægir eigi skilyrðum laga þessara, er orðinn umráðandi fossins eða afnotahafandi, þá skal stjórnarráðið þegar, er það er orðið þessa vitanda, setja kaupanda frest til þess að koma málinu í löglegt horf með því að fá það, er vantar, eða ef það fæst eigi, með því að fá riptað kaupunum (3. gr.), eða þá, ef seljandi færist undan að láta kaupin ganga aptur, með því að afhenda fossinn eða notkunarrjettinn þeim manni öðrum, er fullnægi skilyrðunum fyrir að mega öðlast hann. Frestur þessi má eigi styttri vera en 6 mánuðir og eigi lengri en 3 ár.

Ákvæði sínu um þetta lætur stjórnarráðið þinglýsa svo fljótt, sem unnt er, á varnarþingi fasteignarinnar og skrá í dálk hennar í veðmálabókinni. Frestinn skal telja frá þinglýsingardegi.

6. gr.

Nú hefur kaupandi eigi áður en fresturinn er útrunninn fengið stjórnarráðinu fullnægjandi skilríki fyrir því, að málið sje komið í löglegt horf, og lætur þá stjórnarráðið selja fossinn eða notkunarrjettinn við nauðungaruppboð á kostnað kaupanda, og er hann bundinn við þá sölu og heimildarmaður hans og allir þeir, er rjettindi eiga í fossinum. Um uppboðið fer eptir fyrirmælum 10. gr. í tilskipun um fjárforráð ómyndugra, 18. febrúar 1847, eptir því sem þeim verður við komið. Uppboðsauglýsingin skal í þessum málum í stað skuldunauts birt kaupanda, og ef hann er eigi fyrir á fasteigninni, má birta hana, svo að nægir, hverjum manni öðrum, er þar er fyrir, og ef enginn er þar fyrir, þá næstu grönnum.

Kaupandi fær borgaðan þann hluta uppboðssöluverðsins, sem honum hefði borið, ef hann hefði verið kominn löglega að eign eða afnotum.

Nr. 55. Lög 22. nóvember um takmörkun á eignar- og umráðarjetti á fossum á Íslandi, um eignarnám á fossum o. fl.

d. At Vandfaldet inden en bestemt Tid tages i Brug og at den ved Tilladelsen erhvervede Ret bortfalder, saafremt Driften ophører eller indskrænkes under det i Tilladelsen fastsatte Minimum.

§ 3.

Ingen Retshandel, der tilsigter en Overdragelse, hvortil der efter § 1 udfordres særlig Tilladelse, kan kræves fuldbyrdet, saa længe saadan Tilladelse ikke foreligger. Nægtes Tilladelsen, er Retshandelen ugyldig, og det af Erhververen erlagte Vederlag kan straks kræves tilbagebetalt.

§ 4.

Forlanges noget Dokument vedrørende en Overdragelse, hvortil Tilladelse efter § 1 udfordres, foreløbig noteret i Skøde- og Pantebøgerne eller tinglæst, uden at det samtidig for vedkommende Myndighed godtgøres, at saadan Tilladelse foreligger, skal Retsanmærkning gives herom, hvorhos der uopholdelig gøres Indberetning om Sagen til Ministeriet.

§ 5.

Naar en Tinglæsning som den i § 4 omhandlede har fundet Sted, eller en Køber eller Brugserhverver, der ikke opfylder de i denne Lov foreskrevne Betingelser, er indsat i Besiddelsen eller Brugsudøvelsen af vedkommende Vandfald, forelægger Ministeriet, saa snart det er kommet til Kundskab herom, Erhververen en Frist, inden hvilken han skal bringe Forholdet i lovlig Orden ved at erhverve den manglende Tilladelse, eller, hvis denne nægtes, ved at faa Retshandelen ophævet (§ 3) eller, hvis Overdrageren vægrer sig ved godvillig at gaa ind paa Kontraktens Ophævelse, ved Vandfaldets eller Brugsrettens Overdragelse til en tredie, der opfylder Betingelserne for dens lovlige Erhvervelse. Denne Frist maa ikke være kortere end 6 Maaneder og ikke længere end 3 Aar.

Den herom trufne Bestemmelse foranstalter Ministeriet snarest muligt tinglæst ved Ejendommens Værneting og noteret paa dens Folium. Den fastsatte Frist begynder først at løbe fra Tinglæsningsdagen.

§ 6.

Har Erhververen ikke forinden Fristens Udløb forelagt Ministeriet fyldestgørende Beviser for, at Forholdet er bragt i lovlig Orden, foranstalter Ministeriet Vandfaldet eller Brugsretten bortsolgt ved Tvangsauktion for Erhververens Regning, med bindende Virkning for ham, hans Hjemmelsmand og alle, som have Rettigheder i Vandfaldet. Med Auktionen forholdes efter Reglerne i Anordning angaaende umyndiges Midler af 18. Februar 1847 § 10, for saa vidt de efter Forholdets Beskaffenhed ere anvendelige. Den hertil hørende Forkyndelse for Debitor af Bekendtgørelsen om Auktionen skal i det her ommeldte Tilfælde ske for Erhververen og kan, hvis denne ikke forefindes paa vedkommende Ejendom, med fuld Retsvirkning foretages for hvem, der ellers antræffes paa Ejendommen, eller hvis ingen træffes sammesteds, for nærmeste Naboer.

Erhververen erholder udbetalt den Del af Auktionskøbesummen, som vilde have tilfaldet ham, hvis han havde været lovlig Ejer eller Brugshaver.

Nr. 55. Lov af 22. November om Indskrænkning i Adgangen til at eje og besidde Vandfald i Island, om Ekspropriation af Vandfald m. v.

Nr. 55. 22. nóvbr.

7. gr.

Nú er kona eigandi foss eða afnota hans og giptist manni, er fullnægir ekki skilyrðum laga þessara fyrir því, að mega öðlast þess konar eignar- eða notkunarrjett, og verður hann þá eigi gjörður eign fjelagsbúsins fyrr en maður hennar fullnægir og þessum skilyrðum, en er þá stund sjereign konunnar.

8. gr.

Nú erfir maður eignar- eða notkunarrjett á fossi, sá er getur eigi orðið löglegur eigandi að honum, nema með sjerstöku leyfi, þá skal skiptaráðandi þegar gjöra stjórnarráðinu við vart, og fer síðan um þetta mál eins og segir í 5. og 6. gr. með afbrígðum eptir atvikum.

9. gr.

Hið sama er, ef sá maður verður heimilisfastur annarsstaðar en á Íslandi, er öðlast hefur eignar- eða notkunarrjett á fossi, eptir það er lög þessi öðlast gildi, svo og ef fjelag, er eptir þann tíma hefur öðlast eignar- eða notkunarrjett á fossi, hættir að hafa heimilisfang á Íslandi, eða ef meiri hluti fjelagssjórnar er þar eigi lengur heimilisfastur.

10. gr.

Hver sá maður heimilisfastur erlendis, er foss á á Íslandi eða notkunarrjett á fossi, er skyldur að hafa sjer umboðsmann heimilisfastan í þeim kaupstað eða hreppi, þar sem fossinn er, til þess að andsvara af sinni hendi málum öllum og hvers konar ráðstöfunum, er eignina varða, svo að jafngilt sje sem sjálfur hefði hann það gjört.

Undirdómaranum í þeirri þinghá, þar sem fossinn er, skal skýrt frá nafni og heimili umboðsmanns og skal þinglesa það á varnarþingi jarðeignar þeirrar, sem fossinn er í, og skrá í dálk hennar. Ef eigi hefur verið skýrt frá þessu og það þinglesið, getur dómarinn eptir beiðni einhvers, er að máli stendur, skipað hinum umboðsmann, er hann sje bundinn við, og á kostnað hans látið þinglesa og skrá það umboð.

11. gr.

Ákvæðunum hjer á undan verður eigi beitt þar sem það kæmi í bága við samninga við aðrar þjóðir.

2. kafli.

Um eignarnám á fossum o. fl.

12 gr.

Hver maður er skyldur til, gegn fullum skaðabótum, að láta af hendi fossa sína, ár eða læki, og jarðir þær, er þar að liggja, eða rjettindi, sem hann hefir yfir þeim, þegar almennings heill krefst þess til mannvirkja í þarfir landsins eða sveitarfjelaga.

Nr. 55. Lög 22. nóvember um takmörkun á eignar- og umráðarjetti á fossum á Íslandi, um eignarnám á fossum o. fl.

§ 7.

Indgaar en Kvinde, som er Ejer eller Bruger af Vandfald, Ægteskab med en Mand, som ikke opfylder de i denne Lov foreskrevne Betingelser for Indtrædelse i saadan Ejendoms- eller Brugsret, kan dette ikke erhverves for Fællesboet, førend de nævnte Betingelser foreligge ogsaa for Mandens Vedkommende. Indtil da forbliver det Hustruens Særeje.

§ 8.

Arver nogen, der kun ved særlig Tilladelse kan blive lovlig Ejer eller Brugshaver af Vandfald, et saadant eller Brugsret derover, hvorom vedkommende Skifteforvalter har straks at gøre Indberetning til Ministeriet, forholdes der, med de Modifikationer, som Forholdets Beskaffenhed medfører, paa samme Maade som i §§ 5 og 6 fastsat.

§ 9.

Det samme gælder, hvis nogen, der efter nærværende Lovs Ikrafttræden har erhvervet Vandfald eller Brugsret over saadant, tager Bopæl udenfor Island, eller hvis et Interessentskab, der efter denne Lovs Ikrafttræden er blevet Ejer eller Bruger af Vandfald, opgiver sit Hjemsted i Island, eller Bestyrelsens Flertal ikke længere er bosat samme Steds.

§ 10.

Enhver udenfor Island bosat Ejer eller Brugshaver af Vandfald i Island er pligtig at have en i den Købstad eller Rep, hvori Vandfaldet er beliggende, bosat Fuldmægtig, overfor hvem alle Vandfaldet vedrørende retslige Skridt og Foranstaltninger af enhver Art kunne foretages med samme Retsvirkning, som om de vare foretagne overfor ham selv.

Fuldmægtigens Navn og Bopæl skal anmeldes for Underdommeren i den Jurisdiktion, hvor Vandfaldet er beliggende, og Anmeldelsen tinglæses ved vedkommende Jords Værneting og noteres paa dens Folium. Er saadan Anmeldelse og Tinglæsning ikke sket, kan Underdommeren, naar det af nogen deri interesseret begæres, beskikke en Fuldmægtig med bindende Virkning for Ejeren eller Brugshaveren og paa dennes Bekostning foranstalte Beskikkelsen tinglæst og noteret.

§ 11.

Foranstaaende Bestemmelser blive uden Anvendelse paa Tilfælde, i hvilke de maatte være uforenelige med Traktater med andre Stater.

2det Afsnit.

Om Ekspropriation af Vandfald m. v.

§ 12.

Enhver er pligtig til imod fuld Erstatning at afstaa ham tilhørende Vandfald, Elv eller Vandløb og dertil stødende Jorder eller Rettigheder over samme, naar Almenvellet kræver Afstaaelsen til offentlige eller kommunale Anlæg.

Nr. 55. 22. nóvbr.

13. gr.

Stjórnarráð Íslands ákveður í hvert skipti, hversu mikið skuli af hendi látið samkvæmt 12. gr., það er og á þess valdi að ákveða, að á eignir þær, er getur í 12. gr., skuli gegn endurgjaldi lagðar kvaðir.

14. gr.

Ef samningum verður ekki við komið, skulu 3 óvilhallir dómkvaddir menn meta kaupverð fossa og endurgjald fyrir starfsafl, sem um er rætt í 2. gr., svo og skaðabætur þær, er getur í 12. og 13. gr., og má skjóta gjörð þeirra til 5 manna matsnefndar, er hinn íslenzki landsyfirrjettur kveður í hvert skipti.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Nr. 55. Lög 22. nóvember um takmörkun á eignar- og umráðarjetti á fossum á Íslandi, um eignarnám á fossum o fl.

§ 13.

I hvilket Omfang Afstaaelse i Overensstemmelse med § 12 skal finde Sted, bestemmes i hvert enkelt Tilfælde af Islands Ministerium, der ligeledes kan bestemme, at der mod Erstatning paalægges de i § 12 nævnte Ejendomme servitutmæssige Byrder.

§ 14.

I Mangel af Overenskomst bliver den i § 2 omhandlede Købesum for Vandfald og Drivkraft samt Erstatningen i de i §§ 12 og 13 nævnte Tilfælde at fastsætte ved Taksation af 3 uvillige inden Retten udmeldte Mænd, hvis Afgørelse kan indankes for en af den islandske Landsoverret for hvert enkelt Tilfælde udmeldt Taksationskommission paa 5 Medlemmer.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 56.
22.
nóvbr.

Lög

um

stjórn landsbókasafnsins.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Stjórnarráðið hefur á hendi yfirstjórn landsbókasafnsins, skipar starfsmenn þess, sjer um hinn fasta sjóð þess, og auglýsir árlega reikning hans í Stjórnartíðindunum.

2. gr.

Skipa skal landsbókavörð með 3,000 kr. árslaunum. Hann hefur á hendi daglega stjórn bókasafnsins og gegnir þeim störfum, sem stjórnarnefnd bókasafnsins hefur haft til þessa.

3. gr.

Skipa skal til aðstoðar tvo bókaverði; hinn fyrri hefur að árslaunum 1,500 kr., en hinn síðari 1,000 kr.

4. gr.

Skipa skal 5 manna nefnd landsbókaverði til ráðaneytis við kaup bóka og handrita, og sitja í þeirri nefnd kjörnir menn af kennurum embættaskólanna og hins almenna menntaskóla, einn maður frá hverjum skóla, og landsskjalavörður hinn fimmti.

5. gr.

Ákvæðin um stjórn safnsins í stofnskrá 15. nóv. 1826 eru úr gildi felld.

6. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1908.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 56.
22.
Novbr.

Lov

om

Landsbibliotekets Bestyrelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ministeriet har Overbestyrelsen af Landsbiblioteket, ansætter dets Funktionærer, fører Tilsyn med dets faste Fond og bekendtgør aarlig i Regeringstidenden Fondens Regnskab.

§ 2.

Der ansættes en Landsbibliotekar med en aarlig Løn af 3,000 Kr. Han varetager Bibliotekets daglige Bestyrelse samt de Forretninger, som Bibliotekets Direktion hidtil har besørget.

§ 3.

Der beskikkes to Biblioteksassistenter med en aarlig Løn for den ene af 1,500 Kr. og for den anden af 1,000 Kr.

§ 4.

Til at bistaa Landsbibliotekaren ved Indkøb af Bøger og Haandskrifter beskikkes en af 5 Mænd bestaaende Kommission, i hvilken have Sæde Mænd valgte iblandt Embedsskolernes og den almindelige Dannelsesanstalts Lærere, en Mand fra hver Skole, og Landsarkivaren som den femte Mand.

§ 5.

Bestemmelserne om Bibliotekets Bestyrelse i Fundats af 15. November 1826 ophæves.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 57.
22.
nóvbr.

Lög um vegi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Fyrsta kafli.

Um flokkun vega.

1. gr.

Vegir á Íslandi eru flutningabrautir, þjóðvegir, fjallvegir, sýsluvegir og hreppsvegir.

2. gr.

Flutningabrautir eru fyrst um sinn ákveðnar sem hjer segir:

1. Frá Reykjavík um Hellisheiði austur yfir Ytri-Rangá.
2. Frá vegamótum hjá Geithálsi til Þingvalla.
3. a. Frá Eyrarbakka að Selfossi.
   b. Frá Ingólfsfjalli um Grímsnes að Geysi.
4. Frá Borgarnesi um Stafholtstungur á þjóðveginn norðanvert við Kláffossbrú á Hvítá í Borgarfirði.
5. Frá Blönduósi vestur fyrir Víðidalsá hjá Steinsvaði.
6. Frá Sauðárkróki fram Skagafjörð á þjóðveginn fyrir neðan Víðimýri.
7. Frá Akureyri að Saurbæ í Eyjafirði.
8. Frá Húsavík að Einarsstöðum í Reykjadal.
9. Frá Búðareyri við Reyðarfjörð um Fagradal að Lagarfljóti hjá Egilsstöðum.

3. gr.

Þjóðvegir eru þessir:

1. Frá vegamótum hjá Ártúni við Elliðaár, um Mosfellssveit og Kjalarnes, kringum Hvalfjörð, yfir Ferstikluháls, um Svínadal, yfir Geldingadraga, um Skorradal og Borgarfjörð og yfir Grjóthál til Norðurárdals.
2. Frá vegamótum hjá Gljúfurá í Borgarfirði, um Norðurárdal, Bröttubrekku, Sökkólfsdal, Miðdali, Hjarðarholt, Hvammssveit, Svínadal og Saurbæ, kringum Gilsfjörð, yfir Geiradal, um Króksfjörð, Reykhólasveit, Þorskafjörð, Þorskafjarðarheiði og Langadal að Arngerðareyri við Ísafjörð.
3. Frá vegamótum hjá Dalsmynni í Norðurárdal, um Holtavörðuheiði, Hrútafjörð og Hrútafjarðarháls, yfir Miðfjörð og Miðfjarðarháls að Víðidalsá hjá Steinsvaði.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov om Vejvæsenet.

Nr. 57.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

Om Vejenes Inddeling.

§ 1.

Veje paa Island ere følgende: Tilførselsveje, Hovedveje, Fjældveje, Sysselveje og Reppeveje.

§ 2.

Tilførselsveje ere indtil videre følgende:

1. Fra Reykjavik over Hellisheidi østpaa over Ytri-Rangaa.
2. Fra Vejsammenstødet ved Geithals til Thingvalla.
3. a. Fra Ørebak til Selfoss.
   b. Fra Ingolfsfjæld gennem Grimsnes til Geysir.
4. Fra Borgarnes gennem Stafholtstungur til Hovedvejen nordenfor Klaffossbro paa Hvitaa i Borgarfjord.
5. Fra Blønduos vestpaa over Vididalsaa ved Steinsvad.
6. Fra Saudarkrok opad Skagafjord til Hovedvejen nedenfor Vidimyri.
7. Fra Akureyri til Saurbær i Øfjord.
8. Fra Husavik til Einarsstad i Reykjadal.
9. Fra Budareyri ved Reydarfjord over Fagridal til Lagarfljot ved Egilsstadir.

§ 3.

Hovedveje ere følgende:

1. Fra Vejsammenstødet ved Artun ved Ellidaaa gennem Mosfellssveit og Kjalarnes, udenom Hvalfjord, over Ferstikluhals, gennem Svinadal, gennem Geldingadragi, Skorradal, Borgarfjord og over Grjothals til Nordurardal.
2. Fra Vejsammenstødet i Gljufuraa i Borgarfjord over Nordurardal, Brattabrekka, Søkkolfsdal, Middale, Hjardarholt, Hvammssveit, Svinadal og Saurbær, omkring Gilsfjord, over Geiradal, gennem Kroksfjord, Reykholasveit, Torskafjord, Torskafjardarhede og Langadal til Arngerdareyri ved Isafjord.
3. Fra Vejsammenstødet ved Dalsmynni i Nordurardal over Holtavørduhede, Hrutafjord og Hrutafjardarhals, Midfjord og Midfjardarhals til Vididalsaa ved Steinsvad

Nr. 57. 22. nóvbr.

4. Frá Blönduósi um Langadal og Stóra-Vatnsskarð, yfir Skagafjörð, um Blönduhlíð, Norðurárdal, Öxnadalsheiði, Öxnadal, Þelamörk, og Kræklingahlíð til Akureyrar.
5. Frá ferjustaðnum hjá Gili í Eyjafirði um Kaupangssveit, Vaðlaheiði, Fnjóskadal, Ljósavatnsskarð, Fljótsheiði, Reykjadal hjá Einarsstöðum um Reykjahlíð og Mývatnsöræfi, um Grímsstaði, Möðrudal og Skjöldólfsstaði, um Jökuldal og Hróarstungu, hjá Egilsstöðum, um Fjarðarheiði til Seyðisfjarðar.
6. Frá Eskifirði að Búðareyri við Reyðarfjörð.
7. Frá Egilsstöðum á Völlum um Skriðdal, Breiðdalsheiði, Berufjarðarskarð, Djúpavog, Geithellnahrepp, Lónsheiði, Lón og Almannaskarð, um Hóla og Bjarnanes í Nesjum, um Mýrar, Suðursveit, Breiðamerkursand, Öræfi, Skeiðarársand, Fljótshverfi og Síðu, yfir Eldhraun, um Ása í Skaptártungu, um Mýrdalssand, Mýrdal, Sólheimasand, Eyjafjöll, Landeyjar og Rangárvöllu að Ytri-Rangá.
8. Frá vegamótum fyrir ofan Borgarnes um Mýrar, Hnappadalssýslu, Kerlingarskarð og Helgafellssveit til Stykkishólms.
9. Frá Hrútafjarðará, um Borðeyri, út með Hrútafirði, um Stikuháls til Bitrufjarðar og þaðan að Gilsfjarðarbotni.
10. Frá Þingvöllum um Laugardal til Geysis.

4. gr.

Fjallvegir eru þeir vegir yfir fjöll og heiðar, sem stjórnarráð Íslands ákveður, og eigi teljast til neins annars vegaflokks.

5. gr.

Sýsluvegir eru þeir vegir, er liggja sýslna í milli og um hverja sýslu þar sem mest er þjóðbraut, svo sem í kauptún og fiskiver, enda sjeu, það eigi flutningabrautir eða þjóðvegir. Sýslunefndir ákveða, hvar þessir vegir skuli liggja, hver innan sinnar sýslu.

6. gr.

Hreppsvegir eru vegir um hreppa og hreppa í milli, sem hvorki eru flutningabrautir, þjóðvegir nje sýsluvegir. Sýslunefnd ákveður, eptir tillögum hreppsnefndar, hvar hreppsvegir skuli liggja.

Annar kafli.

Um vegagjörðir og viðhald vega og greiðslu kostnaðar við það.

7. gr.

Flutningabrautir skal fullgjöra á kostnað landssjóðs. Á flutningabrautum skal brúa öll vatnsföll, að svo miklu leyti sem það álíst kleift; brautirnar skulu vera svo gjörðar, að vel sjeu færar hlöðnum vögnum, en að öðru leyti ákveður stjórnarráðið með ráði verkfræðings þess, sem skipaður er til að stjórna vegagjörðum, gjörð þeirra í hverju einstöku tilfelli.

8. gr.

Viðhald flutningabrauta þeirra, sem lagðar hafa verið, eða verða lagðar samkvæmt lögum þessum, skulu sýslur þær kosta, er flutningabrautirnar liggja

4. Fra Blönduos gennem Langadal og Stora Vatnsskard gennem Skagafjord og Blönduhlid, Nordurardal og Øxnadalshede, Øxnadal, Thelamørk og Kræklingahlid til Akureyri.
5. Fra Færgestedet ved Gil i Øfjord gennem Kaupangssveit, over Vadlahede, Fnjoskadal, Ljosavatnsskard, Fljotshede, Reykjadal ved Einarsstad over Reykjahlid og Myvatnsøræfi, Grimsstad, Mødrudal og Skjøldolfsstad, over Jökuldal og Hroarstunga, forbi Egilsstad over Fjardarhede til Seydisfjord.
6. Fra Eskifjord til Budareyri ved Reydarfjord.
7. Fra Egilsstad paa Vellir over Skriddal, Breiddalshede, Berufjardarskard, Djupavog, Geithellna Rep, Lonshede, Lon og Almannaskard, forbi Holar og Bjarnanes i Nes, over Myrar, Sudursveit, Breidamerkursand, Øræfi, Skeidararsand, Fljotshverfi og Sida, over Eldhraun, Asar i Skaptartunga, over Myrdalssand, Myrdal, Solheimasand, Eyjafjöll, Landeyjar, og Rangarvalla til Ytri-Rangaa.
8. Fra Vejsammenstødet ovenfor Borgarnes over Myrar, Hnappadal Syssel, Kerlingaskard og Helgafellssveit til Stykkesholm.
9. Fra Hrutafjardaraa over Bordeyri ud langs med Hrutafjord over Stikuhals til Bitrufjord og derfra til Gilsfjardarbotn.
10. Fra Thingvalla gennem Laugardal til Geysir.

§ 4.

Fjældveje ere de Veje over Bjerge og Heder, som Islands Ministerium fastsætter og som ikke henregnes til nogen anden Vejklasse.

§ 5.

Sysselveje ere de Veje, der, uden at være Tilførselsveje eller Hovedveje, forene Sysseler eller føre gennem et Syssel, hvor Færdselen er størst, saasom til Handelssteder og Fiskepladser. Sysselforstanderskaberne bestemme, hvert indenfor Grænserne af det paagældende Syssel, hvor disse Veje skulle ligge.

§ 6.

Reppeveje ere Veje, der føre gennem en Rep eller forene Repper, for saa vidt de ikke ere Tilførsels-, Hoved- eller Sysselveje. Sysselforstanderskabet bestemmer efter Indstilling af vedkommende Repsforstanderskab, hvor Reppeveje skulle ligge.

Andet Afsnit.

Om Anlæg og Vedligeholdelse af Veje og Udredelsen af de hermed forbundne Udgifter.

§ 7.

Anlæget af Tilførselsveje bekostes af Landskassen. Paa Tilførselsvejene skal der saa vidt gørligt opføres Broer over alle Vandløb. Vejene skulle anlægges saaledes, at de let kunne passeres af belæssede Vogne, men iøvrigt skal Anlæget i hvert enkelt Tilfælde fastsættes nærmere af Ministeriet efter Indstilling af den til Ledelse af Vejanlæg i Island ansatte Ingeniør.

§ 8.

Vedligeholdelsen af de Tilførselsveje, der ere eller i Henhold til denne Lov maatte blive anlagte, bekostes af de Sysseler, igennem hvilke Tilførselsvejene gaa eller

Nr. 57. 22. nóvbr.

um eða verða lagðar um, hver innan sinna sýslumarka, þó með þessum undantekningum:

a. Landssjóður kostar viðhald flutningabrautanna frá Reykjavík að Reykjarjett í Ölfusi og frá vegamótum hjá Geithálsi til Þingvalla, og viðhald flutningabrautarinnar frá Búðareyri við Reyðarfjörð, að Lagarfljóti hjá Egilsstöðum að einum þriðja.

Landssjóði skal skylt að bæta að fullu á sinn kostnað miklar skemmdir, er brýr á flutningabrautum verða fyrir af ófyrirsjáanlegum atvikum, svo sem jarðskjálpta, ofviðri o. s. frv. Landssjóður kosti einnig endurbyggingu brúnna, er þörf krefur. Þó fellur þessi viðgjörðar- og endurbyggingarskylda landssjóðs burtu, þar sem hinn upphaflegi byggingarkostnaður brúnna hefur ekki farið fram úr 15,000 krónum.

b. Norðurmúlasýsla og Suðurmúlasýsla kosti að öðru leyti, hvor um sig, viðhald flutningabrautarinnar frá Búðareyri að Lagarfljóti að hálfu.

c. Borgarfjarðarsýsla kosti viðhald flutningabrautarinnar frá Borgarnesi á þjóðveginn fyrir norðan Kláffossbrú á Hvítá í Borgarfirði að tveimur níundu, en Mýrasýsla að sjö níundu.

d. Rangárvallasýsla kosti viðhald flutningabrautarinnar milli Þjórsárbrúar og Ölfusárbrúar að einum þriðja, en Árnessýsla að tveim þriðju. Gæzla og viðhald Þjórsárbrúarinnar sje kostuð af sýslusjóði Rangárvallasýslu, en gæzla og viðhald Ölfusárbrúarinnar af sýslusjóði Árnessýslu.

Sýslunefndir skulu sjá um framkvæmd viðhaldsins, og kostnaðinn við það skal telja með þeim útgjöldum til vega, er sýslusjóður á að greiða.

9. gr.

Eptirstöðvar allra þeirra lána, er sýslufjelög hafa fengið úr viðlagasjóði til flutningabrauta að brúm meðtöldum og tekin eru fyrir 1. janúar 1907, falla niður frá 1. október 1909. Frá sama tíma tekur og landssjóður að sjer greiðslu á eptirstöðvum allra samskonar lána, er tekin hafa verið gegn ábyrgð sýslufjelaga annarsstaðar en í viðlagasjóði fyrir áðurgreindan tíma (1. jan. 1907). Þó hefur stjórnarráðið heimild til þess að ákveða, að því fje, er sýslufjelögum sparast á þennan hátt, verði varið til vegabóta í hjerndumm öðrum vegum en þeim, er landssjóður kostar.

10. gr.

Þá er flutningabraut er fullgjörð, eða nokkur hluti hennar, skal stjórnarráðið afhenda hana, eða þann hluta hennar, sem er fullgjörður, hlutaðeigandi sýslu eða sýslum til viðhalds. Þó má afhending aldrei fara fram fyrri en tveim árum eptir að lokið var að leggja þann kafla, sem afhentur er, enda hafi verið bættar á landssjóðs kostnað allar þær skemmdir, sem á hafa orðið þessi tvö fyrstu ár, og eigi eru að kenna umferð eða eðlilegri rýrnun; skulu bæturnar, að svo miklu leyti sem unnt er, vera svo fullkomnar, að eigi sje hætt við samskonar skemmdum aptur.

Skýrsla eða vottorð landsverkfræðings þess, er stjórnar vegagjörðum landsins, skal gagnvart sýslu teljast full sönnun þess, hvort vegur eða vegarkafli er fullgjör, eða skemmdir bættar svo sem hjer er fyrir mælt. Þó skal sýslunefnd heimilt að skjóta þessari umsögn landsverkfræðingsins til stjórnarráðsins til fullnaðarúrslita.

Þær flutningabrautir, sem eru gjörðar áður en lög þessi öðlast gildi, verða eigi afhentar fyrri en 1. október 1909, og þá að eins þeir kaflar þeirra, sem fullnægja ákvæðum

maatte blive førte, saaledes at hvert Syssel bekoster Vedligeholdelsen af den indenfor sammes Omraade faldende Del af Vejen, dog med følgende Undtagelser:

a. Landskassen bekoster Vedligeholdelsen af Tilførselsvejene fra Reykjavik til Reykjarjett i Ølfus og fra Vejsammenstødet ved Geithals til Thingvalla samt Vedligeholdelsen af Tilførselsvejeu fra Budareyri ved Reydarfjord til Lagarfljot ved Egilsstad med en Tredjedel.

Landskassen er pligtig til fuldtud at bekoste Udbedringen af større Beskadigelser af Broer paa Tilførselsvejene, der foraarsages ved uforudseelige Begivenheder, saasom Jordskælv, Uvejr og desl. Landskassen bekoster ogsaa Broernes Genopførelse, naar saadant bliver nødvendigt. Landskassen er dog fritaget for Udbedrings- og Genopførelsesomkostninger, naar Udgifterne ved vedkommende Broanlæg ikke har overskredet 15,000 Kr.

b. Nordermula Syssel og Søndermula Syssel udreder hver Halvdelen af de øvrige Udgifter ved Vedligeholdelsen af Tilførselsvejen fra Budareyri til Lagarfljot.

c. Vedligeholdelsen af Tilførselsvejene fra Borgarnes til Hovedvejen nordenfor Klaffossbro paa Hvitaa i Borgarfjord bekostes af Borgarfjord Syssel med $^2/_9$ og af Myra Syssel med $^7/_9$.

d. Rangarvalla Syssel bekoster Vedligeholdelsen af Tilførselsvejen mellem Broerne over Thjorsaa og Ølfusaa med $^1/_3$ og Arnes Syssel med $^2/_3$. Pasning og Vedligeholdelse af Thjorsaabroen bekostes af Rangarvalla Syssels Sysselkasse, og af Ølfusaabroen af Arnes Syssels Sysselkasse.

Sysselforstanderskaberne skulle paase, at Vedligeholdelsen finder Sted, og de deraf flydende Omkostninger henregnes til de Vejudgifter, der udredes af Sysselkassen.

§ 9.

Restancer af samtlige Laan af Reservefonden til Tilførselsveje, derunder indbefattet Broer, der ere optagne af Sysselforstanderskaber inden 1. Januar 1907, eftergives fra 1. Oktober 1909. Fra samme Tidspunkt overtager Landskassen ogsaa Betaling af Restancer af alle lignende Laan, der før bemeldte Dato (1. Jan. 1907) ere blevne optagne andetsteds end i Reservefonden mod Garanti af Sysselkommunen. Dog kan Ministeriet bestemme, at de paa denne Maade af Sysselkommuner besparede Beløb anvendes til Forbedring af andre Veje i Distrikterne end dem, der bekostes af Landskassen.

§ 10.

Efter at en Tilførselsvej eller en Del af samme er fuldført, skal Ministeriet aflevere den eller den fuldførte Del af samme til det eller de vedkommende Sysseler til Vedligeholdelse. Afleveringen maa dog ikke finde Sted førend der er gaaet to Aar efter Fuldførelsen af det paagældende Vejstykke, hvorhos alle i de nævnte to Aar forefaldne Beskadigelser, der ikke hidrøre fra Færdselen eller skyldes naturlig Forringelse af Anlægget, forinden skulle være udbedrede for Landskassens Regning; Reparationerne skulle derhos saa vidt muligt være saa fuldstændige, at der ikke er Fare for en Gentagelse af lignende Beskadigelser.

En Beretning eller Attestation fra den ledende Landsingeniør ved Vejanlægget skal overfor Sysselet anses for fuldt Bevis med Hensyn til, om en Vej eller et Vejstykke er fuldført eller om Beskadigelser ere blevne udbedrede overensstemmende med foranstaaende. Dog kan Sysselforstanderskabet indanke Landsingeniørens Erklæring til Ministeriets endelige Afgørelse.

De inden nærværende Lovs Ikrafttræden anlagte Tilførselsveje kunne ikke afleveres til Vedligeholdelse førend 1. Oktober 1909, og da kun de Dele af samme,

Nr. 57. 22. nóvbr. þessara laga. Þeir kaflar, sem þá eru ófullgjörðir, afhendast eptir sömu reglum og þær flutningabrautir, sem verða gjörðar eptir að þessi lög öðlast gildi.

11. gr.

Stjórnarráðið hefur eptirlit með því, að hlutaðeigendur haldi flutningabrautunum svo við, ásamt með öllum þeim mannvirkjum, er þeim til heyra, og landssjóður hefur kostað í fyrstu, að ekki gangi úr sjer. Eptirlitinu skal haga svo, að verkfræðingur, eða annar hæfur maður, er stjórnarráðið útnefnir, skoði vegina að minnsta kosti annaðhvort ár, og gefi nákvæma skýrslu um ástand þeirra og um það, sem ábótavant kann að vera um viðhaldið. Skal sýslumaður, eða sá annar, sem fyrir sýslunefndarinnar hönd hefur aðalumsjón með viðhaldinu, fá eptirrit af skoðunargjörðinni, og stjórnarráðið annað.

Eptirlitsmenn skulu á ferðum sínum láta sýslunefndum og þeim, sem annast viðhaldið af hendi sýslunefnda, í tje allar nauðsynlegar upplýsingar og leiðbeiningar um viðhald vega þeirra, er þeir líta eptir.

Allur kostnaður við eptirlitið greiðist úr landssjóði.

12. gr.

Nú vanrækir sýslunefnd þær aðgjörðir, er eptirlitsmaður hefur talið nauðsynlegar í skýrslu sinni, og getur stjórnarráðið þá fyrirskipað sýslunefndinni að framkvæma þær innan tiltekins tíma, og látið framkvæma þær á kostnað sýslunnar, ef hún hlýðir ekki fyrirskipuninni.

13. gr.

Sýslunefndir skulu semja reikning yfir viðhaldskostnað flutningabrautanna ár hvert, og senda hann stjórnarráðinu, ásamt með skýrslu um það, sem gjört hefur verið.

14. gr.

Á þjóðvegum skal svo bæta torfærur með vegaruðningi og brúagjörð, að þeir sjeu greiðir yfirferðar.

15. gr.

Nú verður álitið nauðsynlegt eða gagnlegt að gjöra einhvern þjóðvegarkafla akfæran, og skal þá kostnaður við vegagjörðina greiðast úr landssjóði. Þegar sjerstakar ástæður eru fyrir hendi, má gjöra það að skilyrði, að sveitarfjelögin eða sýslufjelögin leggi fram tiltekinn hluta alls vegagjörðar-kostnaðarins, eða að þau leggi á sinn kostnað akfærar álmur út frá hinum akfæra þjóðvegi. Á akfærum þjóðvegum skal brúa öll vatnsföll, að svo miklu leyti sem það álízt kleift; þeir skulu vera svo gjörðir, að vel sjeu færir hlöðnum vögnum, en að öðru leyti ákveður stjórnarráðið, með ráði verkfræðings þess, sem skipaður er til að stjórna vegagjörðum, gjörð þeirra í hverju einstöku tilfelli.

16. gr.

Þar sem akfærir þjóðvegarkaflar hafa verið lagðir eða verða lagðir, samkvæmt lögum þessum, um byggð eða innan einnar sýslu, og ná til kauptúns eða flutningabrautar, svo að álíta má að þeir komi hjeraðinu að notum til flutninga, skulu hlutaðeigandi sýslufjelög kosta viðhald þeirra. Um afhending veganna, framkvæmd viðhaldsins og eptirlit með því fer þó eptir ákvæðunum í 10.—13. grein.

der opfylde nærværende Lovs Betingelser. De til den Tid fuldførte Vejstykker afleveres efter de samme Regler som de Tilførselsveje, der anlægges efter Lovens Ikrafttræden.

§ 11.

Ministeriet fører Tilsyn med, at rette vedkommende vedligeholde Tilførselsvejene med samtlige dertil hørende af Landskassen fra først af bekostede Indretninger, saaledes at de ikke forfalde. Tilsynet udføres saaledes, at en Ingeniør eller en anden af Ministeriet dertil antaget habil Mand mindst hvert andet Aar syner Vejene og afgiver en nøjagtig Beretning om deres Tilstand og om mulige Mangler ved Vedligeholdelsen. Af Synsforretningen sendes en Genpart til Sysselmanden eller den, der paa Sysselforstanderskabets Vegne har Hovedopsynet med Vedligeholdelsen, og en anden Genpart tilstilles Ministeriet.

De tilsynsførende skulle paa deres Rejser give Sysselforstanderskaberne og de af dem til at forestaa Vedligeholdelsen antagne Personer alle fornødne Oplysninger og Vejledning med Hensyn til Vedligeholdelsen af de af dem synede Vejanlæg.

Alle med Tilsynet forbundne Udgifter afholdes af Landskassen.

§ 12.

Naar et Sysselforstanderskab maatte forsømme at foretage de Reparationer, som den tilsynsførende i sin Beretning har anset for nødvendige, kan Ministeriet paalægge Forstanderskabet at lade dem udføre inden en bestemt Frist, og i Tilfælde af, at dette ikke sker, selv lade dem udføre paa Sysselets Bekostning.

§ 13.

Sysselforstanderskaberne skulle affatte et Regnskab over Tilførselsvejenes Vedligeholdelsesudgifter hvert Aar og indsende det til Ministeriet, ledsaget af en Beretning om de udførte Arbejder.

§ 14.

Paa Hovedvejene skulle de mindre farbare Partier udbedres ved Rydning og Brobygning, saa at de blive lette at passere til Hest.

§ 15.

Hvis det bliver anset nødvendigt eller gavnligt, at et Stykke af en Hovedvej indrettes til at kunne benyttes til Kørsel, skulle Omkostningerne ved Vejanlægget udredes af Landskassen. Under særlige Forhold kan Bevillingen betinges af, at Reps- eller Sysselkommunerne udrede en Del af de samlede Vejanlægs-Udgifter, eller at de for deres Regning ud fra Kørevejen anlægge til Kørsel anvendelige Sideveje. Paa Hovedveje, der ere anlagte som Køreveje, skal der saa vidt muligt opføres Broer over alle Vandløb. Vejene skulle anlægges saaledes, at de godt kunne passeres af belæssede Vogne, men i øvrigt skal Anlægget i hvert enkelt Tilfælde fastsættes nærmere af Ministeriet efter Indstilling af den til Ledelse af Vejanlæg i Island ansatte Ingeniør.

§ 16.

Naar Stykker af en Hovedvej ere eller i Henhold til denne Lov blive indrettede til at kunne benyttes som Køreveje gennem en Bygd eller indenfor et Syssel og berøre en Handelsplads eller støde til en Tilførselsvej, saaledes at de maa antages at komme Distriktets Varetransport til gode, skal deres Vedligeholdelse bekostes af vedkommende Sysselkommuner. Med Hensyn til deres Aflevering, Tilsynet med og Udførelsen af Vedligeholdelsen forholdes der efter Bestemmelserne i §§ 10—13.

Nr. 57. 22. nóvbr.

17. gr.

Þar sem akfærir þjóðvegir verða gjörðir milli landsfjórðunga eða yfir fjöll eða heiðar milli sýslna, skal landssjóður kosta viðhald þeirra.

Stjórnarráðið kveður nánar á um endamörk þeirra þjóðvegakafla, sem landssjóður eða einstakar sýslur eiga að halda við.

18. gr.

Hlutaðeigandi sýslufjelög skulu kosta viðhald þjóðvegarins frá Borgarnesi til Stykkishólms sem að undanförnu. Að öðru leyti kostar landssjóður viðhald þjóðvega, með undantekningum þeim, er getur um í 16. grein.

19. gr.

Rjett er, að fjallvegir sjeu reiðfærir gjörðir og varðaðir svo sem nauðsyn ber til. Greiðist kostnaður við þá úr landssjóði.

20. gr.

Kostnaður við sýsluvegi greiðist úr sýslusjóði, en í hann greiðir hvert hreppsfjelag 1 kr. 25 a. fyrir hvern verkfæran mann í hreppnum, 20—60 ára, í hverri stöðu sem er. Heimilt er sýslunefnd að ákveða fyrir eitt ár í senn, að gjald þetta skuli vera hærra, allt að 3 kr. fyrir hvern verkfæran karlmann. Hreppstjórar skulu á ári hverju fyrir lok marzmánaðar senda sýslumanni nafnaskrár yfir alla verkfæra menn, 20—60 ára, sem heimili hafa í hreppnum. Eptir skrám þessum ákveður sýslumaður sýsluvegagjald hvers hrepps. Gjaldið skal borgað úr sveitarsjóði og greiðast sýslumanni á manntalsþingi.

21. gr.

Sýsluvegir þeir, sem liggja út frá flutningabrautum eða akfærum þjóðvegum, eða eru framhald af þeim, skulu gjörast akfærir þar sem því verður við komið. Að öðru leyti ákveður sýslunefnd hvernig sýsluvegir skuli gjörðir.

22. gr.

Oddviti sýslunefndar skal ár hvert senda stjórnarráðinu skýrslu um þær vegabætur, er hafa verið framkvæmdar á kostnað sýslusjóðs, ásamt með reikningi yfir tekjur og gjöld sýslusjóðsins.

23. gr.

Nú vill sýslunefnd framkvæma á einu ári meiri vegabætur á sýsluvegum, en tekjur sýslusjóðs það árið leyfa, og getur hún þá tekið lán til þeirra, en áður sýslunefnd ákveður lántökuna skal liggja fyrir áætlun um kostnað við hina fyrirhuguðu vegagjörð eptir verkfróðan mann.

24. gr.

Kostnaður við hreppsvegi greiðist úr hreppsvegasjóði, er hreppsnefndin geymir og hefur ábyrgð á. Skal greiða til hans 1 kr. 25 au. á vorhreppaskilaþingi fyrir hvern verkfæran mann í hreppnum, 20—60 ára, í hverri stöðu sem er. Gjald þetta greiðir hver húsbóndi fyrir heimilismenn sína, þar á meðal lausamenn, er teljast þar til heimilis. Heimilt er hreppsnefnd að ákveða fyrir eitt ár í senn, að hreppsvegagjald skuli vera hærra, allt að 3 kr. fyrir hvern verkfæran karlmann.

§ 17.

Naar Hovedveje blive indrettede til at kunne benyttes som Køreveje mellem Landsfjerdinger eller over Bjerge eller Heder mellem Sysseler, skal deres Vedligeholdelse bekostes af Landskassen.

Ministeriet fastsætter nærmere Udstrækningen af de Partier af Hovedvejene, hvis Vedligeholdelse paahviler Landskassen eller enkelte Sysseler.

§ 18.

Vedkommende Sysselkommuner skulle som hidtil bekoste Vedligeholdelsen af Hovedvejen fra Borgarnes til Stykkisholm. I øvrigt bekostes Vedligeholdelsen af Hovedveje, bortset fra de i § 16 omhandlede Tilfælde, af Landskassen.

§ 19.

Fjældvejene bør gøres farbare for ridende og forsynes med de fornødne Varder. Udgifterne til dem afholdes af Landskassen

§ 20.

Udgifterne til Sysselvejene udredes af Sysselkasserne, hvortil hver Rep betaler 1 Kr. 25 Øre for hver arbejdsfør Mandsperson i Reppen i Alderen fra 20 til 60 Aar, i hvilken Stilling han end er. Sysselforstanderskabet er bemyndiget til for et Aar ad Gangen at forhøje Afgiften til indtil 3 Kr. for hver arbejdsfør Mandsperson; Repstyrerne skulle inden Slutningen af Marts Maaned hvert Aar tilstille Sysselmanden en Fortegnelse over alle arbejdsføre Mandspersoner i Alderen 20 til 60 Aar, der have hjemme i Reppen og har Sysselmanden efter disse Fortegnelser at bestemme Sysselvejpengene i hver Rep. Beløbet udredes af Kommunens Kasse og erlægges til Sysselmanden paa Mandtalstinget.

§ 21.

De Sysselveje, der gaa ud fra Tilførselsveje eller til Køreveje indrettede Hovedveje, eller som ere en Fortsættelse af saadanne Veje, skulle, hvor det er muligt, gøres anvendelige til Kørsel. I øvrigt tage Sysselforstanderskaberne Bestemmelse om Sysselvejenes Beskaffenhed.

§ 22.

Sysselforstanderskabets Formand skal aarlig indsende til Ministeriet en Beretning om de Vejforbedringer, der ere blevne udførte paa Sysselkassens Bekostning tilligemed et Regnskab over Kassens Indtægter og Udgifter.

§ 23.

Hvis et Sysselforstanderskab i et Aar ønsker at udføre større Udbedringer af Sysselvejene end Sysselkassens Midler tillade, kan det dertil optage et Laan, men, forinden der tages Bestemmelse om et saadant Laan, skal der foreligge et af en sagkyndig affattet Overslag over Omkostningerne ved det paatænkte Vejanlæg.

§ 24.

Omkostningerne ved Reppeveje afholdes af Reppevejkassen, som Repsforstanderskabet forvalter og bærer Ansvar for. Til den erlægges paa Foraars-Repstinget 1 Kr. 25 Øre for hver arbejdsfør Mandsperson i Reppen i Alderen fra 20 til 60 Aar, hvilken Stilling han end indtager. Dette Bidrag udredes af hver Husfader for de hos ham hjemmehørende Personer, derunder ogsaa Løsemænd, der anses at have Hjem sammesteds. Repsforstanderskabet kan for et Aar ad Gangen forhøje Bidraget til Reppevejkassen til indtil 3 Kr. for hver arbejdsfør Mandsperson.

Nr. 57. 22. nóvbr.

25. gr.

Nú er lítið að vinna að hreppsvegum í hreppi, og má sýslunefnd þá ákveða, að allt að helmingi hreppsvegagjalds greiðist í peningum í sýslusjóð. Sje aptur á móti hreppsvegavinna mikil í einhverjum hreppi, af því að þar eru engar flutningabrautir, þjóðvegir nje sýsluvegir, en vegir um hreppinn langir og torfærir, má sýslunefndin ákveða, að allt að jafnmikil upphæð og hreppsvegagjald hreppsins, greiðist úr sýslusjóði.

26. gr.

Oddviti hreppsnefndar skal á ári hverju senda sýslunefnd reikning yfir tekjur og gjöld hreppsvegasjóðsins.

27. gr.

Nú telur hreppsnefnd æskilegt, að framkvæmd sje á kostnað hreppsins meiri vegagjörð en svo, að hreppsvegagjaldið hrökkvi fyrir henni, og má hún þá verja til vegagjörðarinnar fje úr sveitarsjóði, ef meiri hluti allra gjaldenda í hreppnum, þeirra er kosningarrjett hafa til hreppsnefndar, samþykkir á lögmætum sveitarfundi, og sje með þeirri samþykkt ákveðið, hve mikilli upphæð megi verja til vegagjörðarinnar úr sveitarsjóði.

Nú vill hreppsnefnd taka lán til vegagjörðar í hreppnum, og skuldbinda sveitarsjóð til greiðslu á láninu ásamt vöxtum af því, og er henni það heimilt, ef meiri hluti allra gjaldenda í hreppnum, þeirra er kosningarrjett hafa til hreppsnefndar, samþykkir á lögmætum sveitarfundi, enda samþykki sýslunefnd ályktun hreppsnefndarinnar um lántökuna.

Þriðji Kafli.

Um stjórn vegamála.

28. gr.

Stjórnarráð Íslands hefur yfirstjórn allra þeirra vegagjörða og þess viðhalds, sem er kostað af landssjóði að nokkru eða öllu leyti. Til þess að stjórna framkvæmdum í þessum málum skal skipa landsverkfræðing og fá honum fasta verkfróða aðstoðarmenn eptir þörfum.

Nú getur landsverkfræðingur eða fastir aðstoðarmenn hans eigi komið því við, að veita forstöðu einhverri þeirri vegagjörð eða brúargjörð, er útheimtir sjerstaka verklega þekkingu, og er stjórnarráðinu þá heimilt að ráða til þess hvern þann hæfan mann, er fæst. Kostnaður sá, sem af þessu leiðir, telst með öðrum kostnaði við verkið.

29. gr.

Sýslunefndir hafa umsjón og stjórn þeirra vegagjörða og þess viðhalds, sem er kostað af sýslusjóði; fela má sýslunefnd oddvíta sínum umsjón með tilteknum vegagjörðum, eða sýslunefndarmanni eða hreppsnefndum umsjón með sýsluvegagjörð, hverjum í sínum hreppi, og ber þeim, sem umsjón er falin, að ráða til þann verkstjóra, sem hæfur er til þess starfa.

§ 25.

Naar der er ringe Arbejde at udføre paa Reppevejene i en Rep, kan Sysselforstanderskabet bestemme, at indtil Halvdelen af Bidragene til Reppevejene indbetales med Penge i Sysselkassen. Er der derimod meget Arbejde at udføre paa Reppeveje i en Rep, idet ingen Tilførselsveje, Hovedveje eller Sysselveje føre derigennem, medens Vejene gennem Reppen ere lange og ufremkommelige, kan Sysselforstanderskabet bestemme, at der af Sysselkassen udredes indtil et ligesaa stort Beløb som Reppens Bidrag til dens Reppeveje andrager.

§ 26.

Repsforstanderskabets Formand skal aarlig tilstille Sysselforstanderskabet et Regnskab over Reppevejkassens Indtægter og Udgifter.

§ 27.

Dersom et Repsforstanderskab anser det for ønskeligt, at der paa Reppens Bekostning udføres et Vejanlæg, hvortil Udgifterne ikke kan dækkes af Reppevejbidragene alene, kan det til Anlægets Udførelse afholde Udgifter af Kommunekassen, dersom saadant paa et lovligt Møde i Kommunen vedtages af Flertallet af alle afgiftspligtige Beboere af Reppen, der ere valgberettigede til Repsforstanderskabet; samtidig fastsættes Størrelsen af det Beløb, der til Anlæget skal udredes af Kommunekassen.

Et Repsforstanderskab kan til Vejanlæg i Reppen optage Laan med Forpligtelse for Kommunekassen til at tilbagebetale samme med Renter, saafremt dets Forslag herom vedtages paa et lovligt Møde i Kommunen af Flertallet af alle afgiftspligtige Beboere af Reppen, der ere valgberettigede til Repsforstanderskabet, og Sysselforstanderskabet dertil giver sit Samtykke.

Tredie Afsnit.

Om Vejvæsenets Bestyrelse.

§ 28.

Islands Ministerium har Overbestyrelsen af alle de Vejanlæg og de Vedligeholdelser af Veje, der helt eller delvis bekostes af Landskassen. Til Ledelsen af de paagældende Foranstaltninger udnævnes en Landsingeniør med det fornødne sagkyndige Personale til Medhjælp.

Naar Landsingeniøren eller hans sagkyndige Medhjælp ikke kan overkomme at lede et eller andet Vejanlæg eller Brobygning, hvortil udkræves tekniske Kundskaber, kan Ministeriet dertil antage en hvilken som helst anden Person, der er i Stand til at overtage Ledelsen; de hertil medgaaende Udgifter henregnes til de øvrige Omkostninger ved det paagældende Anlæg.

§ 29.

Sysselforstanderskaberne have Tilsynet med og Ledelsen af de Vejanlæg og Vejreparationer, der bekostes af Sysselkassen; Forstanderskabet kan overdrage til Formanden at føre Tilsynet med bestemte Vejanlæg og til et Medlem af Sysselforstanderskabet eller til Repsforstanderskabet Tilsynet med Anlæget af Sysselveje i den paagældende Rep, og har den, hvem et saadant Tilsyn overdrages, at antage en dertil skikket Værkstyrer.

Nr. 57. 22. nóvbr.

Nú verður álitið nauðsynlegt að fá sjerstaklega verkfróðan mann til þess að undirbúa einhverja vegagjörð eða brúargjörð, eða til þess að sjá um framkvæmd vegagjörðar eða brúargjörðar, og er þá sýslunefnd, eða oddvita í umboði hennar, heimilt að ráða til hvern þann hæfan mann, er fæst. Kostnað þann, sem af þessu leiðir, má telja með öðrum kostnaði við verkið.

30. gr.

Hreppsnefnd hefur umsjón með vinnu og aðgjörð á hreppsvegum, og skal hún ráða þann til verkstjóra, sem hæfur er til þess starfa.

Nú verður álitið nauðsynlegt að fá sjerstaklega verkfróðan mann til þess að undirbúa vegagjörð eða brúargjörð, eða til þess að sjá um framkvæmd vegagjörðar eða brúargjörðar, og er þá hreppsnefnd heimilt að ráða til hvern þann hæfan mann, er fæst. Kostnað þann, er af þessu leiðir, má telja með öðrum kostnaði við verkið.

Fjórði Kafli.

Um gjörð veganna og um jarðrask, landnám, átroðning o. fl.

31. gr.

Allir vegir skulu vera svo breiðir, að nægi fyrir umferð þá, sem er eða vænta má að verði um þá.

32. gr.

Fram með öllum vegum skulu vera skurðir á báðar hendur, nema þar sem verkstjórinn kann að álíta það óþarft. Nú þarf að veita vatni frá vegi, og er þá hver landeigandi skyldur að leyfa, að því sje gjörð framrás yfir land hans, mót skaðabótum fyrir tjón það, sem hann kann að bíða af því; skaðabæturnar skulu ákveðnar með samkomulagi eða eptir mati samkvæmt 34. grein; þó getur enginn krafizt skaðabóta samkvæmt þessum lögum fyrir vatnsrásir, sem eru til orðnar áður en lög þessi öðlast gildi.

Jarðefni það, er grefst upp úr skurðum og verður ekki notað til fyllingar í veginn, skal leggja á þann skurðbakkann, er veit frá veginum; skal álnar breið ræma af þeim skurðbakka teljast til vegarins, og má enginn gjöra girðingar eða önnur mannvirki á þeirri ræmu án leyfis stjórnarvalda þeirra, er veginum ráða; enginn má heldur reisa hús nær þeim skurðbakka, er veit frá vegi, en nemi 3 álnum.

33. gr.

Hver landeigandi er skyldur til að láta af hendi land það, er þarf undir vegi eða til breytingar eða breikkunar eða viðhalds vegum, svo og leyfa að efni til vega sje tekið í landi hans, hvort heldur er grjót, möl eða önnur jarðefni, enda komi fullar bætur fyrir. Bætur fyrir jarðrask og landnám á óyrktu landi skulu því að eins greiddar, að þeirra sje krafizt, og álitið verði, að landeigandi hafi beðið skaða við það.

Naar det til Forberedelse af et Vejanlæg eller en Brobygning eller til at føre Tilsyn med et Vejanlægs eller Brobygnings Udførelse skønnes nødvendigt at ansætte en særlig sagkyndig Mand, er Sysselforstanderskabet eller Formanden paa sammes Vegne berettiget til til Arbejdet at antage en hvilken som helst dertil skikket Person, der kan faas; de hertil medgaaende Udgifter henregnes til Omkostningerne ved det paagældende Anlæg.

§ 30.

Repsforstanderskabet fører Tilsyn med Arbejdet paa og Istandsættelse af Reppeveje og antager til Værkstyrer en dertil skikket Person.

Naar det til Forberedelse af et Vejanlæg eller en Brobygning eller til at føre Tilsyn med et Vejanlægs eller Brobygnings Udførelse anses nødvendigt at ansætte en særlig sagkyndig Mand, er Repsforstanderskabet berettiget til til Arbejdet at antage en hvilken som helst dertil skikket Person, der kan faas; de hertil medgaaende Udgifter henregnes til Omkostningerne ved det paagældende Anlæg.

Fjerde Afsnit.

Om Vejenes Beskaffenhed, om Skade ved Jordarbejder, Grundafstaaelser, Færdselsulemper m. m.

§ 31.

Alle Veje skulle have en til den nuværende eller forventede Færdsel tilstrækkelig Bredde.

§ 32.

Langs alle Veje skal der paa begge Sider være Vandledningss-Grøfter, undtagen hvor Værkstyrerne finde det unødvendigt. Naar Vandet trænger til at blive afledet fra Vejen, er enhver Grundejer forpligtet til at finde sig i, at det faar Afløb over hans Grund, mod Erstatning for den Skade, der herved maatte paaføres ham. I Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes Erstatningen efter Regelen i § 34; ingen kan dog erholde Erstatning efter denne Lov i Anledning af Afløbsrender, der ere tilblevne inden Lovens Ikrafttræden.

Det fra Grøfterne opgravede Jordmateriale, der ikke kan anvendes til Fyld i Vejen, skal oplægges paa Grøftekanten længst borte fra Vejen; en Jordstrimmel paa 1 Alens Bredde langs denne Side af Grøften skal henregnes til selve Vejen; paa denne Strimmel maa der ikke uden vedkommende Vejmyndigheds Samtykke opføres Gærder eller andre Indretninger; heller ikke maa der paa denne Side af Grøften opføres Bygninger i mindre end 3 Alens Afstand fra Grøftekanten.

§ 33.

Enhver Grundejer er pligtig til mod fuld Erstatning at afstaa den til Anlæg, Forandring, Udvidelse eller Vedligeholdelse af en Vej fornødne Grund samt at tillade, at der til Vejene af hans Ejendom tages Sten, Grus og hvilket som helst andet Jordmateriale. For Afstaaelse af eller Skade paa udyrket Land ydes der ikke Erstatning, medmindre det bliver forlangt og det antages, at Ejeren derved har lidt noget Tab.

Nr. 57. 22. nóvbr.

34. gr.

Bætur fyrir landnám, jarðrask og átroðning þann, er nýr vegur kann að hafa í för með sjer, má ákveða eptir samkomulagi milli landeiganda og umboðsmanns stjórnarvalda þeirra, sem bætur eiga að greiða. Nú næst ekki samkomulag, og skal þá ákveða bætur með mati tveggja dómkvaddra manna, að tilkvöddum báðum málsaðilum. Kostnaðinn við matið greiðir landeigandi, ef upphæð sú, sem honum er metin, er nær því, sem honum hefur verið boðið en því, sem hann hefur krafizt; ella telst kostnaðurinn við matið með skaðabótakostnaðinum.

Nú vill annarhvor málsaðili eigi una mati, og getur hann þá heimtað yfirmat, en gjöra skal hann það innan mánaðar frá því matsgjörð er lokið. Yfirmat skal framkvæmt af 4 dómkvöddum mönnum; kostnaðinn við yfirmat greiðir landeigandi, ef hann hefur krafizt þess og það gengur honum eigi í vil, ella telst hann með öðrum skaðabótakostnaði.

35. gr.

Mat skal fram fara á vættvangi þá er jörð er snjólaus. Við matið skal hafa tillit til árlegs afraksturs af landi því, er um ræðir, svo og til þess, hvort girðingar þurfi að flytja eða nýjar að setja og athuga vandlega allt það er getur haft áhrif á verðmæti þess, er meta skal; sjerstaklega skal hafa tillit til þess, ef ætla má, að land hækki í verði við vegagjörðina. Nú leggst eldri vegur eða stígur niður við lagningu nýs vegar og fellur til landeiganda, og skal þá við matsgjörðina meta sjerstaklega hið gamla vegarstæði eða götutroðninga og draga frá upphæð þeirri, er landeiganda er metin fyrir landnám undir hinn nýja veg eða jarðrask, leiðandi af lagning hans; bætur fyrir átroðning skal eigi meta í slíkum tilfellum, nema sannað verði, að meiri átroðningur stafi af hinum nýja vegi, en af hinum eldri vegi eða stíg.

36. gr.

Landeigandi á bætur allar fyrir landnám, jarðrask og átroðning, en sje jörð leigð öðrum, greiði landeigandi honum 4 af hundraði árlega af skaðabótaupphæðinni, meðan leigusamningur sá er í gildi, sem var, þegar bæturnar voru ákveðnar. Ábúandi á þó bætur fyrir skemmdir á mannvirkjum þeim, sem eru hans eign, og skal meta þær sjerstaklega.

37. gr.

Skaðabóta, er af vegagjörð eða vegaviðhaldi leiða, skal krefjast innan árs frá því, er verk það var unnið, sem skaðanum olli, ella fellur rjettur til skaðabóta niður.

Fimmti Kafli.

Um brýr, ferjur, sæluhús, girðingar, hlið o. fl.

38. gr.

Brýr skal gjöra á vegum þar sem álitið verður nauðsynlegt, og teljast þær til vega þeirra, er þær liggja á.

§ 34.

Erstatning for Grundafstaaelse, Skade ved Jordarbejder og Færdselsulemper der maatte blive Følgen af en ny Vej, kan fastsættes ved Overenskomst mellem Grundejeren og de Erstatning ydende Myndigheders Repræsentant. I Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes Erstatningen ved Taksation af to af Retten udmeldte Mænd, til hvilken Forretning begge Parter tilkaldes. Omkostningerne ved Taksationsforretningen afholdes af Grundejeren, hvis den ham tilkendte Sum er nærmere den ham tilbudte end den af ham forlangte Erstatning; i modsat Fald henregnes de til Skadeserstatningsudgifterne.

Naar en af Parterne er utilfreds med Taksationen, kan han forlange Overtaksation, hvilket dog maa ske inden en Maaned efter Taksationens Afslutning. Overtaksation foretages af 4 af Retten udmeldte Mænd. Omkostningerne ved samme udredes af Grundejeren, naar han har forlangt Overtaksation og denne gaar ham imod, i modsat Fald henregnes de til Erstatningsudgifterne.

§ 35.

Taksationen foregaar paa Aastedet, naar Jorden er fri for Sne. Ved den skal der tages Hensyn til, hvad den paagældende Jord aarlig giver af sig, saa og til, om Gærder skal flyttes eller nye opføres, og alt hvad der kan have Indflydelse paa Værdien af det, der skal takseres, skal nøje tages i Betragtning; særlig skal der tages Hensyn til, om det kan antages, at Vejanlægget medfører en Forhøjelse af Grundværdien. Naar en ældre Vej eller Sti som Følge af det ny Vejanlæg bliver nedlagt og falder tilbage til Grundejeren, skulle de under Taksationen blive Genstand for særskilt Vurdering, og det, de vurderes til, trækkes fra den Sum, som tilkendes Ejeren for Grundafstaaelse til den ny Vej eller for den ved Anlægget foraarsagede Beskadigelse af Jorden; Erstatning for Færdselsulemper skal i saadanne Tilfælde ikke gives, medmindre det godtgøres, at Jorden er udsat for større saadanne Ulemper som Følge af den ny Vej end af den tidligere Vej eller Sti.

§ 36.

Erstatning for Grundafstaaelse, Skade ved Jordarbejder og Færdselsulemper tilfalder helt Jordejeren, men i Tilfælde af, at Jorden er udlejet, skal Ejeren tilsvare Lejeren 4 pCt. p. a. af Erstatningssummen, saa længe den ved Erstatningens Fastsættelse bestaaende Lejekontrakt er gældende. Erstatningen for Beskadigelse af Indretninger paa Ejendommen, der tilhører Lejeren, tilkommer dog denne. Denne Beskadigelse vurderes særskilt.

§ 37.

Fordring paa Erstatning i Anledning af Vejes Anlæg eller Vedligeholdelse skal fremsættes inden et Aar efter Udførelsen af det Arbejde, der forvoldte Skaden; i modsat Fald bortfalder al Ret til Erstatning.

Femte Afsnit.

Om Broer, Færger, Fjældstuer, Indhegninger, Led m. m.

§ 38.

Hvor det skønnes nødvendigt, skal der paa Vejene opføres Broer, der henregnes til de Veje, hvortil de høre.

Nr. 57. 22. nóvbr.

39. gr.

Lögferjuskylda skal vera hin sama og nú er.

Sýslunefndir hafa eptirlit með því, hver í sinni sýslu, að lögferjumenn haldi lögferjum í gildu standi og gæti skyldu sinnar að öðru leyti, eptir þeim nánari reglum, sem sýslunefnd setur á hverjum stað.

Eigi má sýslunnfed hækka lögferjugjöld nje afnema lögferju nema með samþykki stjórnarráðsins.

40 gr..

Nú er sett dragferja eða svifferja eða annar ferjuútbúnaður, sá er útheimtir ferjumann, í lögferju stað, og skal þá lögferjumaður skyldur að taka við hinni nýju ferju, gegna henni og hafa með henni umsjón alla; að því leyti sem viðhald hins nýja ferjuútbúnaðar álízt kostnaðarsamara en viðhald hinnar eldri ferju, skal sýslusjóður kosta það, en landssjóður ef ferjan er á þeim vegi, er landssjóði ber að halda við.

41. gr.

Nú vill sýslunefnd setja lögferju þar sem ekki var lögferja áður, og skulu þá taka við henni landeigandi og ábúandi, en geta krafizt þess, að ferjan sje lögð þeim til í upphafi. Ferjugjöldin skulu, ef samkomulag næst ekki, ákveðin af óvilhöllum dómkvöddum mönnum.

42. gr.

Nú verða ábúendaskipti á býli því, er lögferja fylgir, og má viðtakandi þá krefjast þess, að honum sje metið álag á ferjuna.

43. gr.

Sæluhús skal gjöra á fjallvegum og annarstaðar þar er þurfa þykir, og telst kostnaður við bygging þeirra með vegagjörðakostnaði, en kostnaður við viðhald þeirra og rekstur með vegaviðhaldskostnaði.

44. gr.

Girðingar má ekki setja nær alfaravegi en svo, að full 1 alin sje milli vegarjaðarsins og girðingarinnar. Gaddavírsgirðingar má ekki setja nær alfaravegi en svo, að 9 álnir sjeu frá miðjum vegi til girðingar, og ekki nær en svo, að 6 álnir sjeu frá vegarjaðrinum til girðingarinnar.

Enginn má gjöra girðingu yfir veg, með hliði á fyrir veginum, nema með leyfi sýslunefndar, ef um sýsluveg eða hreppsveg er að ræða, en með leyfi stjórnarráðsins, ef um flutningabraut, þjóðveg eða fjallveg er að ræða.

Nú er leyft að gjöra girðingu yfir veg, með hliði á fyrir veginum, og skal þá grind vera í hliðinu, að minnsta kosti 4 álna breið, og svo gjörð, að opna megi með því að taka til hendi af hestbaki.

45. gr.

Nú liggur vegur eða stígur eða götutroðningar yfir land manns, og telst eigi til neins vegaflokks, og er landeiganda þá heimilt að gjöra girðingu yfir þann veg með hliði fyrir veginum, en eigi má hann loka hliðinu nje með öðru móti hindra umferð um þann veg, nema hreppsnefnd leyfi.

§ 39.

Lovfærgepligt skal opretholdes i samme Omfang som hidtil.

Sysselforstanderskaberne føre, hver i sit Syssel, Tilsyn med, at Lovfærgemændene vedligeholde Færgerne i god Stand og i øvrigt opfylde deres Pligter efter de nærmere Regler, som paa hvert Sted fastsættes af vedkommende Sysselforstanderskab.

Sysselforstanderskaberne kunne ikke uden Ministeriets Samtykke forhøje Lovfærgetaksterne eller nedlægge en Lovfærge.

§ 40.

Hvis der etsteds i Stedet for Lovfærgen anlægges en Trækfærge eller Svingfærge eller en anden Færgeindretning, der kræver Betjening af en Færgemand, er Lovfærgemanden forpligtet til at overtage den nye Færge, betjene den og have Opsyn med den; i det Omfang Vedligeholdelsen af den nye Færgeindretning anses bekosteligere end af den tidligere Færge, skal den bekostes af vedkommende Sysselkasse, eller af Landskassen, hvis Færgen er paa en Vej, hvis Vedligeholdelse bekostes af den.

§ 41.

Hvis et Sysselforstanderskab anlægger en Lovfærge paa et Sted, hvor en saadan ikke har været før, er Jordens Ejer og Opsidder forpligtede til at overtage den, dog kan de forlange, at Baaden første Gang anskaffes uden Udgift for dem. Færgetaksterne skulle i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes af uvillige af Retten udmeldte Mænd.

§ 42.

Ved Opsidderskifte paa en Gaard, hvor der er Lovfærge, kan den nye Opsidder forlange, at der ved Synsforretning fastsættes Aabod paa Færgen.

§ 43.

Fjældstuer skal opføres paa Fjældveje og andre Steder, hvor der skønnes at være Trang dertil; Udgifterne ved Opførelsen henregnes til Vejanlægsomkostningerne, og Vedligeholdelses- og Driftsomkostninger til Vejenes Vedligeholdelsesudgifter.

§ 44.

Hegn maa ej opføres nærmere en Alfarvej end i mindst 1 Alens Afstand fra Vejens Midte. Pigtraadshegn maa ej opføres nærmere en Alfarvej end i mindst 9 Alens Afstand fra Vejens Midte og mindst 6 Alens Afstand fra Vejkanten.

Ingen maa opføre Hegn tværsover en Vej, med Ledaabning paa Vejen, medmindre han dertil erhverver Tilladelse af vedkommende Sysselforstanderskab, hvis Vejen er en Syssel- eller Reppevej, og af Ministeriet, hvis Vejen er en Tilførselsvej, Hovedvej eller Fjældvej.

I Tilfælde af en saadan Tilladelse skal der i Ledaabningen anbringes en Gitterdør af mindst 4 Alens Bredde og saaledes indrettet, at den Vejfarende kan skyde den op med Haanden uden at behøve at stige af Hesten.

§ 45.

Naar en Vej eller Sti, der ikke hører til nogen Vejklasse, fører over ens Ejendom, er Ejeren berettiget til at sætte Hegn derover med Ledaabning paa Vejen, men han maa ikke uden vedkommende Repsforstanderskabs og Sysselforstanderskabs Tilladelse aflukke Ledet eller paa anden Maade afspærre Vejen.

Nr. 57. 22. nóvbr.

46. gr.

Nú er vegur lagður gegnum land manns, og á hann þá rjett á að fá óhindraðan aðgang að veginum á einum stað frá landareign sinni. Skal í því skyni gjöra fláa út frá veginum, ef hann er upphleyptur eða niðurgrafinn, og sje hallinn á fláanum eigi meiri en 1:8, svo og brú á skurðinn, ef nokkur er, fram með veginum, að minnsta kosti 3 álna breiða. Landeigandi skal birta verkstjóra kröfu sína í þessu efni áður vegurinn er fullgjörður á þeim stað, sem hann vill hafa aðgang að, og skal þá aðgangur gjörður þar eða svo nálægt, sem kostur er á; telst kostnaðurinn við það með vegagjörðarkostnaði.

Nú birtir landeigandi verkstjóra eigi kröfu sína um aðgang að veginum í tæka tíð, og skal hann þá gjöra aðganginn á sinn kostnað, svo og ef hann vill hafa aðgang frá fleirum stöðum í landi sínu, en þeim eina.

Sjötti Kafli.

Um framkvæmd viðhaldsins og um vetrarviðhald og vetrarvegi.

47. gr.

Stjórnarvöld þau, sem eiga að sjá um viðhald vega samkvæmt lögum þessum, skulu fá til svo hæfa menn, sem kostur er á, til þess að hafa eptirlit með vegunum, og skal eigi ætla eptirlitsmanni lengri kafla en 15 kílómetra, nema staðhættir krefji.

48. gr.

Eptirlitsmenn skulu tafarlaust láta gjöra við allar skemmdir á vegunum, þær er hætta getur stafað af, eða hindra umferð, eða hætt er við að ágjörist svo að meiri kostnaður hljótist af. Þeir skulu á vetrum halda skurðum og rennum opnum, svo að eigi renni yfir veginn í leysingum; að öðru leyti skulu þeir framkvæma viðhaldið eptir því, sem þeim verður fyrirskipað.

Eptirlitsmenn skulu og hafa gát á því, að vegfarendur hlýði ákvæðum þeim um umferð á vegum, sem sett eru í lögum þessum eða sett kunna að verða, svo og að vegurinn og þau mannvirki, sem honum fylgja, sjeu eigi skemmd af mannavöldum. Skulu þeir tafarlaust kæra öll slík brot fyrir lögreglustjóra.

49. gr.

Nú þykir ástæða til að halda vegi akfærum með snjómokstri að vetrarlagi, og má þá hreppsnefnd ákveða að svo skuli gjört, hver innan síns hrepps. Nú liggur vegur um fleiri hreppa en einn, og má sýslunefnd þá ákveða, að honum skuli halda akfærum með snjómokstri, ef hreppsnefnd í einhverjum þeim hreppi, er vegurinn liggur um, fer fram á það.

50. gr.

Þá er löglega hefur verið ákveðið að halda vegi akfærum að vetrarlagi með snjómokstri, skal hver hreppsnefnd annast um framkvæmd þess innan síns hrepps. Kostnaðinn við það má greiða úr sveitarsjóði, en heimilt er hreppsnefnd og að ákveða, að verkið skuli innt af hendi með skylduvinnu allra verkfærra karlmanna í hreppnum; heimilt skal þó hverjum manni að leysa sig undan skylduvinnu með því að greiða 2 kr. fyrir hvert dagsverk.

Hreppsnefnd kveður að öðru leyti á um, hversu snjómokstri skuli hagað.

§ 46.

Den, over hvis Ejendom en Vej anlægges, er berettiget til etsteds paa Ejendommen at forlange uhindret Adgang til Vejen. Til den Ende skal der fra Vejen, hvis den er ophøjet eller nedsænket, føre Forbindelsesvej ud paa Ejendommen med en Heldning af ikke over 1 : 8, samt bygges en Bro af mindst 3 Alens Bredde over den Vandledningsgrøft, der maatte findes langs Vejen. Sit Forlangende herom har Ejeren at meddele Værkstyreren inden Vejen er fuldført paa det Stykke, hvor han ønsker at have Adgang til den, i hvilket Fald Forbindelsesvejen skal anbringes der eller saa nær dette Sted som muligt; de hermed forbundne Omkostninger henregnes til Vejanlægsudgifterne.

Hvis Ejeren derimod ikke anmelder sit Forlangende i betimelig Tid, har han selv for egen Regning at tilvejebringe Forbindelsesvejen, ligesaa naar han maatte ønske Adgang til Vejen paa mere end det ene Sted.

Sjette Afsnit.

Om Vedligeholdelsens Udførelse og om Vedligeholdelse om Vinteren og om Vinterveje.

§ 47.

De Myndigheder, der i Henhold til denne Lov føre Tilsyn med Vejes Vedligeholdelse, skulle saa vidt muligt antage dertil skikkede Personer til at føre Opsyn med Vejene; medmindre de lokale Forhold gøre det nødvendigt, skal der ikke overdrages nogen Opsynsmand et større Vejstykke end 15 Kilometer.

§ 48.

Opsynsmændene skulle uden Ophold lade saadanne Beskadigelser af Vejene udbedre, som kunne medføre Fare eller ere en Hindring for Færdselen, eller som ere udsatte for at forværres, saaledes at en Udsættelse vilde forøge Omkostningerne. De skal om Vinteren holde Grøfter og Render aabne, saaledes at Vejene ikke udsættes for Oversvømmelser i Tøvejr; de skal iøvrigt udføre Vedligeholdelsen efter de Regler, som blive dem foreskrevne.

Opsynsmændene skulle ogsaa føre Tilsyn med, at de, der passere Vejene, følge de Forskrifter vedrørende Færdselen, som fastsættes i nærværende Lov eller senere Bestemmelser, samt at de ikke beskadige Vejene eller de dermed forbundne Indretninger. Alle saadanne Overtrædelser skulle de uden Ophold anmelde til Politimesteren.

§ 49.

Naar det skønnes ønskeligt, kunne Repsforstanderskaberne, hver indenfor sin Rep, bestemme, at en Vej om Vinteren ved Snekastning skal holdes aaben for Vognfærdsel. Naar en saadan Vej fører gennem flere Repper, kan vedkommende Sysselforstanderskab, efter Forslag af Repsforstanderskabet i en af Repperne, bestemme, at den ved Snekastning holdes aaben for Vognfærdselen.

§ 50.

Naar det er blevet bestemt, at en Vej om Vinteren ved Snekastning skal holdes aaben for Vognfærdsel, sørger hvert Repsforstanderskab i sin Rep for Udførelsen heraf. De hermed forbundne Udgifter kunne afholdes af Kommunekassen, men Repsforstanderskabet kan ogsaa bestemme, at Arbejdet skal udføres som Pligtarbejde af alle arbejdsføre Mandspersoner i Reppen, dog saaledes, at det staar enhver frit for at frigøre sig for Pligtarbejdet ved at betale 2 Kr. for hvert Dagsværk.

Den nærmere Udførelse af Snekastningen foreskrives i øvrigt af Repsforstanderskabet.

Nr. 57. 22. nóvbr.

51. gr.

Heimilt er sýslunefndum og hreppsnefndum að verja fje úr sýslusjóðum og hreppsvegasjóðum til þess að gjöra sleðabrautir á vetrum utan almennra vega, þar sem þörf þykir.

Sjöundi Kafli.

Sjerstök ákvæði um vegi í kaupstöðum og í verzlunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig.

52. gr.

Í kaupstöðum og í verzlunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, ákveður bæjarstjórn eða hreppsnefnd með ráði byggingarnefndar, hvar vegir skuli liggja innan kaupstaðarins eða verzlunarstaðarins, og hvernig þeir skuli gjörðir.

53. gr.

Kostnaður við vegagjörð og vegaviðhald í kaupstöðum greiðist úr bæjarsjóði, en í verzlunarstöðum, sem eru hreppsfjelag út af fyrir sig, úr sveitarsjóði.

54. gr.

Með tekjum sveitarsjóðs skal í verzlunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, telja hreppsvegagjald, sem er 2 kr. 50 au. fyrir hvern verkfæran karlmann í verzlunarstaðnum, 20—60 ára, og greiðist gjaldið á þann hátt, sem fyrir er mælt í 24. gr.

55. gr.

Verzlunarstaðir, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, skulu lausir við að greiða þann þriðjung sýslusjóðsgjaldsins, sem þeim annars bæri að greiða eptir tölu verkfærra karlmanna þar, ef hreppsfjelagið ver árlega til vegagjörðar í verzlunarstaðnum að minnsta kosti jafnmiklu fje úr sveitarsjóði, auk hreppsvegagjaldsins, sem þessi þriðjungur sýslusjóðsgjaldsins mundi nema.

Áttundi Kafli.

Um reglur fyrir umferð um vegi, skemmdir o. fl., og um sektir fyrir brot gegn lögum þessum.

56. gr.

Vegfarendur, hvort heldur eru gangandi, ríðandi eða á vagni eða á hjólum, skulu, þá er þeir mæta einhverjum, eða einhver vill komast fram fyrir þá, halda sjer og gripum sínum á vinstri helmingi vegarins eingöngu.

57. gr.

Stjórnarvöld þau, er eiga að annast viðhald vega, geta — hreppsnefndir og sýslunefndir þó eigi nema með samþykki stjórnarráðsins — sett þær reglur fyrir umferð um vegi þá, er þau annast um viðhald á, sem nauðsynlegar eru til þess að fyrirbyggja skemmdir á vegunum eða til þess að greiða fyrir umferð um vegina, svo sem bannað trjádrátt og umferð þungavagna með mjóum hjólgjörðum.

§ 51.

Syssel- og Repsforstanderskaberne ere bemyndigede til at bevilge Penge af Sysselkasserne og Reppevejkasserne til om Vinteren paa Steder, hvor der skønnes at være Trang dertil, at indrette Baner til Slædekørsel udenfor de almindelige Veje.

Syvende Afsnit.

Særlige Bestemmelser om Veje i Købstæder og Handelspladser, der danne en særskilt Repskommune.

§ 52.

I Købstæder og Handelspladser, der danne en særskilt Repskommune, tager vedkommende Bybestyrelse eller Repsforstanderskab Bestemmelse saavel om Beliggenheden som Beskaffenheden af Købstadens eller Handelsstedets Veje.

§ 53.

Udgifterne til Anlæg og Vedligeholdelse af Veje i en Købstad afholdes af Bykommunens Kasse, og i Handelssteder, der danne en særskilt Repskommune, af Kommunekassen.

§ 54.

Til Kommunekassens Indtægter i et Handelssted, der danner en særskilt Repskommune, henregnes Reppevejbidraget, der udgør 2 Kr. 50 Øre for hver arbejdsfør Mandsperson paa Handelsstedet i Alderen af 20 til 60 Aar. Bidraget erlægges paa den i § 24 foreskrevne Maade.

§ 55.

Handelspladser, der danne en særskilt Repskommune, ere fritagne for at erlægge den Trediedel af Sysselkassebidraget, som de ellers vilde have at erlægge i Forhold til Antallet af arbejdsføre Mandspersoner paa Handelsstedet, hvis Repskommunen aarlig til Vejanlæg paa Handelsstedet, foruden Reppevejbidraget, af Kommunekassen anvender et mindst lige saa stort Beløb, som nævnte Trediedel af Sysselkassebidraget vilde andrage.

Ottende Afsnit.

Bestemmelser om Færdselen paa Veje, Beskadigelser af disse m. m. samt om Bøder for Overtrædelse af nærværende Lov.

§ 56.

Vejfarende tilfods, tilhest, paa Vogne eller Cykler skulle, naar de møde andre, eller disse ønske at komme frem foran dem, udelukkende holde sig samt deres Heste eller andre medfølgende Dyr paa den venstre Halvdel af Vejen.

§ 57.

De Myndigheder, der drage Omsorg for Vejenes Vedligeholdelse, kunne — Reps- og Sysselforstanderskaberne dog kun med Ministeriets Samtykke — træffe saadanne Bestemmelser vedrørende Færdselen paa de paagældende Veje, som ere nødvendige til Forebyggelse af Beskadigelser eller til at lette Færdselen, saaledes bl. a. forbyde Slæbning henad Vejen af lange Planker eller Brædder o. l. (trjádráttur), og Kørsel med tunge, smalhjulede Lastvogne.

Nr. 57. 22. nóvbr.

58. gr.

Enginn má skilja eptir á alfaravegi neitt það, er getur hindrað eða bagað umferð um veginn; enginn má heldur stýfla skurði fram með vegi, eða frá vegi eða ræsi gegnum veg, eða gjöra neitt það, er hindrað getur eðlilegt vatnsrennsli gegnum veg eða frá vegi.

59. gr.

Hver sá, er notar sæluhús við alfaraveg, skal ganga þrifalega um það, fara gætilega með eld, eldfæri og önnur þau tæki, er þar kunna að vera, ganga frá hverju á sínum stað og loka dyrum svo, að ekki nái að fenna inn. Skylt er hverjum, sem verður var við, að brotið hafi verið móti þessu, að tilkynna það tafarlaust umsjónarmanni sæluhússins eða lögreglustjóra.

60. gr.

Brot gegn lögum þessum og gegn þeim reglugjörðum og ákvörðunum, sem settar kunna að verða samkvæmt lögum þessum, varða sektum frá 4—100 kr. Sömu sektum varðar það, að skemma af ásettu ráði vegi, brýr, ferjur, vörður eða sæluhús, nema þyngri hegning liggi við að lögum. Bæta skal einnig á kostnað hins seka tjón það, sem hann hefur unnið.

61. gr.

Með brot gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

62. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin:

Lög 24. nóv. 1893 um gæzlu og viðhald á brúm yfir Ölfusá og Þjórsá.

Lög 13. apríl 1894 um vegi.

Lög 26. febr. 1898 um sjerstakt gjald til brúargjörða.

Lög 9. sept. 1899 um viðauka við lög um vegi 13. apríl 1894.

Lög 12. jan. 1900 um fjölgun og viðhald þjóðvega.

Lög 23. okt. 1903 um breyting á lögum nr. 8 um vegi frá 13. apríl 1894.

Lög 10. nóv. 1905 um breyting á lögum 13. apríl 1894 um vegi og á lögum um breyting á þessum lögum 23. október 1903.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 58.

Ingen maa paa en Alfarvej efterlade noget, som kan hindre eller genere Færdselen, ejheller tilstoppe Grøfter eller Vandledninger, der ere anlagte langs Vejene eller ud fra Vejene eller Render gennem en saadan, eller foretage noget, der kan hindre Vandets naturlige Løb gennem eller fra en Vej.

§ 59.

Enhver, der benytter Fjældstuer ved en Alfarvej, skal iagttage Renlighed indendørs, omgaas forsigtig med Ild og Fyrtøj og behandle omhyggeligt andet Inventar, som der maatte findes, efterlade hver Ting paa sin Plads og lukke Døren, saa at Sneen ikke kan trænge ind. Den, der bemærker, at disse Bestemmelser ere blevne overtraadte, er pligtig til ufortøvet at gøre Anmeldelse herom til Fjældstuens Opsynsmand eller til Politimesteren.

§ 60.

Overtrædelser af denne Lov eller af Reglementer eller Bestemmelser, der i Henhold til samme maatte blive udstedte, straffes med Bøder fra 4 til 100 Kr. De samme Bøder fastsættes for forsætlig Beskadigelse af Veje, Broer, Færger, Varder eller Fjældstuer, medmindre der i Lovgivningen er foreskreven en højere Straf for den paagældende Overtrædelse.

§ 61.

Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 62.

Ved nærværende Lov ophæves:

Lov om Opsyn med og Vedligeholdelse af Broerne over Ølfusaa og Thjorsaa af 24. November 1893,

Lov om Vejvæsenet af 13. April 1894,

Lov om en særlig Afgift til Brobygning af 26. Februar 1898,

Lov af 9. September 1899 om Tillæg til Lov 13. April 1894 om Vejvæsenet,

Lov om Forøgelse af Antallet af Hovedvejene og disses Vedligeholdelse af 12. Januar 1900,

Lov 23. Oktober 1903 om Forandring i Lov Nr. 8 af 13. April 1894 om Vejvæsenet,

Lov 10. November 1905 om Forandring i Lov om Vejvæsenet af 13. April 1894 og i Lov om Forandring i samme af 23. Oktober 1903.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 58.
22.
nóvbr.

Lög

um

stofnun brunabótafjelags Íslands.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Verksvið fjelagsins.

1. gr.

Landsstjórnin gengst fyrir því, að á stofn sje sett brunabótafjelag með gagnkvæmri ábyrgð. Fjelagið nefnist brunabótafjelag Íslands. Það tekur að sjer brunabótatrygging á húseignum á Íslandi utan Reykjavíkur, sem eigi eru tryggingarskyldar í brunabótasjóði, stofnuðum eptir lögum nr. 26, 20. oktbr. 1905; ennfremur tryggir fjelagið lausafje á Íslandi gegn eldsvoða.

Stjórnarráðið semur reglugjörð fyrir fjelagið, ákveður flokkunarreglur, iðgjöld og tryggingarskilyrði, og setur yfir höfuð allar nánari reglur um starfrækslu fjelagsins, þó svo, að gætt sje ákvæða þeirra, er hjer fara á eptir.

2. gr.

Fjelagið er gagnkvæmilegt brunabótafjelag með ábyrgð landssjóðs fyrir allt að 600,000 kr., og tekur að sjer:

A. Trygging á $^5/_6$ hlutum verðs með hluttöku sveitarfjelaga í eldsvoðaábyrgðinni:
   1) á húseignum í kaupstöðum utan Reykjavíkur og í kauptúnum með 300 íbúum eða fleirum.
   2) á lausafje í kaupstöðum þeim og kauptúnum, er getið er í tölulið 1, og í Reykjavik.

B. Trygging á $^2/_3$ tjóns af eldsvoða á lausafje og á húseignum þeim utan Reykjavíkur, sem ekki verða tryggðar eptir staflið A með hluttekning sveitarfjelags, og eigi eru heldur tryggingarskyldar í brunabótasjóði, er hreppur hefur stofnað.

3. gr.

Í kaupstöðum þeim og kauptúnum, sem um er rætt í 2. gr. A., skulu allar húseignir, hvort sem þær eru eign einstakra manna, fjelaga eða hins opinbera, að undanskildum húseignum landssjóðs, vátryggðar fyrir eldsvoða í brunabótafjelagi landsins.

4. gr.

Á þeim stöðum, er vátryggingarskylda á húseignum gildir samkvæmt 3. gr., hvort sem eru kaupstaðir eða kauptún, eiga menn rjett á að fá tryggt í brunabótafje-

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 58.
22.
Novbr.

om

Oprettelse af Islands Brandforsikringsselskab.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Brandforsikringsselskabets Virksomhedsomraade.

§ 1.

Ved Regeringens Foranstaltning oprettes under Navnet Islands Brandforsikringsselskab et gensidigt Selskab, der overtager Brandforsikring af de Bygninger i Island udenfor Reykjavik, som ikke ere forsikringspligtige i en efter Lov Nr. 26 20. Oktober 1905 oprettet Brandkasse, samt Brandforsikring af Løsøre i Island.

Ministeriet udarbejder et Regulativ for Selskabet, fastsætter dets Klassifikations-Tarif, Præmier og Policebetingelser og træffer i det hele nærmere Bestemmelser om Selskabets Virksomhed, dog med Iagttagelse af de i det følgende foreskrevne Bestemmelser.

§ 2.

Selskabet virker som gensidigt Brandforsikringsselskab med Garanti af Landskassen for indtil 600,000 Kr. og omfatter:

A. Forsikring for $^5/_6$ af Værdien, men med Kommunernes Deltagelse i Ansvaret af Brandskade

1) paa Bygninger i Købstæderne udenfor Reykjavik og i Handelssteder med mindst 300 Indbyggere,
2) paa Løsøre i de under 1 nævnte Købstæder og Handelssteder og i Reykjavik,

B. Forsikring af $^2/_3$ af Brandskade paa Løsøre og paa Bygninger udenfor Reykjavik, der ikke kan forsikres efter A med Kommunens Deltagelse og heller ikke er forsikringspligtige i en af en Kommune oprettet Brandkasse.

§ 3.

I de i § 2 A. omhandlede Købstæder og Handelssteder skulle alle Bygninger, hvad enten de tilhøre private, Selskaber eller det offentlige, — med Undtagelse af de Landskassen tilhørende Bygninger, — være brandforsikrede i Islands Brandforsikringsselskab.

§ 4.

Paa de Steder, være sig Købstæder eller Handelssteder, hvor der i Henhold til § 3 er Brandforsikringspligt for Bygninger, er enhver berettiget til i Brandforsik-

Nr. 58. 22. nóvbr.

laginu allskonar lausafje, þar með taldar verzlunarvörur, og sömuleiðis skip og báta á landi eða í skipakví.

5. gr.

Eigendur húsa þeirra og lausafjár, sem fjelagið tryggir að $^5/_6$ hlutum samkvæmt 2. gr. A., skulu sjálfir bera ábyrgð á þeim $^1/_6$, sem fjelagið tekur ekki í ábyrgð, og er bannað að vátryggja þann hluta fyrir eldsvoða í nokkurri stofnun innan lands eða utan.

6. gr.

Fjelaginu er skylt að endurtryggja hjá öðrum brunabótafjelögum það sem einstakar vátryggingar, er fjelagið tekur að sjer, eru hærri en hjer segir:

A. með hluttöku sveitarfjelags í ábyrgðinni, trygging á húsi eða húsaþyrpingu í sameiginlegri brunahættu 10,000 kr. og lausafjártrygging 6,000 kr.

B. án hluttöku sveitarfjelags í ábyrgðinni, trygging á húseign 7,500 kr. og lausafjártrygging 4,500 kr.

Trygging með hluttöku sveitarfjelags í áhættunni.

7. gr.

Öll þau hús og allt lausafje, sem fjelagið tryggir, hvort er í Reykjavík eða í kaupstöðum þeim og verzlunarstöðum, er um ræðir í 2. gr. A., skal hlutaðeigandi sveitarfjelag ábyrgjast að $^1/_5$ hluta ábyrgðarinnar ($^1/_6$ hluta verðs), þó skal það engan þátt taka í þeim hluta ábyrgðarinnar, sem endurtryggður er, og þannig aldrei í meira en 10,000 kr. af hverri hústrygging og 6,000 kr. af hverri lausafjártrygging.

Hverju sveitarfjelagi skal færður til tekna hluti af iðgjaldinu að rjettri tiltölu við áhættu þess. Þenna hluta iðgjaldanna, ásamt vöxtum, skal fjelagið geyma og fara með sem iðgjaldasjóð, er sveitarfjelagið á, og ekki má af taka, nema til greiðslu þess, er á sveitarfjelagið kann að koma af brunabótum.

8. gr.

Ef brennur, greiðir fjelagið allar brunabæturnar. Það sem sveitarfjelagið á að greiða, skal, svo sem til vinnst, taka af inneign þess í iðgjaldasjóði, en hrökkvi inneignin ekki til, skal greiða það, er á vantar, af sveitarsjóði innan missiris.

9. gr.

Nú hafa brunabætur verið greiddar af sveitarsjóði samkvæmt 8. gr., og skal þá sveitarstjórn jafna þeim niður á sveitarbúa á allt að 15 árum, nema upphæðin sje svo lítil, að hana megi að áliti sveitarstjórnar greiða sem önnur gjöld sveitarsjóðs án endurgjalds.

Niðurjöfnuninni skal haga svo, að brunabótum fyrir hús sje jafnað niður á allar húseignir í kaupstaðnum eða verzlunarstaðnum að undanskildum húseignum landssjóðs, eptir verði bygginga, en brunabótum fyrir lausafje skal jafnað niður á alla þá, sem gjaldskyldir eru til sveitar, sem aukaútsvari eptir efnum og ástæðum.

Um öll atriði, er snerta niðurjöfnunina, getur hver gjaldandi leitað úrskurðar sýslunefndar eða bæjarstjórnar, og er sá úrskurður fullnaðarúrslit.

ringsselskabet at faa tegnet Forsikring paa al Slags Løsøre, derunder Handelsvarer, saa vel som paa Skibe og Baade, paa Land eller i Dok.

§ 5.

Ejerne af de Bygninger og Løsøre, som Brandforsikringsselskabet i Henhold til § 2 A. forsikrer for $^5/_6$ af Værdien, bærer selv Risikoen med Hensyn til den af Selskabet ikke overtagne $^1/_6$, og denne Del maa ikke forsikres noget andet Sted, hverken i Indlandet eller Udlandet.

§ 6.

Selskabet er pligtig til Genforsikring af de Beløb, hvormed de enkelte Forsikringer overskrider følgende Grænser:

A. med Kommunens Deltagelse i Ansvaret Forsikring af en Bygning eller et fælles Brandfare underkastet Bygningskompleks 10,000 Kr. og Løsøreforsikring 6,000 Kr.

B. uden Kommunens Deltagelse i Ansvaret 7,500 Kr. for en Bygning og 4,500 Kr. for en Løsøreforsikring.

Forsikring med Kommunens Deltagelse i Risikoen.

§ 7.

I alle Forsikringer af Bygninger saavel som af Løsøre, der tegnes i Selskabet i Reykjavik og i de i § 2 under A nævnte Købstæder og Handelssteder, skal vedkommende Kommune være Parthaver for $^1/_5$ af Forsikringen ($^1/_6$ af Værdien), dog ikke af den Del af Forsikringen som er genforsikret og saaledes i intet Tilfælde af mere end 10,000 Kr. af hver Bygningsforsikring og 6,000 Kr. af hver Løsøreforsikring.

Der godskrives hver enkelt af Kommunerne Andel i Præmien svarende til dens Andel i Risikoen. Denne Præmieandel med paaløbende Renter bliver af Selskabet at oplægge og forvalte som en Kommunen tilhørende Præmiefond, der kun maa angribes til Dækning af selve den paagældende Kommunes Forpligtelser til Betaling af Brandskade.

§ 8.

I Tilfælde af Brandskade udreder Selskabet forskudsvis hele Erstatningsbeløbet; Kommunens Andel i Erstatningen dækkes saa vidt ske kan af dens Andel i Præmiefonden; det overskydende Beløb skal inden et halvt Aars Forløb erstattes Selskabet af Kommunekassen.

§ 9.

Hvad en Kommune i Henhold til § 8 har maattet tilsvare, skal efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse paalignes Beboerne i Løbet af højst 15 Aar, medmindre Beløbet er saa ringe, at det efter Kommunalbestyrelsens Skøn kan afholdes som en anden Kommunens Kasse paahvilende Udbetaling uden Refusion.

Paaligningen skal ske efter det Princip, at Tab ved Brandskader paa Bygninger paalignes alle Husejendomme i Købstaden eller Handelsstedet, med Undtagelse af Landskassen tilhørende Bygninger, efter deres Bygningsværdi, mens Tab ved Brandskade paa Løsøre paalignes de til Kommunen skattepligtige som Ekstrabidrag efter Formue og Lejlighed.

Alle Paaligningen vedrørende Spørgsmaal kan af enhver bidragspligtig indankes for Sysselforstanderskabet eller Byraadet, hvis Afgørelse er endelig.

Nr. 58. 22. nóvbr.

Stjórnarráðið getur veitt samþykki sitt til þess, að brunabætur, er sveitarsjóður verður að greiða, endurgreiðist honum að öllu eða nokkru leyti af því fje. er annars ætti að greiða í iðgjaldasjóð sveitarfjelagsins.

Trygging án hluttöku sveitarfjelags í áhættunni.

10. gr.

Fjelagið getur tekið í brunabótaábyrgð hús og lausafje annarsstaðar en í kaupstöðum þeim og verzlunarstöðum, sem eptir framanskráðum reglum taka þátt í áhættunni. Slíka ábyrgð tekur fjelagið þó ekki að sjer, nema með því einu skilyrði, að einungis $^2/_3$ af skaðanum endurgjaldist, og að sá $^1/_3$ hluti, sem ekki verður endurgoldinn, ekki sje tryggður annarsstaðar.

11. gr.

Fjelagið má ekki, nema samþykki stjórnarráðsins komi til, taka í ábyrgð byggingar, er mundu vera tryggingarskyldar í brunabótasjóði eptir lögum 20. oktbr. 1905, ef stofnaður væri.

Almenn ákvæði.

12. gr.

Vátryggjendur í fjelaginu ábyrgjast, hver gagnvart öðrum, að fjelagið standi í skilum. Þó nær skuldbinding þessi að eins til eignar þeirrar, er vátryggð er í fjelaginu. Ábyrgðin skal ákveðin í hlutfalli við þann hluta eignarinnar, sem vátryggður er.

Skaðabóta má að eins krefjast af vátryggjendum í fjelaginu á þann hátt, að heimt sjeu inn aukaiðgjöld, er eigi sjeu hærri neitt ár, en helmingur hins árlega iðgjalds, er tiltekið er i brunabótaskírteininu.

13. gr.

Landssjóður ábyrgist með allt að 600,000 kr., að fjelagið uppfylli skyldur sínar. Geti fjelagið eigi af eigin ramleik borgað skaðabætur, er skylt er að greiða, leggur landssjóður til það, sem á vantar, þó aldrei meira, en áðurnefnda upphæð.

Ef fjelagið hefur orðið að leita aðstoðar landssjóðs til þess að greiða skaðabætur, skal styrkur sá, er það hefur þegið af landssjóði, að viðbættum 4 % í árlega vöxtu, endurgreiðast smátt og smátt, eptir því sem efni fjelagsins leyfa. Nú nemur fje það, er lagt hefur verið fram af landssjóði, að meðtöldum vöxtum, meiru en 50,000 kr., og skal þá fjelagið gjöra tryggjendum að greiða aukaiðgjöld, þannig, að það, sem fram yfir er 50,000 kr., endurgjaldist landssjóði á 10 árum í seinasta lagi, ef hægt er, en ávallt skal gæta ákvæða 12. gr. um stærð aukaiðgjaldsins.

Af ábyrgðarupphæð landssjóðs má þegar afhenda fjelaginu allt að 20,000 kr. sem starfsfje, en greiða skal af því 4% árlega. Endurborga skal þetta fje af gróða fjelagsins, þá er varasjóður nemur 20,000 kr.

Ministeriet kan give Samtykke til, at det af Kommunen udlagte Beløb helt eller delvis refunderes af de Beløb, som ellers vilde være at henlægge af Kommunen til Præmiefonden.

Forsikring uden Kommunens Deltagelse i Risikoen.

§ 10.

Selskabet kan overtage Brandforsikring af Bygninger og Løsøre udenfor de Købstæder og Handelssteder, som efter foranstaaende Bestemmelser deltage i Risikoen. Saadanne Forsikringer kunne dog alene overtages paa de Vilkaar, at kun $^2/_3$ af Brandskade erstattes og saaledes, at den $^1/_3$, som ikke erstattes, ikke maa være forsikret andetsteds.

§ 11.

Selskabet kan kun med Ministeriets Samtykke paatage sig Forsikring af Bygninger, som vilde være forsikringspligtige i en Brandkasse efter Lov 20. Oktober 1905, naar en saadan oprettedes.

Almindelige Bestemmelser.

§ 12.

Selskabets Interessenter ere gensidigt ansvarlige for de Selskabet paahvilende Forpligtelser — enhver dog kun med de af ham til Forsikring indtegnede Ejendele og saaledes, at Ansvaret bestemmes i Forhold til den Del af de indtegnede Genstandes Værdi, der er forsikret.

Ansvaret kan kun gøres gældende hos Interessenterne ved Opkrævning af Ekstrapræmier, hvis Størrelse ikke i noget enkelt Aar maa overstige Halvdelen af den ved Forsikringspolicen betingede aarlige Præmie.

§ 13.

Landskassen indestaar med et Beløb af indtil 600,000 Kr. for, at Selskabet opfylder sine Forpligtelser. Kan Selskabet ikke af egne Midler betale en pligtig Skadeserstatning, tilskydes det manglende af Landskassen, dog aldrig mere end fornævnte Beløb.

Hvis Selskabet til Udbetaling af Erstatninger har maattet gøre Brug af Landskassens Garanti, skal det modtagne med Tillæg af 4 pCt. aarlig Rente tilbagebetales, efterhaanden som Selskabets Status tillader det. Naar det saaledes modtagne Beløb med paaløbne Renter overstiger 50,000 Kr., skal Selskabet paalægge de forsikrede Ekstrapræmier, saaledes at det overskydende Beløb med Iagttagelse af den i § 12 fastsatte Grænse for Ekstrapræmiernes Størrelse saa vidt muligt kan være Landskassen tilbagebetalt senest i Løbet af 10 Aar.

Af Landskassens Garantisum kan straks udbetales Selskabet indtil 20,000 Kr. til Driftskapital, hvoraf svares aarlig 4 pCt. Rente; Tilbagebetaling af dette Beløb finder Sted af Selskabets Overskud, efter at der er henlagt 20,000 Kr. til en Reservefond.

Nr. 58. 22. nóvbr.

14. gr.

Að því er snertir lausafje, svo og húseignir aðrar en þær, sem vátryggingarskyldar eru samkvæmt, 3. gr., má ganga úr fjelaginu við áramót að undan genginni uppsögn með 3 mánaða fresti, og gegn því, að vátryggjandi greiði iðgjald sitt til þess tíma, er hann fer úr fjelaginu, og sinn hluta af skaðabótum þeim, er á hafa fallið áður, ef þær nema meiru en sjóður brunabótafjelagsins.

Áður en nokkurt hús sje tekið úr trygging fjelagsins, verður sá, er tryggingunа hefur fengið, að fá samþykki til þess frá öllum þeim, sem samkvæmt þinglesnu veðbrjefi, aðför eða kaupsamningi, eiga á einhvern hátt tilkall til hússins.

Enga byggingu má fella úr tryggingu fyrir þá sök, að iðgjald sje eigi greitt.

15. gr.

Fjelagið tekur eigi ábyrgð á tjóni, sem orsakast af jarðskjálpta eða ófriði, nje heldur á tjóni, sem af því leiðir, að vátryggjandi, kona hans eða nánustu erfingjar eru valdir að brunanum af ásettu ráði eða fyrir stórkostlegt hirðuleysi.

Fjelagið á auk þess rjett á að draga allt að fjórðung af brunabótunum, er vátryggjandi hefur út af eldsvoðanum verið dæmdur í sekt fyrir brot gegn brunamálalögunum, eða hann hefur gengizt undir það sjálfviljugur að greiða slíka sekt.

16. gr.

Tjón, sem eigi nemur meiru en 30 kr., verður eigi bætt, og sje það meira, skal draga þá upphæð frá brunabótunum. Ef sjerstaklega stendur á, má fjelagsstjórnin þó gjöra undantekning frá þessum ákvæðum.

Ákvæði greinar þessarar gilda ekki um tjón, er stafar af ráðstöfunum til þess að hindra útbreiðslu eldsvoða, sem þegar er upp kominn.

17. gr.

Skaðabætur má eigi greiða af hendi fyr en haldin hefur verið rjettarrannsókn út af brunanum; þó má fjelagsstjórnin gjöra undantekning frá þessu, er tjónið eigi nemur meiru en 500 kr.

18. gr.

Bætur fyrir tjón á húsum má að eins greiða til þess að byggja upp á sama stað eða gjöra við hús það, er brunnið hefur, sbr. þó 19. gr.

Við húsábyrgðir er fjelaginu skylt að tryggja það, áður en brunabæturnar eru greiddar, að þeim sje varið rjettilega.

Fjelagsstjórnin, ásamt sveitarstjórn, ef sveit er hluttaki, má veita undanþágu frá fyrsta lið þessarar greinar, þó svo að 15—20 % af brunabótaupphæðinni sje þá dregið frá, nema almannahagur heimti, að vikið sje frá þessum ákvæðum.

19. gr.

Þegar eignir þær, er tryggðar eru hjá fjelaginu, eru veðsettar, nær veðrjetturinn einnig til brunabótafjárins. Glati veðsetjandi rjetti sínum til brunabótanna, á veðhafi engu að síður heimting á greiðslu þeirra, svo sem með þarf til þess að borga kröfuskuld hans með eins árs vöxtum, ef annað veð eða aðrar eignir veðsetjanda hafa eigi hrokkið til.

§ 14.

Udtrædelse af Selskabet, for saa vidt angaar Løsøre samt Bygninger, der ikke ere forsikringspligtige i Henhold til § 3, kan finde Sted ved hvert Aars Udløb efter 3 Maaneders forudgaaet Opsigelse og imod, at den forsikrede betaler den indtil Udtrædelsen paaløbne Præmie og sin Andel i de indtil Udtrædelsen indløbne Skadeserstatninger, saafremt disses Beløb skulde overstige Brandforsikringens Fond.

Forinden nogen Bygning udslettes af Brandforsikringen, maa den forsikrede tilvejebringe Samtykke dertil fra alle, der ved tinglæste Pantebreve, Udlægsforretninger eller Købekontrakter ere interesserede i Bygningen.

Ingen Bygning maa udslettes af Brandforsikringen, fordi Præmien ikke er betalt.

§ 15.

Selskabet forsikrer ikke mod Skade foraarsaget ved Jordskælv eller Krigsbegivenheder, ejheller imod Skade, som hidrører fra, at den forsikrede, hans Ægtefælle eller nærmeste Arvinger forsætlig eller ved grov Uagtsomhed har foranlediget Branden.

Selskabet er derhos berettiget til at afkorte indtil en Fjerdedel af Erstatningen, naar den forsikrede i Anledning af den paagældende Ildebrand enten er blevet ikendt eller frivillig har erlagt en Mulkt efter Brandpolitilovgivningen.

§ 16.

Skade, som ikke overstiger 30 Kr., erstattes ikke, og ved større Skader afkortes dette Beløb i Erstatningssummen. Under særlige Omstændigheder kan Bestyrelsen dog gøre Undtagelse fra disse Bestemmelser.

Disse Regler gælder dog ikke om Skade foraarsaget ved Foranstaltninger til Begrænsning af allerede udbrudt Ildebrand.

§ 17.

Erstatning maa ikke udbetales forinden der er afholdt retsligt Forhør angaaende Branden; dog kan Bestyrelsen gøre Undtagelse, naar Skaden ikke andrager over 500 Kr.

§ 18.

Erstatning for Skade paa Bygninger maa alene udbetales til Genopførelsen paa samme Sted eller til Istandsættelse af den skadelidte Bygning, jfr. dog § 19.

Ved Bygningsassurance er Selskabet pligtig at sikre sig Erstatningssummens rette Anvendelse, inden denne udbetales.

Selskabets Bestyrelse i Forening med vedkommende Kommunalbestyrelse, hvis Kommunen er Parthaver, kan dispensere fra de i denne Paragrafs første Stykke bestemte Regler, men dog kun mod en Afkortning af 15—20 pCt. af Forsikringssummen, medmindre der foreligger en offentlig Interesse i Reglernes Fravigelse.

§ 19.

Naar de i Selskabet forsikrede Ejendele ere pantsatte, omfatter Panteretten ogsaa Forsikringssummen. Fortaber Pantsætteren sin Ret til denne, har Panthaveren ikke desmindre Krav paa dens Udbetaling saa vidt fornødent til Dækning af hans Fordring med 1 Aars Rente, hvis andet Pant eller Pantsætterens andre Midler have vist sig utilstrækkelige.

Nr. 58. 22. nóvbr.

20. gr.

Tryggingariðgjaldið hvílir á húseignum þeim, er tryggðar eru í fjelaginu, og gengur í 2 ár fyrir öllum öðrum skuldbindingum, er á þeim liggja, nema sköttum til landssjóðs.

Öll iðgjöld til fjelagsins og virðingargjöld má heimta með lögtaki.

Um það fje, sem sveitarstjórnir jafna niður samkvæmt 9. gr., fer sem um önnur sveitargjöld.

21. gr.

Eindagi á öllum iðgjöldum skal vera 15. október. Nú eru eignir vátryggðar á öðrum tíma, og skal þá ávallt fyrsta vátryggingartímabilið teljast til 15. október þess, er næstur kemur eptir að vátryggingin byrjar, nema vátryggt sje til skemmri tíma.

22. gr.

Í reglugjörð fjelagsins skulu sett nánari ákvæði um virðingar á eignum þeim, er tryggðar eru hjá fjelaginu, og á tjóni því, er á þeim kann að verða. Skylda má sveitarstjórnir til og hreppstjóra að veita fjelaginu aðstoð sína í því efni kauplaust.

Sveitarstjórnirnar í þeim sveitum, er þátt taka í áhættunni, eru yfirleitt skyldar til þess að gæta hags fjelagsins kauplaust. Enn fremur ber þeim að heimta inn iðgjöldin eptir nánari ákvæðum í reglugjörðinni.

Stjórn fjelagsins.

23. gr.

Fjelagið skal hafa heimili og varnarþing í Reykjavík, og stendur undir umsjón stjórnarráðsins. Fjelaginu stjórnar framkvæmdarstjóri, sem skipaður er af ráðherra Íslands. Fjelagið greiðir stjórnarkostnað, þar með talin laun framkvæmdarstjóra.

Þegar sameiginlegur brunabótasjóður er stofnaður eptir lögum 20. oktbr. 1905, skal hann hafa sömu stjórn sem brunabótafjelag Íslands og vera yfirleitt í samvinnu við það, þannig, að stjórnarkostnaðurinn skiptist milli þeirra eptir ákvæði stjórnarráðsins. Annars eru fjelagið og brunabótasjóðurinn reikningslega alveg óháð hvort öðru.

24. gr.

Áður en reglugjörð, flokkunarreglur, iðgjöld og tryggingarskilyrði eru sett, skal leita álits sveitarfjelaga þeirra, er hlut taka í ábyrgð. Þær sveitarstjórnir, er í hlut eiga, eiga rjett á að koma fram með tillögur um öll málefni fjelagsins, enda skal leita álits þeirra um öll málefni, er mjög eru mikilsverð, og þau atriði, er einkum koma þeim við.

25. gr.

Þegar fjelagið er orðið svo stórt, að ársiðgjöldin nema meiru en 75,000 kr., skal stjórnarráðið semja frumvarp til laga um breyting á stjórn þess í þá átt, að skipað sje fulltrúaráð til þess að gæta hags sveitarfjelaganna og vátryggjenda. Þegar fengnar eru umsagnir hlutaðeigandi sveitarstjórna, skal frumvarpið lagt fyrir alþingi.

§ 20.

Forsikringspræmien hviler paa de i Selskabet forsikrede Husejendomme med Fortrinsret i 2 Aar fremfor alle andre paa samme hvilende Forpligtelser undtagen Skatter til Landskassen.

Alle Selskabet tilkommende Præmier og Vurderingsgebyrer kunne inddrives ved Udpantning.

De Beløb, som efter § 6 paalignes af Kommunerne, følge Reglerne om Skatter til Kommunen.

§ 21.

Forfaldsdag for alle Præmier er 15. Oktober. For Forsikringer, der ere tegnede paa en anden Tid af Aaret, skal første Forsikringsperiode altid beregnes til næstpaafølgende 15. Oktober, med mindre Forsikringen er tegnet for en kortere Tid.

§ 22.

I Selskabets Vedtægter bliver at fastsætte nærmere Regler om Vurderinger af de til Forsikring indtegnede Ejendele og af stedfunden Skade; det kan i saa Henseende paalægges Kommunalbestyrelser og Repstyrere at bistaa Selskabet uden Vederlag.

Kommunalbestyrelserne i de Kommuner, som deltage i Selskabets Risiko, ere i det hele pligtige at varetage Selskabets Interesser uden Vederlag. De have ogsaa efter nærmere Bestemmelse i Vedtægterne at inkassere Præmierne.

Selskabets Bestyrelse.

§ 23.

Selskabet skal have Hjemsted og Værneting i Reykjavik og bestyres af en af Ministeriet ansat Forretningsfører under Tilsyn af Ministeriet. Administrationsudgifterne, derunder Løn til Forretningsføreren, betales af Selskabet.

Naar en fælles Brandkasse oprettes efter Lov 20. Oktober 1905, skal denne have fælles Administration med Islands Brandforsikringsselskab og i det hele samarbejde med dette, saaledes at Administrationsudgifter fordeles mellem dem efter Ministeriets Bestemmelse. I øvrigt er Selskabet og Brandkassen i regnskabsmæssig Henseende fuldt uafhængige af hinanden.

§ 24.

Forinden Vedtægter, Klassifikationstarif, Præmier og Policebetingelser endelig fastsættes, skal disse være forelagte Bestyrelserne for de deltagende Kommuner til Erklæring. De interesserede Kommunalbestyrelser have Ret til at fremsætte Indstillinger i alle Selskabets Anliggender, ligesom deres Erklæring skal indhentes i alle særlig betydningsfulde Anliggender og i Forhold, som særlig vedrøre dem.

§ 25.

Naar Selskabet har faaet et saadant Omfang, at Aarspræmierne andrager over 75,000 Kr., skal Ministeriet udarbejde Forslag til ændrede Regler om Administrationen gaaende ud paa Oprettelsen af et Repræsentantskab til Varetagelse af Kommunernes og de forsikredes Interesser; efter at de interesserede Kommunalbestyrelsers Erklæring om Forslaget er bleven indhentet, bliver det at forelægge Altinget.

Nr. 58. 22. nóvbr.

Um brunabótatrygging á eignum landssjóðs.

26. gr.

Á eignum landssjóðs — að undanteknum byggingum í Reykjavík — skal framvegis ekki fengin ábyrgð gegn eldsvoða. Í stað þess skal árlega leggja í tryggingarsjóð, er landssjóður á, svo mikið fje, að samsvari því, er hann mundi eiga að greiða í Brunabótafjelagi Íslands.

Stjórn brunabótasjóðs landssjóðs skal falin brunabótafjelagi Íslands; fyrir það má veita fjelaginu þóknun, er stjórnarráðið ákveður. Að öðru leyti er enginn fjelagsskapur með brunabótafjelaginu og brunabótasjóði landssjóðs; ef síðastnefndur sjóður með vöxtum hrekkur eigi til þess að greiða tjón af eldsvoða á eignum landssjóðs, þá verður landssjóður að bera skaðann að öðru leyti.

Stjórnarráðið setur nánari reglur um þetta atriði.

Reikningar, snertandi brunabótasjóð landssjóðs, skulu árlega fylgja landsreikningnum og skulu yfirskoðunarmenn landsreikninganna einnig yfirfara þá.

Um það, hvenær fjelagið taki til starfa.

27. gr.

Landsstjórnin sjer um, að lög þessi komi til framkvæmda og brunabótafjelag það, er ræðir um í lögunum, taki til starfa svo fljótt, sem verða má.

28. gr.

Brjóti vátryggjandi móti lögum þessum eða reglum þeim og skilyrðum, sem sett eru samkvæmt þeim, varðar það rjettarmissi til brunabóta eptir málavöxtum, svo sem reglugjörð nánar til tekur.

Í reglugjörð má ákveða sektir fyrir brot á ákvæðum hennar, 5—500 kr., er renni í sjóð þann, sem brotið er við.

29. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Om Brandforsikring af Landskassens Ejendele.

§ 26.

Landskassens Ejendele — bortset fra Bygninger i Reykjavik — skulle fremtidig ikke brandforsikres. I Stedet derfor bliver aarlig at henlægge til en Landskassen tilhørende Forsikringsfond Beløb svarende til de Præmier, som bemeldte Kasse som Interessent i Islands Brandforsikringsselskab vilde have at erlægge.

Bestyrelsen af Landskassens Brandforsikringsfond overtages af Islands Brandforsikringsselskab; for Administrationen kan tillægges Selskabet et af Ministeriet bestemt Vederlag. I øvrigt er der ikke noget Fællesskab mellem Selskabet og Landskassens Brandforsikringsfond; for saa vidt sidstnævnte Fond med de paaløbne Renter ikke er tilstrækkelig til Dækning af Brandskade paa Landskassens Ejendele, bliver Tabet i øvrigt at bære af Landskassen.

Ministeriet træffer de nærmere Bestemmelser om Ordningen af fornævnte Forhold.

Regnskab vedrørende Landskassens Brandforsikringsfond skal aarlig følge Landsregnskabet og revideres af Altingets Revisorer.

Om Virksomhedens Paabegyndelse.

§ 27.

Regeringen drager Omsorg for, at nærværende Lov og det deri omhandlede Brandforsikringsselskab træder i Virksomhed, saa snart ske kan.

§ 28.

Overtrædelse fra den forsikredes Side af nærværende Lov, eller af de i Henhold til samme fastsatte Regler og Betingelser medfører efter Omstændighederne Tab af Ret til Skadeserstatning efter Regulativets nærmere Bestemmelse.

I Regulativet kan der fastsættes Bøder, 5—500 Kr., for Overtrædelse af sammes Bestemmelser. Bøderne tilfalde den Kasse, Overtrædelsen gaar ud over.

§ 29.

Sager angaaende Overtrædelse af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 59.
22.
nóvbr.

Lög

um

fræðslu barna.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. kafli.

Um fræðsluskyldu.

1. gr.

Fræðslu barna til fullnaðs 10 ára aldurs skulu heimilin annast sjálf og kosta, nema þar sem öðruvísi er ákveðið með skólareglugjörð (6. gr.). Skal hvert barn 10 ára að aldri vera orðið nokkurn veginn læst og skrifandi, ef það er til þess hæft. Komist skólanefnd eða fræðslunefnd að raun um, að börn á einhverju heimili njóti eigi fullnægjandi fræðslu í þessum greinum, annaðhvort fyrir hirðuleysi eða mótþróa húsbænda, ber henni að gjöra ráðstöfun til, að börnunum verði komið fyrir annarsstaðar, þar sem þau fái nauðsynlega tilsögn. Kostnaðinn, sem af þessu leiðir, eru aðstandendur barnsins skyldir að greiða, en borga má hann fyrirfram úr sveitarsjóði. Kostnað þennan má taka lögtaki.

2. gr.

Hvert barn, sem er fullra 14 ára, á að hafa lært.:

1. að lesa móðurmálið skýrt og áheyrilega og geta sagt munnlega frá því, er það les; það skal og geta gjört skriflega grein fyrir efni, sem það þekkir vel, nokkurn veginn ritvillulaust og mállýtalaust; það skal vita nokkuð um merkustu menn vora, einkum þá, er lifað hafa á síðustu öldum, og kunna utanbókar nokkur íslenzk kvæði, helst ættjarðarljóð og söguleg kvæði, og geta skýrt rjett frá efni þeirra í óbundnu máli.
2. að skrifa læsilega og hreinlega snarhönd.
3. í kristnum fræðum það, sem heimtað er eða heimtað kann að verða, að börnin kunni í þeirri grein til fermingar.
4. fjórar höfuðgreinar reiknings með heilum tölum og brotum og geta notað þær til þess að leysa úr auðveldum dæmum, sem koma fyrir í daglegu lífi, meðal annars til þess að reikna flatarmál og rúmmál einföldustu hluta; það skal og vera leikið í því, að reikna með lágum tölum í huganum.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Børns Undervisning.

Nr. 59.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Afsnit.

Om Undervisningspligt.

§ 1.

Børns Oplæring indtil 10 Aars Alderen besørges og bekostes af Hjemmene, undtagen hvor anderledes maatte blive bestemt ved et Skolereglement (§ 6). Ethvert 10 Aar gammelt Barn bør nogenlunde kunne læse og skrive, saafremt det har Evne dertil. Kommer det til en Skole- eller Undervisningskommissions Kundskab, at Børn i et Hjem ikke faa fyldestgørende Undervisning paa Grund af Husbondens Forsømmelighed eller Modvillighed, bør den træffe Foranstaltninger til, at Børnene anbringes andetsteds, hvor de erholde fornøden Undervisning. De heraf følgende Omkostninger ere Barnets Forsørgere pligtige at betale, men de kunne foreskydes af Kommunekassen. Omkostningerne kunne inddrives ved Udpantning.

§ 2.

Ethvert Barn, som har fyldt 14 Aar, bør have lært:

1) at læse sit Modersmaal tydelig og forstaaelig og kunne mundtlig fortælle hvad det læser; det skal ogsaa kunne skriftlig fremstille et Emne, som det godt kender, nogenlunde frit for ortografiske og sproglige Fejl; det skal vide noget om vore mest fremragende Mænd, navnlig dem som have levet i de sidste Aarhundreder, og kunne udenad nogle islandske Digte, navnlig fædrelandske og historiske Digte, og kunne tydelig forklare deres Indhold i ubunden Stil;
2) at skrive en læselig og ordentlig latinsk Skrift;
3) i Kristendommen de Kundskaber, som forlanges eller maatte blive forlangt til Konfirmationen;
4) i Regning fire Species i hele Tal og Brøk og at kunne anvende dem til at løse lette i det daglige Liv forekommende Opgaver, blandt andet til at udregne simple Legemers plane og kubiske Indhold; det skal ogsaa have Færdighed i at regne i Tankerne med lave Tal;

Nr. 59. 22. nóvbr.

5. að nota landabrjef; það skal og hafa nokkra þekking á náttúru Íslands og atvinnuvegum þjóðar vorrar, þekkja legu helstu landa í Norðurálfunni og vita hvernig álfur liggja á hnettinum.
6. nokkur einföld sönglög, einkum við íslenzk ættjarðarljóð.

3. gr.

Auk þeirrar fræðslu, sem 2. gr. ræðir um, skulu þau börn, 10—14 ára að aldri, er sótt geta fasta skóla, öðlast þá fræðslu í landafræði, sögu Íslands, náttúrufræði og öðrum greinum, sem fyrirskipuð kann að verða með reglugjörðum skólanna.

Sleppa má kristindómsfræðslu í farskólum og föstum skólum, ef fræðslunefnd eða skólanefnd telur það heppilegt.

II. kafli.

Um hjeraðaskipting sem undirstöðu barnafræðslu.

4. gr.

Hver kaupstaður er skólahjerað út af fyrir sig, sömuleiðis hvert það kauptún eða þorp, sem er hreppsfjelag út af fyrir sig eptir 4. gr. sveitarstjórnarlaganna 10. nóv. 1905, enn fremur hver sá hreppur, er setur á stofn hjá sjer fastan skóla, hvort heldur heimangönguskóla eða heimavistaskóla eða hvorttveggja í einu, þannig lagaðan, að hann veiti hverju barni í hreppnum, sem er á skólaaldri (10—14 ára), að minnsta kosti 6 mánaða fræðslu á ári.

Stjórnarráð Íslands getur og veitt þorpi eða hverfi, sem er partur af hreppsfjelagi, leyfi til að stofna skólahjerað fyrir sig, ef þar er settur á stofn fastur skóli, er veiti hverju barni þorpsins eða hverfisins á skólaaldri minnst 6 mánaða fræðslu á ári. Þó skal leyfi þetta ávalt bundið því skilyrði, að þeim parti hreppsins, sem lendir utan skólahjeraðsins, sje heimilt að nota skólann gegn því, að taka tiltölulegan þátt í skólakostnaði, með því að koma börnum fyrir í grennd við hann, svo að þau geti gengið þaðan daglega í skólann, eða með því að setja heimavistir í samband við hann, og að ef þetta leiðir til þess, að öll börn hreppsfjelagsins á skólaaldri njóti fræðslu í skólanum minnst 6 mánuði á ári, þá skuli allur hreppurinn vera eitt skólahjerað.

Skólanefnd hefur á hendi stjórn fræðslumála í skólahjeraði hverju undir umsjón og yfirstjórn stjórnarráðsins (sbr. VII. og VIII. kafla).

5. gr.

Hver sá hreppur, sem ekki er skólahjerað, er fræðsluhjerað út af fyrir sig.

Ef skólahjerað er sett á stofn innanhrepps (sbr. 4. gr.), er sá hluti hreppsins, sem lendir utan takmarka skólahjeraðsins, fræðsluhjerað út af fyrir sig.

Heimilt er fræðsluhjeruðum, tveimur eða fleiri, að ganga saman í eitt fræðsluhjerað með leyfi stjórnarráðsins.

Fræðslunefnd stjórnar fræðslumálum í hverju fræðsluhjeraði undir umsjón og yfirstjórn stjórnarráðsins (sbr. VII. og VIII. kafla).

5) at benytte Landkort; det skal ogsaa have noget Kendskab til Islands Natur og vort Folks Næringsveje, kende de vigtigste europæiske Landes Beliggenhed og Verdensdelenes Beliggenhed paa Jordkloden;
6) nogle simple Melodier, navnlig til islandske Fædrelandssange.

§ 3.

Foruden de i § 2 ommeldte Kundskaber skulle de 10—14 Aar gamle Børn, som kunne besøge faste Skoler, erhverve sig de Kundskaber i Geografi, Islands Historie, Naturhistorie og andre Lærefag, som maatte blive forordnede i Skolernes Reglementer. Undervisning i Kristendom kan bortfalde saavel i Omgangs- som faste Skoler, naar Undervisnings- eller Skolekommissionen finder det hensigtsmæssigt.

II. Afsnit.

Om Distrikts-Inddeling som Basis for Børneundervisningen.

§ 4.

Enhver Købstad udgør et særskilt Skoledistrikt, ligeledes ethvert Handelssted eller Landsby, som i Henhold til Lov om Landkommunernes Styrelse af 10. Novbr. 1905 § 4 udgør en særskilt Repskommune, endvidere enhver Rep, hvori der oprettes en fast Skole, Besøgs- eller Alumneskole eller begge Dele i Forening, og som er indrettet saaledes, at ethvert Barn i Reppen i Skolealderen (10—14 Aar) i samme nyder Undervisning i mindst 6 Maaneder hvert Aar.

Islands Ministerium kan ogsaa meddele en Landsby eller Bygd, der er en Del af en Repskommune, Ret til at indrette et særskilt Skoledistrikt, naar der oprettes en fast Skole sammesteds, hvori ethvert Barn i Landsbyen eller Distriktet i Skolealderen nyder Undervisning i mindst 6 Maaneder aarlig. Retten hertil skal dog altid betinges af, at den øvrige Del af Reppen har Adgang til at benytte Skolen mod forholdsvis Deltagelse i Omkostningerne, saaledes at den anbringer Børnene i en saadan Nærhed af Skolen, at de daglig kunne besøge den, eller indretter Alumnepladser i Forbindelse med Skolen, samt at, hvis dette fører til, at samtlige Børn i Reps-Kommunen i Skolealderen nyde Undervisning i Skolen i mindst 6 Maaneder af Aaret, hele Reppen da skal udgøre et Skoledistrikt.

En Skolekommission forestaar Undervisningsvæsenet i hvert Skoledistrikt under Tilsyn og Overledelse af Ministeriet (jfr. VII. og VIII. Afsnit).

§ 5.

Enhver Rep, der ikke er et Skoledistrikt, udgør et særskilt Undervisningsdistrikt.

Naar der i en Del af en Rep er oprettet et Skoledistrikt (jfr. § 4) udgør den øvrige Del af Reppen et særskilt Undervisningsdistrikt.

Med Ministeriets Samtykke kan to eller flere Undervisningsdistrikter slutte sig sammen i et fælles Undervisningsdistrikt.

En Undervisningskommission forestaar Undervisningsvæsenet i hvert Undervisningsdistrikt under Tilsyn og Overledelse af Ministeriet (jfr. VII. og VIII. Afsnit).

Nr. 59. 22. nóvbr.

III. kafli.

Um skólahald í skólahjeruðum.

6. gr.

Í hverju skólahjeraði skal vera fastur skóli, heimangönguskóli eða heimavistaskóli eða hvorttveggja saman. Reglugjörð um fyrirkomulag og hollustuhætti skólans skal samin af skólanefnd og liggur undir samþykki yfirstjórnar fræðslumála. Skulu foreldrar og þeir aðrir í skólahjeraðinu, er hafa börn á skólaaldri til framfærslu, skyldir til að senda börn sín í skólann og láta þau njóta þar kennslu hinn lögskipaða námstíma, nema skólanefnd hjeraðsins veiti undanþágu, en það gjörir hún því að eins, að hún álíti, að fræðsla sú, er barnið fær utan skólans, verði jafngild þeirri fræðslu, sem skólinn veitir. Umsóknir um slíkar undanþágur skulu vera komnar til skólanefndar á þeim tíma, er hún sjálf ákveður og auglýsir í lok skólaárs ár hvert.

Nú óhlýðnast foreldrar eða þeir aðrir, sem barn hafa til framfærslu, ákvæðum þessum án gildra ástæðna, og varðar það 1—25 kr. sekt eptir úrskurði lögreglustjóra í brjefi til skólanefndar. Sektin rennur í sveitarsjóð (bæjarsjóð).

Árlegur námstími skal vera að minnsta kosti 6 mánuðir. Þó getur yfirstjórn fræðslumála veitt leyfi til að stytta þennan námstíma um einn mánuð, sje það gjört til þess að nota skólann til kennslu barna 8—10 ára að aldri, að minnsta kosti 2 mánuði haust eða vor, samkvæmt reglugjörð, er yfirstjórnin samþykkir. Yfirstjórnin getur og veitt skólahjeruðum heimild til að skipa fyrir um skólaskyldu fyrir börn, sem eru yngri en 10 ára, þó ekki yngri en 7 ára fullra.

7. gr.

Í þeim skólum, sem taldir eru í 6. gr., veitist kennslan ókeypis og greiðist skólakostnaður úr sveitarsjóði (bæjarsjóði). Í þeim skólahjeruðum, sem að eins ná yfir part af hreppi (sbr. 4. gr.), skal hreppsnefnd jafna skólakostnaði sjerstaklega niður á gjaldendur hjeraðsins og þá aðra gjaldendur, er hafa notað skólann (sbr. 4. gr.), í rjettri tiltölu við sveitarútsvar þeirra til annara þarfa hreppsins.

IV. kafli.

Um fyrirkomulag barnafræðslu í fræðsluhjeruðum og um fræðslusamþykktir.

8. gr.

Hin sameiginlega barnafræðsla, eða eptirlit með heimafræðslu barna, sem veitt er eða veitt verður í fræðsluhjeruðum, veitist ókeypis, og greiðist hinn sameiginlegi kostnaður, svo sem til farskóla, eptirlits með heimafræðslu o. s. frv., úr sveitarsjóði. Í þeim fræðsluhjeruðum, sem að eins ná yfir part af hreppi (sbr. 5. gr.), skal hreppsnefnd jafna fræðslukostnaðinum sjerstaklega niður á gjaldendur fræðsluhjeraðsins í rjettri tiltölu við sveitarútsvar þeirra til annara þarfa hreppsins. Undanþegnir þessari aukaniðurjöfnun eru þó þeir gjaldendur fræðsluhjeraðsins, sem nota hinn fasta skóla skólahjeraðsins og gjalda til hans eptir 7. gr.

III. Afsnit.

Om Skolehold i Skoledistrikterne.

§ 6.

I ethvert Skoledistrikt skal der være en fast Skole, Besøgs- eller Alumneskole, eller begge Dele i Forening. Et Reglement om Skolens Indretning og de sanitære Forhold ved samme affattes af Skolekommissionen og stadfæstes af Overbestyrelsen for Undervisningssager. Forældre og andre, som have Børn i Skolealderen til Forsørgelse, ere pligtige til at lade dem gaa i Skolen og nyde Undervisning sammesteds i den lovbefalede Undervisningstid, med mindre Distriktets Skolekommission fritager dem derfor, hvilket den kan gøre, naar den antager, at den Undervisning, som Barnet nyder uden for Skolen, bliver lige saa frugtbringende som den af Skolen meddelte Undervisning. Ansøgninger om saadanne Fritagelser skulle være indkomne til Skolekommissionen til den af den selv fastsatte, aarlig ved Skoleaarets Udgang bekendtgjorte Tid.

Hvis Forældre eller andre, som have Børn til Forsørgelse, overtræde disse Bestemmelser uden gyldig Grund, ifalde de en Bøde fra 1—25 Kr. efter Politimesterens Bestemmelse i en Skrivelse til Skolekommissionen. Bøden tilflyder Kommunekassen.

Den aarlige Undervisningstid bør være mindst 6 Maaneder. Dog kan Overbestyrelsen for Undervisningssager tillade denne Undervisningstids Forkortelse med en Maaned, saafremt det gøres for at Skolen kan benyttes til Undervisning af Børn i 8—10 Aars Alderen, mindst to Maaneder om Efteraaret eller Foraaret, overensstemmende med et af Overbestyrelsen stadfæstet Reglement. Overbestyrelsen kan ogsaa bemyndige Skoledirektionen til at foreskrive Skolepligt for Børn under 10, men dog ikke under 7 Aars Alder.

§ 7.

I de i § 6 omhandlede Skoler meddeles Undervisningen uden Betaling, og Udgifterne til Skolen afholdes af Kommunekassen. I de Skoledistrikter, der kun omfatte en Del af en Rep (jfr. § 4) ligner Repsforstanderskabet Udgifterne til Skolen særskilt paa Distriktets skattepligtige og de øvrige skattepligtige, der have benyttet samme, i rigtigt Forhold til deres Bidrag til Reppens øvrige Fornødenheder.

IV. Afsnit.

Om Indretningen af Børneundervisningen i Undervisningsdistrikter og om Undervisningsvedtægter.

§ 8.

Den fælles Børneundervisning og Tilsynet med Hjemme-Undervisning af Børn, som er eller bliver ydet i Undervisningsdistrikter, meddeles uden Betaling. De fælles Udgifter, saasom til Omgangsskoler, Tilsyn med Hjemmeundervisning m. v. betales af Kommunekassen. I de Undervisningsdistrikter, der kun udgøre en Del af en Rep (jfr. § 5), skal Repsforstanderskabet ligne Undervisningsudgifterne særskilt paa Distriktets skattepligtige i rigtigt Forhold til deres Bidrag til Reppens øvrige Fornødenheder. Fritagne for denne Ekstrapaaligning ere dog de af Distriktets skattepligtige, der benytte Skoledistriktets faste Skole og betale til den efter § 7.

Nr. 59. 22. nóvbr.

9. gr.

Fræðslunefnd stofnar til fræðslusamþykktar fyrir það fræðsluhjerað, er hún er skipuð fyrir, á þann hátt, er segir í 10.—14. gr. þessara laga.

10. gr.

Þegar fræðslunefnd hefur komið sjer saman um frumvarp til fræðslusamþykktar fyrir fræðsluhjeraðið, skal hún kveðja til fundar alla þá menn, er þar búa og atkvæðisrjett hafa í sveitamálum.

Fræðslunefnd kveður á um fundarstað og fundardag með nægum fyrirvara, og skal formaður fræðslunefndar vera fundarstjóri, eða sá annar af fræðslunefndarmönnum, er fræðslunefnd kýs til þess. Þá er fundur lögmætur, er helmingur allra atkvæðisbærra manna á því svæði, sem samþykktin skal ná til, eru á fundi.

11. gr.

Fræðslunefnd leggur fyrir fundinn frumvarp til samþykktar þeirrar, er hún vill koma á, og ber það undir álit og atkvæði fundarins. Til þess að frumvarpið verði samþykkt, þarf meiri hluta atkvæða þeirra, er á fundi eru. Breytingartillögur við frumvarp fræðslunefndar geta því að eins komið til atkvæða, að meiri hluti fræðslunefndar samþykki þær. Þegar frumvarpið er þannig samþykkt, sendir fræðslunefnd það yfirstjórn fræðslumála til staðfestingar.

12. gr.

Nú virðist yfirstjórn fræðslumála, að fyrirmæli fræðslusamþykktar gangi of nærri frelsi manna eða komi á einhvern hátt í bága við lög eða grundvallarreglur laga, og synjar hún þá um staðfesting, en skýra skal hún um leið fræðslunefnd frá ástæðum fyrir neituninni. Að öðrum kosti staðfestir yfirstjórnin fræðslusamþykktina, skipar fyrir um birting hennar og ákveður, hvenær hún öðlast gildi, og er samþykktin upp frá því skuldbindandi fyrir alla þá, sem búa innan takmarka þess svæðis, er samþykktin nær yfir.

13. gr.

Í fræðslusamþykkt má ákveða um farskólahald, eptirlit með heimafræðslu, ráðning kennara, laun þeirra, kennslutíma, nauðsynlegar kennslubækur og kennsluáhöld, og yfir höfuð allt, sem að fræðslunni lýtur.

Í fræðslusamþykkt má og setja ákvæði um, að öll börn á skólaaldri skuli skyld að taka þátt í þeirri sameiginlegri barnafræðslu, er fræðsluhjeraðið veitir. Þó skulu börn vera undanþegin þessari skyldu, ef heimilisfeður þeirra færa sönnur á, að þau njóti fullnægjandi heimafræðslu. Um undanþágur úrskurðar fræðslunefnd.

14. gr.

Brot mót löggiltri fræðslusamþykkt varðar sektum frá 1—25 kr. eptir úrskurði lögreglustjóra í brjefi til fræðslunefndar. Sektirnar renna í sveitarsjóð þar sem brotið er framið.

15. gr.

Fræðslusamþykktir skulu samdar og samþykktar í hverju fræðsluhjeraði eigi síðar en svo, að þær geti legið fyrir yfirstjórn fræðslumála til staðfestingar 1. jan. 1910,

§ 9.

Undervisningskommissionen foranstalter paa den i denne Lovs §§ 10—14 angivne Maade tilvejebragt en Undervisningsvedtægt for det af Kommissionen foreslaaede Undervisningsdistrikt.

§ 10.

Naar Undervisningskommissionen er bleven enig om Forslag til en Undervisningsvedtægt for Undervisningsdistriktet, har den at indkalde til Møde samtlige Beboere af Distriktet, der ere stemmeberettigede i kommunale Sager.

Kommissionen bestemmer Stedet og Dagen for Mødet med tilstrækkeligt Varsel. Forhandlingerne ledes af Kommissionens Formand eller efter dens Bestemmelse af et andet af dens Medlemmer. Mødet er beslutningsdygtigt, naar mindst Halvdelen af de stemmeberettigede i det Distrikt, Vedtægten skal omfatte, er til Stede.

§ 11.

Undervisningskommissionen forelægger Mødet til Erklæring og Afstemning Forslag til den Vedtægt, den vil have oprettet. Til Vedtagelsen af Forslaget udfordres Flertallet af de mødtes Stemmer. Ændringsforslag til Kommissionens Forslag kan kun komme til Afstemning, naar de bifaldes af Kommissionens Flertal. Naar Forslaget saaledes er vedtaget, indsender Kommissionen det til Overbestyrelsen for Undervisningssager til Stadfæstelse.

§ 12.

Naar Overbestyrelsen for Undervisningssager finder, at en Undervisningsvedtægts Bestemmelser træde den personlige Frihed for nær eller komme i Strid med Lovene eller Lovenes Grundsætninger, nægter den at stadfæste Vedtægten og meddeler samtidig Undervisningskommissionen Grundene for Afslaget. I modsat Fald stadfæster Overbestyrelsen Undervisningsvedtægten, foranstalter den bekendtgjort samt bestemmer, naar den skal træde i Kraft, hvorefter den er forbindende for alle, der bo inden for Grænserne for dens Omraade.

§ 13.

I en Undervisningsvedtægt kan der tages Bestemmelse om Omgangsskolehold, Tilsyn med Hjemmeundervisning, Antagelse af Lærere, disses Løn, Undervisningstimer, de fornødne Lærebøger og Undervisningsapparater og overhovedet om Alt Undervisningen vedrørende.

I Vedtægten kan der ogsaa tages Bestemmelse om, at alle Børn i Skolealderen skulle være pligtige til Deltagelse i den fælles Børneundervisning, som Undervisningsdistriktet yder. Fritagne for denne Pligt ere dog Børn, hvis Familiefædre godtgør, at de nyde en tilfredsstillende Hjemmeundervisning. Undervisningskommissionen tager Bestemmelse om en saadan Fritagelse.

§ 14.

Overtrædelse af en stadfæstet Undervisningsvedtægt medfører Straf af Bøder fra 1—25 Kr. efter Politimesterens Bestemmelse i en Skrivelse til Undervisningskommissionen. Bøderne tilfalde vedkommende Kommunekasse.

§ 15.

Undervisningsvedtægter skulle i hvert Undervisningsdistrikt være udfærdigede og vedtagne saa betids, at de kan forelægges Overbestyrelsen for Undervisningssager

Nr. 59. 22. nóvbr.

ella er hjeraðið frá byrjun næsta skólaárs skylt til annaðhvort að halda uppi farskóla þannig löguðum, að hvert barn á skólaaldri geti fengið að minnsta kosti 2 mánaða fræðslu á ári, eða, ef fræðslunefnd kýs það heldur, að ráða kennara, einn eða fleiri eptir þörfum, til eptirlits með heimafræðslu. Ef fræðslunefnd kýs heldur að halda uppi farskóla, skulu foreldrar og þeir aðrir, er hafa börn á skólaaldri til framfærslu, skyldir til að láta þau njóta farkennslunnar, og gilda um undanþágur frá farskólaskyldunni og brot gegn henni, sömu reglur og settar eru, að því er skólahjeruð snertir, í 6. gr., um samskonar efni, með þeirri einni breytingu, að fræðslunefnd kemur í stað skólanefndar.

V. kafli.

Um próf.

16. gr.

Próf skal halda árlega um kunnáttu barna í hverju skólahjeraði og fræðsluhjeraði. Í skólahjeruðum heldur skólakennarinn (eða skólakennararnir) prófið, í fræðsluhjeruðum sá maður, sem þar er ráðinn til farkennslu eða til eptirlits með heimafræðslu, eða, ef slíks manns er ekki kostur, þá einhver hæfur maður, er fræðslunefnd ræður til þess. Við próf skal jafnan vera prófdómandi skipaður af yfirstjórn fræðslumála. Fær hann allt að 4 kr. í dagpeninga, er greiðast úr landssjóði. Börn þau, sem lokið hafa lögskipuðu námi, geta fengið vottorð um kunnáttu sína og þroska undirritað af kennara eða þeim, sem prófið heldur, og prófdómanda. Að loknu prófi skal prófdómandi senda skólanefnd eða fræðslunefnd álit sitt skriflegt um það, hversu barnafræðslunni er háttað í hjeraðinu, en hún sendir það yfirstjórn fræðslumála.

Próf skal haldið að vorinu og ákveður prófdómandi stað og tíma í samráði við skólanefnd eða fræðslunefnd.

Til prófs skulu koma öll börn, sem eru 10 ára að aldri og allt að fullra 14 ára.

Nú kemur barn á þessum aldri ekki til prófs, án gildra forfalla, og sætir þá sá, er barnið hefur til framfærslu, sektum frá 2 til 20 kr., eptir úrskurði lögreglustjóra í brjefi til skólanefndar eða fræðslunefndar. Sektin rennur í sveitarsjóð.

17. gr.

Reynist barn, sem er yngra en 14 ára, svo vankunnandi, að sterkar líkur sjeu til, að það nái eigi lögskipaðri kunnáttu, áður en það er 14 ára fullra, ber skólanefnd eða fræðslunefnd að gjöra ráðstafanir til, að lögð sje við það meiri rækt en áður, og má hún, ef nauðsyn ber til, kaupa því sjerstaka kennslu á kostnað þess, er barnið hefur til framfærslu, samkvæmt því sem segir í 1. gr.

18. gr.

Barni, sem er fullra 14 ára og hefur eigi fengið hina lögskipuðu kunnáttu, ber skólanefnd eða fræðslunefnd að sjá fyrir nægilegri tilsögn á sama hátt og segir í 17. gr., og er því skylt að koma árlega til prófs, unz það stenzt prófið eða er fullra 16 ára.

til Stadfæstelse den 1. Jan. 1910; i modsat Fald er Distriktet fra Begyndelsen af næste Skoleaar pligtigt til e n t e n at opretholde en saaledes indrettet Omgangsskole at ethvert Barn i Skolealderen kan erholde mindst 2 Maaneders Undervisning om Aaret, e l l e r, naar Undervisningskommissionen foretrækker det, til at antage en eller flere Lærere efter Behov, til at føre Tilsyn med Hjemmeundervisningen. Hvis Kommissionen foretrækker en Omgangsskole, skulle Forældre og andre, der have Børn i Skolealderen til Forsørgelse, være pligtige til at lade dem nyde Omgangsundervisningen. Angaaende Fritagelse for Omgangsskolepligten og Overtrædelse af samme gælder de samme Bestemmelser, som i § 6 ere foreskrevne om lignende Forhold for saa vidt angaar Skoledistrikter, kun med den Forskel at Undervisningskommissionen træder i Stedet for Skolekommissionen.

V. Afsnit.

O m P r ø v e r.

§ 16.

I ethvert Skole- eller Undervisningsdistrikt skal der aarlig afholdes en Prøve angaaende Børnenes Kundskaber. I Skoledistrikterne holdes Prøven af Skolelæreren (eller Skolelærerne); i Undervisningsdistrikterne holdes den af den til Omgangsundervisning eller Tilsyn med Hjemmeundervisning antagne Lærer, eller, hvis en saadan ikke haves, af en anden dertil som kvalificeret af Kommissionen antagen Person. Prøverne overværes altid af en af Overbestyrelsen for Undervisningssagerne antagen Censor. Denne oppebærer indtil 4 Kr. i Dagpenge, der udredes af Landskassen. Efter afsluttet lovbefalet Undervisning kunne Børnene erholde Attest vedrørende deres Kundskaber og Modenhed, underskreven af den Lærer, der afholder Prøven, samt af Censor. Efter afholdt Prøve skal Censor tilstille Skole- eller Undervisningskommissionen en skriftlig Udtalelse angaaende Indretningen af Distriktets Børneundervisning, hvilken Erklæring derefter af Kommissionen indsendes til Overbestyrelsen for Undervisningssager.

Prøven skal afholdes om Foraaret paa det Sted og til den Tid, som af Censor i Samraad med Skole- eller Undervisningskommissionen dertil fastsættes.

Til Prøven skulle alle Børn i Alderen fra 10 til fyldte 14 Aar møde.

Kommer et Barn i denne Alder ikke til Prøven uden gyldigt Forfald, ifalder den, som har Barnet til Forsørgelse, en Bøde af 2—20 Kr. efter Politimesterens Resolution i en Skrivelse til Skole- eller Undervisningskommissionen. Bøden tilflyder Kommunekassen.

§ 17.

Viser et Barn under 14 Aar saa mangelfulde Kundskaber, at der er stor Sandsynlighed for, at det ikke erhverver de lovbefalede Kundskaber inden dets fyldte 14. Aar, bør Skole- eller Undervisningskommissionen træffe Foranstaltning til, at der drages større Omhu for dets Oplæring end tidligere, hvorhos den om fornødent kan foranstalte særlig Undervisning for Barnet paa dens Bekostning, som har det til Forsørgelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 1.

§ 18.

Naar et Barn ved 14 Aars Alderen ikke har erhvervet de lovbestemte Kundskaber, bør Skole- eller Undervisningskommissionen forskaffe det tilstrækkelig Undervisning paa den i § 17 foreskrevne Maade, hvorhos Barnet er pligtig aarligt at indfinde sig til Prøven, indtil det bestaar den eller har fyldt 16 Aar. Undtagne fra Forskrifterne i

Nr. 59. 22. nóvbr. Undanskilin fyrirmælum þessarar greinar og fyrirmælum næstu greinar á undan eru þau börn, er skólanefnd eða fræðslunefnd dæmir óhæf til hins lögboðna náms sakir gáfnaskorts eða vanheilsu.

19. gr.

Yfirstjórn fræðslumála setur reglur um tilhögun prófanna og um skýrslur þær og skírteini, er henni skal senda um prófin.

VI. kafli.

Um skilyrði fyrir styrkveitingu úr landssjóði til barnafræðslu.

20. gr.

Styrkur úr landssjóði veitist til eptirlits með heimafræðslu, til farskóla, til heimangönguskóla og heimavistaskóla, eptir þeim reglum, sem segir í eptirfarandi greinum.

21. gr.

Skilyrði fyrir landssjóðsstyrk til eptirlits með heimafræðslu eru:

1. að eptirlitinu sje hagað eptir reglugjörð, er sje löguð eptir fyrirmynd, sem yfirstjórn fræðslumála hefur samið og sett.
2. að til eptirlitsins sje ráðinn með skriflegum samningi til ákveðins tíma kennari, einn eða fleiri, er starfi að minnsta kosti 6 mánuði á ári og hafi, auk ókeypis fæðis, húsnæðis og þjónustu, að minnsta kosti 6 kr. kaup fyrir hverja viku, er hann starfar að eptirlitinu.

Nú fullnægir hreppur þessum skilyrðum, og skal þá upphæð landssjóðsstyrksins ákveðin með tilliti til tölu þeirra barna á skólaaldri, er notið hafa eptirlitsins, og lengdar eptirlitstímans.

22. gr.

Skilyrði fyrir landssjóðstyrk til farskóla eru:

1. að kennslunni sje hagað eptir reglugjörð, sem fræðslunefnd hreppsins semur og yfirstjórn fræðslumála hefur samþykkt.
2. að kennarinn sje ráðinn af fræðslunefnd með skriflegum samningi og hafi, auk fæðis, húsnæðis og þjónustu, að minnsta kosti 6 kr. kaup fyrir hverja viku, er hann kennir,
3. að fullnægt sje ákvörðun yfirstjórnarinnar um kennsluáhöld.

Nú fullnægir hreppur kröfum þessum, og fær hann þá úr landssjóði styrk að tiltölu við tölu þeirra barna, 10—14 ára að aldri, er kennslunnar nutu, og lengd námstímans.

23. gr.

Skilyrði fyrir landssjóðstyrk til fasts heimangönguskóla eru:

1. að kennslu skólans sje hagað eptir reglugjörð, sem yfirstjórn fræðslumála hefur samþykkt;
2. að fullnægt sje reglum þeim, er yfirstjórnin setur um hollustuhætti slíkra skóla og kröfum hennar um kennsluáhöld;

denne og den foregaaende Paragraf er de Børn, som af Skole- eller Undervisningskommissionen anses uskikkede til den foreskrevne Oplæring paa Grund af manglende Evner eller Helbred.

§ 19.

Undervisningssagernes Overbestyrelse fastsætter Regler om Ordningen af Prøverne samt om de Indberetninger og Bevisligheder, som skulle tilstilles den angaaende Prøverne.

VI. Afsnit.

Om Betingelser for Understøttelse af Landskassen til Børns Oplæring.

§ 20.

Understøttelse af Landskassen til Tilsyn med Hjemmeundervisning og til Omgangs- Besøgs- og Alumnskoler bevilges efter de i efterfølgende Paragrafer foreskrevne Regler.

§ 21.

Betingelserne for Understøttelse af Landskassen til Tilsynet med Hjemmeundervisning ere:

1) at Tilsynet ordnes efter et overensstemmende med et af Undervisningssagernes Overbestyrelse udarbejdet Forbillede affattet Reglement.
2) at der til Tilsynet ved en skriftlig Kontrakt for en bestemt Tid antages en eller flere Lærere, der ere optagne mindst 6 Maaneder af Aaret og hvem der foruden fri Kost, Logis og Betjening tillægges en Løn af mindst 6 Kr. til hver for hver Uge, i hvilke de ere optagne af Tilsynet.

Naar en Rep fyldestgør disse Betingelser, faar den en Understøttelse af Landskassen, der bestemmes under Hensyn dels til Antallet af de Børn i Skolealderen, der have nydt godt af Tilsynet, dels til Tilsynstidens Længde.

§ 22.

Betingelserne for at erholde Understøttelse af Landskassen til en Omgangsskole ere:

1) at Undervisningen indrettes efter et af Undervisningskommissionen overensstemmende med et af Undervisningssagernes Overbestyrelse udarbejdet Forbillede affattet Reglement;
2) at Læreren antages af Kommissionen ved skriftlig Kontrakt og lønnes, foruden med Kost, Logis og Betjening, med i det mindste 6 Kr. for hver Uge han underviser;
3) at Overbestyrelsens Bestemmelser vedrørende Undervisningsapparater ere fyldestgjorte.

Naar en Rep fyldestgør disse Betingelser, faar den af Landskassen en Understøttelse i Forhold til Antallet af de Børn i Alderen af 10—14 Aar, som har nydt Undervisningen, samt Undervisningstidens Længde.

§ 23.

Betingelserne for at faa Understøttelse af Landskassen til en fast Besøgsskole ere:

1) at Skolens Undervisning er ordnet efter et af Undervisningsvæsenets Overbestyrelse godkendt Reglement;
2) at de af Overbestyrelsen foreskrevne Regler om disse Skolers hygiejniske Forhold samt dens Fordringer med Hensyn til Undervisningsapparater fyldestgøres;

Nr. 59. 22. nóvbr.

3. að hver kennari skólans sje ráðinn af skólanefnd eða fræðslunefnd, — með hæfilegum uppsagnarfresti af beggja hálfu, — með skriflegum samningi, og hafi aðalkennarinn að minnsta kosti 18 kr. laun fyrir hverja viku, er hann kennir, og aðstoðarkennari eigi minna en 12 kr. um vikuna, er þeir kenna 4—5 stundir á dag.

Nú fullnægir hreppur (kaupstaður) þessum kröfum, og fær hann þá úr landssjóði styrk að tiltölu við barnafjölda skólans og lengd námstímans.

24. gr.

Heimavistaskóla veitist styrkur úr landssjóði, ef hann fullnægir þessum skilyrðum:

1. að skólastaður og tilhögun skólahússins sje ákveðið með samþykki yfirstjórnar fræðslumála;
2. að kennslunni og skipulagi skólans verði hagað eptir reglugjörð, sem yfirstjórnin samþykkir;
3. að aðalkennari skólans hafi að minnsta kosti 25 kr. laun fyrir hverja viku, er hann kennir, auk húsnæðis, ljóss og hita, ef ekki færri en 20 börn njóta kennslu í skólanum í senn, en að því skapi minni laun, sem nemendur eru færri, þó aldrei minni en 18 kr., og skal kennarinn ráðinn af skólanefnd eða fræðslunefnd — með hæfilegum uppsagnarfresti frá beggja hálfu — með skriflegum samningi og með samþykki yfirstjórnar fræðslumála.

Nú fullnægir skólinn þessum skilyrðum, og veitist honum þá styrkur úr landssjóði eptir sömu reglum og föstum heimangönguskólum.

25. gr.

Hverri beiðni um styrk til barnafræðslu, samkvæmt því, er nú hefur sagt verið, skulu fylgja skýrslur þær og skírteini, sem yfirstjórn fræðslumála fyrirskipar.

VII. kafli.

Um skólanefndir og fræðslunefndir.

26. gr.

Í skólanefnd eiga sæti 5 menn, kosnir af bæjarstjórn eða hreppsnefnd, í fræðslunefnd 3 menn; er einn þeirra kosinn af hreppsnefnd, en hinir 2 eru kosnir á hreppaskilaþingi, af þeim, sem atkvæðisrjett eiga í sveitamálum.

Þegar tvö eða fleiri fræðsluhjeruð ganga saman í eitt fræðsluhjerað (sbr. 5. gr.), skulu hreppsnefndir þær, er hlut eiga að máli, á sameiginlegum fundi kjósa einn mann í fræðslunefnd fyrir hjeraðið, en hjeraðsbúar kjósa í sameiningu hina 2 nefndarmennina.

27. gr.

Kosning nefndarmanna gildir um 3 ár, og má endurkjósa þá að þeim tíma liðnum, en ekki eru þeir skyldir að taka við kosningu fyr en jafnlangur tími er liðinn og þeir sátu í nefndinni. Kosning til skólanefndar eða fræðslunefndar skal jafnan fram fara, er bæjarfulltrúar eða hreppsnefndarmenn hafa setið í bæjarstjórn eða hreppsnefnd þrjú ár eða sex. Þeir, sem kosnir verða í hina fyrstu skólanefnd eða fræðslunefnd hjeraðsins, skulu kosnir að eins til þeirra tímamóta. Deyi nefndarmaður eða fari úr nefndinni

3) at Skolens Lærere antages af Skole- eller Undervisningskommissionen — med en passende Opsigelsesfrist fra begge Sider — ved en skriftlig Kontrakt, saaledes at Hovedlæreren lønnes med mindst 18 Kr. og en Hjælpelærer med mindst 12 Kr. for hver Uge, i hvilken de undervise 4—5 Timer om Dagen.

Naar en Rep (Købstad) fyldestgør disse Betingelser, faar den en Understøttelse af Landskassen i Forhold til Elevantallet og Undervisningstidens Længde.

§ 24.

En Alumn-Skole tilstaas Understøttelse af Landskassen, naar den fyldestgør følgende Betingelser:

1) at Skolens Beliggenhed og Skolebygningens Indretning er godkendt af Overbestyrelsen for Undervisningssager;
2) at Undervisningen og Skolens Indretning ordnes efter et af Overbestyrelsen godkendt Reglement;
3) at Skolens Hovedlærer oppebærer i det mindste 25 Kr. i Løn for hver Uge, hvori han underviser, foruden Logis, Belysning og Varme, saafremt ikke mindre end 20 Børn samtidig deltage i Undervisningen, men en forholdsvis lavere Løn naar Elevernes Antal er ringere, dog aldrig under 18 Kr., hvorhos Læreren skal være antagen af Skole- eller Undervisningskommissionen ved en skriftlig Kontrakt med passende Opsigelsesfrist fra begge Sider og med Samtykke af Overbestyrelsen for Undervisningssager.

§ 25.

Ethvert Andragende om Understøttelse til Børneundervisning ifølge foranstaaende Bestemmelser skal være ledsaget af de af Undervisningssagernes Overbestyrelse foreskrevne Oplysninger og Bevisligheder.

VII. Afsnit.

Om Skole- og Undervisningskommissioner.

§ 26.

Skolekommissionen bestaar af 5 af Bybestyrelsen eller Repsforstanderskabet valgte Medlemmer. Undervisningskommissionen bestaar af 3 Medlemmer, hvoraf en vælges af Repsforstanderskabet og to paa et Repsmøde af de i kommunale Sager stemmeberettigede.

Naar to eller flere Undervisningsdistrikter forene sig til et Distrikt (jfr. § 5), skulle vedkommende Repsforstanderskaber paa et fælles Møde vælge et Medlem af Undervisningskommissionen for Distriktet, medens de øvrige to vælges af Distriktets Beboere.

§ 27.

Valget af Kommissionens Medlemmer gælder for 3 Aar, hvorefter de kunne genvælges, men de er ikke pligtige til at modtage Genvalg før efter Forløbet af ligesaa lang Tid, som de have siddet i Kommissionen. Valg til en Skole- eller Undervisningskommission skal altid foregaa, naar Medlemmerne af Bybestyrelsen eller Repsforstanderskabet have siddet i Bestyrelsen af Repsforstanderskabet i tre eller seks Aar. De, som indvælges i Distriktets første Skole- eller Undervisningskommission, vælges kun til Udløbet af saadan Periode. Naar et Kommissionsmedlem dør eller af andre Grunde ud-

Nr. 59. 22. nóvbr.

annara orsaka vegna, áður en þrjú ár eru liðin, frá því er hann var kosinn, skal sá, er kosinn er í hans stað, að eins vera í nefndinni þann tíma af þrem árum, sem enn er eptir.

28. gr.

Nefndin kýs úr sínum hóp til eins árs formann og skrifara. Skyldir eru embættismenn nefndarinnar að taka við endurkosningu tvö ár í röð.

Enginn nefndarmanna hefur atkvæðisrjett um þau mál, er snerta hann sjálfan sjerstaklega.

29. gr.

Formaður kallar nefndina saman til funda svo opt, sem þörf krefur. Nefndin getur enga ályktun gjört, nema meiri hluti hennar sje viðstaddur. Atkvæðafjöldi ræður úrslitum. Ef jafnmörg eru atkvæði, skal atkvæði formanns ráða. Ályktanir nefndarinnar skulu ritaðar í gjörðabók.

30. gr.

Skólanefnd hefur umsjón og eptirlit með öllum barnafræðslumálum hjeraðs þess, er hún er skipuð fyrir, sjerstaklega með skóla hjeraðsins, ræður kennara við skólann — og skulu jafnaðarlega þeir, sem staðizt hafa kennarapróf, látnir ganga fyrir öðrum — og hefur eptirlit með, að þeir gjöri skyldu sína, sjer um hið árlega próf, sem fyrirskipað er í lögum þessum, annast um, að börnin geti fengið nauðsynlegar bækur og áhöld eptir því, sem yfirstjórn fræðslumálanna ákveður. Hún hefur umsjón með húsum skólans og annast um, að herbergi þau, sem höfð eru til kennslu, sjeu svo, að heilsu barnanna sje ekki hætta búin. Hún sjer um útvegun nauðsynlegra kennsluáhalda. Hún ráðstafar fje því, sem kaupstaðurinn eða hreppurinn veitir til barnafræðslu og afhendir bæjarstjórn eða hreppsnefnd í tæka tíð áætlun um kostnað við barnafræðsluna ár hvert. Hún býr út skýrslur þær og skírteini, sem yfirstjórn fræðslumála heimtar, um hag barnafræðslunnar.

31. gr.

Fræðslunefnd hefur allar hinar sömu skyldur og skólanefnd með þeim breytingum, sem eru eðlileg afleiðing af mismunandi verkahring.

Fræðslunefnd sjer um framkvæmd á löggiltum fræðslusamþykktum og átelur, ef þær eru brotnar.

32. gr.

Yfirstjórn fræðslumála setur nánari ákvæði um skyldur og störf skólanefnda og fræðslunefnda.

VIII. kafli.

Um yfirstjórn fræðslumála og umsjón.

33. gr.

Yfirstjórn fræðslumála og umsjón hefur stjórnarráð Íslands. Sjer til aðstoðar hefur það skólafróðan mann, er ráðherra Íslands skipar. Gegnir hann aðallega um-

træder af Kommissionen, inden Udløbet af de 3 Aar, for hvilke han er valgt, skal den som vælges i hans Sted, ikkun sidde den tilbagestaaende Del af de 3 Aar i Kommissionen. Nr. 59. 22. Novbr.

§ 28.

Kommissionen vælger af sin Midte for eet Aar en Formand og en Sekretær, Kommissionens Medlemmer ere pligtige til at modtage Genvalg to Aar i Træk.

Intet Medlem er stemmeberettiget i de Sager, som særlig angaa ham selv.

§ 29.

Formanden sammenkalder Kommissionen til Møder, saa ofte som det behøves. Kommissionen kan ikke tage nogen Bestemmelse, naar ikke over Halvdelen af Medlemmerne er til Stede. Sagerne afgøres ved Stemmeflerhed. Er Stemmerne lige, bliver Formandens Stemme den afgørende. Kommissionens Beslutninger indføres i en Forhandlingsprotokol.

§ 30.

Skolekommissionen har Ansvar for og Tilsyn med alle Børneundervisningen vedrørende Sager i det den anbetroede Distrikt; særlig har den Tilsyn med Distriktets Skole, antager dens Lærere — til hvilke Bestillinger de, der have bestaaet en Lærereksamen ordentligvis skal foretrækkes — og fører Tilsyn med, at Lærerne gør deres Pligt; den drager Omsorg for Udøvelsen af den i nærværende Lov foreskrevne aarlige Prøve og paaser, at Børnene kan faa de nødvendige Bøger og Apparater, som Overbestyrelsen for Undervisningssager i saa Henseende foreskriver. Den fører Opsyn med Skolens Bygninger og sørger for, at de til Undervisning benyttede Lokaler ere saaledes indrettede, at Børnenes Helbred ikke udsættes for Fare, samt drager Omsorg for Anskaffelsen af de nødvendige Undervisningsapparater. Den forvalter de af Købstaden eller Reppen til Børneundervisningen bevilgede Midler og afgiver betimelig til Repsbestyrelsen eller Repsforstanderskabet Overslag over Udgifterne til Børneundervisningen hvert Aar. Den udfærdiger de af Overbestyrelsen for Undervisningsvæsenet forlangte Oplysninger og Bevisligheder vedrørende Børneundervisningens Tilstand.

§ 31.

Undervisningskommissionen har de samme Forpligtelser som Skolekommissionen med de Læmpelser, som ere en naturlig Følge af det forskellige Virkeomraade.

Undervisningskommissionen foranstalter Gennemførelsen af stadfæstede Undervisningsvedtægter og paataler Overtrædelser deraf.

§ 32.

Overbestyrelsen for Undervisningssager fastsætter nærmere Bestemmelser om Skole- og Undervisningskommissionernes Pligter og Forretninger.

VIII. Afsnit.

Om Overbestyrelsen af og Tilsynet med Undervisningssager.

§ 33.

Islands Ministerium har Overbestyrelsen af og Tilsynet med Undervisningssager, og har til Bistand en af Islands Minister ansat skolekyndig Mand, som hoved-

Nr. 59. 22. nóvbr. sjónarstarfinu fyrir hönd stjórnarráðsins og undirbýr ráðstafanir þær og reglugjörðir, er stjórnarráðið setur um fræðslumál. Umsjónarmaður hefur að launum 3000 kr. Kostnað við ferðir, sem leiða af starfi hans, fær hann greiddan eptir reikningi. Starfssvið hans ákveður stjórnarráðið nánar með reglugjörð.

IX. kafli.

Um það, hver lagaákvæði sjeu úr gildi numin með lögum þessum og hvenær lögin öðlist gildi.

34. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin: Konungsbrjef 2. júlí 1790 um uppfræðing barna, og lög 9. janúar 1880 um uppfræðing barna í skript og reikningi.

35. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júní 1908.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

sagelig udøver Tilsyns-Myndigheden paa Ministeriets Vegne og forbereder de Foranstaltninger og Reglementer, som Ministeriet forordner angaaende Undervisningen. Den Tilsynsførende oppebærer en Lønning af 3,000 Kr. samt Godtgørelse af de med hans Stilling forbundne Rejseomkostninger efter Regning. Hans Forretningsomraade bestemmes nærmere af Ministeriet ved et Reglement.

IV. Afsnit.

Om de ved denne Lov ophævede Lovbestemmelser og om Lovens Ikrafttræden.

§ 34.

Ved nærværende Lov ophæves:
Reskript 2. Juli 1790 ang. Ungdommens Undervisning og Lov 9. Januar 1880 om Børns Undervisning i Skrivning og Regning.

§ 35.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juni 1908.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 60.
22.
nóvbr.

Lög

um

lausamenn, húsmenn og þurrabúðarmenn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. kafli.

Um lausamenn.

1. gr.

Þeir menn eru eigi skyldir til að vera í vist, er hafa 200 kr. eða meira í árságóða af fasteignum eða öðru fje.

2. gr.

Hverjum þeim manni, sem er 20 ára að aldri, eða að fullu fjár síns ráðandi, þótt yngri sje, er heimilt að leysa sig undan vistarskyldunni með því að taka leyfisbrjef hjá lögreglustjóra.

Fyrir leyfisbrjef skal karlmaður gjalda 15 kr., en kvenmaður 5 krónur. Rennur það fje í styrktarsjóð handa alþýðufólki í þeim hreppi eða bæjarfjelagi, er hann var síðast vistfastur í.

Sá, sem er fullra 30 ára að aldri, fær leyfisbrjefið, án þess, að greiða gjald þetta.

Sá, er leyfisbrjefið vill fá, skal taka það í síðasta lagi 1. dag maímánaðar það ár, er hann gengur úr fastri vist.

3. gr.

Auk gjalds þess, erfræðir um í 2. gr., skal greiða í landssjóð 2 kr. fyrir útgáfu leyfisbrjefs hvers.

4. gr.

Skylt er hverjum manni, er þannig verður laus, að hafa fast ársheimili, og skal hann tilkynna hlutaðeigandi hreppstjóra eða bæjarfógeta á vori hverju, eigi síðar en 20. júní, hjá hverjum húsráðanda heimili hans er, og sanna það með skírteini frá húsráðanda, ef hreppstjóri eða bæjarfógeti krefst þess. Verði ella sekur um 4—20 kr., og renni þær sektir í fátækrasjóð.

5. gr.

Rjett er, að lausamaður greiði þar lögboðin gjöld, sem ársheimili hans er. Nú greiðir hann eigi gjöld þessi á rjettum gjalddaga, er og þá húsráðandi sá, er lausamaður

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 60.
22.
Novbr.

om

Løsemænd, Husmænd og Tomthusmænd.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Afsnit I.

Om Løsemænd.

§ 1.

De, der af faste Ejendomme eller andre Midler have en aarlig Indtægt af 200 Kr. eller derover, ere fritagne fra at tage fast Tjeneste.

§ 2.

Enhver, der har fyldt 20 Aar, eller, selv om han er yngre, har fuld Raadighed over sit Gods, kan ved hos Politimesteren at løse Bevilling frigøre sig for Forpligtelsen til at tage fast Tjeneste.

For saadan Bevilling erlægges en Kendelse af 15 Kr. for en Mandsperson og 5 Kr. for en Kvinde, hvilke Beløb tilfalde Understøttelseskassen for Almuesfolk i den Kommune, hvori den paagældende sidst havde fast Tjeneste.

Den, som har fyldt 30 Aar, erholder Bevillingen uden Betaling.

Den, som vil løse Bevilling, skal gøre dette senest den 1. Maj i det Aar, hvori han vil fratræde fast Tjeneste.

§ 3.

Foruden den i § 2 ommeldte Betaling skal der erlægges 2 Kr. til Landskassen for Udstedelsen af hver Bevilling.

§ 4.

Enhver, der saaledes fratræder fast Tjeneste, er pligtig til at have fast Aarshjem og skal hvert Foraar, ikke senere end 20. Juni, anmelde for vedkommende Repstyrer eller Byfoged, hos hvilken Husfader han har sit Hjem, hvilket skal bevises ved en af denne udstedt skriftlig Erklæring, saafremt Repstyreren eller Byfogden maatte forlange saadant, alt under en Bøde paa 4—20 Kr., der tilfalder vedkommende Fattigkasse.

§ 5.

Lovbefalede Ydelser har Løsemanden at erlægge der, hvor han har sit Aarshjem. Dersom han ikke erlægger de nævnte Ydelser til rette Forfaldstid, skal den

Nr. 60. 22. nóvbr.

á heimili hjá, skyldur að greiða gjöldin fyrir hann, nema hann geti vísað á eignir, er lausamaður á, og teknar verði lögtaki til lúkningar gjöldunum.

6. gr.

Láti nokkur, sem fengið hefur leyfisbrjef til að komast hjá vist, undanfalla 2 ár í bili að greiða lögboðin gjöld eður skylduverk, eða þurfi fjárnámi að beita 2 ár hvort eptir annað, til að ná þeim gjöldum, þá hefur hann fyrirgjört þeim rjetti sínum, er leyfisbrjefið veitir honum, en veita má honum leyfisbrjef að nýju eptir eitt ár.

7. gr.

Lögreglustjórnin skal hafa vakandi auga á því, að enginn sá, sem er skyldur að vera í vist, komi sjer hjá skyldu þeirri, og skulu lögreglustjórar á hverju manntalsþingi grennslast eptir, hvort brotið hafi verið á móti lögum þessum.

Lögreglustjórnin skal vaka yfir því, að þeir, sem leyst hafa leyfisbrjef, hafi fast heimili og sjeu ekki á flakki; en verði þeir sekir í flakki, sektast þeir 4—40 kr., og skal lögreglustjórnin útvega þeim samastað, ef þeir engan hafa.

8. gr.

Hver sá, sem skyldur er að fara í vist, en hefur eigi gjört það, nje heldur keypt leyfisbrjef það, sem um er rætt í 2. gr., verður um það sekur 10—50 kr., og greiði að auki jafnmikið og lúka á fyrir leyfisbrjef eptir 2. gr. Þyngja skal jafnan sektina, ef brotið er ítrekað eða beitt er röngum fyrirburði um vistarráð, eða ef maður gjörir sig sekan í flakki.

9. gr.

Hver sá, er hjálpar öðrum til að koma sjer undan skyldu sinni að fara í vist, skal eptir málavöxtum sektast um helming eða allt að tveim þriðjungum þeirra sekta, sem ákveðnar eru í næstu grein á undan.

II. kafli.

Um húsmenn og þurrabúðarmenn.

10. gr.

Nú vill maður setjast að í húsmennsku eða þurrabúð og skal hann þá skýra lögreglustjóra í kaupstöðum og hreppstjóra annarstaðar frá því, að minnsta kosti 4 vikum áður en hann ætlar að setjast að þannig í kaupstöðum eða sveitinni, og um leið skal hann sanna fyrir lögreglustjóra eða hreppstjóra, að hann eigi vísan samastað þar um 1 ár að minnsta kosti.

Lögreglustjóri eða hreppstjóri gefur manni þeim, er húsmaður eða þurrabúðarmaður vill gjörast, vottorð um tillkynninguna, og er vottorð þetta að skoða sem byggðarleyfi.

11. gr.

Nú setzt maður að í húsmennsku eða þurrabúð án þess að fullnægja áður skilyrðum þeim, er ræðir um í 10. gr., og er hann þá sekur um 10—50 krónur.

Husfader, hos hvem Løsemanden har sit Hjem, være pligtig til at udrede disse for ham, medmindre han kan paavise Løsemanden tilhørende Ejendele, hvori Betaling kan søges ved Udpantning.

§ 6.

Dersom nogen, der ved at løse Bevilling har frigjort sig for Pligten til at tage fast Tjeneste, i 2 Aar efter hinanden undlader at erlægge de lovbefalede Afgifter eller at udføre de ham paahvilende Pligtarbejder, eller dersom det i 2 Aar efter hinanden bliver nødvendigt ved Udpantning at inddrive bemeldte Afgifter, har han forbrudt sin Ret efter Bevillingen og kan ikke førend efter 1 Aars Forløb erholde en ny Bevilling.

§ 7.

Politiet skal føre nøje Tilsyn med, at ingen, der er pligtig at tage fast Tjeneste, unddrager sig fra den ham i saa Henseende paahvilende Forpligtelse, og skulle Politimestrene paa hvert Mandtalsting søge Oplysning, om Overtrædelse heraf maatte have fundet Sted.

Politiet bør paase, at de, der have løst Bevilling, have fast Hjem og ikke strejfe omkring. Gør vedkommende sig skyldig i Omflakken, bør han bøde fra 4—40 Kr., og skal der af Politiet anvises ham et fast Opholdssted, for saa vidt han ikke har et saadant.

§ 8.

Den, som er pligtig til at tage fast Tjeneste men undlader dette uden at have løst den i § 2 ommeldte Bevilling straffes med en Bøde fra 10—50 Kr., hvorhos han skal betale saa meget som Kendelsen for Bevillingen efter § 2 udgør. De højere Grader af foranførte Bøder komme navnlig til Anvendelse i Gentagelsestilfælde, eller naar den paagældende benytter urigtige Foregivender om, at han har taget fast Tjeneste, eller han har gjort sig skyldig i Omflakken.

§ 9.

Enhver, der er nogen behjælpelig med at unddrage ham fra den ham paahvilende Forpligtelse til at tage fast Tjeneste, skal efter Omstændighederne bøde fra det halve indtil to Tredjedele af de Beløb, der ere fastsatte i foranstaaende Paragraf.

Afsnit II.

Om Husmænd og Tomthusmænd.

§ 10.

Naar nogen vil nedsætte sig som Husmand eller Tomthusmand, skal han anmelde dette for Politimesteren i Købstæderne og udenfor disse for Repstyreren i det mindste 4 Uger forinden han agter at nedsætte sig paa saadan Maade henholdsvis i Købstaden eller Reppen, og samtidig bevise for Politimesteren eller Repstyreren, at han der har et Tilholdssted sikret for i det mindste 1 Aar.

Politimesteren eller Repstyreren meddeler den, som agter at nedsætte sig som Husmand eller Tomthusmand, et Bevis for Anmeldelsen, hvilket Bevis skal betragtes som Opholdstilladelse.

§ 11.

Naar nogen nedsætter sig som Husmand eller Tomthusmand uden forud at have fyldestgjort de i § 10 ommeldte Betingelser, skal han bøde fra 10 til 50 Kr.

Nr. 60. 22. nóvbr.

Sömu sekt sætir húsráðandi, er húsmann eða þurrabúðarmann tekur, er eigi hefur byggðarleyfi samkvæmt 10. gr.

12. gr.

Ákvæði 10. og 11. gr. ná og til þeirra manna, er til afnota hafa jarðarpart, er eigi er stærri en 1 hundrað.

13. gr.

Enginn má selja á leigu þurrabúðir utan kaupstaðar eða verzlunarstaðar, hvort sem henni fylgja sjerstök hús eða landsdrottinn leigir af eigin húsum sínum, nema með þessum skilyrðum:

a. að þurrabúðinni fylgi lóð með ákveðnum merkjum, er að minnsta kosti sje 900 ferh.faðmar að stærð. Fjara skal eigi talin með, þar sem hún fylgir þurrabúðinni;
b. að þurrabúðin hafi nægileg húsakynni fyrir þann, er við tekur, og að þau sjeu viðunanlega loptgóð og hlý, eptir dómi skilríkra manna;
c. að þurrabúðin sje afhent viðtakanda með löglegri úttekt.

Nú byggir þurrabúðarmaður sjálfur hús þurrabúðar með heimild umráðamanns jarðar, og gilda þá sömu reglur um úthlutun lóðar, enda fullnægi húsin þeim skilyrðum, sem mælt er fyrir í þessari grein.

14. gr.

Þurrabúðarmaður sá, er tekur við þurrabúð með óræktaðri lóð, skal hafa ræktað hana og girt innan 7 ára; vera skal hann undanþeginn eptirgjaldi af lóðinni þessi ár.

15. gr.

Þurrabúð með óræktaðri lóð skal ávalt byggð að minnsta kosti 8 ár. — Landsdrottinn skal gefa þurrabúðarmanni byggingarbrjef, þar sem skýrt er tekið fram um ábúðartíma, rjettindi og skyldur þurrabúðarmannsins. Eigi má tiltaka leigumálann í vinnukvöðum, nema þær sjeu ætlaðar til umbóta þurrabúðarlóðinni eða húsum á henni. Nú hefur landsdrottinn vanrækt að gefa byggingarbrjef, og skal þurrabúðin þá álítast byggð þurrabúðarmanni og ekkju hans æfilangt og með þeim leigumála, er þurrabúðarmaður viðurkennir, nema landsdrottinn sanni, að öðruvísi hafi verið um samið.

16. gr.

Þegar ábúendaskipti verða á þeim þurrabúðum, sem þegar eru til, skal í öllu fara sem segir í lögum þessum um húsakynni, ræktun, úttekt og bygging.

17. gr.

Sýslunefndir geta eptir tillögum hreppsnefnda gjört undantekning frá fyrirmælum 13. greinar, að því er snertir stærð þurrabúðarlóða í einstökum byggðarlögum, þar sem landshættir mæla með því. Þó má sýslunefnd aldrei ákveða stærð þurrabúðarlóða minni en 300 ferh. faðma og ekki stærri en 1800 ferh. faðma.

18. gr.

Nema öðru vísi sje ákveðið í einstökum greinum, varða brot gegn lögum þessum 2—100 kr. sekt.

Samme Bøde ifalder den Husbond, som antager en Husmand eller Tomthusmand, der ikke er i Besiddelse af Opholdstilladelse i Henhold til § 10.

§ 12.

Bestemmelserne i §§ 10 og 11 skulde ogsaa komme til Anvendelse med Hensyn til de Jordbrugere, der ikke have et større Jordstykke til Afbenyttelse end 1 Hundrede.

§ 13.

Ingen maa udleje Tomthuse udenfor Købstæder og Handelssteder, hvad enten Tomthusene bestaa af særskilte Bygninger, eller Jorddrotten udlejer dertil en Del af sine egne Bygninger, undtagen paa følgende Vilkaar:

a. at der med Tomthuset følger en bestemt afgrænset Jordlod, der i det mindste indtager et Fladerum af 900 □ Favne. Hvor en Forstrand hører til Tomthuset, skal denne ikke medregnes.
b. at Tomthuset efter troværdige Mænds Skøn afgiver en tilstrækkelig rummelig, samt taalelig luftig og lun Lejlighed for Lejeren.
c. at Tomthuset afleveres til Lejeren ved en lovlig Udtægtsforretning.

Naar en Tomthusmand med Jorddrottens Tilladelse selv opfører Tomthuset, gælde de samme Regler vedrørende Jordlodden, hvorhos Bygningen skal opfylde de i nærværende Paragraf fastsatte Betingelser.

§ 14.

En Tomthusmand, der tilflytter et Tomthus med udyrket Jordlod, skal have opdyrket og indhegnet denne inden Forløbet af 7 Aar, i hvilken Tid han bør være fritaget for at svare Afgift af Jordlodden.

§ 15.

Et Tomthus med udyrket Lod skal altid udlejes for en Tid af i det mindste 8 Aar. Jorddrotten skal give Tomthusmanden et Bygselsbrev, hvor Bygselstiden samt Tomthusmandens Rettigheder og Pligter ere tydelig fremhævede. Lejevederlaget maa ikke bestemmes i Arbejdsydelser, med mindre disse ere bestemte til Forbedringer af Tomthuslodden eller dens Bygninger. Naar en Jorddrot har undladt at give Bygselsbrev, skal vedkommende Tomthus anses for at være udlejet til Tomthusmanden og hans Enke paa Livstid paa de af Tomthusmanden anerkendte Vilkaar, med mindre Jorddrotten beviser, at der har været truffen en anden Overenskomst.

§ 16.

Naar der bliver Lejerskifte i de allerede bestaaende Tomthuse, skulle nærværende Lovs Forskrifter med Hensyn til Bygninger, Opdyrkelse, Udtægt og Bygsel, bringes til Anvendelse.

§ 17.

I enkelte Egne, hvor de stedlige Forhold tale derfor, kunne Sysselforstanderskaberne i Henhold til Repsforstanderskabernes Forslag derom gøre Undtagelse fra Bestemmelserne i § 13 angaaende Tomthusloddernes Størrelse. Dog kan Sysselforstanderskabet aldrig fastsætte Tomthusloddens Størrelse under 300 □ Favne og ikke over 1,800 □ Favne.

§ 18.

For saa vidt ikke anderledes i de enkelte Paragrafer bestemmes, straffes Overtrædelser af denne Lov med Bøder fra 2 til 100 Kr.

Nr. 60. 22. nóvbr.

Fyrir lok hvers árs skulu hreppstjórar gefa sýslumönnum skýrslur um þurrabúðarmenn í hreppum þeirra og jafnframt upplýsingar um, hvort fyrirmælum 13.—15. greinar í lögum þessum sje fylgt. Skulu skýrslur þessar gjörðar eptir fyrirmynd, er stjórnarráðið semur.

Sektir eptir lögum þessum renna að helmingi í hlutaðeigandi fátækrasjóð, en hinn helmingurinn renni í styrktarsjóð handa alþýðufólki í hreppnum.

19. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

20. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin tilskipun um lausamenn og húsmenn á Íslandi 26. maí 1863, lög um þurrabúðarmenn 12. jan. 1888 og lög 2. febrúar 1894 um breyting á 2., 4. og 15. gr. í tilsk. um lausamenn og húsmenn á Íslandi 26. maí 1863 og viðauka við hana.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Inden Udgangen af hvert Aar have Repstyrerne til Sysselmændene at indsende Beretninger om Tomthusmænd i deres Kommuner samt Oplysninger om, hvorvidt de i nærværende Lovs §§ 13—15 indeholdte Betingelser er sket Fyldest. Disse Beretninger udfærdiges i Overensstemmelse med et af Ministeriet udarbejdet Forbillede.

Halvdelen af Bøderne efter denne Lov tilfalder vedkommende Fattigkasse, den anden Halvdel Understøttelseskassen for Almuesfolk i paagældende Kommune.

§ 19.

Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 20.

Ved nærværende Lov ophæves Forordning om Løsemænd og Husmænd i Island af 26. Maj 1863, Lov om Tomthusmænd af 12. Januar 1888 og Lov 2. Februar 1894 om Forandring i §§ 2, 4 og 15 i Forordning om Løsemænd og Husmænd i Island af 26. Maj 1863 samt om Tillæg til samme.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 61.
22.
nóvbr.

Námulög.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafli.

Um málmleit.

1. gr.

Sjerhverjum skal heimilt, samvkæmt ákvæðum þeim, sem hjer fara á eptir, að leita málma og málmblendinga í landareignum landssjóðs og kirkjujarða, svo og í almenningum, öræfum og afrjettum, sem eigi liggja undir jarðeignir einstakra manna eða sveitarfjelaga, sem metnar eru til dýrleika. Sama gildir og um landssjóðs- og kirkjujarðir, sem seldar verða eptir að lög þessi ganga í gildi og um jarðir, sem áður eru seldar samkvæmt lögum nr. 31, 20. október 1905 um sölu þjóðjarða.

2. gr.

Sá, er vill málmleit gjöra, skal hafa málmleitarbrjef og sýna það jarðeiganda áður en hann byrjar málmleit, eða þeim, sem landið hefur til nytja. Áður en hann tekur til málmleitar, skal hann setja þá trygging, er brjefið tiltekur, fyrir skaða þeim, er kann að hljótast af málmleitinni.

Málmleitarbrjef gefur lögreglustjóri og veitir það þeim mönnum einum, sem honum eru persónulega kunnir eða sanna það með vottorði tveggja skilríkra manna, hverir þeir sjeu. Málmleitarbrjef gildir um 2 ár frá dagsetningardegi, og að eins í lögsagnarumdæmi útgefanda. Leyfisbrjef til málmleitar í almenningum og öðrum landssvæðum, sem eigi eru metin til dýrleika, veitir stjórnarráð Íslands, og skal leitarsvæðið þar tiltekið.

Fyrir málmleitarbrjef skal greiða 2 kr. til landssjóðs.

3. gr.

Málmleit má eigi fram fara án leyfis jarðeiganda eða þess, sem jörð hefur til nytja, á túni eða öðru ræktuðu landi, eða á stöðum, er liggja nær íbúðarhúsum, útihúsum eða öðrum mannvirkjum, svo sem brúm, en 130 metra. Á alfaravegum, kirkjugörðum eða grafreitum má málmleit ekki eiga sjer stað.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Bjærgværker.

Nr. 61.
22
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Afsnit.

Om Eftersøgelse af Metaller.

§ 1.

Enhver er berettiget til overensstemmende med efterfølgende Bestemmelser at søge efter Metaller og Ertser paa Landskassens og Kirkejordernes Grund, samt paa Almindinge, Ødemarker og Fjældgræsgange, der ikke henhøre til privates eller Kommuners til Dyrhed ansatte Ejendomme. Det samme gælder med Hensyn til de Landskasse- og Kirkejorder, der afhændes efter denne Lovs Ikrafttræden, samt de i Henhold til Lov Nr. 31 af 20. Oktober 1905 om Salg af Landskassens Jorder allerede afhændede Jorder.

§ 2.

Den, der ønsker at søge efter Metaller, maa dertil have en Bevilling og forevise samme for Jordejeren eller Brugeren af Jorden, inden han begynder paa Eftersøgningen. Inden denne begyndes, har han desuden at stille den i Bevillingen bestemte Sikkerhed for den Skade, der maatte foraarsages ved samme.

Politimesteren udsteder Bevilling til Eftersøgning af Metaller, og meddeler den kun til saadanne Personer, som ere ham personlig bekendte eller legitimere deres Forhold ved to gode Mænds Attest. Bevillingen gælder for 2 Aar fra Udstedelsesdagen og ikkun i Udstederens Jurisdiktion. Bevilling til Eftersøgning af Metaller paa Almindinge og andre Grundstrækninger, der ikke ere ansatte til Dyrhed, meddeles af Islands Ministerium, der i Bevillingen fastsætter Omraadet for Eftersøgningen.

For Bevilling til Eftersøgelse af Metaller erlægges 2 Kr. til Landskassen.

§ 3.

Eftersøgning maa ikke uden Jordejerens eller Brugerens Samtykke finde Sted paa Hjemmemark eller anden dyrket Grund, eller paa Steder, som ere beliggende i mindre end 130 Meters Afstand fra Vaaningshuse eller Udhuse eller andre Indretninger, saasom Broer. Paa Alfarvej, Kirkegaarde eller Begravelsespladser maa Eftersøgning af Metaller ikke finde Sted.

Nr. 61. 22. nóvbr.

Ef málmleit fer fram í minni fjarlægð en 200 metra frá íbúðarhúsi annars manns eða alfaravegi, skal málmleitarmaður skyldur til, að viðlagðri 30 kr. sekt, að gjöra íbúum hússins aðvart, þegar hann ætlar að sprengja grjót, og setja verði á veginn til að aðvara vegfarendur. Nú vanrækir hann þetta, og skal hann þá auk sektanna bæta þann skaða, er af vanrækslu þessari kann að hljótast.

4. gr.

Nú er gjör gryfja til að leita að málmi, og skal þá sá, er gjörði, hvort sem er í eigin landi eða annara, halda uppi gripheldri girðing um hana, svo framarlega sem hún er orðin svo djúp, að alidýr geti farið sjer þar að voða. Ef hætt er grepti, skal sá, er gjörði, annaðhvort fylla gryfjuna eða girða hana með tryggilegum grjótgarði. Vanræki hann þetta, sæti hann 50 kr. sekt og bæti skaða þann, er af kann að hljótast.

5. gr.

Málmleitarmaður er skyldur til að bæta allan þann skaða, sem jarðeigandi eða sá, er landið hefur til nytja, bíður af málmleit hans.

6. gr.

Sá er hindrar nokkurn í lögmætri málmleit sæti sektum frá 5—50 kr. og bæti þar að auki málmleitarmanni allan þann skaða, er hann sannar, að hann hafi beðið við það.

7. gr.

Nú finnur málmleitarmaður vott þess, að fyrir sje málmur, og skal hann þá, svo framarlega sem hann vill njóta fundar síns framar öðrum, senda skriflega tilkynning í tveim eintökum um fund sinn til lögreglustjóra eða stjórnarráðsins, eptir því hvar málmur hefur fundizt (sbr. 2. gr. 2. málslið). — Í tilkynningunni skal fundarstaðurinn nákvæmlega tilgreindur, og tilnefndir 2 vottar, sem á hann geti vísað. Móttakandi ritar á tilkynningarnar ár, dag og klukkustund, er þær bárust honum, og hafi annar maður síðustu 12 mánuði þar á undan sent og auglýst á lögmætan hátt tilkynning um málmfund á sama svæði, ritar móttakandi athugasemd um það á tilkynningarnar. Annað eintakið af tilkynningunni afhendist þegar tilkynnanda, gegn 1 kr. gjaldi til landssjóðs. — Finnandi skal því næst annast um, að landeiganda sje birt, að viðstöddum tveim vottum, að tilkynningin hafi fram farið, svo og að tilkynningin, ásamt áritun, sje innan 8 vikna birt í blaði því, sem flytur stjórnarvaldaauglýsingar á Íslandi.

2. kafli.

Um málmgraptarbrjef.

8. gr.

Heimill er málmgröptur til allra málma og málmblendinga, nema rauða, á landssvæðum þeim, er getur um í 1. gr.

9. gr.

Nú vill sá, er fundið hefur vott um, að málmur sje fyrir, grafa þar til málms, og skal hann þá innan 18 mánaða frá tilkynningu um fundinn (sbr. 7. gr.) senda skrif-

Hvis Eftersøgning af Metaller finder Sted i en mindre Afstand end 200 Meter fra en anden Mands Vaaningshus eller Alfarvej, skal Eftersøgeren være pligtig til under en Bøde af 30 Kr. at advare Husets Beboere, inden han foretager Sprængning af Stene, samt stille Vogtere paa Vejen for at advare vejfarende. Forsømmes saadant, skal han foruden Bøden erstatte den Skade, der maatte foraarsages ved Forsømmelsen.

§ 4.

Den der ved Eftersøgning af Metaller graver en Grube, skal hvad enten det er paa hans egen Grund eller en andens, opsætte og vedligeholde et forsvarligt Gærde om Gruben, saafremt den er bleven saa dyb, at Husdyr kunne komme til Skade i den. Naar en Grube opgives, skal den, som gravede den, enten fylde den eller sætte et forsvarligt Stengærde omkring den. Forsømmelse heraf straffes med en Bøde af 50 Kr., hvorhos den foraarsagede Skade skal erstattes.

§ 5.

Eftersøgeren af Metaller er pligtig til at erstatte al den Skade, som Jordens Ejer eller Bruger lider ved Eftersøgningen.

§ 6.

Den, som hindrer nogen i en lovlig Eftersøgning af Metaller, straffes med Bøder fra 5 til 50 Kr., og erstatter desuden Eftersøgeren al den Skade, som bevislig derved er paaført ham.

§ 7.

Finder Eftersøgeren af Metaller Tegn til, at saadanne er til Stede, skal han, saafremt han vil nyde sit Fund fremfor andre, i to Eksemplarer sende en skriftlig Anmeldelse om sit Fund til Politimesteren eller Ministeriet efter Beliggenheden af Stedet, hvor Fundet er sket (jfr. § 2, 2. Stykke). I Anmeldelsen skal Stedet for Fundet nøjagtigt angives og 2 Vidner opgives, som kunne paavise samme. Modtageren forsyner Anmeldelsen med en Paategning om Datum og Klokkeslet for Modtagelsen, og har en anden Mand i de næstforegaaende 12 Maaneder indsendt og bekendtgjort paa lovlig Maade Anmeldelse om et Metalfund paa den samme Strækning, giver Modtageren Anmeldelsen en Paategning derom. Det ene Eksemplar af Anmeldelsen afleveres straks til Anmelderen imod et Gebyr af 1 Kr. til Landskassen. Finderen har derefter at sørge for, at det forkyndes for Grundejeren i Overværelse af 2 Vidner, at Anmeldelsen har fundet Sted, saavel som at Anmeldelsen med Paategning inden 8 Uger kundgøres i det til offentlige Bekendtgørelser i Island autoriserede Blad.

2. Afsnit.

Om Bevilling til Minedrift.

§ 8.

Minedrift paa de i § 1 omhandlede Landstrækninger er tilladt med Hensyn til alle Metaller og Ertser undtagen Myremalm.

§ 9.

Vil den, der et Sted har opdaget Tegn til Metaller, foretage Metalgravning paa Stedet, skal han inden 18 Maaneder fra Anmeldelsen om Fundet (jfr. § 7) sende en

Nr. 61. 22. nóvbr.

lega beiðni um graptarleyfi til lögreglustjóra eða stjórnarráðs Íslands (sbr. 2. gr.). Í umsókninni skal tilgreint, til hvaða málms eða málma umsækjandi ætli að grafa. Frá þeim tíma, er tilkynningin um fundinn fór fram, samkvæmt 7. gr., og til loka þessara 18 mánaða, getur síðari málmfundur eigi svipt fyrri finnanda rjetti til útmælingar þeirrar, sem 4. kafli laga þessara heimilar honum. Sje aptur á móti vanrækt að senda nefnda umsókn innan hins ákveðna tíma, er öllum heimilt að notfæra sjer málmfundinn, sem finnandi væri.

Nefnd stjórnarvöld rita þegar á málmgraptarbeiðnina dag og klukkustund, er hún barst þeim, og gefa síðan út málmgraptarbrjef, og skal þar tilgreint nafn, heimili og staða málmgraptarmannsins, og hvaða málm eða málma hann ætli að vinna, og í hvers landareign eða hvar málmfundarstaðurinn sje. Eigi má neita neinum um málmgraptarbrjef, en fari svo, að fleiri en eitt brjef verði veitt fyrir sama málmfundarstað, skal fyrsti finnandi hafa forgöngurjett, hafi hann gætt ákvæða laga þessara.

Málmgraptarbrjef skal innfæra orðrjett í námubrjefabók.

10. gr.

Nú vill einhver taka upp vinnu á málmleitarstöðum eða í námugryfjum, sem öllum er orðinn heimill finnandarjettur að, eða gjöra tilraun til að vinna málm úr uppgrepti eða öðru úrkasti úr og við námur, sem hætt hefur verið við, og skal þá tilkynning um það fram fara á sama hátt og fyrirskipað er um tilkynningar um nýja málmfundi. Innan 6 mánaða frá auglýsing tilkynningarinnar skal tilkynnandi, að viðlögðum rjettarmissi, sækja um málmgraptarbrjef hjá stjórnarráðinu eða lögreglustjóra.

11. gr.

Auglýsing málmgraptarbjrefa til sveita skal fara fram innan 4 mánaða frá dagsetningu þeirra við kirkju eptir messu í kirkjusókn þeirri, er málmfundarstaður liggur í. Ef staðurinn liggur í kaupstaðarlandi, skulu málmgraptarbrjef birt á þann hátt, sem venja er í kaupstaðnum, og ef staðurinn liggur á öðrum landssvæðum en þeim, sem nefnd eru, skulu brjefin auglýst í blaði því, sem löggilt er til að flytja stjórnarvaldaauglýsingar. Ef auglýsing dregst fram yfir nefndan frest, skal svo litið á, sem málmgraptarbrjefs fyrst hafi verið beiðst þann dag, er það var auglýst.

12. gr.

Fyrir málmgraptarbrjef skal greiða 25 kr. til landssjóðs.

3. kafli.

Um námueigandahlut og rjettindi námurekanda og landeiganda hvors gagnvart öðrum.

13. gr.

Þegar vottur finnst þess að málmar sjeu fyrir, sem heimilt er að heimta málmgraptarbrjef til, samkvæmt 8. gr., hefur námueigandi rjett til að taka þátt í rekstrinum með finnanda að einum fimmta hluta. Í afrjettum, almenningum og öræfum, sem ekki eru metin til dýrleika, telst landssjóður námueigandi. Nefnd ákvæði gilda og um leitar-

skriftlig Ansøgning om Tilladelse dertil til Politimesteren eller Islands Ministerium (jfr. § 2). I Ansøgningen bør angives, hvilket Metal eller hvilke Metaller Ansøgeren agter at grave efter. Fra den Tid da Anmeldelsen om Fundet fandt Sted ifølge § 7 og til Udgangen af disse 18 Maaneder, kan et senere Metalfund ikke berøve Finderen Retten til den ham ved nærværende Lovs 4. Afsnit hjemlede Udmaaling. Forsømmer han derimod at indsende bemeldte Ansøgning inden den bestemte Frist, er enhver berettiget til at gøre sig Metalfundet nyttigt, som om han var Finder.

De nævnte Myndigheder give Ansøgningen om Tilladelse til Metalgravning. Paategning om Dag og Klokkeslet for dens Modtagelse og udstede derefter Bevilling til Minedrift, hvori angives Metalgraverens Navn, Hjemsted og Stilling, og hvilke Metaller han agter at udvinde, samt paa hvis Grund, eller hvor Stedet for Metalfundet er. Bevilling til Minedrift kan ikke afslaas, men hvis mere end een Bevilling udstedes for det samme Metalfindested, skal den første Finder have Fortrinsret, saafremt han har iagttaget denne Lovs Bestemmelser.

Bevillingen til Minedrift bør indføres ordret i en Mineprotokol.

§ 10.

Naar nogen vil optage Arbejde paa Steder, hvor der søges efter Metaller, eller i Gruber, hvor Finderetten er bleven fri for alle, eller vil gøre Forsøg paa at udvinde Metaller af det opgravede eller andet Affald fra eller ved Miner, som er opgivne, bør Anmeldelse herom ske paa samme Maade som foreskrevet er om Anmeldelse om nye Metalfund. Inden 6 Maaneder fra Anmeldelsens Kundgørelse skal Anmelderen under Tab af Retten ansøge om Bevilling til Minedrift hos Ministeriet eller Politimesteren.

§ 11.

Bekendtgørelse af Bevillinger til Minedrift paa Landet skal ske inden 4 Maaneder fra Udstedelsesdagen ved Kirken efter Gudstjenesten i det Kirkesogn, hvor Stedet for Metalfundet er beliggende. Hvis Stedet er beliggende paa en Købstads Grund, skulle Bevillinger til Minedrift kundgøres paa den Maade, som er sædvanlig i Købstaden, og hvis Stedet er beliggende paa andre end de nævnte Omraader, skulle Bevillingerne bekendtgøres i det til offentlige Bekendtgørelser autoriserede Blad. Hvis Kundgørelsen udsættes udover den nævnte Frist, skal Ansøgningen om Bevilling til Minedrift betragtes som indgiven den Dag, da den blev bekendtgjort.

§ 12.

For Bevilling til Minedrift erlægges et Gebyr af 25 Kr. til Landskassen.

3. Afsnit.

Om Grubeejerlod og Forholdet mellem den Minedrivende og Grundejeren.

§ 13.

Naar der findes Tegn til, at der forefindes Metaller, som ifølge § 8 er Genstand for Bevilling til Minedrift, har Grubeejeren Ret til at deltage i Driften for en Femtedel imod Finderen. Landskassen betragtes som Grubeejer i Fjeldgræsgange, Almindinge og Ødemarker, som ikke ere ansatte til Dyrhed. Bemeldte Bestemmelser gælde ogsaa

Nr. 61. 22. nóvbr.

gryfjur og námur, er öllum er orðinn heimill finnandarjettur að, svo og um uppgröpt og annað úrkast úr og við námur, sem hætt hefur verið við.

14. gr.

Nú tjáir námueigandi sig vilja neyta rjettar þess til eins fimmta hluta í rekstrinum, er 13. gr. heimilar honum, og hefur hann þá rjett til samtímis að krefjast þess, að einn fimmti hluti þess, er úr málmfundarstaðnum hefur unnið verið, skuli vera þar kyrrt, þangað til samningar eru komnir á við hann eða þann, sem hann hefur afsalað rjetti sínum.

15. gr.

Námueigandi skal, að viðlögðum missi rjettar síns til hluttöku í rekstrinum, innan 6 mánaða frá því að málmgraptarbrjefið var tilkynnt honum, segja til, hvort hann að sínum hluta vilji taka þátt í rekstrinum, og skal þá, ef hann kveður sig fúsan til þess, gjöra skriflegan samning um skilmálana fyrir hluttökunni. Nú vill námueigandi ekki taka þátt í rekstrinum, eða getur eigi innan 3 mánaða þar frá orðið á eitt sáttur við málmnema um skilmálana, eða vill ekki ganga að skilmálum þeim, er lögreglustjóri setur þeirra í milli, og hefur eigi heldur orðið ásáttur við málmnema eða aðra um afsal á rjetti sínum, og skal honum þá enn veittur 3 mánaða frestur til að selja hlut sinn við opinbert uppboð, og skal þá í uppboðsskilmálunum sett ákvæði um, að kaupandi, svo framarlega sem hann eigi innan eins mánaðar frá hamarshöggi sje orðinn ásáttur við málmnema og hafi gjört um það skriflegan samning, skuli skyldur að hlíta skilmálum þeim, er lögreglustjóri setur þeirra á milli. Nú hefur námueigandi eigi ráðstafað hlutdeildarrjetti sínum á þann hátt, er sagt var, og fellur rjettur hans þá til málmnema.

Fyrir frumvarp til samnings ber lögreglustjóra 8 kr., og sje þess krafizt, að hann takist ferð á hendur til málmfundarstaðarins, greiðast honum dagpeningar og ferðakostnaður samkvæmt lögum nr. 2, 2. febr. 1894, 4. og 6. gr.

16. gr.

Námueigandi eða sá, sem fengið hefur samkvæmt 15. gr. afsal á rjetti hans, skal skyldur að taka tiltölulega þátt í kostnaðinum við reksturinn, frá því er hann byrjar, enda á hann hlut í eptirtekjunni frá sama tíma.

17. gr.

Sá, sem fengið hefur málmgraptarbrjef fyrir málmfundarstað, hefur rjett til að krefjast þess, að landeigandi eða landeigendur láti af hendi við sig, gegn fullu endurgjaldi, nægilegt land undir brautir, vegi og stíga, bæði við námuna og til burtflutnings frá henni og undir uppgröpt og byggingar við námuna, svo og til fyrirhleðslu og burtleiðslu vatns, undir námuvjelar og þess konar. Enn fremur leyfi landeigandi málmnema vatnsnot til reksturs vjelanna, svo framarlega sem það er ekki notað til reksturs annars iðnaðar, eða af því verður sjeð að skaðlausu fyrir þann iðnrekstur.

18. gr.

Landeigandi fær aptur eignar- og umráðarjett á landi því og vatnsnot, sem hann hefur látið af hendi samkvæmt 17. gr., þegar það er ekki notað lengur við námugröpt. Námurekandi heldur þó rjetti sínum eptir 39. gr.

om Eftersøgningsgruber, til hvilke Finderetten er bleven alle og enhver fri, saavel som det opgravede og andet Affald fra og ved Miner, som ere opgivne.

§ 14.

Erklærer Grubeejeren at ville benytte den Ret til en Femtedel i Driften, som hjemles ham i § 13, har han Ret til at forlange, at en Femtedel af det, som alt er udvundet paa Stedet, forbliver der urørt, indtil der er truffet Overenskomst med ham eller den, til hvem han har overdraget sin Ret.

§ 15.

Grubeejeren skal, under Fortabelse af den ham tilkommende Ret til Deltagelse i Driften, inden 6 Maaneder fra den Tid, da Bevillingen til Minedrift blev ham forkyndt, erklære, om han for sin Part vil deltage i Driften, og skal da, hvis han dertil erklærer sig villig, skriftlig Kontrakt oprettes om Vilkaanene for Deltagelsen. Hvis Grubeejeren ikke vil deltage i Driften, eller han ikke inden 3 Maaneder derefter kan komme overens med Metalgraveren om Betingelserne, eller vil gaa ind paa de af Politimesteren imellem dem fastsatte Vilkaar, og ej heller har truffet Overenskomst med Metalgraveren eller andre om Overdragelsen af sin Ret, skal der endnu tilstaas ham en Frist af 3 Maaneder til at afhænde sin Part ved en offentlig Auktion, i hvilket Fald der i Auktionskonditionerne skal optages en Bestemmelse om, at Køberen, saafremt han ikke inden en Maaned efter Hammerslag er kommet overens med Metalgraveren og derom har oprettet skriftlig Kontrakt, skal være pligtig til at finde sig i de Betingelser, som Politimesteren bestemmer dem imellem. Har Grubeejeren ikke paa den ommeldte Maade disponeret over sin Andel, tilfalder hans Ret Metalgraveren.

For at give Udkast til en Overenskomst tilkommer der Politimesteren 8 Kr., og forlanges det, at han foretager en Rejse til Metalfindestedet, betales der ham Diæter og Rejseudgifter overensstemmende med Lov Nr. 2 af 2. Febr. 1894 §§ 4 og 6.

§ 16.

Grubeejeren eller den, som ifølge § 15 har faaet hans Ret overdraget, er pligtig til at tage forholdsmæssig Del i Omkostningerne ved Driften fra den Tid, den begynder, og har ogsaa fra samme Tid Ret til Andel i Udbyttet.

§ 17.

Den, som har faaet Bevilling til Minedrift paa et Metalfindested, har Ret til at forlange, at Grundejeren eller Grundejerne afstaa til ham imod fuldt Vederlag tilstrækkelig Plads til Baner, Veje og Gangstier, baade ved Gruben og til Bortførsel fra den, saavel som til Anbringelse af det opgravede og til Opførelse af Bygninger ved Gruben, samt endvidere til Opdæmning og Bortledning af Vand, til Minemaskiner og deslige. Endvidere bør Grundejeren tillade Metalgraveren Benyttelse af Vand til at drive Maskinerne, saafremt det ikke benyttes til Driften af en anden Industri, eller det uden Skade kan afses fra denne.

§ 18.

Grundejeren erholder paany Ejendoms- og Raadighedsret til den efter § 17 afstaaede Grund med Vandforsyning, naar det ikke længer benyttes til Minedriften. Den Minedrivende beholder dog sin Ret overensstemmende med § 39.

Nr. 61. 22. nóvbr.

19. gr.

Nú semur landeiganda og námurekanda ekki um endurgjaldið nje um stærð lands þess, sem 17. gr. heimilar, eða um vatnsnotin, og skulu þá óvilhallir dómkvaddir menn gjöra um það. Kostnaðinn við mat þetta greiðir sá, er afhendingar krefst, nema landeigandi hafi krafizt yfirmats og það gengur honum á móti, þá greiðir hann kostnaðinn. Landeigandi getur krafizt þess, að endurgjald verði greitt honum allt í einu eða með árlegu gjaldi.

4. kafli.

Um útmæling undir námu.

20. gr.

Hver sá, sem fengið hefur málmgraptarbrjef fyrir málmfundarstað (9. gr.), á heimting á, að fá útmælt námusvæði. Sá, sem fengið hefur útmælt land, samkvæmt ákvæðum þessa kafla, hefur einn rjett til málmnáms á því.

21. gr.

Utmælingar skal beiðast af lögreglustjóra, ef svæðið liggur í landi jarðar, sem metin er til dýrleika, en hjá stjórnarráðinu, ef það liggur á öðrum landssvæðum. Lögreglustjóri framkvæmir útmælingar á hinum fyr nefndu svæðum og færir gjörðina í námubrjefabókina og afhendir beiðanda útskript úr henni. Stjórnarráðið setur reglur um útmælingar á hinum síðarnefndu svæðum.

22. gr.

Útmælingin skal vera rjetthyrndur ferhyrningur allt að 10,000 ferhyrningsmetrar að flatarmáli. Takmörk útmælingarinnar skulu talin lóðrjett í jörð niður.

23. gr.

Málmfundarstaðurinn skal vera innan takmarka útmælingarinnar, en útmæla má í hverja þá stefnu, er sá, er útmælingar beiðist, óskar, svo framarlega sem það kemur ekki í bága við rjettindi annara námurekanda eða 3. gr.

24. gr.

Innan eins árs í síðasta lagi frá því útmælingar hefur krafizt verið, skal hlutaðeigandi stjórnarvald láta hana fram fara.

25. gr.

Stjórnarvald það, er framkvæmir eða lætur framkvæma útmæling, ákveður hvenær hún skuli fara fram, en sá, er hennar hefur krafizt, skal annast um, að þeim, sem umráðarjett hafa yfir landinu eða eiga þar rjett til náma eða málmleitarstaða, er útmælingin gæti komið í bág við, sje stefnt til að vera við útmælinguna með sama fresti og í einkamálum.

26. gr.

Fyrir útmæling greiðist 15 kr. þeim, er hana gjörði, og þar að auki dagpeningar og ferðakostnaður samkvæmt lögum nr. 2, 2. febr, 1894. 4. og 6. gr.

§ 19.

Kan Grundejeren og den Minedrivende ikke komme overens om Vederlaget for eller Udstrækningen af den i § 17 hjemlede Grund eller om Benyttelsen af Vandet, skal Vederlaget fastsættes af uvillige inden Retten udmeldte Mænd. Omkostningerne ved denne Vurdering betales af den, som forlanger Afstaaelsen, medmindre Grundejeren har forlangt Overskøn og det gaar ham imod, i hvilket Fald han betaler Omkostningerne derved. Grundejeren kan forlange, at Vederlaget erlægges en Gang for alle eller med en aarlig Afgift.

4. Afsnit.

Om Udmaaling af Minearealet.

§ 20.

Enhver, som har faaet Bevilling til Minedrift paa et Metalfindested (§ 9), har Krav paa at faa udmaalt et Mineareal. Den, som har faaet udmaalt et Grundstykke overensstemmende med Forskrifterne i dette Kapitel, har udelukkende Ret til Minedrift paa samme.

§ 21.

Udmaaling skal rekvireres hos Politimesteren, hvis Arealet er beliggende paa en til Dyrhed ansat Jordejendom, men hos Ministeriet, hvis det er beliggende paa andre Landstrækninger. Politimesteren udfører Udmaalinger paa de førstnævnte Grundstykker, og indfører Forretningen i Mineprotokollen, af hvilken der leveres en Udskrift til Rekvirenten. Ministeriet fastsætter Regler for Udmaalinger paa de sidstnævnte Landstrækninger.

§ 22.

Det udmaalte Areal skal være en retvinklet Firkant af indtil 10,000 Kvadratmeters Størrelse. Arealets Grænser regnes lodret nedad.

§ 23.

Stedet for Metalfundet skal være indenfor Udmaalingens Grænser, men forøvrigt kan Udmaalingen gives i hvilken som helst Retning Rekvirenten ønsker, for saa vidt saadant ikke kommer i Strid med andre Minedrivendes Rettigheder eller med § 3.

§ 24.

Inden et Aar efter at Udmaaling er rekvireret, skal vedkommende Myndighed lade den udføre.

§ 25.

Den Myndighed, som udfører eller lader udføre en Udmaaling, bestemmer, naar den skal foregaa, men Rekvirenten har at sørge for, at de, som have Raadighed over Grunden, Ret til Miner eller til Eftersøgning af Metaller paa samme, der kunde blive berørte af Udmaalingen, tilkaldes til at overvære denne med samme Varsel som i private Sager.

§ 26.

For Udmaalingen betales 15 Kr. til den, som foretager den, og desuden Diæter og Rejseudgifter overensstemmende med Lov Nr. 2 af 2. Februar 1894 §§ 4 og 6.

Nr. 61. 22. nóvbr.

5. kafli.

Um fresti.

27. gr.

Nú er vinnu ekki haldið áfram á málmleitarstað eða í námu, er málmgraptarbrjef er veitt fyrir, og er þá hverjum og einum heimill finnandarjettur á staðnum eða námunni, nema því að eins, að um frest hafi verið sótt innan tveggja mánaða frá því að vinnu var hætt. Þó þarf ekki frestbrjef fyrsta árið eptir að málmleitarbrjef hefur verið gefið, og eigi heldur, þótt vinnu sje hætt um vetrartímann fyrstu 3 árin eptir að rekstur hefur hafizt.

28. gr.

Frestbrjef, eða leyfi til þess að láta málmleitar- eða málmgraptarstað standa óunninn tiltekinn tíma, skal stjórnarráðið eða lögreglustjóri veita (sbr. 2. gr.). — Beiðandi skal færa sönnur á það, að fyrir rekstrinum sjeu í svipinn verulegar tálmanir, sem beiðanda verða eigi gefnar að sök og stafi annaðhvort af sjerstökum og eigi viðvarandi ástæðum, að því er sjálfa námuna snertir eða rekstur hennar, eða þá frekari notkun eða vinnslu málmsins eða málmblendingsins. Brjef þetta gildir 14 mánuði frá dagsetning þess.

29. gr.

Frest má endurnýja svo lengi sem lögmætar ástæður eru fyrir honum.

30. gr.

Urskurði lögreglustjóra um að veita eða neita um frest getur námurekandi og hver annar, sem málið varðar, skotið undir endilegan úrskurð stjórnarráðsins.

Meðan á áfrýjun stendur heldur námurekandi rjetti sínum. Nú er frestur veittur með úrskurði stjórnarráðsins og telst hann þá frá dagsetningu úrskurðarins.

31. gr.

Þegar frestur, sem veittur hefur verið á rekstri málmleitarstaðar eða námu, er útrunninn, skal rekstur þegar hafinn, en hafi verið sótt um frest og honum neitað, skal rekstur hafinn innan 8 vikna, að öðrum kosti skal öllum heimill finnandarjettur.

32. gr.

Nú skemmist náma, án þess námurekanda verði gefið að sök, af vatni úr annari námu, sem rekstursfrestur er á, og er þeim námurekanda þá skylt að ausa námu sína, en gjöri hann það eigi, er öllum heimill finnandarjettur að henni.

33. gr.

Frest má eigi veita á rekstri námu, er valdið hefur vatnsrennsli í nágrannanámu, nema námurekandi samþykki.

34. gr.

Nú vill námurekandi um sinn hætta að vinna málm úr uppgreptinum, og fer þá um frestleyfi til þess sem að framan er sagt.

5. Afsnit.

Om Fristbevilling.

§ 27.

Naar Arbejdet ikke fortsættes paa et Metaleftersøgningssted eller i en Grube, for hvilken der er udstedt Bevilling til Minedrift, staar Finderretten til Stedet eller Gruben aaben for alle og enhver, medmindre der er bleven ansøgt om Fristbevilling inden to Maaneder efter at Arbejdet standsede. Dog behøves ikke Fristbevilling det første Aar efter at Bevilling til Eftersøgning af Metaller er udstedt, og heller ikke naar Arbejdet indstilles i Vintertiden i de første tre Aar, efter at Driften begyndte.

§ 28.

Fristbevilling, eller Tilladelse til at lade et Metaleftersøgningssted eller en Grube henligge en bestemt Tid ubearbejdet, meddeles af Ministeriet eller af Politimesteren (jfr. § 2). Ansøgeren har at godtgøre, at der for Tiden stille sig saadanne væsentlige ham utilregnelige Hindringer i Vejen for Driften, men som hidrøre enten fra særlige, ikke vedvarende Aarsager, der angaa selve Gruben eller dens Drift, eller den videre Benyttelse eller Udvindelse af Metallet eller Ertsen. Denne Bevilling gælder i 14 Maaneder fra dens Udstedelse.

§ 29.

Fristbevillingen kan fornyes saa længe der er lovlige Grunde dertil.

§ 30.

Politimesterens Beslutninger om at tilstaa eller nægte en Fristbevilling kan af den, der driver Minen, og enhver anden, som Sagen angaar, indankes til Ministeriets endelige Afgørelse.

Saa længe Indankningen staar paa, beholder den Minedrivende sin Ret. Tilstaas der en Fristbevilling ved Ministeriets Resolution, regnes den fra Resolutionens Datum.

§ 31.

Saasnart en med Hensyn til Arbejdet paa et Metaleftersøgningssted eller i en Mine tilstaaet Frist er udløbet, skal Arbejdet straks begynde, men er en saadan Frist bleven afslaaet, skal Driften genoptages inden 8 Uger, i modsat Fald staar Finderretten aaben for alle.

§ 32.

Hvis en Mine, uden nogen Skyld fra Driftsherrens Side, beskadiges af Vand fra en anden Mine, med Hensyn til hvis Drift der er givet en Fristbevilling, da er den sidstnævnte Minedrivende pligtig til at øse denne læns, i modsat Fald staar Finderretten til den aaben for alle.

§ 33.

For en Mine, der foraarsager, at Vand trænger ind i en tilgrænsende Mine, maa der ikke tilstaas Fristbevilling med Hensyn til Driften, med mindre den sidstnævnte Mines Driftsherre samtykker deri.

§ 34.

Naar en Minedrivende for en Tid ønsker at holde op med at udvinde Metal af det opgravede, forholdes der med Fristbevilling med Hensyn hertil, som foran ommeldt.

Nr. 61. 22. nóvbr.

35. gr.

Frestbrjef skulu innfærð orðrjett í námubrjefabókina. Fyrir frestbrjef greiðast 10 kr. í landssjóð.

36. gr.

Um auglýsing frestbrjefa fer sem um auglýsing málmgraptarbrjefa samkvæmt 11. gr.

6. kafli.

Um rekstur náma og eptirlit.

37. gr.

Stjórnarráði Íslands veitist heimild til að setja reglugjörð um rekstur náma; skal þar meðal annars sett ákvæði, er miða að því að vernda líf og heilsu verkafólks í námunum, að námur sjeu tryggilega grafnar, að þær sjeu reknar svo að málmauður þeirra verði að fullum notum; svo skulu og vera ákvæði um eptirlit með þeim af hendi stjórnarvalda. Í reglugjörðunum má og setja ákvæði um reikningsfærslu við námurekstrinn og um viðskipti námurekanda og vinnumanna við námuna.

Fyrir brot á móti reglugjörð má ákveða sektir allt að 1000 kr .

38. gr.

Við hverja námu skal vera bók, og skal í hana rita yfirlit yfir námureksturinn um hvern mánuð. Þar skal og rita skýrslu um það, sem við hefur borið eða tekið hefur verið eptir og snertir námuna eða málmæðarnar, og sjerstaklegt þykir eða athugavert. Skal útdráttur úr bók þessari um hvert ár sendur lögreglustjóra áleiðis til stjórnarráðsins eða beint til stjórnarráðsins (sbr. 2. gr.).

Nefndum stjórnarvöldum skal heimilt að krefjast þess, að námurekandi láti gjöra nákvæman uppdrátt af námu sinni, ef dýpri er en 10 metrar, og síðar verði bætt við á uppdráttinn, er náman stækkar.

7. kafli.

Um niðurlagning náma.

39. gr.

Þegar náma er lögð niður, skal námurekanda heimilt að nota uppgröptinn úr henni þótt annar byrji að reka námuna.

40. gr.

Nú ætlar námurekandi að hætta við námu sína, og skal hann þá, að viðlagðri 30 kr. sekt, tilkynnaþað lögreglustjóra eða stjórnarráðinu (sbr. 2. gr.) 2 mánuðum áður, og jafnframt senda uppdrátt þann, sem gjörður hefur verið af námunni.

§ 35.

Fristbevillinger bør indføres ordret i Mineprotokollen. For en Fristbevilling erlægges 10 Kr. til Landskassen.

§ 36.

Med Hensyn til Kundgørelse af Fristbevillinger forholdes som med Kundgørelse af Bevilling til Minedrift overensstemmende med § 11.

6. Afsnit.

Om Miners Drift og Opsynet dermed.

§ 37.

Islands Ministerium bemyndiges til at udstede et Reglement om Driften af Miner; Reglementet skal blandt andet indeholde Bestemmelser, sigtende til at beskytte Minearbejdernes Liv og Sundhed, til at Minerne blive udgravede paa en betryggende Maade, og at de blive drevne paa en saadan Maade, at deres Metalforraad kommer til fuld Nytte; derhos skal det indeholde Bestemmelser om Tilsyn hermed fra Myndighedernes Side. I Reglementerne kunne ogsaa indsættes Bestemmelser om Regnskabsførelsen i Minedriften samt om Forholdet mellem Driftsherren og Minearbejderne.

For Overtrædelse af Reglementets Bestemmelser kan der fastsættes Bøder indtil 1000 Kr.

§ 38.

Ved hver Mine skal der holdes en Protokol, i hvilken indføres Oversigt over Driften hver Maaned. Der skal ogsaa indføres en Beretning om, hvad der indtræffer eller er blevet iagttaget vedrørende Gruben eller Metalaarerne, og som findes ejendommeligt eller af Betydning. Udskrift af denne Protokol skal aarlig enten gennem Politimesteren eller direkte (jfr. § 2) indsendes til Ministeriet.

De nævnte Myndigheder have Ret til at forlange, at den Minedrivende lader optage et nøjagtigt Kort over Minen, hvis den er dybere end 10 Meter, og at dette Kort kompletteres efter som Minen udvides.

7. Afsnit.

Om Nedlæggelse af Miner.

§ 39.

Naar en Mine nedlægges, har den Minedrivende Ret til at benytte det opgravede, selv om en anden begynder at drive Minen.

§ 40.

Den der vil opgive Driften af en Mine, skal 2 Maaneder forinden under en Bøde af 30 Kr. gøre Anmeldelse derom til Politimesteren eller Ministeriet (jfr. § 2) og samtidig indsende det over Minen optagne Kort.

Nr. 61. 22. nóvbr.

41. gr.

Nú er námurekstri hætt eða rjetturinn til að halda honum áfram er fallinn burt, og má þá fráfarandi ekki spilla neinu af því eða flytja burt neitt af því, sem gjört hefur verið eða sett upp til að halda námunni og göngum hennar tryggum. Byggingar og áhöld við námuna má fráfarandi því að eins flytja burt, að hann geti eigi orðið ásáttur við viðtakanda um afnot þeirra eða sölu.

8. kafli.

Almenn ákvæði.

42. gr.

Stjórnarráðið löggildir námubrjefabækur lögreglustjóra.

43. gr.

Mál út af brotum gegn lögum þessum og reglugjörðum þeim, er getur um í 37. gr., skulu rekin sem almenn lögreglumál. Sektir renna í landssjóð.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 41.

Er Driften af en Mine opgivet eller Retten til at fortsætte den bortfalden, maa den fratrædende ikke beskadige eller borttage noget, der er bleven opført til Sikring af Minen eller Minegangene. Bygninger og Redskaber ved Minen maa den fratrædende kun bortføre for saa vidt som han ikke kan komme overens med den tiltrædende om deres Benyttelse eller Afhændelse.

8. Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 42.

Ministeriet autoriserer Politimestrenes Mineprotokoller.

§ 43.

Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Lov samt af de i § 37 ommeldte Reglementer behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde Landskassen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 62.
22.
nóvbr.

Lög

um

frestun á framkvæmd laga 19. desember 1903 um túngirðingar o. fl.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Lán úr landssjóði samkvæmt lögum nr. 64, 19. des. 1903, um túngirðingar, verða eigi veitt á árinu 1908, og er jafnframt frestað það ár framkvæmd á öðrum ákvæðum nefndra laga, er snerta lánveitingarnar.

Á fjárhagstímabilinu 1908 og 1909 annast landsstjórnin útvegun á samskonar girðingarefni, sem nefnd lög hljóða um, fyrir sýslufjelög, sveitarfjelög, búnaðarfjelög og samvinnukaupfjelög, og birtir almenningi í tæka tíð verð á girðingarefni því, sem hún útvegar, og nánari fyrirmæli um það, hvers fjelögin verða að gæta, til þess að pöntunum þeirra verði sinnt.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 62.
22.
Novbr.

Lov

om

Udsættelse af Iværksættelsen af Lov af 19. December 1903 om Indhegning af Hjemmemarker m. m.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Laan af Landskassen i Henhold til Lov Nr. 64 af 19. Decbr. 1903 om Indhegning af Hjemmemarker bevilges ikke i Aaret 1908; for bemeldte Aar udsættes derhos Iværksættelsen af nævnte Lovs øvrige Laanebevillingerne vedrørende Bestemmelser.

I Finansperioden 1908 og 1909 besørger Regeringen Indkøb af samme Slags Indhegningsmateriale for Sysselkommuner, Repskommuner, Landbrugsselskaber og kooperative Forbrugsforeninger, som omhandles i nævnte Lov, og offentliggør i betimelig Tid Prisen paa det Indhegningsmateriale, som den anskaffer, samt nærmere Forskrifter om, hvad de paagældende Kommuner og Foreninger have at iagttage for at faa deres Bestillinger effektuerede.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 63.
22.
nóvbr.

Lög

um

kennaraskóla í Reykjavík.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Kennaraskóla skal stofna í Reykjavík og má verja til skólahúss, áhalda og innanstokksmuna allt að 30,000 kr. úr landssjóði.

2. gr.

Skólinn er jafnt fyrir konur sem karla. Kennslan veitist ókeypis.

3. gr.

Þrjár ársdeildir eru í skólanum.

Skólaárið er frá 1. október til 31. marz. Utanskólanemendum má yfirstjórn fræðslumálanna leyfa að ganga undir árspróf skólans, og þeim, sem fengizt hafa við barnakennslu um tveggja ára bil, að minnsta kosti, má leyfa að ganga undir burtfararpróf skólans.

4. gr.

Kennslugreinir kennaraskólans eru þessar: Íslenzka, danska, saga, landafræði og náttúrufræði, og þó einkum það, er Ísland snertir, reikningur, rúmfræði, skript, teikning, handavinna, leikfimi, söngur, kristin fræði, uppeldis- og kennslufræði, og kennsluæfingar. Auk þess má taka upp kennslu í garðyrkju og matreiðslu.

5. gr.

Við skóla þennan skipar ráðherrann 3 fasta kennara. Einn þeirra er skólastjóri og hefur að árslaunum 2,400 kr. auk ókeypis húsnæðis í skólahúsinu, hita og ljóss. Annar kennari hefur 2,200 kr. í árslaun og þriðji kennari 2,000 kr.

Skólastjóri hefur alla umsjón með skólahúsinu og áhöldum skólans.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

et Lærerseminarium i Reykjavik.

Nr. 63.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Reykjavik skal der oprettes et Lærerseminarium. Til Tilvejebringelse af Skolebygning, Apparater og Inventarium kan anvendes indtil 30,000 Kroner af Landskassen.

§ 2.

Adgang til Seminariet har saavel Kvinder som Mænd; for Undervisningen erlægges ingen Betaling.

§ 3.

Skolen inddeles i 3 Aarsklasser.

Skoleaaret varer fra 1. Oktober til 31. Marts. Overbestyrelsen for Undervisningssager kan tillade Privatister at underkaste sig Skolens Aarsprøver, og dem, som har undervist Børn i mindst 2 Aar, kan der gives Tilladelse til at indstille sig til Skolens Afgangseksamen.

§ 4.

Seminariets Undervisningsfag er følgende: Islandsk og Dansk, Historie, Geografi og Naturhistorie, fornemmelig vedrørende Island; Regning og Geometri, Skrivning, Tegning, Haandarbejde, Gymnastik, Sang, Kristendomsundervisning, Pædagogik, Undervisningslære og Undervisningsøvelser. Desuden kan der optages Undervisning i Havedyrkning og Madlavning.

§ 5.

Ved Seminariet beskikkes af Ministeren tre faste Lærere, hvoraf en er Forstander; denne har en aarlig Lønning af 2,400 Kroner foruden fri Bolig i Skolebygningen; anden Lærer lønnes med 2,200 Kroner, og tredje Lærer med 2,000 Kroner aarlig.

Seminariets Forstander fører Tilsyn med Skolens Bygning og Inventar.

Nr. 63.
22. nóvbr.

6. gr.

Kennarar skólans eru skyldir til, að hafa á hendi ókeypis um tveggja mánaða tíma á ári, kennslu og æfingar við framhaldskennsluskeið fyrir lýðskólakennara, eptir nánari reglum, er yfirstjórn fræðslumála setur.

7. gr.

Stjórnarráðið hefur á hendi yfirumsjón skólans og semur reglugjörð fyrir hann.

8. gr.

Kostnaður við rekstur skólans greiðist úr landssjóði.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 6.

Seminariets Lærere ere pligtige til, efter nærmere Bestemmelse af Overbestyrelsen for Undervisningssager, uden Vederlag 2 Maaneder hvert Aar at meddele Undervisning og Øvelser ved et Fortsættelseskursus for Folkeskolelærere.

§ 7.

Overtilsynet med Seminariet udøves af Ministeriet, der udfærdiger et Reglement for samme.

§ 8.

Udgifter til Seminariet udredes af Landskassen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 64.
22.
nóvbr.

Lög

um

breyting á lögum um manntal í Reykjavík nr. 18, 13. septbr. 1901.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Manntal í Reykjavík, er fyrirskipað er með lögum nr. 18, 13. septbr. 1901, skal fara fram á tímabilinu frá 20. til 30. nóvbr. ár hvert.

2. gr.

Lög þessi ganga í gildi 1. janúar 1908.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Nr. 64.
22.
Novbr.

Forandring i Lov Nr. 18 af 13. Septbr. 1901 om Mandtal i Reykjavik.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det ved Lov Nr. 18 af 13. Septbr. 1901 foreskrevne Mandtal i Reykjavik skal foregaa aarlig fra den 20. til den 30. November.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 65.
22.
nóvbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Kirkjuvogi í Hafnahreppi í Gullbringusýslu.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Að Kirkjuvogi í Hafnahreppi í Gullbringusýslu skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi, þegar stjórnarráðið hefur, samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, ákveðið stærð og takmörk verzlunarlóðarinnar.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Autorisation af et Handelssted ved Kirkjuvogur i Hafna Rep i Gullbringa Syssel.

Nr. 65.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Kirkjuvogur i Hafna Rep i Gullbringa Syssel skal være et autoriseret Handelssted.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft naar Ministeriet har bestemt Størrelsen af og Grænserne for Handelsgrunden i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. November 1905.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 66.
22.
nóvbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Bæ á Höfðaströnd i Skagafjarðarsýslu.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1 gr.

Að Bæ á Höfðaströnd í Skagafjarðarsýslu skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi, þegar stjórnarráðið hefur ákveðið takmörk verzlunarlóðarinnar samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóvbr. 1905, og birt þau í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 66.
22.
Novbr.

Lov

om

Autorisation af et Handelssted ved Bær paa Höfdastrand i Skagafjord Syssel.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Bær paa Höfdastrand i Skagafjord Syssel skal være et autoriseret Handelssted.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrunden i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. November 1905, samt offentliggjort disse i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 66. Lov af 22. November om Autorisation af et Handelssted ved Bær paa Höfdastrand i Skagafjord Syssel.

Nr. 67.
22.
nóvbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Tjaldanesi í Auðkúluhreppi í Vestur-Ísafjarðarsýslu.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Að Tjaldanesi í Auðkúluhreppi í Vestur-Ísafjarðarsýslu skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi, þegar stjórnarráðið hefur ákveðið takmörk verzlunarlóðarinnar samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóvember 1905, og birt þau í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 67.
22.
Novbr.

Lov

om

Autorisation af et Handelssted ved Tjaldanes i Audkula Rep i Vester-Isafjord Syssel.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Tjaldanes i Audkula Rep i Vester-Isafjord Syssel skal være et autoriseret Handelssted.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrunden i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. November 1905, samt offentliggjort disse i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 68.
22.
nóvbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Kalmansárósi við Hvalfjörð í Borgarfjarðarsýslu.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Að Kalmansárósi við Hvalfjörð í Borgarfjarðarsýslu skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi, þegar stjórnarráðið hefur ákveðið takmörk verzlunarlóðarinnar samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóvember 1905, og birt þau í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 68.
22.
Novbr.

Lov

om

Autorisation af et Handelssted ved Kalmansaros ved Hvalfjord i Borgarfjord Syssel.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Kalmansaros ved Hvalfjord i Borgarfjord Syssel skal være et autoriseret Handelssted.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrunden i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. November 1905, samt offentliggjort disse i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 69.
22.
nóvbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar í Hnífsdal í Norður-Ísafjarðarsýslu.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í Hnífsdal í Norður-Ísafjarðarsýslu, milli svo nefndrar Heimabæjarvarar og Stekkjalæks, skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi, þegar stjórnarráðið hefur ákveðið takmörk verzlunarlóðarinnar samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, og þau hafa birt verið í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eigá allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 69.
22.
Novbr.

om

Autorisation af et Handelssted i Hnifsdalur i Norder-Isafjord Syssel.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Hnifsdalur i Norder Isafjord Syssel, mellem den saakaldte Heimabæjarvør og Stekkjarlækur, skal være et autoriseret Handelssted.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrunden i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. November 1905, samt offentliggjort disse i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 70.
22.
nóvbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Króksfjarðarnesi í Geiradalshreppi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Að Króksfjarðarnesi í Geiradalshreppi skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi, þegar stjórnarráðið hefur ákveðið takmörk verzlunarlóðarinnar samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóvbr. 1905, og birt þau í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 70.
22.
Novbr.

Lov

om

Autorisation af et Handelssted ved Kroksfjardarnes i Geiradals Rep.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Kroksfjardarnes i Geiradals Rep skal være et autoriseret Handelssted.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrunden i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. November 1905, samt offentliggjort disse i Regeringstidendens Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 71.
22.
nóvbr.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar að Eysteinseyri við Tálknafjörð.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Að Eysteinseyri við Tálknafjörð skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi, þegar stjórnarráðið hefur ákveðið takmörk verzlunarlóðarinnar samkvæmt lögum nr, 61, 10. nóvbr. 1905, og birt þau í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 71.
22.
Novbr.

om

Autorisation af et Handelssted ved Eysteinseyri ved Talknafjord.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ved Eysteinseyri ved Talknafjord skal være et autoriseret Handelssted.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrunden i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. November 1905 samt offentliggjort disse i Regeringstidenden Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 72.
22.
nóvbr.

Lög

um

stækkun verzlunarlóðarinnar og hafnarinnar í Keflavík.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hin löggilta höfn og verzlunarlóð fyrir Keflavíkurkauptún skal talin að ná inn að Vogastapa.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi, þegar stjórnarráðið hefur samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóv. 1905 ákveðið stærð og takmörk verzlunarlóðarinnar að öðru leyti milli hinnar núverandi verzlunarlóðar og Vogastapa.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 72.
22.
Novbr.

Lov

om

Udvidelse af Havnen og Handelsgrunden i Keflavik.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Keflavik Handelssteds autoriserede Havn og Handelsgrund skal strække sig ind til Vogastapi.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft naar Ministeriet i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. Novbr. 1905 forøvrigt har bestemt Størrelsen af og Grænserne for Handelsgrunden mellem den nuværende Handelsgrund og Vogastapi.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 73.
22.
nóvbr.

Lög

um

útflutning hrossa.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á erlendan markað má ekki flytja mögur hross og illa útlítandi, glaseygð, glámótt, meidd, hölt, eða með öðrum verulegum lýtum og göllum.

Enn fremur er bannað að flytja til sölu á útlendum markaði yngri hross en 4 vetra og eldri en 10 vetra. Hross 3 vetra má þó flytja út, ef þau eru stór og falleg útlits.

Öll hross, sem útflutt eru, skulu vera tamin eða að minnsta kosti bandvön.

Heimilt er ráðherra að veita undanþágu frá þessum ákvæðum eptir tillögu Búnaðarfjelags Íslands, ef sjerstakar ástæður mæla með því.

2. gr.

Öll skip, er flytja hross frá Íslandi til útlanda, skulu vera hagkvæmlega útbúin í því skyni. Hross má eigi flytja á þilfari frá Íslandi til annara landa á öðrum tíma árs en frá miðjum júní til ágústmánaðar loka. Hrossin skal hafa í stíum hæfilega stórum og traustgjörðum, og sje þeim ætlað nægilegt rúm. Á stíugólf og gangrúm, sem hross eru leidd um, skal strá hálmi eða sandi, eða gjöra ósleip á annan hátt. Sjá skal fyrir góðri loptræsting, þar sem hross eru höfð, og birtu, eptir því sem ástæður frekast leyfa.

Á hverju skipi, er flytur hross til útlanda, skal skipstjóri sanna, að hann hafi nægilegan mannafla til að gæta hrossanna á leiðinni, og skal vera hentugur útbúnaður við fóðrun hrossanna og vötnun. Hrossunum skal ætla nægilegt fóður og vatn á leiðinni, og má fóður ekki vera minna en 10 pd. af góðu heyi á dag fyrir hvern hest, miðað við áætlun skipsins, eða sem því svarar í öðru fóðri.

3. gr.

Í þeim kauptúnum landsins, sem hross eru flutt frá til sölu á erlendum markaði, skal ráðherra Íslands skipa mann, er hefur á hendi umsjón og eptirlit með útflutningi hrossa. Þeir, sem slík hross vilja senda til útlanda, tilkynna það umsjónarmanni með

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Udførsel af Heste.

Nr. 73.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Til udenlandsk Marked maa ikke føres magre eller daarligt udseende Heste, glasøjede eller saadanne, hvis Hoved er overvejende hvidt men for øvrigt anderledes farvet, Heste som er brudte, halte eller med andre væsentlige Lyder og Fejl.

Det er endvidere forbudt at udføre til Salg paa udenlandsk Marked Heste, yngre end 4 Aar og ældre end 10 Aar. Treaarige Heste kunne dog udføres, hvis de er store og af godt Udseende.

Alle Heste, som udføres, skulle være tæmmede eller i det mindste tømmevante.

Ministeren kan, naar særlige Omstændigheder tale derfor, gøre Undtagelse fra disse Bestemmelser efter Indstilling fra Islands Landbrugsselskab.

§ 2.

Alle Skibe, der udføre Heste fra Island til Udlandet, skulle være bekvemt indrettede dertil. Paa Dæk maa Heste kun føres fra Island til andre Lande i Tiden fra Midten af Juni Maaned til Slutningen af August Maaned. Hestene skulle staa i passende store og solide Baase, med tilstrækkelig Plads. Gulvet i Baasene samt de Gange, gennem hvilke Hestene føres, skulle bestrøs med Halm eller Sand eller paa anden Maade gøres uglatte. De for Hestene bestemte Pladser skal være godt ventilerede samt saa lyse, som Omstændighederne paa nogen Maade tillade det.

Skibsføreren paa ethvert til Udførsel af Heste til Udlandet anvendt Skib skal godtgøre, at han har tilstrækkeligt Mandskab til Pasning af Hestene under Vejs, hvorhos der skal være en bekvem Ordning med Hestenes Fodring og Vanding. Der skal være tilstrækkeligt Foder og Vand til Hestene under Rejsen. Af Foder maa der ikke være mindre end 10 Pd. godt Hø pr. Hest pr. Dag, regnet efter Skibets Fartplan, eller tilsvarende i andet Foder.

§ 3.

I de Handelssteder i Landet, hvorfra Heste udføres til Salg paa udenlandsk Marked, skal Islands Minister beskikke en Mand til at have Eftersyn og Tilsyn med Udførsel af Heste. De der vil afsende saadanne Heste til Udlandet skal melde det til Tilsyns-

Nr. 73. 22. nóvbr.

nægum fyrirvara. Umsjónarmaður skoðar hrossin nákvæmlega áður en þau eru flutt á skip, og kyrsetur þau hross, sem að hans áliti eru eigi hæf til útflutnings. Útflytjandi er skyldur að láta umsjónarmanni í tje næga aðstoð við skoðunina. Umsjónarmaður hefur eptirlit með útskipun hrossanna, og sjer um að útbúnaður skipsins og fóðurbirgðir fullnægi fyrirmælum laganna, og má lögreglustjóri ekki afgreiða skipið fyr en umsjónarmaður hefur ritað á skipsskjölin vottorð um það.

Umsjónarmenn skulu senda stjórnarráðinu við lok hvers árs skýrslu um tölu útfluttra hrossa, og hvenær og með hvaða skipi þau hafi verið flutt.

Fyrir starfa sinn fá umsjónarmenn hæfilega þóknun úr landssjóði, og skal fje til þess veitt á fjárlögum.

4. gr.

Ráðherra Íslands semur nánari reglur um útflutning hrossa, sjerstaklega um meðferð þeirra á leið milli landa, og gefur út erindisbrjef handa umsjónarmönnum.

5. gr.

Brot móti lögum þessum og reglum þeim, er ræðir um í 4. gr., varða sektum frá 10 til 1,000 kr., er renna í landssjóð. Mál út af slíkum brotum skal fara með sem almenn lögreglumál.

6. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1909.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

manden med tilstrækkeligt Varsel. Tilsynsmanden har at efterse Hestene nøjagtigt, inden de føres om Bord, og tilbageholder de Heste, som efter hans Skøn ikke egne sig til Udførsel. Afsenderen er pligtig til at yde Tilsynsmanden tilstrækkelig Hjælp ved Eftersynet. Tilsynsmanden har Tilsyn med Hestenes Udskibning samt paaser, at Skibets Udrustning og Fodermængde opfylder Lovens Bestemmelser, hvorhos Politimesteren ikke maa udklarere Skibet førend Tilsynsmanden har paategnet Skibspapirerne en Erklæring desangaaende.

Tilsynsmændene skulle ved Udgangen af hvert Aar tilstille Ministeriet en Meddelelse om Antallet af udførte Heste, samt om hvornaar og med hvilket Skib de er udførte.

Tilsynsmændene erholde en paa Finansloven fastsat passende Betaling for deres Ulejlighed.

§ 4.

Islands Minister fastsætter nærmere Regler om Udførsel af Heste, særlig om deres Behandling under Vejs mellem Island og Udlandet, samt udfærdiger en Instruks for Tilsynsmændene.

§ 5.

Overtrædelser af denne Lov samt af de i § 4 omhandlede Regler straffes med Bøder fra 10 til 1,000 Kr., som tilfalde Landskassen. Sager i Anledning af saadanne Overtrædelser behandles som offentlige Politisager.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1909.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 74.
22.
nóvbr.

Lög

um

afnám fátækrahlutar af fiskiafla.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Eigi skal framar skylt að gj lda fátækrahlut af fiskiafla, fimmtung af allskonar fiski, sem veiddur er á opnum bátum á helgum dögum.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Ophævelse af Fattigafgiften af Fiskefangst.

Nr. 74.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Fattigafgiften af Fiskefangst, en Femtedel af al Slags Fisk, der paa Helligdage fanges paa aabne Baade, ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 75.
22.
nóvbr.

Lög

um

bæjarstjórn í Hafnarfirði.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hafnarfjarðarverzlunarstaður skal vera lögsagnarumdæmi út af fyrir sig með kaupstaðarrjettindum. Takmörk kaupstaðarsvæðisins eru þessi: Úr sjó utanvert við Balatún, sjónhending eptir takmörkum Hafnarfjarðarhrauns og Dysjamýrar, þar til kemur á hinn forna veg frá Görðum til Reykjavíkur. Eptir þeim vegi í Engidal. Þaðan eptir nyrðri brún Hafnarfjarðarhrauns, þar til kemur móts við austurhorn Hraunsholtstúns. Þaðan bein stefna yfir neðanverðan Kaplakrika í vörðu á háholtinu fyrir ofan Jófríðarstaði; þaðan yfir Fuglstapaþúfu efri beina leið í sjó fram. Kaupstaðurinn skal skyldur til, að setja nægilega mörg varanleg merki, er sýni greinilega takmörk landsins, og viðhalda þeim.

Sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósarsýslu skal jafnframt vera bæjarfógeti kaupstaðarins.

2. gr.

Málefnum kaupstaðarins skal stjórnað af bæjarstjórn. Í henni eru kosnir bæjarfulltrúar auk bæjarstjóra, sem er oddviti hennar. Bæjarstjóri skal kosinn af bæjarstjórn til 6 ára í senn, og skal hann launaður af bæjarsjóði.

Bæjarstjóri hefur því að eins atkvæðisrjett á fundum, að hann sje jafnframt bæjarfulltrúi.

3. gr.

Bæjarstjóri hefur á hendi framkvæmd á ákvörðunum þeim, er bæjarstjórnin gjörir, og í bæjarmálefnum yfir höfuð. Þó má bæjarstjórnin fela einum eða fleiri mönnum úr sínum flokki, að framkvæma einstök bæjarstörf, eptir reglum, sem hún sjálf setur. Allir bæjarfulltrúar eru skyldir að taka að sjer þau sjerstöku bæjarstörf, sem bæjarstjórnin þannig felur þeim.

4. gr.

Bæjarfulltrúar skulu vera 7; þó má ráðherra breyta tölu þeirra, ef þörf gjörist, eptir tillögu bæjarstjórnarinnar. Skulu bæjarfulltrúar kosnir af bæjarbúum, sem kosningarrjett hafa eptir lögum þessum.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 75.
22.
Novbr.

om

Bestyrelsen af Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Handelsstedet Havnefjord skal udgøre en Jurisdiktion for sig med Købstadsrettigheder. Købstadens Grænser ere: Fra Søen Vest for Balatun lige ud følgende Hafnarfjordshraun og Dysjamyris Grænser indtil den gamle Vej, der fører fra Gardar til Reykjavik. Derefter følges denne Vej til Engidalur. Derpaa langs med Hafnarfjordshrauns nordlige Grænse indtil det østlige Hjørne af Hraunsholttun. Derfra i lige Linie over den vestlige Del af Kaplakriki i en Varde øverst paa Højen oven for Jofridarstadir; derfra over den østlige Fuglstapatue lige ned til Søen. Købstaden skal være pligtig til at lade opsætte og vedligeholde tilstrækkelig mange vedvarende Mærker, der tydelig vise de angivne Grænser.

Sysselmanden i Gullbringa og Kjos-Syssel skal tillige være Byfoged i Købstaden.

§ 2.

Købstadens Anliggender styres af et Byraad, som bestaar af valgte Medlemmer foruden Borgmesteren som Formand. Borgmesteren vælges af Byraadet for 6 Aar ad Gangen og oppebærer Lønning af Bykassen.

Borgmesteren har kun Stemmeret i Byraadets Møder, for saa vidt han tillige er valgt Medlem af samme.

§ 3.

Udførelsen af Byraadets Beslutninger og den øvrige udøvende Myndighed i Kommunens Anliggender paahviler Borgmesteren. Dog kan Byraadet beskikke et eller flere af sine Medlemmer til at udføre særlige kommunale Hverv i Overensstemmelse med de af det vedtagne Regler. Ethvert Medlem af Byraadet er pligtigt til at overtage de særlige kommunale Hverv, som maatte overdrages ham.

§ 4.

Byraadet bestaar af 7 Medlemmer; dog kan Ministeren i fornødent Fald ifølge Byraadets Indstilling forandre deres Antal. Repræsentanterne vælges af de Indbyggere i Købstaden, som ifølge denne Lov er i Besiddelse af Valgret.

Nr. 75. 22. nóvbr.

5. gr.

Kosningarrjett hafa allir bæjarbúar, karlar og konur, sem eru 25 ára að aldri þegar kosningin fer fram, hafa átt lögheimili í bænum 1 ár, hafa óflekkað mannorð, eru fjár síns ráðandi, eru ekki öðrum háðir sem hjú og standa eigi í skuld fyrir sveitarstyrk — ef þeir greiða skattgjald til bæjarsjóðs. Konur kjósenda hafa kosningarrjett, þótt þær sjeu eigi fjár síns ráðandi vegna hjónabandsins og þótt þær eigi greiði sjerstaklega gjald í bæjarsjóð, ef þær að öðru leyti uppfylla áður greind skilyrði fyrir kosningarrjetti.

Kjörgengur er hver sá, er kosningarjett hefur. Þó mega hjón aldrei sitja samtímis í bæjarstjórn, heldur eigi foreldrar og börn, nje móðurforeldrar, eða föðurforeldrar og barnabörn þeirra. Heimilt er og konum jafnan að skorast undan kosningu.

6. gr.

Bæjarfulltrúar skulu kosnir til 6 ára. Af þeim, sem kosnir eru í fyrsta sinn, fara 2 frá eptir hlutkesti að tveim árum liðnum, aðrir 2 eptir 4 ár, og þeir 3, sem þá eru eptir, eptir 6 ár. Sömu reglu skal úr því fylgt með endurnýjun bæjarstjórnar, eptir aldursröð án hlutkestis.

Ef einhver fulltrúi fer frá áður en 6 ár eru liðin frá kosningu hans, skal þegar kjósa annan í hans stað, og hefur sá fulltrúi sýslan á hendi að eins um þann tíma, er vantaði upp á, að hinn hefði verið 6 ár, sem frá fór.

7. gr.

Fulltrúakosningar skulu fara fram einhvern hinn fyrsta virkan dag eptir nýár, nema þegar svo stendur á, að kjósa þarf aukreitis. Svo skal kosningu undirbúa, að skrá sje samin um þá, sem kosningarrjett eiga; þá skrá skal kjörstjórnin semja, en kjörstjórar eru: bæjarstjóri og tveir fulltrúanna, er bæjarstjórnin til þess kýs. Kjörskráin skal liggja öllum kaupstaðarbúum til sýnis á hentugum stað um hálfan mánuð á undan kjördegi. Mótbárur gegn kjörskránni, er lúta að því, að nokkur sje oftalinn eða vantalinn, á að bera upp fyrir kjörstjórninni að minnsta kosti 3 dögum á undan kjördegi, og leggur hún þá úrskurð sinn á málið.

8. gr.

Formaður kjörstjórnarinnar skal boða stað og stund, er kosningar skulu fram fara, að minnsta kosti viku á undan, og á þann hátt, sem þing almennt eru boðuð í kaupstaðnum.

9. gr.

Hver sá, sem er kjörgengur, er skyldur að taka móti kosningu, nema hann sje sextugur að aldri, eða hann vegna heilsubrests eða annars hafi sennilega ástæðu til að skorast undan kosningu. Kjörstjórnin sker úr þessu, en láti hann sjer ekki lynda úrskurð hennar, skal málinu skjóta til bæjarstjórnarinnar. Sá, sem hefur gegnt fulltrúastörfum 6 ár eða lengur, er eigi skyldur að takast á hendur þá sýslu aptur, fyr en eptir jafnlangan tíma og hann hafði áður verið fulltrúi.

10. gr.

Sá, sem hefur eitthvað að kæra yfir kosningargjörð þeirri, sem fram hefur farið, eða yfir úrskurðum kjörstjórnarinnar, verður að bera mál sitt skriflega undir bæjarstjórnina viku eptir að kosning hefur fram farið, eigi umkvörtun hans að verða tekin

§ 5.

Valgberettigede ere alle Byens Indbyggere, Mænd og Kvinder, som paa den Tid Valget foregaar, have opnaaet 25 Aars Alderen og haft fast Hjem i Byen i 1 Aar, have et uplettet Rygte, ere raadige over deres Formue, ikke staar i personligt Tjenesteforhold og ikke staar i Gæld for modtaget Fattigunderstøttelse — for saa vidt de svarer Skat til Bykassen. Vælgernes Hustruer ere valgberettigede, selv om de paa Grund af Ægteskabet ikke ere raadige over deres Formue og ikke svare særlig Skat til Bykassen, hvis de i øvrigt opfylder de angivne Betingelser for Valgret.

Valgbar til Byraadet er enhver valgberettiget Person. Dog kan Ægtefæller aldrig paa samme Tid have Sæde i Byraadet, heller ikke Forældre og Børn, eller Bedsteforældre og deres Børnebørn. Kvinder kan altid undslaa sig for at modtage Valg.

§ 6.

Byraadets Medlemmer vælges for et Tidsrum af 6 Aar. Af de første Gang valgte Medlemmer fratræder to ifølge Lodtrækning efter to Aars Forløb, to efter 4 Aars Forløb og de øvrige 3 efter 6 Aars Forløb. Ifølge samme Regler foretages derefter nye Valg til Byraadet ifølge Aldersorden uden Lodtrækning.

Udtræder nogen af Byraadet inden Udløbet af de 6 Aar fra hans Valg, skal der ufortøvet i hans Sted vælges et nyt Medlem; dette Valg gælder kun for saa lang Tid, som den afgaaede vilde have haft tilbage af de 6 Aar.

§ 7.

Valgene til Byraadet foretages en af de nærmeste Søgnedage efter Nytaar, undtagen naar det er nødvendigt at foretage ekstraordinære Valg. Valgene forberedes ved en af Valgbestyrelsen affattet Liste over Vælgerne. Valgbestyrelsen bestaar af Borgmesteren og to af Byraadet valgte Medlemmer. Valglisterne skulle ligge fremme paa et hensigtsmæssigt Sted til offentligt Eftersyn 14 Dage forinden Valgdagen. Indsigelse imod Valglisten, som gaar ud paa, at en uberettiget er optagen paa Listen eller en berettiget udeladt, skal mindst 3 Dage forinden Valgdagen indgives til Valgbestyrelsen, hvorefter denne afgør Sagen.

§ 8.

Valgbestyrelsens Formand bekendtgør, i det mindste en Uge forud paa den for offentlige Møder i Købstaden sædvanlige Maade, Sted og Tid, naar Valget skal foregaa.

§ 9.

Enhver, som er valgbar, er pligtig til at modtage Valget, medmindre han har opnaaet en Alder af 60 Aar eller ifølge sin Helbredstilstand eller i øvrigt maatte have skellig Grund til at ønske sig fritaget for Valget, hvilket afgøres af Valgbestyrelsen, eller, for saa vidt han maatte være utilfreds med sammes Afgørelse, af Byraadet. Den, som i 6 Aar, eller længere har fungeret som Medlem af Byraadet, skal ikke være pligtig at modtage Valg førend efter Udløbet af et lige saa langt Tidsrum, som det, hvori han har været Medlem.

§ 10.

Den, som har noget at anke over ved den foregaaende Valghandling eller i Anledning af Valgbestyrelsens Kendelser, maa, for at hans Anke kan komme i Betragtning, indgive sin Besværing skriftlig til Byraadet 1 Uge efter, at Valghandlingen har

Nr. 75. 22. nóvbr.

til greina. Innan hálfs mánaðar frá því, að kæruskjalið var afhent bæjarstjórninni, leggur hún úrskurð sinn á málið, og skal áður leita um það álits kjörstjórnarinnar. Kæra má skriflega úrskurð bæjarstjórnarinnar fyrir ráðherranum, innan hálfs mánaðar frá því, er úrskurðurinn var upp kveðinn. Þegar almennar kosningar hafa fram farið, fara bæjarfulltrúar þeir, er frá eiga að fara, þá fyrst úr bæjarstjórninni, er fullnaðarúrskurður er lagður á kærur þær, er fram kunna að hafa komið yfir hinni nýju kosningu.

11. gr.

Nú vill bæjarfulltrúi ganga úr bæjarstjórn, áður en sá tími er liðinn, sem hann er kosinn til, og skal bæjarstjórnin ákveða, hvort taka skuli beiðni hans til greina. Bæjarstjórnin ákveður enn fremur, hvort bæjarfulltrúi skuli fara frá, eða honum vikið úr bæjarstjórninni um stund sökum atvika, er svipta hann kjörgengi; hún ákveður og, hvort bæjarfulltrúi skuli fara frá, eða víkja úr bæjarstjórninni um stund, af því að hann hefur vanrækt eða færzt undan að gjöra það, er hann er skyldur til sem bæjarfulltrúi. Þó má sá, sem vikið er úr bæjarstjórn, kæra til ráðherrans á þann hátt, sem segir í næstu grein hjer á undan.

12. gr.

Bæjarstjóri stjórnar umræðum á fundum, og sjer um, að það, sem ályktað er, sje rjett ritað í gjörðabókina.

Fundir bæjarstjórnarinnar skulu fara fram í heyranda hljóði. Einstök mál má þó ræða innan luktra dyra, þegar bæjarstjórnin ályktar það.

Til þess að lögmæt ákvörðun sje gjörð, verður, auk bæjarstjóra, að minnsta kosti helmingur bæjarfulltrúa að vera á fundi. Atkvæðafjöldi skal ávalt ráða. Sjeu jafnmörg atkvæði með og móti, fellur atkvæðisefnið, nema við kosningar, því að þá ræður hlutkesti.

Það skal kunngjört bæjarbúum, hvenær og hvar bæjarstjórnin heldur almenna fundi. Aukafundi má halda, þegar bæjarstjóra þykir nauðsyn til bera, eða að minnsta kosti helmingur bæjarfulltrúa æskir þess.

Bæjarstjóri skal á undan fundum, að svo miklu leyti sem unnt er, skýra bæjarfulltrúum frá því, hver málefni komi fyrir. Allir þeir bæjarfulltrúar, sem eru á fundi, skulu rita nöfn sin undir gjörðabókina við fundarlok, og á sjerhver í bæjarstjórninni rjett á að fá ágreiningsatkvæði sitt stuttlega bókað.

Bæjarstjórnin setur sjálf þingsköp sín, en ráðherrann samþykkir þau.

13. gr.

Virðist bæjarstjóra, að einhver ákvörðun bæjarstjórnarinnar gangi út yfir valdsvið hennar, eða að ákvörðun sje gagnstæð lögum, eða skaðleg fyrir kaupstaðinn, eða hún miði til að færast undan skyldum þeim, er á kaupstaðnum hvíla, má hann fella ályktunina úr gildi að sinni með því að rita álit sitt um það í gjörðabókina. Um þetta skal hann, svo fljótt sem verða má, senda ráðherranum skýrslu; en hann leggur úrskurð sinn á málið. Eptirrit af skýrslu bæjarstjóra skal jafnframt senda bæjarstjórninni, svo að hún geti gjört athugasemdir sínar við hana, áður en hún fer til ráðherrans.

14. gr.

Í öllum þeim málum, er snerta uppeldi og uppfræðing barna, hefur formaður barnaskólanefndarinnar sæti og atkvæði á fundum bæjarstjórnarinnar.

fundet Sted. Inden 14 Dage efter Besværingens Indgivelse afgør Byraadet Sagen, efter at Valgbestyrelsen har haft Lejlighed til at afgive sin Erklæring derover. Skriftlig Klage over Byraadets Kendelse kan inden 14 Dage efter dens Afsigelse indgives til Ministeren. Naar almindelige Valg ere foretagne, opgive de fratrædende Medlemmer af Byraadet først deres Sæde, efter at de mulig indkomne Klager over de nye Valg ere blevne endelig afgjorte.

§ 11.

Dersom nogen i Løbet af den Tid, for hvilken han er valgt, begærer at udtræde af Byraadet, afgør dette, hvor vidt saadan Begæring skal tages til Følge. Byraadet bestemmer fremdeles, hvor vidt noget Medlem skal udtræde eller midlertidig udelukkes af Raadet paa Grund af Omstændigheder, som betage ham Valgbarhed; det bestemmer endvidere, hvor vidt noget Medlem skal udtræde eller midlertidig udelukkes af Raadet paa Grund af Forsømmelse eller Vægring ved at opfylde sine Medlemspligter. Dog staar det den, som imod sin Vilje udelukkes af Raadet, frit for at andragé Sagen for Ministeren paa den Maade, som foreskrevet er i næst foregaaende Paragraf.

§ 12.

Borgmesteren leder Forhandlingerne i Byraadets Møder og paaser, at Beslutningerne rettelig indføres i Forhandlingsprotokollen.

Byraadets Møder ere offentlige. Enkelte Sager kunne dog forhandles for lukkede Døre, naar saadant af Raadet vedtages.

For at en gyldig Beslutning kan tages, skal foruden Borgmesteren mindst Halvdelen af Byraadets Medlemmer være til Stede. Alle Beslutninger tages med Stemmeflerhed. Falder ved Afstemningen lige mange Stemmer for og imod, er Afstemningspunktet forkastet, undtagen ved Valg, hvor Lodtrækning gør Udslaget.

Det bekendtgøres for Byens Indvaanere, naar og hvor ordentlige Møder afholdes. Overordentlige Møder afholdes, naar Borgmesteren finder det fornødent, eller mindst Halvdelen af Medlemmerne forlange det.

Forinden Møderne underretter Borgmesteren saa vidt muligt Medlemmerne om, hvilke Sager der vil komme til Forhandling. Forhandlingsprotokollen underskrives ved hvert Mødes Slutning af alle tilstedeværende Medlemmer. Ethvert Medlem er berettiget til deri at faa sin afvigende Mening kortelig indført.

Byraadet vedtager selv sin Forretningsorden, der stadfæstes af Ministeren.

§ 13.

Finder Borgmesteren, at en af Byraadet tagen Beslutning overskrider den det tilkommende Myndighed eller er stridende mod Lovgivningen eller skadelig for Kommunen, eller at den gaar ud paa at nægte Opfyldelsen af en Købstaden paahvilende Pligt, kan han ved sin Erklæring til Forhandlingsprotokollen midlertidig sætte Beslutningen ud af Kraft. Herom gør han snarest muligt Indberetning til Ministeren, som da afgør Sagen. Genpart af Borgmesterens Indberetning tilstilles samtidig Byraadet, for at samme kan gøre sine Bemærkninger herved, inden den indsendes til Ministeren.

§ 14.

Formanden i Børneskolekommissionen deltager i Forhandlingerne om og har Stemme med i alle de Spørgsmaal, som angaar Børns Opdragelse og Undervisning.

Nr. 75. 22. nóvbr.

15. gr.

Bæjarstjórnin kýs 4 menn til að vera í byggingarnefnd fyrir kaupstaðinn ásamt bæjarstjóra; skulu tveir þessara manna kosnir úr flokki bæjarfulltrúa.

16. gr.

Bæjarstjórnin kýs tvo menn til að sitja í hafnarnefnd ásamt bæjarstjóra; skal annar þeirra kosinn úr flokki bæjarfulltrúa.

17. gr.

Bæjarstjórnin kýs bæjargjaldkera, og veitir honum árlega þóknun. Skal hann skyldur til að hafa starf sitt á hendi að minnsta kosti 3 ár, nema honum sje fyrirmunað það af einhverjum atvikum, er bæjarstjórnin tekur gild.

18. gr.

Bæjarstjórnin skipar embættismenn eða sýslunarmenn bæjarins og veitir þeim lausn. Lögregluþjóna og næturverði skipar bæjarstjórnin eftir tillögu bæjarfógeta, en hann getur veitt þeim lausn án samþykkis bæjarfulltrúanna.

19. gr.

Reikningsár kaupstaðarins er almanaksárið. Innan 1. dags októbermánaðar ár hvert skal bæjarstjórnin semja áætlun yfir tekjur og gjöld kaupstaðarins hið næsta ár. Í áætluninni skal tilgreina tekjur þær, sem til eru, til þess að borga með gjöldin, án þess að skattur sje lagður á bæjarbúa. Því, sem á vantar til að standa straum af bæjarþörfum, skal jafna niður á bæjarbúa eptir efnum og ástæðum.

Áætlun þá, sem þannig er samin, skal ræða í bæjarstjórninni á 2 fundum með viku millibili. Við aðra umræðu skal bæjarstjórnin íhuga áætlunina, grein fyrir grein, og greiða atkvæði um hverja grein fyrir sig. Skal áætlunin í þeirri mynd, sem bæjarstjórnin samþykkir hana, vera regla fyrir hæð bæjargjalda og fjárstjórn allri á næsta ári. Áætlun þessa skal leggja fram innan 1. dags nóvembermánaðar, og skal hún vera öllum til sýnis í hálfan mánuð.

Án samþykkis ráðherrans má eigi nokkurt ár leggja hærri bæjargjöld samtals á bæjarbúa, en sem svari meðaltali allra bæjargjalda þrjú síðustu árin, að fimmtungi viðbættum.

20. gr.

Niðurjöfnun eptir efnum og ástæðum nær til allra, sem hafa fast aðsetur í bænum; þeir skulu greiða þar fullt gjald eptir efnahag sínum, nema þeir á gjaldárinu hafi og haft aðsetur annarstaðar; sje svo, má ekki leggja hærra gjald á þá en samsvari þeim tíma, er þeir hafa fast aðsetur í kaupstaðnum. Fast aðsetur í bænum skemmri tíma en 4 mánuði kemur ekki til greina.

Svo má og leggja gjald á fastar verzlanir og aðrar arðsamar stofnanir og fyrirtæki í kaupstaðnum, er sjeu rekin að minnsta kosti um 4 mánuði af gjaldárinu, þó að eigendur þeirra hafi þar eigi fast aðsetur. Á þessa stofna skal leggja gjald, er samsvari útsvarinu eptir efnum og ástæðum eptir því, er hæfa þykir eptir árlegri veltu og arði, án þess tillit sje haft til annara tekna eða eigna þess, sem í hlut á.

§ 15.

Byraadet vælger 4 Mænd til i Forening med Borgmesteren at tage Sæde i Bygningskommissionen for Købstaden. To af disse udvælges blandt Byraadets Medlemmer.

§ 16.

Byraadet vælger tvende Mænd, af hvilken den ene skal være af dets egen Midte, til i Forening med Borgmesteren at tage Sæde i Havnekommissionen.

§ 17.

Byraadet vælger en Kæmner, hvem der tillægges et aarligt Vederlag. Han er forpligtet til at varetage denne Bestilling mindst 3 Aar, medmindre indtræffende Omstændigheder, som Byraadet antager for gyldige, forhindre ham deri.

§ 18.

Byraadet udnævner og afskediger de kommunale Embeds- eller Bestillingsmænd. Politibetjente og Natvægtere beskikkes af Byraadet efter Byfogdens Indstilling, men kunne afskediges af denne uden Byraadets Samtykke.

§ 19.

Købstadens Regnskabsaar er Kalenderaaret. Inden hvert Aars 1. Oktober affatter Byraadet et Overslag over Købstadens Indtægter og Udgifter for det næste Aar. Paa Overslaget opføres de Indtægter, som uden Udskrivning af Byskatten ere forhaanden til Dækning af Udgifterne. Det til Dækning af Kommunens Fornødenheder manglende Beløb paalignes Købstadens Indvaanere efter Formue og Lejlighed.

Det saaledes affattede Overslag foretages til Behandlinger i Byraadet i to Møder med 1 Uges Mellemrum. Ved anden Behandling undergives det Post for Post Byraadets Drøftelse og Afstemning, og afgiver da i den Form, hvori det af Byraadet vedtages, den bindende Norm for Størrelsen af næste Aars kommunale Skatteudskrivning og Finansstyrelse. Overslaget fremlægges inden den 1. November til offentligt Eftersyn i 14 Dage.

Uden Ministerens Samtykke kan Byraadet ikke noget Aar udskrive et højere samlet Skattebeløb end Gennemsnittet af det samlede Beløb af alle Byskatter i de nærmest foregaaende 3 Aar med Tillæg af en Femtedel.

§ 20.

Under Ligningen paa Formue og Lejlighed inddrages enhver, som har fast Ophold i Kommunen. Han ansættes der til fuldt Bidrag efter sin økonomiske Stilling, medmindre han tillige i Skatteaaret har fast Ophold andetsteds, i hvilket Tilfælde han ikkun maa sættes i Skat for den Tid, han har Ophold i Købstaden. Fast Ophold af kortere Varighed end 4 Maaneder kommer ikke i Betragtning.

Ligeledes kunne Handelsetablissementer og andre indbringende Indretninger og Foretagender i Købstaden, som drives mindst 4 Maaneder af Skatteaaret, beskattes, skønt de paagældende Ejere ikke have fast Ophold der. Paa disse Skatteobjekter lignes en Afgift, der svarer til Formue og Lejlighedsskatten, efter et passende Forhold til den aarlige Omsætning og Udbytte, uden at der tages Hensyn til den paagældendes andre Indtægter eller Ejendomme.

Nr. 75. 22. nóvbr.

Á hvalveiði og síldveiði með nót, er utanhreppsmenn reka í kaupstaðnum, má gjald leggja, þótt atvinna þessi sje rekin styttri tíma en 4 mánuði af gjaldárinu. Einnig má leggja gjald á kaupfjelög og pöntunarfjelög, ef þau hafa leyst borgarabrjef, hafa sölubúð og vörur til sölu, svo sem hæfa þykir eptir veltu og arði í söludeild fjelagsins.

21. gr.

Fimm manna nefnd skal jafna niður gjöldum eptir efnum og ástæðum. Um kosningarrjett og kjörgengi til niðurjöfnunarnefndar gildir hið sama, sem á er kveðið um kosningarrjett og kjörgengi til bæjarstjórnar. Nefndarmenn skulu kosnir til 6 ára, og skal kosning fara fram í septembermánuði. Af þeim, sem kosnir eru í fyrsta skipti, fara 2 frá að 3 árum liðnum; skal það, hverir frá fara, vera komið undir samkomulagi, en verði því eigi á komið, skal hlutkesti ráða. Síðan fara frá á hverjum þriggja ára fresti 3 og 2 nefndarmenn til skiptis. Um kosningaraðferðina í nefnd þessa gildir hið sama, sem fyr segir um kosningu í bæjarstjórn, að svo miklu leyti, sem við getur átt.

Enginn, sem skyldur er að taka á móti kosningu í bæjarstjórn, getur skorazt undan að taka á móti kosningu í niðurjöfnunarnefndina, nema bæjarfulltrúarnir. Hver sá, er verið hefur 6 ár eða lengur, samfleytt, í nefndinni, er og undanþeginn starfa þessum jafn lengi og hann hefur í henni verið. Enginn má á sama tíma sitja í niðurjöfnunarnefnd og bæjarstjórn.

Niðurjöfnunarnefndin kýs sjer oddvita úr sínum flokki, og gildir hið sama um ályktanir hennar og atkvæðagreiðslu, sem um bæjarstjórnina (12. gr.).

22. gr.

Niðurjöfnunarnefndin jafnar niður hinum árlegu gjöldum í nóvembermánuði, samkvæmt áætluninni. Niðurjöfnunarskráin og skrá um gjöld bæjarins skal liggja öllum til sýnis hálfsmánaðar tíma fyrir árslok, annaðhvort á bæjarþingsstofunni, eða á öðrum hentugum stað, eptir að búið er að birta það opinberlega. Bæjarstjórnin má ákveða, að aukaniðurjöfnun skuli fram fara í síðari hluta júnímánaðar ár hvert, og skulu skattar þá lagðir á þá, sem hafa flutt sig til kaupstaðarins eptir að aðalniðurjöfnun fór fram, og skyldir eru að greiða skatt samkv. 19. gr. Þessi aukaniðurjöfnun skal liggja öllum til sýnis i hálfan mánuð, eins og sagt er að framan.

Kærur yfir hinni framlögðu niðurjöfnun skulu sendar niðurjöfnunarnefndinni skriflega innan hálfs mánaðar frá því, að niðurjöfnunarskráin hefur verið til sýnis. Innan hálfs mánaðar þar á eptir skal nefnd þessi skriflega tilkynna kærandanum, hvort eða að hve miklu leyti krafa hans hafi verið tekin til greina. Ályktun þá, sem niðurjöfnunarnefndin hefur gjört, má svo innan hálfs mánaðar þar á eptir bera upp fyrir bæjarstjórninni, sem leggur úrskurð sinn á málið innan hálfs mánaðar. Kærur, sem koma fram eptir hinn tiltekna tíma, verða ekki teknar til greina.

Hverjum, sem settur er í bæjargjald, er heimilt að kvarta yfir skattgjaldi því, sem lagt hefur verið ekki að eins á sjálfan hann, heldur og á aðra, sem á niðurjöfnunarskránni standa, sem og yfir því, ef einhverjum er sleppt, sem þar á að standa. Ef kvartað er yfir gjaldi annars manns, eða yfir því, að einhverjum sje sleppt, skal þeim manni gefinn kostur á að segja álit sitt um það efni, áður en úr þessu er skorið í bæjarstjórninni eða niðurjöfnunarnefndinni.

Hvalfangst og Sildefangst med Not, som drives i Købstaden af udenbys boende Folk, kan inddrages under Ligningen, selv om Driften udøves i kortere Tid end 4 Maaneder af Regnskabsaaret. Ligeledes kunne Handels- og Forbrugsforeninger, som have løst Borgerskab, holde Butik og have Varer til Salg, inddrages under Ligningen, saaledes at Bidraget bestemmes efter passende Forhold til vedkommende Udsalgsafdelings aarlige Omsætning og Udbytte.

§ 21.

En Ligningskommission bestaaende af 5 Medlemmer foretager Ligning paa Formue og Lejlighed. Om Valgret og Valgbarhed til Ligningskommissionen gælde de samme Regler som om Valgret og Valgbarhed til Byraadet; Medlemmerne vælges for et Tidsrum af 6 Aar. Valgene foretages i September Maaned. Af de første Gang valgte fratræder 2 Medlemmer efter 3 Aars Forløb. Det bestemmes efter Overenskomst, hvilke Medlemmer der skulle fratræde, men hvis denne ikke opnaas, afgøres det ved Lodtrækning. Derpaa fratræde efter 3 Aars Forløb afvekslende 3 eller 2 Medlemmer. Om Fremgangsmaaden ved Valgene til Ligningskommissionen, gælde saa vidt muligt de samme Regler som ovenfor ere foreskrevne om Valg til Byraadet.

Med Undtagelse af Medlemmerne af Byraadet kan ingen, som er pligtig til at modtage Valg til dette, undslaa sig for at modtage Valg som Medlem af Ligningskommissionen, medmindre han i mindst 6 Aar efter hinanden har beklædt dette Hverv. Han er da fritagen for samme i et lige saa langt Tidsrum som det, hvori han har beklædt Hvervet. Ingen maa paa samme Tid have Sæde i Ligningskommissionen og i Byraadet.

Ligningskommissionen vælger selv en Formand af sin egen Midte. Med Hensyn til Kommissionens Beslutninger og Afstemninger gælde de samme Regler som de under § 12 om Byraadet anførte.

§ 22.

Ligningskommissionen foretager i Henhold til Overslaget den aarlige Skatteligning i November Maaned. Ligningsliste samt en Fortegnelse over Afgifter til Kommunen, skal i 14 Dage inden Aarets Udgang fremligge til offentligt Eftersyn i Bytingsstuen eller paa et andet bekvemt Sted efter forudgaaet offentlig Bekendtgørelse. Byraadet kan bestemme, at der i den sidste Halvdel af hvert Aars Juni Maaned skal foretages en Tillægsligning paa de Personer, som ere flyttede til Købstaden efter Hovedligningens Affattelse, og som ere pligtige til at yde Skat efter § 19. Denne Tillægsligning skal fremlægges som ovenanført til offentligt Eftersyn i 14 Dage.

Indsigelser imod den fremlagte Ligning skal inden 14 Dage, efter at Ligningslisten har ligget til Eftersyn, indgives skriftlig til Ligningskommissionen. Inden andre 14 Dage skal denne derefter skriftlig tilkendegive den klagende, om eller hvor vidt hans Forlangende er taget til Følge. Den af Ligningskommissionen herom tagne Beslutning kan inden yderligere 14 Dage paaankes for Byraadet, som da inden 14 Dage afgør Sagen. Indsigelser, der indkomme efter Udløbet af ovennævnte Frister, komme ikke i Betragtning.

Det staar enhver, som er ansat til Skat i Ligningen, frit for at klage ikke blot over sin egen Beskatning, men ogsaa over enhver andens, som er optagen i Ligningen, lige saavel som over, at nogen er forbigaaet i samme som burde være optaget. Forinden nogen Klage over en andens Beskatning eller Forbigaaelse i Ligningen afgøres af Byraadet eller Ligningskommissionen, skal der gives den, der er Genstand for Klagen, Lejlighed til at udtale sig over samme.

Nr. 75. 22. nóvbr.

Ekkert bæjargjald má bæjarstjórnin lækka eða hækka, nema svo reynist, að það hafi verið sett að minnsta kosti 10 % annaðhvort of hátt eða of lágt. Eigi má bæjarstjórnin heldur jafna gjaldi á neinn mann, sem sleppt hefur verið úr niðurjöfnunarskránni, nema gjald hans geti að minnsta kosti numið því lægsta gjaldi, sem þegar hefur verið lagt á einhvern annan á niðurjöfnunarskránni.

Enginn getur með því að bera sig upp við bæjarstjórnina um skattgjald sitt, komizt hjá því að greiða þann hluta skattsins, sem fallinn er í gjalddaga; en verði gjaldinu breytt, skal greiða aptur úr bæjarsjóði það, sem ofgoldið er.

23. gr.

Ef ágreiningur verður milli Hafnarfjarðarbæjar og einhvers annars sveitarfjelags um það, hvernig skipta eigi milli þeirra skattgjaldi einhvers manns, skal ráðherrann skera úr því.

Ef einhver þykist ekki vera skattskyldur í bænum, má hann leita um það dóms og laga.

24. gr.

Öll bæjargjöld skulu goldin fyrir 1. apríl og 1. okt. ár hvert, og ber bæjargjaldkera að innheimta þau, eins og aðrar tekjur kaupstaðarins. Sjeu þau eigi greidd innan mánaðar frá gjalddaga, ber að taka þau lögtaki.

Flytji skattskyldur maður sig úr bænum fyrir nýár, fellur allt það gjald burt, sem lagt er á hann sjálfan fyrir ár það, sem í hönd fer. Sá, sem flytur sig úr kaupstaðnum einhvern tíma á árinu, er að eins skyldur að greiða skatt til loka þess ársfjórðungs, er hann flytur sig. Sá, sem settur er á aukaniðurjöfnunarskrána, er að eins skyldur að greiða skatt frá 1. júlí.

25. gr.

Bæjarstjórn og sjerstaklega bæjarstjóri skal hafa nákvæmar gætur á fjárstjórn kaupstaðarins, og sjá um, að skattar og aðrar tekjur sjeu rjett heimtar, og í tækan tíma; enn fremur gæta þess, að geymt sje og eptir atvikum ávaxtað fje bæjarins, þangað til á því þarf að halda til að borga útgjöld hans.

Bæjarstjórnin skal hafa ábyrgð á innstæðum og öðrum eignum kaupstaðarins.

26. gr.

Gjaldkeri skal að minnsta kosti einu sinni á hverjum 3 mánuðum gefa bæjarstjórninni nákvæma sjóðsskýrslu, er sýnir bæði, hvað goldizt hefur í bæjarsjóð, og hvað úr honum hafi verið borgað. Eigi má gjaldkeri borga neitt úr bæjarsjóði, nema eptir ávísun frá bæjarstjórninni. Allar ávísanir skulu vera undirritaðar af bæjarstjóra og sjeu þær yfir 100 krónur, þá einnig að minnsta kosti af 2 bæjarfulltrúum.

27. gr.

Fyrir opinber uppboðsþing, sem bærinn lætur halda í sínar þarfir, svo sem á vegavinnu, á því að útvega vinnu og varning í þarfir bæjarins o. s. frv., skal ekki goldið neitt.

Intet Skattebidrag maa nedsættes eller forhøjes af Byraadet, medmindre det findes at være sat mindst 10 pCt. henholdsvis for højt eller for lavt. Ikke heller kan Byraadet optage i Ligningen nogen i samme forbigaaet Person, hvis Skattebidrag ikke kan ansættes i det mindste til det laveste Beløb, hvortil nogen anden allerede er ansat i Ligningen.

Ingen kan ved at indanke sin Skatteansættelse for Byraadet unddrage sig For pligtelsen til at udrede den Del af Skatten, som er forfalden til Betaling, men hvis Beløbet forandres, skal det, der maatte være for meget betalt, tilbagebetales af Bykassen.

§ 23.

Opstaar der Uenighed mellem Havnefjord og en anden Kommune om Fordelingen af en Persons Skattebidrag, afgøres denne af Ministeren.

Anser nogen sig ikke skattepligtig i Kommunen, kan han bringe dette Spørgsmaal under Domstolenes Paakendelse.

§ 24.

Alle Byskatter skulle indbetales inden hvert Aars 1. April og 1. Oktober. Kæmneren indkræver dem saavel som Købstadens øvrige Indtægter. Er de ikke betalte inden en Maaned efter Forfaldsdagen, blive de at foranstalte inddrevne ved Udpantning.

Er en afgiftspligtig fraflyttet Købstaden inden Aarets Begyndelse, bortfalder hele den ham for det næste Aar paalignede personlige Skat. Den der fraflytter Købstaden i Aarets Løb, er kun pligtig at udrede Skatten indtil Udløbet af det Fjerdingaar i hvilket han flytter. Den, der optages paa Tillægsligningen, er kun pligtig at udrede Skat fra 1. Juli.

§ 25.

Det paaligger Byraadet og særlig Borgmesteren at føre nøje Tilsyn med Købstadens Kassevæsen samt paase, at dens Skatter og andre Indtægter rettelig og betimelig opkræves, og at dens rede Penge forvares og efter Omstændighederne frugtbargøres paa behørig Maade, indtil de behøves til Bestridelse af Kommunens Udgifter.

Byraadet er ansvarligt for de Kapitaler og andre Ejendomme, der tilhøre Købstaden.

§ 26.

Det paaligger Købstadens Kæmner i det mindste en Gang i Løbet af hvert Fjerdingaar til Byraadet at afgive en nøjagtig Kasseberetning over Indbetalinger til og Udbetalinger af Kommunens Kasse. Uden Anvisning fra Byraadet maa Kæmneren ikke udbetale noget som helst Beløb af Byens Kasse. Alle Anvisninger skulle være underskrevne af Borgmesteren, og hvis de lyde paa over 100 Kr., tillige af 2 af Byraadets Medlemmer.

§ 27.

For offentlige Licitationer, som Kommunen lader afholde i egen Interesse, saasom over Udførelse af Vejarbejder, Anskaffelse af Naturalydelser til Kommunens Brug o. desl., betales ikke Gebyr eller Afgifter.

Nr. 75. 22. nóvbr.

28. gr.

Bæjarstjórnin er skyld að útvega og láta landsstjórninni í tje skýrslur þær, er hún kann að æskja, svo sem um fólkstal, skepnuhald, atvinnuvegi og annað ástand kaupstaðarins.

29. gr.

Bæjarstjórnin má ekki, án samþykkis ráðherrans, takast á hendur neina skuldbindingu til langframa, sem ekki beinlínis hvílir á henni samkvæmt lögum, ekki taka af innstæðufje kaupstaðarins, ekki selja nje veðsetja fasteignir hans, nje kaupa neina nýja fasteign, ekki taka stærri lán, nje lán upp á lengri tíma en svo, að þau verði borguð aptur af tekjum þess árs, sem í hönd fer, nje heldur endurnýja slík lán eða fresta borgunartímanum.

30. gr.

Þegar við lok hvers reikningsárs skal gjaldkeri semja reikning yfir tekjur og gjöld kaupstaðarins hið umliðna ár, og senda bæjarstjóranum fyrir lok janúarmánaðar. Bæjarstjóri lætur reikning þennan liggja öllum bæjarbúum til sýnis hálfan mánuð, og skal um birtingu þess, svo og um athugasemdir við reikninginn, fara á sama hátt og fyrir er mælt að framan í 22. gr. um niðurjöfnunina. Reikningurinn sje því næst vandlega yfirfarinn af yfirskoðunarmanni, er kosinn sje af kaupstaðarbúum þeim, er hafa kosningarrjett samkvæmt 5. gr. Skal hann kjörinn á sama hátt og fulltrúarnir, og hafa starfið á hendi 3 ár. Yfirskoðunarmaður skal hafa lokið rannsókn sinni á reikningnum innan mánaðar frá því hann fjekk hann. Þegar gjaldkeri hefur svarað athugasemdum hans, en það skal hann hafa gjört innan hálfs mánaðar, skal leggja reikninginn, ásamt athugasemdum endurskoðanda og svari gjaldkera, fyrir bæjarstjórnina, er leggur úrskurð sinn á athugasemdir yfirskoðunarmanns og veitir bæjargjaldkera kvittun. Enginn má taka þátt í úrskurði á athugasemd, sem snertir þau bæjarstörf, er honum hafa verið sjerstaklega falin á hendur (3. gr.).

Nú vill reikningshaldari, eða annar, sem hlut á að máli, eigi viðurkenna, að úrskurður bæjarstjórnarinnar sje rjettur, enda leggi úrskurðurinn honum peningaábyrgð á hendur, og má hann halda málinu til dóms og laga.

Þegar búið er að endurskoða og leggja úrskurð á reikning gjaldkera, getur bæjarstjórnin birt á prenti ágrip af honum, er bæjarstjóri semur, og skulu þá í ágripi því greind öll aðalatriði í tekjum og gjöldum kaupstaðarins.

31. gr.

Innan loka septembermánaðar ár hvert skal senda ráðherranum reikning yfir hið umliðna reikningsár með athugasemdum yfirskoðunarmanns og úrskurðum bæjarstjórnarinnar á þeim. Komi það fram, að bæjarstjórnin hafi greitt ólögmæt gjöld, neitað að greiða þau gjöld, sem löglega hvíla á kaupstaðnum, eða á annan hátt beitt ranglega valdi sínu, skal ráðherrann gjöra þær ráðstafanir, er við þarf, og ef nauðsyn ber til, getur hann með lögsókn komið fram ábyrgð á hendur þeim bæjarfulltrúum, sem hafa átt þátt í þessum ályktunum.

32. gr.

Ráðherrann gjörir ráðstöfun til, að lög þessi geti öðlast fullt gildi 1. dag júnímánaðar 1908.

§ 28.

Byraadet er pligtigt at tilvejebringe og meddele Regeringen de Oplysninger, der af samme forlanges, saasom om Folketal, Kvæghold, Næringsveje og andre Forhold i Kommunen.

§ 29.

Byraadet maa ikke uden Ministerens Samtykke paatage sig nogen varig Forpligtelse, som ikke ifølge Loven ligefrem paahviler Kommunen; ej heller forbruge af Købstadens Kapitalformue, eller afhænde eller pantsætte dens faste Ejendomme, ej heller erhverve nogen ny fast Ejendom eller optage Laan af større Beløb eller paa længere Tid, end at de kunne tilbagebetales af det paafølgende Aars Indtægt, ej heller forny saadanne Laan eller vedtage en Forlængelse af den Tid, hvori de skulle tilbagebetales.

§ 30.

Kæmneren har ved Udgangen af Regnskabsaaret at affatte et Regnskab over Købstadens Indtægter og Udgifter i det forløbne Aar og indsende det til Borgmesteren inden Udgangen af Januar Maaned; dette Regnskab fremlægger Borgmesteren til Eftersyn i 14 Dage for alle Købstadens Beboere, og skal med Hensyn til Bekendtgørelsen herom, samt Antegnelser til Regnskabet, forholdes paa samme Maade, som om Ligningen ovenfor er foreskrevet i § 22. Regnskabet gennemgaas derpaa nøje af en Revisor, som vælges af de ifølge § 5 valgberettigede Indvaanere af Købstaden. Revisor vælges paa den for Valg af Byraadet foreskrevne Maade for et Tidsrum af 3 Aar. Inden en Maaned efter Regnskabets Modtagelse skal Revisor være færdig med sine Antegnelser til samme. Naar Regnskabsføreren har besvaret Revisorens Bemærkninger, hvilket han har at gøre i Løbet af 14 Dage, fremlægges Regnskabet tillige med Revisors af Regnskabsføreren besvarede Bemærkninger for Byraadet, som paakender de fremkomne Udsættelser og meddeler Kvittering til Kæmneren. Ingen kan deltage i Paakendelser af en Regnskabsudsættelse, som vedkommer den Forvaltning, i hvilken han ifølge et særligt ham overdraget kommunalt Hverv har haft Andel (§ 3).

Erkender Regnskabsføreren eller nogen anden vedkommende ikke Rigtigheden af den afgivne Kendelse, for saa vidt den gaar ud paa Pengeansvar for ham, kan han forlange Spørgsmaalet herom afgjort ved Domstolene.

Efter at det af Kæmneren aflagte Regnskab er revideret og paakendt, kan Byraadet lade offentliggøre ved Trykken et af Borgmesteren affattet Udtog af samme. Dette Udtog skal omfatte alle Hovedposterne af Købstadens Indtægter og Udgifter.

§ 31.

Inden Udgangen af hvert Aars September Maaned indsendes til Ministeren Regnskab for det foregaaende Regnskabsaar med Revisionsbemærkninger og de derpaa afgivne Kendelser. Befindes det, at Byraadet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at afholde Udgifter, som lovlig paahviler Købstaden, eller paa anden Maade overskredet sin Myndighed, træffer Ministeren de i den Anledning nødvendige Foranstaltninger og kan i fornødent Fald ved Domstolene gøre personligt Ansvar gældende mod dem af Byraadets Medlemmer, der have deltaget i de paagældende Beslutninger.

§ 32.

Ministeren træffer Foranstaltning til, at denne Lov kan træde i fuld Kraft den 1. Juni 1908.

Nr. 75. 22. nóvbr.

Ákvarðanir um stundarsakir:

Sýslunefnd Gullbringu- og Kjósarsýslu annars vegar og bæjarstjórn Hafnarfjarðar hins vegar gjöra milli sín samning um skipti á eigum og skuldum sýslusjóðsins og sýsluvegasjóðsins. Ef nokkur ágreiningur verður um þau skipti, liggur hann undir fullnaðarúrskurð ráðherrans.

Bæjarstjórn Hafnarfjarðar og hreppsnefnd hins nýja Garðahrepps gjöra einnig milli sín samning um skipti á eignum, skuldum og ómögum hins núverandi Garðahrepps. Rísi nokkur ágreiningur út af þeim skiptum, sker ráðherrann einnig úr.

Fyrsta fjárhagsár kaupstaðarins telst frá 1. júní 1908 til 31. desember sama ár.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Midlertidige Bestemmelser.

Sysselforstanderskabet i Gullbringa og Kjos Syssel paa den ene Side og Havnefjords Byraad paa den anden Side træffe indbyrdes Overenskomst om Fordeling af Sysselkassen ved fælles Overenskomst og Sysselvejfondens Ejendele og Gæld. Kan der ikke opnaas Enighed om denne Fordeling afgøres Sagen endelig af Ministeren.

Havnefjords Byraad og Repsforstanderskabet i den ny Gardarep afgør ligeledes Fordelingen af den nuværende Gardareps Ejendele, Gæld og Fattiglemmer. Ministeren afgør ligeledes i dette Tilfælde Sagen, hvis der ikke kan opnaas Enighed.

Købstadens første Regnskabsaar regnes fra 1. Juni 1908 til 31. December s. A.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 76.
22.
nóvbr.

Lög

um

breyting á 1. gr. í lögum 3. október 1903 um hafnsöguskyldu i Ísafjarðarkaupstað.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Undanþegin hafnsöguskyldu í Ísafjarðarkaupstað eru öll fiskiskip, hvort sem þau eru eign utanríkis- eða innanríkismanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 76.
22.
Novbr.

om

Forandring i § 1 i Lov af 3. Oktober 1903 om Lodstvang i Købstaden Isafjord.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Undtagne fra Lodstvang i Isafjord Købstad ere alle Fiskerskibe, hvad enten de ere i indenrigske eller udenrigske Personers Eje.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 77.
22.
nóvbr.

Lög
um
að skipta Húnavatnssýslu í tvö sýslufjelög.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Að því er stjórn sveitarmála snertir, skal Húnavatnssýslu skipt í tvö sýslufjelög.

Annað sýslufjelagið heitir Austur-Húnavatnssýsla, og eru í því þessir hreppar: Vindhælishreppur, Engihlíðarhreppur, Bólstaðarhlíðarhreppur, Svínavatnshreppur, Torfalækjarhreppur, Sveinsstaðahreppur og Áshreppur.

Hitt sýslufjelagið heitir Vestur-Húnavatnssýsla og eru í því þessir hreppar: Staðarhreppur, Fremri-Torfustaðahreppur, Ytri-Torfustaðahreppur, Kirkjuhvammshreppur, Þverárhreppur og Þorkelshólshreppur.

Hvort sýslufjelagið hefur sinn fjárhag útaf fyrir sig.

2. gr.

Í hvoru sýslufjelaginu skal vera sýslunefnd, er hafi á hendi stjórn sveitamálefna þeirra, sem varða sýslufjelagið, samkvæmt lögum um sveitastjórn 10. nóvbr. 1905. Í sýslunefndum þessum eiga sæti, auk sýslumanns, sem er oddviti beggja nefnda, einn maður úr hverjum hreppi, er sje kosinn eptir reglum þeim sem settar eru í nefndum lögum um kosningu sýslunefndarmanna.

3. gr.

Eignum, skuldum og skuldbindingum, er útgjöld hafa í för með sjer í Húnavatnssýslu, skal skipt milli hinna nýju sýslufjelaga eptir samanlagðri tölu fasteignar- og lausafjárhundraða hvors um sig.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.
(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 77.
22.
Novbr.

Lov
om
Deling af Hunavatn Syssel i to Sysselkommuner.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Hunavatn Syssel deles i kommunal Henseende i to Sysselkommuner.

Den ene Sysselkommune benævnes Øster-Hunavatn Syssel og omfatter følgende Repper: Vindhælisrep, Engihlidarrep, Bolstadarhlidarrep, Svinavatnsrep, Torfalækjarrep, Sveinsstadarep og Asrep.

Den anden Sysselkommune benævnes Vester-Hunavatn Syssel og bestaar af følgende Repper: Stadarrep, Fremri-Torfastadarep, Ytri-Torfastadarep, Kirkjuhvammsrep, Thverarep og Thorkelsholsrep.

Hver af disse Sysselkommuner har sin egen Økonomi.

§ 2.

I hver Sysselkommune overtager et Sysselforstanderskab Bestyrelsen af de kommunale Anliggender i Overensstemmelse med Loven om Landkommunernes Styrelse af 10. November 1905. Foruden af Sysselmanden som Formand for begge Sysselforstanderskaber bestaa disse af et Medlem for hver Rep, valgt efter bemeldte Lovs Regler om Valg af Medlemmer til Sysselforstanderskaberne.

§ 3.

Aktiva og Passiva, derunder Udgift medførende Forpligtelser i Hunavatns Syssel fordeles mellem de nye Sysselkommuner i Forhold til deres sammenlagte Antal af Jordegods- og Løsegods Hundreder.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.
(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 78.
22.
nóvbr.

Lög

um

farandsala og umboðssala.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Farandsalar og umboðssalar, sem ekki hafa fast aðsetur hjer á landi, og bjóða til kaups útlendan varning, eða gefa kost á að útvega eða gjöra um kaup á vörum, er síðar koma frá útlöndum, skulu leysa leyfisbrjef áður en þeir hefja atvinnurekstur hjer á landi. Leyfisbrjefið gefur lögreglustjóri í því lögsagnarumdæmi, þar sem farandsalinn kemur fyrst við land, eða byrjar atvinnurekstur sinn. Gildir það fyrir 1 ár, reiknað frá dagsetningardegi.

2. gr.

Í leyfisbrjefinu skal tekið fram, hvort leyfishafi reki atvinnu fyrir sjálfan sig eða í umboði annara, og þá fyrir hvert eða hver nafngreind firma eða verksmiðju. Skal leyfishafi, áður en leyfisbrjefið er afhent honum, lýsa skriflega yfir því, að viðlögðum drengskap, að hann reki eigi umboðsstörf fyrir aðra eða fleiri en þá, er tilgreindir eru.

3. gr.

Fyrir leyfisbrjefið skal leyfishafi greiða 200 króna gjald, hafi hann að eins umboð eða vörur til framboðs frá einu firma eða verksmiðju. En hafi hann vöruframboð fyrir fleiri, greiði hann 50 króna viðbótargjald fyrir hvern; þannig, að sá, sem hefur umboð fyrir 2, greiði 250 kr., fyrir 3, 300 krónur o. s. frv. Leyfisbrjefsgjaldið greiðist til lögreglustjóra fyrir fram, og rennur í landssjóð.

4. gr.

Hafa skulu lögreglustjórar eptirlit með leyfisbrjefum farandsala, sjerstaklega að því er snertir nöfn og tölu þeirra firma og verksmiðja, er þeir reka störf fyrir. Sýna skal farandsali leyfisbrjef sitt hlutaðeigandi lögreglustjóra, áður en hann byrjar atvinnurekstur í því lögsagnarumdæmi. Ritar lögreglustjóri ókeypis vottorð á brjefið um, að honum hafi það sýnt verið.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Handelsrejsende og Handelskommissionærer.

Nr. 78.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Handelsrejsende og Handelskommissionærer, der uden at have fast Bopæl her i Landet falbyde udenlandske Varer eller tilbyde at anskaffe eller afslutte Køb af Varer, der senere indføres fra Udlandet, have at løse Bevilling, inden de paabegynde deres Virksomhed her i Landet. Bevillingen udstedes af Politimesteren i den Jurisdiktion, hvor den Handelsrejsende først kommer til Landet eller begynder sin Virksomhed. Den gælder for et Aar, regnet fra Udstedelsesdagen.

§ 2.

I Bevillingen skal anføres, om dens Indehaver driver Virksomhed for egen Regning eller i Kommission for andre, og i saa Fald for hvilket eller hvilke navngivne Firmaer eller Fabrikker. Inden Bevillingen udleveres, skal vedkommende afgive en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, at han ikke driver Kommissionsforretninger for andre eller flere end de anførte.

§ 3.

Saafremt Bevillingshaveren kun er Repræsentant for eller falbyder Varer fra et enkelt Firma eller Fabrik, skal han for Bevillingen erlægge en Kendelse af 200 Kr. Hvis han derimod falbyder Varer for flere, skal han for hver enkelt af disse erlægge en Tillægskendelse af 50 Kr. Saaledes skal den, der har Kommission for to, betale 250 Kr., den, der har Kommission for tre, betaler 300 Kr. o. s. v. Kendelsen erlægges forud til Politimesteren og tilfalder Landskassen.

§ 4.

Politimestrene have at føre Kontrol med de Handelsrejsendes Bevillinger, navnlig hvad angaar Antallet af og Navnene paa de Firmaer og Fabrikker, for hvilke de drive Forretninger. Bevillingshaveren skal, inden han paabegynder sin Virksomhed i en Jurisdiktion, forevise sin Bevilling for vedkommende Politimester. Denne skal uden Vederlag paa Dokumentet gøre Paategning om, at det er blevet ham forevist.

Nr. 78. 22. nóvbr.

5. gr.

Leyfisbrjef farandsala skulu bundin við nafn. Að öðru leyti skipar ráðherra fyrir um fyrirkomulag þeirra og efni.

6. gr.

Umboðssalar, eða farandsalar, er hafa fast aðsetur hjer á landi, og greiða hjer lögboðin gjöld, skulu leysa borgarabrjef, sem innlendir kaupmenn, sbr. lög nr. 28, 7. nóvember 1879, eða lög, er síðar kunna að verða sett um það efni.

7. gr.

Brot gegn lögum þessum skal fara með sem almenn lögreglumál, og sæta þau sektum frá 10 til 500 krónur.

Sje brotið fólgið í því, að farandsali eða umboðssali hafi eigi leyst leyfisbrjef samkvæmt lögum þessum, skal hann auk sektanna greiða gjald það, er honum bar að greiða.

Sektir samkvæmt lögum þessum renna í landssjóð.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 5.

De Handelsrejsendes Bevillinger skulle lyde paa Navn. I øvrigt foreskriver Ministeren deres Form og Indhold.

§ 6.

Handelsrejsende eller Handelskommissionærer, der have fast Bopæl her i Landet og her udrede lovbefalede Ydelser, have at løse Borgerbrev som indenlandske Købmænd, jfr. Lov Nr. 28 af 7. November 1879, eller Love, der senere maatte blive udstedte desangaaende.

§ 7.

Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager og straffes med Bøder fra 10—500 Kr.

Hvis Overtrædelsen bestaar deri, at en Handelsrejsende eller Handelskommissionær ikke har løst Bevilling i Henhold til denne Lov, skal han foruden Bøden erlægge den lovmæssige Kendelse.

Bøder i Henhold til denne Lov tilfalde Landskassen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 79.
22.
nóvbr.

Lög

um

veitingar áfengra drykkja á skipum á Islandi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á skipum, er koma hjer við land, eða ganga meðfram ströndum landsins eða innfjarða, mega veitingar áfengra drykkja fyrir borgun ekki eiga sjer stað meðan skipið liggur í höfn. Ákvæði þessarar greinar nær ekki til útlendra skemtiskipa, eða annara ferðamannaskipa, er koma hingað til lands eingöngu í því skyni að flytja hingað útlenda ferðamenn.

2. gr.

Brot gegn 1. grein varða sektum frá 50—500 kr. Ef brotið er ítrekað, skulu auk þess upptækir allir áfengir drykkir, er finnast hjá þeim, er brýtur.

Bryti ber ábyrgð á veitingum þjóna sinna, nema það sannist, að hann hafi bannað þær eða á annan hátt reynt að afstýra þeim.

Sektir og andvirði áfengra drykkja, sem upptækir eru gjörðir, renna í sjóð sveitar þeirrar eða kaupstaðar, er brotið er framið í.

3. gr.

Mál út af brotum á lögum þessum sæta meðferð almennra lögreglumála.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Nr. 79.
22.
Novbr.

Lov

om

Udskænkning af spirituøse Drikke ombord i Skibe i Island.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ombord i Skibe, som ankomme her til Landet eller besejle Landets Kyster eller Fjorde, maa der ingen Udskænkning af spirituøse Drikke mod Betaling finde Sted, saa længe Skibet ligger i Havn. Bestemmelsen i denne Paragraf gælder dog ikke for udenlandske Lystfartøjer eller andre Passagerskibe, som ankomme hertil Landet alene i den Hensigt at føre fremmede rejsende hertil.

§ 2.

Overtrædelse af § 1 straffes med Bøder fra 50—500 Kr. I Gentagelsestilfælde blive alle spirituøse Drikkevarer, som forefindes hos den skyldige, at konfiskere.

Skibets Restauratør bærer Ansvaret for sine Opvarteres Udskænkning, medmindre det bevises, at han har forbudt den, eller paa anden Maade bestræbt sig for at forebygge den.

Bøder og de for konfiskerede Drikkevarer indkomne Beløb tilfalde Kommunekassen i den Rep eller Købstad hvor Overtrædelsen er begaaet.

§ 3.

Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 80.
22.
nóvbr.

Lög

um

breyting á lögum um prentsmiðjur 4. desember 1886.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Allar prentsmiðjur þær, er nú eru, eða síðar kunna stofnaðar að verða hjer á landi, eru skyldar, að láta Landsbókasafni Íslands og hinni konunglegu bókhlöðu í Kaupmannahöfn ókeypis í tje 2 eintök hvoru af hverju því, sem prentað er í þeim, stóru og smáu, sem og endur- og sjerprentunum úr blöðum, ritum og ritsöfnum, og skal annað eintakið jafnan prentað á skrifpappír. — Amtsbókasöfnin á Akureyri, Stykkishólmi og Seyðisfirði og háskólabókasafnið í Kaupmannahöfn skulu einnig fá ókeypis hjá öllum prentsmiðjum landsins 1 eintak hvert af öllu því prentmáli, sem í þeim er prentað. Prentsmiðja sendi tvisvar á ári hverju, í janúar- og júlímánuði, lögreglustjóra þess lögregluumdæmis, sem prentsmiðjan er í, allt það prentmál, sem henni ber að standa áður nefndum söfnum skil á, ásamt skrá yfir það, sem prentað hefur verið, og annast lögreglustjóri sendingu á því til hlutaðeigandi safna. Slíkt hið sama gildir um afhending blaða, er Landsskjalasafnið á lögum samkvæmt að fá. Vanskil á prentmáli varða sektum frá 5—500 kr., ef eigi er bætt úr vanræktinni, þegar áminnt er um það. Í lok hvers árs skulu allar prentsmiðjur landsins senda bókaverði Landsbókasafnsins skrá yfir allt það, stórt og smátt, sem prentað hefur í þeim verið á árinu.

2. gr.

Með lögum þessum er 2. gr. laga um prentsmiðjur, 4. desember 1886, úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 80.
22.
Novbr.

om

Forandring i Lov 4. December 1886 om Bogtrykkerier.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alle Bogtrykkerier, som allerede ere eller senere maatte blive anlagte her i Landet, ere pligtige at afgive til Islands Landsbibliotek og det kongelige Bibliotek i København 2 Frieksemplarer til hvert af alt, hvad der trykkes, stort og smaat, ligeledes Optryk og Særtryk af Aviser, Skrifter og Værker, der bestaa af selvstændige Bidrag fra forskellige Medarbejdere, det ene Eksemplar altid paa Skrivpapir, samt endvidere til Amtsbibliotekerne i Akureyri, Stykkisholm og Seydisfjord og til Universitetsbiblioteket i København 1 Frieksemplar til hvert af alt, hvad der trykkes. Ethvert Bogtrykkeri har to Gange aarlig, i Januar og Juli, at indlevere til Stedets Politimester alle de Tryksager, som vedkommende Trykkeri er pligtigt at afgive til fornævnte Biblioteker, tilligemed en Fortegnelse over alt, hvad der er trykt, hvorefter Politimesteren besørger Tryksagerne tilstillede de paagældende Biblioteker. Det samme gælder med Hensyn til Indleveringen af de Aviser, som Landsarkivet ifølge Lovgivningen har Fordring paa. Forsømmelse af Indlevering af Tryksager anses med Bøder fra 5—500 Kr., saafremt Forsømmelsen efter sket Paamindelse ikke oprettes. I hvert Aars Slutning skulle samtlige Landets Bogtrykkerier tilstille Landsbibliotekaren Fortegnelse over alt, stort og smaat, hvad der i Aarets Løb er blevet trykt.

§ 2.

Ved denne Lov ophæves § 2 i Lov af 4. December 1886 om Bogtrykkerier.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 81.
22.
nóvbr.

Lög

um

breyting á lögum nr. 66, frá 10. nóvbr. 1905, um heimild til að stofna hlutafjelagsbanka á Íslandi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Íslandsbanka er heimilað að hækka hlutafje sitt úr 3 milljónum króna upp í 5 milljónir.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1908.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Forandring i Lov Nr. 66 af 10. Novbr. 1905 om Koncession paa Oprettelsen af en Aktiebank i Island.

Nr. 81.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Islands Bank bemyndiges til at forøge sin Aktiekapital fra 3 Millioner Kroner indtil 5 Millioner Kroner.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1908.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 82.
22.
nóvbr.

Lög

um

heimild fyrir Landsbankann í Reykjavík til að gefa út banka-skuldabrjef.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Landsbankanum í Reykjavík veitist heimild til að gefa út og selja bankaskuldabrjef, og má öll upphæð þeirra samanlögð nema allt að 2 milljónum króna; skulu greiðast af þeim 4½ af hundraði í ársvexti.

2. gr.

Trygging fyrir bankaskuldabrjefunum er eign bankans og ábyrgð landssjóðsins, og skal tryggingin vera jafnt fyrir vöxtum sem höfuðstól skuldabrjefanna.

3. gr.

Upphæð skuldabrjefanna skal vera 100 kr., 1,000 kr. og 10,000 kr., og skulu þau undirskrifuð af ráðherra Íslands og stjórn Landsbankans.

4. gr.

Þá er liðin eru 5 ár frá því er auglýst hefur verið, að bankinn sje farinn að gefa út áminnst skuldabrjef, skal bankinn taka að innleysa þau aptur eptir hlutkesti. Skal innleysa $^1/_{20}$ bankaskuldabrjefanna á ári, þannig, að bankinn hafi leyst þau öll til sín á næstu 20 árum þar á eptir.

5. gr.

Útgáfa og innlausn bankaskuldabrjefanna liggur undir eptirliti landsstjórnarinnar og endurskoðunarmanna Landsbankans.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Bemyndigelse for Landsbanken i Reykjavik til Udstedelse af Bankobligationer.

Nr. 82.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Landsbanken i Reykjavik bemyndiges til at udstede og afhænde Bankobligationer indtil et samlet Beløb af 2 Millioner Kr.; de forrentes med 4½ pCt. p. a.

§ 2.

Bankens hele Formue og Landskassens Kaution udgør Garanti for Bankobligationerne. Denne omfatter saavel Obligationernes Renter som deres paalydende Beløb.

§ 3.

Obligationerne skal lyde paa 100 Kr., 1,000 Kr. og 10,000 Kr. De underskrives af Islands Minister og Landsbankens Bestyrelse.

§ 4.

Efter Forløbet af 5 Aar fra Bekendtgørelsen om, at Banken er begyndt at udstede de nævnte Obligationer, skal den begynde at indløse dem paany efter foretagen Lodtrækning. En Tyvendedel af Bankobligationerne skal indløses aarlig, saaledes at de alle ere indløste af Banken i Løbet af de følgende 20 Aar.

§ 5.

Obligationernes Udstedelse og Indløsning foregaar under Opsyn af Ministeriet og Landsbankens Revisorer.

Nr. 82. 22. nóvbr.

6. gr.

Með reglugjörð, er stjórnarráð Íslands gefur út samkvæmt tillögum bankastjórnarinnar, skal setja hin nánari fyrirmæli, er nauðsynleg eru, um útgáfu og innlausn bankaskuldabrjefanna, form þeirra og fyrirkomulag, um eptirlit landsstjórnarinnar með þessu starfi bankans, og önnur atriði, er hjer að lúta.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 6.

Ved et efter Bankbestyrelsens Indstilling af Islands Ministerium udstedt Reglement skal der fastsættes de nærmere nødvendige Bestemmelser om Bankobligationernes Udstedelse og Indløsning, deres Form og Beskaffenhed, om Ministeriets Tilsyn med denne Bankens Virksomhed, og andre hertil sigtende Bestemmelser.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 83.
22.
nóvbr.

Lög

um

viðauka við lög um bæjarstjórn í Akureyrarkaupstað 8. okt. 1883.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Með hafnarreglugjörð fyrir Akureyrarkaupstað, er stjórnarráðið gefur út eptir tillögu bæjarstjórnar Akureyrar, má setja ákvæði um lögreglu á höfninni og leggja sektir við brotum gegn ákvæðum reglugjörðarinnar. — Fyrirmæli þessi ná einnig til afnota af hafnarvirkjum og öðrum mannvirkjum við höfnina.

2. gr.

Með reglugjörð, er stjórnarráðið staðfestir, getur bæjarstjórnin stofnsett og komið skipulagi á almenna vatnsveitu fyrir kaupstaðinn, og fráræslu.

Þegar þessi fyrirtæki, eða annaðhvort þeirra, er komið til framkvæmdar, má eptir gjaldskrá, er stjórnarráðið staðfestir, leggja almennt gjald til bæjarsjóðsins á notendur fyrir afnot þess. Gjald þetta má taka lögtaki eptir lögum 16. des. 1885.

3. gr.

Nú reynist nauðsynlegt að taka eignarnámi lóðareignir einstakra manna eða önnur rjettindi til almennings nota við höfnina eður skipakvína, eða þurfi að taka óbyggða lóð eða lóðarafnot, til þess að koma í framkvæmd fyrirtækjum þeim, er nefnd eru í 2. gr., og skulu þá eigendur skyldir að láta þær eignir eða rjettindi af hendi við bæjarstjórnina, en greiða skal eigendum fullt endurgjald úr sjóði kaupstaðarins.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 83.
22.
Novbr.

om

Tillæg til Lov af 8. Oktober 1883 om Bestyrelsen af Købstaden Akureyris kommunale Anliggender.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I et af Ministeriet efter Forslag af Akureyri Byraad udstedt Havnereglement for Købstaden kan der fastsættes Bestemmelser om Politiopsyn i Havnen samt Bøder for Overtrædelse af Reglementet. Disse Bestemmelser gælde ogsaa for Benyttelse af Havneindretninger og andre til Havnen hørende Anlæg.

§ 2.

Ved et af Ministeriet stadfæstet Reglement kan Byraadet etablere og organisere en almindelig Vandforsyning for Købstaden, samt Afledning af Spildevand (Kloakvæsen).

Naar disse Foretagender eller det ene af dem ere fuldførte, kan der ved et af Ministeriet stadfæstet Takstregulativ for Brugen deraf paalægges Brugerne en almindelig Afgift til Bykassen. Denne Afgift kan inddrives ved Udpantning i Henhold til Lov af 16. Decbr. 1885.

§ 3.

I Tilfælde af at det viser sig nødvendigt til offentlig Brug ved Havnen eller Dokken at ekspropriere private Grunde eller andre Rettigheder eller til Fuldførelse af de i § 2 omhandlede Foretagender at ekspropriere ubebyggede Grunde eller Brug af saadanne, ere Ejerne pligtige til imod fuld Erstatning af Bykassen at afstaa disse Ejendomme eller Rettigheder til Byraadet.

Nr. 83. 22. nóvbr.

4. gr.

Rísi ágreiningur milli bæjarstjórnar og eiganda út af eignarnámi, skal skorið úr ágreiningnum á þann hátt, er fyrir er mælt í lögum nr. 57, 10. nóv. 1905, um skyldu eigenda til að láta af hendi við bæjarstjórn Akureyrar eignarrjett og önnur rjettindi yfir Glerá og landi með fram henni.

Tilnefning matsmanna skal fara fram á þann hátt, er ákveðið er í nefndum lögum

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 4.

Opstaar der i Anledning af Ekspropriation Uenighed mellem Byraadet og Ejeren, skal Spørgsmaalet løses paa den i Lov Nr. 57 af 10. Novbr. 1905 om tvungen Afstaaelse til Akureyri Købstads Byraad af Ejendomsret og andre Rettigheder over Gleraa med tilliggende Land foreskrevne Maade.

Udnævnelse af Vurderingsmænd skal foregaa paa den i bemeldte Lov foreskrevne Maade.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 83. Lov af 22. November om Tillæg til Lov af 8. Oktober 1883 om Bestyrelsen af Købstaden Akureyris kommunale Anliggender.

Nr. 84.
22.
nóvbr.

Lög

um

vatnsveitu fyrir Reykjavík.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Bæjarstjórn Reykjavíkur veitist einkaleyfi til þess, að leggja vatnsveitu í pípum neðanjarðar til Reykjavíkur og um kaupstaðinn. Landeigendur á því svæði, þar sem bæjarstjórnin ákveður að vatnsveitan skuli vera, skulu skyldir til að láta í tje nægilegt vatn úr uppsprettum, ám og brunnum í landareign þeirra, þó svo, að þeir sjeu eigi með því sviptir nægilegu vatni til heimilisþarfa fyrir þá sjálfa. Svo skal þeim og skylt að láta af hendi lóð og landsafnot til hverskyns mannvirkja, sem með þarf, til þess að safna vatninu og veita því, þar með talið grjóttak, malartekja og rista, og að þola þær eignarkvaðir, óhagræði eða takmörkun á afnotarjetti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sjer, allt gegn því, að fullt endurgjald komi fyrir. Bætur fyrir jarðrask í óræktuðu landi skulu því að eins greiddar, að álitið verði, að landeigandi bíði skaða við það.

Verði ekki samkomulag milli bæjarstjórnar annarsvegar og landeiganda eða lóðareiganda hinsvegar um endurgjaldið eða framkvæmd einhvers atriðis, þess er að framan greinir, skal eignarnám fram fara. Utan lögsagnarumdæmis Reykjavíkur skal það framkvæmt af þriggja manna nefnd, er sker úr því, hvað taka skuli, og ákveður endurgjaldið. Í nefndina nefnir bæjarstjórnin einn mann, landeigandi annan og stjórnarráðið hinn þriðja. Tilnefni landeigandi engan, skal dómkveðja mann við varnarþing hans. Innan lögsagnarumdæmis Reykjavíkur skal eignarnámið framkvæmt af tveim dómkvöddum, óvilhöllum mönnum, sem ekki eiga sæti í bæjarstjórn. Bæjarsjóður Reykjavíkur greiðir allan matskostnað.

2. gr.

Þá er bæjarstjórnin hefur komið á vatnsveitu til bæjarins og um bæinn, skal hún hafa einkarjett til að selja neyzluvatn í lögsagnarumdæminu.

3. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við vatnsveituna skal bæjarstjórninni heimilt að heimta vatnsskatt af öllum húseignum í lögsagnarumdæminu (sbr. 4. gr.).

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Købstaden Reykjaviks Vandforsyning.

Nr. 84.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Reykjaviks Byraad gives Eneret til ved underjordiske Rør at anlægge Vandledning saavel til Reykjavik som i selve Byen. Grundejere paa de Steder, hvor efter Byraadets Bestemmelse Vandledningen skal føres, ere pligtige til at afstaa tilstrækkeligt Vand af de paa deres Grund værende Kildevæld, Aaer og Brønde, dog saaledes at de ikke derved kommer til at mangle tilstrækkeligt Vand til eget Hjemmebrug. Desuden er de pligtige til at afstaa Grund samt Afbenyttelse af samme til alle Foretagender, der behøves til Indsamling af Vand og dets videre Ledning, derunder Borttagelse af Sten og Grus og Skæring af Græstørv, samt at finde sig i alle de af Vandledningen følgende Indskrænkninger af Ejendomsretten, Ulemper og Begrænsninger i Brugsretten, alt imod fuld Erstatning. Erstatning for Grundforandringer paa uopdyrket Jord betales dog kun, naar det maa antages, at Ejeren lider Skade derved.

Kan Byraadet ikke enes med Jord- eller Grundejeren om Erstatningsbeløbet eller om Iværksættelsen af nogen af de foranførte Foranstaltninger, skal Ekspropriation finde Sted. Udenfor Reykjaviks Jurisdiktion skal denne foretages af en af tre Medlemmer bestaaende Kommission, der afgør, hvad der skal eksproprieres, samt bestemmer Erstatningen derfor. Af Kommissionen udnævnes et Medlem af Byraadet, et af Grundejeren samt det tredje af Ministeriet. Hvis Grundejeren ikke udnævner nogen, skal en Mand udmeldes af Retten ved hans Værneting. Inden Reykjaviks Jurisdiktion skal Ekspropriationen foretages af to retslig udmeldte upartiske Mænd, der ikke maa have Sæde i Byraadet. Reykjaviks Bykasse betaler alle Vurderingsomkostninger.

§ 2.

Naar Byraadet har anlagt Vandledninger til Byen og i denne, skal den have Eneret til Salg af Drikkevand i Jurisdiktionen.

§ 3.

Til Dækning af Omkostningerne ved Vandledningen har Byraadet Hjemmel til at opkræve Vandskat af alle Husejendomme i Jurisdiktionen (jfr. § 4). Skattens

Nr. 84. 22. nóvbr. Upphæð skattgjaldsins alls ákveður bæjarstjórnin, en hún má eigi fara fram úr 5 % (fimm af þúsundi) af brunabótavirðingu húseigna, er skatti þessum eiga að svara. Skatturinn skal lagður á hinar einstöku húseignir eptir gjaldskrá, með flokkun eptir hæð virðingarverðs og tölu íbúða í húsunum, og má eigi nema meiru en 6 ‰ af brunabótavirðingu á neinni húseign. Húseigandi greiðir gjaldið.

Sjerstakt aukagjald má leggja á verksmiðjur, baðhús, iðnaðarfyrirtæki og önnur fyrirtæki, er vatn nota til annars, en venjulegra heimilisþarfa, svo og á þá, er hafa vatnshana utanhúss. Öll skip, jafnt innlend sem útlend, er taka vatn úr vatnsveitu kaupstaðarins, skulu greiða gjald fyrir vatnstökuna. Þessi gjöld skulu og ákveðin í gjaldskránni. Bæjarstjórn semur hana, en stjórnarráðið staðfestir og veitir staðfestingin gjöldunum lögtaksrjett sem öðrum bæjargjöldum.

4. gr.

Bæjarstjórnin leggur vatnsæðar svo, að hver húseigandi nái til þeirra í götu eða vegi eða á opnu svæði, er liggur að lóð hans, og verður enginn krafinn um vatnsskatt, fyr en svo er. Frá vatnsæðum þeim, er bæjarstjórnin leggur í götur og vegi og opin svæði, leggur hver húseigandi vatnsæðar inn í hús sitt á eigin kostnað. Þó má bæjarstjórnin gjöra samning við húseigendur um innlagning á vatnsæðum í hús þeirra með öðru, er þar að lýtur, gegn því, að kostnaðurinn endurgjaldist bænum á 10 árum með jöfnum afborgunum auk vaxta, og skal hann tryggður með veðrjetti í húseigninni, er hafi forgangsrjett fyrir öllum veðskuldum eptir samningi.

5. gr.

Bæjarstjórnin hefur rjett til að löggilda menn, er hún telur hæfa, og svo marga, er henni þykir þurfa, til þess að leggja vatnsæðar þær, er einstakir menn eiga að kosta, og setja þær í samband við vatnsæðar bæjarins, og sjeu þeir skyldir, að hlíta vinnukauptaxta, sem bæjarstjórnin kann að setja, og að öðru leyti fara eptir reglum þeim, er bæjarstjórnin fyrir skipar.

Engir aðrir en þeir, er þannig hafa fengið löggildingu, mega leggja vatnsæðar frá bæjarvatnsveitunni inn í hús í bænum.

6. gr.

Bæjarstjórninni skal heimilt, að loka vatnsæðum bæjarins fyrir þeim, er vanrækja að gjöra við leka á pípum eða hönum, eða eyða vatni að óþörfu, eða fara óhreinlega með það.

7. gr.

Hver, sem af ásettu ráði skemmir vatnsæðar bæjarins eða önnur mannvirki, sem heyra til vatnsveitunni, skal, auk þess að greiða skaðabætur að fullu, sæta fangelsisrefsingu eða sektum, ef verkið er ekki þannig vaxið, að þyngri refsing liggi við, eptir hinum almennu hegningarlögum. Sjeu skemmdirnar gáleysisverk, skal hlutaðeigandi sæta sektum, og að auk bæta skaðann að fullu.

samlede Beløb bestemmes af Byraadet, dog maa det ikke overstige 5 $^{0}/_{00}$ (fem p. m.) af de til Udredelsen af denne Skat pligtige Husejendommes Vurderingssummer til Brandassurance. Skatten skal paalignes de enkelte Husejendomme efter et Takstregulativ, med Satser efter Husenes Vurderingssum og Lejlighedernes Antal; Skatten maa ikke for noget Hus overstige 6 $^{0}/_{00}$ af dets Brandassurancevurderingssum. Skatten betales af Husejeren.

Særlig Tillægsskat kan paalignes Fabrikker, Badeanstalter, industrielle Foretagender og andre Foretagender, der benytte Vand til andet end almindelig Hjemmebrug, samt dem, som have Vandhaner uden for Huset. Alle Skibe saavel indenlandske som udenlandske, der forsyne sig med Vand af Købstadens Vandledning, skulle erlægge Betaling for Vandforsyningen. Denne Betaling skal ogsaa bestemmes i Takstregulativet, der affattes af Byraadet og stadfæstes af Ministeriet. Stadfæstelsen giver Hjemmel til Udpantning af Skatterne og Afgifterne ligesom af andre Byskatter.

§ 4.

Byraadet anlægger Vandrørene saaledes, at enhver Husejer kan faa Forbindelse med dem i Gade, Vej eller aaben Plads, der støder til hans Grund, hvorhos ingen kan kræves for Vandskat før end dette er sket. Fra de af Byraadet i Gader, Veje og aabne Pladser anlagte Vandrør maa enhver Husejer paa sin Bekostning lægge Vandrør ind i sit Hus, Dog kan Byraadet træffe Overenskomst med Husejerne om Indlæggelse af Vandrør med andet dertil hørende, imod at Omkostningerne refunderes Byen i Løbet af 10 Aar med lige Afbetalinger foruden Renter, og imod at Omkostningerne sikres ved Panteret i Husejendommen, der gaar foran alt viljesbestemt Pant.

§ 5.

Byraadet kan autorisere dertil kvalificerede Mænd i saa stort et Antal, som det anser for nødvendigt, til at forestaa de Ledningsanlæg, som Private skal bekoste, samt til at sætte dem i Forbindelse med Byens Vandrør. Disse Mænd skal være pligtige til at overholde den Arbejds-Takst, som Byraadet maatte fastsætte, samt i øvrigt rette sig efter de dem af Byraadet givne Forskrifter.

Ingen andre end de saaledes autoriserede Mænd maa lægge Vandrør fra Byens Vandledning ind i Byens Huse.

§ 6.

Byraadet kan aflukke Byens Vandledning for dem, som undlade at reparere Utætheder paa Rør eller Haner eller findes skyldige i unødvendigt Vandspild eller i Forurening.

§ 7.

Enhver, som forsætlig beskadiger Byens Vandledninger eller andre til Vandledningen hørende Indretninger, skal foruden at betale fuld Erstatning straffes med Fængsel eller Bøder, hvis Handlingen ikke er af den Beskaffenhed, at den medfører højere Straf efter den almindelige Straffelov. Er Beskadigelsen foraarsaget ved Uagtsomhed, anses Vedkommende med Bøder, foruden at han skal betale fuld Erstatning.

Nr. 84. 22. nóvbr.

8. gr.

Bæjarstjórnin getur sett reglugjörð um notkun vatnsins, meðferð á vatnsæðum og önnur atriði, sem nauðsynleg kunna að þykja. Í reglugjörðinni má ákveða sektir fyrir brot á henni. Stjórnarráðið staðfestir reglugjörðina.

9. gr.

Með mál, er rísa út af brotum gegn lögum þessum eða reglugjörðum þeim, er samkvæmt þeim verða settar, skal fara sem almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 8.

Byraadet kan udfærdige et Reglement om Vandets Benyttelse, Behandling af Vandrør samt andet, som maatte anses for nødvendigt. I Reglementet kan der fastsættes Bøder for Overtrædelser af samme. Ministeriet stadfæster Reglementet.

§ 9.

Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Lov eller de i Henhold til den vedtagne Reglementer behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 85.
22.
nóvbr.

Lög

um

brunamál.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. kafli.

Um tilhögun húsa og eldstæða.

1. gr.

Þá er ný húseign er reist, hvort heldur er einstakt hús eða fleiri hús en eitt, sem ætluð eru til sameiginlegra afnota og standa á sömu lóð, skulu vera auð millibil milli hennar og annara húseigna, svo stór sem hjer segir:

a. 20 álnir, ef báðar húseignirnar eru úr timbri, ójárnvarðar.
b. 15 álnir, ef önnur húseignin er úr steini, torfi eða úr timbri járnvarin, en hin úr timbri ójárnvarin.
c. 10 álnir, ef báðar húseignir eru úr steini, torfi eða úr timbri járnvarðar.
d. 5 álnir, ef eldvarnaveggur er fyrir annari húseigninni, að minnsta kosti 6 þumlungum hærri, en veggir þess húss, sem eldvarnarveggurinn stendur við, enda sje það hús með eldtraustu þaki, en eldtraust þök skulu talin járnþök og önnur málmþök, helluþök og tjörupappaþök einföld eða tvöföld, ef þykkt pappans eða pappalaganna til samans er að minnsta kosti $1^3/_{10}$ línu.
e. Loks mega húseignir vera samfastar, ef milli þeirra er sameiginlegur eldvarnarveggur, að minnsta kosti 6 þuml. hærri en hærri húseignin.

Eldvarnarveggir skulu vera að minnsta kosti 7 þuml. þykkir, hlaðnir úr steinlímdu grjóti eða úr steinsteypu, og mega eigi vera í þeim viðir eða neinskonar op.

Nú er húseign að nokkru leyti úr steini, torfi eða úr timbri járnvarin, en að nokkru leyti úr timbri ójárnvarin, og má þá enginn hluti hennar vera nær annari húseign, eða hluta af annari húseign, en svo, að hver einstakur hluti fullnægi þeim fjarlægðarákvæðum, er að framan eru sett um heila húseign af sömu gjörð.

2. gr.

Lýsisbræðsluhús, tigulofna og kalkofna má eigi byggja nær öðrum húseignum, en 50 álnir fra þeim.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

om

Brandforhold.

Nr. 85.
22.
Novbr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Afsnit.

Om Indretningen af Bygninger og Ildsteder.

§ 1.

Ved Opførelsen af en ny Bygning eller af flere til fælles Benyttelse bestemte Bygninger paa den samme Grund skal der mellem dem og andre Bygninger findes et frit Mellemrum af følgende Størrelse:

a. 20 Alen, naar begge Bygninger ere af Tømmer uden Jernbeklædning.
b. 15 Alen, naar den ene er af Sten, Tørv eller Tømmer med Jernbeklædning, medens den anden er af Tømmer uden saadan Beklædning.
c. 10 Alen, naar begge ere af Sten, Tørv eller Tømmer med Jernbeklædning.
d. 5 Alen, naar der er en Brandgavl paa den ene Bygning, mindst 6 Tommer højere end den til Gavlen stødende Bygnings Vægge, forudsat at sidstnævnte Bygning er forsynet med et ildfast Tag, hvortil regnes Tage af Jern eller andet Metal, Skifertage, samt enkelte eller dobbelte Tjærepaptage, naar Paplagets Tykkelse mindst er $1\,^{3}/_{10}{}'''$.
e. Endelig tillades Sammenbygning af Huse, naar der mellem dem findes en fælles Brandgavl, der rager mindst 6 Tommer over den højeste af Bygningerne.

En Brandgavl skal være af mindst 7 Tommers Tykkelse, opført af muret eller støbt Sten, uden at der findes anbragt Tømmer eller nogen Aabning.

Naar en Bygning tildels er opført af Sten, Tørv eller Tømmer med Jernbeklædning, tildels af Tømmer uden Jernbeklædning, maa ingen Del af den være nærmere en anden Bygning eller en Del af en saadan, end at hver enkelt Del fyldestgør de foranstaaende Afstandsbestemmelser for hele Bygninger af tilsvarende Materiale.

§ 2.

Transmelterier, Tegl- eller Kalkovne maa ikke opføres nærmere end 50 Alen fra andre Bygninger.

Nr. 85. 22. nóvbr.

3. gr.

Eigi má byggja hús til að geyma í skotelda, eða til þess að búa til í skotelda, nær öðrum húsum en 100 álnir frá þeim.

Hús til þess að geyma í púður eða önnur sprengiefni má eigi byggja, nema með sjerstöku leyfi lögreglustjóra.

4. gr.

Nú vill maður gjöra viðbót við húseign sína og skal þá fylgt framangreindum reglum um fjarlægð frá öðrum húseignum eptir gjörð viðbótarinnar, nema viðbótin komi eigi nær öðrum húseignum en hinn eldri hluti húseignarinnar og sje eigi miður eldtraust en hann.

5. gr.

Framangreind ákvæði um fjarlægð nýrra húseigna frá öðrum húseignum skulu einnig gilda, þá er húseignir eru endurreistar, eptir að þær hafa brunnið eða verið rifnar niður, ef hlutaðeigandi hefur nægilega stóra lóð til þess. Sje lóðin eigi nægileg til þessa, eða ef að eins nokkur hluti húseignarinnar hefur brunnið eða verið rifinn niður, má endurreisa hana á sama stað og með sömu gjörð og áður. Þessi undanþága nær þó eigi til slíkra bygginga, sem ræðir um í 2. og 3. gr.

6. gr.

Í smiðjum og trjesmíðavinnustofum, þar sem eldstæði er, eða farið er með eld, skulu veggir vera úr steini eða steinsteypu, eða reyrlagðir og kalkaðir eða með sementshúð innan, ef þeir eru úr trje; loptin skulu og vera reyrlögð og kölkuð, ef þau eru úr trje, eða klædd með járnþynnum á listum. Bæjarstjórn eða hreppsnefnd getur veitt undanþágu frá þessu, ef smiðja eða trjesmíðavinnustofa er sjerstakt hús eða er í útihúsi, þar sem eigi er íbúð nje önnur eldstæði og eigi geymd eldfim efni, ef ekki verður álitið, að öðrum húsum stafi brunahætta af smiðjunni.

7. gr.

Herbergi, sem geyma á í hey, hálm eða önnur þess konar eldfim efni, skulu greind frá öðrum herbergjum þeim, er eldstæði eru í, með steinveggjum eða steyptum veggjum eða trjeveggjum reyrlögðum og kölkuðum eða klæddum með járnþynnum á listum eða með sementshúð þeim megin, er veit að herbergi því, sem eldstæði er í.

Dyr mega eigi vera að slíkum geymsluherbergjum frá eldhúsum með opnum eldstæðum eða frá smiðjum eða trjesmíðavinnustofum, slíkum er ræðir um í 6. gr.

8. gr.

Opin eldstæði (hlóð) má ekki hafa í þeim herbergjum, sem trjególf er í eða trjebitar í gólfi. Hlóð skulu jafnan svo hlaðin, að hvergi sje skemmra en 24 þuml. frá eldstæðinu eða öskustónni að stoðum eða öðrum viðum.

Um ofna og eldavjelar, sem eptirleiðis verða sett upp, skulu þær reglur gilda, sem hjer segir:

1. Ofna og eldavjelar má eigi setja nær timburvegg en svo, að 8 þuml. sjeu í milli.

§ 3.

Bygninger til Opbevaring eller Fabrikation af Fyrværkerisager skal opføres i mindst 100 Alen Afstand fra andre Bygninger. Bygninger til Opbevaring af Krudt eller andre Sprængstoffer kan kun opføres efter dertil meddelt særlig Tilladelse af Politimesteren.

§ 4.

Ved Tilbygninger skal de foranstaaende Afstandsbestemmelser under Hensyntagen til Tilbygningens Konstruktion iagttages, med mindre Tilbygningen ikke kommer til at staa nærmere andre Ejendomme end Bygningens ældre Del og er ligesaa godt beskyttet mod Brandfare som denne.

§ 5.

Foranstaaende Bestemmelser om nye Bygningers Afstand fra andre Ejendomme gælde ogsaa i Tilfælde af Genopførelse af nedbrændte eller nedrevne Ejendomme, naar vedkommende Byggegrund er tilstrækkelig stor dertil. I modsat Fald, saa vel som naar kun en Del af Ejendommen er nedbrændt eller nedrevet, kan den opføres paa samme Sted og med samme Konstruktion. Denne Undtagelse gælder dog ikke de i §§ 2 og 3 omhandlede Bygninger.

§ 6.

I Smedjer, saa vel som i Værksteder, der arbejde i Træ og hvor der er Ildsteder eller der benyttes Ild, skal Væggene være af naturlig eller støbt Sten, eller rørede og pudsede eller med et indvendigt Cementlag, naar de ere af Tømmer; Loftene skal ogsaa være rørede og pudsede, eller beklædte med Jernplader paa Lister. Undtagelse herfra kan meddeles af vedkommende Byraad eller Repsforstanderskab, naar Smedjen eller Værkstedet udgør en særskilt Bygning eller er anbragt i en saadan, hvor der ikke findes Beboelse eller andre Ildsteder eller opbevares brandfarlige Stoffer, saafremt der ikke skønnes at være Brandfare for andre Bygninger.

§ 7.

Rum til Opbevaring af Hø, Halm eller andre saadanne letfængelige Stoffer, skulle være adskilte fra andre Værelser, hvor der findes Ildsteder, ved Vægge af naturlig eller støbt Sten eller rørede og kalkpudsede Tømmervægge eller Vægge, der ere beklædte med Jernplader paa Lister eller med et Cementlag paa den indvendige Side af det Værelse, hvor Ildstedet er anbragt.

Ved saadanne Opbevaringskamre maa der ikke være Døre, der føre ud til Køkkener med aabne Ildsteder eller til saadanne Smedjer eller Værksteder, der omhandles i § 6.

§ 8.

Aabne Ildsteder maa ikke anbringes i Værelser med Trægulv eller Gulv, som hviler paa Træbjælker. De skal altid være saaledes anbragte, at der paa samme overalt er en Afstand af mindst 24 Tommer til nærmeste Støtter eller andet Træværk.

Om Kakkelovne og Komfurer, der herefter anbringes, gælde følgende Bestemmelser.

1. Kakkelovne og Komfurer maa ikke anbringes nærmere end 8 Tommer fra en Tømmervæg.

Nr. 85. 22. nóvbr.

2. Pípur frá ofnum og eldavjelum mega eigi koma nær trje en svo, að 8. þuml. sjeu í milli: þær skulu liggja inn í reykháf og mega ekki liggja um herbergi, sem geymt er í hey eða ámóta eldfim efni.
3. Eldavjelar má setja á trjególf, ef 4¼ þuml. að minnsta kosti er frá gólfi upp að botni eldavjelarinnar og gólfið undir eldavjelinni þakið með járnþynnu eða öðru eldtraustu efni.
4. Ofnar skulu standa á múruðum fæti eða á múrfylltum eða opnum járnfæti; sje rist í botni ofnsins, skal öskuskúffa vera í fætinum og skal þá vera undir skúffunni járnþynna, er fyllir út í holið, 2 þuml. frá gólfi að minnsta kosti.
5. Þar sem ofnar eða eldavjelar standa á trjególfi, skal gólfið fram undan eldstæðinu þakið með einhverju efni, sem ekki er eldnæmt, t. d. með járnþynnu. Skal járnþynnan eða það, sem í hennar stað er notað, ná að minnsta kosti 12 þuml. fram á gólfið fyrir framan ofninn eða eldavjelina og að minsta kosti 8 þuml. út fyrir ofninn eða eldavjelina til hliðanna og að aptanverðu.

Herbergi, sem ætluð eru gufukötlum eða vatnskötlum til miðstöðvarhitunar, skulu hafa veggi og gólf úr steini eða steinsteypu og lopt af sömu gjörð, þó má í þess stað koma trjelopt, reyrlagt og kalkað, eða klætt járnþynnum á listum, ef ketillinn kemur eigi nær loptinu, en 2 álnir frá því.

9. gr.

Reykháfar skulu hlaðnir upp rambyggilega úr tígulsteini eða grjóti, lögðu í steinlím, eða gjörðir úr steinsteypu, og skulu hliðar reykháfsins eigi vera þynnri en 4½ þuml. Þar sem reykháfur gengur gegnum bita og borð, sem lögð eru undir bita, skal hann vera járnklæddur hringinn í kring sem og þar sem hann gengur í gegnum þakið, og vera skal að minnsta kosti 6½ þml. bil milli þeirra hliða hans, sem snúa inn, og viðanna. Ekki má heldur þilja reykháfinn eða klæða hann borðum eða láta utan um hann veggfóður, sem límt er utan á lista. Reykháfur skal annaðhvort hlaðinn frá grundvelli eða liggja á hvelfingu milli tveggja steinveggja, en má eigi standa á bitum eða trjególfum. Reykháfar skulu eigi þrengri en 9 þml. á hvern veg að innanmáli, og ná að minnsta kosti 1 alin upp fyrir mæni, ef þeir koma upp úr mæni húss, en að minnsta kosti 1½ alin upp úr þekjunni utan mænis.

Á hverjum reykháf skulu vera nægilega mörg sópgöt, jafnvíð reykháfnum, og traust járnhurð fyrir í járnumgjörð. Inn í 9 þml. víðan reykháf má eigi setja reykpípu frá fleiri eldstæðum en 8, og jafnan skal hafa járnkraga í reykháfnum utan um hverja pípu þannig gjörðan, að pípan geti eigi ýtzt inn í reykháfinn.

Eigi má reykháfur vera í herbergi, þar sem geymt er hey eða ámóta eldfim efni, nema þiljað sje allt í kring um reykháfinn í því herbergi, að minnsta kosti 1 alin frá honum á hvern veg, svo að engin eldfim efni nái að komast að reykháfnum.

10. gr.

Enginn má, án leyfis bæjarstjórnar í kaupstöðum eða hreppsnefndar og lögreglustjóra í verzlunarstöðum, byggja verksmiðju, sem brunahætta stafar af, nema verksmiðjan standi að minnsta kosti 50 álnir frá nágrannalóð. Úrskurði bæjarstjórna eða hreppsnefnda um þetta, má þó skjóta til stjórnarráðsins til úrslita. Sá, sem fær

2. Rør fra Kakkelovne og Komfurer maa ikke anbringes nærmere end 8 Tommer fra Træværk. De skal føres ind i Skorstene og maa ikke føres gennem Værelser, hvor der opbevares Hø eller lignende letfængelige Stoffer.
3. Komfurer kan opstilles paa et Trægulv, naar der fra Gulvet til Bunden af Komfuret er en Afstand af mindst $4^1/_4$ Tomme og Gulvet under samme er bedækket med Jernplader eller andet ildfast Materiale.
4. Kakkelovne skulle staa paa et muret Fodstykke eller paa en murfyldt eller aaben Jernfod; hvis der i Kakkelovnens Grundflade er en Rist, skal der i Foden være en Askeskuffe og under Skuffen mindst 2 Tommer fra Gulvet en Jernplade, der udfylder Foden.
5. Hvor Kakkelovne eller Komfurer staa paa et Trægulv, skal Gulvet foran Indfyringen være belagt med uantændeligt Materiale, f. Eks. med en Jernplade. Denne eller det istedet derfor anvendte Materiale skal række mindst 12 Tommer ud paa Gulvet foran Ovnen eller Komfuret og mindst 8 Tommer ud fra den til Siderne og bagtil.

Lokaler for Damp- eller Vandkedler til Centralopvarmning skulle have Vægge og Gulv af naturlig eller støbt Sten og Loft af samme Konstruktion; dog maa, hvis Kedlerne ere anbragte i mindst 2 Alens Afstand fra Loftet, dette være af Træ, der er røret og pudset eller beklædt med Jernplader paa Lister.

§ 9.

Skorstene skulle forsvarlig opføres af Mur eller Sten i Kalk eller af støbt Sten af mindst $4^1/_2$ Tommes Tykkelse. Hvor Skorstensrøret passerer gennem Bjælkelaget og Forskalningen, og ligeledes hvor det passerer gennem Taget, skal det være jernbeslaaet paa alle Sider, og dets indvendige Sider være mindst $6^1/_2$ Tomme fjærnede fra alt Træværk, ligesom et saadant Rør ikke maa paneles, forskales eller gives Betræk paa Blindlister. Røret maa være opført enten fra Grunden af eller hvile paa en Hvælving mellem to Grundmure, og maa ikke hvile paa Bjælker eller Trægulv. Det maa ikke være snævrere indvendig maalt end 9 Tommers Gennemsnit i nogen af Siderne og bør rage mindst 1 Alen op over Tagets Mønning, naar det gaar op igennem denne, og mindst $1^1/_2$ Alen op over Taget udenfor Mønningen.

Paa hver Skorsten bør der være tilstrækkelig mange solide Rensedøre af Jern af samme Lysning som Skorstenen og anbragt i en Jernramme. En Skorsten af 9 Tommers Tykkelse maa ikke benyttes som fælles Røgrør for mere end 8 Ildsteder, og udenom hver Røgledning, der føres ind i en saadan Skorsten, skal der i denne anbringes en Jernbøsning, med en saadan Konstruktion, at den forhindrer Ledningerne fra at trænge ind i den.

Skorstene maa ikke findes i et Rum, hvor der opbevares Hø eller andre ligesaa ildfængende Genstande, med mindre der i et saadant Rum i mindst 1 Alens Afstand fra Skorstenen, er anbragt rundt omkring den et Skillerum, der forhindrer ildfængende Genstande fra at komme i Berøring med den.

§ 10.

Ingen maa uden Tilladelse af Byraad i Købstæder og Repsforstanderskab og Politimester paa et Handelssted opføre Fabriker af brandfarlig Beskaffenhed i en mindre Afstand end 50 Alen fra Nabogrunden. Den kommunale Myndigheds Resolution i saa Henseende kan dog indankes for Ministeriet. Den, der erholder Tilladelse til Opførelsen af en saadan Fabrik i en mindre Afstand fra Nabogrunden end 50 Alen

Nr. 85. 22. nóvbr. leyfi til að byggja slíka verksmiðju nær nágrannalóð en 50 álnir frá henni, skal skyldur, að gjöra þær ráðstafanir gegn brunahættu, sem heimtaðar kunna að verða.

11. gr.

Stjórnarráðið getur, ef bæjarstjórn eða hreppsnefnd mælir með, veitt undanþágu frá ákvæðum þeim, er að framan eru sett, ef staðhættir krefja og eigi verður álitið, að brunahætta stafi af.

12. gr.

Brjóti nokkur gegn ákvæðum þeim, er að framan eru sett, skal hann sæta sektum frá 4 til 100 kr. Þar að auki má knýja hann með dagsektum til þess að bæta það, sem ábótavant er, svo að fullnægi framangreindum ákvæðum.

Hafi sá, er hús lætur gjöra, falið framkvæmdina smiðum, einum eða fleiri, bera þeir ábyrgðina, nema þeir hafi brotið framangreind ákvæði beinlínis eptir skipun þess, er hús lætur gjöra.

II. kafli.

Um meðferð á eldi, ljósum o. fl.

13. gr.

Allir eru skyldir að fara varlega með eld, ljós og annað, sem valdið getur eldsvoða eða stuðlað að því, að hann komi upp. Húsbændur og húsmæður skulu hafa eptirlit með, að börn þeirra, vinnuhjú eða annað heimilisfólk þeirra eða aðrir, sem í þeirra þjónustu fást við einhver störf í húsinu, hegði sjer svo í þessu efni, að eigi verði að fundið. Í leiguhúsi skal eigandi eða umráðamaður hans hafa gætur á því, að leiguliðar þeirra, eða þeir, sem búa í húsum þeirra, vanræki það ekki, sem grein þessi skipar fyrir um, og skulu þeir, eptir því sem unnt er, koma í veg fyrir það og hindra.

14. gr.

Það skal með öllu bannað: a ð leggja eldfima hluti, svo sem hamp, hey og annað því um líkt, við eldstór eða upp við reykháfa, sem ganga upp úr eldstóm; a ð reykja tóbak eða bera kerti eða lampa, sem kveikt hefur verið á og eigi er byrgður í öruggu ljóskeri, glæður eða annan eld, sem eigi er geymdur í lokuðum járnkassa, um fjós, fjárhús, hesthús, heyhlöður, lopt eða um aðra staði, þar sem mikið er fyrirliggjandi af heyi, hefilspónum eða öðrum hlutum jafn eldfimum; a ð geyma í húsum ösku og annað, sem fellur frá eldstóm, annaðhvort óblandað eða blandað sorpi og öðru þvílíku, nema það sje í kössum úr málmi, steini eða leiri, eða að snara því út, fyr en hellt hefur verið á það vatni eða með öðru móti komizt hjá allri hættu fyrir því, að í því kvikni; a ð hleypa af skotvopnum nálægt húsum, heystökkum, móhlöðum eða öðru jafn eldfimu; a ð kveikja skotelda og tendra blys eða bikhringa, nema með leyfi lögreglustjóra, og er þá skylt, að fara eptir reglum þeim, er hann setur.

15. gr.

Sjerhver húseigandi hefur ábyrgð á því, að öllum eldstæðum, ofnum, reykháfum og reykpípum sje haldið í tilhlýðilegu standi. Leiguliði tekur þátt í þessari ábyrgð ásamt eigandanum, þegar hann eigi í tæka tíð hefur skýrt eigandanum frá einhverjum

er pligtig til at træffe de Foranstaltninger til Forebyggelse af Brandfare, der maatte blive forlangte af ham.

§ 11.

Ministeriet kan efter Anbefaling af vedkommende Byraad eller Repsforstanderskab meddele Fritagelser fra de i det foregaaende foreskrevne Bestemmelser, naar de stedlige Forhold gør det nødvendigt og det ikke skønnes at være forbundet med Brandfare.

§ 12.

Den som overtræder de i det foregaaende indeholdte Regler ifalder en Bøde af 4 til 100 Kr. Derhos kan han ved Dagsmulkter tvinges til at udbedre det mangelfulde, saaledes at foranstaaende Forskrifter sker Fyldest.

Har den, der lader en Bygning opføre, overdraget Arbejdet til en eller flere Haandværkere, gaar Ansvaret over paa dem, medmindre de har begaaet Overtrædelsen efter udtrykkelig Befaling af førstnævnte.

2det Afsnit.

Om Omgang med Ild og Lys m. m.

§ 13.

Enhver er pligtig med tilbørlig Forsigtighed at omgaas med Ild og Lys og med alt, hvad der kan fremkalde eller befordre Ildebrand. Alle Husfædre og Husmødre bør have Indseende med, at deres Børn, Tyende eller andre Personer, der høre til deres Husstand, eller som i deres Tjeneste have Forretninger i Huset, i saa Henseende udvise forsvarligt Forhold. Det skal ogsaa paaligge Husejerne eller deres Repræsentanter at være opmærksomme paa og saavidt muligt at afværge eller forhindre Tilsidesættelse af foranførte Bestemmelser fra deres Lejeres eller Husbeboeres Side.

§ 14.

Det forbydes udtrykkelig at henlægge letfængende Ting, saasom Hamp, Hø og deslige tæt ved Ildsteder eller opad Røgledninger fra saadanne; at ryge Tobak eller bære tændt Lys eller Lampe, der ikke er indesluttet i forsvarlig Lygte, eller bære Gløder eller anden Ild, der ikke er forvaret i lukket Ildkasse, i Kostalde, Faare- eller Hestestalde, Høhuse, paa Lofter eller andre Steder, hvor der findes Hø, Høvlspaaner eller andre letfængende Genstande i større Mængde; at opbevare i Bygninger Aske og andet Affald fra Ildsteder enten ublandet eller blandet med Skarn og deslige, undtagen i Kar af Metal, Sten eller Ler, eller at udkaste saadant, før enhver Fare for Antændelse er fjernet ved Paagydelse af Vand eller paa anden Maade; at affyre Skydevaaben i Nærheden af Bygninger eller Høstakke, Tørvestakke og andre lignende let antændelige Genstande; at afbrænde Fyrværkerisager saavel som antænde Fakler eller Begkrandse uden Politiets Tilladelse, i hvilket Fald dettes Forskrifter skal følges.

§ 15.

Enhver Ejer er ansvarlig for, at alle Ildsteder, Ovne, Skorstene og Røgledninger i den ham tilhørende Bygning behørig vedligeholdes. I Forening med Ejeren paahviler dette Ansvar tillige Lejeren, naar denne ikke betimelig har anmeldt en ham

Nr. 85. 22. nóvbr.

annmarka, sem honum er kunnugt um, eða byggingarnefnd eða hreppsnefnd, ef nauðsyn krefur.

Reykháfa skal hreinsa svo opt sem þörf gjörist, og eigi sjaldnar en 2 sinnum á ári, ef þeir eru notaðir að staðaldri. Húseigandi ber ábyrgð á því, að hreinsað sje, ef hann býr í húseigninni eða ef hann hefur leigt hana fleirum en einum leigjanda; sje húseign leigð einum manni eða á annan hátt leyfð honum einum til notkunar, ber hann ábyrgð á því, að reykháfar sjeu hreinsaðir, svo sem hjer er fyrir mælt.

Ekki má hreinsa reykháfa með því að brenna sótið innan úr þeim. Ofna og eldavjelar, og pípur frá þeim til reykháfa, skal hreinsa svo opt sem þörf er á, og er það á ábyrgð þeirra, sem búa í þeim herbergjum, sem ofnarnir eða eldavjelarnar eru í.

16. gr.

Stjórnarráðið getur eptir tillögum hreppsnefnda ákveðið, að sótara skuli skipa í verzlunarstöðum, sett þeim reglur fyrir hreinsuninni og um þær skyldur, er á þeim hvíla, og ákveðið gjöld fyrir hreinsanir.

Þá er ákveðið hefur verið að skipa sótara, skal hreppsnefnd útvega hæfan mann til starfans, og skulu húseigendur í verzlunarstaðnum þá skyldir til að nota hann og má taka hreinsunargjöldin lögtaki. Ber sótari þá ábyrgð á framkvæmd hreinsunarinnar, en ábyrgð húseiganda eða leigjanda samkvæmt 15. gr. fellur niður, nema hann eða þeir aðhafist eitthvað það, er tálmað getur hreinsuninni eða hindrað hana.

Um hreinsun reykháfa í kaupstöðum fer eptir því, sem fyrir er mælt í lögum nr. 29, 13. sept. 1901.

17. gr.

Eigi má hafa birgðir af eldivið, steinkolum, mó eða öðru eldsneyti fast við hús að utan; birgðir af trjávið og borðum má eigi hafa utan húss nær húsum, en 10 álnir frá þeim.

18. gr.

Sjerhver sá, sem í húsi hefur forða af púðri, skal vera skyldur til að geyma það í lokuðu íláti úr pjátri eða eiri, og geyma það uppi undir þaki fyrir ofan efstu bita. Skoteldar skulu varðveittir á sama hátt. Samt skal það vera leyft að hafa allt að 4 pundum af púðri í búð eða því herbergi, þar sem notað er púður við einhverja iðn, en þar skal það sömuleiðis varðveitt í lokuðum ílátum úr pjátri eða eiri. Lögreglustjóri eða hreppstjóri skal tvisvar á ári grennslast eptir því hjá þeim, sem verzla með púður, hvort það sje geymt á þann hátt, sem hjer er fyrir mælt. Sjerhver sá, er flytur púður, dýnamít, nítroglyserin, skotbaðmull og þess konar sprengiefni til bæjar eða kauptúns, skal senda lögreglustjóra eða hreppstjóra eða umboðsmanni hans ritaða tilkynningu um það, og skal hann sjá um, að fylgt sje þeim varúðarreglum, sem þörf er á, þar til það er komið til geymslu á óhultan stað.

19. gr.

Eigi má hafa birgðir af steinolíu, terpentínu, bensíni eða þess háttar eldnæmum vökvum, nema þar sem lögreglustjóri eða hreppstjóri álítur, að eigi geti stafað af þeim sjerstök brunahætta. Þó má geyma allt að 20 tunnur (3,500 potta) af steinolíu

bekendt Mangel for Ejeren, eller i fornødent Fald for Bygningskommissionen eller Repsforstanderskabet.

Skorstene skal renses saa ofte som det behøves, og mindst 2 Gange om Aaret, naar de blive benyttede til Stadighed. Ansvaret for Rensningen paahviler Husejeren, naar han selv bebor Huset eller dette er overdraget til flere forskellige Lejere; men naar Huset er udlejet til en Enkeltmand eller paa anden Maade overladt ham til udelukkende Afbenyttelse, bærer han Ansvaret for Skorstenenes Rensning overensstemmende med, hvad der her er foreskrevet.

Udbrænding af Skorstene er ikke tilladt. Kakkelovne og Kaminer og Røgledninger fra dem til Skorstene bør renses saa ofte som det behøves. Ansvaret for Renholdelsen paahviler Beboerne af de Værelser, i hvilke de paagældende Ovne eller Kaminer findes.

§ 16.

Ministeriet kan efter Forslag af Repsforstanderskaberne bestemme, at der paa Handelsstederne ansættes Skorstensfejere, meddele disse Instrukser vedrørende Rensningens Udførelse og de dem paahvilende Pligter samt fastsætte Takster for Rensningen.

Naar Ansættelsen af en Skorstensfejer etsteds er bleven bestemt, har Repsforstanderskabet at antage en dertil brugelig Person, hvorefter Husejerne paa vedkommende Handelssted ere pligtige til at benytte den antagne mod den fastsatte Betaling, der om fornødent kun udpantes. Ansvaret for Rensningens Udførelse paahviler derefter Skorstensfejerne, medens det Ejere eller Lejere i Henhold til § 15 paahvilende Ansvar bortfalder, medmindre disse foretage noget, der kan lægge Hindringer i Vejen for Rensningen.

Angaaende Rensning af Skorstene i Købstæder forholdes efter Lov Nr. 29 af 13. Septbr. 1901.

§ 17.

Brænde, Stenkul, Tørv eller andet Brændsel maa ikke oplægges tæt op til Huses Yderside; Oplag af Tømmer og Brædder udenfor Huse skulle have en Afstand derfra af mindst 10 Alen.

§ 18.

Enhver, der i et Hus har Oplag af Krudt, skal være pligtig at gemme det i et laaset Blik- eller Kobberrum og have det bevaret under Taget over Hanebjelkerne. Fyrværkerisager skulle opbevares paa samme Maade. Dog skal det være tilladt at have en Beholdning af indtil 4 Pd. Krudt i en Butik eller det Lokale, hvor der arbejdes med Krudt, men det skal dersteds ligeledes holdes opbevaret i laasede Blik- eller Kobberkar. Politimesteren eller Repstyreren skal 2 Gange aarlig undersøge, om Krudtbeholdninger hos dem, der handle dermed, forvares paa den ovenfor foreskrevne Maade. Enhver, som til en Købstad eller et Handelssted indfører Krudt, Dynamit, Nitroglycerin, Skydebomuld og lignende Sprængstoffer, skal give skriftlig Anmeldelse derom til Byfogden, Repstyreren eller dennes Fuldmægtig, der paaser, at de fornødne Forsigtighedsregler iagttages, indtil det indførte er bragt til et sikkert Sted.

§ 19.

Oplag af Petroleum, Terpentin, Bensin og lignende letfængende Vædsker maa ikkun haves paa saadanne Steder, hvor de efter Politimesterens eller Repstyrerens Skøn ikke antages at medføre særlig Brandfare. Dette gælder dog ikke Oplag af

Nr. 85. 22. nóvbr. í kjöllurum undir húsum, sem engin íbúð er í, og þar að auki skulu kaupmenn og verksmiðjur hafa leyfi til að geyma allt að því 800 potta af fyrnefndum vökvum í trjeílátum eða í flöskum í sölubúðakjöllurum og smiðjukjöllurum, en allt að því 200 potta af hinum sömu vökvum í sölubúðum eða smíðahúsum ofanjarðar. Í íbúðarhúsum má geyma til heimilisþarfa allt að 200 pottum af steinolíu í trjeílátum og annað eins í járnílátum og flöskum. Bæjarstjórn eða hreppsnefnd í samráði við lögreglustjóra setur nánari varúðarreglur um geymslu og meðferð á steinolíubirgðum.

20. gr.

Allar verksmiðjur, þar með taldar vinnustofur trjesmiða og járnsmiða og bökunarhús, skulu háð sjerstöku eptirliti lögreglustjóra eða hreppstjóra, og skal öllum skylt að fylgja í þeim bæði hinum almennu varúðarreglum, og hinum sjerstöku reglum, sem bæjarstjórn eða hreppsnefnd álítur nauðsynlegar til þess að koma í veg fyrir brunahættu. Sjerstaklega skulu spænir úr trjesmíðahúsum fluttir burt á hverjum degi og látnir á óhultan og afvikinn stað, þar sem eigi er farið með eld eða ljós.

21. gr.

Hver sá, sem brýtur ákvæði 13.—20. greinar, skal sæta sektum frá 2—100 kr., jafnvel þótt ekkert tjón hafi af brotinu hlotizt.

III. kafli.

Um slökkviáhöld, slökkvilið og eldsvoða.

22. gr.

Í öllum verzlunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, svo og í öllum öðrum verzlunarstöðum, sem 300 íbúar eru í eða fleiri, skal jafnan vera til að minnsta kosti ein slökkvidæla að stærð og gjörð eptir því, sem stjórnarráðið tekur gilt, ásamt tilheyrandi nauðsynlegum slöngum og brunastútum. Hver hreppsnefnd skal útvega dæluna á kostnað sveitarsjóðs og halda henni við og geyma hana á þeim stað, er greiður gangur er að, hvenær sem eldsvoða ber að höndum.

23. gr.

Í öllum verzlunarstöðum, sem eru hreppsfjelög út af fyrir sig, svo og í öllum öðrum verzlunarstöðum, sem 300 íbúar eru í eða fleiri, skal stofna slökkvilið. Skulu í því vera allir verkfærir karlmenn 20 til 60 ára að aldri, þeir, er búsettir eru í verzlunarstaðnum. Skulu þeir vera skyldir að mæta við slökkviæfingar allt að 4 sinnum á ári, og auk þess skulu þeir mæta tafarlaust, hvenær sem eldsvoða ber að höndum.

Hreppsnefnd kýs slökkviliðsstjóra til 3 ára í senn, og skal hann vera búsettur í verzlunarstaðnum. Sá, sem hefur verið slökviliðsstjóri í 3 ár eða lengur, getur skorazt undan starfinu um jafnlangan tíma og hann hefur haft það á hendi samfleytt.

Petroleum under 20 Tdr. (3,500 Potter), naar de ere anbragte i Kælderen under ubeboede Bygninger, og skulle derhos de Handlende og Fabrikanter være berettigede til at opbevare indtil 800 Potter af de nævnte Stoffer paa Træ eller Flasker i Udsalgs- eller Værksteder under Jordens Overflade, og indtil 200 Potter af de samme Stoffer i Udsalgs- og Værksteder, der ere anbragte over Jordens Overflade. I Beboelseslejligheder maa til Hjemmebrug opbevares indtil 200 Potter Petroleum paa Træ og et lignende Kvantum i Jernbeholdere og Flasker. Byraadene og, i Samraad med Politimesteren, Repforstanderskaberne fastsætte nærmere Forsigtighedsregler vedrørende Opbevaring og Behandling af Petroleumsoplag.

§ 20.

Alle Fabriker, derunder Værksteder for alt Træ- eller Jernarbejde og Bagerier, ere underkastede Politimesterens eller Repstyrerens særlige Tilsyn og skulle alle være pligtige til at iagttage saavel de almindelige Forsigtighedsregler, som de særlige Regler, som Byraad eller Repsforstanderskab anser fornødne for at forebygge Brandfare. Særlig skal Spaaner fra Værksteder for Træarbejde hver Dag bortbringes til et sikkert afsides Sted, hvor ingen Ild eller Lys kommer.

§ 21.

Enhver, der overtræder nærværende Loves Bestemmelser i §§ 13—20, ifalder en Bøde fra 2—100 Kr., selv om Overtrædelsen ikke har afstedkommet nogen Skade.

3die Afsnit.

Om Brandredskaber, Brandkorps og Ildebrandstilfælde.

§ 22.

Paa ethvert Handelssted der udgør en særskilt Repskommune og paa ethvert andet Handelssted med mindst 300 Indbyggere, skal der altid findes mindst en Brandsprøjte af en af Ministeriet approberet Størrelse og Konstruktion samt tilhørende fornødne Slanger og Brandspidser. Repsforstanderskabet har for Kommunekassens Regning at besørge Anskaffelsen af Brandsprøjten samt drage Omsorg for dens Vedligeholdelse og Opbevaring paa et Sted, hvor der i paakommende Ildebrandstilfælde er bekvem Adgang til den.

§ 23.

Paa ethvert Handelssted, der udgør en særskilt Repskommune, og paa ethvert andet Handelsted med mindst 300 Indbyggere skal der oprettes et Brandkorps. Dette bestaar af samtlige arbejdsføre Mandspersoner fra 20 til 60 Aar, der ere bosatte paa Handelsstedet. De ere pligtige til at møde 4 Gange aarlig til Slukningsøvelser samt uopholdelig paa Brandstedet hver Gang, der opstaar Ildebrand.

Repsforstanderskabet vælger for 3 Aar ad Gangen Brandkorpsets Anfører, der skal være bosat paa Handelsstedet. Den, der har været Anfører i 3 Aar eller længere, kan undslaa sig for at overtage dette Hverv for ligesaa lang Tid, som han uafbrudt har varetaget samme.

Nr. 85. 22. nóvbr.

Slökkviliðsstjóri kveður slökkvilið til æfinga og stýrir þeim, svo stjórnar hann og slökkvitilraunum, þá er eldsvoða ber að höndum. Hann hefur og umsjón með slökkviáhöldum verzlunarstaðarins eða hreppsins.

Hreppsnefnd getur, með samþykki stjórnarráðsins, sett nánari reglur um slökkvitól og slökkvilið, og má í slíkri reglugjörð ákveða sektir fyrir brot á henni.

24. gr.

Allir húseigendur eru skyldir til að útvega á eigin kostnað og eiga þessi slökkvitól: brunastiga, brunakrókstjaka og að minnsta kosti 2 skjólur. Áhöldum þessum skal jafnan haldið í tilhlýðilegu standi. Þau skulu ávallt fylgja eigninni, og má eigi taka þau fjárnámi eða lögtaki út af fyrir sig, hvorki fyrir skatta nje aðra skuld.

25. gr.

Það er skylda allra, sem verða varir við, að eldsvoði sje að koma upp, að hefja viðvörunarkall og gjöra slökkviliðsstjóra við vart. Eigandi húss þess, sem eldur kemur upp í, eða sje hann eigi viðstaddur, hlutaðeigandi leiguliðar eða heimilismenn, skulu hið fyrsta unnt er annast um, að hreppstjóra eða lögreglustjóra, sje hann búsettur þar á staðnum, verði sagt til um brunann.

26. gr.

Hver og einn skal, þá er bruni kemur upp í húsi hans eða híbýlum, auk þess þegar í stað að gjöra þá, sem þar búa, vara við, reyna til með öllu móti, sem í hans valdi stendur, að slökkva eldinn þegar í stað, en samt má eigi fyrir þá sök láta hjá líða að segja til um brunann, eins og mælt er fyrir í næstu grein á undan.

27. gr.

Sjerhver er skyldur til, þegar eldsvoða ber að höndum, að leyfa aðgang að húsi sínu og lóð með slökkvivjelar og önnur áhöld, og láta sjer það lynda, að það verði gjört með því að brjóta niður og ryðja því burt, sem til fyrirstöðu er. Eigi getur heldur neinn bannað það, að bygging, sem hann á, verði rifin, ef lögreglustjóri eða slökkviliðsstjóri álítur það nauðsynlegt, til þess að stöðva útbreiðslu eldsins.

28. gr.

Þær skemmdir, sem hljótast af ráðstöfunum þeim, sem getið er um í 27. gr., teljast brunaskemmdir. Sá, sem vill krefjast skaðabóta fyrir slíkar skemmdir, skal svo fljótt, sem auðið er, og í síðasta lagi innan 8 daga, frá því að bruninn varð, bera upp kröfur sínar fyrir lögreglustjóra, sem því næst sjer um, að upphæð skaðabótanna verði ákveðin, að svo miklu leyti sem unnt er, í sambandi við virðingargjörðir þær, sem fram fara til þess að meta brunatjónið til endurgjalds frá hlutaðeigandi ábyrgðarfjelagi, og að öðrum kosti með því, að láta 2 menn, sem sjerstaklega þar til verða kvaddir, meta skaðann. Þeir menn, sem til þess eru kvaddir, fá í fæðispeninga 4 kr. hvor; standi gjörðin lengur yfir en 8 klst., fá þeir fæðispeninga fyrir 2 daga. Borgunin greiðist, eins og aðrar brunaskemmdir, af hlutaðeigandi ábyrgðarfjelagi. Sje húseign sú, er fyrir skemmdum varð, óvátryggð, skal hlutaðeigandi sveitarfjelag bæta eiganda skaðann að tveim þriðju hlutum.

29. gr.

Það er skylda allra, þegar eldsvoða ber að höndum, að láta þá aðstoð í tje, til að slökkva eldinn, sem mögulegt er, hvort sem er með því að leggja sjálfur hönd

Anføreren ledsager Korpset til Øvelser og dirigerer disse; i Ildebrandstilfælde forestaar han tillige Slukningsforsøgene. Han fører ogsaa Tilsyn med Handelsstedets eller Reppens Brandredskaber.

Med Samtykke af Ministeriet kan Repsforstanderskabet fastsætte nærmere Regler vedrørende Brandredskaber og Brandkorpset; i Reglementet kan der ogsaa fastsættes Bøder for Overtrædelse deraf.

§ 24.

Enhver Husejer er pligtig til for egen Regning at anskaffe og eje følgende Brandredskaber: en Brandstige, en Brandhage og mindst to Brandspande. Disse Redskaber skal stedse vedligeholdes i forsvarlig Stand og stedse forblive ved Ejendommen, og der maa i dem ikke gøres særligt Udlæg eller Udpantning, hverken for Skatter eller for anden Gæld.

§ 25.

Det er Pligt for Enhver, som opdager en udbrydende Ildebrand, derom at gøre Anskrig og give Anmeldelse til Anføreren for Brandkorpset; Ejeren af Stedet, hvori Ild opkommer, og naar denne ikke er tilstede, vedkommende Lejere eller Beboere, skulle snarest muligt sørge for, at Repstyreren eller Politimesteren, hvis denne er bosat paa Stedet, underrettes om Ilden.

§ 26.

Enhver, i hvis Hus eller Bolig Ildebrand opkommer, bør, foruden derom straks at underrette Stedets Beboere, ved alle til hans Raadighed staaende Midler stræbe straks at dæmpe Ilden, uden at det dog af denne Grund maa forsømmes at gøre de i forrige Paragraf foreskrevne Anmeldelser.

§ 27.

Enhver er i Ildebrandstilfælde pligtig at tilstede Adgang med Brandsprøjter og andre Redskaber til sit Hus og sin Grund, og taale, at saadan Adgang aabnes ved Gennembrydning og Bortskaffelse af Hindringer. Ej heller kan Nogen modsætte sig, at en ham tilhørende Bygning nedrives, naar saadant af Politimesteren eller Anføreren for Brandkorpset findes nødvendigt for at standse Ildens Udbredelse.

§ 28.

Den Skade, som bevirkes ved de i § 27 ommeldte Foranstaltninger, betragtes som Brandskade. Den, som vil paastaa Erstatning for saadan Skade, har snarest muligt og senest 8 Dage efter Branden at fremsætte sin Paastand for Politimesteren, som derefter foranstalter Erstatningens Størrelse fastsat saavidt muligt i Forbindelse med de til Bestemmelse af Brandskade paa de forsikrede Ejendomme stedfindende Taksationer og ellers ved tvende særlig dertil udmeldte Mænd. De udmeldte Mænd erholde i Dagpenge hver 4 Kroner; naar Forretningen varer mere end 8 Timer uafbrudt, beregnes Dagpenge for 2 Dage. De udredes, ligesom anden Brandskade, af vedkommende Assuranceselskab. Hvis den beskadigede Ejendom ikke er asssureret, erstatter vedkommende Kommune Ejeren $^2/_3$ Dele af Skaden.

§ 29.

Det paaligger i Ildebrandstilfælde Enhver at yde den Hjælp til Ildens Slukning, som han maatte være i Stand til, det være sig ved personligt Arbejde, eller ved

Nr. 85. 22. nóvbr.

á verkið eða með því að láta af hendi vatnsforða, slökkvitól, hesta, vagna eða aðra hluti.

30. gr.

Enginn má, þegar eldsvoða ber að höndum, undir nokkru yfirskyni ryðjast inn fyrir verði þá, sem settir eru til þess að bægja óviðriðnum mönnum frá þeim stað, þar sem bruninn er, eða skorast undan að hlýða fyrirmælum lögreglustjórnarinnar eða slökkviliðsstjóra um það, að víkja burtu frá svæði því, sem þannig er innibyrgt. Hvern þann, sem verður brotlegur í því, má þegar taka fastan.

31. gr.

Enginn má við eldsvoða kasta hlutum út úr húsum ofan á stræti, torg eða í húsgarða, þar sem menn eru fyrir við slökkvitilraunir.

32. gr.

Með húsum þeim, sem eru svo skammt frá brunanum, að hætt er við að eldurinn læsi sig í þau, eða neistaflug nái til, skal eigandinn eða sá, sem kemur í hans stað, vera skyldur að hafa nákvæmt eptirlit, og skal hann þar að auki gjöra allt, sem í hans valdi stendur, til þess að koma í veg fyrir, að kvikni í húsunum, og sömuleiðis í tæka tíð skýra slökkviliðsstjóra, hreppstjóra eða lögreglustjóra frá, ef þess er kostur, að hætta vofi yfir.

33. gr.

Enginn getur meinað lögreglustjóra, hreppsnefnd eða bæjarstjórn eða þeim, sem eru útsendir af henni, inngöngu á lóð sína, eða í hús sitt, þegar þeir koma til þess að halda rannsóknir, til þess að sjá um, að því verði fylgt, sem fyrirskipað er í lögum þessum, og er sjerhver húseigandi skyldur til að sýna slökkvitól þau, sem eiga að fylgja eigninni, þegar þess verður krafizt af bæjarstjórn, hreppsnefnd eða þeim, sem hún hefur út sent.

IV. kafli.

Ýmsákvæði.

34. gr.

Bæjarstjórnir og hreppsnefndir skulu, hver innan síns sveitarfjelags, hafa eptirlit með, að lögum þessum sje hlýtt. Í kaupstöðunum og í verzlunarstöðum með 300 íbúum eða meira skal slökkviliðsstjóri eða annar sá, er bæjarstjórn eða hreppsnefnd kýs til þess, einu sinni á ári hverju rannsaka alla ofna, eldavjelar, reykháfa og pípur, hvort þetta fullnægi ákvörðun laga þessara um gjörð og hreinsun. Jafnframt skal hann og rannsaka, hvort slökkviáhöld þau, er húsum eiga að fylgja, sjeu fyrir hendi og í gildu standi. Leiði skoðunargjörðin það í ljós, að einhverju sje ábótavant, skal skoðunarmaður heimta, að það sje lagfært, annaðhvort þegar í stað, ef bein brunahætta stafar af því, eða innan ákveðins tíma, og skal hann síðan rannsaka, hvort skipuninni hafi verið fylgt. Hafi það eigi verið gjört, skal hann tafarlaust tilkynna það lögreglustjóra.

at stille Vandbeholdninger, Brandredskaber, Heste, Vogne eller andre Genstande til Raadighed. Nr. 85. 22. Novbr.

§ 30.

Ingen maa under nogetsomhelst Paaskud i Ildebrandstilfælde indtrænge sig indenfor de til Brandstedets Afspærring for Uvedkommende udsatte Poster, eller vægre sig ved at efterkomme Politiets eller Anførerens Opfordring om at forlade det saaledes afspærrede Terrain. Enhver, der gør sig skyldig i Overtrædelse heraf, kan straks anholdes.

§ 31.

Ingen maa i Ildebrandstilfælde udkaste Gods fra Huse ned paa Gader, Pladser eller i Gaarde, hvor der arbejdes ved Slukningsforsøg.

§ 32.

Med de Huse, der ligge saa nær ved Brandstedet, at de kunne være udsatte for at angribes af Ilden, eller som naas af Flyveild, skal Ejeren eller den, der træder i hans Sted, være pligtig at føre et omhyggeligt Tilsyn, hvorhos han skal gøre Alt, hvad der staar i hans Magt for at forebygge Antændelse, ligesom han ogsaa saa vidt mulig betimelig skal give Anføreren, Repstyreren eller Politimesteren Underretning, hvis Fare skulde true.

§ 33.

Ingen kan nægte Politimesteren, Repsforstanderskab eller Repbestyrelsens Medlemmer eller deres Udsendinge Adgang til sin Grund eller Bygning, naar de indfinde sig der for at anstille Undersøgelse til Overholdelse af denne Lovs Bestemmelser, og enhver Grundejer er pligtig til paa Forlangende af Bybestyrelsen eller Repsforstanderskabet eller deres Udsendinge at forevise de Brandredskaber, der skulle findes paa Ejendommen.

4de Afsnit.

Forskellige Bestemmelser.

§ 34.

Byraad og Repforstanderskaber skulle, hver paa sit Omraade, have Indseende med Overholdelsen af nærværende Lovs Bestemmelser. I Købstæder samt i Handelssteder med mindst 300 Indbyggere skal Anføreren for Brandkorpset eller en anden dertil af Byraadet eller Repsforstanderskabet valgt Mand en Gang aarlig syne alle Kakkelovne, Komfurer, Skorstene og Røgledninger, om de fyldestgør nærværende Lovs Fordringer med Hensyn til Konstruktion og Renligholdelse. Ligeledes har han at undersøge, om de lovbefalede Brandredskaber ved hver Ejendom ere tilstede og i tilbørlig Orden. Hvis der ved Synsforretningen forefindes Mangler, skal Synsmanden forlange, at de afhjælpes øjeblikkelig, naar de ere af umiddelbar brandfarlig Natur og ellers inden en bestemt Frist, og han har derefter at undersøge, om Paalægget er blevet efterkommet. Er dette ikke Tilfældet, skal han uopholdelig anmelde Sagen til Politimesteren.

Nr. 85. 22. nóvbr.

35. gr.

Hver sá, er óhlýðnast fyrirmælum skoðunarmanns um að lagfæra það, sem ábótavant er, skal sæta sektum frá 5—100 kr. Auk þess er hann skyldur, að viðlögðum dagsektum, að lagfæra það, sem ábótavant er.

36 gr.

Lögreglustjóri skal, svo fljótt sem unnt er, eptir að eldsvoði er afstaðinn, halda rjettarpróf, til þess að komast fyrir orsök brunans, og skal rjettarprófið haldið á vættvangi eða svo nálægt vættvangi, sem kostur er. Rjettarprófi má þó sleppa, ef bruninn er lítill og stjórn Brunabótafjelags Íslands leyfir það.

37. gr.

Sektir eptir lögum þessum renna í sveitarsjóð, þar sem brotið er framið.

38. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum gegn lögum þessum, skal farið sem almenn lögreglumál.

39. gr.

Lög þessi gilda fyrir kaupstaði utan Reykjavíkur, verzlunarstaði og aðra þá staði og húseignir, sem eigi falla undir lög 20. oktbr. 1905, um vátrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum, utan kauptúna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

§ 35.

Den, der undlader at efterkomme Synsmandens Paalæg om Afhjælpning af stedfunden Mangel, anses med en Bøde af fra 5—100 Kr., hvorhos han under Dagmulkter er forpligtet til at afhjælpe det mangelfulde.

§ 36.

Saa snart som muligt efter overstaaet Ildebrand har Politimesteren paa Brandstedet eller saa nær dette som ske kan, at afholde Forhør til Oplysning om Ildens Opstaaen. I Tilfælde af en ubetydelig Ildebrand kan dog Forhør med Samtykke af Islands Brandforsikringsselskab bortfalde.

§ 37.

Bøder efter nærværende Lov tilfalde den Kommunes Kasse, hvor Overtrædelsen er begaaet.

§ 38.

Sager i Anledning af Overtrædelse af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 39.

Denne Lov gælder for Købstæderne med Undtagelse af Reykjavik, samt for Handelsstederne saavel som for andre Steder og Husejendomme, der ikke høre ind under Lov om Brandforsikring af Bøndergaarde og andre Bygninger paa Landet uden for Handelsstederne af 20. Oktbr. 1905.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 86.
22.
nóvbr.

Lög

um

breyting á tilskipun 20. apríl 1872 um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Í staðinn fyrir 1. gr., 4. gr., 5. gr., 6. gr., 12. gr. 1. málslið, 18. gr. 1. málslið, 20 gr.., 23. gr. 1. málsgrein tilskipunar 20. apríl 1872 um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík, komi svo hljóðandi greinar:

1. gr.
(1. gr. tilskipunarinnar).

Málefnum kaupstaðarins skal stjórnað af bæjarstjórn; í henni eru kosnir bæjarfulltrúar auk borgarstjóra, sem er oddviti hennar.

Borgarstjóri skal kosinn af bæjarstjórn til 6 ára í senn, og hefur hann að launum úr bæjarsjóði 4,500 kr. á ári, auk 1,500 kr. í skrifstofufje.

2. gr.
(4. gr. tilskipunarinnar).

Hinir kjörnu bæjarfulltrúar skulu vera 15 að tölu, og kosnir af þeim bæjarbúum, sem kosningarrjett hafa eptir lögum þessum.

3. gr.
(5. gr. tilskipunarinnar).

Kosningarrjett hafa allir bæjarbúar, karlar og konur, sem eru 25 ára að aldri þegar kosning fer fram, hafa átt lögheimili í bænum 1 ár, hafa óflekkað mannorð, eru fjár síns ráðandi, eru ekki öðrum háðir sem hjú og standa eigi í skuld fyrir sveitarstyrk — ef þeir greiða skattgjald til bæjarsjóðs. Konur kjósenda hafa kosningarrjett, þó þær sjeu eigi fjár síns ráðandi vegna hjónabandsins og þótt þær eigi greiði sjerstaklega gjald í bæjarsjóð, ef þær að öðru leyti uppfylla áðurgreind skilyrði fyrir kosningarrjetti.

Kjörgengur er hver sá, er kosningarrjett hefur. Þó mega hjón aldrei sitja samtímis í bæjarstjórn, heldur eigi foreldrar og börn, nje móðurforeldrar, eða föðurforeldrar og barnabörn þeirra. Heimilt er og konum jafnan að skorast undan kosningu.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 86.
22.
Novbr.

om

Forandring i Forordning af 20. April 1872 om Bestyrelsen af Købstaden Reykjaviks kommunale Anliggender.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I Stedet for §§ 1, 4, 5, 6, 12 1ste Stykke, 18 1ste Stykke, 20, 23 1ste Stykke i Forordning af 20. April 1872 om Bestyrelsen af Købstaden Reykjaviks kommunale Anliggender, træde følgende Paragraffer:

§ 1.

(Forordningens § 1).

Købstadens Anliggender styres af et Byraad, som bestaar af valgte Medlemmer og Borgmesteren som Formand.

Borgmesteren vælges af Byraadet for 6 Aar ad Gangen. Han lønnes af Bykassen med 4,500 Kr. aarlig, foruden 1,500 Kr. til Kontorhold.

§ 2.

(Forordningens § 4).

Antallet af Byraadets valgte Medlemmer skal være 15. De vælges af de ifølge denne Lov valgberettigede Indvaanere af Købstaden.

§ 3.

(Forordningens § 5).

Valgberettigede ere alle Byens Indvaanere, Mænd og Kvinder, som paa Valgdagen ere 25 Aar gamle, have haft fast Hjem i Købstaden i et Aar, ere uberygtede, raadige over deres Formue, ikke staa i personligt Tjenesteforhold, og ikke have oppebaaret urefunderet Fattigunderstøttelse — alt for saa vidt, som de yde Skat til Bykassen. Vælgernes Hustruer ere valgberettigede, selv om de paa Grund af Ægteskabet ikke raade over deres Formue, og selv om de ikke betaler særlig Skat til Bykassen, hvis de for øvrigt opfylder de angivne Betingelser for Valgretten.

Valgbar er enhver, som er valgberettiget. Dog kan Ægtefæller aldrig sidde samtidig i Byraadet, heller ikke Forældre og Børn, eller Bedsteforældre og deres Børnebørn. Kvinder kan altid undslaa sig for at modtage Valg.

Nr. 86. 22. nóvbr.

4. gr.
(6. gr. tilskipunarinnar).

Í janúarmánuði 1908 skal kjósa fulla tölu bæjarfulltrúa. Gömlu bæjarfulltrúarnir fara jafnframt frá, en þá má endurkjósa. Af þeim bæjarfulltrúum, er þá verða kosnir, fer einn þriðjungur frá eptir hlutkesti eptir 2 ár, annar þriðjungur eptir 4 ár, sömuleiðis eptir hlutkesti, og hinn síðasti þriðjungurinn eptir 6 ár. Í stað þeirra fulltrúa, er úr bæjarstjórninni ganga í hvert skipti, skal þegar kjósa jafn marga í hana til 6 ára. Á þennan hátt fer svo jafnan síðan einn þriðjungur hinna kjörnu bæjarfulltrúa frá annaðhvort ár og nýir bæjarfulltrúar kosnir í staðinn. Kosningar í bæjarstjórn fara jafnan fram í janúar.

5. gr.
(12. gr. 1. liður tilskipunarinnar).

Virðist borgarstjóra að ákvörðun bæjarstjórnarinnar gangi út fyrir vald bæjarstjórnarinnar, eða að hún sje gagnstæð lögum eða skaðleg fyrir kaupstaðinn, eða hún miði til að færast undan skyldum þeim, er á kaupstaðnum hvíla, má hann fella ályktunina úr gildi að sinni með því að rita atkvæði sitt í gjörðabókina.

6. gr.
(18. gr. 1. málsgrein tilskipunarinnar).

Innan loka nóvembermánaðar ár hvert skal samin áætlun yfir tekjur og gjöld kaupstaðarins fyrir hið næsta ár. Skal áætlun þessi rædd í bæjarstjórninni á tveimur fundum með hálfs mánaðar millibili. Við aðra umræðu skal bæjarstjórnin íhuga áætlunina grein fyrir grein út af fyrir sig, og skal áætlunin í þeirri mynd, sem bæjarstjórnin þá samþykkir hana, vera regla, sem farið verður eptir, fyrir upphæð bæjargjalda og fjárstjórn næsta árs, án þess að æðra samþykkis þurfi við, nema í því tilfelli, sem getið er um í 19. gr. bæjarstjórnartilskipunarinnar. Áætlun þessa skal leggja til sýnis á bæjarþingsstofunni, eða öðrum hentugum stað, eigi skemur en fjórtán daga í desembermánuði ár hvert.

7. gr.
(20. gr. tilskipunarinnar).

Niðurjöfnunarnefnd skal jafna niður gjöldum eptir efnum og ástæðum. Í nefndinni skulu vera 11, 13 eða 15 menn, eptir því sem bæjarstjórnin ákveður. Nefndin skal kosin í nóvembermánuði. Kosningarrjett og kjörgengi til nefndarinnar hafa þeir bæjarbúar, sem kosningarrjett og kjörgengi hafa til bæjarstjórnarinnar, og skal kosningin fara fram og henni hagað á sama hátt og eptir sömu reglum eins og kosningu til bæjarstjórnar. Nefndarmenn skulu kosnir til 6 ára, fer minni hlutinn (5, 6 eða 7) frá eptir 3 ár og skal það ákveðið með hlutkesti, hverjir nefndarmenn skuli frá fara; en meiri hlutinn (6, 7 eða 8) fer frá eptir 6 ár, og þar á eptir fer minni og meiri hlutinn frá, til skiptis, á þriggja ára fresti.

8. gr.
(23. gr. 1. málsgrein tilskipunarinnar).

Niðurjöfnunarnefndin skal jafna niður hinum árlegu gjöldum í febrúarmánuði ár hvert fyrir það ár, er þá stendur yfir. Skrá yfir niðurjöfnunina skal liggja til sýnis á bæjarþingsstofunni, eða öðrum hentugum stað, eigi skemur en 14 daga í marzmánuði ár hvert. Bæjarstjórnin má ákveða að aukaniðurjöfnun skuli fram fara í síðari hluta septembermánaðar ár hvert, og skulu skattar þá lagðir á þá, sem flutt hafa sig til kaupstaðarins, eptir að aðalniðurjöfnunin fór fram, og skyldir eru til að greiða skatt. Þessi aukaniðurjöfnun skal liggja öllum til sýnis í 14 daga, eins og að framan er sagt.

Nr. 86. Lög 22. nóvember um breyting á tilskipun 20. apríl 1872 um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík.

§ 4.

(Forordningens § 6).

I Januar Maaned 1908 skal det fulde Antal af Byraadsmedlemmer vælges. De hidtilværende Medlemmer afgaa samtidig, men kan genvælges. Af de da valgte Byraadsmedlemmer afgaar en Tredjedel ifølge Lodtrækning efter 2 Aars Forløb, den anden Tredjedel efter 4 Aar, ligeledes ifølge Lodtrækning, og den sidste Tredjedel efter 6 Aar. I de hver Gang afgaaende Byraadsmedlemmers Sted skal straks vælges lige saa mange for 6 Aar. Paa denne Maade afgaar saaledes hvert andet Aar en Tredjedel af de valgte Byraadsmedlemmer, i hvis Sted nye vælges. Valg til Byraadet blive stedse at afholde i Januar.

§ 5.

(Forordningens § 12, 1ste Stykke).

Finder Borgmesteren, at en af Byraadet tagen Beslutning overskrider den Byraadet tilkommende Myndighed, eller er stridende mod Lovgivningen, eller skadelig for Kommunen, eller den gaar ud paa at nægte Opfyldelsen af en Købstaden paahvilende Pligt, kan han ved sin Erklæring til Forhandlingsprotokollen midlertidig sætte Beslutningen ud af Kraft.

§ 6.

(Forordningens § 18, 1ste Stykke).

Inden Udgangen af November Maaned hvert Aar affattes Overslag over Købstadens Indtægter og Udgifter for det næste Aar. Dette Overslag behandles i Byraadet paa 2 Møder med 14 Dages Mellemrum. Ved anden Behandling undergives det Post for Post Byraadets Drøftelse, og afgiver da i den Form, hvori det af Byraadet ved denne Behandling vedtages, den bindende Norm for Størrelsen af næste Aars kommunale Skatteudskrivning og Finansstyrelse, uden at højere Stadfæstelse med den i Forordningens § 19 angivne Undtagelse udfordres. Overslaget fremlægges til Eftersyn i Bytingsstuen eller et andet bekvemt Sted, mindst 14 Dage, i hvert Aars December Maaned.

§ 7.

(Forordningens § 20).

Ligning paa Formue og Lejlighed foretages af en Ligningskommission, bestaaende af 11, 13 eller 15 Medlemmer, efter Byraadets nærmere Bestemmelse. Kommissionen vælges i November Maaned. Valgret og Valgbarhed til Kommissionen tilkommer de samme Personer, som besidder en saadan til Byraadet. Valget foregaar og foretages paa samme Maade og ifølge de samme Regler som Valg til Byraadet. Medlemmerne vælges paa 6 Aar. Minoriteten (5, 6 eller 7) fratræder efter 3 Aars Forløb; det bestemmes ved Lodtrækning, hvilke Medlemmer skal fratræde. Majoriteten (6, 7 eller 8) fratræder efter 6 Aars Forløb; derefter afgaar med 3 Aars Mellemrum skiftevis Minoriteten og Majoriteten.

§ 8.

(Forordningens § 23, 1ste Stykke).

Ligningskommissionen foretager den aarlige Skatteligning i hver Februar Maaned for det løbende Aar. Ligningslisten skal fremligge til Eftersyn i Bytingsstuen eller paa et andet bekvemt Sted, i mindst 14 Dage i Marts Maaned hvert Aar. Byraadet kan bestemme, at der i den sidste Halvdel af September Maaned hvert Aar skal foretages en Tillægsligning paa de skattepligtige Personer, som ere flyttede til Købstaden efter Hovedligningens Affattelse. Denne Tillægsligning skal fremligge som ovenanført til offentligt Eftersyn i 14 Dage.

Nr. 86. Lov af 22. November om Forandring i Forordning af 20. April 1872 om Bestyrelsen af Købstaden Reykjaviks kommunale Anliggender.

Nr. 86. 22. nóvbr.

9. gr.

Heimilt er niðurjöfnunarnefnd að krefjast þess, að borgarar bæjarins sendi henni á þar til gjörðum eyðublöðum skýrslu um árstekjur sínar og aðrar upplýsingar um efni þeirra og ástæður. Skylt er nefndinni, að halda þessum upplýsingum leyndum.

Hver borgari bæjarins getur heimtað, að hann sje tekinn upp á niðurjöfnunarskrá.

10. gr.

2., 3. og 4. gr. laga þessara koma í gildi 1. janúar 1908. Að öðru leyti fá þau gildi 1. júlí s. á.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 22. nóvember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Nr. 86. Lög 22. nóvember um breyting á tilskipun 20. apríl 1872 um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík.

§ 9.

Ligningskommissionen har Ret til af Byens Borgere at forlange indsendt paa dertil egnede Skemaer Opgivelser af deres aarlige Indtægt samt andre Oplysninger om deres Formuesforhold og Omstændigheder. Kommissionen er pligtig til at hemmeligholde disse Oplysninger.

Enhver af Byens Borgere kan forlange sig optaget paa Ligningslisten.

§ 10.

Nærværende Lovs §§ 2, 3 og 4 træde i Kraft den 1. Januar 1908, men i øvrigt erholder Loven Gyldighed den 1. Juli s. A.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 22. November 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 22. November 1907.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 87.
17.
desbr.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þareð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amalíuborg, 17. desember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 87.
17.
Decbr.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalenborg, den 17de December 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Nr. 88.
21.
desbr.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 17. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið á Amalíuborg, 21. desember 1907.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 88.
21.
Decbr.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 17. f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11. Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 21. December 1907.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

J. C. Christensen.